

Επίσημη Εφημερίδα C 225

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
27 Ιουλίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Επιτροπή των Περιφερειών

95η σύνοδος ολομέλειας της 3ης και 4ης Μαΐου 2012

2012/C 225/01	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Στρατηγική διεύρυνσης και κυριότερες προκλήσεις για την περίοδο 2011-2012»	1
2012/C 225/02	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πράσινο βιβλίο για την οικογενειακή επανένωση»	7
2012/C 225/03	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αναθεώρηση της πολιτικής της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και τις εκπομπές»	11
2012/C 225/04	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Νομοθετικές προτάσεις για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής»	20
2012/C 225/05	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ενεργός γήρανση: Καινοτομία — Έξυπνη υγεία — Καλύτερη ζωή»	46
2012/C 225/06	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ενεργειακή απόδοση σε πόλεις και περιφέρειες — Έμφαση στις διαφορές μεταξύ αγροτικών περιοχών και πόλεων»	52

EL

Τιμή:
8,50 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

III Προπαρασκευαστικές πράξεις

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

95η σύνοδος ολομέλειας της 3ης και 4ης Μαΐου 2012

2012/C 225/07	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση γενικού κανονισμού για τα ταμεία του κοινού στρατηγικού πλαισίου»	58
2012/C 225/08	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση κανονισμού σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ)»	114
2012/C 225/09	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο»	127
2012/C 225/10	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση κανονισμού σχετικά με το Ταμείο Συνοχής»	143
2012/C 225/11	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου των ΔΕΔ-Μ»	150
2012/C 225/12	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση για την περίοδο 2014-2020»	159
2012/C 225/13	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόγραμμα της ΕΕ για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία»	167
2012/C 225/14	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Νομοθετικές προτάσεις για τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής και της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης μετά το 2013»	174
2012/C 225/15	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Erasmus για όλους»	200
2012/C 225/16	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Διευρωπαϊκά δίκτυα τηλεπικοινωνιών»	211
2012/C 225/17	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόγραμμα για τους καταναλωτές για την περίοδο 2014-2020»	217
2012/C 225/18	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Υγεία για την ανάπτυξη — Τρίτο πολυετές πρόγραμμα δράσης της ΕΕ στον τομέα της υγείας για την περίοδο 2014-2020»	223

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

95Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ 3ΗΣ ΚΑΙ 4ΗΣ ΜΑΪΟΥ 2012

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Στρατηγική διεύρυνσης και κυριότερες προκλήσεις για την περίοδο 2011-2012»

(2012/C 225/01)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- τονίζει ότι όλες οι χώρες ⁽¹⁾ που καλύπτονται από τη στρατηγική διεύρυνσης έχουν επικυρώσει επισήμως την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και τον Ευρωπαϊκό Χάρτη της Τοπικής Αυτονομίας και τις προτρέπει να τηρούν και να εφαρμόζουν τις εν λόγω δεσμεύσεις·
- εφιστά την προσοχή στη ζωτική σημασία της διαμόρφωσης και της ανάπτυξης της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, των ανεξάρτητων μέσων ενημέρωσης και της κοινωνίας των πολιτών στις υποψήφιες χώρες και τις παροτρύνει να υποστηρίξουν τον σεβασμό των ελευθεριών των πολιτών και των δημοκρατικών διαδικασιών στον πολιτικό βίο·
- υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η διαδικασία επίσημης διαβούλευσης μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε κάθε στάδιο της διαδικασίας διεύρυνσης της ΕΕ. Η διαδικασία αυτή αυξάνει τη συμμετοχή της κοινωνίας και προωθεί την εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας και την εγγύτητα στους πολίτες. Διευκολύνει, επίσης, την εφαρμογή της νομοθεσίας και βοηθά στην καλύτερη αξιοποίηση του ΜΠΒ, εφόσον οι εκπρόσωποι των τοπικών και των περιφερειακών αρχών είναι επαρκώς ενημερωμένοι σχετικά με την ενταξιακή διαδικασία·
- προτρέπει να συσταθούν ή να ενισχυθούν οργανώσεις για τη συγκέντρωση των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και τη συνεργασία με τις ομολόγους τους από τα κράτη μέλη της ΕΕ, γεγονός που θα συμβάλει στην ανταλλαγή εμπειριών και θα προωθήσει την ενταξιακή διαδικασία·
- εκφράζει θετική εκτίμηση για την εν εξελίξει ενταξιακή διαδικασία στις υποψήφιες χώρες, η οποία θα πρέπει επίσης να αξιοποιηθεί ως στοιχείο μιας διαδικασίας αποκέντρωσης με διαφανή υλοποίηση·
- υπογραμμίζει τη ζωτική σημασία του σεβασμού της αρχής της καλής γειτονίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, των υποψήφιων χωρών και των λοιπών κρατών, καθώς και τον ρόλο και τη σημασία της ανάπτυξης της διασυννοριακής και της περιφερειακής τους συνεργασίας·

⁽¹⁾ Με την εξαίρεση του Κοσσυφοπεδίου, σύμφωνα με την απόφαση 1244/1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Εισηγητής

ο κ. Stanisław SZWABSKI (EA/PL), Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου της Gdynia

Έγγραφο αναφοράς

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: Στρατηγική διεύρυνσης και κυριότερες προκλήσεις για την περίοδο 2011-2012

COM(2011) 666

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές συστάσεις**

1. υπενθυμίζει ότι σκοπός της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η επέκταση του χώρου ειρηνικής ανάπτυξης και συνεργασίας στην Ευρώπη. Ως εκ τούτου, η ΕΕ είναι ανοιχτή σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα που επιθυμεί να ενταχθεί στους κόλπους της, που επιδεικνύει σεβασμό και δέσμευση στις δημοκρατικές αξίες και που πληροί τα κριτήρια της ένταξης· επισημαίνει δε ότι η διεύρυνση είναι εφικτή μόνο εφόσον εξασφαλιστεί η αποτελεσματική ενσωμάτωση της υποψήφιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

2. τονίζει ότι όλες οι χώρες ⁽²⁾ που καλύπτονται από τη στρατηγική διεύρυνσης έχουν επικυρώσει επισήμως την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και τον Ευρωπαϊκό Χάρτη της Τοπικής Αυτονομίας και τις προτρέπει να τηρούν και να εφαρμόζουν τις εν λόγω δεσμεύσεις·

3. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής να χρησιμοποιηθεί περισσότερο ο Μηχανισμός Προενταξιακής Βοήθειας (ΜΠΒ) για την προώθηση και την επιτάχυνση μεταρρυθμιστικών προσπαθειών που επικεντρώνονται στο αποτέλεσμα. Με τη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών, όταν αυτό είναι αναγκαίο, μπορεί να αυξηθούν η δυνατότητα απορρόφησης και η ανάπτυξη δεξιοτήτων των δικαιούχων χωρών και το ΜΠΒ να αξιοποιηθεί περισσότερο με τον τρόπο αυτό·

4. υπογραμμίζει ότι η διαδικασία της διεύρυνσης έχει σκοπό τη σταθεροποίηση, την αύξηση της ευημερίας των πολιτών της ΕΕ και των υποψήφιων χωρών, αλλά και τον επιμερισμό της ευθύνης για την ανάπτυξη ενός ακόμη ευρύτερου χώρου ειρήνης, ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ο οποίος να διαθέτει εσωτερική αγορά και να επιδιώκει τους στόχους της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, της απαγόρευσης των διακρίσεων, της ανοχής, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών·

5. υπογραμμίζει ότι οι επιτυχείς και επίμονες μεταρρυθμιστικές προσπάθειες θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα επίπεδα της κοινωνίας. Η ορθή διακυβέρνηση —συμπεριλαμβανομένου του εκσυγχρονισμού του δημόσιου τομέα με συντονισμό σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο— παρέχει καλύτερες συνθήκες για ευρεία και ισχυρότερη δημοκρατία, περισσότερο διαφάνεια και συστήματα που απειλούνται λιγότερο από τη διαφθορά και τον νεποτισμό. Το αποκεντρωμένο σύστημα αυξάνει τη δημόσια λογοδοσία και καθιστά ευκολότερη τη συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων·

6. εφιστά την προσοχή στη ζωτική σημασία της διαμόρφωσης και της ανάπτυξης της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης, των ανεξάρτητων μέσων ενημέρωσης και της κοινωνίας των πολιτών στις υποψήφιες χώρες και τις παροτρύνει να υποστηρίξουν τον σεβασμό των ελευθεριών των πολιτών και των δημοκρατικών διαδικασιών στον πολιτικό βίο·

7. υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η διαδικασία επίσημης διαβούλευσης μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε κάθε στάδιο της διαδικασίας διεύρυνσης της ΕΕ. Η διαδικασία αυτή αυξάνει τη συμμετοχή της κοινωνίας και προωθεί την εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας και την εγγύτητα στους πολίτες. Διευκολύνει, επίσης, την εφαρμογή της νομοθεσίας και βοηθά στην καλύτερη αξιοποίηση του ΜΠΒ, εφόσον οι εκπρόσωποι των τοπικών και των περιφερειακών αρχών είναι επαρκώς ενημερωμένοι σχετικά με την ενταξιακή διαδικασία·

8. προτρέπει να συσταθούν ή να ενισχυθούν οργανώσεις για τη συγκέντρωση των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και τη συνεργασία με τις ομολόγους τους από τα κράτη μέλη της ΕΕ, γεγονός που θα συμβάλει στην ανταλλαγή εμπειριών και θα προωθήσει την ενταξιακή διαδικασία·

9. εκφράζει θετική εκτίμηση για την εν εξελίξει ενταξιακή διαδικασία στις υποψήφιες χώρες, η οποία θα πρέπει επίσης να αξιοποιηθεί ως στοιχείο μιας διαδικασίας αποκέντρωσης με διαφανή υλοποίηση·

10. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η εξέλιξη και η επιτυχία της διαδικασίας της διεύρυνσης εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την πραγματική πρόοδο των υποψήφιων χωρών στην εφαρμογή μεταρρυθμίσεων που συντείνουν στην εκπλήρωση των κριτηρίων της Κοπεγχάγης·

11. επισημαίνει ότι είναι σκόπιμο να επιταχυνθεί η διαδικασία έγκρισης της μακροπεριφερειακής στρατηγικής Αδριατικής-Ιονίου από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η οποία έχει ως προσιδεμένη αξία το ότι θα διευκολύνει και θα ενισχύσει τις διαδικασίες ένταξης στην ΕΕ των υποψήφιων ή δυνητικά υποψήφιων χωρών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, και ότι θα παράσχει επίσης μια ευκαιρία για την προώθηση στις περιοχές αυτές, που αποτελούν τμήμα της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου, της εδραίωσης των δημοκρατικών διαδικασιών·

12. υπογραμμίζει τη ζωτική σημασία του σεβασμού της αρχής της καλής γειτονίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, των υποψήφιων χωρών και των λοιπών κρατών, καθώς και τον ρόλο και τη σημασία της ανάπτυξης της διασυννοριακής και της περιφερειακής τους συνεργασίας·

⁽²⁾ Με την εξαίρεση του Κοσσυφοπεδίου, σύμφωνα με την απόφαση 1244/1999 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

13. καλεί τις αρχές των χωρών που έχουν υποβάλει αίτηση για ένταξη στην ΕΕ να αναπτύξουν συνεκτικούς κανόνες και εθνικές στρατηγικές, σε συνεργασία με τις διοικητικές αρχές του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου, και να εξασφαλίσουν την πρόσβαση των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στους απαραίτητους πόρους για την εφαρμογή των στρατηγικών για την ενσωμάτωση των περιθωριοποιημένων ομάδων·

14. υπογραμμίζει την ανάγκη πλήρους και ισορροπημένης ενημέρωσης στις υποψήφιες χώρες σχετικά με την ΕΕ, τα θεσμικά της όργανα, την ενταξιακή διαδικασία και τις αλλαγές που η διαδικασία αυτή συνεπάγεται για τις μεμονωμένες χώρες, καθώς και σχετικά με τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που προκύπτουν για τους πολίτες. Η ενημέρωση αυτή, μεγάλο μέρος της οποίας θα πρέπει να παρέχεται από τις ίδιες τις αρχές των υπό προσχώρηση χωρών, είναι ουσιαστικής σημασίας για να μπορέσουν οι πολίτες να συμμετάσχουν στην διαδικασία ένταξης της χώρας τους στην ΕΕ και να αναγνωρίσουν τα οφέλη της ενδεχόμενης ένταξης·

15. καλεί όλες τις υποψήφιες χώρες να συμμετάσχουν, ανάλογα με τις τυπικές δυνατότητές τους, στην ανάπτυξη και την ενίσχυση της ΕΕ και των θεσμών της·

16. εφιστά την προσοχή στην αναγκαιότητα και στη σημασία μιας σαφούς και κατηγορηματικής επιβεβαίωσης της δέσμευσης της ΕΕ υπέρ της διαδικασίας της διεύρυνσης στις υποψήφιες χώρες που πληρούν τις προϋποθέσεις για την ένταξη·

ΚΡΟΑΤΙΑ

Η πρόοδος της Κροατίας στη διαδικασία ένταξης στην ΕΕ

17. υποδέχεται με ικανοποίηση την υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησης με την Κροατία, η οποία αποτελεί μια σημαντική στιγμή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Ανυπομονεί να υποδεχθεί την Κροατία ως νέο μέλος από την 1η Ιουλίου 2013, με την επιφύλαξη ότι θα έχουν ολοκληρωθεί επιτυχώς οι διαδικασίες κύρωσης·

18. εκφράζει μεγάλη ικανοποίηση για την πρόοδο που έχει σημειώσει η Κροατία προς την εκπλήρωση των κριτηρίων ένταξης στην ΕΕ, από την κατάθεση της αίτησής της το 2003 μέχρι την επιτυχή ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων τον Ιούνιο του 2011 και τη θετική απόφαση της Επιτροπής για την ένταξη της χώρας στην ΕΕ τον Οκτώβριο του ίδιου έτους·

19. χαίρεται για τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν η Σλοβενία και η Κροατία, να υποβάλουν το ανοιχτό ζήτημα των συνόρων σε διαιτητικό δικαστήριο, και προσδοκεί την εφαρμογή της διμερούς συμφωνίας διαιτησίας για τα σύνορα·

20. υπογραμμίζει το υψηλό επίπεδο ετοιμότητας της Κροατίας για την ένταξη στην ΕΕ, καλώντας ταυτόχρονα τη χώρα να προβεί σε περαιτέρω εδραίωση και πλήρη εφαρμογή του ενωσιακού κεκτημένου, ιδίως στους τομείς της δικαιοσύνης, της καταπολέμησης της διαφθοράς, της εφαρμογής της νομοθεσίας για την απαγόρευση των διακρίσεων, της πολιτικής ανταγωνισμού και της ελευθερίας και πολυφωνίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης·

21. εκφράζει την ικανοποίησή της για το θετικό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος του Ιανουαρίου 2012 σχετικά με την προσχώρηση της Κροατίας στην ΕΕ·

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Η πρόοδος της Ισλανδίας ως υποψήφιας χώρας

22. επικροτεί την πρόοδο που έχει σημειωθεί στις ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Ισλανδία· υπογραμμίζει την πολύ εποικοδομητική συνεργασία της Ισλανδίας και της ΕΕ στο πλαίσιο του ΕΟΧ και του χώρου Σένγκεν·

23. πιστεύει ότι η Ισλανδία θα μπορούσε να ενταχθεί στο εγγύς μέλλον στην ΕΕ, σύμφωνα με την αρχή ότι κάθε χώρα κρίνεται με βάση τις δικές της επιδόσεις, και την προτρέπει να συνεχίσει εγκαίρως την ευθυγράμμιση και στους εναπομένοντες τομείς πολιτικής·

24. συγχαίρει την Ισλανδία για το γεγονός ότι ξεπέρασε ως ένα βαθμό επιτυχώς τις οικονομικές της δυσκολίες και ενέμεινε στην εφαρμογή των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων·

25. εκφράζει την ανησυχία της για την έλλειψη έντονης υποστήριξης της ενταξιακής διαδικασίας από την κοινωνία·

ΠΡΩΗΝ ΓιΟΥΓΟΣΛΑΒΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Η πρόοδος της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας ως υποψήφιας χώρας των Δυτικών Βαλκανίων

26. αξιολογεί θετικά τις προσπάθειες της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο πλαίσιο της ενταξιακής διαδικασίας·

27. εκτιμά τις προσπάθειες των αρχών της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας να προωθήσουν την ένταξη της χώρας στην ΕΕ, αλλά διαπιστώνει με ανησυχία την έλλειψη αποτελεσματικής δράσης για την εξεύρεση ικανοποιητικής λύσης στο ζήτημα της επίσημης ονομασίας της χώρας. Είναι απαραίτητο να διατηρηθούν οι σχέσεις καλής γειτονίας, συμπεριλαμβανομένων των διαπραγματεύσεων υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών για την εξεύρεση μιας αμοιβαία αποδεκτής λύσης ως προς το θέμα του ονόματος·

28. εκτιμά τις συνεχιζόμενες προσπάθειες για την προσαρμογή της εθνικής έννομης τάξης στη νομοθεσία της ΕΕ· εφιστά, ωστόσο, την προσοχή στην ανάγκη συνέχισης των μεταρρυθμίσεων στους τομείς δικαιοσύνης, των θεμελιωδών δικαιωμάτων των γυναικών και των μειονοτήτων, καθώς και της δημόσιας διοίκησης·

29. εφιστά την προσοχή στην ανάγκη καταπολέμησης της διαφθοράς των υψηλών κλιμακίων και κατοχύρωσης της ελευθερίας έκφρασης των μέσων μαζικής ενημέρωσης·

30. αναγνωρίζει την πρόοδο που έχει σημειωθεί στη συνεργασία μεταξύ των κρατικών αρχών, των διάφορων επιπέδων τοπικής αυτοδιοίκησης και των μη κυβερνητικών οργανώσεων·

31. επικροτεί την πρόοδο που έχει συντελεστεί στην εφαρμογή της νομοθεσίας για τις γλώσσες, την αποκέντρωση και τη δικαιοεκπροσώπηση και προτρέπει τη χώρα να συνεχίσει τις προσπάθειές της για την αντιμετώπιση των εκκρεμοσύνων προκλήσεων όπως η εκπαίδευση και η διασφάλιση αρμονικών σχέσεων μεταξύ όλων των κοινοτήτων·

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ**Η πρόοδος του Μαυροβουνίου ως υποψήφιας χώρας των Δυτικών Βαλκανίων**

32. ενόψει της προβλεπόμενης έναρξης των ενταξιακών διαπραγματεύσεων από το Συμβούλιο τον Ιούνιο του 2012, επικροτεί τα μέτρα που ελήφθησαν για τη μεταβολή και τη προσαρμογή της νομοθεσίας του Μαυροβουνίου όσον αφορά τη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης, την τήρηση εθνικών στατιστικών, την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης και την καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος. Παρατηρεί επίσης κάποια βελτίωση όσον αφορά τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των ίσων δικαιωμάτων των γυναικών και των δικαιωμάτων των μειονοτήτων·

33. επικροτεί τις πρωτοβουλίες για τον περιορισμό της διαφθοράς και συνιστά να ενταθούν οι προσπάθειες για την καταπολέμηση αυτού του φαινομένου, ιδίως στα πεδία των ιδιωτικοποιήσεων, της χωροταξίας και των υπηρεσιών εκπαίδευσης και υγείας, καθώς και στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές·

34. εκτιμά ιδιαιτέρως την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και την εκπροσώπησή τους στα νομοθετικά σώματα και στα όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης·

35. υποδέχεται με ικανοποίηση την απόφαση να συσταθεί Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή (ΜΣΕ) ως φόρουμ διαλόγου μεταξύ της Επιτροπής των Περιφερειών της ΕΕ και των αυτοδιοικητικών αρχών του Μαυροβουνίου·

ΤΟΥΡΚΙΑ**Η πρόοδος της Τουρκίας ως υποψήφιας χώρας**

36. εκφράζει την ικανοποίησή της για τις μεταβολές που συντείνουν στον εκδημοκρατισμό του πολιτικού και του κοινωνικού βίου στην Τουρκία. Επισημαίνει την υποχρέωση της Τουρκίας να διατηρεί καλές σχέσεις με τους γείτονές της και την καλεί να αποφεύγει οποιουδήποτε είδους ενέργεια εναντίον κράτους μέλους και των κυριαρχικών του δικαιωμάτων, όπως ορίζεται και από τα κριτήρια της Κοπεγχάγης και το διαπραγματευτικό πλαίσιο ΕΕ-Τουρκίας της 3ης Οκτωβρίου 2005. Εκφράζει τη δυσaréσκειά της για τις δηλώσεις της Τουρκίας ότι θα παγώσει τις σχέσεις της με την Προεδρία της ΕΕ κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2012 και ευελπιστεί στην ανάπτυξη της περιφερειακής συνεργασίας·

37. εκφράζει τη δυσaréσκειά της για την αθέτηση των δεσμεύσεων της Τουρκίας που απορρέουν από το Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Συμφωνίας Σύνδεσης ΕΚ-Τουρκίας και καλεί την Τουρκία να προχωρήσει στην πλήρη εφαρμογή του·

38. επισημαίνει με ανησυχία τον χαμηλό βαθμό εφαρμογής, στην Τουρκία, της νομοθεσίας που έχει ήδη υιοθετηθεί σύμφωνα με τα κριτήρια της Κοπεγχάγης· λυπάται για την έλλειψη σαφούς προόδου όσον αφορά την ανάπτυξη της τοπικής αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας των πολιτών. Ελπίζει ωστόσο ότι η τρέχουσα διαδικασία συνταγματικής μεταρρύθμισης θα επιτρέψει να καταγραφεί σημαντική πρόοδος. Επιβεβαιώνει ότι η σύσταση Μικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής μεταξύ της Επιτροπής των Περιφερειών και των τοπικών και περιφερειακών αρχών της Τουρκίας θα συμβάλει στη συνθεώρηση των ευρωπαϊκών απαιτήσεων όσον αφορά την αποκέντρωση·

39. εκφράζει την ανησυχία της για την ανεπαρκή πρόοδο στους τομείς της ελευθερίας του λόγου, της ελευθερίας των μέσων ενημέρωσης, της θρησκευτικής ελευθερίας, των δικαιωμάτων των γυναικών και του σεβασμού των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, καθώς και για την έλλειψη προόδου προς μια δίκαιη λύση του Κυπριακού. Καλεί την τουρκική κυβέρνηση να υποστηρίξει ενεργά τις συνεχιζόμενες διαπραγματεύσεις και να αναλάβει δράση για τη συνολική διευθέτηση του κυπριακού ζητήματος·

40. εκφράζει μεγάλη ανησυχία όσον αφορά τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών στον νόμο και στην πράξη και καλεί την Τουρκία να τον βελτιώσει. Οι πρακτικοί περιορισμοί της ελευθερίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης, οι δίκες εναντίον συγγραφέων, δημοσιογράφων, ακαδημαϊκών, δημοκρατικά εκλεγμένων εκπροσώπων και υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οι συχνές απαγορεύσεις δικτυακών τόπων είναι όλα ζητήματα που δημιουργούν σοβαρές ανησυχίες και που πρέπει να διευθετηθούν από την τουρκική κυβέρνηση·

41. καλεί την Τουρκία να επιταχύνει τη μεταρρύθμιση της τοπικής αυτοδιοίκησης με στόχο την περαιτέρω αποκέντρωση και την αποτελεσματικότερη αξιοποίηση του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου διακυβέρνησης. Στους βασικούς παράγοντες περιλαμβάνονται η μεγαλύτερη και δικαιότερη χρηματοδότηση για το τοπικό επίπεδο, τα συστήματα για τη διαβούλευση μεταξύ των διαφόρων επιπέδων σύμφωνα με τις αρχές της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης και η μεγαλύτερη υποστήριξη της ένταξης στην ΕΕ από το τοπικό επίπεδο·

42. παρατηρεί με ανησυχία την εμφανή πτώση του ενδιαφέροντος και της αξιοπιστίας από την πλευρά της κοινωνίας και των μέσων μαζικής ενημέρωσης για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Καλεί συνεπώς την Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεχίσει τη διαδικασία διαπραγματεύσεων μέσω της «θετικής ατζέντας» που πρέπει να καταλήξει στην τήρηση από την Τουρκία των κριτηρίων ένταξης·

43. επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής για διεύρυνση της συνεργασίας των αυτοδιοικητικών αρχών των χωρών της ΕΕ με τις ομολόγους τους από την Τουρκία·

44. υπογραμμίζει το ενδιαφέρον της για την αξιοποίηση των υφιστάμενων μηχανισμών συνεργασίας ΕΕ-Τουρκίας, των διασυνοριακών προγραμμάτων, της διαπεριφερειακής συνεργασίας και της συνεργασίας των αυτοδιοικητικών αρχών, για την ανάπτυξη της τοπικής αυτοδιοίκησης και την επέκταση της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας και του εκδημοκρατισμού·

ΑΛΒΑΝΙΑ**Η πρόοδος της Αλβανίας ως δυνάμει υποψήφιας χώρας**

45. καλεί τις αρχές της Αλβανίας να συνεχίσουν τις μεταρρυθμίσεις, επειδή οι μεταρρυθμίσεις στις οποίες έχουν προβεί μέχρι στιγμής έχουν φέρει μόνο ως ένα βαθμό τη χώρα πιο κοντά στην εκπλήρωση των κριτηρίων της Κοπεγχάγης·

46. εφιστά την προσοχή στη ζωτική, για την ενταξιακή διαδικασία, σημασία της εφαρμογής της αρχής της καλής γειτονίας και της περιφερειακής συνεργασίας, καθώς και της ανάπτυξης των δημοκρατικών διαδικασιών, της τοπικής αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας των πολιτών·

47. προτρέπει την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση Αλβανίας να αποκαταστήσουν και να διατηρήσουν έναν εποικοδομητικό πολιτικό διάλογο για την ενίσχυση της ομαλής λειτουργίας και της ανεξαρτησίας των βασικών δημοκρατικών θεσμών· προτρέπει τις αρχές της Αλβανίας να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την προώθηση και εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων που απαιτούνται για την προενταξιακή διαδικασία, ιδίως στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των ίσων δικαιωμάτων των γυναικών, της προστασίας των μειονοτήτων και των περιουσιακών δικαιωμάτων, της καταπολέμησης της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος και της ανάπτυξης εποικοδομητικής πολιτικής για τη μετανάστευση·

48. επισημαίνει με ανησυχία την έλλειψη αποφασιστικών προσπαθειών για την καταπολέμηση της διαφθοράς, φαινομένου που πλήττει πολλούς τομείς του δημόσιου βίου και ενδέχεται να αποτελέσει στο μέλλον σοβαρό πρόβλημα για την ανάπτυξη της χώρας·

49. καλεί την αλβανική κυβέρνηση να συνεργαστεί ενεργά με τους ενδιαφερόμενους φορείς για την προώθηση της αποκέντρωσης και της ένταξης στην ΕΕ·

ΒΟΣΝΙΑ-ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗ

Η πρόοδος της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης ως δυνάμει υποψήφιας χώρας

50. επικροτεί τις μεταρρυθμίσεις που έχουν ξεκινήσει οι αρχές της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης· εφιστά, ωστόσο, την προσοχή στη δυνατότητα ενίσχυσης του συντονισμού μεταξύ όλων των διοικητικών επιπέδων, συμπεριλαμβανομένης της Ομοσπονδίας Βοσνίας-Ερζεγοβίνης και της Σερβικής Δημοκρατίας·

51. πιστεύει ότι οι αρχές της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την εφαρμογή αυτών των μεταρρυθμίσεων· εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι μεταρρυθμίσεις που συνδέονται με τα κριτήρια της Κοπεγχάγης θα μπορούσαν να εφαρμοστούν μεσοπρόθεσμα μόνο με τη σημαντική συμμετοχή των αρχών, ενώ η εφαρμογή των περιβαλλοντικών μεταρρυθμίσεων θα είναι δυνατή μόνο μακροπρόθεσμα·

52. εκφράζει την ανησυχία της για το πολιτικό τέλμα στο οποίο έχει περιέλθει η χώρα και για την αδυναμία υπέρβασης των ειδικών συμφερόντων ορισμένων πολιτικών ομάδων, η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική καθυστέρηση της διαδικασίας ένταξης της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης στην ΕΕ. Με την ευρύτερη και στενότερη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων παραγόντων, ιδίως των τοπικών αρχών, το ΜΠΒ μπορεί να χρησιμοποιηθεί με αποτελεσματικότερο τρόπο και να ωφελήσει περισσότερο τους πολίτες, πράγμα που καθιστά επίσης σαφέστερο το όφελος από μια προσέγγιση των πολιτών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση·

53. συμφωνεί με την ανάλυση της Επιτροπής όσον αφορά τη σύγκρουση, το αδιέξοδο και την πολιτική παράλυση στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη και θα ήθελε, κατά συνέπεια, να τονίσει τις απόψεις που εξέφρασε το 2010⁽³⁾. Ως διχασμένη χώρα, η Βοσνία χρειάζεται ηγεσία που να μπορεί να επιλύσει τις συγκρούσεις και να προτείνει συλλογικές λύσεις. Η ΕΕ πρέπει να καταστήσει σαφές ότι η μόνη πραγματική επιλογή είναι μια πολιτική που ανοίγει τη χώρα στις τέσσερις ελευθερίες της ενιαίας αγοράς·

54. υπογραμμίζει την ισχυρή συνεργασία μεταξύ των διάφορων διοικητικών επιπέδων της χώρας, η οποία θα πρέπει να διορθωθεί με σαφή υποστήριξη από όλες τις πολιτικές δυνάμεις·

55. επισημαίνει ότι, προκειμένου να αναπτυχθεί κλίμα εποικοδομητικής συνεργασίας στη χώρα, πρέπει να υπάρχει λειτουργική διοικητική δομή στην οποία τα διαφορετικά πολιτικά επίπεδα αλληλοσυμπληρώνονται και γεφυρώνουν τις διαφορές τους. Η ΕΠ επαυλαμβάνει ότι η εθνική κυβέρνηση στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη πρέπει να ενισχυθεί σε διάφορα επίπεδα και ότι πρέπει να υποστηριχθούν οι δυνάμεις που στηρίζουν τις μεταρρυθμίσεις και προωθούν τόσο το ισχυρότερο κράτος όσο και τη διαδικασία αποκέντρωσης με ενισχυμένες τοπικές αρχές·

56. έχει την πεποίθηση ότι πρέπει να ενισχυθεί η πρακτική διασυννοιακή συνεργασία, όπως και η συνεργασία μεταξύ εθνικών, περιφερειακών και τοπικών αρχών·

ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ⁽⁴⁾

Η πρόοδος του Κοσσυφοπεδίου ως δυνάμει υποψήφιας χώρας

57. επικροτεί τη δέσμευση του Κοσσυφοπεδίου στην ευρωπαϊκή του πορεία, στο πλαίσιο της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης·

58. εκφράζει την ελπίδα ότι η έλλειψη ευρείας συναίνεσης μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ όσον αφορά το επίσημο καθεστώς του Κοσσυφοπεδίου δεν θα εμποδίσει την ανάπτυξη των σχέσεων με τη μορφή της σύναψης συμφωνιών μεταξύ του Κοσσυφοπεδίου και της ΕΕ και θεωρεί ότι, επί του παρόντος, θα μπορούσαν να αναζητηθούν και προωθηθούν πρακτικές, ad hoc λύσεις, στη βάση μιας ουδέτερης προσέγγισης, ως προς το καθεστώς του Κοσσυφοπεδίου·

59. υπογραμμίζει ότι η ΕΕ, σύμφωνα με τις αρχές που πρεσβεύει, έχει δεσμευτεί κατηγορηματικά υπέρ της ευρωπαϊκής προοπτικής των Δυτικών Βαλκανίων, συμπεριλαμβανομένου του Κοσσυφοπεδίου·

ΣΕΡΒΙΑ

Η πρόοδος της υποψήφιας χώρας

60. επικροτεί τη σύσταση της Επιτροπής να αναγνωριστεί στη Σερβία το καθεστώς της υποψήφιας προς ένταξη χώρας·

61. επικροτεί την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να χορηγήσει στη Σερβία το καθεστώς της υποψήφιας χώρας και προτρέπει τη Σερβία να συνεχίσει τις συστημικές και διαρθρωτικές της μεταρρυθμίσεις. Επίσης τονίζει την ανάγκη να ληφθούν μέτρα για την εξομάλυνση των σχέσεων με το Κοσσυφοπέδιο, σύμφωνα με τους όρους της διαδικασίας σταθεροποίησης και σύνδεσης και με πλήρη σεβασμό των αρχών της περιφερειακής συνεργασίας, με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων πλευρών. Ταυτόχρονα, ελπίζει ότι δεν θα υπάρξουν ενέργειες που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ευρωπαϊκή προοπτική των δύο κρατών·

62. προτρέπει τις σερβικές αρχές να συνεχίσουν την εποικοδομητική τους δράση για την προώθηση της συνεργασίας και της σταθερότητας στην περιοχή·

⁽³⁾ CdR 345/2009

⁽⁴⁾ Δυνάμει της απόφασης 1244/99 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.

63. επικροτεί την πρόοδο που έχει σημειώσει η Σερβία στην προενταξιακή διαδικασία, με την προσαρμογή μιας ολόκληρης σειράς τομέων, από τα ανθρωπίνια δικαιώματα και το δικαστικό σύστημα μέχρι την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης και τα κριτήρια του Ελσίνκι·

64. εφιστά την προσοχή στη μεγάλη σημασία που έχει για την ενταξιακή διαδικασία η εφαρμογή της αρχής της καλής γειτονίας και της περιφερειακής συνεργασίας, καθώς και η ανάπτυξη των

δημοκρατικών διαδικασιών, των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, της τοπικής αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας των πολιτών·

65. αξιολογεί θετικά την προστασία των γλωσσικών δικαιωμάτων των παραδοσιακών μειονοτήτων και την υιοθέτηση, τον Σεπτέμβριο του 2011, νόμου για τα περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου και τη μεταβίβαση ορισμένων εξουσιών στην επαρχία της Βοϊβοδίνας και στην τοπική αυτοδιοίκηση·

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012

*Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO*

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πράσινο βιβλίο για την οικογενειακή επανένωση»

(2012/C 225/02)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- τονίζει ότι η ανάγκη να αντιμετωπιστεί με τρόπο συγκεκριμένο το ζήτημα της οικογενειακής επανένωσης αναδεικνύεται στις γνωμοδοτήσεις της «Η ανανεωμένη ευρωπαϊκή ατζέντα για την ένταξη» (CdR 199/2011) και «Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές στην πρώτη γραμμή των πολιτικών ένταξης» (CdR 273/2011) –στη δεύτερη μάλιστα εκφράζεται το αίτημα ανάληψης πρωτοβουλιών εκ μέρους της ΕΠ·
- σημειώνει ότι το Πράσινο Βιβλίο αναφέρει ότι η εφαρμογή της οδηγίας χρησιμοποιείται σε ορισμένες περιπτώσεις αποτρεπτικά και τονίζει ότι η ρύθμιση της οικογενειακής επανένωσης δεν μπορεί να νοείται ως μέσο για τη συγκράτηση των μεταναστευτικών ροών: οι συγκεκριμένοι στόχοι της επανένωσης συνίστανται στην καλύτερη ένταξη των νόμιμων μεταναστών και στον σεβασμό του δικαιώματος στη δημιουργία οικογένειας·
- υπογραμμίζει ότι τόσο το δικαίωμα του ατόμου να διάγει τον βίο του στους κόλπους της οικογένειάς του όσο και το δικαίωμα αλλά και η υποχρέωση να ανατρέφει, να εκπαιδεύει τα παιδιά του και να τους παρέχει την κατάλληλη αγωγή –και συνεπώς να βρίσκεται κοντά τους– συνιστούν θεμελιώδη δικαιώματα και υποχρεώσεις, ανεξαρτήτως υπηκοότητας. Υπενθυμίζει δε ότι αυτό κατοχυρώνεται συχνά στην εθνική και διεθνή νομολογία με παρεμφερείς θέσεις επ' αυτού·
- υπενθυμίζει ότι η επιμέρους δράση των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζεται στις αντισταθμιστικές αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας, είτε για την αποτελεσματική εφαρμογή της πρωτοβουλίας των τοπικών και περιφερειακών αρχών για την πραγματοποίηση πρακτικών ενσωμάτωσης, είτε για να έχουν στη διάθεσή τους ένα σταθερό και νομικά στέρεο πλαίσιο αναφοράς·
- η ΕΠ ζητά μεγαλύτερη συμμετοχή των τοπικών φορέων σε μια πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, στοιχείο εκ των οποίων ουκ άνευ για την άσκηση συνεπούς μεταναστευτικής πολιτικής, στην οποία θα γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα και θα προάγεται η ευημερία τόσο των μεταναστών όσο και των κοινοτήτων υποδοχής.

Εισηγητής

ο κ. Sergio SOAVE (IT/PSE), Δήμαρχος Σαβιλιάνο (CN)

Έγγραφο αναφοράς

Πράσινο Βιβλίο σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση (οδηγία 2003/86/ΕΚ)

COM(2011) 735 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Πλαίσιο αναφοράς**

1. επικροτεί την πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ξεκινήσει διάλογο με θέμα την οικογενειακή επανένωση –την οποία, άλλωστε, ήδη πραγματεύεται η οδηγία 2003/86/ΕΚ– με σκοπό αφ' ενός να σταθμιστούν ορισμένες κρίσιμες παράμετροι που απορρέουν από την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας και αφ' ετέρου να εξετάσει προσεκτικότερα τις κριτικές επισημάνσεις αρκετών ενδιαφερομένων (ΜΚΟ, τοπικές κοινότητες, ακαδημαϊκή κοινότητα κ.τ.λ.).

2. κρίνει εύλογη την απόφαση να τεθεί το Πράσινο βιβλίο ως βάση του διαλόγου, στο οποίο υπογραμμίζονται ορισμένες ειδικές πτυχές της οδηγίας και τίθενται διάφορα ερωτήματα. Επιδοκιμάζει δε την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να λάβει συγκεκριμένα μέτρα μόνο κατόπιν της σχετικής διαβούλευσης·

3. υπενθυμίζει ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές καλούνται να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη διαχείριση των περιφερειακών πολιτικών κοινωνικής ένταξης και συνοχής· άρα πρέπει να συμμετάσχουν ενεργά στον διάλογο για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν την οικογενειακή επανένωση προκειμένου να διευκολυνθεί τόσο η πλήρης ενσωμάτωση των μεταναστών στις χώρες υποδοχής, όσο και η ενδεχόμενη αναθεώρηση της οδηγίας·

4. υπογραμμίζει ότι η εν λόγω πρωτοβουλία εντάσσεται στις συστάσεις του προγράμματος της Στοκχόλμης (Δεκέμβριος 2009) και του Ευρωπαϊκού συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο (Σεπτέμβριος 2008)·

5. τονίζει ότι η ανάγκη να αντιμετωπιστεί με τρόπο συγκεκριμένο το ζήτημα της οικογενειακής επανένωσης αναδεικνύεται στις γνωμοδοτήσεις με τίτλο «Η ανανεωμένη ευρωπαϊκή ατζέντα για την ένταξη» (CdR 199/2011) και «Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές στην πρώτη γραμμή των πολιτικών ένταξης» (CdR 273/2011) –στη δεύτερη μάλιστα εκφράζεται το αίτημα ανάληψης πρωτοβουλιών εκ μέρους της ΕτΠ·

Πολιτικό πλαίσιο γνωμοδότησης

6. θεωρεί ότι η οικονομική κρίση που τόσο σφοδρά ταλανίζει την Ευρώπη ενδέχεται να στρεβλώσει το πνεύμα της οδηγίας. Τούτο ενισχύεται και από την είσοδο στην Ευρώπη μεταναστών λόγω π.χ. των συνεπειών ενός κατά τα άλλα θετικού γενικευμένου πολιτικού φαινομένου όπως η «Αραβική άνοιξη», το οποίο αφορά αρκετές χώρες των νότιων ακτών της Μεσογείου·

Αρχές και εκτιμήσεις

7. σημειώνει ότι το Πράσινο Βιβλίο αναφέρει ότι η εφαρμογή της οδηγίας χρησιμοποιείται σε ορισμένες περιπτώσεις αποτρεπτικά

και τονίζει, εν προκειμένω, ότι η ρύθμιση της οικογενειακής επανένωσης δεν μπορεί να νοείται ως μέσο για τη συγκράτηση των μεταναστευτικών ροών, πρόβλημα το οποίο χρήζει αντιμετώπισης στην πηγή του και με διαφορετικό τρόπο. Αντίθετα, οι συγκεκριμένοι στόχοι της επανένωσης συνίστανται στην καλύτερη ένταξη των νόμιμων μεταναστών και στον σεβασμό του δικαιώματος στη δημιουργία οικογένειας, δικαιώματος το οποίο αποτελεί αρχή κατοχυρωμένη σε όλους τους Χάρτες Δικαιωμάτων·

8. υπογραμμίζει ότι τόσο το δικαίωμα του ατόμου να διάγει τον βίο του στους κόλπους της οικογένειάς του όσο και το δικαίωμα αλλά και η υποχρέωση να ανατρέφει, να εκπαιδεύει τα παιδιά του και να τους παρέχει την κατάλληλη αγωγή –και συνεπώς να βρίσκεται κοντά τους– συνιστούν θεμελιώδη δικαιώματα και υποχρεώσεις, ανεξαρτήτως υπηκοότητας. Υπενθυμίζει δε ότι αυτό κατοχυρώνεται συχνά στην εθνική και διεθνή νομολογία με παρεμφερείς θέσεις επ' αυτού. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 16 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948 «η οικογένεια είναι το φυσικό και το βασικό στοιχείο της κοινωνίας και έχει το δικαίωμα προστασίας από την κοινωνία και το κράτος»· στο δε άρθρο 9 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναγνωρίζεται ως θεμελιώδες δικαίωμα του ατόμου το δικαίωμα στη δημιουργία οικογένειας·

9. ελπίζει ότι οι μεταναστευτικές πολιτικές θα σεβαστούν απολύτως αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα, σύμφωνα και με τις σαφείς και επανελημμένα διατυπωμένες θέσεις της σχετικής νομολογίας των Δικαστηρίων του Στρασβούργου και του Λουξεμβούργου·

10. ζητά επίσης να συνεκτιμηθούν όλες οι προεκτάσεις της οικογενειακής επανένωσης. Ήδη στην οδηγία επισημαίνεται ότι η οικογενειακή επανένωση συντείνει στην κοινωνικο-πολιτισμική σταθερότητα, η οποία διευκολύνει την κοινωνική ενσωμάτωση και προάγει την οικονομική και κοινωνική συνοχή, αναμφισβήτητα, προς όφελος και των τοπικών φορέων της χώρας υποδοχής. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι η εφαρμογή του δικαιώματος της οικογενειακής επανένωσης συνιστά ουσιαστικό βήμα προόδου για τις μεταναστευτικές πολιτικές, αφού έτσι επιδεικνύεται μεγαλύτερη ωριμότητα στην προσπάθεια εξομάλυνσης της παρουσίας των μεταναστών και οι πολιτικές εξελίσσονται σε απαραίτητο παράγοντα αποτελεσματικής κοινωνικοοικονομικής ένταξης στη χώρα υποδοχής. Τούτο αποτελεί, άλλωστε, καθοριστικό και πρακτικό βήμα προς την κατεύθυνση του ελέγχου της λαθρομετανάστευσης και του περιορισμού των επικίνδυνων μορφών κοινωνικού αποκλεισμού·

11. παρατηρεί ότι σε όλα τα ευρωπαϊκά συντάγματα οι οικογενειακοί δεσμοί θεωρούνται πηγή συγκεκριμένων υποχρεώσεων οικονομικής και κοινωνικής συνδρομής. Επομένως, η ανάδειξη αυτής της αξίας στη συνείδηση των οικογενειών μεταναστών, χάρη στην πιο ουσιαστική αναγνώριση του δικαιώματος της οικογενειακής επανένωσης, μπορεί να ενισχύσει την πεποίθησή τους ότι οι πολλαπλές (διοικητικές και διαδικαστικές) υποχρεώσεις που τους επιβάλλονται δεν αποτελούν απλώς προϊόν κατασταλτικών πολιτικών ή μέσο αστυνόμευσης, αλλά μέρος ενός γενικότερου σχεδίου με

σκοπό τη συνολική κοινωνική πρόοδο, στην οποία καλούνται να συμβάλλουν ενεργά και οι ίδιοι, όχι μόνον διεκδικώντας δικαιώματα, αλλά και αναγνωρίζοντας τις υποχρεώσεις τους που είναι συνυφασμένες με τις αρχές της εντιμότητας και της υπευθυνότητας μεταξύ πολιτών·

12. με αυτή την προοπτική εκφράζεται η ελπίδα ότι θα δοθεί έμφαση στην προστασία της λεγόμενης πυρηνικής οικογένειας –ή οποία ούτως ή άλλως βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της οδηγίας– καθώς και ότι σε, αυτό το πλαίσιο αναφοράς, θα δοθεί ιδιαίτερη σημασία στο δικαίωμα επανένωσης με τα ανήλικα τέκνα, τα οποία χρήζουν ειδικής και ενισχυμένης προστασίας. Όσον αφορά τα άλλα σχήματα οικογένειας, –σε σχέση και με τους κανόνες και τα έθιμα της χώρας προέλευσης του μετανάστη– κρίνεται σκόπιμο κάθε μεμονωμένη περίπτωση ή υπόθεση να εξετάζεται από το εκάστοτε κράτος μέλος· εφ' όσον, όμως, η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα, μετά από διαβούλευση, ότι είναι απαραίτητο να υιοθετηθεί ένας ενιαίος ορισμός της έννοιας «οικογένεια» σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο ορισμός αυτός θα πρέπει να συνάδει με τους αντίστοιχους ορισμούς που περιέχονται σε άλλα μέσα της ΕΕ·

13. η σημασία που αποδίδεται σε αυτές τις γενικές αρχές και εκτιμήσεις δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να περιοριστούν δραστικά τα περιθώρια κάθε κράτους μέλους να αξιολογεί τέτοιες περιπτώσεις, αρχή η οποία αναγνωρίζεται στην οδηγία και κατοχυρώνεται και στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Εντούτοις, η ΕΤΠ υπενθυμίζει ότι η επιμέρους δράση των κρατών μελών θα πρέπει να βασίζεται στις αντισταθμιστικές αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας, είτε για την αποτελεσματική εφαρμογή της πρωτοβουλίας των τοπικών και περιφερειακών αρχών για την πραγματοποίηση πρακτικών ενσωμάτωσης, είτε για να έχουν στη διάθεσή τους ένα σταθερό και νομικά στέρεο πλαίσιο αναφοράς.

II. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Έννοια της οικογένειας και απαιτήσεις των οικογενειακών δεσμών

14. θεωρεί ότι –με την επιφύλαξη του δικαιώματος όλων των νομίμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών στην επικράτεια της ΕΕ να επανασυνδέονται με τις οικογένειές τους– είναι εύλογο να συναρτάται το δικαίωμα της οικογενειακής επανένωσης με συγκεκριμένους όρους, με την επιφύλαξη του πνεύματος που διέπει την οδηγία υπέρ της διευκόλυνσης της ενσωμάτωσης και της σταθεροποίησης·

15. υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, η παρούσα διατύπωση της οδηγίας μπορεί να προκαλέσει έλλειψη ασφάλειας δικαίου και αναλογες παρερμηνείες· ως εκ τούτου, ζητά να εξεταστεί η δυνατότητα θέσπισης σε ενωσιακό επίπεδο μιας ελάχιστης περιόδου παραμονής, συνδυάζοντας την απαίτηση της σταθερότητας με τον σεβασμό του δικαιώματος στη δημιουργία οικογένειας και προωθώντας πρότυπα αντίστοιχα προς εκείνα της κυκλικής μετανάστευσης, σε περίπτωση ένταξης των ενδιαφερομένων σε προγράμματα εκούσιου επαναπατρισμού·

16. συνιστά το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο ηλικίας για την επανένωση με τον ή τη σύζυγο να ταυτίζεται ουσιαστικά με τη νόμιμη ηλικία ενηλικίωσης του ή της συζύγου, όπως αυτή ορίζεται στην οικεία εθνική νομοθεσία του κράτους υποδοχής, με πρόβλεψη

ειδικών παρεκκλίσεων στις οποίες το όριο αυτό θα μπορεί να είναι ακόμα χαμηλότερο. Έτσι διασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή συνέπεια και αποφεύγονται εν δυνάμει διακρίσεις λόγω ηλικίας·

17. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι δύο προβλεπόμενες ειδικές παρεκκλίσεις από το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης των ανήλικων τέκνων (άρθρο 4 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο και παράγραφος 6) δεν έχουν ουσιαστικό πρακτικό αντίκρισμα και συνεπώς θα μπορούσαν να καταργηθούν. Σε κάθε περίπτωση, η ΕΤΠ προτείνει οι σχετικές αποφάσεις να λαμβάνονται πάντα με γνώμονα το συμφέρον του τέκνου και την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανήλικου. Για τους ίδιους λόγους δε, προτείνει να κατοχυρώνεται το δικαίωμα επανένωσης με τα ανήλικα τέκνα ακόμα και ελλείψει δεσμών γάμου μεταξύ των γονέων, ούτως ώστε να αποφεύγονται οποιασδήποτε μορφής διακρίσεις μεταξύ νόμιμων και φυσικών τέκνων·

18. όσον αφορά την προαιρετική ρήτρα για τα μέλη της οικογένειας πλην του ή της συζύγου, του/της καταχωρημένου/ης συντρόφου ή και των τέκνων, κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθεί ένα περιθώριο ερμηνείας των κριτηρίων επιλεξιμότητας. Παρατηρεί δε ότι η ισχύουσα οδηγία δεν διευκρινίζει –ως όφειλε– τις συνέπειες για τα μέλη της οικογένειας σε περίπτωση ακύρωσης του γάμου, διαζυγίου, εξόδου από το κράτος μέλος, αναγνωρισμένης αμφισβήτησης της πατρότητας ή θανάτου του συντηρούντος προσώπου·

Μέτρα ενσωμάτωσης

19. εισηγείται την προληπτική εξακρίβωση της αποτελεσματικότητας των διαφόρων πρακτικών που έχουν ήδη υιοθετηθεί (μέτρα «προ της αναχώρησης» και εφαρμοσμένα μέτρα στη χώρα υποδοχής). Βάσει αυτής της πρώτης εξακρίβωσης, προτείνει να αποφευχθεί η λήψη μέτρων τα οποία δεν θα μπορούσαν να εφαρμοστούν εύκολα για τα μέλη της οικογένειας του συντηρούντος προσώπου εξαιτίας του διαδεδομένου αναλφαριθμητισμού, των πραγματικών εξόδων, της απομάκρυνσης από τα αστικά κέντρα κ.τ.λ. που ενδέχεται να έχουν εκ των πραγμάτων ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της άσκησης του δικαιώματος επανένωσης. Ωστόσο, κρίνεται σκόπιμο, εφόσον ζητείται από τους αιτούντες να παρακολουθούν μαθήματα εκμάθησης της ξένης γλώσσας ή/και αγωγής του πολίτη ή/και εισαγωγής στον πολιτισμό της κοινωνίας υποδοχής, έπειτα από την άφιξή τους στη χώρα υποδοχής, τα μαθήματα αυτά αφ' ενός μεν να προσφέρονται δωρεάν προς αποφυγή διακρίσεων λόγω εισοδήματος, αφ' ετέρου δε να διεξάγονται με την αξιοποίηση μεταξύ άλλων και των Ευρωπαϊκών Ενοτήτων για την Ένταξη (European Integration Modules)·

Περίοδος αναμονής σχετικά με την ικανότητα υποδοχής

20. στην αξιολόγηση των λοιπών πρακτικών όρων που θέτει το κράτος μέλος στον αιτούντα (ύπαρξη καταλύματος, ασφάλιση υγείας, σταθεροί και επαρκείς πόροι), η ΕΤΠ προτείνει οι όροι αυτοί να είναι συμβατοί με την αρχή της αναλογικότητας και να μην ανάγονται σε αυθαίρετους περιορισμούς. Ειδικότερα, η ΕΤΠ ευελπιστεί ότι κατά την εφαρμογή της οδηγίας, τα κράτη μέλη τα κράτη μέλη θα υιοθετήσουν κανόνες για την εξακρίβωση του λόγου ύπαρξης αυτών των όρων βάσει αντικειμενικών και επαληθεύσιμων κριτηρίων και όχι με γνώμονα γενικές ρήτρες που επιδέχονται αυθαίρετες και περιοριστικές ερμηνείες·

21. εισηγείται την απαλοιφή του όρου της ικανότητας υποδοχής από πλευράς κράτους μέλους, ως κριτηρίου για την αποδοχή ή όχι του αιτήματος επανένωσης, καθώς τουτό θεωρείται επιπρόσθετο μέσο ελέγχου των μεταναστευτικών ροών, σε αντίθεση με τις αρχές που διέπουν το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

22. θεωρεί ότι πρέπει η διάρκεια της άδειας παραμονής των μελών της οικογένειας του συντηρούντος προσώπου να ευθυγραμμίζεται με αυτή του ίδιου του συντηρούντος. Επίσης θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα υιοθέτησης λύσεων κατά τα πρότυπα της κυκλικής μετανάστευσης σε περίπτωση ένταξης σε προγράμματα εκούσιου επαναπατρισμού·

Θέματα σχετικά με τη χορήγηση ασύλου

23. όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση υπηκόων τρίτων χωρών που υπάγονται σε ειδικό καθεστώς προστασίας (άσυλο, ιδιότητα πρόσφυγα, επικουρική προστασία), η ΕτΠ κρίνει ότι, σύμφωνα με το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης, τα διάφορα καθεστώτα πρέπει να αντιμετωπίζονται βάσει ειδικών και αυτόνομων κανόνων που θα λαμβάνουν υπόψη την ιδιαιτερότητα (ακόμα και από άποψη πρακτικών δυσκολιών στη συμπλήρωση των ενημερωτικών εντύπων και επίδειξης των εγγράφων) των ατόμων στα οποία έχει χορηγηθεί αυτή η προστασία. Επομένως, η οδηγία που διέπει γενικά τα καθεστώτα οικογενειακής επανένωσης δεν θα έπρεπε να εφαρμόζεται στα μέλη της οικογένειας ατόμων που απολαύουν ειδικής προστασίας· η οικογενειακή επανένωση αυτών των ατόμων πρέπει να ρυθμίζεται αυτόνομα, σύμφωνα και με τους οικογενειακούς δεσμούς που έχουν ενδεχομένως συναφθεί μετά την είσοδο στην επικράτεια της χώρας υποδοχής·

Απάτη, κατάχρηση, διαδικαστικά θέματα

24. φρονεί ότι, εάν η απόφαση ορισμένων κρατών μελών να καθιερώσουν το τεστ DNA για την εξακρίβωση των τέκνων δεν εφαρμόζεται ως ύστατη λύση, ενδέχεται να συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και θεμελιωδών δικαιωμάτων όπως ο σεβασμός του ιδιωτικού και οικογενειακού βίου (άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων)·

25. αναφορικά με τις απάτες μέσω εικονικών γάμων, ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και/ή τα κράτη μέλη να χορηγήσουν τα στοιχεία που διαθέτουν σχετικά με τις πραγματικές διαστάσεις του φαινομένου. Εφ' όσον, πάντως, δεν προκύψουν απτά στοιχεία, η ΕτΠ κρίνει σκόπιμη την διεξαγωγή στοχοθετημένων μελετών σε όλα τα κράτη μέλη με σκοπό μια ακριβέστερη αποτύπωση της πραγματικότητας και την προώθηση καλών πρακτικών για τον τρόπο αντιμετώπισης των προβλημάτων αυτών·

26. ως προς το κόστος που καλείται να επωμιστεί ο αιτών την οικογενειακή επανένωση, επισημαίνει τον κίνδυνο τεχνητής αύξησης του διοικητικού κόστους από πλευράς ορισμένων κρατών μελών με σκοπό να παρεβάλλουν τεχνηέντως και αυθαίρετα προσκόμματα στην είσοδο μεταναστών· τούτο αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, βάσει της οποίας τα μέσα πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στον σκοπό, δηλαδή να διευκολύνεται και όχι να αποτρέπει η χρήση του εν λόγω δικαιώματος. Συνεπώς, θα ήταν σκόπιμο να ζητείται από τα κράτη μέλη να ορίσουν ένα ποσό που δεν θα καθιστά αδύνατη την εφαρμογή της οδηγίας·

27. υποστηρίζει ότι πρέπει να συνιστάται στα κράτη μέλη να τηρούν την προβλεπόμενη από την οδηγία προθεσμία εντός της οποίας οφείλουν να κοινοποιούν στον εκάστοτε αιτούντα την απόφαση που αφορά την αίτησή του οικογενειακής επανένωσης. Κάθε διαδικασία παρέκκλισης που έχει καθιερώσει το κράτος μέλος με σκοπό τη μη εύλογη επέκταση αυτής της προθεσμίας συνιστά κώλυμα στην εφαρμογή της οδηγίας·

Οι οριζόντιες ρήτρες

28. όσον αφορά τις υποτιθέμενες δυσκολίες σχετικά με τις υποχρεωτικές οριζόντιες ρήτρες της οδηγίας, ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να κάνει χρήση όλων των προβλεπόμενων από τις Συνθήκες μέσων και μέτρων για τον πλήρη σεβασμό του Ενωσιακού Δικαίου από τα κράτη μέλη·

III. ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

29. η ΕτΠ ζητά μεγαλύτερη συμμετοχή των τοπικών φορέων σε μια πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, στοιχείο εκ των οποίων ουκ άνευ για την άσκηση συνεπούς μεταναστευτικής πολιτικής, στην οποία θα γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα και θα προάγεται η ευημερία τόσο των μεταναστών όσο και των κοινοτήτων υποδοχής. Σε πολλές περιφέρειες και κοινότητες της Ευρώπης έχουν καταγραφεί περιπτώσεις υποδειγματικής ενσωμάτωσης, ενώ ουκ ολίγες αμφισημίες ως προς την εθνική νομοθεσία και την ερμηνεία της οδηγίας στην πράξη έχουν διασαφηνιστεί θετικά, ακριβώς χάρη στην πείρα των τοπικών και περιφερειακών αρχών. Η ΕτΠ υπογραμμίζει την ανάγκη απόκτησης όσο το δυνατόν περισσότερων πληροφοριών ως προς αυτό το ζήτημα και δηλώνει έτοιμη να συνεπικουρήσει στον μέγιστο βαθμό τα κράτη μέλη και τα υπόλοιπα θεσμικά όργανα της ΕΕ στη συγκέντρωση και διάδοση πληροφοριών και ορθών πρακτικών, παντού όπου τα στοιχεία αυτά βρίσκονται σε τοπικό ή περιφερειακό επίπεδο.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αναθεώρηση της πολιτικής της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και τις εκπομπές»

(2012/C 225/03)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- παρατηρεί ότι η επιβράδυνση που παρατηρείται όσον αφορά τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα οφείλεται στην έλλειψη φιλόδοξης ευρωπαϊκής πολιτικής για τη μείωση των ρύπων στην πηγή και στην απουσία μέτρων σε εθνικό επίπεδο. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές επωμίζονται μεγάλο μέρος του φόρτου και της ευθύνης για την επίλυση των προβλημάτων. Είναι απαραίτητο να υιοθετηθεί μια πολυεπίπεδη προσέγγιση, όπου κάθε βαθμίδα διακυβέρνησης (ευρωπαϊκή, εθνική, περιφερειακή και τοπική) αναλαμβάνει τις ευθύνες της και θεσπίζει εκείνα τα μέτρα που μπορεί και που πρέπει να εφαρμόσει η ίδια·
- τονίζει ότι οι πολιτικές της ΕΕ για τις εισροές και για τις εκπομπές πρέπει να συνδέονται μεταξύ τους. Γι' αυτό, είναι απαραίτητο να αναπτυχθούν όμοια επίπεδα φιλοδοξίας και συντονισμένα χρονοδιαγράμματα για τις δύο πολιτικές, ήδη κατά τη φάση της χάραξής τους·
- συνιστά να ενισχυθεί η πολιτική της ΕΕ για τις εκπομπές, ιδιαίτερα καθιστώντας την αναθεώρηση της οδηγίας ΕΑΟΕ αρκετά φιλόδοξη ώστε να συμβάλει στη μείωση των συγκεντρώσεων υποβάθρου, θεσπίζοντας αυστηρότερα πρότυπα Euro για τα οχήματα όσον αφορά το NO₂/NO_x και τα αιωρούμενα σωματίδια, και αυστηρότερες προδιαγραφές για τις εκπομπές των άλλων κινητών πηγών, καλύπτοντας το χάσμα μεταξύ των προτύπων ΕΕ για τις εκπομπές οχημάτων και τις σημερινές εκπομπές οχημάτων υπό πραγματικές συνθήκες, και μειώνοντας τις εκπομπές στη ναυτιλία και τις αεροπορικές μεταφορές, και τις εκπομπές αμμωνίας στη γεωργία·
- συνιστά να συμβάλει η αναθεώρηση των οδηγιών για την ποιότητα του αέρα (2008/50/EK και 2004/107/EK)·ιδιαίτερα στη μείωση του αριθμού ουσιών και του αριθμού στόχων και ανώτατων ορίων, εστιάζοντας στις πιο ρυπογόνες ουσίες και στους δείκτες που αντικατοπτρίζουν καλύτερα τις πτυχές της υγείας· Διερωτάται μήπως η συγκέντρωση σωματιδίων και ο στοιχειακός άνθρακας / αιθάλη αποτελούν καλύτερους δείκτες, και πώς θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν στην οδηγία. Προτείνει να εξεταστεί αν η ετήσια μέση οριακή τιμή για τα ΑΣ₁₀ θα μπορούσε να χρησιμοποιείται για ελέγχους με βάση πολυετείς μέσες ετήσιες συγκεντρώσεις. Προτείνει να επεκταθεί η δυνατότητα παρέκκλισης όσον αφορά τη μείωση των συγκεντρώσεων NO₂ εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι και ζητά να επιβληθούν ειδικοί κανόνες σχετικά με τους σταθμούς μέτρησης, προκειμένου να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των μετρήσεων.

Εισηγητής

ο κ. Cor LAMERS (NL/EVP), Δήμαρχος Houten

Έγγραφο αναφοράς Επιστολή του Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2011**I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ****Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****A. Γενικές παρατηρήσεις**

1. γνωρίζει την πρόθεση της Επιτροπής να παρουσιάσει το 2013 μια συνολική αναθεώρηση της πολιτικής της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα, σε συνδυασμό με τους νέους μακροπρόθεσμους στόχους για την περίοδο μετά το 2020. Η εκτενής αυτή αναθεώρηση θα καλύψει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα θέματα:

- την αναθεώρηση της θεματικής στρατηγικής για την ατμοσφαιρική ρύπανση (COM(2005) 446 τελικό).
- την ενίσχυση της πολιτικής της ΕΕ για τη μείωση της ρύπανσης στην πηγή.
- τη συγχώνευση των ακόλουθων οδηγιών:
 - των τροποποιημένων οδηγιών για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη (2008/50/EK και 2004/107/EK).
 - της τροποποιημένης οδηγίας σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (2001/81/EK).

2. επικροτεί το αίτημα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την κατάρτιση διερευνητικής γνωμοδότησης της ΕτΠ σχετικά με το μέλλον της ευρωπαϊκής πολιτικής για την ποιότητα του αέρα.

3. δηλώνει ότι στη γνωμοδότηση ⁽¹⁾ —καθώς πρόκειται για διερευνητική γνωμοδότηση, που εκδίδεται στο στάδιο της διαβούλευσης εμπειρογνομώνων της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της ΕΕ— παρουσιάζονται τόσο διοικητικές/πολιτικές όσο και τεχνικές πτυχές του θέματος (συστάσεις για τη νομοθεσία και συστάσεις για τις μεθόδους).

4. σημειώνει ότι η ποιότητα του αέρα επηρεάζει την καθημερινή ζωή και την υγεία των πολιτών τόσο στις αστικές όσο και στις αγροτικές περιοχές. Η δημόσια υγεία και το περιβάλλον θα πρέπει να αποτελέσουν κεντρικά στοιχεία των προσπαθειών για τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα. Ταυτόχρονα, πρέπει να επιδιωχθεί η εξεύρεση ισορροπίας μεταξύ της οικονομικής ανάπτυξης και των προσπαθειών για τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Η βελτίωση της προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας μπορεί παράλληλα να τονώσει και την οικονομία και να μειώσει το οικονομικό κόστος παραγόντων που επιβαρύνουν ή βλάπτουν την υγεία.

5. εκφράζει την ικανοποίησή της που η ποιότητα του αέρα έχει βελτιωθεί σημαντικά στην Ευρώπη, χάρη στις συνδυασμένες επιδράσεις της σχετικής πολιτικής της ΕΕ και των μέτρων που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη (σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο). Οι

δύο τελευταίες δεκαετίες δείχνουν ανοδική τάση. Ωστόσο, η ΕτΠ ανησυχεί για την πρόσφατη επιβράδυνση της τάσης αυτής:

6. παρατηρεί ότι η ατμοσφαιρική ρύπανση δημιουργεί τα πιο σοβαρά προβλήματα και «μελανά σημεία» έντονης ρύπανσης (hotspots) στις αστικές περιοχές. Παρ' όλα τα μέτρα που λαμβάνονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, πολλές ευρωπαϊκές πόλεις δεν μπορούν να συμμορφωθούν εγκαίρως με τις οριακές τιμές για τα αιωρούμενα σωματίδια (ΑΣ₁₀ και ΑΣ_{2,5}) και το ΝΟ₂. Έτσι, η πλησιονότητα των Ευρωπαίων ζει σε περιοχές όπου η συγκέντρωση ατμοσφαιρικών ρύπων είναι επικίνδυνη για την υγεία.

7. διαπιστώνει, εξάλλου, ότι οι αγροτικές και οι περιαστικές ζώνες πλήττονται επίσης από την ατμοσφαιρική ρύπανση, με σοβαρές συνέπειες για το περιβάλλον, τις καλλιέργειες και τους φυσικούς βιοτόπους.

8. συμφωνεί ότι η ατμοσφαιρική ρύπανση πρέπει να μειωθεί, αλλά θεωρεί ότι πρέπει ταυτόχρονα να συνεχιστεί η ομαλή λειτουργία του κοινωνικού και οικονομικού ιστού των πόλεων. Στα περισσότερα κράτη μέλη, οι προσωπικές μετακινήσεις και οι εμπορευματικές μεταφορές με μηχανοκίνητα οχήματα (που χρησιμοποιούν κυρίως ντίζελ και βενζίνη) είναι μία από τις σημαντικότερες αιτίες των «μελανών σημείων» έντονης ατμοσφαιρικής ρύπανσης από ΝΟ₂. Απαιτείται αποτελεσματικότερη δράση για την αντιμετώπισή τους, τόσο σε επίπεδο εκπομπών όσο και σε επίπεδο ρύθμισης της κυκλοφορίας.

9. πιστεύει ότι το βασικό ζητούμενο κατά την αναθεώρηση της πολιτικής της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα πρέπει να είναι πώς (δηλαδή με τι είδους ρυθμίσεις και με ποια μέτρα) μπορεί η νομοθεσία της ΕΕ να οδηγήσει σε βελτίωση της κατάστασης. Προς τούτο, πρέπει να ληφθούν υπόψη τουλάχιστον οι ακόλουθες σημαντικές πτυχές: η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, η ολοκληρωμένη προσέγγιση και η αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ στις ευρωπαϊκές πόλεις. Προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στη δυνατότητα εφαρμογής της ευρωπαϊκής οδηγίας και στα προβλήματα εφαρμογής στις πόλεις και τις περιφέρειες.

10. επισημαίνει ότι η διακυβέρνηση πρέπει να αποτελέσει σημαντικό στοιχείο στην ανάπτυξη της νέας νομοθεσίας της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα. Η ατμοσφαιρική ρύπανση έχει διασυνοριακές και εθνικές διαστάσεις και, επομένως, απαιτείται δράση σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης (ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό). Η ΕτΠ συνιστά μια πολυεπίπεδη προσέγγιση, σύμφωνα με την οποία κάθε επίπεδο διακυβέρνησης θα ενομιάζεται το δικό του μερίδιο της ευθύνης και θα λαμβάνει εκείνα τα μέτρα που μπορούν και που πρέπει να ληφθούν καλύτερα στο συγκεκριμένο επίπεδο.

11. τονίζει την ανάγκη μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης της ανάπτυξης της νέας ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Στο μέτρο του δυνατού, η πρόληψη της ρύπανσης θα πρέπει να γίνεται στην πηγή. Είναι σημαντικό να εντοπιστούν οι αιτίες της ρύπανσης και να αντιμετωπιστούν οι εκπομπές στην πηγή με όσο το δυνατόν πιο αποδοτικό και πιο φιλικό προς το περιβάλλον τρόπο.

⁽¹⁾ Για τη γνωμοδότηση αυτή, η ΕτΠ διαβουλευθήκε με το Δίκτυο Παρακολούθησης της Επικουρικότητας που έχει συγκροτήσει. Η έκθεση σχετικά με αυτή τη διαβούλευση δημοσιεύθηκε τον Δεκέμβριο του 2011.

12. σημειώνει ότι για τη βελτίωση της δημόσιας υγείας απαιτείται μια φιλόδοξη πολιτική της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα. Όμως, είναι αδύνατο να εφαρμοστεί μια πολιτική για τις εισροές ρύπων, με οριακές τιμές σε επίπεδο ΕΕ, χωρίς μια αποτελεσματική πολιτική για τις εκπομπές, με μέτρα της ΕΕ για την πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή. Το επίπεδο φιλοδοξίας της αναθεωρούμενης οδηγίας πρέπει, συνεπώς, να ευθυγραμμιστεί στενά με το επίπεδο φιλοδοξίας των εθνικών ανώτατων ορίων για τις εκπομπές και της πολιτικής της ΕΕ για τις εκπομπές (πολιτική για την πρόληψη στην πηγή). Στο πλαίσιο αυτό, η ΕτΠ θεωρεί ότι η συγχώνευση των οδηγιών για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα (2008/50/ΕΚ και 2004/107/ΕΚ) και της αναθεωρημένης οδηγίας για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών (2001/81/ΕΚ) θα βοηθήσει να ευθυγραμμιστούν τα διαφορετικά επίπεδα φιλοδοξίας.

Β. Η θεματική στρατηγική για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και η εφαρμογή της στα κράτη μέλη

Η θεματική στρατηγική

13. πιστεύει ότι η θεματική στρατηγική για την ατμοσφαιρική ρύπανση έχει συμβάλει στον περιορισμό της έκθεσης των πολιτών σε ατμοσφαιρικούς ρύπους και στη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος·

14. εκφράζει τη λύπη της που δεν εφαρμόστηκαν στην πράξη όλα τα μέτρα για τη μείωση της ρύπανσης στην πηγή τα οποία είχαν ανακοινωθεί στη θεματική στρατηγική. Τα κυριότερα μέτρα της ΕΕ για τη μείωση στην πηγή όπου παρατηρούνται ελλείψεις είναι:

- η ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης του κύκλου του αζώτου·
- η αναθεώρηση της οδηγίας για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών (2001/81/ΕΚ, «οδηγία ΕΑΟΕ»), η οποία είναι σημαντική για την αντιμετώπιση των συγκεντρώσεων υποβάθρου, αλλά, δυστυχώς, έχει αναβληθεί επανειλημμένα·

Η εφαρμογή της στρατηγικής σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο

15. παρατηρεί ότι οι δήμοι και οι περιφέρειες καταβάλλουν πολλές προσπάθειες για τη βελτίωση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα, με μέτρα που επικεντρώνονται ιδίως στα εξής:

- στην προώθηση περισσότερο βιώσιμων τρόπων μεταφοράς, όπως είναι οι αποτελεσματικότερες και ελκυστικότερες δημόσιες συγκοινωνίες, οι ποδηλατόδρομοι, οι περιορισμοί πρόσβασης των (πλέον ρυπογόνων) αυτοκινήτων ή/και φορτηγών (περιβαλλοντικές ζώνες) και η προαγωγή των (πιο) καθαρών αυτοκινήτων, για παράδειγμα μέσω της προτιμησιακής τους πρόσβασης ή/και της πολιτικής για τη στάθμευση·
- στη βελτίωση της διαχείρισης των μεταφορών και της ροής της κυκλοφορίας, μέσω της επιβολής περιορισμών της ταχύτητας και της ανάπτυξης καινοτόμων εννοιών εφοδιαστικής για την παράδοση των εμπορευμάτων στα κέντρα των πόλεων·
- στην πρόληψη της επαναιώρησης σκόνης, μέσω της βελτίωσης των οδοστρωμάτων και της απαγόρευσης της χρήσης ελαστικών με καρφιά στους δρόμους των κέντρων των πόλεων·
- στη βελτίωση των υποδομών και των κατασκευών, π.χ. μέσω τοπικών κανονισμών για τη θέρμανση (εάν το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία), της μείωσης των εκπομπών από την παραγωγή

θέρμανσης κλειστών χώρων, της προώθησης της κεντρικής αστικής θέρμανσης, του εκσυγχρονισμού των συστημάτων θέρμανσης, της καθιέρωσης περισσότερο ελεύθερου χώρου ανάμεσα στους δρόμους και στις κατοικίες και της αύξησης των χώρων πρασίνου. Σε σχέση με αυτό το τελευταίο σημείο, πρέπει να επισημανθεί ότι οι χώροι πρασίνου κατά μήκος των δρόμων ή των διαχωριστικών τους διαζωμάτων (μονωτικό πράσινο) έχουν πενιχρά αποτελέσματα. Μόνο οι μεγάλες πράσινες εκτάσεις, όπως τα πάρκα και τα δάση, έχουν αποδεδειγμένη προστιθέμενη αξία·

16. επισημαίνει ότι θα πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω η ευρωπαϊκή πολιτική σε όλα τα επίπεδα, ιδίως όσον αφορά την ποσοτική μείωση και την χωρική και τομεακή απομάκρυνση από τις οδικές ιδιωτικές και εμπορευματικές μεταφορές. Πρέπει, όμως, να σημειωθεί ότι η συμμόρφωση με τις οριακές τιμές για τα αιωρούμενα σωματίδια (AS_{10} και $AS_{2,5}$) και το NO_2 δεν μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο με τέτοια μέτρα. Αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο σε τρία είδη εμποδίων: περιορισμένη επιρροή, περιορισμένες δυνατότητες και περιορισμένα περιθώρια άσκησης πολιτικής (βλ. σημεία 17, 19 και 22)·

17. πιστεύει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, μόνες τους, έχουν χωρικά περιορισμένη επιρροή στη βελτίωση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα (πρώτη κατηγορία εμποδίων). Οι τοπικές και οι περιφερειακές πολιτικές επικεντρώνονται στη μείωση των εκπομπών από τις τοπικές πηγές, ενώ μεγάλο μέρος των τοπικών συγκεντρώσεων λεπτών σωματιδίων AS_{10} και $AS_{2,5}$ και ειδικά όζοντος έχει διασυννοριακή ή/και διαπεριφερειακή προέλευση·

18. σημειώνει ότι τα υψηλά επίπεδα συγκεντρώσεων υποβάθρου των ατμοσφαιρικών ρύπων και η πολλαπλά ανεπαρκής εφαρμογή και αναθεώρηση της οδηγίας για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών (2001/81/ΕΚ) μπορεί να περιορίσουν τις προοπτικές επιτυχίας των μέτρων των αυτοδιοικητικών αρχών για την τήρηση των ευρωπαϊκών προτύπων ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα. Η συσσώρευση των διάφορων εκπομπών (τοπικών, περιφερειακών, εθνικών και διεθνών) δημιουργεί τις αποκαλούμενες «συγκεντρώσεις υποβάθρου», οι οποίες μπορεί να είναι τόσο υψηλές, ώστε ακόμη και μια μικρή ρύπανση σε τοπικό επίπεδο μπορεί να επιφέρει προσέγγιση ή και υπέρβαση των οριακών τιμών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα περιθώρια δράσης των δήμων και των περιφερειών είναι, βεβαίως, πολύ περιορισμένα·

19. διαπιστώνει ότι οι δυνατότητες που έχουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές να θεσπίσουν μέτρα είναι περιορισμένες (δεύτερη κατηγορία εμποδίων). Οι αστικές πολιτικές επικεντρώνονται στην κινητικότητα, τη χωροταξία και τη λήψη ειδικών μέτρων για την εξάλειψη των «μελανών σημείων». Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές δεν μπορούν να λάβουν σχεδόν κανένα αποτελεσματικό μέτρο βάσει των χαρακτηριστικών της πηγής·

20. επισημαίνει ότι, κατά τη χάραξη των πολιτικών τους για την ποιότητα του αέρα, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές έχουν προβλέψει τα οφέλη που θα προκύψουν από την υιοθέτηση μέτρων επιπέδου ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών στην πηγή. Εκ των υστέρων, είναι σαφές ότι η έλλειψη φιλοδοξίας της πολιτικής για την αντιμετώπιση της ρύπανσης στην πηγή, εκτός του ότι δεν έχει αποφέρει πάντα το επιθυμητό αποτέλεσμα στο ευρωπαϊκό οδικό δίκτυο (βλ. Μέρος Δ κατωτέρω), είναι και μία από τις σημαντικότερες αιτίες της υπέρβασης των οριακών τιμών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο·

21. σημειώνει ότι οι προσπάθειες για περαιτέρω μείωση των τοπικών συγκεντρώσεων με τοπικά μόνο μέτρα μπορεί να επηρεάσει αισθητά την καθημερινότητα και να προκαλέσει σημαντικό κόστος. Για την εφαρμογή των μέτρων αυτών, απαιτούνται πόροι που συχνά δεν διαθέτουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές και αρμοδιότητες τις οποίες δεν έχουν επίσημα σε όλα τα κράτη μέλη. Εξάλλου, μια διεθνής και ευρωπαϊκή πολιτική για την πρόληψη στην πηγή είναι πολύ πιο αποδοτική από οικονομική άποψη·

22. σημειώνει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές έχουν περιορισμένες εξουσίες (τρίτη κατηγορία εμποδίων). Σε πολλά κράτη μέλη, τα μέτρα στήριξης σε εθνικό επίπεδο είναι δυστυχώς ανύπαρκτα ή ανεπαρκή, γεγονός που αποδυναμώνει ακόμη περισσότερο τις τοπικές αρχές. Για παράδειγμα, δεν διαθέτουν όλα τα κράτη μέλη εθνικό σχέδιο για την ποιότητα του αέρα και τα περισσότερα δεν ακολουθούν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση, δεσμευτική για όλες τις βαθμίδες της διοίκησης. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εθνικές αρχές αποθαρρύνουν ή ακόμα και απαγορεύουν στις τοπικές και περιφερειακές αρχές να προβούν στη θέσπιση συμπληρωματικών ή αυστηρότερων μέτρων: σε ορισμένα κράτη μέλη, για παράδειγμα, κατ' αποκλειστικότητα αρμόδιες για την καθιέρωση ζωνών χαμηλών εκπομπών δεν είναι οι τοπικές, αλλά οι εθνικές αρχές. Οι κανόνες της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ περιορίζουν επίσης τα περιθώρια επιλογών όσον αφορά τις τοπικές και τις περιφερειακές πολιτικές. Η ελεύθερη κυκλοφορία αγαθών και προσώπων περιορίζεται τελικά με τη δημιουργία υπερβολικά μεγάλων (π.χ. περιφερειακών) περιβαλλοντικών ζωνών και με το κλείσιμο δρόμων και γεφυρών. Για τους ίδιους λόγους, καθίσταται αδύνατη και η απαγόρευση σε εθνικό επίπεδο των ρυπογόνων οχημάτων·

23. παρατηρεί ότι διάφορα κράτη μέλη καταρτίζουν εθνική νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία οι χρηματικές ποινές που επιβάλλονται για την παράβαση κανόνων της ΕΕ μπορούν να μετακυλιστούν στους δήμους και τις περιφέρειες. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές είναι υποχρεωμένες να συμμορφωθούν με τις οριακές τιμές με τις περιορισμένες δυνατότητες και τα πενιχρά μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, ενώ το ευρωπαϊκό και το εθνικό δικαιοδοτικό επίπεδο έχουν πολύ πιο εκτενείς και αποτελεσματικές δυνατότητες και πόρους. Γι' αυτό, σε περίπτωση που δεν πληρούνται οι οριακές τιμές, τα κράτη μέλη πρέπει να εξακολουθήσουν να φέρουν την ευθύνη για την πληρωμή των προστίμων. Η ΕτΠ θεωρεί άδικη τη «μετακύλιση» των οικονομικών κυρώσεων στις τοπικές και περιφερειακές αρχές και εκφράζει την πλήρη αντίθεσή της·

Η μέθοδος της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης

24. συμπεραίνει ότι η τάση επιβράδυνσης που παρατηρείται όσον αφορά τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα είναι σε μεγάλο βαθμό το αποτέλεσμα της μη φιλόδοξης ευρωπαϊκής πολιτικής για τη μείωση των ρύπων στην πηγή και των ανεπαρκών μέτρων σε εθνικό επίπεδο. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές επωμίζονται μεγάλο μέρος του φόρτου και της ευθύνης για την επίλυση των προβλημάτων·

25. διαπιστώνει επίσης ότι η καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης δεν είναι επαρκώς συντονισμένη μεταξύ των κρατών μελών. Συγκεκριμένα, τα όρια ενημέρωσης και προειδοποίησης διαφέρουν μεταξύ γειτονικών χωρών, η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σε πραγματικό χρόνο κατά τη διάρκεια κρίσιμων καταστάσεων ρύπανσης δεν είναι οργανωμένη και δεν υπάρχει συντονισμός μεταξύ των σχεδίων δράσης σε μεγάλες ζώνες ρύπανσης που είναι κοινές σε πολλά κράτη μέλη·

26. τονίζει ότι ούτε τα προβλήματα της ποιότητας του αέρα μπορούν να λυθούν, ούτε η ευρωπαϊκή πολιτική να εφαρμοστεί, από ένα και μόνο επίπεδο διακυβέρνησης. Είναι απαραίτητο να υιοθετηθεί μια πολυεπίπεδη προσέγγιση, όπου κάθε βαθμίδα διακυβέρνησης (ευρωπαϊκή, εθνική, περιφερειακή και τοπική) αναλαμβάνει τις ευθύνες της και θεσπίζει εκείνα τα μέτρα που μπορεί και που πρέπει να εφαρμόσει η ίδια·

27. επισημαίνει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές εξαρτώνται εν μέρει από τα μέτρα για τη μείωση των εκπομπών στην πηγή που λαμβάνονται σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και συμβάλλουν έτσι ουσιαστικά στην επίτευξη χαμηλότερων επιπέδων υποβάθρου. Με βάση τα εν λόγω μέτρα, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές μπορούν στη συνέχεια να διαμορφώσουν τις δικές τους πολιτικές στον τομέα αυτό, για παράδειγμα καθιστώντας πιο αυστηρούς τους όρους πρόσβασης στις περιβαλλοντικές ζώνες·

28. πιστεύει ότι η εφαρμογή των κανονισμών σχετικά με την ποιότητα του αέρα δεν είναι μόνο νομικό θέμα (μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία). Στον βαθμό που το επιτρέπει η εσωτερική διάρθρωση του συγκεκριμένου κράτους μέλους, η ΕτΠ συνιστά τη θέσπιση σχεδίων εθνικού ή/και ομοσπονδιακού επιπέδου για την ποιότητα του αέρα ή/και τη μείωση των ρύπων, με την εφαρμογή ολοκληρωμένης και συντονισμένης προσέγγισης και τη συνεκτίμηση των διακρατικών πτυχών του προβλήματος. Τάσσεται δε υπέρ μιας πολυεπίπεδης προσέγγισης και συνιστά τη συγκρότηση διυπηρεσιακών ομάδων στα κράτη μέλη, οι οποίες θα επιτρέπουν σε ειδήμονες από τις διάφορες βαθμίδες διοίκησης να συνεργαστούν για την ανάπτυξη των εθνικών σχεδίων και προγραμμάτων (2). Κατ' αυτόν τον τρόπο θα προαχθεί η συνέργεια και η συνοχή μεταξύ των εθνικών, των περιφερειακών και των τοπικών μέτρων·

29. εκτιμά τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να επιστηθεί την προσοχή στις βέλτιστες πρακτικές που εφαρμόζονται από τις τοπικές και περιφερειακές αρχές και ζητά να συνεχιστεί η πολιτική αυτή·

30. επισημαίνει ότι η συνοχή και η συνέργεια με τις διεθνείς εξελίξεις είναι σημαντικές και τονίζει ότι η εισαγωγή ανώτατων ορίων εκπομπών στο αναθεωρημένο πρωτόκολλο του Γκέτεμποργκ πρέπει να αποτελέσει απαραίτητο συμπλήρωμα της αναθεώρησης της κοινοτικής οδηγίας για τα ανώτατα εθνικά όρια εκπομπών (2001/81/ΕΚ)·

Γ. Συνοχή και συνέργεια μεταξύ των πολιτικών της ΕΕ για τις εκπομπές και για τις εισροές ρύπων

Ολοκληρωμένη προσέγγιση (3)

31. θεωρεί σημαντικό να υπάρχει συνοχή και συνέργεια μεταξύ των μέτρων για τους διάφορους ρύπους. Προς τούτο, είναι απαραίτητο να υιοθετηθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της πολιτικής της ΕΕ για την ποιότητα του αέρα, η οποία να λαμβάνει υπόψη και τις πολιτικές για άλλους τομείς όπως το κλίμα, η βιομηχανία, οι μεταφορές, η στέγαση και η ενέργεια. Η βελτίωση της βιωσιμότητας της πολιτικής για τις μεταφορές και η καθιέρωση αειφόρων τρόπων παραγωγής και κατανάλωσης της ενέργειας θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε σημαντική μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης·

(2) Η σύσταση παρόμοιων ομάδων συνιστάται στη γνωμοδότηση CdR 164/2010 fin.

(3) Πρόκειται για επανειλημμένη σύσταση της ΕτΠ στις γνωμοδοτήσεις: CdR 164/2010 fin και CdR 140/2011 fin.

32. λυπάται για την έλλειψη συνέργειας που υπάρχει συχνά μεταξύ των μέτρων. Τα μέτρα μπορεί σε μία περίπτωση να έχουν θετικές και σε άλλη περίπτωση αρνητικές επιπτώσεις. Η αύξημένη χρήση βιομάζας, όπως το βιοντίζελ σε εγκαταστάσεις μικρής κλίμακας, μπορεί, για παράδειγμα, να οδηγήσει σε αύξηση των εκπομπών αιθάλης, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο την ποιότητα του αέρα και τη δημόσια υγεία. Η αύξηση των πετρελαιοκίνητων οχημάτων μπορεί μιν να μειώσει τις εκπομπές CO₂, αλλά συμβάλλει αρνητικά στις εκπομπές αιωρούμενων σωματιδίων. Οι τεχνολογίες μείωσης των εκπομπών σωματιδίων, με τη σειρά τους, μπορεί να έχουν αρνητική επίδραση στις εκπομπές NO₂ των πετρελαιοκίνητων οχημάτων, επιβραδύνοντας την πτωτική τάση των συγκεντρώσεων NO₂. Οι αρνητικές αυτές συνέπειες πρέπει να αποτραπούν όσο το δυνατόν περισσότερο, μέσω της μεγαλύτερης ολοκλήρωσης των σχετικών πολιτικών. Συνιστάται να επιδιωχθεί μια κατάσταση «win-win», από την οποία να βγαίνουν κερδισμένοι όλοι οι ενεχόμενοι τομείς πολιτικής ή τουλάχιστον να θεσπιστούν κριτήρια βάσει των οποίων θα καθορίζεται ποιος στόχος έχει προτεραιότητα·.

33. παρατηρεί ότι η πολιτική για την ποιότητα του αέρα πρέπει να συνδεθεί με την πολιτική για την προώθηση της χρήσης εναλλακτικών πηγών ενέργειας. Η χρήση εναλλακτικών πηγών ενέργειας (π.χ. συστήματα χρήσης γεωθερμικής ενέργειας, ηλιακοί συσσωρευτές, κ.λπ.) θα συμβάλει σημαντικά στη βελτίωση της ποιότητας του αέρα·

34. εφιστά την προσοχή στην ανεπαρκή συνέργεια μεταξύ της πολιτικής για το κλίμα και της πολιτικής για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα. Η πολιτική για την ποιότητα του αέρα συμβάλλει κατά κανόνα θετικά στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής· αντιθέτως, η κλιματική πολιτική έχει περιορισμένη επίδραση στην ατμοσφαιρική ρύπανση, επειδή ακολουθεί τη δική της δυναμική και το δικό της χρονοδιάγραμμα. Ο προσανατολισμός της πολιτικής για το κλίμα είναι περισσότερο μακροπρόθεσμος, σε αντίθεση με την πολιτική για την ποιότητα του αέρα, η οποία έχει περισσότερο βραχυπρόθεσμο έως μεσοπρόθεσμο προσανατολισμό·

35. πιστεύει ότι υπάρχουν μεγάλες δυνατότητες συνέργειας ανάμεσα στην πολιτική για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και στην πολιτική για τον περιβάλλοντα θόρυβο, ιδίως όταν μπορεί να επιτευχθεί μείωση της κυκλοφορίας, και ότι πρέπει και σε αυτήν την περίπτωση να επιδιωχθεί μια κατάσταση «win-win», από την οποία να βγαίνουν κερδισμένοι και οι δύο τομείς πολιτικής⁽⁴⁾·

36. ζητεί επέκταση της καταγραφής των εκπομπών και των εισροών μέσω ενός «Ολοκληρωμένου Συστήματος Παρακολούθησης», το οποίο να περιλαμβάνει συντονισμένη συλλογή και αξιολόγηση των εκπομπών, επέκταση του φάσματος των υλικών, (εφόσον υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι επηρεάζουν όντως την υγεία των πολιτών ή το περιβάλλον ή εφόσον η αξιολόγηση περιορίζεται στην εφαρμογή προτύπων παρακολούθησης), μοντελοποίηση της διάχυσης και μέτρηση της έκθεσης και της επίδρασης στον χώρο και στον χρόνο, αλλά με τον ρητό όρο ότι δεν θα επιφέρει υπερβολική αύξηση του διοικητικού φόρτου·

Διασύνδεση των πολιτικών της ΕΕ για τις εκπομπές και για τις εισροές ρύπων

37. υπογραμμίζει τη σημασία της συνοχής και της συνέργειας μεταξύ της πολιτικής για τις εισροές (οριακές τιμές της ΕΕ) και της πολιτικής για τις εκπομπές (μέτρα της ΕΕ για την αντιμετώπιση της ρύπανσης στην πηγή). Οι εισροές είναι αποτέλεσμα των επιπέδων, της τοποθεσίας και των συνθηκών διάδοσης ή/και διασποράς των

εκπομπών. Επιπλέον, η μείωση των εισροών (επίπεδα συγκέντρωσης) μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα με την εφαρμογή μιας φιλόδοξης πολιτικής για τις εκπομπές·

38. καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η φιλόδοξη πολιτική της ΕΕ για τις εισροές δεν οδήγησε αυτομάτως σε αντίστοιχα φιλόδοξη πολιτική και για τις εκπομπές, με αποτέλεσμα να υπάρχει ανισορροπία μεταξύ των δύο πολιτικών. Κατά συνέπεια, τα προβλήματα εφαρμογής που αντιμετωπίζουν πολλές ευρωπαϊκές πόλεις (βλ. Μέρος Β) και η επιβράδυνση της βελτίωσης της ποιότητας του αέρα μπορούν να αποδοθούν σε μεγάλο βαθμό στις αναντιστοιχίες μεταξύ των ευρωπαϊκών πολιτικών για τις εισροές και για τις εκπομπές, αναντιστοιχίες οι οποίες θα πρέπει να αντιμετωπιστούν σε οποιαδήποτε μελλοντική εξέλιξη των σχετικών πολιτικών ή μέτρων, προκειμένου να επέλθει εξισορρόπηση:

α) το επίπεδο φιλοδοξίας της οδηγίας για την ποιότητα του αέρα δεν αντιστοιχεί μέχρι στιγμής με το επίπεδο φιλοδοξίας —ούτε με το πρακτικό αποτέλεσμα— των μέτρων της ΕΕ για την πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή (βλ. Μέρος Δ). Απαιτείται, συνεπώς, ευθυγράμμιση αυτών των δύο στόχων·

β) τα χρονοδιαγράμματα των πολιτικών της ΕΕ για τις εισροές και για τις εκπομπές ρύπων δεν είναι συγχρονισμένα: τα κράτη μέλη πρέπει να συμμορφωθούν με τα πρότυπα για την ποιότητα του αέρα πριν από την πρακτική υλοποίηση, π.χ. των στόχων για τα πρότυπα Euro στους ευρωπαϊκούς δρόμους. Πρέπει να περάσουν κάποια χρόνια για να γίνει ορατός και μετρήσιμος ο αντίκτυπος των προτύπων Euro (τιμές εκπομπών). Οι τιμές αυτές ισχύουν εξ ορισμού μόνο για ένα μικρό μέρος του στόλου των οχημάτων, δηλαδή για τα νέα οχήματα. Τα νέα πρότυπα για τις εκπομπές θα φέρουν αποτέλεσμα μόνο όταν αντικατασταθούν τα παλαιά οχήματα και, για να ανανεωθεί ο στόλος των αυτοκινήτων (και κατά συνέπεια να αρχίσει η επίδραση των νέων προτύπων), χρειάζεται να περάσουν αρκετά χρόνια (βελτιώσεις στον «πραγματικό κόσμο»)·

γ) η ΕτΠ ζητά από την Επιτροπή να υποδείξει στην αναθεωρημένη θεματική στρατηγική ποιο είναι το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ανανέωση του κύκλου των ανακοινωθέντων μέτρων μείωσης στην πηγή, με άλλα λόγια, να υποδείξει πόσο σύντομα μετά την εισαγωγή μέτρων για τη μείωση στην πηγή θα είναι δυνατόν να τηρηθούν οι οριακές τιμές υπό πραγματικές συνθήκες. Είναι επίσης σημαντικό να εκτιμηθεί ο χρόνος που απαιτείται μέχρις ότου αντικατασταθεί ο στόλος με καθαρότερα οχήματα. Οι διορθώσεις της πολιτικής θα πρέπει να προσαρμόζονται στον κύκλο ανανέωσης.

39. επισημαίνει ότι οι νέες φιλόδοξες όσον αφορά την ποιότητα του αέρα (αυστηρότερες οριακές τιμές) πρέπει να είναι ρεαλιστικές και εφικτές και, επομένως, να συνδυάζονται με μέτρα περιορισμού της ρύπανσης στην πηγή που οδηγούν σε ουσιαστική μείωση των εκπομπών σε όλη την Ευρώπη. Οι πολιτικές της ΕΕ για τις εισροές και για τις εκπομπές πρέπει να συνδέονται μεταξύ τους. Γι' αυτό, είναι απαραίτητο να αναπτυχθούν όμοια επίπεδα φιλοδοξίας και συντονισμένα χρονοδιαγράμματα για τις δύο πολιτικές (βλ. προηγούμενο σημείο) ήδη κατά τη φάση της χάραξής τους. Η ΕτΠ εφιστά επίσης την προσοχή στη φάση της εφαρμογής, κατά την οποία ορισμένα από τα μέτρα για τη μείωση της ρύπανσης στην πηγή που προβλέπονται στην αναθεωρημένη θεματική στρατηγική ενδέχεται να μην εφαρμοστούν ή να μην οδηγήσουν στην πράξη σε μείωση των εκπομπών (όπως προβλέπεται στην πολιτική για τις εκπομπές). Η ΕτΠ προτείνει να λαμβάνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

⁽⁴⁾ Η σύσταση αυτή είχε διατυπωθεί και στη γνωμοδότηση της ΕτΠ με τίτλο «Οδηγία για τον περιβαλλοντικό θόρυβο: οδικός χάρτης» (CdR 190/2011 rev 2).

σε τέτοιες περιπτώσεις αντισταθμιστικά μέτρα. Θα μπορέσει έτσι να αποτραπεί η επανεμφάνιση της σημερινής αναντιστοιχίας μεταξύ των πολιτικών για τις εκπομπές και για τις εισροές, που θέτει εκ νέου τις τοπικές και περιφερειακές αρχές σε κατάσταση αδυναμίας·

40. υπό το πρίσμα αυτής της επιθυμίας για συνοχή μεταξύ της πολιτικής εισροών και της πολιτικής εκπομπών, προτείνει το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα για τη μελλοντική εξέλιξη της πολιτικής της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα:

- α) παρουσίαση της αναθεωρημένης θεματικής στρατηγικής για την ατμοσφαιρική ρύπανση στις αρχές του 2013. Η στρατηγική μπορεί στη συνέχεια να εξεταστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της ΕΕ κατά τη διάρκεια του 2013·
- β) παρουσίαση της αναθεωρημένης οδηγίας για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και των μέτρων της ΕΕ για τη μείωση της ρύπανσης στην πηγή στα τέλη του 2013·
- γ) ενδιάμεση αξιολόγηση και ενδεχόμενη προσαρμογή με βάση νέους δείκτες (βλ. Μέρος Ε) το 2017.

Δ. Πολιτική για τις εκπομπές

Πολιτική της ΕΕ για την πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή

41. επισημαίνει ότι η ατμοσφαιρική ρύπανση προκαλείται κατά κύριο λόγο από τις οδικές και εναέριες μεταφορές, τη ναυτιλία, τη θέρμανση, τα νοικοκυριά, τη βιομηχανία και τη βιομηχανική κτηνοτροφία. Είναι, συνεπώς, απαραίτητη μια φιλόδοξη πολιτική για την πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή⁽⁵⁾. Εν προκειμένω, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι μηχανοκίνητες οδικές μεταφορές είναι μία από τις σημαντικότερες άμεσες αιτίες των «μελανών σημείων» έντονης ατμοσφαιρικής ρύπανσης στις αστικές περιοχές·

42. εκφράζει την ικανοποίησή της, από τη σκοπιά της ποιότητας του αέρα, για τον φιλόδοξο χαρακτήρα της Λευκής Βίβλου «Χάρτης πορείας για έναν ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο μεταφορών - Προς μια ανταγωνιστική και αποδοτική αξιοποίηση των πόρων του συστήματος μεταφορών» (COM(2011) 144 τελικό). Ωστόσο, προκειμένου να επιτευχθεί το αναγκαίο επίπεδο φιλοδοξίας για την ποιότητα του αέρα, η ΕτΠ ζητεί να καταρτιστεί ένα ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης με ενδιάμεσους στόχους, συγκεκριμένα μέτρα (π.χ. μέτρα επιπέδου ΕΕ για την πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή) και προγραμματισμένες αξιολογήσεις⁽⁶⁾.

43. καλεί την ΕΕ να δώσει πιο συστηματικά μεγαλύτερη προσοχή από ό,τι στο παρελθόν, πέραν της μείωσης των εκπομπών από κάθε κινητή ή σταθερή πηγή, και στη μείωση του συνολικού όγκου των εκπομπών από τις διάφορες πηγές. Η θέσπιση τέτοιων ποσοτικών μέτρων επιφύεται μέχρι σήμερα ως επί το πλείστον στους δήμους και στις περιφέρειες. Η συμβολή της ΕΕ θα μπορούσε να καλύψει αρχικά τις ακόλουθες ενέργειες:

— προτεραιότητα στις μαζικές μεταφορές έναντι των ιδιωτικών μεταφορικών μέσων κατά τον σχεδιασμό και την προώθηση της ανάπτυξης των διευρωπαϊκών δικτύων·

— επέκταση του πεδίου εφαρμογής της ποιότητας των προϊόντων της ΕΕ, το οποίο μέχρι σήμερα επικεντρωνόταν στις επιπτώσεις των προϊόντων στην υγεία και το περιβάλλον («οικολογικός σχεδιασμός»), με την προσθήκη ενός σκέλους που θα αφορά τη μείωση της χρήσης υλικών και ενέργειας·

44. είναι της άποψης ότι η πολιτική της ΕΕ για τις εκπομπές πρέπει να βασίζεται σε πρότυπα (και να είναι στοχευμένη πολιτική, συνοδευόμενη από τους κατάλληλους στόχους), ούτως ώστε να μην θέτει εμπόδια στην πρόοδο της τεχνολογικής καινοτομίας·

45. συνιστά να καθιερωθεί μια υποχρέωση πρόληψης, κατά το πρότυπο του νόμου-πλαίσου για τα απόβλητα, η οποία να καθιστά δυνατή την ανάλογη διαχείριση των υφιστάμενων πόρων·

46. επισημαίνει ότι οι διαδεδομένες υπερβάσεις των οριακών τιμών των NO₂ οφείλονται κατ' ουσία στον ανεπαρκή ή καθυστερημένο περιορισμό των εκπομπών (για τα μηχανοκίνητα οχήματα) εκ μέρους της ΕΕ, γι αυτό και συνιστά να θεσπιστούν επείγοντως αυστηρότερα πρότυπα Euro για τα οχήματα όσον αφορά το NO₂/NO_x και τα αιωρούμενα σωματίδια. Είναι σημαντικό τα τηρηθεί αυστηρά το χρονοδιάγραμμα για την καθιέρωση των προτύπων Euro VI/6·

47. συνιστά να θεσπιστούν αυστηρότερες προδιαγραφές και για τις εκπομπές των άλλων κινητών πηγών, όπως τα οχήματα εκτός δρόμου (off road), η εγκατάσταση φίλτρων στα αυτοκίνητα που κυκλοφορούν (retrofit) ή η επικαιροποίηση των ευρωπαϊκών κανόνων για τις μοτοσικλέτες, μεταξύ άλλων·

48. υπογραμμίζει το χάσμα που υπάρχει μεταξύ της νομοθεσίας της ΕΕ και των πραγματικών εκπομπών των οχημάτων στο οδικό δίκτυο. Τα πρότυπα Euro V/5 ήταν (και είναι) φιλόδοξα· παρ' όλα αυτά, όμως, η φιλοδοξία αυτή δεν οδήγησε σε κατακόρυφη πτώση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Ο σημαντικότερος λόγος είναι το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στη νομική πραγματικότητα της νομοθεσίας της ΕΕ και τις πραγματικές εκπομπές των οχημάτων στον δρόμο. Ήδη όταν εισήχθησαν τα πρότυπα Euro-III για τα φορτηγά οχήματα, φάνηκε σαφώς ότι οι εκπομπές υπό πραγματικές συνθήκες οδήγησης ήταν υψηλότερες των αναμενόμενων και δεν προέκυψε η προσδοκώμενη μείωση των εκπομπών. Το ίδιο πρόβλημα παρατηρήθηκε με την εισαγωγή των προτύπων Euro-IV και Euro-V για τα φορτηγά και τα επιβατηγά πετρελαιοκίνητα οχήματα, καθώς επίσης —αν και σε μικρότερο βαθμό— για τις εκπομπές NO_x από τα επιβατηγά αυτοκίνητα. Για να υλοποιηθούν οι φιλοδοξίες της νομοθεσίας της ΕΕ, το πρότυπο Euro VI/6 για τις εκπομπές οχημάτων στον κύκλο δοκιμών πρέπει να ανταποκρίνεται καλύτερα στις πραγματικές εκπομπές μιας μέσης διαδρομής στην πόλη·

49. εφιστά επίσης την προσοχή στο γεγονός ότι, στην πράξη, τα νέα οχήματα που παραδίδονται υπόκεινται σε τακτικές τεχνικές προσαρμογές. Έτσι, οι εκπομπές διοξειδίου του θείου και αιωρούμενων σωματιδίων σε πραγματικές συνθήκες είναι υψηλότερες από τις αναμενόμενες εκπομπές με βάση τις δοκιμές έγκρισης τύπου. Με την καθιέρωση του προτύπου Euro VI για τα φορτηγά, η πρακτική αυτή θα πρέπει στο μέτρο του δυνατού να αποφεύγεται και να τιμωρείται. Για να αποφευχθεί αυτό το πρόβλημα, η ΕτΠ ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τη νομοθεσία, τις εγκρίσεις και τις επιθεωρήσεις φορτηγών σε αυτόν τον τομέα. Θα πρέπει επίσης να εξεταστεί κατά πόσον οι εν λόγω τεχνικές προσαρμογές μπορεί να καταστούν αδύνατες στο μέλλον.

50. ζητεί να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα βαρέα οχήματα (λεωφορεία και φορτηγά) τα οποία ανήκουν στα πλέον ρυπογόνα οχήματα. Τα μεσαία επαγγελματικά οχήματα (όπως τα ημιφορτηγά) εκπέμπουν επίσης σημαντικά πιο πολλά NO_x από ό,τι το μέσο αυτοκίνητο και η πολιτική της ΕΕ για τις εκπομπές θα πρέπει,

⁽⁵⁾ Πρόκειται για μια παλιά επιθυμία της ΕτΠ. Βλ. σχετικά τα έγγραφα CdR 190/2011 rev. 2, CdR 140/2011 fin, CdR 101/2011 fin, CdR 164/2010 fin και CdR 159/2008 fin.

⁽⁶⁾ Η σύσταση αυτή είχε διατυπωθεί και στη γνωμοδότηση CdR 101/2011 fin.

συνεπώς, να ασχοληθεί ιδιαίτερος με την ενίσχυση των προτύπων για τις εκπομπές από αυτά τα οχήματα, καθώς και από πετρελαιοκίνητα οχήματα, σε συνδυασμό με κατάλληλα μέτρα για τη διαχείριση της εμπορικής εφοδιαστικής και την προώθηση και βελτίωση των τοπικών δημόσιων συγκοινωνιών·

51. σημειώνει ότι η φθορά των φρένων και των ελαστικών, από κοινού με τη φθορά του οδοστρώματος και την επαναιώρηση των σωματιδίων που βρίσκονται στο οδόστρωμα, συμβάλλει στην υψηλή συγκεντρώνση αιωρούμενων σωματιδίων και συνιστά, επ' ευκαιρία του ευρωπαϊκού προγράμματος-πλαισίου για την έρευνα, να μελετηθούν οι δυνατότητες περιορισμού αυτών των εκπομπών. Η ΕτΠ τονίζει την ανάγκη να αναπτυχθεί ένας οδηγός καλών πρακτικών με συστάσεις για τη χρήση των μέσων συγκράτησης κονιορτού, προκειμένου να αποτραπεί η περαιτέρω εξάπλωση ρύπων στην ατμόσφαιρα·

52. διαπιστώνει ότι η βιομηχανία εξακολουθεί να ευθύνεται για το μεγαλύτερο ποσοστό των συνολικών εκπομπών στην Ευρώπη και ότι οι προσπάθειες για τη μείωση αυτών των εκπομπών ρυθμίζονται από την οδηγία για τις βιομηχανικές εκπομπές (2010/75/ΕΕ). Τα φιλόδοξα έγγραφα αναφοράς βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών (BREF) καθώς και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από αυτά, έχουν αποφασιστική σημασία για τη μείωση των συγκεντρώσεων υποβάθρου. Για να μπορούν να χρησιμοποιούνται και στο μέλλον οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (ΒΔΤ), είναι αναγκαίο να αναθεωρούνται σε τακτικά διαστήματα τα BREF, καθώς και τα συμπεράσματά που προκύπτουν από αυτά, και να είναι τόσο φιλόδοξα ώστε να μειωθούν σε όλη την Ευρώπη οι συγκεντρώσεις υποβάθρου. Επίσης, πρέπει και να περιορίζεται στο ελάχιστο ο αριθμός των εξαιρέσεων (7)·

53. διαπιστώνει ότι οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις συμβάλλουν επίσης στη ρύπανση του ατμοσφαιρικού αέρα. Οι εκπομπές αμμωνίας συντελούν σε μεγάλο βαθμό στην οξίνιση και στον ευτροφισμό. Για να επιτευχθούν οι στόχοι προστασίας της φύσης και ιδιαίτερα των περιοχών Natura 2000, απαιτείται περαιτέρω μείωση των εκπομπών NH₃. Η μείωση αυτών των εκπομπών ρυθμίζεται από την οδηγία για τις βιομηχανικές εκπομπές (2010/75/ΕΕ). Είναι σημαντικό να λειτουργούν στο μέλλον και οι μεγάλες γεωργικές εκμεταλλεύσεις, των οποίων η παραγωγή έχει σχεδόν βιομηχανικό χαρακτήρα, με την αξιοποίηση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και, συνεπώς, είναι αναγκαίο να αναθεωρούνται σε τακτικά διαστήματα τα έγγραφα αναφοράς ΒΔΤ·

54. διαπιστώνει ότι οι εκπομπές της ναυτιλίας συμβάλλουν σημαντικά στις συγκεντρώσεις ατμοσφαιρικών ρύπων σε πόλεις και περιοχές λιμανιών, σε πολυσύχναστες εσωτερικές πλωτές οδούς, καθώς και στις παράκτιες πόλεις και περιφέρειες. Η ΕτΠ καλεί τις εθνικές αρχές να μεριμνήσουν επείγοντως για την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) σε όλα τα παράκτια ύδατα της ΕΕ. Στις εσωτερικές πλωτές μεταφορές πρέπει να θεσπιστούν μέτρα για τη μείωση των εκπομπών σωματιδίων αλλά και NO_x·

55. επισημαίνει ότι οι εκπομπές από την εναέρια κυκλοφορία συμβάλλουν στις συγκεντρώσεις υποβάθρου των ατμοσφαιρικών ρύπων. Η ΕτΠ καλεί την ΕΕ και τις εθνικές αρχές να λάβουν τα αναγκαία μέτρα και να επιβάλουν αυστηρότερους κανόνες όσον αφορά τις εκπομπές των αεροσκαφών·

Η αναθεώρηση της οδηγίας για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών (2001/81/ΕΚ)

56. επισημαίνει ότι η οδηγία για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών (οδηγία «ΕΑΟΕ») είναι μακράν το καλύτερο μέσο για τη μείωση των συγκεντρώσεων υποβάθρου. Η διασυννοριακή ρύπανση του αέρα αποτελεί πολύ σημαντικό ποσοστό των συγκεντρώσεων υποβάθρου σε πολλά κράτη μέλη, που για ορισμένους ρύπους μπορεί και να υπερβαίνει το 50 % (μέσος όρος στη χώρα). Η ΕτΠ θεωρεί πολύ σημαντικό να είναι η αναθεώρηση της οδηγίας ΕΑΟΕ αρκετά φιλόδοξη ώστε να μειώσει τις συγκεντρώσεις υποβάθρου σε όλη την Ευρώπη, δεδομένου ότι αυτό θα καταστήσει την τοπική και περιφερειακή πολιτική για την ποιότητα του αέρα πιο ρεαλιστική και εφικτή·

57. σημειώνει ότι η οδηγία για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών αποτελεί σημαντικό μέσο για να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα στην πηγή. Προς τούτο, όμως, η αναθεωρημένη οδηγία ΕΑΟΕ και η πολιτική της ΕΕ για την πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή πρέπει να είναι εξίσου φιλόδοξες με τις οδηγίες για την ποιότητα του αέρα (2008/50/ΕΚ και 2004/107/ΕΚ). Οι φιλόδοξοι στόχοι των οδηγιών για την ποιότητα του αέρα μπορούν να επιτευχθούν μόνο εάν υπάρξει υψηλή φιλοδοξία για αυτά τα συγκεκριμένα στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕτΠ εκτιμά ότι ο συνδυασμός της οδηγίας ΕΑΟΕ με τις οδηγίες για την ποιότητα του αέρα θα ενθαρρύνει την εναρμόνιση των διαφόρων επιπέδων φιλοδοξίας·

58. ανησυχεί για την έλλειψη φιλοδοξίας εκ μέρους των κρατών μελών σε σχέση με την επικείμενη αναθεώρηση του Πρωτοκόλλου του Γκέτεμποργκ (το οποίο καθορίζει τις διεθνείς συμφωνίες για τα ανώτατα όρια εκπομπών). Αυτή η αναθεώρηση επηρεάζει την αναθεώρηση της οδηγίας ΕΑΟΕ, επομένως και το επίπεδο φιλοδοξίας της νέας νομοθεσίας της ΕΕ για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα. Η ΕτΠ καλεί τα κράτη μέλη να τηρήσουν περισσότερο φιλόδοξη στάση κατά την επικείμενη αναθεώρηση του Πρωτοκόλλου του Γκέτεμποργκ·

59. ζητά να γίνει τουλάχιστον απογραφή των εκπομπών στοιχειοακού ή μαύρου άνθρακα (αιθάλης) και να καθιερωθεί ένα σύστημα παρακολούθησης για τον εντοπισμό νέων ατμοσφαιρικών ρύπων που θα μπορούσαν στο μέλλον να καλυφθούν από το εν λόγω Πρωτόκολλο·

Ε. Πολιτική για τις εισροές: αναθεώρηση των οδηγιών για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα (2008/50/ΕΚ και 2004/107/ΕΚ)

Γενικές παρατηρήσεις σχετικά με την αναθεώρηση των οδηγιών

60. σημειώνει ότι οι οδηγίες για την ποιότητα του αέρα (2008/50/ΕΚ και 2004/107/ΕΚ) είναι πολύ σημαντικά μέσα για τη μείωση της έκθεσης των ανθρώπων και του περιβάλλοντος στην ατμοσφαιρική ρύπανση. Μετά τον προσδιορισμό ελάχιστων επιπέδων προστασίας, όλες οι χώρες της ΕΕ έλαβαν μέτρα για τη μείωση των εκπομπών και των συγκεντρώσεων στα «μελανά σημεία» έντονης ρύπανσης. Η μείωση των εκπομπών σε μία χώρα συνεπάγεται ταυτόχρονα μείωση της διασυννοριακής ατμοσφαιρικής ρύπανσης, με αποτέλεσμα χώρες που συνορεύουν να βοηθούν η μία την άλλη στην τήρηση των οριακών τιμών·

(7) Η σύσταση αυτή είχε διατυπωθεί και στη γνωμοδότηση της ΕτΠ για τις βιομηχανικές εκπομπές (CδR 159/2008 fin).

61. πιστεύει ότι η προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος πρέπει να είναι το σημείο εκκίνησης της αναθεώρησης των οδηγιών για την ποιότητα του αέρα. Για τη βελτίωση της δημόσιας υγείας απαιτείται υψηλότερο επίπεδο φιλοδοξίας. Ωστόσο, η ΕτΠ επιμένει ότι το επίπεδο φιλοδοξίας της αναθεωρημένης οδηγίας πρέπει να είναι πλήρως ευθυγραμμισμένο με εκείνο των εθνικών ανωτάτων ορίων εκπομπών και της πολιτικής της ΕΕ για τις εκπομπές (πρόληψη της ρύπανσης στην πηγή), όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω (σημείο 57).

62. παρατηρεί ότι οι οδηγίες για την ποιότητα του αέρα περιλαμβάνουν σήμερα 27 οριακές τιμές και τιμές-στόχους. Σημειώνει επίσης ότι ορισμένες από τις οριακές τιμές αλληλεπικαλύπτονται (για παράδειγμα, οι ημερήσιες και οι ετήσιες οριακές τιμές για τα ΑΣ₁₀ και τα ετήσια όρια για τα ΑΣ₁₀ και τα ΑΣ_{2,5}) και ότι πολλές από τις οριακές τιμές δεν έχουν παραβιαστεί εδώ και πολλά χρόνια σε μεγάλα τμήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΕτΠ προτείνει, ως εκ τούτου, να εξεταστεί αν η μέθοδος των τιμών-στόχων προσφέρει πραγματικά κάποια προστιθέμενη αξία στην περίπτωση των ουσιών για τις οποίες οι οδηγίες προβλέπουν ήδη οριακές τιμές.

63. σημειώνει ότι η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της οδηγίας σχετικά με την υποβολή αναφοράς για τις συγκεντρώσεις που εντοπίζονται και σχετικά με τη καθιέρωση και την κατάσταση σχεδίων για την ποιότητα του αέρα είναι χρονοβόρα και αυξάνει τον διοικητικό φόρτο για τις τοπικές και περιφερειακές αρχές.

64. θεωρεί ότι, από τη σκοπιά της δημόσιας υγείας και της επιστημονικής έρευνας, καθώς και της βελτίωσης της νομοθεσίας, της μείωσης της γραφειοκρατίας και της διευκόλυνσης της επικοινωνίας με τους πολίτες, θα μπορούσε ενδεχομένως να περιοριστεί ο αριθμός των ουσιών, των στόχων και των οριακών τιμών. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με την επικέντρωση του ενδιαφέροντος στις πλέον ρυπογόνους ουσίες και σε εκείνους τους δείκτες που αντικατοπτρίζουν καλύτερα τις πτυχές της υγείας.

Στοιχειακός άνθρακας / αιθάλη

65. συνιστά να επιλεγούν για τη ρύπανση που σχετίζεται με την κυκλοφορία δείκτες που αντικατοπτρίζουν καλύτερα τις πτυχές της υγείας. Η τρέχουσα οδηγία προβλέπει πρότυπα για τα ΑΣ₁₀, ΑΣ_{2,5} και ΝΟ₂, αλλά ορισμένες μελέτες δείχνουν ότι ο στοιχειακός άνθρακας (ΣΑ/αιθάλη) και η συγκέντρωση σωματιδίων (αερόλυμα προερχόμενο από καύση) μοιάζουν καλύτεροι δείκτες των συστατικών της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από την κυκλοφορία μηχανοκίνητων οχημάτων που επηρεάζουν τη δημόσια υγεία. ΣΑ/αιθάλη είναι τα κλάσματα αιθάλης που εκλύονται από την καύση όλων των ανθρακούχων καυσίμων (συμπεριλαμβανομένων του ντίζελ και των βενζινη), για παράδειγμα στους κινητήρες των αυτοκινήτων και των πλοίων. Η ΕτΠ συνιστά, ως εκ τούτου, να διερευνηθεί κατά πόσον μπορεί να καθιερωθεί ένα πρότυπο για τη συγκέντρωση σωματιδίων και τον ΣΑ/αιθάλη.

66. επισημαίνει ότι η αύξηση του ενδιαφέροντος για τον ΣΑ/αιθάλη θα ευθυγραμμιζόταν με τις συστάσεις του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP) και τη Σύμβαση για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση (CLRTAP).

67. προτείνει να συμπεριληφθεί στην οδηγία η δυνατότητα ενδιάμεσης τροποποίησης (με τη διαδικασία της αναδιτύπωσης). Εάν οι έρευνες (βλ. σημείο 65) και τα θετικά αποτελέσματα των πειραμάτων δείξουν ότι το πρότυπο ΣΑ/αιθάλης είναι καταλληλότερο προς χρήση ως δείκτης, θα μπορούσε να εξεταστεί αν και με ποιο τρόπο θα μπορούσε το πρότυπο αυτό να συμπεριληφθεί στην οδηγία.

Σωματιδιακή ρύπανση

68. επισημαίνει ότι η ισχύουσα οδηγία περιλαμβάνει τρεις οριακές τιμές και ένα στόχο μείωσης για τα αιωρούμενα σωματίδια (ΑΣ₁₀ και ΑΣ_{2,5}), καθώς και διάφορες τιμές, ετήσιους και 24ωρους μέσους όρους. Αυτό καθιστά περίπλοκη την εφαρμογή της στην πράξη και επιφέρει περιττές διοικητικές επιβαρύνσεις. Η ΕτΠ είναι ενήμερη των συζητήσεων για την απλοποίηση αυτής της κατάστασης, με την κατάργηση ενός από τα πρότυπα για τα αιωρούμενα σωματίδια (του ΑΣ₁₀ ή του ΑΣ_{2,5}), εφόσον αυτό δικαιολογείται από μελέτες της επίδρασής τους στην υγεία και το περιβάλλον. Δεν επιθυμεί να λάβει θέση σχετικά με αυτό το θέμα.

69. επισημαίνει ότι οι οριακές τιμές για τα ΑΣ₁₀ είναι πολύ δύσκολο να τηρηθούν σε ορισμένες περιοχές. Αυτό μπορεί να οφείλεται στις τοπικές συνθήκες και πηγές, σε ιδιαίτερες μετεωρολογικές συνθήκες ή/και σε περιόδους μεγάλης ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Οι μεταφορές εμπορευμάτων σε μεγάλες αποστάσεις μπορεί επίσης να ευθύνονται για σημαντικό μέρος της συνολικής ρύπανσης. Προκειμένου να επιτευχθεί η επιδιωκόμενη ευελιξία, η ΕτΠ προτείνει να εξεταστεί αν η ετήσια μέση οριακή τιμή θα μπορούσε να χρησιμοποιείται για ελέγχους με βάση πολυετείς μέσες ετήσιες συγκεντρώσεις.

70. παρατηρεί ότι η καθιέρωση οριακής τιμής για τα ΑΣ_{2,5} έτυχε ευνοϊκής υποδοχής, καθώς αυτό το στοιχείο έχει ίσως στενότερη συσχέτιση με τις επιπτώσεις στην υγεία από ό,τι τα ΑΣ₁₀. Όμως, για τα ΑΣ_{2,5} υπάρχουν πολλές διαφορετικές τιμές, μεταξύ των οποίων τιμή για τη γενική έκθεση και ποσοστό μείωσης, γεγονός που δυσχεραίνει τη συμμόρφωση των αρχών με όλες τις πτυχές αυτών των τιμών. Δεν είναι ακόμα σαφές εάν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές θα μπορούσαν να ανταποκριθούν στην οριακή τιμή για τα ΑΣ_{2,5} και στο ποσοστό μείωσης, καθώς τα διαθέσιμα στοιχεία για τον αντίκτυπο των μέτρων είναι ανεπαρκή και δεν επιτρέπουν ποσοτικό προσδιορισμό. Η ΕτΠ συνιστά να ληφθεί υπόψη αυτή η έλλειψη στοιχείων κατά την αξιολόγηση του προτύπου ΑΣ_{2,5}, και να εξεταστεί σε ορισμένες περιπτώσεις το ενδεχόμενο να δοθεί περισσότερος χρόνος για τη συμμόρφωση με τις προδιαγραφές.

Οξείδιο και διοξείδιο του αζώτου ΝΟ_x /ΝΟ₂

71. εν αναμονή των πορισμάτων της διερεύνησης μιας άλλης μεθόδου προσδιορισμού αυτού του προτύπου, προτείνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επανεξετάσει κατά πόσον η μέση ωριαία συγκέντρωση για το ΝΟ₂ είναι πραγματικά αναγκαία, καθώς η ετήσια οριακή τιμή φαίνεται να είναι αυστηρότερη και είναι αδύνατο να ληφθούν μέτρα σε τοπικό επίπεδο για τη μείωση του μέσου όρου των ωριαίων συγκεντρώσεων ΝΟ₂.

72. προτείνει να οριστεί στην οδηγία δικαίωμα των πολιτών στη χάραξη σχεδίου δράσης όταν σημειώνεται υπέρβαση των οριακών τιμών των ρύπων.

73. δεδομένων των ειδικών προβλημάτων που σχετίζονται με τη μείωση των συγκεντρώσεων ΝΟ₂ στον αέρα, προτείνει να επεκταθεί η δυνατότητα παράτασης (πρόσθετη παρέκκλιση), εφόσον το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει ότι έχει λάβει όλα τα εύλογα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης των αποστάσεων που διανύουν τα αυτοκίνητα, χωρίς ωστόσο να επιτύχει την οριακή τιμή της ΕΕ, επειδή οι κινητήρες των οδικών οχημάτων δεν πληρούν

τα επίπεδα εκπομπών που καθορίζονται στα πρότυπα Euro-(με άλλα λόγια επειδή είναι ακόμη ελλειμματική ευρωπαϊκή πολιτική για τη μείωση των ρύπων στην πηγή).

Όζον

74. σημειώνει ότι το όζον (O_3) σχηματίζεται στον ατμοσφαιρικό αέρα από την αντίδραση των επονομαζόμενων «πρόδρομων ουσιών» —οξειδία του αζώτου, μονοξείδιο του άνθρακα, μεθάνιο και άλλες πτητικές οργανικές ουσίες— υπό την επίδραση του ηλιακού φωτός. Σε διάφορες πόλεις, ιδιαίτερα στην Νότια Ευρώπη, παρατηρούνται ακόμη υψηλές συγκεντρώσεις όζοντος. Οι τοπικές αρχές έχουν πολύ μικρή δυνατότητα να επηρεάσουν τις συγκεντρώσεις όζοντος στην πόλη τους· μπορούν όμως, με τον περιορισμό των εκπομπών από τις μεταφορές, να συμβάλουν στη μείωση των συγκεντρώσεων αλλού. Η ΕτΠ θεωρεί ότι η μείωση των υψηλών συγκεντρώσεων όζοντος στις αστικές περιοχές αποτελεί κατά πρώτο λόγο πρόκληση για την εθνική και την ευρωπαϊκή πολιτική για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και ότι το αποτελεσματικότερο μέσο είναι η λήψη μέτρων για τη μείωση των εκπομπών πτητικών οργανικών ουσιών.

75. εφιστά την προσοχή σε μία ανάλυση του Εθνικού Ιδρύματος Δημόσιας Υγείας και Περιβάλλοντος των Κάτω Χωρών (RIVM)⁽⁸⁾, η οποία δείχνει ότι τα κράτη μέλη, μπορούν να επηρεάσουν ελάχιστα τον ετήσιο μέσο όρο των συγκεντρώσεων όζοντος, ενώ δεν έχουν σχεδόν καμία δυνατότητα επιρροής στη στάθμη αιχμής των συγκεντρώσεων όζοντος στην επικράτειά τους. Ταυτόχρονα, όμως, παρατηρείται αύξηση των μεγάλης κλίμακας συγκεντρώσεων υποβάθρου του όζοντος. Η ΕτΠ φρονεί ότι αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση των τιμών-στόχων για το όζον (μακροπρόθεσμοι στόχοι), καθώς και των συναφών επιπτώσεων για τον σχεδιασμό της πολιτικής και των μηχανισμών υποβολής εκθέσεων. Ειδικά για τις νότιες χώρες, που παρουσιάζουν περισσότερες ώρες ηλιοφάνειας, περισσότερη ηλιακή ακτινοβολία και υψηλότερη μέση θερμοκρασία, φαινόμενα που ευνοούν τον σχηματισμό όζοντος στην τροπόσφαιρα, είναι ιδιαίτερα δύσκολη η (μακροπρόθεσμη) τήρηση των επιπέδων-στόχου του όζοντος. Η ΕτΠ συνιστά να διερευνηθεί αν το φαινόμενο αυτό θα μπορούσε να καταταχθεί στην κατηγορία της «φυσικής» ρύπανσης, όπως συμβαίνει με το θαλασσιο αλάτι ή με την άμμο της Σαχάρας.

76. συνιστά να επικεντρωθούν οι προσπάθειες για τη μείωση των συγκεντρώσεων όζοντος στη μείωση των εκπομπών πρόδρομων

αερίων, με την αναθεώρηση της οδηγίας για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών (2001/81/EK) και τη θέσπιση αυστηρότερης τομεακής νομοθεσίας για τις κυριότερες πηγές.

Ευελιξία

77. τονίζει ότι οι μετεωρολογικές συνθήκες μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στα επίπεδα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Για παράδειγμα, η εξαιρετικά μεγάλη ξηρασία τους πρώτους μήνες του 2011 σε μεγάλα τμήματα της Δυτικής Ευρώπης οδήγησε σε υψηλές συγκεντρώσεις AS_{10} . Οι επιδράσεις αυτές δεν ήταν δυνατόν να εξουδετερωθούν με τοπικά ή περιφερειακά μέτρα και η ευρωπαϊκή νομοθεσία πρέπει να το συνεκτιμήσει αυτό με ειδική πρόβλεψη για τα έτη με ακραίες μετεωρολογικές συνθήκες, για παράδειγμα με την καθιέρωση πολυετούς μέσου όρου.

78. τονίζει σε αυτό το πλαίσιο τη σχέση μεταξύ των οικονομικών τάσεων και της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, η οποία θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον σχεδιασμό των μελλοντικών πολιτικών. Η τρέχουσα οικονομική κρίση οδηγεί σε μείωση της οικονομικής δραστηριότητας (κινητικότητα, βιομηχανία και ναυτιλία) και επομένως σε μείωση των εκπομπών. Παράλληλα, υπάρχουν επίσης σημαντικά λιγότεροι χρηματοδοτικοί πόροι διαθέσιμοι για καινοτομία, τόσο σε ιδιωτικό επίπεδο (π.χ. για την ανανέωση των συστημάτων θέρμανσης ή των οχημάτων) όσο και σε βιομηχανικό. Όταν η οικονομία ανακάμψει, αυτές οι τάσεις είναι πολύ πιθανό να αντιστραφούν.

Παρακολούθηση (μετρήσεις) και μοντελοποίηση (υπολογισμοί)

79. επισημαίνει ότι οι τοποθεσίες εγκατάστασης των σταθμών μέτρησης διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών. Επειδή οι γεωγραφικές ιδιαιτερότητες των τοποθεσιών εγκατάστασης διαφέρουν, με αποτέλεσμα να υπάρχει το ενδεχόμενο να επηρεάσουν τις τιμές της ποιότητας του αέρα, η ΕτΠ συνιστά, συνεπώς, να παραμείνει μεν υποχρεωτική η παρακολούθηση (μέτρηση), αλλά να βελτιωθεί με τη θέσπιση πιο συγκεκριμένων κανόνων όσον αφορά την εγκατάσταση των σταθμών μέτρησης, προκειμένου να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των μετρήσεων.

80. προτείνει στο πλαίσιο αυτό τη δημιουργία πλατφόρμας για την ανταλλαγή, σε πραγματικό χρόνο, δεδομένων και πληροφοριών για την ατμοσφαιρική ρύπανση, καθώς και την εναρμόνιση των ορίων ενημέρωσης και προειδοποίησης, ώστε να επιτρέπεται ο καλύτερος συντονισμός των μέτρων που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σε περίπτωση έξαρσης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ RIVM, Dossier Ozon 2011: een overzicht van de huidige stand van kennis over ozon op leefniveau in Nederland (Φάκελλος Όζον 2011: Επισκόπηση των σημερινών γνώσεων όσον αφορά το τροποσφαιρικό όζον στις Κάτω Χώρες), Ιούνιος 2011.

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Νομοθετικές προτάσεις για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής»

(2012/C 225/04)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- τάσσεται υπέρ των μέτρων που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και μέσω των οποίων επιδιώκεται ο περιορισμός της συνεχούς μείωσης πολλών ιχθυοποθεμάτων και η αξιοποίηση των έμβιων υδάτινων πόρων σε επίπεδα που καθιστούν δυνατή τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση έως το 2015, όπου αυτό καθίσταται δυνατόν·
- θεωρεί πως η τελική απαγόρευση των απορρίψεων θα πρέπει να επιβληθεί σταδιακά όποτε είναι δυνατόν, αρχικά επί των βιομηχανικών ειδών· επίσης, θα πρέπει να επιτραπεί η απόρριψη από το σκάφος θαλάσσιων οργανισμών που μπορούν να επιβιώσουν όταν ριφθούν εκ νέου στη θάλασσα·
- επισημαίνει τους ενδεχόμενους κινδύνους και αρνητικές συνέπειες μιας υποχρεωτικής εφαρμογής ενός συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων και συνιστά τέτοια συστήματα να είναι προαιρετικά και να εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους·
- αναγνωρίζει πως η οικονομική και στρατηγική σημασία της υδατοκαλλιέργειας δικαιολογεί την προώθησή της μέσω ανεξάρτητου κανονισμού·
- ζητά να υπάρξει αυξημένη περιφερειοποίηση της ΚΑΛΠ· υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την καθιέρωση μιας διαδικασίας (συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια) η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες των περιφερειών, για την έγκριση μέτρων διατήρησης και τεχνικών μέτρων προκειμένου, μέσω της εφαρμογής της ΚΑΛΠ, να αντιμετωπίζονται καλύτερα η πραγματικότητα και οι ιδιαιτερότητες των επιμέρους τύπων αλιείας, συμπεριλαμβανομένων των προβλημάτων σε διασυνοριακό επίπεδο·
- εκφράζει την ικανοποίησή της διότι το μελλοντικό Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (EMFF) θα αποτελέσει τμήμα του νέου κοινού στρατηγικού πλαισίου και θα συνδεθεί με τα υπόλοιπα περιφερειακά και αγροτικά ταμεία. Ωστόσο, ζητά εγγυήσεις ως προς τις χρηματοδοτήσεις προς όφελος της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και τη συμμετοχή των περιφερειακών αρχών στη στρατηγική εφαρμογή τους·

Εισηγητής

ο κ. Mięczysław STRUK (PL/PPE), Περιφερειάρχης της Πομερανίας

Κείμενα αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας

COM(2011) 416 τελικό

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής

COM(2011) 417 τελικό

Έκθεση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών για τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

COM(2011) 418 τελικό

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

COM(2011) 424 τελικό

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική.

COM(2011) 425 τελικό

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Μακροπρόθεσμη διαχείριση**

1. Θεωρεί ότι η Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚΑΛΠ) θα πρέπει να συντείνει στην επίτευξη μακροπρόθεσμων αειφόρων περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών. Πρέπει επίσης να συμβάλει στην επίτευξη ενός ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης για τον αλιευτικό κλάδο, στη σταθερότητα των αγορών, καθώς και να διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα των πόρων και προσιτές τιμές του εμπορεύματος για τους καταναλωτές.

2. τάσσεται υπέρ των μέτρων που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με γνώμονα τη διακήρυξη της Παγκόσμιας διάσκεψης κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη που διεξήχθη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002· μέσω των εν λόγω μέτρων επιδιώκεται ο περιορισμός της συνεχούς μείωσης πολλών ιχθυαποθεμάτων και η αξιοποίηση των έμβιων υδάτινων πόρων σε επίπεδα που καθιστούν δυνατή τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση έως το 2015, όπου αυτό καθίσταται δυνατόν·

3. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι προσπάθειες που καταβάλλονται προς επίτευξη του στόχου για ορισμένα ιχθυαποθέματα είναι εξαιρετικά αναγκαίες και επισημαίνει ότι αυτή η σπουδή μπορεί να έχει αρνητικές κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις. Παράλληλα με τα περιοριστικά και τα προστατευτικά μέτρα επιβάλλεται να καταβληθούν δυναμικές προσπάθειες αναδιάρθρωσης σε τομείς όπως η ανάπτυξη των επιχειρήσεων, η κατάρτιση και το ασφαλές συνταξιοδοτικό σύστημα. Η χρηματοδότηση αυτών των προσπαθειών θα πρέπει να αναζητηθεί τόσο σε εθνικό και σε περιφερειακό επίπεδο, αναλόγως των δυνατοτήτων και των αρμοδιοτήτων τους, όσο και σε επίπεδο ΕΕ·

4. συμφωνεί ότι η βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων πρέπει να ακολουθεί μια προληπτική και φιλική προς το περιβάλλον προσέγγιση με σκοπό τον μετριασμό του αντικτύπου των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο περιβάλλον, την ελάττωση και τη σταδιακή κατάργηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων·

5. προκρίνει τη θέση ότι θα πρέπει ο στόχος της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδάτινων πόρων να επιτυγχάνεται μέσω μιας πολυετούς προσέγγισης για τη διαχείριση της αλιείας, θεσπίζοντας κατά προτεραιότητα πολυετή σχέδια, τα οποία θα αντανακλούν τις ιδιαιτερότητες διάφορων τύπων αλιείας και θα προβλέπουν μηχανισμούς ταχείας αντίδρασης σε έκτακτες περιπτώσεις·

6. κρίνει ότι, στο πλαίσιο της οικοσυστημικής προσέγγισης, τα πολυετή σχέδια πρέπει, ει δυνατόν, να καλύπτουν πολλαπλά αποθέματα, εφόσον η εκμετάλλευση των εν λόγω αποθεμάτων γίνεται από κοινού. Όσον αφορά στα αποθέματα για τα οποία δεν έχουν θεσπιστεί πολυετή σχέδια, πρέπει να οριστούν οι ρυθμοί εκμετάλλευσης που διασφαλίζουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση με τον καθορισμό ορίων αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας.

α. Τα πολυετή σχέδια πρέπει να προβλέπουν σαφείς στόχους, προθεσμίες για την επίτευξή τους, διαδικασίες και περιοδικούς ελέγχους. Τόσο η προθεσμία όσο και η διαδικασία πρέπει να είναι προσαρμοσμένες στη δυναμική του είδους που αφορούν. αλιευμάτων ή/και αλιευτικής προσπάθειας.

β. Κατά την εφαρμογή και την κατάρτιση των πολυετών σχεδίων, θα πρέπει να προταθούν μέτρα τα οποία να βασίζονται στην οικονομική σύνεση και να συνεκτιμούν την ανάγκη υλοποίησης ενδεδειγμένων αλλαγών, σταδιακά και χωρίς την επιβολή υπερβολικά σύντομων προθεσμιών, εφόσον δεν υπάρχει επείγουσα ανάγκη. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να βασίζονται σε αντικειμενικά

επιχειρήματα και να είναι βιώσιμα από κοινωνικοοικονομική άποψη. Παράλληλα, κρίνεται σκόπιμη η διενέργεια εκτίμησης των κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων, με συνεισφορές από τους ενδιαφερομένους φορείς ή από τους νομίμως αναγνωρισμένους εκπροσώπους τους·

7. συμφωνεί ότι η διαχείριση της αλιείας που βασίζεται στις βέλτιστες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τις παραδοσιακές οικολογικές γνώσεις που έχουν αποκτήσει οι αλιείς από γενιά σε γενιά, απαιτεί εναρμονισμένα, αξιόπιστα και ακριβή σύνολα δεδομένων και εφιστά την προσοχή στη σκοπιμότητα της συνεργασίας με τον αλιευτικό κλάδο για τη συλλογή δεδομένων. Καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διαθέσουν ειδικά μέσα για την επιστημονική έρευνα και την εμπειρογνομοσύνη και υπογραμμίζει τον ρόλο της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ) ως επιστημονικού οργάνου που υποστηρίζει τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για μια βιώσιμη διαχείριση της αλιείας·

8. επειδή η συλλογή δεδομένων είναι αναγκαία για την εκτίμηση τόσο της οικονομικής και κοινωνικοοικονομικής κατάστασης των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, όσο και των τάσεων απασχόλησης στους εν λόγω τομείς, η ΕΕ θα πρέπει να διαθέσει τους κατάλληλους πόρους στα εθνικά και περιφερειακά όργανα για τη συλλογή τέτοιων δεδομένων·

Πρόσβαση στις παράκτιες αλιευτικές ζώνες

9. ενστερνίζεται την άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία οι ισχύοντες κανόνες που περιορίζουν την πρόσβαση σε πόρους εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων των κρατών μελών λειτουργούν ικανοποιητικά και συμβάλλουν στη διατήρηση των ιχθυοποθεμάτων, περιορίζοντας την αλιευτική προσπάθεια στο πιο ευαίσθητο τμήμα των υδάτων της ΕΕ. Ως εκ τούτου, η ΕτΠ φρονεί ότι οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν·

10. τονίζει ότι οι έμβιοι υδάτινοι πόροι γύρω από τις εξόχως απόκεντρες περιοχές πρέπει να εξακολουθήσουν να τελούν υπό ειδικό καθεστώς προστασίας, δεδομένου ότι συμβάλλουν στη διατήρηση της τοπικής οικονομίας αυτών των περιοχών –λαμβανομένης υπόψη της διαρθρωτικής, κοινωνικής και οικονομικής κατάστασής τους·

11. εφιστά την προσοχή στην αρχή του κράτους προέλευσης που περιλαμβάνεται στη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας των Ηνωμένων Εθνών και καλεί τα κράτη μέλη να συμμορφωθούν με τους όρους του στις δικές τους αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, προκειμένου να διαφυλαχθεί η βιωσιμότητα των απειλούμενων αποθεμάτων άγριων ποτάμιων (ανάδρομων) ιχθύων·

12. πιστεύει ότι, εντός της θαλάσσιας ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων και αφού συνεκτιμώνται τα περιβαλλοντικά και κοινωνικοοικονομικά δεδομένα που ισχύουν στο επίπεδο της συγκεκριμένης GSA ή σε κατώτερο επίπεδο, πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης των ιχθυοποθεμάτων· τα συγκεκριμένα μέτρα θα μπορούν να ισχύουν για όλα τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, υπό τον όρο ότι, εφόσον εφαρμόζονται σε ενωσιακά αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, δεν εισάγουν διακρίσεις και τίθενται σε εφαρμογή μετά από προηγούμενη

δέουσα διαβούλευση και ενημέρωση των υπόλοιπων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, καθώς και υπό τον όρο ότι η ΕΕ δεν έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης στη συγκεκριμένη ζώνη των 12 ναυτικών μιλίων·

Ο περιορισμός των απορρίψεων

13. συμφωνεί ότι απαιτούνται πόροι για τη μείωση και, ενδεχομένως, εξάλειψη των σημερινών υψηλών επιπέδων ανεπιθύμητων αλιευμάτων και απορρίψεων που συνιστούν μεγάλη σπατάλη και επηρεάζουν αρνητικά τη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων, των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθώς και την οικονομική βιωσιμότητα της αλιείας. Υπό αυτό το πρίσμα, θεωρεί ότι θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η αύξηση της επιλεκτικότητας των αλιευτικών εργαλείων και η βελτίωση των τεχνικών, ώστε να μειωθούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι απορρίψεις. Η τελική απαγόρευση των απορρίψεων θα πρέπει να επιβληθεί σταδιακά όποτε είναι δυνατόν, αρχικά επί των βιομηχανικών ειδών· επίσης, θα πρέπει να επιτραπεί η απόρριψη από το σκάφος θαλάσσιων οργανισμών που μπορούν να επιβιώσουν όταν ριφθούν εκ νέου στη θάλασσα·

14. κρίνει ότι η εκφόρτωση ανεπιθύμητων αλιευμάτων δεν πρέπει να εξασφαλίζει στην επιχείρηση πλήρη οικονομικά οφέλη και ότι η μετατροπή τους σε ζωικά άλευρα αποτελεί εσφαλμένη απάντηση στους περιβαλλοντικούς στόχους της Επιτροπής·

15. επισημαίνει εξάλλου ότι ο βασικός κανονισμός δεν φαίνεται να αποτελεί το κατάλληλο πλαίσιο για την κατάρτιση λεπτομερούς καταλόγου των αλιευμάτων υποχρεωτικής μεταφόρτωσης. Θα ήταν φρονιμότερα να προσαρμοσθεί η εν λόγω υποχρέωση στα διάφορα προγράμματα διαχείρισης ανά είδος αλιεύματος (ενός ή πολλών)·

Πρόσβαση σε πόρους

16. φρονεί πως η υφιστάμενη νομοθεσία επιτρέπει ήδη στα κράτη μέλη που το επιθυμούν να θεσπίσουν συστήματα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων για τον στόλο τους με τις γνωστές συνέπειες όσον αφορά την κερδοσκοπία και τη συγκέντρωση. Τούτου δοθέντος, δεν κρίνεται σκόπιμο να υποχρεωθεί κάθε κράτος μέλος να θεσπίσει μεταβιβάσιμες ή μισθώσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις·

17. πιστεύει, μάλιστα, ότι η διάρκεια της ισχύος όλων των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων θα πρέπει να καθορίζεται από το εκάστοτε κράτος μέλος·

18. επισημαίνει τους ενδεχόμενους κινδύνους και αρνητικές συνέπειες μιας υποχρεωτικής εφαρμογής ενός συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων και συνιστά τέτοια συστήματα να είναι προαιρετικά και να εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους·

19. προτρέπει τα κράτη μέλη, πριν από την καθιέρωση ενός προαιρετικού συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, να προσαρμόζουν την οικεία εθνική νομοθεσία για την προάσπιση των συμφερόντων της παράκτιας αλιείας και την προστασία από τις αρνητικές επιδράσεις του συστήματος (π.χ. πρακτικές υπερβολικής συγκέντρωσης ή κερδοσκοπίας)·

20. υπενθυμίζει, αναφορικά με την εξάλειψη της πλεονάζουσας ικανότητας, τις θετικές εμπειρίες που απέρρευσαν από τις ενισχύσεις για τη διάλυση αλιευτικών σκαφών·

21. θεωρεί ότι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και η κοινωνικοοικονομική επισφάλεια του κλάδου σε πολλά κράτη μέλη, καθώς οι διαφορετικές προτεραιότητες ως προς την κοινωνικοοικονομική πολιτική που αυτά ακολουθούν στον τομέα της αλιείας σημαίνουν ότι το υποχρεωτικό σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων είναι ακατάλληλο και ότι η μέθοδος παραχώρησης αλιευτικών δυνατοτήτων και οι κανόνες μεταβίβασης θα πρέπει να αποφασίζονται από το κάθε κράτος μέλος·

22. ζητά επίσης να ληφθούν υπόψη οι ειδικές συνθήκες των εξόχως απόκεντρων περιφερειών στον καθορισμό των ορίων αλιευτικής ικανότητας για τον μικρής κλίμακας αλιευτικό στόλο, μέσω της διατήρησης των υφιστάμενων τιμών αναφοράς·

Η εξωτερική διάσταση

23. καλεί την ΕΕ να προωθήσει διεθνώς τους στόχους της ΚΑΛΠ. Για τον σκοπό αυτό, η ΕΕ πρέπει να επιζητήσει τη βελτίωση των επιδόσεων των περιφερειακών και διεθνών οργανισμών όσον αφορά τη διατήρηση και τη διαχείριση διεθνών ιχθυοαποθεμάτων, προωθώντας τη λήψη αποφάσεων με βάση την επιστήμη και τη βελτιωμένη συμμόρφωση, την αυξημένη διαφάνεια και τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων, ιδίως των αλιέων, καθώς επίσης καταπολεμώντας τις παράνομες, λαθραίες και άναρχες (ΠΛΑ) αλιευτικές δραστηριότητες·

24. συμμερίζεται τη θέση ότι οι συμφωνίες με τρίτες χώρες για τη βιώσιμη διαχείριση της αλιείας θα πρέπει αφενός να προβλέπουν δικαιώματα πρόσβασης έναντι καταβολής αντιτίμου από πλευράς ΕΕ, αφετέρου να συμβάλλουν στη δημιουργία ενός υψηλής ποιότητας πλαισίου διακυβέρνησης σε αυτές τις χώρες και στη διασφάλιση αποτελεσματικών μέτρων παρακολούθησης, ελέγχου και επιτήρησης της βιώσιμης εκμετάλλευσης των ιχθυοαποθεμάτων. Κρίνει επίσης πως οι συμφωνίες με τρίτες χώρες πρέπει να δημιουργούν σταθερότητα, βιωσιμότητα και εισόδημα που θα εγγυάται το μέλλον του αλιευτικού στόλου της Ένωσης, ο οποίος εξαρτάται από αυτές τις συμφωνίες·

25. τονίζει ότι οι συμφωνίες αλιευτικής σύμπραξης με τρίτες χώρες ορίζουν ένα νομικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό πλαίσιο για τις αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούνται από σκάφη της ΕΕ ή για τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται από φορείς της ΕΕ στον τομέα της αλιείας, σύμφωνα με τα σχετικά μέτρα που έχουν υιοθετηθεί από διεθνείς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων των ΠΟΑ. Οι αλιευτικές συμφωνίες επιδιώκουν, μεταξύ άλλων, να διασφαλίσουν ότι οι αλιευτικές δραστηριότητες στις τρίτες χώρες αναπτύσσονται υπό συνθήκες βιωσιμότητας και με αμοιβαία ικανοποιητικό τρόπο·

Υδατοκαλλιέργεια

26. αναγνωρίζει πως η οικονομική και στρατηγική σημασία της υδατοκαλλιέργειας δικαιολογεί την προώθησή της μέσω ανεξάρτητου κανονισμού, ο οποίος θα εξετάζει τις κατευθυντήριες γραμμές της Ένωσης για τα εθνικά στρατηγικά σχέδια, με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας, με την υποστήριξη της οικολογικά, οικονομικά και κοινωνικά βιώσιμης ανάπτυξης και της καινοτομίας σε όλα τα στάδια της αλυσίδας παραγωγής και εμπορίας, με την ενθάρρυνση της τοπικής μεταποίησης και της διαφοροποίησης και, κατ' αυτόν τον τρόπο, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στις παράκτιες και αγροτικές περιοχές,

καθώς και τη δημιουργία μηχανισμών ανταλλαγής μεταξύ των κρατών μελών πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών μέσω μιας ανοιχτής μεθόδου συντονισμού των εθνικών μέτρων· τα μέτρα αυτά θα που άπτονται της ασφάλειας των επιχειρήσεων, της πρόσβασης στα ύδατα και στην επικράτεια της ΕΕ, με ιδιαίτερη προσοχή στη συμβατότητα μεταξύ της προστασίας του περιβάλλοντος και της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων στις περιοχές που είναι καταχωρισμένες στο δίκτυο Natura 2000, καθώς και της διοικητικής απλούστευσης των διαδικασιών αδειοδότησης και εγκρίσεων·

27. αναγνωρίζει την ανάγκη σύστασης μιας συμβουλευτικής επιτροπής υδατοκαλλιέργειας, η οποία να αποτελεί τον γνήσιο εκφραστή του τομέα και όπου να εκπροσωπείται, μεταξύ άλλων, ο κλάδος της παραγωγής (εμπορικές ενώσεις, οργανώσεις παραγωγών ή εμπορικά επιμελητήρια)·

Αγορά προϊόντων αλιείας

28. συμφωνεί ότι ο απρόβλεπτος χαρακτήρας των αλιευτικών δραστηριοτήτων καθιστά απαραίτητο να θεσπιστεί μηχανισμός για την αποθήκευση προϊόντων αλιείας που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, με στόχο την ενίσχυση της σταθερότητας της αγοράς και την αύξηση των κερδών, ιδίως μέσω της δημιουργίας προστιθέμενης αξίας. Αυτός ο μηχανισμός πρέπει να επεκταθεί και στην υδατοκαλλιέργεια·

29. ενστερνίζεται την άποψη ότι η εφαρμογή κοινών προδιαγραφών εμπορίας θα επιτρέψει στην αγορά να εφοδιάζεται με βιώσιμα προσποριζόμενα προϊόντα, να αξιοποιεί πλήρως το δυναμικό της εσωτερικής αγοράς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και να διευκολύνει το εμπόριο που βασίζεται στον θεμιτό ανταγωνισμό, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στη βελτίωση της αποδοτικότητας της παραγωγής·

30. φρονεί ότι η ποικιλομορφία των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας καθιστά αναγκαία την παροχή σαφούς, κατανοητής και αφομοιώσιμης στοιχειώδους ενημέρωσης στους καταναλωτές σχετικά με τα κύρια χαρακτηριστικά των προϊόντων·

31. τάσσεται υπέρ της εφαρμογής της Κοινής Οργάνωσης της Αγοράς σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της ΕΕ, ιδίως όσον αφορά στις διατάξεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν απαιτείται ενοποίηση και τυποποίηση των μέτρων υγείας και υγιεινής για τα προϊόντα από τρίτες χώρες και ανάπτυξη μιας εμπορικής πρακτικής για τα θαλάσσια και τα αλιευτικά προϊόντα η οποία να συμβάλλει στην καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας·

32. ζητά να θεσπιστεί, όπου είναι δυνατό, δημόσια πιστοποίηση των αλιευτικών προϊόντων της ΕΕ, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι προέρχονται από αλιεία με υπεύθυνη διαχείριση·

Περιφερειοποίηση

33. ζητά να υπάρξει αυξημένη περιφερειοποίηση της ΚΑΛΠ, προκειμένου να αξιοποιηθεί η γνώση και η πείρα όλων των φορέων και ιδιαίτερα των περιφερειακών αρχών και υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα των μακροοικονομικών στρατηγικών·

34. εφιστά την προσοχή στις αυξανόμενες αλληλεπιδράσεις μεταξύ της ερασιτεχνικής αλιείας, των επαγγελματιών αλιέων και των αλιευτικών κοινοτήτων·

35. υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την καθιέρωση μιας διαδικασίας (συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια) η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες των περιφερειών, για την έγκριση μέτρων διατήρησης και τεχνικών μέτρων προκειμένου, μέσω της εφαρμογής της ΚΑΛΠ, να αντιμετωπίζονται καλύτερα η πραγματικότητα και οι ιδιαιτερότητες των επιμέρους τύπων αλιείας, συμπεριλαμβανομένων των προβλημάτων σε διασυνοριακό επίπεδο·

36. θεωρεί ακόμη ότι τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια ή άλλες παρόμοιες δομές εταιρικής σχέσης πρέπει να ενισχυθούν προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι τοπικές κοινότητες συμμετέχουν όχι μόνο στη διαβούλευση αλλά και στη διαχείριση των τοπικών αλιευτικών τους πόρων·

37. ζητά να συνεκτιμώνται κατά την εφαρμογή της ΚΑΛΠ οι αλληλεπιδράσεις με άλλες θαλάσσιες υποθέσεις και να αναγνωρίζεται ότι όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τους ωκεανούς και τις θάλασσες της Ευρώπης είναι αλληλένδετα – συμπεριλαμβανομένου του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού που ενισχύει την Ολοκληρωμένη Θαλάσσια πολιτική·

38. υπογραμμίζει ότι κατά την εφαρμογή της ΚΑΛΠ δεν μπορεί να αγνοηθεί η προστασία των υδάτινων οικοσυστημάτων, η πολυμορφία και οι αλληλεπιδράσεις τους, δεδομένης της ευαισθησίας των μεταβατικών υδάτων και των ποτάμιων και λιμναίων οικολογικών διαδρόμων και άρα η προστασία των σχετικών πληθυσμών ιχθύων, με ιδιαίτερη προσοχή στη διατήρηση και την ενίσχυση των απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών και ιδίως των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών·

Ευρωπαϊκό Ταμείο για τις θαλάσσιες δραστηριότητες και την αλιεία

39. αντιλαμβάνεται ότι, ελλείψει ικανής χρηματοδότησης, τα κράτη μέλη αδυνατούν να ανταπεξέλθουν ικανοποιητικά στους στόχους της ΚΑΛΠ –δεδομένων κυρίως των προβλημάτων που εγείρονται στην ανάπτυξη και στη διαχείριση του αλιευτικού κλάδου, καθώς και των περιορισμένων οικονομικών πόρων των κρατών μελών·

40. για τους προαναφερθέντες λόγους, ζητά να υπάρξει κατάλληλη πολυετής ενωσιακή χρηματοδοτική στήριξη της ΚΑΛΠ και των προτεραιοτήτων της με σκοπό την υλοποίηση αυτών των στόχων· κύριο δε μέλημα θα πρέπει να είναι η οικονομική αποτελεσματικότητα του τομέα και ιδίως του αλιευτικού στόλου, η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, καθώς και ο εκσυγχρονισμός και η προαγωγή της καινοτομίας, συμπεριλαμβανομένου του σχεδιασμού ασφαλών και βιώσιμων πλοίων·

41. ζητά την επανεισαγωγή της οικονομικής στήριξης για την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό του αλιευτικού στόλου των εξόχως απόκεντρων περιφερειών την περίοδο 2014-2020, προκειμένου να αποφευχθεί η επιτάχυνση της γήρανσης και η τελική εξαφάνιση του εν λόγω στόλου·

42. πιστεύει ότι η οικονομική βοήθεια της ΕΕ θα πρέπει να χορηγείται υπό τον όρο της συμμόρφωσης των κρατών μελών και των επιχειρήσεων με την ΚΑΛΠ. Επομένως, η εν λόγω οικονομική βοήθεια πρέπει να διακόπτεται, να αναστέλλεται ή να διορθώνεται σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης των κρατών μελών με τους κανόνες της ΚΑΛΠ ή σοβαρών επανειλημμένων παραβιάσεων των εν λόγω κανόνων από τις επιχειρήσεις·

43. εκφράζει την ικανοποίησή της διότι το μελλοντικό Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (EMFF) θα αποτελέσει τμήμα του νέου κοινού στρατηγικού πλαισίου και θα συνδεθεί με τα υπόλοιπα περιφερειακά και αγροτικά ταμεία ώστε να διαμορφωθούν ολοκληρωμένα πλαίσια τοπικής ανάπτυξης και να απλουστευθεί η πρόσβαση σε πόρους στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Ωστόσο, ζητά εγγυήσεις ως προς τις χρηματοδοτήσεις προς όφελος της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και τη συμμετοχή των περιφερειακών αρχών στη στρατηγική εφαρμογή τους·

44. αναγνωρίζει τη βιολογική, παραγωγική και ιστορική αξία των αλιευτικών αποθεμάτων και των οικοτόπων των λιμνών και των ποταμών· ως εκ τούτου, θεωρεί αναγκαία την παροχή οικονομικής βοήθειας από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον εν λόγω τομέα, με ταυτόχρονο στόχο τη μείωση της αλιεύσης, τον περιορισμό των εισαγωγών και την ενίσχυση της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας·

Αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

45. αντιλαμβάνεται ότι, για να επιτευχθούν οι στόχοι της ΚΑΛΠ, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης με σκοπό τη συμπλήρωση ή τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του βασικού κανονισμού. Συνιστά, μολαταύτα, ενώπιον μιας τόσο εκτεταμένης προσφυγής της Επιτροπής στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, όπως καταστούν αντικείμενο προσεκτικής και εμπεριστατωμένης αξιολόγησης από νομικής και πολιτικής απόψεως και αφού εξασφαλιστεί ότι η εξουσία αυτή είναι σαφώς οριοθετημένη ως προς τον στόχο, το περιεχόμενο, την έκταση και τη διάρκεια της εξουσιοδότησης·

46. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί στις απαραίτητες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων και σε επίπεδο περιφερειακών αρχών, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες για την έγκριση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων·

47. θεωρεί ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να μεριμνά για την ταυτόχρονη, έγκαιρη και δέουσα διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο·

48. στηρίζει σθεναρά και ενθαρρύνει την «τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων» όπως ορίζεται στον γενικό κανονισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το κοινό στρατηγικό πλαίσιο διότι αποτελεί μια μέθοδο που επιτρέπει στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο να προσελκύει πόρους από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (EMFF) - παράλληλα με διαρθρωτικούς πόρους και πόρους αγροτικής ανάπτυξης. Τα ταμεία αυτά θα πρέπει να συντονιστούν σε ένα ευέλικτο πλαίσιο, το οποίο ενισχύει τις δυνατότητες παρέμβασης αυτών των ταμείων. Οι τοπικές αρχές θα πρέπει να συμμετέχουν στην ανάπτυξη του στρατηγικού πλαισίου και των επιχειρησιακών προγραμμάτων·

49. υπογραμμίζει ότι η εOODωση της ΚΑΛΠ προϋποθέτει ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου, επιθεώρησης και επιβολής, καθώς και την καταπολέμηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων ΠΛΑ. Πρέπει να προωθηθεί η χρήση σύγχρονων τεχνολογιών στο πλαίσιο του ενωσιακού συστήματος ελέγχου, επιθεώρησης και εφαρμογής. Θα πρέπει τα κράτη μέλη ή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν πιλοτικά προγράμματα για νέες τεχνολογίες ελέγχου και νέα συστήματα διαχείρισης δεδομένων·

50. φρονεί πως κάθε πέντε χρόνια θα πρέπει να διεξάγεται αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τον Κανονισμό της ΕΕ.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

COM(2011) 425 τελικό

Τροπολογία 1

Αιτιολογική σκέψη (5)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(5) Στην παγκόσμια διάσκεψη κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη που διεξήχθη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002, η Ένωση και τα κράτη μέλη της δεσμεύτηκαν να δράσουν κατά της συνεχιζόμενης μείωσης πολλών ιχθυοαποθεμάτων. Συνεπώς, η Ένωση θα πρέπει να βελτιώσει την κοινή αλιευτική πολιτική της προκειμένου να διασφαλίσει κατά προτεραιότητα την αποκατάσταση των επιπέδων εκμετάλλευσης των έμβιων υδάτινων πόρων και τη διατήρησή τους σε επίπεδα ικανά να παραγάγουν μέγιστες βιώσιμες αποδόσεις από τους πληθυσμούς των αλιευόμενων αποθεμάτων έως το 2015. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχουν λιγότερες επιστημονικές πληροφορίες, αυτό ενδέχεται να απαιτήσει την εφαρμογή υποκατάστατων μεταβλητών για τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση.	(5) Στην παγκόσμια διάσκεψη κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη που διεξήχθη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002, η Ένωση και τα κράτη μέλη της δεσμεύτηκαν να δράσουν κατά της συνεχιζόμενης μείωσης πολλών ιχθυοαποθεμάτων. Συνεπώς, η Ένωση θα πρέπει να βελτιώσει την κοινή αλιευτική πολιτική της προκειμένου να διασφαλίσει κατά προτεραιότητα την αποκατάσταση των επιπέδων εκμετάλλευσης των έμβιων υδάτινων πόρων και τη διατήρησή τους σε επίπεδα ικανά να παραγάγουν <u>ει δυνατόν</u> μέγιστες βιώσιμες αποδόσεις από τους πληθυσμούς των αλιευόμενων αποθεμάτων έως το 2015. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχουν λιγότερες επιστημονικές πληροφορίες, αυτό ενδέχεται να απαιτήσει την εφαρμογή υποκατάστατων μεταβλητών για τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση.

Αιτιολογία

Η Συμφωνία του Γιοχάνεσμπουργκ (2002) αναγνωρίζει ότι για ορισμένα είδη και αποθέματα ενδέχεται να μην είναι δυνατό να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση μέχρι το 2015 και συμπεριέλαβε τις λέξεις «ει δυνατόν» για να καλύψει αυτό το ενδεχόμενο. Η ΕΕ δεν πρέπει να προσπαθεί να υπερβεί τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχει αναλάβει.

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη (6)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(6) Στόχοι για την αλιεία καθορίστηκαν στην απόφαση της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα για το στρατηγικό σχέδιο για τη βιοποικιλότητα 2011-2020, ενώ η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να διασφαλίζει τη συνοχή με τους στόχους βιοποικιλότητας που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και τους στόχους της ανακοίνωσης της Επιτροπής «Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020», ιδίως για να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση έως το 2015.	(6) Στόχοι για την αλιεία καθορίστηκαν στην απόφαση της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα για το στρατηγικό σχέδιο για τη βιοποικιλότητα 2011-2020, ενώ η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να διασφαλίζει τη συνοχή με τους στόχους βιοποικιλότητας που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και τους στόχους της ανακοίνωσης της Επιτροπής «Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020», ιδίως για να επιτευχθεί <u>ει δυνατόν</u> η μέγιστη βιώσιμη απόδοση έως το 2015.

Αιτιολογία

Η Συμφωνία του Γιοχάνεσμπουργκ (2002) αναγνωρίζει ότι για ορισμένα είδη και αποθέματα ενδέχεται να μην είναι δυνατό να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση μέχρι το 2015 και συμπεριέλαβε τις λέξεις «ει δυνατόν» για να επιτρέψει αυτό το ενδεχόμενο. Η ΕΕ δεν πρέπει να προσπαθεί να υπερβεί τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχει αναλάβει.

Τροπολογία 3

Αιτιολογική σκέψη (15)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(15) Στόχοι για την αλιεία καθορίστηκαν στην απόφαση της διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα για το στρατηγικό σχέδιο για τη βιοποικιλότητα 2011-2020, ενώ η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να διασφαλίζει τη συνοχή με τους στόχους βιοποικιλότητας που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και τους στόχους της ανακοίνωσης της Επιτροπής «Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020», ιδίως για να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση έως το 2015.	(15) Οι έμβιοι υδάτινοι πόροι γύρω από τις Αζόρες, τη Μαδέρα και τις Κανάριες Νήσους <u>εξόχως απόκεντρες περιφέρειες</u> πρέπει να εξακολουθήσουν να προστατεύονται δεδομένου ότι συμβάλλουν στη διατήρηση της τοπικής οικονομίας αυτών των νησιών, λαμβάνοντας υπόψη τη δομική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση αυτών των νησιών. Συνεπώς, πρέπει να διατηρηθεί ο περιορισμός ορισμένων αλιευτικών δραστηριοτήτων σε αυτά τα ύδατα μόνο σε αλιευτικά σκάφη που είναι νηολογημένα στα λιμάνια των <u>εξόχως απόκεντρων περιφερειών</u> Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων.

Αιτιολογία

Οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες της ΕΕ αντιμετωπίζουν δύσκολες καταστάσεις. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι περιφέρειες αυτές, ώστε να προωθείται καλύτερα η ανάπτυξή τους, που συνδέεται στενά με την καλή κατάσταση των θαλάσσιων πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος γενικότερα. Η τροπολογία αποσκοπεί στη συνεκτίμηση του συνόλου των εξόχως απόκεντρων περιφερειών.

Τροπολογία 4

Αιτιολογική σκέψη (18)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(18) Απαιτούνται μέτρα για τη μείωση και την εξάλειψη των σημερινών υψηλών επιπέδων ανεπιθύμητων αλιευμάτων και απορρίψεων. Πράγματι, τα ανεπιθύμητα αλιεύματα και οι ανεπιθύμητες απορρίψεις αποτελούν ουσιαστική σπατάλη και επηρεάζουν αρνητικά τη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθώς και την οικονομική βιωσιμότητα της αλιείας. Πρέπει να θεσπιστεί και να εφαρμοστεί σταδιακά η υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων των διαχειριζόμενων αποθεμάτων που αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ενωσιακά ύδατα ή από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη.	(18) Απαιτούνται μέτρα για τη μείωση και την εξάλειψη των σημερινών υψηλών επιπέδων ανεπιθύμητων αλιευμάτων και απορρίψεων. Πράγματι, τα ανεπιθύμητα αλιεύματα και οι ανεπιθύμητες απορρίψεις αποτελούν ουσιαστική σπατάλη και <u>μπορούν να</u> επηρεάσουν αρνητικά τη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, καθώς και την οικονομική βιωσιμότητα της αλιείας. <u>Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτό είναι απαραίτητο λόγω χαμηλού ποσοστού επιβίωσης, πρέπει</u> Πρέπει να θεσπιστεί και να εφαρμοστεί σταδιακά η υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων των διαχειριζόμενων <u>αποθεμάτων ειδών</u> που αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ενωσιακά ύδατα ή από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη.

Τροπολογία 5

Αιτιολογική σκέψη (29)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(29) Πρέπει να εφαρμοστεί το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 ένα σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων για την πλειονότητα των διαχειριζόμενων αποθεμάτων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής για όλα τα σκάφη μήκους 12 μέτρων και άνω και για όλα τα υπόλοιπα αλιευτικά σκάφη που φέρουν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις σκάφη μήκους έως 12 μέτρα εκτός των σκαφών που χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία. Ένα τέτοιο σύστημα πρέπει να συμβάλλει σε μειώσεις του στόλου με κίνητρα από τον ίδιο τον κλάδο και στη βελτίωση της οικονομικής απόδοσης, με παράλληλη δημιουργία νομικά ασφαλών και αποκλειστικών μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων ενός κράτους μέλους. Δεδομένου ότι οι βιολογικοί πόροι της θάλασσας αποτελούν κοινό αγαθό, οι μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις πρέπει να θεσπίζουν δικαιώματα μόνο στο μέρος εκείνο των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων ενός κράτους μέλους που μπορεί να ανακληθεί σύμφωνα με καθορισμένους κανόνες.	(29) Πρέπει <u>Θα μπορούσε να εφαρμοστεί το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2013</u> ένα σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων για την πλειονότητα των διαχειριζόμενων αποθεμάτων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής για όλα τα σκάφη μήκους 12 μέτρων και άνω και για όλα τα υπόλοιπα αλιευτικά σκάφη που φέρουν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία <u>που αποτελούν αντικείμενο ρυθμίσεων φέρουν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία</u> . Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις σκάφη μήκους έως 12 μέτρα εκτός των σκαφών που χρησιμοποιούν συρόμενα εργαλεία . Ένα τέτοιο σύστημα πρέπει να συμβάλλει σε μειώσεις του στόλου με κίνητρα από τον ίδιο τον κλάδο και στη βελτίωση της οικονομικής απόδοσης, με παράλληλη δημιουργία νομικά ασφαλών και αποκλειστικών μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων ενός κράτους μέλους. Δεδομένου ότι οι βιολογικοί πόροι της θάλασσας αποτελούν κοινό αγαθό, οι μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις πρέπει να θεσπίζουν δικαιώματα μόνο στο μέρος εκείνο των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων ενός κράτους μέλους που μπορεί να ανακληθεί σύμφωνα με καθορισμένους κανόνες.

Αιτιολογία

Θα πρέπει η καδιέρωση των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων να μην είναι υποχρεωτική, αλλά να εμπίπτει στις αρμοδιότητες των κρατών μελών.

Τροπολογία 6

Αιτιολογική σκέψη (31)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
(31) Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και η κοινωνικοοικονομική πρωτότητα μερικών στόλων αλιείας μικρής κλίμακας δικαιολογούν τον περιορισμό του υποχρεωτικού συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων στα μεγάλα σκάφη. Το σύστημα των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων πρέπει να ισχύει για αποθέματα για τα οποία έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες.	(31) Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και η κοινωνικοοικονομική πρωτότητα μερικών στόλων αλιείας μικρής κλίμακας δικαιολογούν τον περιορισμό του υποχρεωτικού συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων στα μεγάλα σκάφη. Το σύστημα των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων πρέπει να ισχύει για αποθέματα για τα οποία έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες.

Αιτιολογία

Η αιτιολογική σκέψη τροποποιείται για να συνάδει με το άρθρο 27 παράγραφος 1 και για να επιβεβαιωθεί ο προαιρετικός χαρακτήρας των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων.

Τροπολογία 7

Άρθρο 2 παρ. 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Γενικοί στόχοι 1. Η κοινή αλιευτική πολιτική διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στη δημιουργία μακροπρόθεσμα βιώσιμων περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών, καθώς και στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού. 2. Η κοινή αλιευτική πολιτική εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση των της αλιείας και έχει σκοπό να διασφαλίσει, το αργότερο έως το 2015, ότι η εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων πόρων θα αποκαθιστά και θα διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. 3. Η κοινή αλιευτική πολιτική υλοποιεί μια οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας προκειμένου να διασφαλίσει των περιορισμό των επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα. 4. Στην κοινή αλιευτική πολιτική ενσωματώνονται οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης.	Γενικοί στόχοι 1. Η κοινή αλιευτική πολιτική διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας συμβάλλουν στη δημιουργία μακροπρόθεσμα βιώσιμων περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών, καθώς και στη διαθεσιμότητα του επισιτιστικού εφοδιασμού. 2. Η κοινή αλιευτική πολιτική εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση των της αλιείας και έχει σκοπό να διασφαλίσει, <u>ει δυνατόν</u> το αργότερο έως το 2015, ότι η εκμετάλλευση των έμβιων υδάτινων <u>υδάτινων πόρων τόσο των θαλάσσιων όσο και των γλυκών υδάτων</u> θα αποκαθιστά και θα διατηρεί τους πληθυσμούς των αλιευόμενων ειδών πάνω από τα επίπεδα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση. 3. Η κοινή αλιευτική πολιτική υλοποιεί μια οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας προκειμένου να διασφαλίσει των περιορισμό των επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο <u>υδάτινο</u> οικοσύστημα. 4. Στην κοινή αλιευτική πολιτική ενσωματώνονται οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ένωσης.

Αιτιολογία

Η Συμφωνία του Γιοχάνεσμπουργκ (2002) αναγνωρίζει ότι για ορισμένα είδη και αποθέματα ενδέχεται να μην είναι δυνατό να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση μέχρι το 2015 και συμπεριέλαβε τις λέξεις «ει δυνατόν» για να επιτρέψει αυτό το ενδεχόμενο. Η ΕΕ δεν πρέπει να προσπαθεί να υπερβεί τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχει αναλάβει.

Τροπολογία 8

Άρθρο 2 παρ.3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Η κοινή αλιευτική πολιτική υλοποιεί μια οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας προκειμένου να διασφαλίσει των περιορισμό των επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα.	Η κοινή αλιευτική πολιτική υλοποιεί, <u>σύμφωνα και με τις διεθνείς απαιτήσεις</u> , μια οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας προκειμένου να διασφαλίσει <u>—όπου αυτό είναι δυνατόν—</u> των περιορισμό των επιπτώσεων των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα.

Αιτιολογία

Η Συμφωνία του Γιοχάνεσμπουργκ (2002) προβλέπει την ενδεχόμενη αδυναμία επίτευξης της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης μέχρι 2015 για ορισμένα είδη και αποθέματα και γι' αυτόν τον λόγο κρίνεται σκόπιμο να ενσωματωθεί διευκρινιστικά η φράση «όπου αυτό είναι δυνατόν».

Τροπολογία 9**Άρθρο 3**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Για την επίτευξη των γενικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 2, ειδικότερα η κοινή αλιευτική πολιτική:	Για την επίτευξη των γενικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 2, ειδικότερα η κοινή αλιευτική πολιτική:
α) εξαλείφει τα ανεπιθύμητα αλιεύματα εμπορικών αποθεμάτων και διασφαλίζει σταδιακά την εκφόρτωση όλων αυτών των αποθεμάτων,	α) εξαλείφει <u>σταδιακά</u> τα ανεπιθύμητα αλιεύματα εμπορικών αποθεμάτων-ειδών και διασφαλίζει <u>σταδιακά</u> την εκφόρτωση όλων αυτών των αποθεμάτων-ειδών στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτό είναι απαραίτητο λόγω χαμηλού ποσοστού επιβίωσης.
β) διασφαλίζει τις συνθήκες για την άσκηση αποδοτικών αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο ενός οικονομικά βιώσιμου και ανταγωνιστικού αλιευτικού κλάδου,	β) διασφαλίζει τις συνθήκες για την άσκηση αποδοτικών αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο ενός οικονομικά βιώσιμου και ανταγωνιστικού αλιευτικού κλάδου,
γ) προάγει την ανάπτυξη των ενωσιακών δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας για τη διασφάλιση της επισιτιστικής ασφάλειας και της απασχόλησης σε παράκτιες και αγροτικές περιοχές,	γ) προάγει την <u>οικολογικά βιώσιμη</u> ανάπτυξη των ενωσιακών δραστηριοτήτων υδατοκαλλιέργειας για τη διασφάλιση της επισιτιστικής ασφάλειας και της απασχόλησης σε παράκτιες και αγροτικές περιοχές,
δ) συμβάλλει στη διασφάλιση δίκαιου βιοτικού επιπέδου για όσους εξαρτώνται από αλιευτικές δραστηριότητες,	δ) <u>συμβάλλει στην επίτευξη και διατήρηση καλής κατάστασης του περιβάλλοντος.</u>
ε) λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών,	δε) <u>συμβάλλει στη διατήρηση και ενίσχυση των ειδών ιχθύων που πρέπει να διατηρηθούν και/ή παρουσιάζουν εμπορικό ενδιαφέρον, που απειλούνται με εξαφάνιση ή υφίστανται υπεραλίευση, συμπεριλαμβανομένης της υλοποίησης και ανάπτυξης ιχθυογεννητικών δραστηριοτήτων.</u>
στ) διασφαλίζει τη συστηματική και εναρμονισμένη συλλογή και διαχείριση δεδομένων.	εστ) <u>συμβάλλει στη διασφάλιση δίκαιου βιοτικού επιπέδου για όσους εξαρτώνται από αλιευτικές δραστηριότητες, συνεκτιμώντας τις διάφορες κοινωνικές και γεωγραφικές ιδιαιτερότητες, μεταξύ των οποίων την κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών και το ζήτημα του ρόλου της γυναίκας στον αλιευτικό τομέα.</u>
	εζ) λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών,
	η) διασφαλίζει τη συστηματική και εναρμονισμένη συλλογή και διαχείριση δεδομένων.
	θ) <u>διαμορφώνει μια ενιαία ευρωπαϊκή αγορά για τα θαλάσσια προϊόντα και προωθεί την πλήρη εναρμόνιση των εσωτερικών κανόνων και τη δέουσα ισοδυναμία των κριτηρίων και των απαιτήσεων για τα προϊόντα από τρίτες χώρες.</u>

Τροπολογία 10**Άρθρο 4**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αρχές της χρηστής διακυβέρνησης	Αρχές της χρηστής διακυβέρνησης
Η κοινή αλιευτική πολιτική διέπεται από τις ακόλουθες αρχές χρηστής διακυβέρνησης:	Η κοινή αλιευτική πολιτική διέπεται από τις ακόλουθες αρχές χρηστής διακυβέρνησης:
α) τον σαφή ορισμό των ευθυνών σε ενωσιακό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο,	α) τον σαφή ορισμό των ευθυνών σε ενωσιακό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο,

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
β) τη θέσπιση μέτρων σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις,	β) τη θέσπιση μέτρων σύμφωνα με τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, <u>και με συνεκτίμηση της ανάγκης βαθμιαίας εφαρμογής των καταλλήλων προσαρμογών.</u>
γ) μια μακροπρόθεσμη προοπτική,	γ) <u>θέσπιση μέτρων που εγγυώνται μια σταδιακή μετάβαση.</u> δ) μια μακροπρόθεσμη προοπτική,
δ) την ευρεία συμμετοχή των ενδιαφερομένων σε όλα τα στάδια από τη σύλληψη έως την εφαρμογή των μέτρων,	δ) <u>ε) την ευρεία συμμετοχή των ενδιαφερομένων, ιδίως δε των γνωμοδοτικών συμβουλίων, σε όλα τα στάδια από τη σύλληψη έως την εφαρμογή των μέτρων,</u>
ε) την πρωταρχική ευθύνη του κράτους σημαίας· τη συνοχή με την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική και τις άλλες πολιτικές της Ένωσης.	ε) <u>στ) την πρωταρχική ευθύνη του κράτους σημαίας,</u> στ) ζ) τη συνοχή με την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική και τις άλλες πολιτικές της Ένωσης.

Αιτιολογία

Φρονούμε πως πρέπει να γίνει σεβαστή η πολιτική ευχέρεια του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου στην εφαρμογή των στόχων και των αρχών κατά τη λήψη αποφάσεων στον τομέα, προκειμένου να διασφαλιστεί η χρηστή διακυβέρνηση.

Να προστεθεί νέο στοιχείο γ) στις αρχές της χρηστής διακυβέρνησης της ΚΑΛΠ, καθότι κρίνεται σημαντικό να εφαρμοστεί η εν λόγω πολιτική –όπου απαιτείται– σταδιακά και μέσω ενός μεταβατικού σταδίου.

Επιδιώκεται να υπενθυμιστεί η σημασία της περιφερειοποίησης της ΚΑΛΠ, με την ανάθεση σημαντικότερου ρόλου στα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια.

Η παράγραφος ζ) μας προβληματίζει, καθότι θέτει την ΟΘΠ στο ίδιο επίπεδο με την ΚαΛΠ όπως ισχύει για τις άλλες πολιτικές. Φρονούμε πως η ΚαΛΠ αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής και ότι αυτό που πρωτεύει είναι η εσωτερική συνοχή στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής και με τα ίδια άτομα ως υπεύθυνους.

Τροπολογία 11

Άρθρο 5

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ορισμοί	Ορισμοί
Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:	Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
— «ενωσιακά ύδατα»: τα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών, εκτός από τα ύδατα που βρίσκονται κοντά στα εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης·	— «ενωσιακά ύδατα»: τα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών, εκτός από τα ύδατα που βρίσκονται κοντά στα εδάφη που αναφέρονται στο παράρτημα II της συνθήκης·
— «έμβιοι υδάτινοι πόροι»: τα διαθέσιμα και προσιτά έμβια θαλάσσια υδάτινα είδη, συμπεριλαμβανομένων των ανδρομων και κατάδρομων ειδών κατά τη διάρκεια όλων των σταδίων της ζωής τους·	— «έμβιοι υδάτινοι πόροι»: τα διαθέσιμα και προσιτά έμβια θαλάσσια υδάτινα είδη, συμπεριλαμβανομένων των ανδρομων και κατάδρομων ειδών κατά τη διάρκεια όλων των σταδίων της ζωής τους·
— «βιολογικοί πόροι γλυκών υδάτων»: διαθέσιμα και προσιτά έμβια υδάτινα είδη που ζουν σε γλυκά ύδατα·	— «βιολογικοί πόροι γλυκών υδάτων»: διαθέσιμα και προσιτά έμβια υδάτινα είδη που ζουν σε γλυκά ύδατα·
— «αλιευτικό σκάφος»: οποιοδήποτε σκάφος, το οποίο είναι εξοπλισμένο για την εμπορική εκμετάλλευση έμβιων υδάτινων πόρων·	— «αλιευτικό σκάφος»: οποιοδήποτε σκάφος, το οποίο είναι εξοπλισμένο για την εμπορική εκμετάλλευση έμβιων υδάτινων πόρων·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
— «ενωσιακό αλιευτικό σκάφος»: αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένο στην Ένωση·	— «ενωσιακό αλιευτικό σκάφος»: αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένο στην Ένωση·
— «μέγιστη βιώσιμη απόδοση»: το μέγιστο αλιεύμα που μπορεί να λαμβάνεται από ένα αποθέμα αλιευμάτων για αόριστο χρονικό διάστημα·	— «μέγιστη βιώσιμη απόδοση»: το μέγιστο αλιεύμα που μπορεί να λαμβάνεται από ένα αποθέμα αλιευμάτων για αόριστο χρονικό διάστημα <u>σε μακροπρόθεσμη βάση με την εκμετάλλευση ενός αποθέματος ή από ένα μεικτό τύπο αλιείας για το σύνολο των αλιευόμενων ειδών·</u>
— «προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας»: προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους·	— «προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση της αλιείας»: προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους·
— «οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης αλιείας»: διαχείριση που διασφαλίζει μεγάλα οφέλη από τους έμβιους υδρόβιους πόρους και ταυτόχρονα μικρές άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις από τις αλιευτικές δραστηριότητες στα θαλάσσια οικοσυστήματα οι οποίες δεν θα επιβαρύνουν τη μελλοντική λειτουργία, ποικιλότητα και ακεραιότητα αυτών των οικοσυστημάτων·	— «οικοσυστημική προσέγγιση της διαχείρισης αλιείας»: διαχείριση που διασφαλίζει μεγάλα οφέλη από τους έμβιους υδρόβιους πόρους και ταυτόχρονα μικρές άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις από τις αλιευτικές δραστηριότητες στα θαλάσσια οικοσυστήματα οι οποίες δεν θα επιβαρύνουν τη μελλοντική λειτουργία, ποικιλότητα και ακεραιότητα αυτών των οικοσυστημάτων·
— «ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας»: τα αλιεύματα ενός αποθέματος σε μία δεδομένη χρονική περίοδο ως ποσοστό του μέσου αποθέματος που είναι διαθέσιμο για αλίευση κατά την περίοδο αυτή·	— «ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας»: τα αλιεύματα ενός αποθέματος σε μία δεδομένη χρονική περίοδο ως ποσοστό του μέσου αποθέματος που είναι διαθέσιμο για αλίευση κατά την περίοδο αυτή·
— «απόθεμα»: ο έμβιος υδρόβιος πόρος με διακριτά χαρακτηριστικά που απαντάται σε μια δεδομένη περιοχή διαχείρισης·	— «απόθεμα»: ο έμβιος υδρόβιος πόρος με διακριτά χαρακτηριστικά που απαντάται σε μια δεδομένη περιοχή διαχείρισης·
— «όριο αλιευμάτων»: ποσοτικό όριο εκφορτώσεων ενός αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων αλιευμάτων σε μία δεδομένη χρονική περίοδο·	— «όριο αλιευμάτων»: ποσοτικό όριο εκφορτώσεων ενός αποθέματος ή ομάδας αποθεμάτων αλιευμάτων σε μία δεδομένη χρονική περίοδο·
— «σημείο αναφοράς διατήρησης»: τιμή παραμέτρου πληθυσμού ιχθυαποθέματος (όπως η βιομάζα ή το ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας) που χρησιμοποιείται στη διαχείριση της αλιείας, για παράδειγμα όσον αφορά ένα αποδεκτό επίπεδο βιολογικού κινδύνου ή ένα επιθυμητό επίπεδο απόδοσης·	— «σημείο αναφοράς διατήρησης»: τιμή παραμέτρου πληθυσμού ιχθυαποθέματος (όπως η βιομάζα ή το ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας) που χρησιμοποιείται στη διαχείριση της αλιείας, για παράδειγμα όσον αφορά ένα αποδεκτό επίπεδο βιολογικού κινδύνου ή ένα επιθυμητό επίπεδο απόδοσης·
— «προφύλαξη»: προληπτικό μέτρο σχεδιασμένο για να προστατεύει ή για να αποτρέπει την επέλευση κάποιου ανεπιθύμητου συμβάντος·	— «προφύλαξη»: προληπτικό μέτρο σχεδιασμένο για να προστατεύει ή για να αποτρέπει την επέλευση κάποιου ανεπιθύμητου συμβάντος·
— «τεχνικά μέτρα»: τα μέτρα που ρυθμίζουν τη σύνθεση των ειδών, τη σύνθεση των μεγεθών των αλιευμάτων και τις επιπτώσεις στα συστατικά των οικοσυστημάτων που προκύπτουν από αλιευτικές δραστηριότητες μέσω διαμόρφωσης της χρήσης και της δομής των αλιευτικών εργαλείων και περιορισμού της πρόσβασης σε περιοχές αλιείας·	— «τεχνικά μέτρα»: τα μέτρα που ρυθμίζουν τη σύνθεση των ειδών, τη σύνθεση των μεγεθών των αλιευμάτων και τις επιπτώσεις στα συστατικά των οικοσυστημάτων που προκύπτουν από αλιευτικές δραστηριότητες μέσω διαμόρφωσης της χρήσης και της δομής των αλιευτικών εργαλείων και περιορισμού της πρόσβασης σε περιοχές αλιείας·
— «αλιευτική δυνατότητα»: ένα ποσοτικοποιημένο νόμιμο δικαίωμα αλίευσης, το οποίο εκφράζεται με βάση τα αλιεύματα ή/και την αλιευτική προσπάθεια και τις συνθήκες που συνδέονται λειτουργικά με αυτά και το οποίο απαιτείται προκειμένου να ποσοτικοποιηθούν αυτά σε ένα ορισμένο επίπεδο·	— «αλιευτική δυνατότητα»: ένα ποσοτικοποιημένο νόμιμο δικαίωμα αλίευσης, το οποίο εκφράζεται με βάση τα αλιεύματα ή/και την αλιευτική προσπάθεια και τις συνθήκες που συνδέονται λειτουργικά με αυτά και το οποίο απαιτείται προκειμένου να ποσοτικοποιηθούν αυτά σε ένα ορισμένο επίπεδο·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
— «αλιευτική προσπάθεια»: το προϊόν της ικανότητας και της δραστηριότητας ενός αλιευτικού σκάφους· όταν πρόκειται για ομάδα αλιευτικών σκαφών, είναι το άθροισμα της αλιευτικής προσπάθειας όλων των σκαφών της ομάδας·	— «αλιευτική προσπάθεια»: το προϊόν της ικανότητας και της δραστηριότητας ενός αλιευτικού σκάφους· όταν πρόκειται για ομάδα αλιευτικών σκαφών, είναι το άθροισμα της αλιευτικής προσπάθειας όλων των σκαφών της ομάδας·
— «μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις»: ανακλητά δικαιώματα χρήστη σε συγκεκριμένο τμήμα των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται σε ένα κράτος μέλος ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν εκδοθεί από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 ⁽¹⁾ , τα οποία ο κάτοχος μπορεί να μεταβιβάσει σε άλλους επιλέξιμους κατόχους παρόμοιων μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων,	— «μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις»: ανακλητά δικαιώματα χρήστη σε συγκεκριμένο τμήμα των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται σε <u>ένα κράτος μέλος στα κράτη μέλη</u> ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν εκδοθεί από <u>ένα κράτος μέλος τα κράτη μέλη</u> σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 ⁽¹⁾ , τα οποία ο κάτοχος μπορεί να μεταβιβάσει σε άλλους επιλέξιμους κατόχους παρόμοιων μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων,
— «ατομικές αλιευτικές δυνατότητες»: ετήσιες αλιευτικές δυνατότητες κατανεμημένες στους κατόχους μεταβιβάσιμης αλιευτικής παραχώρησης σε κράτος μέλος με βάση την αναλογία αλιευτικών δυνατοτήτων που αφορούν το συγκεκριμένο κράτος μέλος·	— «ατομικές αλιευτικές δυνατότητες»: ετήσιες αλιευτικές δυνατότητες κατανεμημένες στους κατόχους μεταβιβάσιμης αλιευτικής παραχώρησης σε κράτος μέλος στα <u>κράτη μέλη</u> με βάση την αναλογία αλιευτικών δυνατοτήτων που αφορούν το συγκεκριμένο κράτος μέλος τα επιμέρους κράτη μέλη .
— «αλιευτική ικανότητα»: η χωρητικότητα ενός σκάφους σε μονάδες GT (ολική χωρητικότητα) και η ισχύς του σε μονάδες kW, όπως ορίζεται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 του Συμβουλίου ⁽²⁾ ·	— «αλιευτική ικανότητα»: η χωρητικότητα ενός σκάφους σε μονάδες GT (ολική χωρητικότητα) και η ισχύς του σε μονάδες kW, όπως ορίζεται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2930/86 του Συμβουλίου ⁽²⁾ ·
— «υδατοκαλλιέργεια»: εκτροφή ή καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών με χρήση τεχνικών που έχουν σχεδιασθεί για την αύξηση της παραγωγής των εν λόγω οργανισμών πέρα από τις φυσικές δυνατότητες του περιβάλλοντος· οι οργανισμοί παραμένουν στην ιδιοκτησία ενός φυσικού ή νομικού προσώπου καθόλη τη διάρκεια του σταδίου εκτροφής ή καλλιέργειας, έως και το στάδιο της συλλογής·	— «υδατοκαλλιέργεια»: εκτροφή ή καλλιέργεια υδρόβιων οργανισμών με χρήση τεχνικών που έχουν σχεδιασθεί για την αύξηση της παραγωγής των εν λόγω οργανισμών πέρα από τις φυσικές δυνατότητες του περιβάλλοντος· οι οργανισμοί παραμένουν στην ιδιοκτησία ενός φυσικού ή νομικού προσώπου καθόλη τη διάρκεια του σταδίου εκτροφής ή καλλιέργειας, έως και το στάδιο της συλλογής·
— «αλιευτική άδεια»: άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·	— «αλιευτική άδεια»: άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·
— «άδεια αλίευσης»: άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·	— «άδεια αλίευσης»: άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009·
— «αλιεία»: η συλλογή ή αιχμαλώτιση υδρόβιων οργανισμών που ζουν στο φυσικό τους περιβάλλον ή η διεθνής χρήση οποιουδήποτε μέσου που επιτρέπει αυτή τη συλλογή ή αιχμαλώτιση·	— «αλιεία»: η συλλογή ή αιχμαλώτιση υδρόβιων οργανισμών που ζουν στο φυσικό τους περιβάλλον ή η διεθνής χρήση οποιουδήποτε μέσου που επιτρέπει αυτή τη συλλογή ή αιχμαλώτιση·
— «αλιευτικά προϊόντα»: οι υδρόβιοι οργανισμοί που προκύπτουν από οποιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα·	— «αλιευτικά προϊόντα»: οι υδρόβιοι οργανισμοί που προκύπτουν από οποιαδήποτε αλιευτική δραστηριότητα·
— «επιχείρηση»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λειτουργεί ή κατέχει επιχείρηση η οποία πραγματοποιεί οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες που συνδέονται με οποιοδήποτε στάδιο της παραγωγής, μεταποίησης, εμπορίας, διανομής και λιανικής πώλησης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·	— «επιχείρηση»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λειτουργεί ή κατέχει επιχείρηση <u>ή οντότητα</u> η οποία πραγματοποιεί οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες που συνδέονται με οποιοδήποτε στάδιο της παραγωγής, μεταποίησης, εμπορίας, διανομής και λιανικής πώλησης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
— «σοβαρή παράβαση»: παράβαση κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου και του άρθρου 90 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου·	— «σοβαρή παράβαση»: παράβαση κατά την έννοια του άρθρου 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου και του άρθρου 90 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου·
— «τελικός χρήστης επιστημονικών δεδομένων»: οργανισμός με ερευνητικό ή διαχειριστικό ενδιαφέρον για την επιστημονική ανάλυση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας·	— «τελικός χρήστης επιστημονικών δεδομένων»: οργανισμός με ερευνητικό ή διαχειριστικό ενδιαφέρον για την επιστημονική ανάλυση των δεδομένων στον τομέα της αλιείας·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
— «πλεόνασμα επιτρεπόμενων αλιευμάτων»: εκείνο το μέρος του επιτρεπόμενου αλιεύματος που ένα παράκτιο κράτος δεν έχει την ικανότητα να αλιεύσει· — «προϊόντα υδατοκαλλιέργειας»: οι υδρόβιοι οργανισμοί σε οποιοδήποτε στάδιο της ζωής τους που προκύπτουν από οποιαδήποτε δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας· — «βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής»: υπολογισμός της μάζας των ιχθύων ενός συγκεκριμένου πόρου που αναπαράγεται σε καθορισμένο χρόνο, συμπεριλαμβανομένων αρσενικών και θηλυκών καθώς και ζωοτόκων ιχθύων. — «μικτοί τύποι αλιείας»: τύποι αλιείας στο πλαίσιο των οποίων στην αλιευόμενη περιοχή είναι παρόντα περισσότερα του ενός είδη, τα οποία είναι ευάλωτα στην αλίευση με τα αλιευτικά εργαλεία. — «συμφωνίες βιώσιμης αλιείας»: διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται με τρίτες χώρες με σκοπό την απόκτηση πρόσβασης σε πόρους ή ύδατα έναντι χρηματικής αντιπαροχής από την Ένωση.	— «πλεόνασμα επιτρεπόμενων αλιευμάτων»: εκείνο το μέρος του επιτρεπόμενου αλιεύματος που ένα παράκτιο κράτος δεν έχει την ικανότητα να αλιεύσει· — «προϊόντα υδατοκαλλιέργειας»: οι υδρόβιοι οργανισμοί σε οποιοδήποτε στάδιο της ζωής τους που προκύπτουν από οποιαδήποτε δραστηριότητα υδατοκαλλιέργειας· — «βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής»: υπολογισμός της μάζας των ιχθύων ενός συγκεκριμένου πόρου που αναπαράγεται σε καθορισμένο χρόνο, συμπεριλαμβανομένων αρσενικών και θηλυκών καθώς και ζωοτόκων ιχθύων. — «μικτοί τύποι αλιείας»: τύποι αλιείας στο πλαίσιο των οποίων στην αλιευόμενη περιοχή είναι παρόντα περισσότερα του ενός είδη, τα οποία είναι ευάλωτα στην αλίευση με τα αλιευτικά εργαλεία. — «συμφωνίες βιώσιμης αλιείας»: διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται με τρίτες χώρες με σκοπό την απόκτηση πρόσβασης σε πόρους ή ύδατα έναντι χρηματικής αντιπαροχής από την Ένωση. — «παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας»: η αλιεία που διεξάγεται από αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων τα οποία δεν χρησιμοποιούν παρασυρόμενα εργαλεία που περιλαμβάνονται στον πίνακα 3 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 26/2004 της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2003 σχετικά με το κοινοτικό μητρώο αλιευτικών σκαφών, εκτός αν οι περιφερειακές ή τοπικές ιδιαιτερότητες καθιστούν απαραίτητη την προσαρμογή αυτού του ορισμού. — «ιχθυογεννητική δραστηριότητα»: δραστηριότητα που αναπτύσσεται στα δημόσια ύδατα και αποσκοπεί στη διατήρηση και την αύξηση των ιχθυοαποθεμάτων, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων παραγωγής ιχθύων για ανασύσταση των ιχθυοαποθεμάτων σε οποιοδήποτε στάδιο του κύκλου ζωής.

(¹) ΕΕ L 409 της 30.12.2006, σ. 11.

(²) ΕΕ L 274 της 25.9.1986, σ. 1.

(¹) ΕΕ L 409 της 30.12.2006, σ. 11.

(²) ΕΕ L 274 της 25.9.1986, σ. 1.

Αιτιολογία

Ο τομέας της αλιείας έχει επεκταθεί σε νέους τύπους λειτουργίας. Οι «επιχειρήσεις» δεν πρέπει να περιοριστούν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δραστηριοποιούνται ή που κατέχουν μια επιχείρηση. Υπάρχουν επίσης οργανώσεις και άλλοι φορείς. Σε ορισμένα μέρη της Ευρώπης, για παράδειγμα, η ερασιτεχνική αλιεία έχει μεγάλη σημασία όταν πρόκειται για την ανάκτηση των αλιευτικών αποθεμάτων. Λόγω της αστικοποίησης, η ερασιτεχνική αλιεία παρέχει μεγάλες δυνατότητες στον άνθρωπο να κατανοήσει τη φύση. Η ερασιτεχνική αλιεία προσελκύει τους ανθρώπους στη φύση και τους ενθαρρύνει να φροντίσουν καλύτερα τη σωματική και ψυχική τους ξεκούραση και υγεία. Ο όγκος και η οικονομική σημασία της καθοδηγούμενης αλιείας και του αλιευτικού τουρισμού αυξάνονται συνεχώς. Η αλιεία διαδραματίζει επίσης σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του τουρισμού και επομένως συμβάλλει στη διατήρηση της ζωτικότητας των παράκτιων και παραποτάμιων κοινοτήτων. Κατά συνέπεια, ο ορισμός της «επιχείρησης» πρέπει να διευρυνθεί. Η άποψη αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η ερασιτεχνική αλιεία, για παράδειγμα, είναι ήδη μέρος της ΚΑΠ, με τον κανονισμό για τον έλεγχο και τα νέα σχέδια χρήσης και συντήρησης των ειδών ιχθύων.

Ένας ενδεχόμενος ορισμός της «παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας» θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτος προκειμένου να ληφθούν υπόψη η ποικιλομορφία και οι ιδιαιτερότητες της αλιείας στις διάφορες ευρωπαϊκές περιφέρειες.

Η ιχθυογεννητική δραστηριότητα επιτελεί ολοένα σημαντικότερο ρόλο στη διατήρηση των ιχθυοαποθεμάτων υψηλής αξίας, συγκρατώντας τον πληθυσμό των εξωτικών ειδών που καταλαμβάνουν σημαντικό μέρος των οικοσυστημάτων.

Τροπολογία 12

Άρθρο 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Γενικοί κανόνες για την πρόσβαση σε ύδατα Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη έχουν ισότιμη πρόσβαση σε ύδατα και πόρους σε όλα τα ύδατα της Ένωσης εκτός από εκείνα που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, με την επιφύλαξη των μέτρων που εγκρίνονται σύμφωνα με το Μέρος III. Σε ύδατα έως τα 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται, από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2022, να περιορίζουν την αλιεία σε αλιευτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν παραδοσιακά στα ύδατα αυτά από λιμένες παρακείμενων ακτών, με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων για ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας μεταξύ κρατών μελών και των ρυθμίσεων που προβλέπονται στο παράρτημα I, που καθορίζουν για κάθε κράτος μέλος τις γεωγραφικές ζώνες εντός των παράκτιων ζωνών άλλων κρατών μελών στις οποίες ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες καθώς και τα είδη τα οποία αφορούν. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που θεσπίζουν με βάση την παρούσα παράγραφο. Σε ύδατα έως 100 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης των Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την αλιεία, από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2022, σε σκάφη νηολογημένα σε λιμάνια των νησιών αυτών. Αυτοί οι περιορισμοί δεν ισχύουν για ενωσιακά σκάφη που αλιεύουν παραδοσιακά σε αυτά τα ύδατα, εφόσον αυτά τα σκάφη δεν υπερβαίνουν την αλιευτική προσπάθεια που ασκείται παραδοσιακά. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που θεσπίζουν με βάση την παρούσα παράγραφο. Οι διατάξεις οι οποίες θα ακολουθούν τις ρυθμίσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 εγκρίνονται πριν τις 31 Δεκεμβρίου 2022.	Γενικοί κανόνες για την πρόσβαση σε ύδατα 1. Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη έχουν ισότιμη πρόσβαση σε ύδατα και πόρους σε όλα τα ύδατα της Ένωσης εκτός από εκείνα που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3, με την επιφύλαξη των μέτρων που εγκρίνονται σύμφωνα με το Μέρος III. 2. Σε ύδατα έως τα 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται, από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2022, να περιορίζουν την αλιεία σε αλιευτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν παραδοσιακά στα ύδατα αυτά από λιμένες παρακείμενων ακτών, με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων για ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας μεταξύ κρατών μελών και των ρυθμίσεων που προβλέπονται στο παράρτημα I, που καθορίζουν για κάθε κράτος μέλος τις γεωγραφικές ζώνες εντός των παράκτιων ζωνών άλλων κρατών μελών στις οποίες ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες καθώς και τα είδη τα οποία αφορούν. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που θεσπίζουν με βάση την παρούσα παράγραφο. 3. Σε ύδατα έως 100 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης των εξόχως απόκεντρων περιοχών Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την αλιεία, από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2022, σε σκάφη νηολογημένα σε λιμάνια των νησιών αυτών. Αυτοί οι περιορισμοί δεν ισχύουν για ενωσιακά σκάφη που αλιεύουν παραδοσιακά σε αυτά τα ύδατα, εφόσον αυτά τα σκάφη δεν υπερβαίνουν την αλιευτική προσπάθεια που ασκείται παραδοσιακά. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις παρεκκλίσεις που θεσπίζουν με βάση την παρούσα παράγραφο. 4. Οι διατάξεις οι οποίες θα ακολουθούν τις ρυθμίσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 εγκρίνονται πριν τις 31 Δεκεμβρίου 2022.

Αιτιολογία

Επειδή οι εξόχως απόκεντρες περιοχές (ΕΑΠ) ευρίσκονται σε δύσκολη θέση, πρέπει να συνεκτιμώνται όλες για να καταστεί εφικτή η καλύτερη υποστήριξη της ανάπτυξής τους η οποία είναι συνυφασμένη με την καλή κατάσταση των θαλάσσιων πόρων και του θαλάσσιου περιβάλλοντος εν γένει. Συνεπώς, η τροπολογία συνεκτιμά την κατάσταση των ΕΑΠ της ΕΕ.

Τροπολογία 13

Άρθρο 8

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Είδη τεχνικών μέτρων θ) τροποποιήσεων ή πρόσθετων συσκευών για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας ή τη μείωση της επίπτωσης στη βενθική ζώνη,	Είδη τεχνικών μέτρων θ) τροποποιήσεων ή πρόσθετων συσκευών για τη βελτίωση της επιλεκτικότητας ή τη μείωση της επίπτωσης στη βενθική ζώνη στο θαλάσσιο περιβάλλον,

Αιτιολογία

Το πρώτο τμήμα της τροπολογίας δεν αφορά την ελληνική μετάφραση (υφίσταται ήδη η λέξη «βελτίωση»). Το άρθρο 8 δεν περιορίζεται απλώς σε μια αναφορά στη βενθική ζώνη, αλλά συμπεριλαμβάνει το πέλαγος και τον αλιευτικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται σε αυτή τη ζώνη.

Τροπολογία 14

Άρθρο 9

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Πολυετή σχέδια	Πολυετή σχέδια
1. Θεσπίζονται κατά προτεραιότητα πολυετή σχέδια που προβλέπουν μέτρα διατήρησης για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των αποθεμάτων ιχθύων σε επίπεδα ανώτερα εκείνων που είναι ικανά να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης.	1. Θεσπίζονται κατά προτεραιότητα, <u>μετά από γνωμοδότηση των γνωμοδοτικών συμβουλίων</u> , πολυετή σχέδια που προβλέπουν μέτρα διατήρησης για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση. Θεσπίζονται κατά προτεραιότητα πολυετή σχέδια που προβλέπουν μέτρα διατήρησης για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των αποθεμάτων ιχθύων <u>στα επίπεδα ή σε επίπεδα ανώτερα εκείνων που είναι ικανά να εξασφαλίσουν <u>ει δυνατόν</u> τη δυνατότητα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης.</u>
2. Τα πολυετή σχέδια προβλέπουν:	2. Τα πολυετή σχέδια προβλέπουν:
α) τη βάση για τον ορισμό αλιευτικών δυνατοτήτων για τα σχετικά ιχθυαποθέματα επί τη βάσει προκαθορισμένων σημείων αναφοράς διατήρησης· και	α) τη βάση για τον ορισμό αλιευτικών δυνατοτήτων για τα σχετικά ιχθυαποθέματα επί τη βάσει προκαθορισμένων σημείων αναφοράς διατήρησης· και
β) μέτρα ικανά να αποτρέψουν αποτελεσματικά την υπέρβαση των σημείων αναφοράς διατήρησης.	β) μέτρα <u>που αποσκοπούν</u> να αποτρέψουν αποτελεσματικά την υπέρβαση των σημείων αναφοράς διατήρησης·
	γ) <u>στόχους μείωσης των απορρίψεων, διαφοροποιημένους σε περιφερειακό επίπεδο·</u>
	δ) <u>μέτρα για την αποκατάσταση και τη διατήρηση του περιβάλλοντος σε καλή κατάσταση.</u>
3. Όπου είναι δυνατόν, τα πολυετή σχέδια καλύπτουν είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται μεμονωμένα ιχθυαποθέματα είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται διάφορα αποθέματα, και λαμβάνουν δέοντως υπόψη την αλληλεπίδραση μεταξύ αποθεμάτων και αλιείας.	3. Όπου είναι δυνατόν, τα πολυετή σχέδια καλύπτουν είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται μεμονωμένα ιχθυαποθέματα είτε την αλιεία που εκμεταλλεύεται διάφορα αποθέματα, και λαμβάνουν δέοντως υπόψη την αλληλεπίδραση μεταξύ αποθεμάτων και αλιείας, <u>καθώς και τις ανάγκες του οικοσυστήματος στις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές.</u>
4. Τα πολυετή σχέδια βασίζονται στην προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας και συνεκτιμούν τους περιορισμούς των διαθέσιμων δεδομένων και μεθόδων αξιολόγησης και όλων των ποσοτικοποιημένων πηγών αβεβαιότητας με επισημονικά έγκυρο τρόπο.	4. Τα πολυετή σχέδια βασίζονται στην προληπτική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας και συνεκτιμούν τους περιορισμούς των διαθέσιμων δεδομένων και μεθόδων αξιολόγησης και όλων των ποσοτικοποιημένων πηγών αβεβαιότητας με επισημονικά έγκυρο τρόπο.

Αιτιολογία

Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια ιδρύθηκαν το 2004 από την ΕΕ προκειμένου να συμβάλουν στην εφαρμογή μιας περιφερειακής προσέγγισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Πρέπει να συμμετέχουν περισσότερο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων καλούμενες να γνωμοδοτήσουν επί των πολυετών σχεδίων. Έτσι, τα σχέδια αυτά θα είναι περισσότερο αποδεκτά για τους επαγγελματίες και θα μπορούν να εφαρμοστούν ευκολότερα.

Η Συμφωνία του Γιοχάνεσμπουργκ (2002) αναγνωρίζει ότι, για ορισμένα είδη και αποθέματα, ενδέχεται να μην είναι δυνατό να επιτευχθεί η μέγιστη βιώσιμη απόδοση μέχρι το 2015 και συμπεριέλαβε τις λέξεις «ει δυνατόν» για να καλύψει αυτό το ενδεχόμενο. Η ΕΕ δεν πρέπει να προσπαθεί να υπερβεί τις διεθνείς υποχρεώσεις που έχει αναλάβει. Τα πολυετή σχέδια θέτουν στόχους για τη σταδιακή μείωση των απορρίψεων, χρησιμοποιώντας μέτρα που έχουν εγκριθεί σε περιφερειακό επίπεδο. Τα εν λόγω μέτρα μείωσης πρέπει να βασίζονται σε ποικιλία μέσων που θα μπορούσαν να προτείνουν οι ενδιαφερόμενοι φορείς: επιλεκτικότητα, χωρο-χρονική διαχείριση, εισαγωγή ποσοστώσεων των επιτρεπόμενων αλιευμάτων για ορισμένα ευάλωτα είδη σε ορισμένες περιοχές. Οι εν λόγω ενδιαφερόμενοι φορείς θα πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο σε αυτόν τον τομέα, μέσω των ενισχυμένων περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων. Τα πολυετή σχέδια πρέπει να λάβουν επίσημα υπόψη τα ζητήματα που σχετίζονται με τις προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες, αφού σε ορισμένες από αυτές πραγματοποιούνται αλιευτικές δραστηριότητες μεγάλης κλίμακας. Τα πολυετή σχέδια πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν μια οικοσυστημική προσέγγιση ως εγγύηση για τη διατήρηση των ιχθυαποθεμάτων.

Είναι σημαντικό να διευκρινιστεί ότι στα πολυετή σχέδια πρέπει να προβλέπονται και μέτρα για την αποκατάσταση της καλής κατάστασης του περιβάλλοντος, η οποία διαφορετικά θα μπορούσε να επιδεινωθεί πράγμα που θα απέβαινε σε βάρος της φυσικής παραγωγικής ικανότητας των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Η καλή διαχείριση των προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών συγκαταλέγεται στους στόχους της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα. Είναι, συνεπώς, φυσικό να συνεκτιμά η κοινή αλιευτική πολιτική τις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές.

Τροπολογία 15

Άρθρο 10

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Τα πολυετή σχέδια προβλέπουν προσαρμογές του ποσοστού θνησιμότητας λόγω αλιείας, έτσι ώστε να επιτευχθεί ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας με το οποίο αποκαθίστανται και διατηρούνται τα αποθέματα πάνω από τα επίπεδα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης έως το 2015.	1. Τα πολυετή σχέδια προβλέπουν προσαρμογές του ποσοστού θνησιμότητας λόγω αλιείας, έτσι ώστε να επιτευχθεί ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλιείας με το οποίο εί δυνατόν αποκαθίστανται και διατηρούνται τα αποθέματα πάνω από τα επίπεδα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, εί δυνατόν έως το 2015. <u>Προβλέπουν, επίσης, στόχους μείωσης των απορρίψεων που διαφοροποιούνται ανά περιφέρεια.</u>
2. Σε περιπτώσεις όπου δεν είναι εφικτός ο καθορισμός ποσοστού θνησιμότητας λόγω αλιείας με το οποίο αποκαθίστανται και τη διατηρούνται τα αποθέματα πάνω από τα επίπεδα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, τα πολυετή σχέδια προβλέπουν προληπτικά μέτρα τα οποία διασφαλίζουν συγκρίσιμο βαθμό διατήρησης των σχετικών αποθεμάτων.	2. Σε περιπτώσεις όπου δεν είναι εφικτός ο καθορισμός ποσοστού θνησιμότητας λόγω αλιείας με το οποίο αποκαθίστανται και τη διατηρούνται τα αποθέματα πάνω από τα επίπεδα παραγωγής της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης, τα πολυετή σχέδια προβλέπουν προληπτικά μέτρα τα οποία διασφαλίζουν συγκρίσιμο βαθμό διατήρησης των σχετικών αποθεμάτων.

Τροπολογία 16

Άρθρο 11

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων Ένα πολυετές σχέδιο περιλαμβάνει:	Περιεχόμενο των πολυετών σχεδίων Ένα πολυετές σχέδιο περιλαμβάνει:
α) το πεδίο εφαρμογής, όσον αφορά τα αποθέματα, τον τύπο αλιείας και το θαλάσσιο οικοσύστημα στο οποίο εφαρμόζεται το πολυετές σχέδιο·	α) το πεδίο εφαρμογής, όσον αφορά τα αποθέματα, τον τύπο αλιείας και το θαλάσσιο οικοσύστημα στο οποίο εφαρμόζεται το πολυετές σχέδιο·
β) σκοπούς που συνάδουν με τους σκοπούς που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3,	β) σκοπούς που συνάδουν με τους σκοπούς που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3,
γ) ποσοτικοποιημένους στόχους εκφραζόμενους ως:	γ) ποσοτικοποιημένους στόχους εκφραζόμενους ως:
i) ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας, ή/και	i) ποσοστά θνησιμότητας λόγω αλιείας, ή/και
ii) βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής, και	ii) βιομάζα αποθέματος αναπαραγωγής, και
iii) σταθερότητα των αλιευμάτων.	iii) σταθερότητα των αλιευμάτων.
δ) σαφή χρονοδιαγράμματα επίτευξης των ποσοτικοποιημένων στόχων·	δ) σαφή χρονοδιαγράμματα επίτευξης των ποσοτικοποιημένων στόχων·
ε) τεχνικά μέτρα, περιλαμβανομένων και μέτρων σχετικά με την εξάλειψη των ανεπιθύμητων αλιευμάτων·	ε) τεχνικά μέτρα, περιλαμβανομένων και μέτρων σχετικά με την εξάλειψη των ανεπιθύμητων αλιευμάτων·
στ) ποσοτικοποιημένους δείκτες για την περιοδική παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου ως προς την επίτευξη των στόχων του πολυετούς σχεδίου·	στ) ποσοτικοποιημένους δείκτες για την περιοδική παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου ως προς την επίτευξη των στόχων του πολυετούς σχεδίου·
ζ) συγκεκριμένα μέτρα και σκοπούς για εκείνο το τμήμα του κύκλου ζωής των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών το οποίο δαπανάται σε γλυκά ύδατα·	ζ) συγκεκριμένα μέτρα και σκοπούς για εκείνο το τμήμα του κύκλου ζωής των ανάδρομων και κατάδρομων ειδών το οποίο δαπανάται σε γλυκά ύδατα·
η) την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στο οικοσύστημα·	η) <u>μέτρα για την προστασία της αλιείας των μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων που απειλούνται με εξαφάνιση, με στόχο την προσαρμογή της σύμφωνα με τη βιωσιμότητα του κάθε αλιευόμενου αποθέματος·</u>
θ) την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στο οικοσύστημα·	θ) την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στο οικοσύστημα·
ι) οποιαδήποτε άλλα μέτρα τα οποία είναι κατάλληλα για την επίτευξη των σκοπών των πολυετών σχεδίων.	ι) οποιαδήποτε άλλα μέτρα τα οποία είναι κατάλληλα για την επίτευξη των σκοπών των πολυετών σχεδίων·
	ιβ) <u>μηχανισμό ταχείας αντιμετώπισης έκτακτων περιπτώσεων·</u>
	ιγ) <u>αξιολόγηση των κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων στον θινόμενο στόλο και μέτρα για την ελαχιστοποίηση των αρνητικών συνεπειών·</u>

Αιτιολογία

Για την εξασφάλιση της βιοποικιλότητας και της βιώσιμης αλιείας απαιτούνται μέτρα για την αντιμετώπιση των μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων. Στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική της ΕΕ πρέπει να διαφοροποιούνται τα ανάδρομα αποθέματα ιχθύων, τα οποία μεταναστεύουν στα ποτάμια για να αναπαραχθούν. Η ΚΑΛΠ πρέπει να κάνει διάκριση μεταξύ των αρχών της διατήρησης των αλιευτικών αποθεμάτων όσον αφορά τα ανάδρομα αποθέματα ιχθύων και αυτών για άλλους τύπους αλιευτικών αποθεμάτων. Οι αρχές για τη ρύθμιση της αλιείας των μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων πρέπει να εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 66, τμήμα V της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, η οποία ρυθμίζει τη διαχείριση των ανάδρομων αποθεμάτων ιχθύων χωριστά από εκείνη των άλλων αλιευτικών αποθεμάτων.

Η διαχείριση των έμβιων πόρων είναι μια δυναμική διαδικασία που ενίοτε απαιτεί ταχείες αποφάσεις· τούτο ορισμένες φορές είναι ιδιαίτερα δύσκολο, διότι η σχετική διαδικασία συναπόφασης είναι ιδιαίτερα αργή και γραφειοκρατική, όπως αποδείχθηκε και κατά το παρελθόν στην περίπτωση της Βαλτικής και της Βόρειας Θάλασσας. Τα πολυετή σχέδια περιλαμβάνουν ρήτρα για την αξιολόγηση της λειτουργίας τους μετά από 3-5 έτη. Ωστόσο, επισήμως δεν υφίσταται μηχανισμός ταχείας αντιμετώπισης έκτακτων περιπτώσεων. Θα πρέπει λοιπόν να εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίζουν πότε και πώς θα επεμβαίνουν σε τέτοιες περιστάσεις.

Τροπολογία 17

Άρθρο 15

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων 1. Όλα τα αλιεύματα των ακόλουθων ιχθυαποθεμάτων που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων και τα οποία αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ενωσιακά ύδατα ή από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη εκτός των ενωσιακών υδάτων φέρονται και διατηρούνται επί των αλιευτικών σκαφών, καταγράφονται και εκφορτώνονται, εκτός εάν χρησιμοποιούνται ως ζωντανό δόλωμα, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα: α) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2014: — σκουμπριά, ρέγγες, σαφρίδια, προσφυγάκια, βασιλάκηδες, γαύροι, γουρλομάτηδες, σαρδέλες, καπελάνοι· — ερυθροί τόνοι, ξιφίες, μακρύπτεροι τόνοι, μεγάλοφθαλμοι τόνοι, άλλοι ιστιοφόροι. β) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2015: γάδοι, μπακαλιάροι μερλούκιοι, γλώσσες· γ) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2016: εγκλεφίνοι, νταούκια Ατλαντικού, ζαγκέτες, πεσκαντρίτσες, ευρωπαϊκές χωματίδες, μουρούνες, μαύροι μπακαλιάροι, κίτρινοι μπακαλιάροι, λεμονόγλωσσες, καλκάνια, πησιά, μουρούνες διπτερύγιες, μαύρα σπαθόψαρα, γρεναδιέροι των βράχων, καθρεπτόψαρα Ατλαντικού, ιππόγλωσσα Γροιλανδίας, μπρόσμοι, κοκκινόψαρα και μεσογειακά βενδοπελαγικά αποθέματα. 2. Θεσπίζονται ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης για τα ιχθυαποθέματα που ορίζονται στην παράγραφο 1, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Η πώληση αλιευμάτων από αυτά τα ιχθυαποθέματα, όταν υπολείπονται του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης, περιορίζεται μόνο για τη μετατροπή σε ιχθυάλευρα ή ζωτροφές. 3. Θεσπίζονται πρότυπα εμπορίας αλιευμάτων που αλιεύονται καθ' υπέρβαση καθορισμένων αλιευτικών δυνατοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 27 [του κανονισμού για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας]. 4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους είναι εφοδιασμένα με πλήρη τεκμηρίωση για όλες τις αλιευτικές και μεταποιητικές δραστηριότητες με σκοπό την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων.	<u>Υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων</u> <u>Θέσηση σχεδίων μείωσης των απορρίψεων</u> 1. Όλα Τα σχέδια προβλέπουν στόχους σταδιακής μείωσης των απορρίψεων για όλα τα αλιεύματα των ακόλουθων ιχθυαποθεμάτων ειδών που υπόκεινται σε όρια αλιευμάτων και τα οποία αλιεύονται κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ενωσιακά ύδατα ή από ενωσιακά αλιευτικά σκάφη εκτός των ενωσιακών υδάτων, φέρονται και διατηρούνται επί των αλιευτικών σκαφών, καταγράφονται και εκφορτώνονται, εκτός εάν χρησιμοποιούνται ως ζωντανό δόλωμα, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα: α) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2014: — σκουμπριά, ρέγγες, σαφρίδια, προσφυγάκια, βασιλάκηδες, γαύροι, γουρλομάτηδες, σαρδέλες, καπελάνοι· — ερυθροί τόνοι, ξιφίες, μακρύπτεροι τόνοι, μεγάλοφθαλμοι τόνοι, άλλοι ιστιοφόροι. β) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2015: γάδοι, μπακαλιάροι μερλούκιοι, γλώσσες· γ) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2016: εγκλεφίνοι, νταούκια Ατλαντικού, ζαγκέτες, πεσκαντρίτσες, ευρωπαϊκές χωματίδες, μουρούνες, μαύροι μπακαλιάροι, κίτρινοι μπακαλιάροι, λεμονόγλωσσες, καλκάνια, πησιά, μουρούνες διπτερύγιες, μαύρα σπαθόψαρα, γρεναδιέροι των βράχων, καθρεπτόψαρα Ατλαντικού, ιππόγλωσσα Γροιλανδίας, μπρόσμοι, καλκάνια, κοκκινόψαρα και μεσογειακά βενδοπελαγικά αποθέματα. 2. Θεσπίζονται ελάχιστα μεγέθη αναφοράς διατήρησης για τα ιχθυαποθέματα που ορίζονται στην παράγραφο 1, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις. Η πώληση αλιευμάτων από αυτά τα ιχθυαποθέματα, όταν υπολείπονται του ελάχιστου μεγέθους αναφοράς διατήρησης, περιορίζεται μόνο για τη μετατροπή σε ιχθυάλευρα ή ζωτροφές. 3. Θεσπίζονται πρότυπα εμπορίας αλιευμάτων που αλιεύονται καθ' υπέρβαση καθορισμένων αλιευτικών δυνατοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 27 [του κανονισμού για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας]. 4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους είναι εφοδιασμένα με πλήρη τεκμηρίωση για όλες τις αλιευτικές και μεταποιητικές δραστηριότητες, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος της συμμόρφωσης με τους στόχους των πολυετών σχεδίων. με σκοπό την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
5. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων.	5. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων.
6. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για την έγκριση του μέτρου που ορίζεται στην παράγραφο 1 με σκοπό τη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης.	6. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για την έγκριση του μέτρου που ορίζεται στην παράγραφο 1 με σκοπό τη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης.
	7. <u>Θεσπίζεται μηχανισμός που επιτρέπει την καθιέρωση εξαιρέσεων από την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων, σε όλες εκείνες τις περιπτώσεις όπου, λόγω νησιωτικού χαρακτήρα ή άλλων παρόμοιων λόγων, δεν είναι δυνατόν να εκπληρωθεί αυτή η υποχρέωση. Για αυτές τις περιπτώσεις, θεσπίζονται μηχανισμοί που ενθαρρύνουν τη σταδιακή αντικατάσταση των αλιευτικών εργαλείων με άλλα, πιο επιλεκτικά.</u>
	8. <u>Η αλιεία πρέπει να προσανατολιστεί στη χρήση πιο επιλεκτικών εργαλείων και άλλων τεχνικών για την αποφυγή ανεπιθύμητων αλιευμάτων.</u>

Αιτιολογία

Στην τροπολογία επισημαίνεται η ανάγκη κατάρτισης πολυετών σχεδίων για τη μείωση των απορρίψεων, πρόταση η οποία απουσιάζει από τα υπό εξέταση έγγραφα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εισηγείται τη θέσπιση υποχρέωσης εκφόρτωσης όλων των εμπορικών αλιευμάτων από μία συγκεκριμένη ημερομηνία. Τον σχεδιασμό των ενεργειών για την εφαρμογή της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα πρέπει να αναλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια ή τα κράτη μέλη. Επομένως, ίσως δεν είναι σκόπιμο να γίνεται λόγος για πολυετή σχέδια, καθώς αυτά θα πρέπει πιθανώς να είναι πολύ μεγαλύτερης διάρκειας.

Η απόρριψη στη θάλασσα ιχθύων είναι για πολλούς και διάφορους λόγους συνήθης. Με την ανάπτυξη αλιευτικών πρακτικών, την εφαρμογή τεχνικών λύσεων και τη χρήση επιλεκτικών αλιευτικών εργαλείων, ο όγκος των ανεπιθύμητων αλιευμάτων μπορεί να μειωθεί. Το αντικείμενο της τροπολογίας αυτής αφορά τη θέση της ΕτΠ, η οποία περιλαμβάνεται στις συστάσεις πολιτικής στην αρχή της γνωμοδότησης. Συνεπώς, θα πρέπει να προστεθεί στις τροπολογίες.

Τροπολογία 18

Άρθρο 16

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αλιευτικές δυνατότητες	Αλιευτικές δυνατότητες
1. Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, διασφαλίζει σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε ιχθυαπόθεμα ή αλιευμα. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.	1. Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ κρατών μελών, διασφαλίζει σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε ιχθυαπόθεμα ή αλιευμα. Κατά την κατανομή νέων αλιευτικών δυνατοτήτων, λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.
2. Δυνατότητες παρεμπιπτόντων αλιευμάτων μπορούν να παρακρατούνται στο πλαίσιο των συνολικών αλιευτικών δυνατοτήτων.	2. Δυνατότητες παρεμπιπτόντων αλιευμάτων μπορούν να παρακρατούνται στο πλαίσιο των συνολικών αλιευτικών δυνατοτήτων.
3. Οι αλιευτικές δυνατότητες τηρούν τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 και με το άρθρο 11 παράγραφοι β), γ) και η).	3. Οι αλιευτικές δυνατότητες τηρούν τους ποσοτικοποιημένους στόχους, τα χρονοδιαγράμματα και τα περιθώρια που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 και με το άρθρο 11 παράγραφοι β), γ) και η).
4. Τα κράτη μέλη δύνανται, έπειτα από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί.	4. Τα κράτη μέλη δύνανται, έπειτα από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί.
	5. <u>Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει, όσον αφορά τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του, τη μέθοδο κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων που του έχουν διατεθεί σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ενημερώνει δε την Επιτροπή σχετικά με την επιλεγείσα μέθοδο κατανομής.</u>

Αιτιολογία

Η προσθήκη αυτής της παραγράφου αποτελεί αναφορά στον νέο κανονισμό για την ΚΑΛΠ. Η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων πρέπει να παραμείνει θέμα για το οποίο αποφασίζουν τα κράτη μέλη, αφού είναι το πιο σημαντικό μέσο που διαθέτουν για να επηρεάσουν τη δομή και τις επιδόσεις του τομέα της αλιείας. Αυτές είναι προτιμήσεις που πρέπει να αποφασίζονται σε επίπεδο κράτους μέλους, σύμφωνα με τις εκάστοτε κοινωνικο-οικονομικές προτεραιότητες.

Τροπολογία 19

Άρθρο 17

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Μέτρα διατήρησης που εγκρίνονται σύμφωνα με τα πολυετή σχέδια 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν, στο πλαίσιο ενός πολυετούς σχεδίου που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 10, να εγκρίνουν μέτρα, σύμφωνα με το εν λόγω πολυετές σχέδιο, τα οποία καθορίζουν τα μέτρα διατήρησης που ισχύουν για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους όσον αφορά αποθέματα στα ενωσιακά ύδατα για τα οποία τους έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες. 2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα διατήρησης που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1: α) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3, β) είναι συμβατά με το πεδίο εφαρμογής και τους σκοπούς του πολυετούς σχεδίου, γ) πληρούν αποτελεσματικά τους σκοπούς και τους ποσοτικοποιημένους στόχους που ορίζονται σε ένα πολυετές σχέδιο, και δ) δεν είναι λιγότερο αυστηρά από αυτά που περιλαμβάνονται στην υφιστάμενη ενωσιακή νομοθεσία.	Μέτρα διατήρησης που εγκρίνονται σύμφωνα με τα πολυετή σχέδια <u>1. Τα πολυετή σχέδια και τα μέτρα διατήρησης που λαμβάνονται για την εφαρμογή τους θεσπίζονται κατόπιν γνωμοδοτήσεως των γνωμοδοτικών συμβουλίων.</u> 4. <u>2.</u> Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν, στο πλαίσιο ενός πολυετούς σχεδίου που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 10, να εγκρίνουν μέτρα, σύμφωνα με το εν λόγω πολυετές σχέδιο, τα οποία καθορίζουν τα μέτρα διατήρησης που ισχύουν για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους όσον αφορά αποθέματα στα ενωσιακά ύδατα για τα οποία τους έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες. 2. <u>3.</u> Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα διατήρησης που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 <u>2</u>: α) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3, β) είναι συμβατά με το πεδίο εφαρμογής και τους σκοπούς του πολυετούς σχεδίου, γ) πληρούν αποτελεσματικά τους σκοπούς και τους ποσοτικοποιημένους στόχους που ορίζονται σε ένα πολυετές σχέδιο, και δ) δεν είναι λιγότερο αυστηρά από αυτά που περιλαμβάνονται στην υφιστάμενη ενωσιακή νομοθεσία.

Αιτιολογία

Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια συστάθηκαν το 2004 από την Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να αποσαφηνίσουν την προσέγγιση της περιφερειοποίησης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Θα πρέπει να συμμετέχουν περισσότερο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, και να γνωμοδοτούν όσον αφορά τα πολυετή σχέδια. Με τον τρόπο αυτό τα εν λόγω σχέδια θα γίνουν καλύτερα αποδεκτά από τους επαγγελματίες και ως εκ τούτου θα εφαρμοσθούν ευκολότερα.

Τροπολογία 20

Άρθρο 21

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Τεχνικά μέτρα Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν, στο πλαίσιο τεχνικών μέτρων που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 14, να εγκρίνουν μέτρα, σύμφωνα με το εν λόγω πλαίσιο, τα οποία καθορίζουν τα τεχνικά μέτρα που ισχύουν για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους όσον αφορά αποθέματα στα ύδατα τους για τα οποία τους έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω τεχνικά μέτρα: α) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3, β) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται σε μέτρα που εγκρίνονται σύμφωνα με το άρθρο 14,	Τεχνικά μέτρα Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτηθούν, στο πλαίσιο τεχνικών μέτρων που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 14, κατόπιν γνωμοδοτήσεως των γνωμοδοτικών συμβουλίων, να εγκρίνουν μέτρα, σύμφωνα με το εν λόγω πλαίσιο, τα οποία καθορίζουν τα τεχνικά μέτρα που ισχύουν για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία τους όσον αφορά αποθέματα στα ύδατα τους για τα οποία τους έχουν κατανεμηθεί αλιευτικές δυνατότητες. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω τεχνικά μέτρα: α) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3, β) είναι συμβατά με τους στόχους που ορίζονται σε μέτρα που εγκρίνονται σύμφωνα με το άρθρο 14,

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
γ) ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στους στόχους που ορίζονται στα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14, και	γ) ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στους στόχους που ορίζονται στα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14, και
δ) δεν είναι λιγότερο αυστηρά από αυτά που περιλαμβάνονται στην ενωσιακή νομοθεσία.	δ) δεν είναι λιγότερο αυστηρά από αυτά που περιλαμβάνονται στην ενωσιακή νομοθεσία.

Αιτιολογία

Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια συστάθηκαν το 2004 από την Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να αποσαφηνίσουν την προσέγγιση της περιφερειοποίησης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής. Θα πρέπει να συμμετέχουν περισσότερο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, και να γνωμοδοτούν όσον αφορά τα πολυετή σχέδια. Με τον τρόπο αυτό τα εν λόγω σχέδια θα γίνουν καλύτερα αποδεκτά από τους επαγγελματίες και ως εκ τούτου θα εφαρμοσθούν ευκολότερα.

Τροπολογία 21

Άρθρο 27 παρ. 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 για:	1. Κάθε κράτος μέλος <u>μπορεί να θεσπίζει προαιρετικό</u> σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 για:
α) όλα τα σκάφη συνολικού μήκους 12 μέτρων και άνω, και	α) όλα τα σκάφη συνολικού μήκους 12 μέτρων και άνω, και
β) όλα τα αλιευτικά σκάφη συνολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων και φέρουν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία.	β) όλα τα αλιευτικά σκάφη συνολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων <u>και φέρουν συρόμενα αλιευτικά εργαλεία που αλιεύουν ρυθμιζόμενα αποθέματα.</u>

Αιτιολογία

Η εισαγωγή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων πρέπει να ενθαρρυνθεί, αλλά πρέπει να εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών και να γίνεται όποτε αυτά κρίνουν σκόπιμο. Τέτοιες μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις συνεπάγονται αποθέματα που αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης, ενώ σε άλλο σημείο γίνεται δεκτό ότι το μέγεθος του σκάφους είναι επουσιώδες σε σχέση με το ποσοστό εκμετάλλευσης τέτοιων αποθεμάτων.

Τροπολογία 22

Άρθρο 27 παρ.2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν το σύστημα των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων σε αλιευτικά σκάφη συνολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων τα οποία χρησιμοποιούν άλλα είδη αλιευτικών εργαλείων εκτός των συρόμενων και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.	Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν το σύστημα των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων σε αλιευτικά σκάφη συνολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων τα οποία χρησιμοποιούν άλλα είδη αλιευτικών εργαλείων εκτός των συρόμενων και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Αιτιολογία

Δεν αφορά το ελληνικό κείμενο.

Τροπολογία 23

Άρθρο 28 παρ. 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων	Κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων
1. Μια μεταβιβάσιμη αλιευτική παραχώρηση δημιουργεί δικαίωμα χρήσης των ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται δυνάμει του άρθρου 29 παράγραφος 1.	1. <u>Όποτε ένα κράτος μέλος αποφασίσει να εισάγει σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, όπως προβλέπεται από το άρθρο 27, μια μεταβιβάσιμη αλιευτική παραχώρηση δημιουργεί δικαίωμα χρήσης των ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται δυνάμει του άρθρου 29 παράγραφος 1.</u>

Αιτιολογία

Η εισαγωγή συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων πρέπει να είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη· ως εκ τούτου, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθούν τα επόμενα άρθρα, για να διασαφηνιστεί ότι το πλαίσιο για τη διαχείριση των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων εφαρμόζεται μόνο όταν γίνει η εν λόγω επιλογή.

Τροπολογία 24

Άρθρο 28 παρ. 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Κάθε κράτος μέλος κατανέμει μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις με βάση διαφανή κριτήρια, για κάθε απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων για τα οποία κατανέμονται αλιευτικές δυνατότητες δυνάμει του άρθρου 16, εξαιρουμένων των αλιευτικών δυνατοτήτων που εξασφαλίζονται με βάση συμφωνίες βιώσιμης αλιείας.	Κάθε Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να εφαρμόσει το σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 1, το κράτος μέλος αυτό θα κατανέμει μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις με βάση διαφανή κριτήρια, για κάθε απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων για τα οποία κατανέμονται αλιευτικές δυνατότητες δυνάμει του άρθρου 16, εξαιρουμένων των αλιευτικών δυνατοτήτων που εξασφαλίζονται με βάση συμφωνίες βιώσιμης αλιείας.

Τροπολογία 25

Άρθρο 28 παρ. 5

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων	Κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων
5. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν τον χρόνο ισχύος των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων σε περίοδο τουλάχιστον 15 ετών, με σκοπό να επαναδιαθέσουν τις εν λόγω παραχωρήσεις. Εάν τα κράτη μέλη δεν έχουν περιορίσει τον χρόνο ισχύος των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, μπορούν να ανακαλέσουν τις εν λόγω παραχωρήσεις με προηγούμενη προειδοποίηση τουλάχιστον 15 ετών.	5. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν τον χρόνο ισχύος των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων σε περίοδο τουλάχιστον 15 ετών, με σκοπό να επαναδιαθέσουν τις εν λόγω παραχωρήσεις. Εάν τα κράτη μέλη δεν έχουν περιορίσει τον χρόνο ισχύος των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, μπορούν να ανακαλέσουν τις εν λόγω παραχωρήσεις με προηγούμενη προειδοποίηση τουλάχιστον 15 ετών.

Αιτιολογία

Οι όροι κατανομής των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων πρέπει να υπάγονται στη δικαιοδοσία κάθε κράτους μέλους. Η Λετονία όπως και άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαθέτουν ήδη νομοθεσία για τη ρύθμιση των αλιευτικών παραχωρήσεων, η οποία λειτουργεί αποτελεσματικά. Η καθιέρωση ενός νέου συστήματος αυξάνει τη γραφειοκρατία, απαιτεί πρόσθετους χρηματοδοτικούς πόρους και δεν εγγυάται μια πιο αποδοτική λειτουργία από το υφιστάμενο σύστημα.

Τροπολογία 26

Άρθρο 28 παρ. 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
6. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις κατόπιν βραχύτερης περιόδου προειδοποίησης σε περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος των παραχωρήσεων έχει υποπέσει σε αποδεδειγμένη σοβαρή παράβαση. Οι εν λόγω ανακλήσεις πραγματοποιούνται έτσι ώστε να εφαρμόζεται πλήρως η κοινή αλιευτική πολιτική, η αρχή της αναλογικότητας και, όπου απαιτείται, με άμεση ισχύ.	6. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις κατόπιν βραχύτερης περιόδου προειδοποίησης σε περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος των παραχωρήσεων έχει υποπέσει σε αποδεδειγμένη σοβαρή παράβαση των όρων της παραχώρησης . Οι εν λόγω ανακλήσεις πραγματοποιούνται έτσι ώστε να εφαρμόζεται πλήρως η κοινή αλιευτική πολιτική, η αρχή της αναλογικότητας και, όπου απαιτείται, με άμεση ισχύ.

Τροπολογία 27

Άρθρο 28 παρ. 7

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
7. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5 και 6, τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε αλιευτικό σκάφος για περίοδο τριών διαδοχικών ετών.	7. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5 και 6, τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί σε αλιευτικό σκάφος για περίοδο πέντε διαδοχικών ετών, εκτός αν χορηγείται πρόσθετος <u>παρέκκλιση από το κράτος μέλος (διάρκεια των εργασιών, κίνδυνος τύπου ρύπανση, κ.λπ.)</u> .

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη περίοδος των τριών ετών κρίνεται υπερβολική και ήδη δίνει λαβές για κερδοσκοπία. Θα πρέπει όμως να υπάρχει ευελιξία σχετικά με τη διάρκεια για να μην τεθεί σε κίνδυνο η βιωσιμότητα των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες καταστάσεις.

Τροπολογία 28

Άρθρο 28 παρ. 8

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
	Να προστεθεί η εξής όγδοη παράγραφος: <u>8. Κατά την καδιέρωση ενός συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσαρμόζουν τη νομοθεσία τους για την προάσπιση των συμφερόντων της παράκτιας αλιείας και την προστασία από τις αρνητικές επιδράσεις του συστήματος, ούτως ώστε να θεσπίζονται οι κατάλληλες δικλείδες που θα διασφαλίζουν τη σχέση μεταξύ κτήσης δικαιώματος και ικανότητας αλιείας και θα εγγυώνται πως το δικαίωμα αλιείας θα παραμένει στην κατοχή των αλιέων, καθώς και περιορισμοί στη δυνατότητα συγκέντρωσης αυτών των δικαιωμάτων αλιείας (π.χ. πρακτικές υπερβολικής συγκέντρωσης ή κερδοσκοπίας).</u>

Τροπολογία 29

Άρθρο 29

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Κατανομή ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων	Κατανομή ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων
1. Τα κράτη μέλη κατανέμουν ατομικές αλιευτικές δυνατότητες σε κατόχους μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, κατά το άρθρο 28, με βάση τις αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται στα κράτη μέλη ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006.	1. Τα κράτη μέλη κατανέμουν ατομικές αλιευτικές δυνατότητες σε κατόχους μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, κατά το άρθρο 28, με βάση τις αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται στα κράτη μέλη ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν αλιευτικές δυνατότητες οι οποίες, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνώμοδοτήσεις, μπορούν να κατανεμηθούν σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους για είδη για τα οποία το Συμβούλιο δεν έχει καθορίσει αλιευτικές δυνατότητες.	2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν αλιευτικές δυνατότητες οι οποίες, με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνώμοδοτήσεις, μπορούν να κατανεμηθούν σε αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία τους για είδη για τα οποία το Συμβούλιο δεν έχει καθορίσει αλιευτικές δυνατότητες.
3. Τα αλιευτικά σκάφη ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες μόνο εάν κατέχουν επαρκείς επιμέρους αλιευτικές δυνατότητες για να καλύψουν όλα τα πιθανά αλιεύματά τους.	3. Τα αλιευτικά σκάφη ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες μόνο εάν κατέχουν επαρκείς επιμέρους αλιευτικές δυνατότητες για να καλύψουν όλα τα πιθανά αλιεύματά τους.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατήσουν έως και 5 % των αλιευτικών δυνατοτήτων. Ορίζουν σκοπούς και διαφανή κριτήρια για την κατανομή αυτών των παρακρατούμενων αλιευτικών δυνατοτήτων. Αυτές οι αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να κατανεμηθούν μόνο σε επιλέξιμους κατόχους μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 4. 5. Κατά την κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών ποσοστώσεων δυνάμει του άρθρου 28 και κατά την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος μπορεί να παράσχει κίνητρα σε αλιευτικά σκάφη που χρησιμοποιούν επιλεκτικά αλιευτικά εργαλεία τα οποία εξαλείφουν ανεπιθύμητα παρεμπόμποντα αλιεύματα εντός των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. 6. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν τέλη χρήσης των επιμέρους αλιευτικών δυνατοτήτων για την κάλυψη των εξόδων που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας.	4. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατήσουν έως και 5 % των αλιευτικών δυνατοτήτων. Ορίζουν σκοπούς και διαφανή κριτήρια για την κατανομή αυτών των παρακρατούμενων αλιευτικών δυνατοτήτων. Αυτές οι αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να κατανεμηθούν μόνο σε επιλέξιμους κατόχους μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 4. 5.1. Κατά την κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών ποσοστώσεων δυνάμει του άρθρου 28 και κατά την κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος μπορεί να παράσχει κίνητρα σε αλιευτικά σκάφη που χρησιμοποιούν επιλεκτικά αλιευτικά εργαλεία τα οποία εξαλείφουν ανεπιθύμητα παρεμπόμποντα αλιεύματα εντός των αλιευτικών δυνατοτήτων που κατανέμονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. 6.2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν τέλη χρήσης των επιμέρους αλιευτικών δυνατοτήτων για την κάλυψη των εξόδων που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας.

Αιτιολογία

Η κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων θα πρέπει να εξακολουθήσει να εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών.

Τροπολογία 30

Άρθρο 31 παρ. 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων 1. Οι μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις είναι δυνατόν να μεταφερθούν εν όλω ή εν μέρει εντός ενός κράτους μέλους μεταξύ επιλέξιμων κατόχων τέτοιων παραχωρήσεων. 2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει την μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων προς και από άλλα κράτη μέλη. 3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίσουν νομοθετικά την μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων προβλέποντας τους όρους μεταβίβασής τους βάσει διαφανών και αντικειμενικών κριτηρίων.	Μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων 1. <u>Όταν ένα κράτος μέλος εφαρμόζει το σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων δυνάμει του άρθρου 27 παράγραφος 1, Οι αυτές οι μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις είναι δυνατόν να μεταφερθούν εν όλω ή εν μέρει εντός ενός κράτους μέλους μεταξύ επιλέξιμων κατόχων τέτοιων παραχωρήσεων.</u> 2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει την μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων προς και από άλλα κράτη μέλη. 2.3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίσουν νομοθετικά την μεταβίβαση μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων προβλέποντας τους όρους μεταβίβασής τους βάσει διαφανών και αντικειμενικών κριτηρίων.

Αιτιολογία

Η καθιέρωση του συστήματος των μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων θα πρέπει να είναι προαιρετική για τα κράτη μέλη. Το πλαίσιο για τη διαχείρισή τους θα εφαρμόζεται μόνο εφόσον έχει γίνει αυτή η επιλογή.

Οι ΜΑΠ μπορούν να μεταβιβαστούν εντός ενός κράτους μέλους για λόγους διατήρησης της σχετικής σταθερότητας όπως επιβεβαιώνεται στο Άρθρο 16§1. Δεν κρίνεται σκόπιμο να επιτραπούν οι μεταβιβάσεις παραχωρήσεων καθώς ενέχουν κινδύνους για τη γενική και αδιαμφισβήτητη αρχή της σχετικής σταθερότητας.

Τροπολογία 31

Άρθρο 31 παρ. 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Χρηματοδοτική μίσθωση επιμέρους αλιευτικών δυνατοτήτων 1. Οι επιμέρους αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να αποτελέσουν εν όλω ή εν μέρει αντικείμενο χρηματοδοτικής μίσθωσης από ένα κράτος μέλος.	Χρηματοδοτική μίσθωση επιμέρους αλιευτικών δυνατοτήτων 1. Οι επιμέρους αλιευτικές δυνατότητες μπορούν να αποτελέσουν εν όλω ή εν μέρει αντικείμενο χρηματοδοτικής μίσθωσης από ένα κράτος μέλος.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν τη χρηματοδοτική μίσθωση ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων προς και από άλλα κράτη μέλη.	2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν τη χρηματοδοτική μίσθωση ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων προς και από άλλα κράτη μέλη.

Αιτιολογία

Οι ΜΑΠ μπορούν να μισθωθούν εντός ενός κράτους μέλους για λόγους διατήρησης της σχετικής σταθερότητας όπως επιβεβαιώνεται στο Άρθρο 16§1. Δεν κρίνεται σκόπιμο να επιτραπούν οι μισθώσεις παραχωρήσεων καθώς ενέχουν κινδύνους για τη γενική και αδιαμφισβήτητη αρχή της σχετικής σταθερότητας.

Τροπολογία 32

Άρθρο 35

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Ο στόλος κάθε κράτους μέλους υπόκειται σε ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας όπως ορίζεται στο παράρτημα II.	1. Ο στόλος κάθε κράτους μέλους υπόκειται σε ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας όπως ορίζεται στο παράρτημα II. <u>Ωστόσο, για να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες του αλιευτικού στόλου των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, θα διατηρηθούν οι υφιστάμενες τιμές αναφοράς στον καθορισμό των ορίων αλιευτικής ικανότητας για αυτές τις περιφέρειες.</u>
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να εξαίρσει αλιευτικά σκάφη που υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων που θεσπίζεται δυνάμει του άρθρου 27 από τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας τα οποία θεσπίζονται δυνάμει της παραγράφου 1. Σε αυτήν την περίπτωση, τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας υπολογίζονται εκ νέου λαμβάνοντας υπόψη τα αλιευτικά σκάφη τα οποία δεν υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων.	2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να εξαίρσει αλιευτικά σκάφη που υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων που θεσπίζεται δυνάμει του άρθρου 27 από τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας τα οποία θεσπίζονται δυνάμει της παραγράφου 1. Σε αυτήν την περίπτωση, τα ανώτατα όρια αλιευτικής ικανότητας υπολογίζονται εκ νέου λαμβάνοντας υπόψη τα αλιευτικά σκάφη τα οποία δεν υπόκεινται σε σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τον επανυπολογισμό ανώτατων ορίων αλιευτικής ικανότητας όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2.	3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τον επανυπολογισμό ανώτατων ορίων αλιευτικής ικανότητας όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2.

Αιτιολογία

Η δομή του στόλου των εξόχως απόκεντρων περιφερειών συνίσταται πρωτίστως σε μικρά σκάφη που δραστηριοποιούνται στην παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας και με αβέβαιο εισόδημα. Τα νέα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς που ορίστηκαν με βάση την κατάσταση του στόλου στις 31-12-2010 θα πλήξουν αποφασιστικά τη βιωσιμότητα της αλιευτικής δραστηριότητας στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες.

Τροπολογία 33

Άρθρο 53

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Καθήκοντα των γνωμοδοτικών συμβουλίων	Καθήκοντα των γνωμοδοτικών συμβουλίων
1. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν:	1. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν:
	α) <u>ερωτώνται ως προς την κατάρτιση γνωμοδοτήσεων σχετικά με τα πολυετή σχέδια και τα τεχνικά μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 14 και με τις προτάσεις κανονιστικών μέτρων που αφορούν τους τομείς αρμοδιότητάς τους·</u>
	β) <u>προτείνουν εργαλεία διαχείρισης που αφορούν τους τομείς αρμοδιότητάς τους για τη βέλτιστη διαχείριση των πόρων όσον αφορά τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων·</u>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
α) να υποβάλλουν προτάσεις και εισηγήσεις για ζητήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας προς την Επιτροπή ή το οικείο κράτος μέλος,	α γ) να υποβάλλουν προτάσεις και εισηγήσεις για ζητήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας προς την Επιτροπή ή το οικείο κράτος μέλος,
β) να ενημερώνουν την Επιτροπή και τα κράτη μέλη για προβλήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην περιοχή αρμοδιότητάς τους,	β δ) να ενημερώνουν την Επιτροπή και τα κράτη μέλη για προβλήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας στην περιοχή αρμοδιότητάς τους,
γ) να συμβάλλουν, σε στενή συνεργασία με επιστήμονες, στη συλλογή, παροχή και ανάλυση δεδομένων απαραίτητων για την κατάρτιση μέτρων διατήρησης.	γ ε) να συμβάλλουν, σε στενή συνεργασία με επιστήμονες, στη συλλογή, παροχή και ανάλυση δεδομένων απαραίτητων για την κατάρτιση μέτρων διατήρησης.
2. Η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, τα οικεία κράτη μέλη απαντούν εντός εύλογης προθεσμίας σε κάθε πρόταση, εισήγηση ή πληροφορία που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 1.	2. Η Επιτροπή και, κατά περίπτωση, τα οικεία κράτη μέλη απαντούν εντός εύλογης προθεσμίας σε κάθε πρόταση, εισήγηση ή πληροφορία που λαμβάνεται δυνάμει της παραγράφου 1.

Αιτιολογία

Πρέπει να ενθαρρυνθεί η εφαρμογή αποκεντρωμένης διακυβέρνησης, η οποία πρέπει να ενσωματωθεί στην κατάρτιση των κανόνων της κοινής πολιτικής αλιείας μέσω της ενίσχυσης του περιφερειακού επιπέδου στο στάδιο της κατάρτισης των διατάξεων και πρωτίστως στην εφαρμογή τους. Τα περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια (ΠΓΣ) πρέπει να επιτελούν κεντρικό ρόλο στο πλαίσιο αυτής της αποκεντρωμένης διακυβέρνησης (ενισχυμένες αρμοδιότητες κατάθεσης προτάσεων, καλύτερος συνυπολογισμός των γνωμοδοτήσεών τους), πράγμα που συνεπάγεται επίσης την ενεργότερη συμμετοχή των κρατών και των διαφόρων ενδιαφερόμενων φορέων στις εργασίες τους. Τα ΠΓΣ, η νομιμοποίηση των οποίων θα ενισχυθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, θα αποτελούν κατάλληλο βήμα για τη διεξαγωγή συζητήσεων ανά τομέα αλιείας και για την υλοποίηση επιστημονικών εκθέσεων βάσει των προκλήσεων της περιφέρειας. Τα ΠΓΣ πρέπει να συνοδεύονται από χρηματοδοτική ενίσχυση που προβλέπεται στον κανονισμό ΕΤΘΑ και η σύνθεσή τους να διευρυνθεί και να περιλαμβάνει τα κράτη μέλη και τα σχετικά επιστημονικά ιδρύματα. Στο νέο αυτό πλαίσιο, οι γνωμοδοτήσεις του «διευρυμένου» ΠΓΣ που περιλαμβάνει τα κράτη μέλη και το σύνολο των ενδιαφερόμενων φορέων θα υιοθετούνται με συναίνεση. Η Επιτροπή θα παρουσιάζει στο νομοθέτη νέα πρόταση, που θα λαμβάνει υπόψη τις γνώμες που εκφράστηκαν. Τα ΠΓΣ θα μπορούν επίσης, κατά περίπτωση, να καταθέτουν ρυθμιστικές προτάσεις στην Επιτροπή.

Τροπολογία 34

Άρθρο 54

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Σύνθεση, λειτουργία και χρηματοδότηση των γνωμοδοτικών συμβουλίων	Σύνθεση, λειτουργία και χρηματοδότηση των γνωμοδοτικών συμβουλίων
1. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια αποτελούνται από οργανώσεις που εκπροσωπούν τις αλιευτικές επιχειρήσεις και άλλες ενδιαφερόμενες ομάδες που επηρεάζονται από την κοινή αλιευτική πολιτική.	1. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια αποτελούνται από εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων κρατών μελών , οργανώσεις που εκπροσωπούν τις αλιευτικές επιχειρήσεις, αναγνωρισμένους επιστημονικούς οργανισμούς και άλλες ενδιαφερόμενες ομάδες που επηρεάζονται από την κοινή αλιευτική πολιτική.
2. Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο αποτελείται από μια γενική συνέλευση και μια εκτελεστική επιτροπή και εγκρίνει τα μέτρα που απαιτούνται για την οργάνωσή του και για τη διασφάλιση διαφάνειας και σεβασμού όλων των εκφραζόμενων απόψεων.	2. Κάθε γνωμοδοτικό συμβούλιο αποτελείται από μια γενική συνέλευση και μια εκτελεστική επιτροπή και εγκρίνει τα μέτρα που απαιτούνται για την οργάνωσή του και για τη διασφάλιση διαφάνειας και σεβασμού όλων των εκφραζόμενων απόψεων.
3. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να ζητήσουν ενωσιακή οικονομική βοήθεια ως όργανα που επιδιώκουν την επίτευξη ενός σκοπού γενικότερου ευρωπαϊκού συμφέροντος.	3. Τα γνωμοδοτικά συμβούλια μπορούν να ζητήσουν ενωσιακή οικονομική βοήθεια ως όργανα που επιδιώκουν την επίτευξη ενός σκοπού γενικότερου ευρωπαϊκού συμφέροντος.
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τη σύνθεση και τη λειτουργία των γνωμοδοτικών συμβουλίων.	4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 σχετικά με τη σύνθεση και τη λειτουργία των γνωμοδοτικών συμβουλίων.

Αιτιολογία

Για να είναι πιο αποδοτικά και να ενισχυθεί η νομιμοποίησή τους, τα ΠΓΣ πρέπει να συμπεριλάβουν τα κράτη μέλη και τα σχετικά επιστημονικά ιδρύματα, πράγμα που θα επιτρέψει πιο καρποφόρες και χρήσιμες συζητήσεις για τις περιφερειακές προκλήσεις της αλιείας.

COM(2011) 416 τελικό

Τροπολογία 35

Άρθρο 8

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
β) στην αξιοποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων των εμπορικών αποθεμάτων μέσω: — της διάθεσης των εκφορτωθέντων προϊόντων τα οποία δεν συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα εμπορεύσιμα μεγέθη που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) για χρήσεις άλλες εκτός της κατανάλωσης από τον άνθρωπο· — της διάθεσης στην αγορά εκφορτωθέντων προϊόντων τα οποία συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα εμπορεύσιμα μεγέθη που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α)· — της δωρεάν διανομής εκφορτωθέντων προϊόντων σε φιλανθρωπικά ιδρύματα ή για αγαθοεργούς σκοπούς.	β) στην αξιοποίηση των ανεπιθύμητων αλιευμάτων των εμπορικών αποθεμάτων μέσω: — της διάθεσης των εκφορτωθέντων προϊόντων τα οποία δεν συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα εμπορεύσιμα μεγέθη που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α) για χρήσεις άλλες εκτός της κατανάλωσης από τον άνθρωπο· — της διάθεσης στην αγορά εκφορτωθέντων προϊόντων τα οποία συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα εμπορεύσιμα μεγέθη που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 στοιχείο α)· — της δωρεάν διανομής^{διάθεσης} εκφορτωθέντων προϊόντων σε φιλανθρωπικά ιδρύματα ή για αγαθοεργούς σκοπούς.

Αιτιολογία

Υπάρχει βασική διαφορά μεταξύ της δωρεάν διανομής (όπου το κόστος βαρύνει τον παραγωγό) και της ελεύθερης πρόσβασης (όπου το κόστος βαρύνει είτε τον παραγωγό είτε τον αποδέκτη του προϊόντος).

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ενεργός γήρανση: Καινοτομία — Έξυπνη υγεία — Καλύτερη ζωή»

(2012/C 225/05)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αφενός, να προβεί στη θέσπιση ενός «Ευρωπαϊκού Συμφώνου των Δημάρχων για την δημογραφική αλλαγή» ως συμβολή στο «Ευρωπαϊκό Έτος 2012» με σκοπό να συγκεντρωθούν οι ΤΠΑ που ενδιαφέρονται να προωθήσουν λύσεις που βασίζονται στην καινοτομία, που προάγουν την λεγόμενη έξυπνη υγεία και που διασφαλίζουν μια καλύτερη ζωή, με σκοπό την υποστήριξη της ενεργού και υγιούς γήρανσης, και, αφετέρου, να παράσχει διοικητική και δημοσιονομική στήριξη στο εν λόγω Σύμφωνο·
- συμπεριίεται το όραμα των συντελεστών της σύμπραξης που συμμετέχουν στο «Ευρωπαϊκό Έτος 2012» να διαμορφωθεί μία κοινωνία στην οποία να συμμετέχουν όλες οι ηλικίες, η οποία να αναγνωρίζει σε κάθε άτομο το δικαίωμα να διαδραματίζει ενεργό ρόλο σε αυτήν και να απολαύει ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών σε όλα τα στάδια της ζωής του, ανεξάρτητα από την ηλικία του, το φύλο, την φυλετική ή εθνική προέλευση, το θρήσκευμα ή τις πεποιθήσεις του, την κοινωνική ή οικονομική κατάσταση, τον γενετήσιο προσανατολισμό, την φυσική ή τη διανοητική κατάστασή του ή, ενδεχομένως, την ανάγκη του φροντίδας·
- τονίζει τη σημασία της διαβούλευσης με τους ηλικιωμένους και της συμμετοχής των ιδίων και των απόμων που τους φροντίζουν στην χαρτογράφηση των αναγκών τους, στην ανάπτυξη λύσεων και στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους. Η συμμετοχική αυτή διαδικασία προωθεί την κοινωνική ένταξη και διασφαλίζει ότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες ανταποκρίνονται όσο το δυνατόν καλύτερα στις πραγματικές ανάγκες των απόμων στα οποία παρέχονται·
- προτείνει να προβλέψει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την ενεργότερη συμμετοχή των ΤΠΑ στην ευρωπαϊκή διαδικασία εκτίμησης του κοινωνικού αντίκτυπου των διαφόρων προτεραιοτήτων που θα τεθούν σε εφαρμογή με σκοπό την υποστήριξη της ενεργού και υγιούς γήρανσης, ώστε να διασφαλιστεί ότι ο αντίκτυπος των σχετικών μέτρων στους ηλικιωμένους άνδρες και γυναίκες στις επιμέρους περιφέρειες θα εκτιμάται ορθά.

Γενικός εισηγητής

ο κ. Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT/EPP), Δήμαρχος και μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου του Zarasai

Έγγραφο αναφοράς

/

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. επιδοκιμάζει την πρωτοβουλία της δανικής Προεδρίας για τη συμμετοχή και των αρχών του υποεθνικού επιπέδου στον διάλογο της ΕΕ σχετικά με τους τρόπους αντιμετώπισης της δημογραφικής πρόκλησης και την μεγιστοποίηση των ευκαιριών ενός γηράσκοντος πληθυσμού. Όπως αναφέρθηκε ήδη στη γνωμοδότηση της ΕτΠ με θέμα «Η αντιμετώπιση των επιπτώσεων της δημογραφικής γήρανσης στην ΕΕ»⁽¹⁾ και στην έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το «Ευρωπαϊκό Έτος Ενεργού Γήρανης (2012)»⁽²⁾, σε πολλά κράτη μέλη οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές (ΤΠΑ) διαθέτουν ουσιαστικές αρμοδιότητες στους τρεις τομείς στους οποίους βασίζεται το «Ευρωπαϊκό Έτος ενεργού γήρανης και αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών»: απασχόληση, συμμετοχή στην κοινωνία και ανεξάρτητη διαβίωση.

2. τονίζει ότι ένας από τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» είναι η αντιμετώπιση των προκλήσεων που θέτει η γήρανση του πληθυσμού. Δεδομένου ότι οι ΤΠΑ βρίσκονται κοντά στις ανάγκες των πολιτών και έχουν την ευθύνη της παροχής του μεγαλύτερου μέρους των υπηρεσιών που τα ηλικιωμένα άτομα χρειάζονται προκειμένου να ζήσουν στα γεράματά τους με αξιοπρέπεια, έχει καίρια σημασία να διασφαλιστεί η άμεση συμμετοχή τους σε όλες τις σχετικές συζητήσεις που θα διεξαχθούν στο επίπεδο της ΕΕ, ώστε να καταστεί δυνατή η επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», πράγμα που θα συμβάλει στην αύξηση της κοινωνικής, οικονομικής και εδαφικής συνοχής.

3. εκφράζει την ικανοποίησή της για την θέσπιση της «Ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας για την ενεργό και υγιή γήρανση» (ΕΣΚ-ΕΥΤ), με την οποία επιδιώκεται η κινητοποίηση ενός ευρέος φάσματος ενδιαφερόμενων φορέων σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου να αυξηθεί κατά δύο ο αριθμός των ετών υγιούς ζωής (δείκτης προσδόκιμου υγιούς ζωής) και υπενθυμίζει ότι οι ΤΠΑ διαθέτουν επίσης ουσιαστικές αρμοδιότητες στους τρεις πυλώνες της ΕΣΚ-ΕΥΤ: πρόληψη, προσυμπτωματικός έλεγχος και πρόωμη διάγνωση· περίθαλψη και θεραπεία· ενεργός γήρανση και ανεξάρτητη διαβίωση.

4. συμμερίζεται το όραμα των συντελεστών της σύμπραξης που συμμετέχουν στο «Ευρωπαϊκό Έτος 2012» να διαμορφωθεί μία κοινωνία στην οποία να συμμετέχουν όλες οι ηλικίες, η οποία να αναγνωρίζει σε κάθε άτομο το δικαίωμα να διαδραματίζει ενεργό ρόλο σε αυτήν και να απολαύει ισών δικαιωμάτων και ευκαιριών σε όλα τα στάδια της ζωής του, ανεξάρτητα από την ηλικία του, το φύλο, την φυλετική ή εθνοτική προέλευση, το θρήσκευμα ή τις πεποιθήσεις του, την κοινωνική ή οικονομική κατάσταση, τον γενετήσιο προσανατολισμό, την φυσική ή τη διανοητική κατάσταση του ή, ενδεχομένως, την ανάγκη του φροντίδας.

5. συνιστά να υιοθετηθεί μία θετική προσέγγιση της γήρανης και συμμερίζεται την ιδέα ότι η καινοτομία μπορεί να συμβάλει στην παροχή καλύτερων υπηρεσιών στον γηράσκοντα πληθυσμό της Ευρώπης. Τονίζει, ωστόσο, ότι η καινοτομία δεν πρέπει να επιδιώκεται απλώς και μόνον διότι καθιστά δυνατή την προώθηση

αλλαγών, αλλά θα πρέπει να αναγνωριστεί ως μία πολύτιμη κινητήρια δύναμη η οποία, σε μία περίοδο οικονομικής λιτότητας, βελτιώνει την ποιότητα και τη σχέση κόστους/ωφέλειας της ανταπόκρισης σε διαρκώς αυξανόμενες και εξελισσόμενες ανάγκες.

6. φρονεί ότι η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση καθιστά ακόμη πιο επείγουσα την ανάγκη μιας εκ βάθρων αναθεώρησης του τρόπου με τον οποίο η κοινωνία μας λειτουργεί και καταβολής προσπάθειών προκειμένου να παρασχεθεί σε όλους, νέους και ηλικιωμένους, η δυνατότητα ενεργού συμβολής στην αγορά εργασίας, συμμετοχής στην κοινότητα στην οποία ανήκουν και ανεξάρτητης διαβίωσης για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο διάστημα. Η καλύτερη προσέγγιση της δημογραφικής γήρανης είναι η προαγωγή κοινωτικών φιλικών προς τους ηλικιωμένους, όπου οι δημόσιοι χώροι, οι μεταφορές, η στέγη και οι τοπικές υπηρεσίες διαμορφώνονται σύμφωνα με τις ανάγκες όλων μαζί των γενεών, ενώ ταυτόχρονα προάγεται η αλληλεγγύη και η συνεργασία μεταξύ των γενεών. Ο τύπος αυτός κοινωτήτων έχει, εξάλλου, την τάση να είναι πιο φιλικός προς το περιβάλλον, να βελτιώνει την κοινωνική συνοχή και να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότερη συμμετοχή άλλων ευάλωτων ομάδων.

7. τονίζει τη σημασία της διαβούλευσης με τους ηλικιωμένους και της συμμετοχής των ιδίων και των απόμων που τους φροντίζουν στην χαρτογράφηση των αναγκών τους, στην ανάπτυξη λύσεων και στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς τους. Η συμμετοχική αυτή διαδικασία προωθεί την κοινωνική ένταξη και διασφαλίζει ότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες ανταποκρίνονται όσο το δυνατόν καλύτερα στις πραγματικές ανάγκες των απόμων στα οποία παρέχονται.

8. επισημαίνει ότι, κατά την τελευταία δεκαετία, έκανε την εμφάνισή της σε διάφορα μέρη της Ευρώπης η έννοια της πολιάς οικονομίας, αυτό δε είχε ως αποτέλεσμα να επιδιώκεται πλέον η ανάπτυξη ενός ευρέος φάσματος προϊόντων και υπηρεσιών για τον ολοένα μεγαλύτερο αριθμό ηλικιωμένων με ανάγκες υγείας και φροντίδας, με μειωμένη κινητικότητα ή με περιορισμούς στις καθημερινές τους δραστηριότητες. Η πολιά οικονομία επεκτάθηκε και σε άλλους τομείς της αγοράς, όπως τα προϊόντα και οι υπηρεσίες προώθησης της ευεξίας και βελτίωσης της φυσικής κατάστασης, οι δραστηριότητες αναψυχής, ο τουρισμός, ο πολιτισμός, η επικοινωνία, η διασκέδαση και οι νέες τεχνολογίες. Πολλές ΜΜΕ και ομάδες συνεργαζόμενων επιχειρήσεων (business clusters) σε αρκετά κράτη μέλη εξειδικεύονται επίσης σε καινοτόμους τεχνολογίες για τους ηλικιωμένους, π.χ. στον τομέα της αυτοματοποίησης της κατοικίας (home automation), ο οποίος παρουσιάζει εξαιρετικές δυνατότητες ανάπτυξης. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι, ενώ αναγνωρίζεται η ανάγκη ανάπτυξης εξειδικευμένων προϊόντων και υπηρεσιών για άτομα με συγκεκριμένες ανάγκες, οι περισσότεροι ηλικιωμένοι προτιμούν να κάνουν χρήση κοινών αγαθών και υπηρεσιών. Συνεπώς, πρέπει να προωθηθεί μία ευρύτερη προσέγγιση που να βασίζεται στην έννοια «σχεδιασμός για όλους» —σύμφωνα με την οποία οι ανάγκες και οι προσδοκίες των ηλικιωμένων και των απόμων με αναπηρίες ενσωματώνονται στις ανάγκες του γενικού πληθυσμού— σε συνδυασμό με την ανάπτυξη εξειδικευμένων προϊόντων για εξειδικευμένες αγορές που να ανταποκρίνονται, ακριβώς, σε πολύ συγκεκριμένες ανάγκες.

9. εφιστά την προσοχή των αρμοδίων στην τάση ολοένα και περισσότερων τοπικών και περιφερειακών αρχών να επιδιώκουν τη

⁽¹⁾ CdR 212/2009.

⁽²⁾ Kastler, P7_TA(2011) 0332.

βελτίωση της ποιότητας και της σχέσης κόστους-ωφέλειας των υπηρεσιών τους στον τομέα της υγείας και της μακροχρόνιας μέριμνας, μέσω καινοτομιών στον κοινωνικό τομέα και λύσεων που βασίζονται σε ΤΠΕ, τόσο στις αστικές όσο και στις αγροτικές περιοχές, όπου λύσεις αυτού του είδους μπορούν να επιτρέψουν την παροχή βασικών υπηρεσιών σε ηλικιωμένους με κόστος που τα δημόσια και τα ιδιωτικά ταμεία μπορούν να καλύψουν. Ωστόσο, οι πρωτοβουλίες αυτού του είδους απαιτούν την πραγματοποίηση επενδύσεων και την ανάληψη δράσεων οι οποίες, στη συνέχεια, πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή από άλλα επίπεδα διακυβέρνησης, ώστε τα πιλοτικά σχέδια να μετατραπούν σε πρότυπα μεγάλης κλίμακας τα οποία να μπορούν να εφαρμοστούν στο εθνικό επίπεδο ή αλλού στην ΕΕ. Αυτός είναι ένας τομέας στον οποίο οι ΤΠΑ χρειάζονται τη μεγαλύτερη δυνατή υποστήριξη τόσο από τις εθνικές κυβερνήσεις όσο και από την ίδια την ΕΕ.

10. υπογραμμίζει ότι, μολονότι στο τοπικό επίπεδο υφίστανται πολλά παραδείγματα καινοτόμων μέτρων που υποστηρίζουν την ενεργό και υγιή γήρανση και οι τοπικές πρωτοβουλίες αποτελούν συχνά ένα είδος κοινωνικών «φυτωρίων» που βρίσκονται κοντά στις ανάγκες τις οποίες προσπαθούν να αντιμετωπίσουν, οι προσεγγίσεις που βασίζονται σε συγκεκριμένα σχέδια δεν επαρκούν πάντοτε για τη διασφάλιση της απαιτούμενης κρίσιμης μάζας και μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας. Απαιτείται ένα συνολικό στρατηγικό όραμα το οποίο να περιλαμβάνει ζητήματα διατομεακού χαρακτήρα, ώστε να καταστεί δυνατό να διαμορφωθούν υποστηρικτικά περιβάλλοντα χωρίς αποκλεισμούς. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η κοινωνική καινοτομία που προώθησε ο δήμος της Fredericia (DK) με την οποία επιδιώκεται, μέσω μηχανισμών πρόληψης και αποκατάστασης, τεχνολογικών λύσεων και δικτύωσης, η διατήρηση ή η αποκατάσταση των δυνατοτήτων αυτοβοήθειας των ηλικιωμένων που ζητούν βοήθεια για τις καθημερινές τους δραστηριότητες. Η προσέγγιση αυτή βασίστηκε στην αλλαγή του τρόπου αντιμετώπισης των ηλικιωμένων, οι οποίοι από «ανήμποροι» ασθενείς έχουν πλέον μετατραπεί σε «πολίτες με ίδιους πόρους». Η πρωτοβουλία αυτή υποστηρίχθηκε ως πιλοτικό σχέδιο από το Υπουργείο Οικονομικών της Δανίας και πρόκειται τώρα να καταστεί πρότυπο και άλλων δήμων της Δανίας.

11. τονίζει ότι οι προκλήσεις που θέτει η γήρανση του πληθυσμού παρουσιάζουν έντονη τη διάσταση του φύλου και, συνεπώς, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις επιπτώσεις που οι δρομολογημένες μεταρρυθμίσεις και περικοπές στα συστήματα κοινωνικής προστασίας και στις κοινωνικές υπηρεσίες (ιδιαίτερα αυτές που έχουν σχέση με την φροντίδα των παιδιών και των ηλικιωμένων) θα έχουν στην απασχολησιμότητα των γυναικών, στις αμοιβές και στις συντάξεις, όπου υφίστανται διαφορές ανάλογα με το φύλο, δεδομένου ότι το βάρος της φροντίδας για τους εξαρτώμενους συγγενείς θα αυξηθεί για τα άτομα που παρέχουν άτυπη φροντίδα —τα περισσότερα από τα οποία είναι γυναίκες— και τα οποία θα κληθούν, συνεπώς, στο μέλλον να αντιμετωπίσουν υψηλότερο κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, εάν δεν υπάρξει καμία πρόβλεψη ρύθμισης αυτών των ανισοτήτων. Τα προβλήματα άγχους και άγχους στον τομέα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, όπου εργάζονται κυρίως γυναίκες, μπορεί στο μέλλον να προκαλέσουν πρόσθετα προβλήματα στις γυναίκες αυτές σε μεγαλύτερη ηλικία.

II. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕτΠ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

12. φρονεί ότι απαιτείται καλύτερος συντονισμός των διαφόρων επιπέδων που συμμετέχουν στην ανάπτυξη λύσεων για την προώθηση της ενεργού και υγιούς γήρανσης και υπογραμμίζει ότι η διακυβέρνηση στον συγκεκριμένο τομέα πρέπει να περιλαμβάνει περισσότερα επίπεδα. Οι ΤΠΑ δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται

απλώς ως εκτελεστικά όργανα, καθήκον των οποίων είναι η εφαρμογή των σχετικών μέτρων, αλλά να συμμετέχουν επίσης σε όλο το φάσμα της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και αξιολόγησης των αποτελεσμάτων.

13. υποστηρίζει ότι θα προέκυπτε πραγματική προστιθέμενη αξία εάν η ΕΕ θέσπιζε ένα πλαίσιο το οποίο να επιτρέπει στις δημόσιες αρχές και τους φορείς όλων των επιπέδων να επωφελούνται αμοιβαία από τις διάφορες εμπειρίες, να συγκεντρώνουν στοιχεία που να καταδεικνύουν ποιές πρωτοβουλίες υπήρξαν επιτυχείς —οι δε αποτυχίες να μετατρέπονται σε μαθήματα, διότι με τον τρόπο αυτό θα αποφευχθεί το ενδεχόμενο επανάληψης των λαθών— και να επενδύουν τους περιορισμένους τους πόρους σε καινοτόμους λύσεις που έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικές.

14. συνιστά, αφενός, να προσκληθεί η Επιτροπή των Περιφερειών να συμμετάσχει στη διευθύνουσα ομάδα της «Ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας για την ενεργό και υγιή γήρανση» (ΕΣΚ-ΕΥΤ), ώστε να διασφαλιστεί η επαρκής εκπροσώπηση των ΤΠΑ στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ΕΣΚ-ΕΥΤ και, αφετέρου, να δοθεί στην ΕτΠ η δυνατότητα να δρα ως πολλαπλασιαστής ικανός να κινητοποιεί ένα ευρύ φάσμα ΤΠΑ ώστε να συμμετέχουν στην εφαρμογή των μέτρων της ΕΣΚ-ΕΥΤ, δεδομένου ότι διαθέτουν αρμοδιότητα και στους έξι τομείς δράσης προτεραιότητας που όρισε η σύμπραξη.

15. υποστηρίζει την πρόταση που υπέβαλε η «Ευρωπαϊκή σύμπραξη καινοτομίας για την ενεργό και υγιή γήρανση» να συσταθεί ένα «Ευρωπαϊκό δίκτυο για τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος φιλικού προς τους ηλικιωμένους» και επιδοκιμάζει τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι πλατφόρμα «ΑΓΕ για την Ευρώπη» και η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας για την θέση σε λειτουργία αυτού του δικτύου. Η ΕτΠ συνιστά να διατεθούν πόροι για την κατάλληλη ανάπτυξη του δικτύου αυτού στο επίπεδο της ΕΕ, σε συνεργασία με την ΠΟΥ.

16. συνιστά στην Επιτροπή να δώσει προτεραιότητα στη συλλογή γνώσεων σχετικά με τους υπερήλικες, μια ομάδα που εμφανίστηκε πρόσφατα και για την οποία διάφοροι φορείς χρειάζονται περισσότερες πληροφορίες. Είναι απαραίτητο να γίνουν έρευνες προκειμένου να αξιολογηθούν η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα του κόστους των προσπαθειών που καταβάλλονται για την προώθηση της υγείας και την πρόληψη σε όλο τον κύκλο της ζωής, αλλά κυρίως κατά το τελευταίο μέρος του κύκλου αυτού. Πρέπει επίσης να ενισχυθούν οι έρευνες όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι απομονωμένοι ηλικιωμένοι μπορούν να παρακινηθούν να αλλάξουν τις συνήθειες και τον τρόπο ζωής τους. Στοιχεία για τους υπερήλικες πρέπει να περιλαμβάνονται στις στατιστικές και τις έρευνες. Τα πορίσματα των ερευνών πρέπει να διαδίδονται σε όσους ασχολούνται επαγγελματικά με τους ηλικιωμένους.

17. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αφενός, να προβεί στη θέσπιση ενός «Ευρωπαϊκού Συμφώνου των Δημάρχων για την δημογραφική αλλαγή» ως συμβολή στο «Ευρωπαϊκό Έτος 2012» με σκοπό να συγκεντρωθούν οι ΤΠΑ που ενδιαφέρονται να προωθήσουν λύσεις που βασίζονται στην καινοτομία, που προάγουν την λεγόμενη έξυπνη υγεία και που διασφαλίζουν μια καλύτερη ζωή, με σκοπό την υποστήριξη της ενεργού και υγιούς γήρανσης, και, αφετέρου, να παράσχει διοικητική και δημοσιονομική στήριξη στο εν λόγω Σύμφωνο.

18. σημειώνει ότι ενώ αρμόδια στον τομέα της ενεργού γήρανσης είναι, καταρχήν, τα κράτη μέλη και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές τους, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τη δυνατότητα να νομοθετεί για θέματα που επηρεάζουν τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, να αίρει τα εμπόδια που τίθενται στην ελεύθερη κυκλοφορία των

προσώπων, να προάγει την ελευθερία παροχής υπηρεσιών και να διασφαλίζει την επαρκή προστασία των καταναλωτών. Η κύρωση εκ μέρους της ΕΕ της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες δημιουργεί νέες νομικές υποχρεώσεις στην ΕΕ, όπως να διασφαλίζει ότι τα άτομα με αναπηρίες και οι ηλικιωμένοι με προβλήματα μπορούν να απολαύουν του δικαιώματός τους να κυκλοφορούν ελεύθερα και να συμμετέχουν πλήρως στην οικονομική και κοινωνική ζωή των κοινοτήτων τους, όπως όλοι οι άλλοι πολίτες. Αυτό καθιστά απαραίτητη την ανάληψη δράσης στο επίπεδο της ΕΕ, ώστε να διασφαλιστεί ότι το ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό/τοπικό επίπεδο θα αντιμετωπίσουν το ζήτημα κατά τρόπο συντονισμένο. Επιπλέον, η ΕΕ θα μπορούσε να διευκολύνει την ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ κρατών μελών και να προωθήσει την υιοθέτηση ήπιων μέτρων, όπως οι κώδικες ορθών πρακτικών, για την υποστήριξη της βέλτιστης εφαρμογής των θεμελιωδών ελευθεριών που αναγνωρίζουν οι Συνθήκες της ΕΕ.

19. διαπιστώνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχεδιάζει να υποβάλει μία πρόταση «Πράξης για την προσβασιμότητα» και τονίζει ότι είναι απαραίτητο να θεσπιστεί ένα νομικό πλαίσιο στο επίπεδο της ΕΕ προκειμένου η δυνατότητα πρόσβασης σε όλα τα αγαθά και τις υπηρεσίες να μπορέσει να γίνει πραγματικότητα σε όλη την έκταση της ΕΕ και να διασφαλιστούν ισότιμοι όροι άσκησης δραστηριότητας σε όλους τους κλάδους της βιομηχανίας, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ. Η πρόταση αυτή θα πρέπει να είναι ισορροπημένη και να μην συνεπάγεται πρόσθετη γραφειοκρατική επιβάρυνση για τις ΜΜΕ. Η υιοθέτηση προτύπων που να ισχύουν σε όλη την έκταση της ΕΕ θα ενίσχυσε επίσης τη βιομηχανία και θα δημιουργούσε μία αποτελεσματική, «σχεδιασμένη για όλους» αγορά αγαθών και υπηρεσιών. Θα ήταν σκόπιμο να καθιερωθεί ένα σύστημα εποπτείας, ώστε να διασφαλίζεται η εφαρμογή της νομοθεσίας, το οποίο να συνδυάζεται με σχέδια δράσης για τις εθνικές, τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, καθώς και με μέτρα παροχής στήριξης των τοπικών φορέων και των ΜΜΕ.

20. υπενθυμίζει ότι έχει καθοριστική σημασία να υφίσταται ένα άρτιο νομικό πλαίσιο που να διέπει τις δημόσιες συμβάσεις σε ευρωπαϊκό, εθνικό και τοπικό επίπεδο, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα μπορούν όλοι να έχουν πρόσβαση στις δημόσιες επενδύσεις. Ταυτόχρονα, η προσβασιμότητα πρέπει να αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την λήψη επιδοτήσεων από την ΕΕ (όπως διαρθρωτικές ενισχύσεις, χρηματοδότηση σχεδίων ή ερευνών), ενώ πρέπει επίσης να χορηγηθεί βοήθεια στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες, ώστε να μπορέσουν να συμμορφωθούν προς την νομοθεσία και τα πρότυπα της ΕΕ. Πρέπει να εξεταστεί η περίπτωση παροχής οικονομικών κινήτρων με σκοπό την βελτίωση της προσβασιμότητας, κυρίως μάλιστα για τις δημόσιες αρχές, ώστε να μπορέσουν να αναβαθμίσουν την κτηριακή υποδομή τους και να υποστηρίξουν τις επενδύσεις σε καινοτόμες λύσεις.

21. υπογραμμίζει ότι πρέπει να προβλεφθούν εκστρατείες ευαισθητοποίησης των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, των κατασκευαστών, των προμηθευτών, των φορέων παροχής υπηρεσιών και των πολιτών γενικότερα, οι οποίες να συνοδεύσουν τα κύρια νομικά μέτρα και να λειτουργήσουν ως «ξύπνημα στην πραγματικότητα». Οι εκπαιδευτικές πολιτικές και οι πολιτικές κατάρτισης μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην βελτίωση και στην στήριξη της προσβασιμότητας: κύρια προϋπόθεσή τους πρέπει να είναι να εξασφαλίζουν ότι οι μηχανικοί, οι αρχιτέκτονες, οι σχεδιαστές ιστοσελίδων, οι κατασκευαστές, οι πολεοδόμοι κλπ. θα καταρτίζονται κατάλληλα, ώστε να εντάσσουν το ζήτημα της προσβασιμότητας στο έργο τους.

22. επαναλαμβάνει ότι η διά βίου μάθηση και ο εθελοντισμός αποτελούν βασικές κινητήριες δυνάμεις για την διασφάλιση της ενεργού και υγιούς γήρανσης. Η εκπαίδευση των ενηλίκων και ο εθελοντισμός των ηλικιωμένων πρέπει να υποστηρίζονται από το

ευρωπαϊκό, εθνικό το και τοπικό επίπεδο με σκοπό την παράταση του επαγγελματικού βίου, την προώθηση της ενεργού συνταξιοδότησης και την προαγωγή της ανεξάρτητης διαβίωσης.

23. συνιστά, συνεπώς, οι στόχοι του «Ευρωπαϊκού έτους ενεργού γήρανσης και αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών (2012)» και της «Ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας για την ενεργό και υγιή γήρανση» να ληφθούν υπόψη σε όλα τα αντίστοιχα μελλοντικά χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των Διαρθρωτικών Ταμείων, και οι σχετικές διαδικασίες που ισχύουν για τους τοπικούς και περιφερειακούς φορείς να απλοποιηθούν. Επιδιοκμαίνει τη διοργάνωση της Ευρωπαϊκής Ημέρας Αλληλεγγύης μεταξύ των Γενεών, που είναι ιδιαίτερα σημαντική στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Έτους 2012 και συμβάλλει στην υλοποίηση διαγενεακών προγραμμάτων μεταξύ μαθητών και ηλικιωμένων πολιτών προσφέροντας έτσι μία ουσιαστική συμβολή στον διάλογο μεταξύ των γενεών.

24. επιδοκμαίνει το γεγονός ότι η «καινοτομία για υγιή διαβίωση και ενεργό γήρανση» αναγνωρίζεται ως ένα από τα θέματα προτεραιότητας, το 2014, των κοινοτήτων γνώσης και καινοτομίας (ΚΓΚ) και συνιστά στο Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Καινοτομίας και Τεχνολογίας (ΕΙΚΤ) να καταβάλει κάθε προσπάθεια ώστε οι τοπικοί/περιφερειακοί φορείς να συμμετάσχουν στην υλοποίηση του στόχου αυτού.

25. προτείνει να προβλέψει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την ενεργότερη συμμετοχή των ΤΠΑ στην ευρωπαϊκή διαδικασία εκτίμησης του κοινωνικού αντίκτυπου των διαφόρων προτεραιοτήτων που θα τεθούν σε εφαρμογή με σκοπό την υποστήριξη της ενεργού και υγιούς γήρανσης, ώστε να διασφαλιστεί ότι ο αντίκτυπος των σχετικών μέτρων στους ηλικιωμένους άνδρες και γυναίκες στις επιμέρους περιφέρειες θα εκτιμάται ορθά.

26. υπενθυμίζει ότι η ενεργός και υγιής γήρανση αποτελεί έναν από τους κύριους στόχους του «Ευρωπαϊκού Έτους 2012» και υποστηρίζεται από διάφορες εμβληματικές πρωτοβουλίες («Νέες δεξιότητες για νέες θέσεις εργασίας», «Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την καταπολέμηση της φτώχειας», «Ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη»), καθώς και από ένα ευρύ φάσμα ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών μέσων, διαθέσιμο στις ΤΠΑ, όπως αναφέρει το φυλλάδιο που κατάρτισαν από κοινού η Επιτροπή των Περιφερειών, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η πλατφόρμα «AGE για την Ευρώπη» με τίτλο «Τρόποι προώθησης της ενεργού γήρανσης στην Ευρώπη – Η ΕΕ υποστηρίζει τις τοπικές και περιφερειακές αρχές» και δημοσιεύτηκε τον Σεπτέμβριο του 2011 ως συμβολή της ΕτΠ στο «Ευρωπαϊκό Έτος 2012»⁽³⁾.

27. συμπεραίνει, συνεπώς, ότι δεν φαίνεται να υφίσταται πρόβλημα όσον αφορά την συμμόρφωση των προτεινόμενων πρωτοβουλιών προς την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως αυτές ορίζονται στις Συνθήκες της ΕΕ.

III. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

28. υπενθυμίζει ότι πιστεύεται ότι ο πληθυσμός των νέων στην ΕΕ των 27 θα μειωθεί κατά 9 %⁽⁴⁾ έως το 2060 και ο πληθυσμός σε ηλικία εργασίας (15-64) κατά 15 %. Συν τοις άλλοις, ο αριθμός των ηλικιωμένων αναμένεται να αυξηθεί σε εξαιρετικά μεγάλο βαθμό: 79 %. Οι δημογραφικές αυτές αλλαγές είναι αποτέλεσμα μιας σειράς φαινομένων, όπως χαμηλό επίπεδο γονιμότητας, αύξηση του προσδόκιμου ζωής, καθαρή μετανάστευση και γήρανση όσων γεννήθηκαν κατά τη μεταπολεμική έκρηξη των γεννήσεων (baby boom). Είναι προφανές ότι οι δημογραφικές αυτές αλλαγές θα

⁽³⁾ http://bibli.reseaeurope.net/opac_css/index.php?lvl=author_see&id=264 (πρωτότυπος τίτλος: *How to promote active ageing in Europe: EU support to local and regional actors*).

⁽⁴⁾ Πηγή: Στατιστικές Eurostat για τη διάρθρωση και τη γήρανση του πληθυσμού.

έχουν σημαντικό οικονομικό, κοινωνικό και δημοσιονομικό αντίκτυπο στο εθνικό και περιφερειακό/τοπικό επίπεδο. Η μελέτη της ΕΤΠ *Ενεργός γήρανση: τοπικές και περιφερειακές λύσεις* ⁽⁵⁾ αναλύει τις επιπτώσεις αρκετά καλά καθώς αναφέρει ότι: «η προσφορά εργατικού δυναμικού και απασχόλησης θα συρρικνωθεί, πράγμα που θα αποτελέσει πρόκληση για την οικονομική ανάπτυξη, ενώ θα αυξηθεί η ζήτηση υπηρεσιών εκ μέρους του γηράσκοντος πληθυσμού». Επιπλέον, οι δημόσιες δαπάνες αναμένεται να αυξηθούν, δεδομένου ότι θα χρειαστεί να καλυφθεί η ανάγκη της παροχής ποιοτικών υπηρεσιών στον γηράσκοντα πληθυσμό, ενώ παράλληλα θα πρέπει να χρηματοδοτούνται η υγειονομική περίθαλψη και οι συντάξεις για έναν ολοένα αυξανόμενο αριθμό ηλικιωμένων. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, οι ΤΠΑ έχουν υποστεί δραστική μείωση των δημοσιονομικών τους πόρων, πράγμα που έχει ήδη δυσχεράνει σημαντικά την παροχή δυναμικών και σύγχρονων κοινωνικών υπηρεσιών ικανοποιητικού επιπέδου·

29. υπογραμμίζει ότι υπάρχουν τεράστιες ανισότητες μεταξύ χωρών και περιφερειών όσον αφορά το προσδόκιμο ζωής των ανδρών και γυναικών, τους δείκτες προσδόκιμου υγιούς ζωής, την ενδιάμεση ηλικία και τους δείκτες εξάρτησης. Γήρανση του πληθυσμού προβλέπεται ότι θα υπάρξει και στις 281 περιφέρειες της ΕΕ των 27, ενώ αναμένεται ότι, έως το 2030, η ενδιάμεση ηλικία μάλλον δεν θα αυξηθεί σε μόλις 7 περιφέρειες: τη Βιέννη (Αυστρία), το Αμβούργο και την Trier (Γερμανία), την Στερέα Ελλάδα και την Πελοπόννησο (Ελλάδα) και τις περιφέρειες των Δυτικών Midlands και της Βορειοανατολικής Σκωτίας στο Ηνωμένο Βασίλειο ⁽⁶⁾. Το 2008, η απόκλιση μεταξύ των δεικτών εξάρτησης ήταν τριπλάσια (από 9,1 % έως 26,8 %). Το 2030, η απόκλιση αυτή θα έχει σχεδόν τετραπλασιαστεί (από 10,4 % έως 37,7 %) ⁽⁷⁾. Αυτό σημαίνει ότι οι περιφέρειες δεν είναι ίσες από την άποψη της δημογραφικής γήρανσης και το γεγονός αυτό, συνδυαζόμενο με την τρέχουσα οικονομική κρίση, επηρεάζει τις ΤΠΑ περισσότερο από άλλους·

30. τονίζει ότι υφίστανται επίσης τεράστιες διαφορές μεταξύ κρατών και περιφερειών όσον αφορά το δημόσιο χρέος, ορισμένες δε περιφέρειες πιθανόν να χρειαστεί να υποστούν εξαιρετικά σοβαρές δημοσιονομικές περικοπές, πράγμα που ενδέχεται να περιορίσει την δυνατότητά τους να επωφελούνται από επιδοτήσεις της ΕΕ, μέσω των διαρθρωτικών ταμείων ή κοινών προγραμμάτων για την γήρανση·

31. υπενθυμίζει, όπως αναφέρεται στη γνωμοδότησή της με τίτλο «Επαρκή, βιώσιμα και ασφαλή ευρωπαϊκά συνταξιοδοτικά συστήματα» ⁽⁸⁾, ότι οι ΤΠΑ θα παραμείνουν ο μεγαλύτερος εργοδότης του δημόσιου τομέα και, κατά συνέπεια, οι συντάξεις του δημοσίου τομέα θα εξακολουθήσουν να διαδραματίζουν θεμελιώδη ρόλο στην βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων. Οι δημόσιες συντάξεις, ωστόσο, θα υφίστανται ολοένα περισσότερο τις συνέπειες των δημοσιονομικών μέτρων και μεταρρυθμίσεων. Για το λόγο αυτό, η ικανότητα των ΤΠΑ να αντισταθμίζουν αυτό το αποτέλεσμα θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να είναι, στη συνέχεια, σε θέση οι ΤΠΑ να παρέχουν σε όλους τους ηλικιωμένους άνδρες και γυναίκες ικανό εισόδημα, καθώς και βοήθεια και υπηρεσίες περίθαλψης σε είδος. Η Επιτροπή των Περιφερειών πρότεινε η μακροοικονομική εποπτεία να συμπεριλάβει και την κοινωνική διάσταση, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση των επιπτώσεων αυτών·

32. ανέφερε στη γνωμοδότησή της με τίτλο «Η ευημερία στην κοινωνία της πληροφορίας» ⁽⁹⁾ ότι οι λύσεις ΤΠΕ μπορούν να αυξήσουν την παραγωγικότητα των κοινωνικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης, εάν προσαρμοστούν κατάλληλα στις ανάγκες των ηλικιωμένων, και υπενθυμίζει ότι οι ΤΠΑ θα πρέπει να συμμετέχουν στις έρευνες που διεξάγονται σε ευρωπαϊκή και εθνική κλίμακα με σκοπό την εξεύρεση λύσεων ΤΠΕ για την αντιμετώπιση της γήρανσης, δεδομένου ότι οι εν λόγω αρχές θα είναι συχνά οι κατεξοχήν χρήστες των λύσεων που θα προκύψουν·

33. υπενθυμίζει, εντούτοις, ότι οι ΤΠΑ δεν μπορούν να υποστηρίξουν τον στόχο της ενεργού και υγιούς γήρανσης μόνες τους. Για να σημειώσει το έργο τους επιτυχία, χρειάζεται ένα υποστηρικτικό νομικό, δημοσιονομικό και διαρθρωτικό περιβάλλον το οποίο να προβλέπει ότι η δράση θα αναλαμβάνεται στο εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Για παράδειγμα, για να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη των πρωτοβουλιών ΤΠΕ υπέρ της προώθησης της καινοτομίας, της προαγωγής της έξυπνης υγείας και της διασφάλισης μιας καλύτερης ζωής σε όλες τις περιφέρειες της ΕΕ, χρειάζονται, αφενός, διαρθρωτικές επενδύσεις στο επίπεδο της ΕΕ και των κρατών μελών, ώστε να επεκταθεί η ευρυζωνική πρόσβαση, και, αφετέρου, μία ευρωπαϊκή νομοθεσία για την εναρμόνιση των κριτηρίων προσβασιμότητας και των προτύπων διαλειτουργικότητας·

34. εξάγει το γεγονός ότι ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός προϋποθέσεων, λογιστικών και δημοσιονομικών διαδικασιών, καθώς και διαδικασιών λογιστικού ελέγχου που απαιτούνται για την πρόσβαση σε επιδοτήσεις των διαρθρωτικών ταμείων, έχει ως αποτέλεσμα ένας ολοένα μεγαλύτερος αριθμός σχεδίων να εστιάζεται σε μετρήσιμα αποτελέσματα, πράγμα που αποβαίνει εις βάρος των καινοτόμων και προσανατολισμένων στους κινδύνους σχεδίων τα οποία, εκ των πραγμάτων, χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να φέρουν θετικά αποτελέσματα, αξιολογούνται δε δυσκολότερα. Στην πράξη, η κοινωνική καινοτομία βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπη με εμπόδια που, στις περισσότερες περιπτώσεις, οφείλονται σε μη συμβατές αντιλήψεις περί λογιστικού ελέγχου ή ρυθμίσεων. Το ζήτημα μάλιστα αυτό δεν αφορά μόνον τη χρήση των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ, αλλά και τη χρήση πολλών άλλων ευρωπαϊκών και εθνικών χρηματοδοτικών μέσων·

35. διαπιστώνει, ωστόσο, ότι χρειάζεται να γίνουν τροποποιήσεις στον τρόπο εφαρμογής των διαρθρωτικών ταμείων, ώστε να ισχύουν πλέον και οι προϋποθέσεις βάσει αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να μην υπονομεύονται οι προσπάθειες αύξησης της προστιθέμενης αξίας και της αποδοτικότητας των πόρων της ΕΕ στον συγκεκριμένο τομέα. Η Δανία και η Σουηδία διαθέτουν τέτοιες διαδικασίες βάσει αποδεικτικών στοιχείων για την παρακολούθηση των επιδόσεων με τη βοήθεια μιας σειράς δεικτών: τροφοδοτούν τα συστήματα παρακολούθησης με τα νέα στοιχεία ώστε να βελτιώνεται συνεχώς η ποιότητα και η σχέση κόστους-ωφελείας των υπηρεσιών που παρέχουν και χρηματοδοτούν. Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου καθιέρωσε πρόσφατα τα «ομόλογα κοινωνικού αντίκτυπου», με τα οποία επιδιώκει να προσελκύσει «νέες επενδύσεις γύρω από συμβάσεις που βασίζονται στα αποτελέσματα οι οποίες ωφελούν τα άτομα και τις επιμέρους κοινότητες. Χάρη στα ομόλογα κοινωνικού αντίκτυπου, οι ιδιωτικές επενδύσεις χρησιμοποιούνται για την κάλυψη του κόστους των παρεμβάσεων που εφαρμόζονται από φορείς παροχής υπηρεσιών με αποδεδειγμένο ιστορικό. Ο δημόσιος τομέας αποδίδει στους επενδυτές τα κέρδη εφόσον

⁽⁵⁾ www.cor.europa.eu/COR_cms/ui/ViewDocument.aspx?siteid=default&contentID=a18962c0-1f8f-44e9-9f3d-bfa7955830db.

⁽⁶⁾ Eurostat, περιφερειακές προβλέψεις της EUROPOP, 2008.

⁽⁷⁾ Ό.π.

⁽⁸⁾ CdR 319/2010.

⁽⁹⁾ CdR 84/2007.

υπάρχει βελτίωση των κοινωνικών αποτελεσμάτων. Εάν τα αποτελέσματα δεν βελτιωθούν, τότε οι επενδυτές δεν ανακτούν την επένδυσή τους»⁽¹⁹⁾.

IV. ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

36. παρατηρεί ότι χώρες με υψηλά πρότυπα προσβασιμότητας στο δομημένο περιβάλλον, τις μεταφορές και τις ΤΠΕ είναι οι χώρες με τα υψηλότερα επίπεδα απασχόλησης ηλικιωμένων ανδρών και γυναικών και αυτές με τις καλύτερες επιδόσεις όσον αφορά τους δείκτες προσδόκιμου υγιούς ζωής. Είναι, επίσης σε αυτές τις χώρες που τα ποσοστά απασχόλησης των γυναικών και των ατόμων με αναπηρίες είναι τα υψηλότερα και όπου οι δείκτες ισότητας των φύλων επιδεικνύουν τα καλύτερα αποτελέσματα (διαφορά στο εισόδημα λόγω φύλου, διαφορά στη σύνταξη λόγω φύλου, κλπ). Αυτό καταδεικνύει ότι η προώθηση κατά τρόπο δυναμικό ενός τοπικού περιβάλλοντος φιλικού προς τους ηλικιωμένους δεν θέτει εμπόδια στην οικονομία, παρά αντίθετα σε γενικές γραμμές ωφελεί την κοινωνία και την οικονομία. Τα περιβάλλοντα αυτού του είδους διευκολύνουν τη ζωή όλων και υποστηρίζουν την συμμετοχή στην αγορά εργασίας των γυναικών, των ηλικιωμένων εργαζομένων και των ατόμων με αναπηρίες, καθώς επίσης και την παραγωγική συμμετοχή των συνταξιούχων στην κοινότητά τους. Εξάλλου, υποστηρίζουν και τους παρέχοντας άτυπη φροντίδα και τους επιτρέπουν να συμβιβάζουν ευκολότερα τις επαγγελματικές με τις οικογενειακές υποχρεώσεις τους.

37. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι εκατοντάδες ΤΠΑ σε όλη την ΕΕ συμμετέχουν ήδη στο πρόγραμμα της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας «Πόλεις φιλικές προς τους ηλικιωμένους» και, μάλιστα, ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν προωθήσει εθνικά προγράμματα για την στήριξη των ΤΠΑ που επιθυμούν, ακριβώς, να ενταχθούν στο δίκτυο του εν λόγω προγράμματος της ΠΟΥ.

38. δεδομένου ότι ο αριθμός των ηλικιωμένων που πάσχουν από τη νόσο του Αλτσχάιμερ και άλλες μορφές άνοιας αυξάνεται συνεχώς, επιδοκιμάζει την πρωτοβουλία που έλαβαν ορισμένες ΤΠΑ να δημιουργήσουν περιβάλλοντα φιλικά προς τους πάσχοντες από τη νόσο του Αλτσχάιμερ, ώστε να προωθηθεί η καλύτερη ένταξη των ηλικιωμένων ατόμων με άνοια, καθώς και των ατόμων που τους παρέχουν φροντίδα, στην κοινότητά τους.

39. τονίζει ότι τα περιβάλλοντα που έχουν σχεδιαστεί για όλους και υποστηρίζουν την ανεξάρτητη διαβίωση των ηλικιωμένων ατόμων με αναπηρίες ή με περιορισμούς στις δραστηριότητές τους έχουν αποδειχθεί οικονομικά αποδοτικά. Η σουηδική εμπειρία καταδεικνύει ότι η μειωμένη ζήτηση βοήθειας τα τελευταία 15 χρόνια στη χώρα αυτή δεν εξηγείται με όρους βελτίωσης της υγείας, καθώς δεν υπάρχουν στοιχεία ότι η υγεία στη Σουηδία βελτιώθηκε κατά την εν λόγω περίοδο. Η πλέον πιθανή εξήγηση για τη μείωση της ζήτησης βοήθειας είναι το γεγονός ότι έχουν βελτιωθεί τα πρότυπα προσβασιμότητας στη στέγαση και στις μεταφορές, καθώς και η πρόσβαση σε τεχνολογίες υποβοήθησης, πράγμα που αυξάνει τις πιθανότητες των ηλικιωμένων να μην χρειάζονται βοήθεια. Αξίζει

να σημειωθεί ότι η Σουηδία έχει τα υψηλότερα ποσοστά απασχόλησης ηλικιωμένων εργαζομένων και γυναικών από όλα τα υπόλοιπα κράτη μέλη της ΕΕ.

40. υπογραμμίζει, εντούτοις, ότι μολονότι οι ΤΠΑ έχουν σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν ως καταναλωτές αγαθών και υπηρεσιών, κυρίως μέσω των δημοσίων συμβάσεων, και συνεπώς μπορούν να δρουν στο πολιτικό επίπεδο ως κινητήριες δυνάμεις προώθησης μιας θετικής προσέγγισης της γήρανσης, πρέπει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του κατακερματισμού των υφιστάμενων και των ανερχόμενων αγορών που προτείνουν καινοτόμες λύσεις οι οποίες υποστηρίζουν την ενεργό και υγιή γήρανση, ώστε να δημιουργηθεί μία πραγματικά ενιαία αγορά για την πολία οικονομία και να καταστεί δυνατό οι υποβάλλοντες προφορά στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων και οι καταναλωτές να διασφαλίζουν οικονομίες κλίμακας. Με την υπό κατάρτιση «Πράξη για την προσβασιμότητα» θα επιδιωχθεί η άρση των εμποδίων που τίθενται στη δημιουργία μιας αγοράς, στο επίπεδο της ΕΕ, στην οποία οι καινοτόμες λύσεις που αναπτύσσονται στο τοπικό/περιφερειακό επίπεδο, θα μπορούν να σχεδιάζονται ευκολότερα και να διαδίδονται σε ευρύτερη κλίμακα και σε άλλες περιφέρειες της ΕΕ. Οι ΜΜΕ βρίσκονται συχνά στην πρώτη γραμμή της καινοτομίας και είναι πιο κοντά στις τοπικές αγορές. Συχνά προτείνουν εξατομικευμένες υπηρεσίες και προσαρμόζονται στις ανάγκες των καταναλωτών. Η ύπαρξη σαφών κανόνων και προτύπων θα ωφελούσε τις ΜΜΕ, καθώς θα τους επέτρεπε να έχουν πρόσβαση στην αγορά ολόκληρης της ΕΕ και θα διευκόλυνε την διαλειτουργικότητα με άλλα αγαθά και υπηρεσίες, χάρη στην οποία επιτυγχάνεται το βέλτιστο αποτέλεσμα.

V. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

41. συμπεραίνει ότι η ανάπτυξη ενός προσβάσιμου και υποστηρικτικού τοπικού περιβάλλοντος που θα βασίζεται στην έννοια του «σχεδιασμού για όλους» θα βοηθήσει τους ηλικιωμένους εργαζόμενους και τις γυναίκες να εργάζονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και θα περιορίσει τη ζήτηση υπηρεσιών μέριμνας και βοήθειας εκ μέρους των ολοένα πιο πολυάριθμων ηλικιωμένων ατόμων. Η ΕτΠ έχει την πεποίθηση ότι η ανάληψη δράσης σε κλίμακα ΕΕ με σκοπό την υποστήριξη της ενεργού και υγιούς γήρανσης θα συμβάλει στην ενίσχυση της καινοτομίας και του δυναμικού ανάπτυξης σε όλη την έκταση της ΕΕ, αποφέροντας οφέλη τόσο στους δημόσιους όσο και στους ιδιωτικούς φορείς στο τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

42. είναι σύμφωνη με την προσέγγιση που υιοθέτησε η δανική Προεδρία έναντι της γήρανσης και τονίζει ότι για να μπορέσει να αξιοποιηθεί η κοινωνική καινοτομία με σκοπό την αντιμετώπιση του ζητήματος της γηράσκουσας κοινωνίας έχει εξαιρετική σημασία η ΕΕ να θεσπίσει ένα κοινό πλαίσιο που να καθιστά, ακριβώς, δυνατή στο μέλλον την πλήρη αξιοποίηση του κοινωνικού δυναμικού. Πράγματι, ένα κοινό ευρωπαϊκό πλαίσιο που να υποστηρίζει την κοινωνική καινοτομία θα επέτρεπε στους παράγοντες καινοτομίας σε όλη την έκταση της ΕΕ να ασκούν δραστηριότητα, να λαμβάνουν χρηματοδοτήσεις, να δικτυώνονται και να κλιμακώνουν τις επιχειρήσεις τους.

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

⁽¹⁹⁾ <http://www.socialfinance.org.uk/work/sibs>.

**Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ενεργειακή απόδοση σε πόλεις και περιφέρειες
— Έμφαση στις διαφορές μεταξύ αγροτικών περιοχών και πόλεων»**

(2012/C 225/06)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- ζητά η ενεργειακή απόδοση να αποτελέσει κεντρικό και αναπόσπαστο στοιχείο των ενεργειακών πολιτικών και να της δοθεί επαρκής προτεραιότητα στην ιεράρχηση των δράσεων της ενεργειακής πολιτικής·
- ενθαρρύνει μια καλύτερη ομαδοποίηση των μέτρων χρηματοδοτικής στήριξης για την ενεργειακή απόδοση και την εξοικονόμηση ενέργειας στα μελλοντικά χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ·
- απευθύνει έκκληση για ισχυρότερα μέτρα επηρεασμού της ανθρώπινης συμπεριφοράς και των προτύπων ενεργειακής κατανάλωσης και προτείνει, για τον σκοπό αυτό, να υιοθετηθεί ένα μίγμα μέτρων βάσει της τακτικής κινήτρων και κυρώσεων («καρότο και μαστίγιο»), στα οποία να καταδεικνύονται τα οικονομικά επιχειρήματα, αλλά επίσης να δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στις υποχρεωτικές απαιτήσεις, εφόσον είναι αναγκαίο·
- αναγνωρίζει ότι η τρέχουσα πολιτική εστιάζεται στις πόλεις, ούτως ώστε αυτές να επιτύχουν τους τρέχοντες στόχους, υπογραμμίζει, όμως, την ανάγκη να εξεταστούν με πιο ολοκληρωμένο και συντονισμένο τρόπο οι προκλήσεις και οι ευκαιρίες που αντιμετωπίζουν οι αγροτικές περιοχές σε ό,τι αφορά την ενεργειακή παραγωγή και κατανάλωση·
- καλεί τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές να προβούν στην ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών στους τομείς της ενεργειακής απόδοσης και της εξοικονόμησης ενέργειας και να περιορίσουν την ενεργειακή τους εξάρτηση μέσα από τον σχεδιασμό και την καθοδήγηση της παροχής των υπηρεσιών τους με ελάχιστη κατανάλωση ενέργειας.

Εισηγητής

ο κ. Brian MEANEY (IE/EA), Συμβούλιο της Κομητείας του Clare και Περιφερειακή Αρχή του Mid-West

Έγγραφο αναφοράς Αίτηση γνωμοδότηση της Δανικής Προεδρίας, της 12ης Ιανουαρίου 2012**I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ****Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****A. Εισαγωγή**

1. τονίζει ότι η στρατηγική «Ευρώπη 2020» ορθώς θέτει την αποδοτική χρήση της ενέργειας στο επίκεντρο για την επίτευξη των στόχων της ΕΕ για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η οποία προϋποθέτει τη μετάβαση προς μια οικονομία βασισμένη στην αποτελεσματική χρήση των πόρων. Η ενεργειακή απόδοση δεν έγκειται στη μείωση της παραγωγής ή της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά στη διατήρηση του ίδιου επιπέδου παραγωγής με μείωση της κατανάλωσης ενέργειας ανά μονάδα παραγωγής, πράγμα το οποίο συνεπάγεται τον εντοπισμό και την εξάλειψη των περιττών ενεργειακών χρήσεων, σε συνδυασμό με την υιοθέτηση αποτελεσματικότερων μεθόδων παραγωγής·

2. επισημαίνει με ανησυχία ότι η ΕΕ αναμένεται να επιτύχει μόνον κατά το ήμισυ το ποσοστό του 20 % που έχει προταθεί για την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας έως το 2020. Η επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για το 2020 απαιτεί συντονισμένη προσπάθεια σε όλα τα επίπεδα: ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό. Η ενεργειακή απόδοση αποτελεί βασική προτεραιότητα και προϋποθέτει την ενδυνάμωση των πολιτικών σε όλα τα επίπεδα·

3. επαναλαμβάνει ότι, προκειμένου να επιτύχει τους στόχους της για βιώσιμο, ανταγωνιστικό και ασφαλή ενεργειακό εφοδιασμό, η ΕΕ οφείλει να δράσει συλλογικά, αλληλέγγυα και αποτελεσματικά, επιδιώκοντας τον εντοπισμό και την εξάπλωση ήδη υφιστάμενων και αναδυόμενων τεχνολογικών εξελίξεων, καθώς και την άσκηση επιρροής με σκοπό την αλλαγή συμπεριφοράς προς όφελος για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης. Υπό την έννοια αυτή, η ΕΕ πρέπει να προκρίνει βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα την εφαρμογή των αποδοτικότερων και των πλέον ανταγωνιστικών εμπορικών τεχνολογιών·

4. υπογραμμίζει ότι, κυρίως μέσω των τοπικών και περιφερειακών ενέργειας ενεργειακών φορέων, οι πόλεις, οι περιφέρειες και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης καλούνται να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στη διευκόλυνση, την προώθηση και τη ρύθμιση της αποδοτικότερης χρήσης της ενέργειας στις δικές τους δραστηριότητες και εγκαταστάσεις, καθώς και στη συνεργασία με τους καταναλωτές και τους παραγωγούς ενέργειας. Η ΕΤΠ αναγνωρίζει ότι για να μπορέσουν οι αρμόδιες αρχές να επιτελέσουν αυτό το έργο απαιτείται να διαθέτουν εξουσίες στον τομέα της χρηματοδότησης, καθώς και αποτελεσματικότερη υποστήριξη, προκειμένου να είναι σε θέση να επωμισθούν τον ρόλο που τους αναλογεί για την εφαρμογή μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης·

5. επισημαίνει τον ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών ως παραγόντων παραδειγματισμού, προσέλκυσης επενδύσεων και δημιουργίας απασχόλησης· καλεί την ΕΕ να διαμορφώσει μηχανισμούς που να ενισχύουν και να προωθούν τη χάραξη περιφερειακών και τοπικών σχεδίων ενεργειακής απόδοσης, τα οποία να συμβάλλουν στους εθνικούς και τους ευρωπαϊκούς ενεργειακούς στόχους, καθώς και στη βελτίωση των συστημάτων ενεργειακής πληροφόρησης·

6. τάσσεται υπέρ του «Διεθνούς Έτους Βιώσιμης Ενέργειας για Όλους» των Ηνωμένων Εθνών, διότι παρέχει μια πολύτιμη ευκαιρία για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σε τοπικό, εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, σχετικά με τη σημασία που έχει η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Η έλλειψη πρόσβασης σε καθαρή, οικονομικά προσιτή και αξιόπιστη ενέργεια παρεμποδίζει την ανάπτυξη του ανθρώπου, της κοινωνίας και της οικονομίας, αποτελεί δε μείζον εμπόδιο στην επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας. Η μετάβαση προς την πλήρη προσαρμογή στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας πρέπει να συνοδεύεται από εντονότερες προσπάθειες για τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και την ανάπτυξη νέων πηγών ενέργειας ώστε να περιοριστεί η εξάρτηση από τις εισαγωγές ορυκτών πηγών ενέργειας·

7. παρατηρεί επίσης ότι, καθώς οι οικονομίες της Ινδίας και της Κίνας βρίσκονται απλώς στο στάδιο της «προθέρμανσης», η ενεργειακή ζήτηση της Κίνας αναμένεται να αυξηθεί με το θεαματικό ποσοστό του 75 % έως το 2035 ⁽¹⁾· ο συνακόλουθος αυξανόμενος ανταγωνισμός για την εξασφάλιση της ενέργειας που εισάγεται σήμερα από την ΕΕ θα μπορούσε να θέσει διάφορες προκλήσεις από πλευράς εφοδιασμού, διανομής και κόστους, οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν σοβαρές και πολυσχιδείς οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Πρέπει να εκπονηθούν συγκεκριμένα και εφαρμόσιμα σχέδια δράσης, ώστε να επιτευχθεί το συντομότερο δυνατό η κάλυψη των αναγκών από πηγές ενέργειας που είναι διαθέσιμες σε τοπικό επίπεδο. Οι πόλεις και οι περιφερειακές και τοπικές αρχές θα πρέπει να αποτελέσουν αναπόσπαστο τμήμα της εκπόνησης τέτοιων σχεδίων·

8. επισημαίνει ότι υπάρχει τεράστιο κοινωνικό κέρδος από τη δρομολόγηση οικολογικών έργων αναδιάρθρωσης στους δήμους και τις περιφέρειες, και επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι εθνικές κυβερνήσεις πρέπει να διαθέσουν σημαντικά χρηματοδοτικά μέσα για την ενεργειακή απόδοση των δημόσιων κτιρίων·

9. επισημαίνει τη δημόσια συζήτηση που διεξάγεται επί του παρόντος σχετικά με την οδηγία για την ενεργειακή απόδοση και ζητά την έγκριση ενός στιβαρού και φιλόδοξου κειμένου. Οι πόλεις και οι περιφέρειες έχουν να αποκομίσουν μόνον οφέλη από τη μεγιστοποίηση της ενεργειακής απόδοσής τους και από τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσής τους· σε μία τέτοια περίπτωση, θα μπορούσαν να περιορίσουν την εξάρτησή τους από εισαγόμενα καύσιμα, να δημιουργήσουν έως και 2 εκατομμύρια τοπικές θέσεις εργασίας για την ανάληψη οικοδομικών εργασιών και έργων μετεξοπλισμού ⁽²⁾ και να βοηθήσουν τα νοικοκυριά να μειώσουν σημαντικά τις ενεργειακές δαπάνες τους. Επιπλέον, η ΕΕ θα ήταν σε θέση να μειώσει τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου στην επικράτειά της και να θέσει ακόμη πιο φιλόδοξους στόχους σε αυτόν τον τομέα. Ως εκ τούτου, η προτεινόμενη οδηγία αποτελεί ένα πρώτο σωστό βήμα για την αντιμετώπιση της παρούσας κρίσης. Ωστόσο δεν επαρκεί, δεδομένου ότι επιδιώκει πρωτίστως την επίτευξη οικονομικών στόχων, όπως η μείωση των εισαγωγών πετρελαίου και φυσικού

⁽¹⁾ IEA Global Energy Report (Έκθεση του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας με θέμα την παγκόσμια ενεργειακή κατάσταση), 2011

⁽²⁾ Ευρωπαϊκή Επιτροπή ...

αερίου από ξένες χώρες και η μεταβίβαση των εξοικονομούμενων δισεκατομμυρίων ευρώ προς τις οικονομίες της ΕΕ, χωρίς να προτείνει ταυτόχρονα συγκεκριμένες λύσεις για την απαραίτητη ουσιαστική ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Ένας βασικός τρόπος για την επίτευξη του στόχου αυτού είναι να μπορεί κάθε κράτος μέλος να ενεργεί βάσει των δικών του προϋποθέσεων ώστε να λαμβάνει τα πιο αποτελεσματικά για το ίδιο μέτρα·

10. ειδικότερα, διαπιστώνει με ιδιαίτερη λύπη την απουσία ενός συνεκτικού και μακρόπνοου οράματος για την ανακαίνιση του κατοικήσιμου κτιριακού αποθέματος που χρειάζεται ανακαίνιση, αλλά και την έλλειψη σαφούς και συγκεκριμένης χρηματοοικονομικής στήριξης προς τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές, για την προώθηση επενδύσεων στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο· είναι σημαντικό στο πλαίσιο αυτό να διακρίνει κανείς τη διαφορά μεταξύ των στόχων κοινωνικής ωφέλειας και των στόχων οικονομικής και επιχειρηματικής φύσεως. Η ανακαίνιση ενός κτιρίου θα πρέπει σε επίπεδο επιχείρησης να έχει ως γνώμονα το κατά πόσο αυτή είναι εφικτή από οικονομική και επιχειρηματική άποψη, ενώ ταυτόχρονα η κοινωνία θα πρέπει να την θεωρεί ως τρόπο επίτευξης στόχων κοινωνικής ωφέλειας·

11. συνιστάται να ενισχύσει η ΕΕ τα συστήματα ενημέρωσης για θέματα ενεργειακής απόδοσης, όπου θα πρέπει να περιληφθεί πληροφόρηση σχετικά με: εθνικές και περιφερειακές πολιτικές ενεργειακής απόδοσης· συστήματα αξιολόγησης της κατά τόπους καταγραφής εξοικονόμησης δαπανών· δείκτες ενεργειακής απόδοσης· βάσεις δεδομένων για τα πρότυπα των εφαρμοστέων μέτρων εξοικονόμησης· οδηγούς ορθών πρακτικών· πρότυπα δράσης κ.λπ.· συμμερίζεται την άποψη της ευρωπαϊκής ένωσης τοπικών αρχών «Energy Cities», σύμφωνα με την οποία η εξασφάλιση χρηματοδότησης είναι «ζωτικής σημασίας» για την εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων. Επιπλέον, η ΕτΠ επισημαίνει πως η προτεινόμενη οδηγία για την ενεργειακή απόδοση δεν θέτει δεσμευτικούς στόχους, δεν προβλέπει καμία πρόσφορη διαδικασία επανεξέτασης και περιλαμβάνει εύκολες εθελούσιες εξαιρέσεις. Ως εκ τούτου, η ΕτΠ επιδοκιμάζει τις προσπάθειες της πολωνικής και της δανικής Προεδρίας της ΕΕ να ενσωματώσουν τα απαιτούμενα χρηματοδοτικά μέτρα και άλλα στοιχεία που λείπουν ακόμη από την πρόταση οδηγίας. Η ΕτΠ υποστηρίζει την προσπάθεια της δανικής Προεδρίας για εξεύρεση πολιτικού συμβιβασμού που να διασφαλίζει ότι οι δημόσιες αρχές μπορούν να συντελέσουν πρόοδο όσον αφορά την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων τους, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές και περιφερειακές συνθήκες που επικρατούν στα κράτη μέλη. Η υποχρέωση που προτείνεται να επιβληθεί στις ενεργειακές εταιρείες για την εξοικονόμηση ενέργειας της τάξεως του 1,5 % κατά μέσο όρο ετησίως επιδοκιμάζεται ρητά·

12. υπογραμμίζει ότι η ενεργειακή απόδοση δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσω κεντρικά σχεδιαζόμενων, άκαμπτων δράσεων που δεν λαμβάνουν υπόψη τις τοπικές και περιφερειακές συνθήκες στα κράτη μέλη και, για τον λόγο αυτό, ζητά να υπάρξουν δυνατότητες εφαρμογής εναλλακτικών στρατηγικών για την εκπλήρωση των στόχων μείωσης της κατανάλωσης ενέργειας, υπό τον όρο να έχουν το ίδιο αποτέλεσμα όσον αφορά τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας, οι δε δήμοι και οι περιφέρειες να έχουν της δυνατότητα να προτείνουν στρατηγικές εξοικονόμησης ενέργειας·

13. σημειώνει τον κατακερματισμό που χαρακτηρίζει τις πολιτικές και τον προβληματισμό για την ενέργεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω του διαχωρισμού ανά τομέα (μεταφορές, κτήρια, κλπ.), εις βάρος της συνεκτίμησης των χωρικών και εδαφικών ανισοτήτων και δυνατοτήτων που χρήζουν αντιμετώπισης εφόσον το ζητούμενο είναι η πραγματοποίηση προόδου στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

14. ζητά τη διαμόρφωση μέτρων ενεργειακής διαχείρισης και εξοικονόμησης ενέργειας, παράλληλα με εκείνα που προβλέπονται για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, και ζητά τον καθορισμό στόχων ενεργειακής διαχείρισης και εξοικονόμησης ενέργειας για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην επίτευξη και στην υπέρβαση των στόχων μείωσης της ενεργειακής κατανάλωσης με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης·

15. καλεί τη Δανική Προεδρία της ΕΕ να αναγνωρίσει τον ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην επίτευξη των στόχων ενεργειακής απόδοσης που περιλαμβάνονται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020». Τόσο το σχέδιο εγγράφου του Συμβουλίου σχετικά με τη μελλοντική οδηγία για την ενεργειακή απόδοση που αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο διαπραγματεύσεων όσο και η ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα τον ενεργειακό χάρτη πορείας για το 2050 διακρίνονται από σχεδόν παντελή έλλειψη αναφοράς στις τοπικές και περιφερειακές αρχές. Επιπλέον, η ΕτΠ εκτιμά ότι τα αναθεωρημένα Εθνικά Προγράμματα Μεταρρυθμίσεων και οι ειδικές συστάσεις ανά χώρα απαιτείται να αντικατοπτρίζουν περισσότερο τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί σχετικά με την ενεργειακή απόδοση·

16. επιδοκιμάζει τη χρηματοδοτική πρωτοβουλία του προγράμματος «Ευφυής ενέργεια για την Ευρώπη» (EEE) και χαιρετίζει τις προσπάθειες που καταβάλλονται σε αυτό το πλαίσιο για την άρση των φραγμών της αγοράς. Το πρόγραμμα EEE θα πρέπει να επικεντρωθεί στην προώθηση δράσεων που μπορούν να συντελέσουν σε αλλαγή συμπεριφοράς. Ωστόσο, η ΕτΠ ζητά την αποτελεσματικότερη διάδοση των πορισμάτων και των συστάσεων των προγραμμάτων EEE (ενημέρωση, νομοθεσία κλπ.) ανά την ΕΕ και, αντιστοίχα, να διασφαλισθεί η χρηματοδότηση του προγράμματος EEE ή των προγραμμάτων που θα το αντικαταστήσουν για την περίοδο 2014-2020·

17. δεδομένης της εδαφικής διάστασης του θέματος υπογραμμίζει τα εξής:

- στις αγροτικές περιοχές της ΕΕ χρησιμοποιούνται περισσότερο ρυπογόνες πηγές ενέργειας απ' ό,τι στις αστικές περιοχές· κατά συνέπεια, κρίνεται σκόπιμο να υποστηριχθεί σημαντικά, κατά την μεταβατική περίοδο, η υποκατάσταση των εξαιρετικά ρυπογόνων ορυκτών καυσίμων από λιγότερο ρυπογόνα ορυκτά καύσιμα και στη συνέχεια κυρίως από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας·
- παρά την κάλυψη της υστέρησης των αγροτικών περιοχών, το επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης τους εξακολουθεί να παραμένει σε επίπεδο χαμηλότερο από τον μέσο όρο της ΕΕ, ιδιαίτερα σε σύγκριση με τις αστικές περιοχές. Το χάσμα αυτό μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών είναι ιδιαίτερα έντονο στην Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη, το οποίο καθίσταται ακόμη πιο ανησυχητικό, καθώς – μεταξύ του 2000 και του 2007 – διευρύνθηκε ακόμη περισσότερο λόγω της ταχείας επέκτασης των μεγάλων πόλεων και των πρωτευουσών·

B. Πόλεις, περιφερειακές και τοπικές Αρχές

18. απευθύνει εκ νέου έκκληση για την επιδίωξη καλύτερης ισορροπίας μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών στις βιώσιμες ενεργειακές πολιτικές που εφαρμόζονται σε ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ και εξαιρεί την ανάγκη αξιοποίησης του δυναμικού των αγροτικών περιοχών για την επίτευξη των στόχων ενεργειακής απόδοσης της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Οι αγροτικές περιοχές διαθέτουν πράγματι σημαντικές δυνατότητες τόσο για την παραγωγή ενέργειας όσο και για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης –εκτενείς εκτάσεις γης για την κατασκευή αιολικών πάρκων ή

ηλιακών ηλεκτροπαραγωγικών σταθμών υπάρχουν μόνο στην ύπαιθρο. Συγχρόνως, η σύγχρονη γεωργία χρειάζεται μεγάλες ποσότητες ενέργειας για τη λειτουργία της· ωστόσο, οι δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας και ανάπτυξης νέων πηγών ενέργειας παραβλέπονται σε πολύ μεγάλο βαθμό.

19. δίδει έμφαση στην ύπαρξη εκτεταμένων ανισοτήτων μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών. Η κατάσταση όσον αφορά την ενεργειακή απόδοση στις αγροτικές περιοχές είναι κρίσιμη και πρέπει να τύχει επείγουσας αντιμετώπισης. Τα αγροτικά νοικοκυριά και οι μικρές επιχειρήσεις βρίσκονται σε εξαιρετικά μειονεκτική θέση όσον αφορά τη χρήση της ενέργειας, ιδίως λόγω της φύσης των νοικοκυριών και της ποιότητας του κτιριακού αποθέματος. Τα αγροτικά κτίρια είναι πολύ πιο παλιά και η ανακαίνισή τους είναι περισσότερο δαπανηρή για τους ιδιοκτήτες τους και συχνά υπερβαίνει τις οικονομικές τους δυνατότητες. Ένας λόγος για αυτό είναι η πυκνότητα του πληθυσμού: για τη μόνωση, οι διάφορες αγροτικές κατοικίες δεν μπορούν να επωφεληθούν από τις ίδιες οικονομίες κλίμακας με τα αστικά κτίρια που συνήθως έχουν πολυάριθμους ενοίκους. Η κατάσταση αυτή, η οποία ισχύει κατά το μάλλον ή ήττον σε όλα τα κράτη μέλη, καθιστά αναλογικά υψηλότερο το ενεργειακό κόστος στις αγροτικές περιοχές, όπου το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι από 21 % έως 62 % χαμηλότερο ⁽³⁾.

20. επισημαίνει ωστόσο ότι, όσον αφορά την ενέργεια, η πολιτική της ΕΕ διαμορφώνεται σύμφωνα με τις ανάγκες των μεγάλων πόλεων. Οι επενδυτές εξακολουθούν να εστιάζουν το ενδιαφέρον τους σχεδόν αποκλειστικά σε υποδομές σχεδιασμένες για την εξυπηρέτηση των αναγκών των αστικών περιοχών.

21. τονίζει ότι η πρόσβαση στην ενέργεια είναι κατά κανόνα ακριβότερη στις αγροτικές περιοχές και στις απομακρυσμένες περιφέρειες. Επιπλέον, η ενεργειακή απόδοση είναι χαμηλότερη, εξαιτίας της ανεπαρκούς υιοθέτησης καθαρών τεχνολογιών και της αναποτελεσματικής μόνωσης, πράγμα το οποίο καθιστά επιβεβλημένη την εξεύρεση ενδεδειγμένων λύσεων από πλευράς διακυβέρνησης και χρηματοδότησης προκειμένου να παρασχεθεί στο σύνολο των αγροτικών περιοχών ολόκληρης της επικράτειας της ΕΕ η δυνατότητα να καλύψουν την υστέρησή τους έναντι των αστικών περιοχών στον εν λόγω τομέα, ιδίως με την αξιοποίηση του δυναμικού του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και της προσέγγισης του LEADER. Πράγματι, η πληθώρα βέλτιστων πρακτικών και πειραματικών σχεδίων που εφαρμόζονται ανά την ΕΕ έχουν ήδη καταδείξει σαφώς ότι οι αγροτικές περιοχές είναι σε θέση να καλύψουν τις ενεργειακές τους ανάγκες με τη χρήση διαφόρων πηγών ενέργειας, όπως οι πηγές ενέργειας χωρίς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου με ουδέτερο ισοζύγιο άνθρακα, η βιομάζα, οι κυψέλες καυσίμου, κ.ά.

22. θεωρεί ότι –στο πλαίσιο της στήριξης που παρέχεται από το ΕΚΤ για την ανάπτυξη ικανοτήτων και, κυρίως, για την αναβάθμιση των δεξιοτήτων των εργαζομένων που μπορεί να αφορούν και στη χρήση παραδοσιακών τεχνικών με χαρακτηριστικά για την περιοχή υλικά θα πρέπει να αναγνωριστούν και να συνεκτιμηθούν οι διαφορετικές ανάγκες των αστικών και των αγροτικών περιοχών, προκειμένου να μην παραμεληθούν οι εργαζόμενοι στις περιοχές της υπαίθρου, διότι διαφορετικά θα μπορούσε να προκληθεί έλλειψη δεξιοτήτων που απαιτούνται για την εφαρμογή τεχνολογιών κατάλληλων για τις αγροτικές περιοχές και να διευρυνθεί περαιτέρω το ενεργειακό χάσμα μεταξύ των αστικών και των αγροτικών περιοχών.

23. υπογραμμίζει ότι η εκπαιδευτική πολιτική μπορεί να διαδραματίσει σπουδαίο ρόλο στην ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σχετικά με την ενεργειακή απόδοση και τον επηρεασμό των απαιτούμενων αλλαγών στην ανθρώπινη συμπεριφορά· προτείνει τη

συγκριτική αξιολόγηση των υφιστάμενων εκπαιδευτικών πρωτοβουλιών προκειμένου να προσδιοριστούν οι βέλτιστες πρακτικές και να καταρτιστούν αναλυτικά προγράμματα, τα οποία μπορούν να περιλαμβάνουν μελέτες βιωσιμότητας από τα πρώτα ήδη στάδια της επίσημης διαδικασίας μάθησης· επιπλέον, ζητά να αναπτυχθούν στο επόμενο πρόγραμμα «Erasmus για όλους» «συμμαχίες γνώσης» μεταξύ του πανεπιστημιακού τομέα και των «πράσινων» επιχειρήσεων, προκειμένου να εκπονηθούν νέα αναλυτικά προγράμματα σπουδών με στόχο την αντιμετώπιση των ελλείψεων όσον αφορά την καινοτομία και τις δεξιότητες στους τομείς της ενεργειακής απόδοσης και της εξοικονόμησης ενέργειας.

24. υπογραμμίζει ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές μπορούν επίσης να συμβάλουν στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης με την ενσωμάτωση περιβαλλοντικών παραμέτρων στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων· χαιρετίζει την πρόταση οδηγίας σχετικά με τους νέους κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις που εγκρίθηκε από την Επιτροπή ⁽⁴⁾, στην οποία ορίζεται ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές δύνανται να συνεκτιμούν περιβαλλοντικές παραμέτρους, συμπεριλαμβανομένης της ενεργειακής απόδοσης, στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων. Θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η αξιολόγηση των προσφορών από τις τοπικές και περιφερειακές αρχές με τη μέθοδο της πιο οικονομικά συμφέρουσας προσφοράς, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξοικονόμηση ενέργειας για το σύνολο της διάρκειας της προσφοράς σύμβασης.

Γ. Καταναλωτές

25. τονίζει την ύπαρξη μιας κοινωνικής διάστασης της ενεργειακής πενίας, η οποία μπορεί να πλήξει ιδιαίτερα τις ομάδες χαμηλού εισοδήματος. Επίσης, υπάρχουν σημαντικές διαφορές όσον αφορά τις αιτίες και τις επιπτώσεις της ενεργειακής πενίας μεταξύ των αστικών και των αγροτικών περιοχών. Οι διαφορές αυτές πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη θέσπιση ανάλογων μέτρων, διότι δεν σχετίζονται οπωσδήποτε με τη γενική ενεργειακή απόδοση της εκάστοτε χώρας ή περιοχής.

26. ζητά να ληφθούν μέτρα τα οποία να παρέχουν στους καταναλωτές τη δυνατότητα να διαπραγματεύονται με τους παραγωγούς/προμηθευτές, με σκοπό την αποκόμιση ωφελημάτων ως αντάλλαγμα για την αλλαγή των συνθηκών ενεργειακής κατανάλωσής τους, όπως π.χ. με τη μαζική μετατόπιση της ενεργειακής ζήτησης εκτός ωρών αιχμής – για την επίτευξη εκπτώσεων προς όφελος των πελατών λιανικής. Κατά τον ίδιο τρόπο, θα πρέπει να προαχθεί ως δημόσιο αγαθό η εξάπλωση προηγμένων τεχνολογιών ευφών δικτύων, που να επιτρέπουν την αύξηση των επιπέδων ενεργειακής απόδοσης και για τους προμηθευτές (χάρη στην αποδοτική διαχείριση του δικτύου, στη βελτιωμένη συντήρηση δικτύων και εξοπλισμού κ.λπ.) και για τους καταναλωτές (χάρη στην καλύτερη γνώση της μέτρησης και τιμολόγησης της κατανάλωσης, των υπηρεσιών προμήθειας, των υπηρεσιών δικτύου, της ευφούς διαδραστικής κατανάλωσης κ.λπ.). Ακόμη, δεν πρέπει να είναι ανεκτή η άσκηση καμίας εμπορικής αντίστασης έναντι των εν λόγω τεχνολογιών, ενώ θα πρέπει να επισπευσθεί η γενικευμένη εφαρμογή τους, πριν από τις προβλεπόμενες προθεσμίες. Είναι σημαντικό να ληφθούν μέτρα ώστε οι μεγάλες αυξήσεις φόρων σε σχέση με την εγκατάσταση προηγμένων τεχνολογιών μέτρησης να μην πλήξουν τους καταναλωτές.

27. επικροτεί την ανανέωση και τη συνέχιση του προγράμματος επισημάνσης «Energy Star» που συνδέεται με την πρόταση για ένα πρόγραμμα επισημάνσης της ενεργειακής απόδοσης εξοπλισμού γραφείου και σημειώνει ότι η πρόταση κανονισμού COM (2012) 109 final προβλέπει την ανανέωση της συμφωνίας «Energy Star» σχετικά με την απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της

⁽³⁾ Πηγή: Eurostat

⁽⁴⁾ COM 2011 896 final

Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το συντονισμό προγραμμάτων επίσημησης της ενεργειακής απόδοσης για τον εξοπλισμό γραφείου (COM (2012) 108 final). Η χρήση των σημάτων «Energy Star» θα πρέπει να ενθαρρυνθεί. Σημειώτουν ότι το υψηλό κόστος της ενέργειας θα ενθαρρύνει την πώληση συσκευών υψηλής ενεργειακής απόδοσης. Κρίνεται επίσης σκόπιμο να εξετάσει η Επιτροπή τη δυνατότητα σήμανσης της ενέργειας που χρησιμοποιείται για την κατασκευή των συσκευών·

Δ. Χρηματοδότηση

28. αναφερόμενη στη γνωμοδότηση σχετικά με την ενσωμάτωση της κλιματικής αλλαγής στον μελλοντικό προϋπολογισμό⁽⁵⁾, εκδηλώνει εκ νέου την ανησυχία της για τη συνεχιζόμενη επικέντρωση σε μέτρα λιτότητας που επισκιάζουν κάθε άλλο θέμα σχετικό με την πραγματική οικονομία στο πλαίσιο του μελλοντικού προϋπολογισμού της ΕΕ (2014-2020) και ιδιαίτερα την επείγουσα ανάγκη αύξησης των κονδυλίων του προϋπολογισμού της ΕΕ που διατίθενται, τόσο σε τοπική και περιφερειακή όσο και σε αστική και αγροτική κλίμακα, για επενδύσεις τον τομέα της βιώσιμης ενέργειας, όπως έχει ζητηθεί σε προγενέστερες γνωμοδοτήσεις της ΕτΠ· χαιρετίζει, ωστόσο, τη συμπερίληψη της «μετάβασης προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα σε όλους τους τομείς» μεταξύ των επενδυτικών προτεραιοτήτων του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου (ΚΣΠ)⁽⁶⁾, τονίζοντας όμως ότι, αν και τα ταμεία τα οποία καλύπτονται από το ΚΣΠ πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων περιφερειακών προκλήσεων, απαιτείται συγχρόνως η επίτευξη ισορροπίας μεταξύ βιώσιμης παραγωγής και ενεργειακής απόδοσης·

29. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν θεώρησε σκόπιμο να συμπεριληφθεί στο κείμενο της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση κάποια διάταξη σχετικά με τη διάθεση ειδικής χρηματοδότησης, όπως π.χ. στην περίπτωση των εθνικών ταμείων ενεργειακής απόδοσης· τονίζει την ανάγκη αποφασιστικής προώθησης του ρόλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕ), μέσω των εθνικών και τοπικών πιστωτικών ιδρυμάτων, για τη χρηματοδότηση επενδύσεων σε έργα ενεργειακής απόδοσης·

30. καλεί τη Δανική Προεδρία να μεριμνήσει ώστε οι μελλοντικές παρεχόμενες ενισχύσεις με σκοπό την προώθηση μέτρων ενεργειακής απόδοσης για τη θέρμανση και την ψύξη χώρων να συναρτώνται με την υπολογιζόμενη εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται για κάθε μεμονωμένη συσκευή·

31. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί, στο πλαίσιο του επερχόμενου προϋπολογισμού της ΕΕ, σε ειδική πρόβλεψη σχετικά με την προτεινόμενη οδηγία για την ενεργειακή απόδοση και να διασφαλίσει τη χορήγηση επαρκών κονδυλίων για την ενεργειακή απόδοση των αγροτικών κατοικιών·

32. επισημαίνει ότι μείζον πρόβλημα στις αγροτικές περιοχές είναι η πρόσβαση των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε ήδη υπάρχουσα χρηματοδότηση·

— όπως π.χ. στους μηχανισμούς χρηματοδότησης (ELENA, ... κλπ.) και στις πιστώσεις που προορίζονται για την ενεργειακή απόδοση [Ευρωπαϊκό Ταμείο Ενεργειακής Απόδοσης (EEEF) ... κλπ.]·

⁽⁵⁾ Διερευνητική γνωμοδότηση με θέμα ενσωμάτωση της κλιματικής αλλαγής στον μελλοντικό προϋπολογισμό της ΕΕ (CdR 104/2011)

⁽⁶⁾ Πρόταση κανονισμού περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, τα οποία καλύπτονται από το κοινό στρατηγικό πλαίσιο (COM(2011) 615 final)

— οι εμπειρίες από την τρέχουσα δημοσιονομική περίοδο δείχνουν ότι, για διάφορους λόγους, δεν θα είναι δυνατό να εξαντληθούν οι πόροι που προβλέπονται για επενδύσεις στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης. Θα πρέπει επομένως στο πλαίσιο της δημοσιονομικής περιόδου για το 2014-2020, που προβλέπει μάλιστα υψηλότερες πιστώσεις για την ενεργειακή απόδοση, να ληφθεί μέριμνα ώστε να διευκολύνεται η πρόσβαση των τοπικών και των περιφερειακών αρχών σε αυτούς τους πόρους·

33. υπογραμμίζει ότι υπάρχουν και άλλα χρηματοδοτικά μέσα, όπως οι συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης, οι συμπράξεις δημόσιου-δημόσιου τομέα, καθώς και τα εθνικά και τα περιφερειακά ταμεία ενεργειακής απόδοσης, τα οποία προάγουν την επιτέλεση έργου στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία το δημόσιο χρήμα καθίσταται όλο και πιο δυσεύρετο. Πράγματι, κατά την παρούσα συγκυρία που χαρακτηρίζεται από σπανιότητα των διαθέσιμων δημοσίων πόρων και από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν πολυάριθμες επιχειρήσεις μικρού και μεσαίου μεγέθους, απαιτείται να επιδειχθεί ιδιαίτερη προσοχή για τη διασφάλιση της βέλτιστης δυνατής ισορροπίας μεταξύ των δαπανών της ΕΕ που πραγματοποιούνται, αφενός, για ευρείας κλίμακας έργα υποδομής και, αφετέρου, για την αποκεντρωμένη παραγωγή ενέργειας, η οποία αποτελεί την πεμπτούσια της ενέργειας στις αγροτικές περιοχές· επίσης, ζητά από την ΕΕ να προωθήσει και να ρυθμίσει σε ευρωπαϊκό επίπεδο τις επιχειρήσεις ενεργειακών υπηρεσιών ως φορείς χρηματοδότησης επενδύσεων για την αποδοτικότητα, οι οποίοι θα πρέπει επίσης να έχουν πρόσβαση στους οικείους ευρωπαϊκούς πόρους·

34. είναι της γνώμης ότι, για να βελτιωθεί η πρόσβαση στη χρηματοδότηση, απαιτούνται μέσα ικανά να βοηθήσουν τους καταναλωτές και τις δημόσιες αρχές να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις συγχρηματοδότησης και να εκπονήσουν καινοτόμα σχέδια για την εξασφάλιση πιστώσεων·

35. υπενθυμίζει ότι η έρευνα που πραγματοποιήθηκε στις αρχές του 2010 από την πλατφόρμα παρακολούθησης της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» της ΕτΠ με θέμα «Βιώσιμες ενεργειακές πολιτικές των περιφερειών και πόλεων της ΕΕ: Ορθές πρακτικές και προκλήσεις», κατέδειξε ότι οι τοπικές και περιφερειακές πρωτοβουλίες είναι συνήθως πολυτομεακές ολοκληρωμένες δράσεις οι οποίες συμβάλουν συγχρόνως στην προαγωγή της ανταγωνιστικότητας, της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Επομένως, είναι σημαντικό να συνεκτιμηθεί δεόντως αυτή η πραγματικότητα κατά τον μελλοντικό σχεδιασμό του προϋπολογισμού της ΕΕ·

36. ζητά να παρασχεθεί στις τοπικές και περιφερειακές αρχές η δυνατότητα συνεκτίμησης της ενεργειακής απόδοσης στις απαιτήσεις αγροτικού και αστικού σχεδιασμού τους·

Ε. Υλικοτεχνική υποστήριξη

37. επιθυμεί να τονίσει τη σημασία της ανάπτυξης συστημάτων υλικοτεχνικής υποστήριξης, όπως το Central European Logistics System (CELS – Κεντρικό Ευρωπαϊκό Σύστημα Υλικοτεχνικής Υποστήριξης) σε ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ, τα οποία θα μπορούσαν να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα των εμπορευματικών μεταφορών. Κάτι τέτοιο θα είχε ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση ενός ενοποιημένου συστήματος χαρτογράφησης το οποίο θα περιελάμβανε σε μια μόνο απεικόνιση όλα τα ευρωπαϊκά είδη μεταφοράς (σιδηροδρομικές, οδικές, αεροπορικές, θαλάσσιες και εσωτερικές πλωτές μεταφορές)·

38. εκτιμά ότι το σύστημα CELS θα μπορούσε να προσφέρει παραστατική χαρτογράφηση και ανάλυση του κόστους, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στην προαγωγή της οικολογικής,

οικονομικής και αποδοτικής σύνδεσης των διατροπικών μεταφορών. Το σύστημα αυτό θα αποτελούσε έναν επιγραμματικό (online) κατάλογο των εμπορευματικών μεταφορών στον οποίο θα μπορούσαν να εγγραφούν όλοι οι φορείς εκμετάλλευσης των οδικών, σιδηροδρομικών, αεροπορικών, θαλάσσιων και εσωτερικών πλωτών μεταφορών, καθιστώντας τον έτσι τον πληρέστερο κατάλογο του συνόλου των φορέων εκμετάλλευσης εμπορευματικών μεταφορών. Το σύστημα CELS θα παρείχε επίσης τη δυνατότητα προσδιορισμού των ενδεδειγμένων δρομολογίων για τις συνδυασμένες μεταφορές, με αποτέλεσμα να μπορεί να επιλεγεί η συντομότερη δυνατή οδική διαδρομή.

39. υπογραμμίζει την αξία που έχει η διαμόρφωση ολοκληρωμένων, διατομεακών και βιώσιμων ενεργειακών πολιτικών για τις αγροτικές περιοχές, οι οποίες να περιλαμβάνουν τόσο την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, των μέσω μεταφοράς κλπ. όσο και την αποκεντρωμένη παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές·

ΣΤ. Συμπεράσματα

40. υπό αυτό το πρίσμα, θεωρεί ότι η πολιτική συνοχής μπορεί να προσφέρει κατάλληλο πλαίσιο για μια συντονισμένη προσέγγιση αυτού του σύνθετου προβλήματος. Η διασύνδεση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» επιβάλλει την πλήρη συνειδητοποίηση εκ μέρους των αρμοδίων φορέων χάραξης πολιτικής της ΕΕ του γεγονότος ότι η επίτευξη βελτιώσεων σε όλους τους τομείς της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» είναι εφικτή μόνον σε περίπτωση εκτεταμένης εφαρμογής μέτρων για την ενθάρρυνση της αποτελεσματικότερης χρήσης της ενέργειας σε ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ·

41. επισημαίνει ότι απαιτείται καλύτερη εξισορρόπηση της εσωτερικής και της εξωτερικής διάστασης του ενεργειακού εφοδιασμού της ΕΕ, προώθηση της έρευνας και υλοποίηση της ενεργειακής απόδοσης, τουλάχιστον στον ίδιο βαθμό με τις επενδύσεις για νέους αγωγούς ορυκτών καυσίμων από τρίτες χώρες· επιθυμεί δε να υπενθυμίσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι εξακολουθούν ακόμη να χρειάζονται επενδύσεις δισεκατομμυρίων ευρώ για την ενεργειακή απόδοση στους τομείς της στέγασης και των μεταφορών. Η διαχείριση και εξοικονόμηση ενέργειας απαιτείται επίσης να αναγνωριστεί ως μόνιμη ανάγκη και να τύχει της δέουσας αντιμετώπισης·

42. επαναλαμβάνει ότι θα ήταν σκόπιμο τα κράτη μέλη να θεσμοθετήσουν μια διαδικασία διαβούλευσης με τη συμμετοχή περιφερειακών και τοπικών φορέων κατά τη χάραξη των εθνικών σχεδίων ενεργειακής απόδοσης (προσέγγιση «εκ των κάτω προς τα άνω»), διασφαλίζοντας ότι τα εθνικά σχέδια συνάδουν με τους τοπικούς και περιφερειακούς στόχους και πόρους· συνιστάται, επίσης, να προβλεφθεί η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών κατά το στάδιο της παρακολούθησης, ως αρμόδιων για την ανάπτυξη τους φορέων·

43. δίδει εκ νέου έμφαση στην πρωτοβουλία του Συμφώνου των Δημάρχων ως απτή απόδειξη της δέσμευσης της τοπικής αυτοδιοίκησης για την προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης και την αντιμετώπιση της πρόκλησης της κλιματικής αλλαγής· παρατηρεί,

ωστόσο, ότι οι υπογράφωντες του Συμφώνου των Δημάρχων δεν διαθέτουν κοινή μεθοδολογία υποβολής εκθέσεων. Το Σύμφωνο των Δημάρχων αποτελεί πρωτοβουλία στο πλαίσιο της οποίας οι περιφέρειες οφείλουν να κοινοποιούν τις επιδόσεις ενεργειακής απόδοσής τους χρησιμοποιώντας αυστηρά και κοινά κριτήρια κοινοποίησης (7)·

44. ζητά από την Επιτροπή να λάβει το συντομότερο δυνατό μέτρα για την υλοποίηση της ιδέας ενός συνδεδεμένου δικτύου διανομής ενέργειας σε ολόκληρη την ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό η ΕΕ μπορεί να διασφαλίσει την πρόσβαση όλων των πολιτών της ΕΕ σε έναν αξιόπιστο ενεργειακό εφοδιασμό. Το ερώτημα αυτό είναι ακόμα πιο σημαντικό από άποψη πολιτικής ασφάλειας, ώστε να ανεξαρτητοποιηθεί περισσότερο η Ευρώπη από στερεά καύσιμα προερχόμενα από χώρες με αυταρχικά καθεστώτα·

45. Βασικά μηνύματα – Σημεία δράσης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- (α) ζητά η ενεργειακή απόδοση να αποτελέσει κεντρικό και αναπόσπαστο στοιχείο των ενεργειακών πολιτικών και να της δοθεί επαρκής προτεραιότητα στην ιεράρχηση των δράσεων της ενεργειακής πολιτικής·
- (β) ενθαρρύνει μια καλύτερη ομαδοποίηση των μέτρων χρηματοδοτικής στήριξης για την ενεργειακή απόδοση και την εξοικονόμηση ενέργειας στα μελλοντικά χρηματοδοτικά προγράμματα της ΕΕ·
- (γ) απευθύνει έκκληση για ισχυρότερα μέτρα επηρεασμού της ανθρώπινης συμπεριφοράς και των προτύπων ενεργειακής κατανάλωσης και προτείνει, για τον σκοπό αυτό, να υιοθετηθεί ένα μίγμα μέτρων βάσει της τακτικής κινήτρων και κυρώσεων («καρότο και μαστίγιο»), στα οποία να καταδεικνύονται τα οικονομικά επιχειρήματα, αλλά επίσης να δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στις υποχρεωτικές απαιτήσεις, εφόσον είναι αναγκαίο·
- (δ) αναγνωρίζει ότι η τρέχουσα πολιτική εστιάζεται στις πόλεις, ούτως ώστε αυτές να επιτύχουν τους τρέχοντες στόχους, υπογραμμίζει, όμως, την ανάγκη να ξεταστούν με πιο ολοκληρωμένο και συντονισμένο τρόπο οι προκλήσεις και οι ευκαιρίες που αντιμετωπίζουν οι αγροτικές περιοχές σε ό,τι αφορά την ενεργειακή παραγωγή και κατανάλωση·
- (ε) καλεί τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές να προβούν στην ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών στους τομείς της ενεργειακής απόδοσης και της εξοικονόμησης ενέργειας και να περιορίσουν την ενεργειακή τους εξάρτηση μέσα από τον σχεδιασμό και την καθοδήγηση της παροχής των υπηρεσιών τους με ελάχιστη κατανάλωση ενέργειας.

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

(7) http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_thinkbooklet.pdf

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

95Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ 3ΗΣ ΚΑΙ 4ΗΣ ΜΑΪΟΥ 2012

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση γενικού κανονισμού για τα ταμεία του κοινού στρατηγικού πλαισίου»

(2012/C 225/07)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- ζητεί φιλόδοξο προϋπολογισμό για τη μελλοντική πολιτική συνοχής (2014-2020), προκειμένου να εκπληρωθούν οι φιλοδοξίες της Συνθήκης και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»: επίσης, ζητεί να ληφθούν υπόψη και άλλα κριτήρια πέραν του ΑΕγχΠ κατά την αξιολόγηση του επιπέδου ανάπτυξης και την κατανομή των πόρων·
- υποστηρίζει τη δομή που προτείνεται από την Επιτροπή, ήτοι την αναγνώριση δύο σημαντικών στόχων («επένδυση στην ανάπτυξη και την απασχόληση» και «εδαφική συνεργασία»), τη διατήρηση του ΕΚΤ στη σφαίρα της πολιτικής συνοχής και τη δημιουργία της νέας κατηγορίας των «περιφερειών μετάβασης», η οποία παρέχει δίκτυο ασφαλείας για περιφέρειες που δεν είναι πλέον επιλέξιμες για πλήρη ενίσχυση σύγκλισης·
- ζητεί μεγαλύτερη ευελιξία στην κατανομή των πόρων των Διαρθρωτικών Ταμείων, με ρεαλιστικότερη προσαρμογή στις ανάγκες των περιφερειών, μέσω της άμεσης συμμετοχής των τοπικών και των περιφερειακών αρχών· η εν λόγω ευελιξία πρέπει να εφαρμόζεται στην κατανομή μεταξύ του ΕΤΠΑ και του ΕΚΤ και στη θεματική συγκέντρωση των Ταμείων σε ορισμένους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»· στο πλαίσιο αυτό, ζητεί να μειωθούν ή να καταστούν πιο ευέλικτα τα κατώτατα όρια που προβλέπονται στους ειδικούς κανονισμούς·
- στηρίζει τη στρατηγική προσέγγιση του Κοινού Στρατηγικού Πλαισίου, με την ενσωμάτωση όλων των ταμείων που προορίζονται για περιφερειακούς σκοπούς, γεγονός που θα επιτρέψει τον καλύτερο συντονισμό μεταξύ ΕΤΠΑ και ΕΤΘΑ· επίσης επιθυμεί να λαμβάνεται περισσότερο υπόψη η αρχή της εδαφικής συνοχής, μέσω δράσεων για τις αστικές περιοχές, δράσεων για την τοπική ανάπτυξη, ολοκληρωμένων εδαφικών επενδύσεων και κοινών σχεδίων δράσης, αλλά θα επιθυμούσε να δοθεί περισσότερη προσοχή σε περιφέρειες στις οποίες συντελούνται βιομηχανικές μεταλλαγές ή οι οποίες αντιμετωπίζουν δημογραφικό μειονέκτημα·
- ζητεί να προωθηθεί η δυνατότητα πολυταμειακών προγραμμάτων (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, Ταμείο Συνοχής, ΕΓΤΑΑ και ΕΤΘΑ) και να υιοθετηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κάθε μέτρο για τη δημιουργία και την εφαρμογή των εν λόγω προγραμμάτων με τη δέουσα τήρηση της αρχής της αναλογικότητας·
- απορρίπτει τη μακροοικονομική προϋποθετικότητα, καθώς και το αποθεματικό επίδοσης, διότι θεωρεί ότι έρχονται σε αντίθεση με τον βασικό στόχο της πολιτικής συνοχής· αντίθετα, υποστηρίζει τη δημιουργία αποθεματικού ευελιξίας, αποτελούμενου από πόρους αυτόματης αποδέσμευσης και το οποίο θα χρηματοδοτεί πειραματικές πρωτοβουλίες· επίσης υποστηρίζει την αρχή της εκ των προτέρων προϋποθετικότητας, η οποία είναι απλουστευμένη και προληπτική και όχι κατασταλτική·
- εμμένει στην πραγματική απλούστευση των κανόνων διαχείρισης, ιδίως όσον αφορά τις αρχές ελέγχου και εποπτείας, τις δραστηριότητες που αποφέρουν έσοδα και τις δαπάνες με βάση κατάποση ποσοστού.

Εισηγήτρια

η κ. MARINI (IT/PSE), Περιφερειάρχης της Ούμπρια

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας, τα οποία καλύπτονται από το κοινό στρατηγικό πλαίσιο, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006

COM(2011) 615 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**A. Ενωσιακός προϋπολογισμός και διάθεση των κονδυλίων των ταμείων****Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Για έναν επαρκή και ισόρροπο ενωσιακό προϋπολογισμό**

1. υπενθυμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαθέτει προϋπολογισμό ο οποίος να μπορεί να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα της πολιτικής για τη συνοχή και **να ανταποκριθεί στις φιλοδοξίες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»**.

2. ζητά να διατηρηθεί η βοήθεια προς κάθε κατηγορία περιφερειών **τουλάχιστον στα ίδια επίπεδα ενωσιακής χρηματοδότησης** που προβλέπονται για την τρέχουσα περίοδο προγραμματισμού.

3. υπογραμμίζει ότι η σημερινή σοβαρή οικονομική, χρηματοπιστωτική και κοινωνική κρίση ευνοεί την παγίωση συνθηκών υποαπασχόλησης στην ευρωπαϊκή επικράτεια, που πλήττουν έντονα –αν και με διαφορετικούς τρόπους– όλες τις περιοχές της ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, τα διαρθρωτικά ταμεία αποτελούν απαραίτητη πηγή χρηματοδότησης για την αντιμετώπιση της κρίσης και τη στήριξη της ανάπτυξης των ευρωπαϊκών περιφερειών.

Περιορισμός των δυσκολιών απορρόφησης των κονδυλίων

4. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναλάβει θαρραλέες πρωτοβουλίες για **να περιορίσει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν ορισμένα κράτη μέλη στην απορρόφηση των κονδυλίων**, βελτιώνοντας τον τρόπο διαχείρισης των ευρωπαϊκών πόρων –ιδίως μέσω της απλοποίησης και της ανανέωσης των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου– και δίνοντας έμφαση στα αποτελέσματα.

Δικαιότερα και πιο ισόρροπα κριτήρια κατανομής των κονδυλίων

5. πιστεύει ότι η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση καθιστά ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη ύπαρξης εγκαίρως διαθέσιμων και συγκρίσιμων στοιχείων για το ΑΕγχΠ και άλλους, συμπληρωματικούς του ΑΕγχΠ **δείκτες** για την ορθότερη αξιολόγηση του

πραγματικού αναπτυξιακού επιπέδου των ευρωπαϊκών περιφερειών⁽¹⁾, με δεδομένο ότι θα διατηρηθεί η δέουσα επικέντρωση των πόρων στις περιφέρειες που παρουσιάζουν αναπτυξιακή υστέρηση.

6. όσον αφορά την κατανομή των πόρων, φρονεί ότι πρέπει να δοθεί η δέουσα προσοχή στις ιδιαιτερότητες εκείνων των κρατών μελών που χαρακτηρίζονται από έντονη εσωτερική οικονομική ανομοιογένεια. Ειδικότερα, εκφράζει την ανησυχία της για το κριτήριο κατανομής των πόρων που προορίζονται για την Κοινή Γεωργική Πολιτική (σε συνάρτηση με το πολυτετές δημοσιονομικό πλαίσιο), το οποίο δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τις κοινωνικές, οικονομικές και διαρθρωτικές διαφορές.

B. Η αρχιτεκτονική της πολιτικής για τη συνοχή**Απλοποιημένη διάρθρωση**

7. συμφωνεί με την επιλογή των **δύο βασικών στόχων** —«Επενδύσεις στην ανάπτυξη και στην απασχόληση» και «Εδαφική συνεργασία»— οι οποίοι συμβάλλουν στην απλοποίηση της διάρθρωσης της πολιτικής για τη συνοχή.

8. επικροτεί τη δημιουργία μιας κατηγορίας **«περιφερειών μετάβασης»**, οι οποίες θα χρηματοδοτούνται κυρίως με τους πόρους που θα αποδεσμευθούν από τις περιφέρειες και τις χώρες που θα παύσουν να υπάγονται στην πολιτική σύγκλισης και στο Ταμείο Συνοχής, χωρίς ωστόσο να μειωθεί η στήριξη στις άλλες δύο κατηγορίες περιφερειών. Χαίρεται, επίσης, για το δίκτυ ασφαλείας που προτείνεται για τις περιφέρειες που δεν θα υπάγονται πλέον αυτομάτως στον στόχο της σύγκλισης. Πράγματι, χάρη σε αυτήν τη νέα κατηγορία θα είναι δυνατή τόσο η καλύτερη υποστήριξη των περιφερειών που πλησιάζουν στη επίτευξη των στόχων της σύγκλισης ή εκείνων των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κυμαίνεται μεταξύ 75 και 90 % του ενωσιακού μέσου όρου, όσο και η προσαρμογή της ενωσιακής βοήθειας σε συνάρτηση με το εκάστοτε επίπεδο ανάπτυξης και η άμβλυνση των συνεπειών «κατωφλίου», που διαπιστώθηκαν κατά την τρέχουσα περίοδο προγραμματισμού. Η ρύθμιση αυτή θα πρέπει να ισχύει για όλα τα ταμεία του κοινού στρατηγικού πλαισίου.

9. σημειώνει ότι οι κανόνες που αφορούν τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα για την περίοδο 2014-2020 πρέπει να σέβονται τη διάρθρωση της μελλοντικής πολιτικής για τη συνοχή και ότι ο καθορισμός των επιλέξιμων για επιδότηση περιοχών δεν πρέπει να δημιουργεί αντιθέσεις μεταξύ της πολιτικής για τη συνοχή και του δικαίου του ανταγωνισμού.

⁽¹⁾ Γνωμοδότηση της ΕτΠ με θέμα: «Μέτρηση της προόδου πέρα από το ΑΕγχΠ» (CdR 163/2010 fin).

Προς έναν καταλληλότερο ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου στην πολιτική συνοχής

10. εκφράζει την ικανοποίησή της για τη **διατήρηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου** (ΕΚΤ) στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή, ως βασικού μέσου τόνωσης της απασχόλησης, αναβάθμισης των δεξιοτήτων των εργαζομένων και προώθησης της κοινωνικής ένταξης·

11. αξιώνει, ωστόσο, να ανατεθεί στις αρμόδιες περιφερειακές και τοπικές αρχές η **επιλογή των επενδυτικών προτεραιοτήτων** και η κατανομή των κονδυλίων των διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) και του ΕΚΤ, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας·

Γ. Κοινές αρχές για όλα τα ταμεία

Ενίσχυση της εταιρικής σχέσης και της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης

12. ζητά την πλήρη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών κάθε κράτους μέλους —σύμφωνα με την αρχή της **πολυεπίπεδης διακυβέρνησης** και με την κατανομή των αρμοδιοτήτων στο εσωτερικό κάθε κράτους— στις διαδικασίες εκπόνησης, διαπραγμάτευσης, εφαρμογής και αναθεώρησης των διαφόρων στρατηγικών εγγράφων, δηλαδή του κοινού στρατηγικού πλαισίου και ιδίως των συμβάσεων εταιρικής σχέσης· τα εδαφικά σύμφωνα μεταξύ τοπικών, περιφερειακών και εθνικών αρχών θα πρέπει να αποτελούν επίσης διαθέσιμη επιλογή για την επισημοποίηση των συμφωνιών σύμπραξης σε συνεργασία με τις εθνικές κυβερνήσεις·

13. θεωρεί άδικη την εξομίωση των τοπικών και των περιφερειακών αρχών με τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους στο πλαίσιο της **αρχής της εταιρικής σχέσης**, ενώ οι αυτοδιοικητικές αρχές —ως εκπρόσωποι του κοινού συμφέροντος των διοικουμένων— συνδιαχειρίζονται (σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο του κράτους τους) και συγχρηματοδοτούν έργα που εμπίπτουν στην πολιτική συνοχή·

Προς ένα ποσοστό συγχρηματοδότησης προσαρμοσμένο στο επίπεδο ανάπτυξης των περιφερειών

14. επαναλαμβάνει την **υποστήριξή της προς την αρχή της ευρωπαϊκής συγχρηματοδότησης**, χάρη στην οποία οι τοπικοί και περιφερειακοί φορείς δεσμεύονται να αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους·

15. θεωρεί ότι ο ΦΠΑ θα πρέπει να είναι επιλέξιμος, εφόσον δεν είναι **ανακτήσιμος**·

16. πιστεύει ότι θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων που προέρχονται από την κοινωνία των πολιτών και των εταίρων που εκπροσωπούν τον δημόσιο τομέα. Οι αρμόδιες τοπικές και περιφερειακές αρχές, ή οι εκπρόσωποί τους, θα πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της διαπραγματευτικής διαδικασίας για την κατάρτιση μιας σύμβασης ή συμφωνίας εταιρικής σχέσης και στο εθνικό επίπεδο, και όχι μόνον στο περιφερειακό·

Δ. Σύνδεση της πολιτικής για τη συνοχή με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»

Προς μια εναρμονισμένη και ευέλικτη θεματική συγκέντρωση

17. λαμβάνει υπό σημείωση την αρχή της **θεματικής συγκέντρωσης** στους κύριους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και στους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 174 της

ΣΛΑΕ, όπως αυτοί καθορίζονται στο πλαίσιο ενός ενωσιακού θεματολογίου, αλλά ανησυχεί για την έλλειψη ευελιξίας στην επιλογή των θεματικών στόχων, οι οποίοι θα έπρεπε να καθοριστούν βάσει μιας κατά τόπους ανάλυσης·

18. **ζητά, επομένως, πραγματική ευελιξία** στη διαχείριση όλων των Ταμείων του κοινού στρατηγικού πλαισίου, έτσι ώστε κάθε διαχειριστική αρχή να διαθέτει το μεγαλύτερο δυνατό περιθώριο να καθορίζει τους θεματικούς στόχους στους οποίους θα επικεντρωθούν οι παρεμβάσεις. Ζητά δε, γενικά, να μειωθούν σημαντικά ή να καταστούν πιο ευέλικτα τα **κατώτατα όρια** που προβλέπονται στους ειδικούς κανονισμούς για κάθε Ταμείο·

Ε. Στρατηγική προσέγγιση και διακυβέρνηση της πολιτικής για τη συνοχή

Κοινό στρατηγικό πλαίσιο: καλύτερη σύζευξη των κονδυλίων που προορίζονται για την περιφέρεια

19. υποστηρίζει την **αρτιότερη ολοκλήρωση των ταμείων της ΕΕ και επιδοκίμαζει την υπαγωγή του ΕΓΤΑΑ και του ΕΤΘΑ στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο, με διατήρηση ωστόσο του ιδιαίτερου χαρακτήρα κάθε Ταμείου**·

20. κρίνει σκόπιμη την έγκριση του κοινού στρατηγικού πλαισίου από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και από το Συμβούλιο, δεδομένου ότι το συγκεκριμένο έγγραφο θα πρέπει να τύχει της **μεγαλύτερης δυνατής αποδοχής** των θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών της ΕΕ· ως εκ τούτου, τάσσεται υπέρ της συμπερίληψης του κοινού στρατηγικού πλαισίου ως παραρτήματος στον γενικό κανονισμό·

21. θεωρεί απαραίτητο οι μηχανισμοί του κοινού στρατηγικού πλαισίου να είναι **επαρκώς ευέλικτοι** για την ουσιαστική σύζευξη τους με τις περιφερειακές πολιτικές και την τοπική ανάπτυξη·

22. εκτιμά ότι το κοινό στρατηγικό πλαίσιο θα πρέπει να προωθήσει πρωτίστως μια **εδαφική προσέγγιση από τη βάση προς την κορυφή και την ολοκλήρωση των χρηματοδοτήσεων**. Οι συστάσεις του δεν θα πρέπει να είναι υπερβολικά επιτακτικές, αλλά να αφήνουν επαρκή ευελιξία κατά την επιλογή των μέσων για την επίτευξη των θεματικών στόχων και των επενδυτικών προτεραιοτήτων, όπως καθορίζονται στους κανονισμούς των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής·

23. υπογραμμίζει ότι το κοινό στρατηγικό πλαίσιο θα πρέπει να συνδέσει δεόντως τους θεματικούς στόχους του άρθρου 9 του γενικού κανονισμού με τις επενδυτικές προτεραιότητες των κανονισμών των ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, ΤΣ, ΕΓΤΑΑ και ΕΤΘΑ και να παράσχει ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τη συμβατότητα μεταξύ των στόχων, αποφεύγοντας τα κενά και τις επικαλύψεις μεταξύ τους, ώστε να μπορέσουν να υλοποιηθούν με ολοκληρωμένο και αδιάσπαστο τρόπο τα πολυταμειακά, αλλά και πολυθεματικά έργα προτεραιότητας·

Σύμβαση εταιρικής σχέσης: περισσότερο σύμβαση και λιγότερο εταιρική σχέση

24. ζητά να συμμετέχουν πλήρως οι **περιφερειακές και οι αρμόδιες τοπικές αρχές**, στον βαθμό που αποτελούν χρηματοδότες και διαχειριστές της πολιτικής για τη συνοχή και σύμφωνα με το οικείο θεσμικό τους σύστημα, στην προετοιμασία, στη διαπραγμάτευση, στην εφαρμογή και στις τροποποιήσεις των συμβάσεων εταιρικής σχέσης (άρθρο 13 παράγραφος 2)·

25. ζητά ιδίως την άμεση συμμετοχή των περιφερειακών αρχών, σύμφωνα με το οικείο θεσμικό τους σύστημα, στη διαδικασία καθορισμού των **εσωτερικών όρων** της σύμβασης και των συνακόλουθων κυρώσεων (άρθρο 14).

26. εκφράζει την ανησυχία της για τις πιθανές καθυστερήσεις εξαιτίας της υποχρέωσης ταυτόχρονης υποβολής της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Γι' αυτόν τον λόγο, ζητά να υποβάλλονται τα προγράμματα έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης της σύμβασης.

Επιχειρησιακά προγράμματα: προς μια ολοκληρωμένη διαχείριση με περιφερειακή βάση

27. συνιστά να δοθεί στις περιφερειακές και στις τοπικές κοινότητες, σύμφωνα με το οικείο θεσμικό τους σύστημα, η δυνατότητα ενεργού συμμετοχής στη **διαχείριση των ενωσιακών πόρων** και προτρέπει ιδιαίτερα να επιλέγονται **πολυταμειακά προγράμματα**.

28. σημειώνει ότι η **καλύτερη εναρμόνιση** των κοινών διατάξεων που διέπουν τη διάθεση των κονδυλίων των διαφόρων ταμείων θα ευνοούσε την ολοκλήρωσή τους και θα τα καθιστούσε ακόμα πιο αποτελεσματικά, μειώνοντας συγχρόνως τη διοικητική επιβάρυνση για τον τελικό αποδέκτη.

29. ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί σε μια αξιολόγηση του τρόπου χρηματοδότησης, της επίδρασης και της προστιθέμενης αξίας των εφαρμοζόμενων κατά το παρόν **μακροπεριφερειακών στρατηγικών**.

ΣΤ. Προγραμματισμός με γνώμονα τα αποτελέσματα και την αξιολόγηση

Μακροοικονομικοί όροι - μια διπλή κύρωση για τα κράτη μέλη

30. απορρίπτει κατηγορηματικά τις προτάσεις που αποσκοπούν στη σύνδεση της πολιτικής για τη συνοχή με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης (μακροοικονομικοί όροι). Μάλιστα, η ΕτΠ θεωρεί ότι οι **μακροοικονομικοί όροι** αφορούν διαφορετικούς στόχους από εκείνους που επιδιώκει η πολιτική συνοχής.

31. θεωρεί, επομένως, ότι δεν μπορούν να επιβάλλονται κυρώσεις στις **τοπικές και τις περιφερειακές αρχές** επειδή ορισμένα κράτη μέλη δεν τηρούν τις δεσμεύσεις τους, ιδίως όσον αφορά το δημοσιονομικό έλλειμμα (άρθρο 21).

Επιεικότεροι εκ των προτέρων όροι: περισσότερο προληπτικοί και λιγότερο κατασταλτικοί

32. συμφωνεί με την αρχή της ύπαρξης **εκ των προτέρων όρων**, που εξασφαλίζουν ότι συγκεντρώνονται οι **απαραίτητες προϋποθέσεις** για την αποτελεσματική υλοποίηση των επενδύσεων, βάσει της αξιολόγησης των προηγούμενων εμπειριών· εξυπακούεται ότι πρέπει να αποφευχθεί, στο πλαίσιο αυτό, τόσο η επιβάρυνση της πολιτικής για τη συνοχή με υποχρεώσεις άσχετες προς την ίδια όσο και η αύξηση του διοικητικού φόρτου.

33. εκφράζει, ωστόσο, την ανησυχία ότι οι όροι που εμπίπτουν στην ευθύνη τρίτων (όπως η μη μεταφορά ενωσιακών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο) ενδέχεται να υπονομεύσουν την κατάρτιση και την εφαρμογή προγραμμάτων και έργων στο τοπικό και το περιφερειακό

επίπεδο. Θεωρεί, συνεπώς, ότι οι εκ των προτέρων όροι πρέπει να περιορίζονται στα στοιχεία που έχουν άμεση σχέση με την εφαρμογή της πολιτικής για τη συνοχή.

34. ζητεί, εξάλλου, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διασφαλίσει ότι αυτοί οι εκ των προτέρων όροι δεν οδηγούν σε **αναστολές πληρωμών ή σε δημοσιονομικές διορθώσεις**, με εξαίρεση τους όρους που έχει δεσμευθεί να τηρήσει το εκάστοτε κράτος μέλος.

Αποθεματικό επίδοσης

35. εκφράζει την ανησυχία της αναφορικά με τη δημιουργία ενός **αποθεματικού επίδοσης**, διότι φοβάται ότι ένας τέτοιος μηχανισμός θα περιόριζε ενδεχομένως τους επιδιωκόμενους στόχους σε ιδιαίτερα χαμηλά και άρα προσita επίπεδα προκειμένου να ληφθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση, ευνοώντας έργα περιορισμένης φιλοδοξίας και αποθαρρύνοντας τυχόν καινοτόμες πρωτοβουλίες· εφιστά την προσοχή στη γνώμη υπ' αριθ. 7/2011 του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στην οποία σημειώνεται ότι «αποθεματικό επίδοσης υπήρχε και για την περίοδο 2000-2006, είχε όμως περιορισμένη επιτυχία, επειδή το ποσό δαπανών που είχαν ολοκληρωθεί εγκαίρως για την ενδιάμεση επανεξέταση της επίδοσης ήταν πολύ μικρό και απουσίαζε η ενδεδειγμένη μεθοδολογία για την αξιολόγηση της προόδου των προγραμμάτων».

36. υποστηρίζει, αντιθέτως, τη σύσταση ενός **αποθεματικού ευελιξίας**, το οποίο θα συγκροτηθεί από τις αυτόματα αποδεσμευθείσες πιστώσεις και θα χρησιμοποιείται είτε για τη χρηματοδότηση πειραματικών πρωτοβουλιών σχετικών με την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη είτε για την παρέμβαση σε περιπτώσεις κρίσης.

Το πλαίσιο επιδόσεων ως μέσο καθοδήγησης (άρθρο 19)

37. σημειώνει ότι το **πλαίσιο της επανεξέτασης των επιδόσεων** περιλαμβάνει τον καθορισμό στόχων που πρέπει να επιτευχθούν σταδιακά για κάθε άξονα προτεραιότητας στα τέλη των ετών 2016 και 2018. Κατά την ΕτΠ, το ζητούμενο είναι μάλλον ένας μηχανισμός καθοδήγησης και παρακολούθησης των επιδιωκόμενων στόχων καθ' όλη την περίοδο προγραμματισμού, χωρίς να ενεργοποιείται η επιβολή δημοσιονομικών διορθώσεων ως προς τους άξονες προτεραιότητας του προγράμματος εάν από την τελική έκθεση υλοποίησης διαπιστωθεί αδυναμία εκπλήρωσης των στόχων του, δεδομένου ότι αυτή η αδυναμία μπορεί να οφείλεται σε κοινωνικοοικονομικές περιστάσεις και σε αλλαγές πολιτικής στις οποίες αναγκάστηκαν να προβούν οι εθνικές και οι περιφερειακές αρχές.

38. θεωρεί **περιττή την προσθήκη αυτής της νέας διάταξης στους διάφορους όρους** (μακροοικονομικούς, εκ των προτέρων και εκ των υστέρων) που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο σύστημα της εκ των προτέρων, κατά τη διάρκεια και εκ των υστέρων αξιολόγησης, καθώς και στον καθορισμό ποσοτικών στόχων και δεικτών αποτελεσμάτων, και ζητά στενότερη σύνδεση με τις **δράσεις αξιολόγησης** που προβλέπονται στα άρθρα 48, 49 και 50.

Αύξηση των προκαταβολών

39. επικροτεί την πρόταση να υποχρεούνται οι διαχειριστικές αρχές να εξοφλούν τους δικαιούχους πριν ζητήσουν την επιστροφή των χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Επίσης, εισηγείται να καταστεί το **σύστημα πιο ευέλικτο** και να αυξηθεί το ύψος **των προκαταβολών**, προκειμένου να υπάρχει μεγαλύτερη ρευστότητα για τις διαχειριστικές αρχές.

Κυρώσεις και δημοσιονομικές διορθώσεις: μια περισσότερο προληπτική και λιγότερο κατασταλτική προσέγγιση

40. ζητά, στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος το οποίο αντιμετώπιζει **έντονη δημοσιονομική κρίση** λαμβάνει βοήθεια από την ΕΕ, να μπορεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να τροποποιεί τη σύμβαση εταιρικής σχέσης και τα επιχειρησιακά προγράμματα μέσω ενός γόνιμου διαλόγου με το κράτος μέλος και τις άμεσα ενδιαφερόμενες τοπικές ή περιφερειακές αρχές. Ελπίζεται ότι οι ειδικοί της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα παρέχουν την υποστήριξη τους στις εθνικές και στις περιφερειακές αρχές για να τις βοηθήσουν να διαχειριστούν πιο αποτελεσματικά τα ενωσιακά κονδύλια·

Ζ. Ενίσχυση της αρχής της συνοχής

Προαγωγή των δράσεων αστικής και τοπικής ανάπτυξης και των ολοκληρωμένων τοπικών επενδύσεων

41. επιδοκίμαζει πλήρως την έμφαση που δίδεται στο θέμα της ολοκληρωμένης αστικής ανάπτυξης και, ειδικότερα, επικροτεί τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τις **δράσεις τοπικής ανάπτυξης** και τις **ολοκληρωμένες εδαφικές επενδύσεις**, οι οποίες θα πρέπει να αποτελούν βασικά μέσα υλοποίησης των στόχων της επόμενης περιόδου προγραμματισμού, και ζητά επίσης να διασαφηνιστεί περισσότερο ο τρόπος εφαρμογής αυτών των νέων διατάξεων·

42. κρίνει σκόπιμο να εφαρμοστούν αυτές οι διατάξεις με ιδιαίτερη προσοχή, έτσι ώστε να **διασφαλίζεται η αποτελεσματική υλοποίηση** της ολοκληρωμένης εδαφικής ανάπτυξης, όπως λ.χ. ο συντονισμός των παρεμβάσεων πολλαπλών ταμείων (και ιδίως του ΕΤΠΑ και του ΕΓΤΑΑ στις περιφερειακές και λειτουργικές περιοχές), η άρτια σύζευξή τους, ο ορισμός της «περιοχής έργων» και η ανάπτυξη συνεκτικής στρατηγικής·

43. υποδέχεται πολύ ευνοϊκά το γεγονός ότι οι δράσεις τοπικής ανάπτυξης με πρωτοβουλία των τοπικών κοινοτήτων μπορούν να απολαύουν προσαυξημένου (10 %) ποσοστού συγχρηματοδότησης και ζητά να επεκταθεί αυτό και στις ολοκληρωμένες εδαφικές επενδύσεις. Θεωρεί ότι η οργάνωση και η λειτουργία των ομάδων τοπικής δράσης πρέπει να συμφωνούνται μεταξύ των διαχειριστικών αρχών και των τοπικών εταίρων σε εθνικό επίπεδο·

44. ζητά να αναθεωρηθεί ο κανόνας σύμφωνα με τον οποίο οι δημόσιες αρχές δεν μπορούν να κατέχουν πάνω από το 49 % των δικαιωμάτων ψήφου στις περιπτώσεις όπου λειτουργούν ήδη θεσμοθετημένες εταιρικές σχέσεις τοπικής ανάπτυξης·

45. υπογραμμίζει την ανάγκη να υιοθετηθεί μια ολιστική προσέγγιση της τοπικής ανάπτυξης, στο πλαίσιο της οποίας θα μπορούν να υλοποιηθούν ολοκληρωμένες εδαφικές επενδύσεις, αστικές δράσεις και κοινά σχέδια δράσης·

Κατάλληλη παρέμβαση υπέρ των περιφερειών με γεωγραφικές και δημογραφικές ιδιαιτερότητες

46. τάσσεται υπέρ της **ιδιαίτερης προσοχής που αποδίδεται** στις περιοχές όπου συντελείται βιομηχανική μετάβαση, στις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα εξαιτίας των οποίων παρουσιάζουν συγκριτική υστέρηση ως προς την οικονομική και εδαφική συνοχή, καθώς και στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες (άρθρα 174 και 349 της ΣΛΕΕ)·

Συνέχιση της στήριξης της δικτύωσης των περιοχών μέσω της χρηματοδότησης έργων υποδομής

47. εκφράζει ανησυχία για το γεγονός ότι δεν λαμβάνεται υπόψη η χρηματοδότηση έργων υποδομής —και ιδίως δικτύων ΤΠΕ υψηλής ταχύτητας— και όσον αφορά τις ανεπτυγμένες περιφέρειες·

Η. Απλοποίηση των κανόνων διαχείρισης, ελέγχου και δημοσιονομικού ελέγχου

Μεγαλύτερη απλοποίηση της διαχείρισης και επιμερισμένη ευθύνη για τους ελέγχους

48. ζητά **πραγματική απλοποίηση των διατάξεων** που ρυθμίζουν τη χορήγηση των κονδυλίων στις αρχές διαχείρισης, ελέγχου και δημοσιονομικού ελέγχου, η οποία να διευκολύνει παράλληλα την πρόσβαση των δικαιούχων στις διάφορες πηγές χρηματοδότησης·

49. εκφράζει την ανησυχία μήπως η υποστήριξη για τη διοικητική ικανότητα περιορίζεται όσον αφορά το ΕΚΤ στα κράτη μέλη με λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες ή που είναι επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει για το ΕΤΠΑ, μολονότι υπάρχουν παρόμοιες απαιτήσεις για τα εθνικά συστήματα όσον αφορά και τα δύο Ταμεία·

50. εκφράζει το αίτημα η **μεγαλύτερη έμφαση της πολιτικής για τη συνοχή στα αποτελέσματα** να αφορά περισσότερο τον έλεγχο των επιδόσεων, την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα στην αξιοποίηση των κονδυλίων και λιγότερο την τυπική προσήλωση στο κανονιστικό πλαίσιο και το ύψος των δαπανών·

51. φρονεί ότι η **υπερβολική προσφυγή σε κατ' εξουσιοδότηση πράξεις** της Επιτροπής (αναφέρονται σχεδόν 50 τον αριθμό στην πρόταση κανονισμού) ενδέχεται να επιβραδύνει την εκταμίευση των κονδυλίων και, συνεπώς, προτείνει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συντάξει έναν εκτελεστικό κανονισμό στον οποίο θα καθορίζονται εξ αρχής όλοι οι όροι εφαρμογής·

Καλύτερος συντονισμός και μεγαλύτερη αναλογικότητα των ελέγχων

52. εκφράζει τις αμφιβολίες της ως προς τον **ορισμό αρχής διαπίστευσης** σε υπουργικό επίπεδο, η οποία θα αποτελεί ένα πρόσθετο, περιττό επίπεδο ελέγχου, με αποστολή τη χορήγηση διαπίστευσης στις διαχειριστικές αρχές και στις αρχές πιστοποίησης βάσει προηγούμενου δημοσιονομικού ελέγχου, διότι θεωρεί ότι η διαπίστευση θα πρέπει να αφορά περισσότερο τα συστήματα και λιγότερο τις διαχειριστικές αρχές·

53. επισημαίνει τους κινδύνους άνισης μεταχείρισης των κρατών μελών που συνεπάγεται η εσφαλμένη εφαρμογή της **αρχής της αναλογικότητας**. Τα κράτη μέλη που λαμβάνουν τις υψηλότερες χρηματοδοτήσεις κινδυνεύουν να υποβάλλονται σε πολύ πιο επαχθείς δημοσιονομικούς και λοιπούς ελέγχους· εξάλλου, η προσαρμογή του επιπέδου των ελέγχων στη χρηματοδοτική διάσταση των προγραμμάτων ενδέχεται να λειτουργεί αποτρεπτικά ως προς την επιλογή πολυταμειακών προγραμμάτων·

54. πιστεύει ότι η προτεινόμενη ετήσια εκκαθάριση των λογαριασμών θα πρέπει να είναι προαιρετική, ούτως ώστε να εξασφαλίζει αυτή τη δυνατότητα μόνο στις διαχειριστικές αρχές που επιθυμούν με αυτόν τον τρόπο να απλοστεύσουν τη διαδικασία κλεισίματος στο τέλος της περιόδου και να μειώσουν τον χρόνο διατήρησης των λογιστικών εγγράφων (άρθρα 67, 76, 77 και 131)·

55. ευελπιστεί ότι θα αποφευχθεί ο **πολλαπλασιασμός των δημοσιονομικών ελέγχων** των ιδίων φορέων από την εθνική ή περιφερειακή ελεγκτική αρχή, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο και αντιπροτείνει τη συστηματική διοργάνωση κοινών αποστολών για τη διενέργεια επιτόπιων δημοσιονομικών ελέγχων, ώστε να αποφεύγονται οι επικαλύψεις και να προαχθούν οι κοινές διαγνώσεις (άρθρο 65 παράγραφος 2).

Προς μια πραγματικά απλοποιημένη χρηματοοικονομική τεχνική για την τόνωση της επιχειρηματικότητας

56. θεωρεί ότι χρειάζεται περαιτέρω διευκρίνιση όσον αφορά τη χρήση χρηματοδοτικών μέσων και το συνυπολογισμό τους στη χρήση ενωσιακών πόρων, την εποπτεία και την κυριότητά τους· ωστόσο, υποστηρίζει τη **χρήση μέσων χρηματοδοτικής μηχανικής** για να αυξηθεί το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα των ενωσιακών κονδυλίων, υπό τον όρο ότι θα αποτελεί συμπλήρωμα και δεν θα αποβαίνει σε βάρος του στοιχείου της «επιχορήγησης» που χαρακτηρίζει την πολιτική συνοχής· η εν λόγω υποστήριξη περιορίζεται σε συμβατικές μορφές χρηματοδοτικών μέσων (κεφαλαιακές συμμετοχές, δάνεια, εγγυήσεις) και όχι σε αδιαφανή χρηματοδοτικά μέσα, όπως είναι τα παράγωγα ή τα δομημένα χρηματοπιστωτικά μέσα·

57. θεωρεί υπερβολικά δεσμευτική τη διάταξη που καθιστά υποχρεωτική τη χρήση των χρηματοδοτικών μέσων **εντός διετίας** από τη στιγμή της διάθεσής τους, σύμφωνα με τους στόχους του προγράμματος και για περίοδο τουλάχιστον 10 ετών μετά το κλείσιμό του·

Κοινό σχέδιο δράσης: ένας νεωτερισμός που πρέπει να δοκιμαστεί

58. εκφράζει την ικανοποίησή της για την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τα **κοινά σχέδια δράσης**, ως σύνολα έργων που εκτελούνται υπό την ευθύνη του δικαιούχου στο πλαίσιο

ενός ή περισσότερων επιχειρησιακών προγραμμάτων έναντι **σημαντικού** περιορισμού των διατάξεων που ρυθμίζουν τη διαχείριση, τον έλεγχο και τον δημοσιονομικό έλεγχο, αλλά λυπάται για τον αποκλεισμό των έργων υποδομής από αυτή τη δυνατότητα·

59. ζητά να μην συμφωνούνται τα κοινά σχέδια δράσης μόνο μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους, αλλά να συμμετέχουν στην απόφαση και οι συνδεδεμένες με το πρόγραμμα τοπικές ή περιφερειακές αρχές, ιδίως δεδομένου του ύψους της δημόσιας υποστήριξης, και ζητά να μειωθεί το όριο στα 5 εκατ. ευρώ·

Πράξεις που παράγουν έσοδα: ανάγκη μεγαλύτερης ευελιξίας

60. κρίνει προτιμότερη την επαναφορά των ισχυόντων για την περίοδο 2000-2006 κανόνων, οι οποίοι προβλέπουν την εφαρμογή ενιαίου και **ειδικού (μειωμένου) συντελεστή παρέμβασης** για τις πράξεις που παράγουν έσοδα·

Κατ' αποκοπήν χρηματοδότηση του κόστους: μια απλοποίηση που καθυστερεί

61. επιδοκιμάζει την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί **απλοποίησης των διαφόρων μορφών επιχορηγήσεων** και προτρέπει τις διαχειριστικές αρχές και τους δικαιούχους να επιλέγουν ως επί το πλείστον τις τυποποιημένες κλίμακες κόστους κατά μονάδα, τα κατ' αποκοπήν ποσά και την κατ' αποκοπήν χρηματοδότηση·

62. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη **να υιοθετήσουν το ταχύτερο δυνατόν** μια δίκαιη, αντικειμενική και επαληθεύσιμη **μεθοδολογία** υπολογισμού, καθώς και μεθόδους και κλίμακες κόστους κατά μονάδα, τις οποίες θα μπορούν να μετράονται οι φορείς του έργου ήδη από την αρχή του προγραμματισμού, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που θα έχει συγκεντρωθεί κατά την τρέχουσα περίοδο·

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Αιτιολογική σκέψη 14

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδώσει με πράξη κατ' εξουσιοδότηση ένα κοινό στρατηγικό πλαίσιο ώστε οι στόχοι της Ένωσης να μετουσιωθούν σε δράσεις για τα Ταμεία του ΚΣΠ και να δοθεί σαφής στρατηγική κατεύθυνση στη διαδικασία προγραμματισμού σε επίπεδο κρατών μελών και περιφερειών. Το κοινό στρατηγικό πλαίσιο θα πρέπει να διευκολύνει τον τομεακό και εδαφικό συντονισμό των παρεμβάσεων της Ένωσης στο πλαίσιο των Ταμείων του ΚΣΠ με άλλες συναφείς πολιτικές και μέσα της Ένωσης.	Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδώσει <u>επισημαίνεται, υπό τη μορφή παραρτήματος στον παρόντα κανονισμό, με πράξη κατ' εξουσιοδότηση</u> ένα κοινό στρατηγικό πλαίσιο ώστε οι στόχοι της Ένωσης να μετουσιωθούν σε δράσεις για τα Ταμεία του ΚΣΠ και να δοθεί σαφής στρατηγική κατεύθυνση στη διαδικασία προγραμματισμού σε επίπεδο κρατών μελών και περιφερειών. Το κοινό στρατηγικό πλαίσιο θα πρέπει να διευκολύνει τον τομεακό και εδαφικό συντονισμό των παρεμβάσεων της Ένωσης στο πλαίσιο των Ταμείων του ΚΣΠ με άλλες συναφείς πολιτικές και μέσα της Ένωσης.

Αιτιολογία

Οι πράξεις κατ' εξουσιοδότηση επιτρέπουν στον νομοθέτη να εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδίδει μη νομοθετικές πράξεις γενικής ισχύος, οι οποίες συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία μιας νομοθετικής πράξης. Το δε ΚΣΠ έχει σκοπό να θεσπίσει κοινούς προσανατολισμούς και κανόνες για το σύνολο των ταμείων που αποτελούν αντικείμενο επιμερισμένης διαχείρισης. Περιλαμβάνει συνεπώς ουσιώδη στοιχεία, τα οποία πρέπει να υποβληθούν σε όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και να τροποποιηθούν εάν αυτό κρίνεται αναγκαίο.

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη 16

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Βάσει του κοινού στρατηγικού πλαισίου που θα εγκρίνει η Επιτροπή, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να καταρτίσει, σε συνεργασία με τους εταίρους του και σε συνεννόηση με την Επιτροπή, μια σύμβαση εταιρικής σχέσης. Με τη σύμβαση εταιρικής σχέσης θα πρέπει να μεταφερθούν στο εθνικό πλαίσιο τα ορισθέντα στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο και να αναληφθούν σοβαρές δεσμεύσεις για την επίτευξη των στόχων της Ένωσης μέσω του προγραμματισμού των Ταμείων του ΚΣΠ.	Βάσει του κοινού στρατηγικού πλαισίου που θα εγκρίνει η Επιτροπή, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να καταρτίσει, <u>σε συνεννόηση με τις τοπικές και περιφερειακές του αρχές</u> , σε συνεργασία με τους εταίρους του και σε συνεννόηση με την Επιτροπή, μια σύμβαση εταιρικής σχέσης. Με τη σύμβαση εταιρικής σχέσης θα πρέπει να μεταφερθούν στο εθνικό πλαίσιο τα ορισθέντα στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο και να αναληφθούν σοβαρές δεσμεύσεις για την επίτευξη των στόχων της Ένωσης μέσω του προγραμματισμού των Ταμείων του ΚΣΠ.

Αιτιολογία

Στον βαθμό που συμμετέχουν στη χρηματοδότηση και τη διαχείριση της πολιτικής για τη συνοχή, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές θα πρέπει να συμμετέχουν πλήρως και στην κατάρτιση, τη διαπραγμάτευση, την εφαρμογή και την τροποποίηση των συμβάσεων εταιρικής σχέσης.

Τροπολογία 3

Αιτιολογική σκέψη 18

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Θα πρέπει να καθοριστεί ένα πλαίσιο επιδόσεων για κάθε πρόγραμμα ώστε να παρακολουθείται η πρόοδος για την επίτευξη των στόχων, των ποσοτικών συμπεριλαμβανομένων, που έχουν τεθεί για κάθε πρόγραμμα στη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού. Η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει την επανεξέταση των επιδόσεων σε συνεργασία με τα κράτη μέλη το 2017 και 2019. Ένα αποθεματικό επίδοσης θα πρέπει να προβλεφθεί και να κατανεμηθεί το 2019 στις περιπτώσεις που έχουν επιτευχθεί τα ορόσημα ως προς τις επιδόσεις. Λόγω της πολυμορφίας και του διακρατικού χαρακτήρα τους, δεν πρέπει να υπάρχει αποθεματικό για τα προγράμματα της «Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας». Στις περιπτώσεις που υπάρχει σημαντική απόκλιση ως προς την επίτευξη των ορόσημων ή των ποσοτικών στόχων, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει τις πληρωμές για ένα πρόγραμμα, ή στο τέλος της περιόδου προγραμματισμού, να εφαρμόσει δημοσιονομικές διορθώσεις, ώστε να εξασφαλίσει ότι ο προϋπολογισμός της Ένωσης δεν χρησιμοποιείται άσκοπα ή αναποτελεσματικά.	Θα πρέπει να καθοριστεί ένα πλαίσιο επιδόσεων για κάθε πρόγραμμα ώστε να παρακολουθείται η πρόοδος για την επίτευξη των στόχων, των ποσοτικών συμπεριλαμβανομένων, που έχουν τεθεί για κάθε πρόγραμμα στη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού. Η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει την επανεξέταση των επιδόσεων σε συνεργασία με τα κράτη μέλη το 2017 και το 2019. Θα πρέπει να προβλεφθεί <u>για τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού</u> Ένα αποθεματικό <u>επίδοσης ευελιξίας</u> , <u>θα πρέπει να προβλεφθεί το οποίο θα συγκροτηθεί από τις αυτόματα αποδοσμευθείσες πιστώσεις και θα προορίζεται για τη χρηματοδότηση πειραματικών πρωτοβουλιών σχετικών με την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη ή για παρέμβαση σε περιπτώσεις οικονομικής, κοινωνικής ή περιβαλλοντικής κρίσης και να κατανεμηθεί το 2019 στις περιπτώσεις που έχουν επιτευχθεί τα ορόσημα ως προς τις επιδόσεις. Λόγω της πολυμορφίας και του διακρατικού χαρακτήρα τους, δεν πρέπει να υπάρχει αποθεματικό για τα προγράμματα της «Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας».</u> Στις περιπτώσεις που υπάρχει σημαντική απόκλιση ως προς την επίτευξη των ορόσημων ή των ποσοτικών στόχων, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει τις πληρωμές για ένα πρόγραμμα, ή στο τέλος της περιόδου προγραμματισμού, να εφαρμόσει δημοσιονομικές διορθώσεις, ώστε να εξασφαλίσει ότι ο προϋπολογισμός της Ένωσης δεν χρησιμοποιείται άσκοπα ή αναποτελεσματικά.

Αιτιολογία

Η τροπολογία εκφράζει την αντίθεση της ΕτΠ στη δημιουργία ενός **αποθεματικού επίδοσης** σε εθνικό επίπεδο, από φόβο μήπως ένας τέτοιος μηχανισμός ενθαρρύνει τον περιορισμό των επιδιωκόμενων στόχων σε ιδιαίτερα χαμηλά και άρα προστά τα επίπεδα προκειμένου να ληφθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση, ευνοώντας έργα περιορισμένης φιλοδοξίας και αποθαρρύνοντας την καινοτομία.

Αντιθέτως, η ΕτΠ είναι υπέρ της σύστασης ενός **αποθεματικού ευελιξίας**, το οποίο θα συγκροτηθεί από τις αυτόματα αποδεδειγμένες πιστώσεις και θα αποσκοπεί στη χρηματοδότηση πειραματικών πρωτοβουλιών σχετικών με την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στην παρέμβαση σε περιπτώσεις κρίσης.

Τροπολογία 4

Αιτιολογική σκέψη 19

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η ύπαρξη στενότερης σχέσης μεταξύ της πολιτικής για τη συνοχή και της οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης θα εξασφαλίσει ότι η αποτελεσματικότητα των δαπανών στο πλαίσιο των Ταμείων του ΚΣΠ υποβοηθείται από ασφαλείς οικονομικές πολιτικές και ότι τα Ταμεία του ΚΣΠ μπορούν, αν χρειαστεί, να αναπροσανατολιστούν για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει μια χώρα. Η διεργασία αυτή πρέπει να είναι σταδιακή και να αρχίζει με τροποποιήσεις της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων που θα υποστηρίζουν την εφαρμογή των συστάσεων του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των μακροοικονομικών ανισορροπιών και των κοινωνικών και οικονομικών δυσκολιών. Όταν, παρά την ενισχυμένη χρήση των Ταμείων του ΚΣΠ, ένα κράτος μέλος αδυνατεί να λάβει αποτελεσματικά μέτρα στο πλαίσιο της διαδικασίας οικονομικής διακυβέρνησης, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναστείλει όλες ή μέρος των πληρωμών και των δεσμεύσεων. Οι αποφάσεις για την αναστολή των πληρωμών θα πρέπει να είναι αναλογικές και αποτελεσματικές και να λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των επιμέρους προγραμμάτων για την αντιμετώπιση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στο εν λόγω κράτος μέλος, καθώς και τις προηγούμενες τροποποιήσεις της σύμβασης εταιρικής σχέσης. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει για την αναστολή, θα πρέπει να τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης των κρατών μελών, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τον αντίκτυπο από την αναστολή πληρωμών στην οικονομία του οικείου κράτους μέλους. Η αναστολή πληρωμών θα πρέπει να αίρεται και τα κονδύλια να είναι εκ νέου διαθέσιμα στο οικείο κράτος μέλος μόλις το κράτος μέλος λάβει τα αναγκαία μέτρα.	Η ύπαρξη στενότερης σχέσης μεταξύ της πολιτικής για τη συνοχή και της οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης θα εξασφαλίσει ότι η αποτελεσματικότητα των δαπανών στο πλαίσιο των Ταμείων του ΚΣΠ υποβοηθείται από ασφαλείς οικονομικές πολιτικές και ότι τα Ταμεία του ΚΣΠ μπορούν, αν χρειαστεί, να αναπροσανατολιστούν για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει μια χώρα. Η διεργασία αυτή πρέπει να είναι σταδιακή και να αρχίζει με τροποποιήσεις της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων που θα υποστηρίζουν την εφαρμογή των συστάσεων του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των μακροοικονομικών ανισορροπιών και των κοινωνικών και οικονομικών δυσκολιών. Όταν, παρά την ενισχυμένη χρήση των Ταμείων του ΚΣΠ, ένα κράτος μέλος αδυνατεί να λάβει αποτελεσματικά μέτρα στο πλαίσιο της διαδικασίας οικονομικής διακυβέρνησης, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναστείλει όλες ή μέρος των πληρωμών και των δεσμεύσεων. Οι αποφάσεις για την αναστολή των πληρωμών θα πρέπει να είναι αναλογικές και αποτελεσματικές και να λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο των επιμέρους προγραμμάτων για την αντιμετώπιση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης στο εν λόγω κράτος μέλος, καθώς και τις προηγούμενες τροποποιήσεις της σύμβασης εταιρικής σχέσης. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει για την αναστολή, θα πρέπει να τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης των κρατών μελών, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τον αντίκτυπο από την αναστολή πληρωμών στην οικονομία του οικείου κράτους μέλους. Η αναστολή πληρωμών θα πρέπει να αίρεται και τα κονδύλια να είναι εκ νέου διαθέσιμα στο οικείο κράτος μέλος μόλις το κράτος μέλος λάβει τα αναγκαία μέτρα.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ είναι σαφώς αντίθετη στις σχετικές με τους μακροοικονομικούς όρους διατάξεις. Μάλιστα, η επιβολή κυρώσεων ή η παροχή οικονομικών κινήτρων συναφών με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, με σκοπό την τήρηση των εν λόγω μακροοικονομικών όρων, ενέχει τον κίνδυνο να υποστούν σοβαρές κυρώσεις οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, χωρίς ωστόσο να είναι οι ίδιες υπεύθυνες για την αδυναμία των κρατών μελών να ανταπεξέλθουν σε αυτές τις υποχρεώσεις.

Τροπολογία 5

Αιτιολογική σκέψη 29

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η ευθυγράμμιση των ρυθμίσεων για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων των Ταμείων του ΚΣΠ είναι αναγκαία για να απλουστευτούν οι ρυθμίσεις σχετικά με τη διαχείριση σε όλα τα επίπεδα. Έχει σημασία να εξασφαλιστούν αναλογικές απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων αλλά και να διατίθενται περιεκτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο για ορισμένα σημεία-κλειδιά της επανεξέτασης. Συνεπώς, είναι ανάγκη οι απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων να αντανακλούν τις ανάγκες ενημέρωσης για συγκεκριμένα έτη και να ευθυγραμμιστούν με το χρονοδιάγραμμα των επανεξετάσεων της επίδοσης.	Η ευθυγράμμιση των ρυθμίσεων για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων των Ταμείων του ΚΣΠ είναι αναγκαία για να απλουστευτούν οι ρυθμίσεις σχετικά με τη διαχείριση σε όλα τα επίπεδα. Έχει σημασία να εξασφαλιστούν αναλογικές απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων αλλά και να διατίθενται περιεκτικές πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο για ορισμένα σημεία-κλειδιά της επανεξέτασης. Συνεπώς, είναι ανάγκη οι απαιτήσεις για την υποβολή εκθέσεων να αντανακλούν τις ανάγκες ενημέρωσης για συγκεκριμένα έτη και να ευθυγραμμιστούν με το χρονοδιάγραμμα των επανεξετάσεων της επίδοσης.

Αιτιολογία

Όσον αφορά το πλαίσιο της επανεξέτασης των επιδόσεων, η ΕτΠ φρονεί ότι πρέπει να πρόκειται μάλλον για ένα μηχανισμό καθοδήγησης και παρακολούθησης των επιδιωκόμενων στόχων καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

Τροπολογία 6

Αιτιολογική σκέψη 43

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Σύμφωνα με τις αρχές της επιμερισμένης διαχείρισης, τα κράτη μέλη πρέπει να φέρουν την πρωταρχική ευθύνη, μέσω των συστημάτων τους διαχείρισης και ελέγχου, για την υλοποίηση και τον έλεγχο των πράξεων στα προγράμματα. Για να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του ελέγχου στην επιλογή και υλοποίηση των πράξεων και της λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να διευκρινιστούν οι λειτουργίες της διαχειριστικής αρχής.	Σύμφωνα με τις αρχές της επιμερισμένης διαχείρισης, τα κράτη μέλη και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να φέρουν την πρωταρχική ευθύνη, μέσω των συστημάτων τους διαχείρισης και ελέγχου, για την υλοποίηση και τον έλεγχο των πράξεων στα προγράμματα. Για να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του ελέγχου στην επιλογή και υλοποίηση των πράξεων και της λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να διευκρινιστούν οι λειτουργίες της διαχειριστικής αρχής.

Αιτιολογία

Τα Ταμεία του κοινού στρατηγικού πλαισίου εντάσσονται στο πεδίο της περιφερειακής πολιτικής. Ως εκ τούτου, οιαδήποτε αναφορά στις συμμετέχουσες αρχές στα πλαίσια του κανονισμού που τα διέπει πρέπει να περιλαμβάνει και τους κύριους πρωταγωνιστές: τις τοπικές και περιφερειακές αρχές.

Τροπολογία 7

Αιτιολογική σκέψη 44

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Για να εξασφαλιστεί εκ των προτέρων η βεβαιότητα για τον καθορισμό και τον σχεδιασμό των κύριων συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, τα κράτη μέλη πρέπει να ορίσουν έναν φορέα διαπίστευσης που θα είναι υπεύθυνος για τη διαπίστευση και την ανάκληση της διαπίστευσης των φορέων διαχείρισης και ελέγχου.	Για να εξασφαλιστεί εκ των προτέρων η βεβαιότητα για τον καθορισμό και τον σχεδιασμό των κύριων συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, τα κράτη μέλη πρέπει να ορίσουν έναν φορέα διαπίστευσης που θα είναι υπεύθυνος για τη διαπίστευση και την ανάκληση της διαπίστευσης των φορέων διαχείρισης και ελέγχου.

Αιτιολογία

Σκοπός είναι να αποφευχθεί ο πολλαπλασιασμός των οργάνων και των φορέων που θα καθιστούσαν το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου ακόμα πιο περίπλοκο.

Τροπολογία 8

Νέα αιτιολογική σκέψη μετά την αιτιολογική σκέψη 55

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<u>Δεδομένης της στρατηγικής διαπλοκής που υπάρχει μεταξύ των διάφορων ταμείων, απαιτείται εναρμόνιση, για όλα τα ταμεία, όλων των διαδικασιών σχεδιασμού και υλοποίησης των προγραμμάτων, ιδίως όσον αφορά τους ενιαίους συντελεστές συγχρηματοδότησης του ΕΓΤΑΑ και των διαρθρωτικών ταμείων και τη νέα κατηγορία των περιφερειών μετάβασης. Επομένως, είναι απαραίτητο αυτές οι μεταβατικές ρυθμίσεις να ισχύουν και για το ΕΓΤΑΑ.</u>

Αιτιολογία

Παρότι είναι επιθυμητό να καθοριστούν κοινές διατάξεις για τα διάφορα ταμεία, αυτό το αίτημα δεν έχει βρει μέχρι στιγμής ανταπόκριση όσον αφορά την υιοθέτηση μεταβατικών διατάξεων και τη σχετική συμμετοχή της ΕΕ (συντελεστές συγχρηματοδότησης). Ενώ έχουν θεσπιστεί μεταβατικά μέτρα για το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ (συμπεριλαμβανομένου του δικτύου ασφαλείας), δεν υπάρχει ακόμη τίποτα ανάλογο για το ΕΓΤΑΑ. Τα ταμεία θα λειτουργούσαν, συνεπώς, με πολύ διαφορετικούς όρους χρηματοδότησης, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την επιδιωκόμενη εναρμόιση. Επομένως, είναι απαραίτητο αυτές οι μεταβατικές διατάξεις να ισχύουν και για το ΕΓΤΑΑ.

Τροπολογία 9

Αιτιολογική σκέψη 58

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Για να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στα αποτελέσματα και την επίτευξη των στόχων, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτικών, της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», το πέντε τοις εκατό των πόρων για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» πρέπει να φυλαχθεί ως αποθεματικό επίδοσης για καθένα από τα Ταμεία και κατηγορία περιφέρειας σε κάθε κράτος μέλος.	Για να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στα αποτελέσματα και την επίτευξη των στόχων, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτικών, της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», το πέντε τοις εκατό των πόρων για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» πρέπει να φυλαχθεί ως αποθεματικό επίδοσης για καθένα από τα Ταμεία και κατηγορία περιφέρειας σε κάθε κράτος μέλος.

Αιτιολογία

Η τροπολογία εκφράζει την αντίθεση της ΕτΠ στη δημιουργία ενός **αποθεματικού επίδοσης** σε εθνικό επίπεδο, από φόβο μήπως ένας τέτοιος μηχανισμός ενθαρρύνει τον περιορισμό των επιδιωκόμενων στόχων σε ιδιαίτερα χαμηλά και άρα προστάζει επίπεδα προκειμένου να ληφθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση, ευνοώντας έργα περιορισμένης φιλοδοξίας και αποθαρρύνοντας την καινοτομία.

Αντιθέτως, η ΕτΠ είναι υπέρ της σύστασης ενός **αποθεματικού ευελιξίας**, το οποίο θα συγκροτηθεί από τις αυτόματα αποδεσμευθείσες πιστώσεις και θα προορίζεται για τη χρηματοδότηση πειραματικών πρωτοβουλιών σχετικών με την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και για παρεμβάσεις σε περιπτώσεις κρίσης, σε συνδυασμό με το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση και το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τροπολογία 10

Αιτιολογική σκέψη 84

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η διαδικασία για ετήσια εκκαθάριση λογαριασμών θα πρέπει να συνοδεύεται από ετήσιο κλείσιμο των ολοκληρωθεισών πράξεων (για το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής) ή δαπανών (για το ΕΚΤ). Για να μειωθεί το κόστος που συνδέεται με το τελικό κλείσιμο των επιχειρησιακών προγραμμάτων, να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση για τους δικαιούχους και να υπάρξει ασφάλεια δικαίου, το ετήσιο κλείσιμο πρέπει να είναι υποχρεωτικό ώστε να μειώνεται η περίοδος κατά την οποία πρέπει να τηρούνται τα παραστατικά και κατά την οποία πρέπει να ελέγχονται οι πράξεις και να επιβάλλονται δημοσιονομικές διορθώσεις.	Η διαδικασία για ετήσια εκκαθάριση λογαριασμών θα πρέπει να συνοδεύεται από ετήσιο κλείσιμο των ολοκληρωθεισών πράξεων (για το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής) ή δαπανών (για το ΕΚΤ). Για να μειωθεί το κόστος που συνδέεται με το τελικό κλείσιμο των επιχειρησιακών προγραμμάτων, να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση για τους δικαιούχους και να υπάρξει ασφάλεια δικαίου, <u>τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν το ετήσιο κλείσιμο</u> πρέπει να είναι υποχρεωτικό ώστε να μειώνεται η περίοδος κατά την οποία πρέπει να τηρούνται τα παραστατικά και κατά την οποία πρέπει να ελέγχονται οι πράξεις και να επιβάλλονται δημοσιονομικές διορθώσεις.

Αιτιολογία

Θεωρούμε ότι η προτεινόμενη ετήσια εκκαθάριση λογαριασμών καθιερώνει, στην πραγματικότητα, το ετήσιο κλείσιμο των λογαριασμών, το οποίο θα αυξήσει τη διοικητική επιβάρυνση, θα εισαγάγει υποχρεωτικές δημοσιονομικές διορθώσεις των παρατυπιών που ανιχνεύονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή/και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο και θα περιορίσει την ευελιξία δήλωσης και υποκατάστασης των δαπανών «υπερκάλυψης», την οποία παρέχει το σύστημα για την τρέχουσα περίοδο 2007-2013.

Τροπολογία 11

Αιτιολογική σκέψη 87

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η συχνότητα των δημοσιονομικών ελέγχων των πράξεων πρέπει να είναι ανάλογη με το μέγεθος της υποστήριξης της Ένωσης που προέρχεται από τα Ταμεία. Συγκεκριμένα, ο αριθμός των διενεργούμενων δημοσιονομικών ελέγχων πρέπει να μειώνεται, όταν η συνολική επιλέξιμη δαπάνη μιας πράξης δεν υπερβαίνει τα 100 000 ευρώ. Παρόλα αυτά, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα διενέργειας δημοσιονομικών ελέγχων ανά πάσα στιγμή, όταν υπάρχουν ενδείξεις παρατυπίας ή απάτης ή στο πλαίσιο δειγματοληπτικών ελέγχων μετά το κλείσιμο μιας περατωθείσας πράξης. Για να είναι το επίπεδο των δημοσιονομικών ελέγχων της Επιτροπής ανάλογο με τον κίνδυνο, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να μειώνει το ελεγκτικό της έργο σε σχέση με τα επιχειρησιακά προγράμματα όταν δεν υπάρχουν σημαντικές ανεπάρκειες ή όταν είναι αξιόπιστη η ελεγκτική αρχή.	Η συχνότητα των δημοσιονομικών ελέγχων των πράξεων πρέπει να είναι ανάλογη με το μέγεθος της υποστήριξης της Ένωσης που προέρχεται από τα Ταμεία. Συγκεκριμένα, ο αριθμός των διενεργούμενων δημοσιονομικών ελέγχων θα πρέπει να μειώνεται διενεργείται μόνο ένας δημοσιονομικός έλεγχος, όταν η συνολική επιλέξιμη δαπάνη μιας πράξης δεν υπερβαίνει τα 100 000 250 000 ευρώ. Παρόλα αυτά, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα διενέργειας δημοσιονομικών ελέγχων ανά πάσα στιγμή, όταν υπάρχουν ενδείξεις παρατυπίας ή απάτης ή στο πλαίσιο δειγματοληπτικών ελέγχων μετά το κλείσιμο μιας περατωθείσας πράξης. Για να είναι το επίπεδο των δημοσιονομικών ελέγχων της Επιτροπής ανάλογο με τον κίνδυνο, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να μειώνει το ελεγκτικό της έργο σε σχέση με τα επιχειρησιακά προγράμματα όταν δεν υπάρχουν σημαντικές ανεπάρκειες ή όταν είναι αξιόπιστη η ελεγκτική αρχή.

Αιτιολογία

Για λόγους διασφάλισης ουσιαστικής αναλογικότητας στους ελέγχους των επιχειρησιακών προγραμμάτων, η ΕτΠ εισηγείται να μην υποκείνται σε περισσότερο από έναν δημοσιονομικό έλεγχο οι δράσεις των οποίων οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνουν τα 250 000 ευρώ.

Τροπολογία 12

Αιτιολογική σκέψη 88

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Για τη συμπλήρωση ή την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει πράξεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 290 της Συνθήκης σε σχέση με έναν κώδικα δεοντολογίας όσον αφορά τους στόχους και τα κριτήρια υποστήριξης της υλοποίησης της εταιρικής σχέσης, την έγκριση ενός κοινού στρατηγικού πλαισίου, συμπληρωματικούς κανόνες για την κατανομή του αποθεματικού ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας, τον καθορισμό της έκτασης και του πληθυσμού που καλύπτουν οι στρατηγικές τοπικές ανάπτυξης, λεπτομερείς κανόνες για τα χρηματοδοτικά μέσα (εκ των προτέρων εκτίμηση, επιλεξιμότητα δαπανών, τύποι μη χρηματοδοτούμενων δραστηριοτήτων, συνδυασμός τύπων υποστήριξης, μεταβίβαση και διαχείριση στοιχείων ενεργητικού, αιτήσεις πληρωμής και κεφαλαιοποίηση των ετήσιων δόσεων), τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν συντελεστή για τις πράξεις που παράγουν έσοδα, τις αρμοδιότητες των κρατών μελών σε σχέση με τη διαδικασία αναφοράς παρατυπιών και ανάκτησης αχρεωστήτως καταβληθέντων, το υπόδειγμα διαχειριστικής δήλωσης αξιοπιστίας σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, τους όρους των εθνικών δημοσιονομικών ελέγχων, τα κριτήρια διαπίστευσης των διαχειριστικών αρχών και των αρχών πιστοποίησης, τον καθορισμό κοινά αποδεκτών φορέων δεδομένων, το επίπεδο της εφαρμοστέας δημοσιονομικής διόρθωσης, την τροποποίηση των παραρτημάτων και τα ειδικά μέτρα που είναι απαραίτητα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006. Πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να τροποποιεί τα παραρτήματα I και IV με στόχο την αντιμετώπιση μελλοντικών αναγκών προσαρμογής. Έχει ιδιαίτερη σημασία να διεξάγει η Επιτροπή τις απαραίτητες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού έργου της, και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων.	Για τη συμπλήρωση ή την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει πράξεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 290 της Συνθήκης σε σχέση με έναν κώδικα δεοντολογίας όσον αφορά τους στόχους και τα κριτήρια υποστήριξης της υλοποίησης της εταιρικής σχέσης, την έγκριση ενός κοινού στρατηγικού πλαισίου, συμπληρωματικούς κανόνες για την κατανομή του αποθεματικού ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας, τον καθορισμό της έκτασης και του πληθυσμού που καλύπτουν οι στρατηγικές τοπικές ανάπτυξης, λεπτομερείς κανόνες για τα χρηματοδοτικά μέσα (εκ των προτέρων εκτίμηση, επιλεξιμότητα δαπανών, τύποι μη χρηματοδοτούμενων δραστηριοτήτων, συνδυασμός τύπων υποστήριξης, μεταβίβαση και διαχείριση στοιχείων ενεργητικού, αιτήσεις πληρωμής και κεφαλαιοποίηση των ετήσιων δόσεων), τον καθορισμό του κατ' αποκοπήν συντελεστή για τις πράξεις που παράγουν έσοδα, τις αρμοδιότητες των κρατών μελών σε σχέση με τη διαδικασία αναφοράς παρατυπιών και ανάκτησης αχρεωστήτως καταβληθέντων, το υπόδειγμα διαχειριστικής δήλωσης αξιοπιστίας σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, τους όρους των εθνικών δημοσιονομικών ελέγχων, τα κριτήρια διαπίστευσης των διαχειριστικών αρχών και των αρχών πιστοποίησης, τον καθορισμό κοινά αποδεκτών φορέων δεδομένων, το επίπεδο της εφαρμοστέας δημοσιονομικής διόρθωσης, την τροποποίηση των παραρτημάτων και τα ειδικά μέτρα που είναι απαραίτητα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006. Πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να τροποποιεί τα παραρτήματα I και IV με στόχο την αντιμετώπιση μελλοντικών αναγκών προσαρμογής. Έχει ιδιαίτερη σημασία να διεξάγει η Επιτροπή τις απαραίτητες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού έργου της, και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων.

Αιτιολογία

Οι πράξεις κατ' εξουσιοδότηση επιτρέπουν στον νομοθέτη να εξουσιοδοτεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εκδίδει μη νομοθετικές πράξεις γενικής ισχύος, οι οποίες συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία μιας νομοθετικής πράξης. Η προτεινόμενη απαλοιφή μέρους της ανωτέρω αιτιολογικής σκέψης αποσκοπεί στην εναρμόνισή της με τις θέσεις που εκφράζονται στην παρούσα γνωμοδότηση, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 12 (κοινό στρατηγικό πλαίσιο), 18 (αποθεματικό επίδοσης) και 29 (στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης).

Τροπολογία 13

Αιτιολογική σκέψη 90

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, όσον αφορά τα Ταμεία του ΚΠΣ, αποφάσεις για την έγκριση συμβάσεων εταιρικής σχέσης, αποφάσεις για την κατανομή του αποθεματικού επιδόσεων και αποφάσεις για την αναστολή πληρωμών που έχουν σχέση με τις οικονομικές πολιτικές των κρατών μελών και όσον αφορά τα Ταμεία, αποφάσεις για την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, αποφάσεις για την έγκριση των μεγάλων έργων, αποφάσεις για την αναστολή των πληρωμών και αποφάσεις για δημοσιονομικές διορθώσεις.	Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, όσον αφορά τα Ταμεία του ΚΠΣ, αποφάσεις για την έγκριση συμβάσεων εταιρικής σχέσης, αποφάσεις για την κατανομή του αποθεματικού επιδόσεων και αποφάσεις για την αναστολή πληρωμών που έχουν σχέση με τις οικονομικές πολιτικές των κρατών μελών και όσον αφορά τα Ταμεία, αποφάσεις για την έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, αποφάσεις για την έγκριση των μεγάλων έργων, αποφάσεις για την αναστολή των πληρωμών και αποφάσεις για δημοσιονομικές διορθώσεις.

Αιτιολογία

Η τροπολογία εκφράζει την αντίθεση της ΕτΠ στη δημιουργία ενός **αποθεματικού επίδοσης** σε εθνικό επίπεδο, από φόβο μήπως ένας τέτοιος μηχανισμός ενθαρρύνει τον περιορισμό των επιδιωκόμενων στόχων σε ιδιαίτερα χαμηλά και άρα προσita επίπεδα προκειμένου να ληφθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση, ευνοώντας έργα περιορισμένης φιλοδοξίας και αποθαρρύνοντας την καινοτομία.

Τροπολογία 14

Άρθρο 5 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Εταιρική σχέση και πολυεπίπεδη διακυβέρνηση	Εταιρική σχέση και πολυεπίπεδη διακυβέρνηση
1. Για τη σύμβαση εταιρικής σχέσης και για κάθε πρόγραμμα αντίστοιχα, ένα κράτος μέλος οργανώνει εταιρική σχέση με τους ακόλουθους εταίρους:	1. Για τη σύμβαση εταιρικής σχέσης και για κάθε πρόγραμμα αντίστοιχα, ένα τα κράτη <u>μέλη</u> και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές οργανώνουν εταιρική σχέση με τους ακόλουθους εταίρους:
α) τις αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, αστικές και άλλες δημόσιες αρχές·	α) τις αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, αστικές και άλλες <u>αρμόδιες</u> δημόσιες αρχές·
β) τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους· και	β) τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους· και
γ) φορείς που εκπροσωπούν την κοινωνία των πολιτών, περιλαμβανομένων των περιβαλλοντικών εταίρων, μη κυβερνητικών οργανώσεων και φορέων που είναι υπεύθυνοι για την προώθηση της ισότητας και την καταπολέμηση των διακρίσεων.	γ) φορείς που εκπροσωπούν την κοινωνία των πολιτών, περιλαμβανομένων των περιβαλλοντικών εταίρων, μη κυβερνητικών οργανώσεων και φορέων που είναι υπεύθυνοι για την προώθηση της ισότητας και την καταπολέμηση των διακρίσεων.

Αιτιολογία

Με την παρούσα τροπολογία επαναλαμβάνεται η ανάγκη πλήρους συμμετοχής των τοπικών και περιφερειακών αρχών, σύμφωνα με την αρχή της **πολυεπίπεδης διακυβέρνησης**, στις διαδικασίες εκπόνησης, διαπραγμάτευσης, εφαρμογής και αναθεώρησης των διαφόρων στρατηγικών εγγράφων, δηλαδή του ΚΣΠ, των συμβάσεων εταιρικής σχέσης και των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Κρίνεται δε άδικο να εξομοιώνονται στο πλαίσιο της **αρχής της εταιρικής σχέσης** οι τοπικές και περιφερειακές αρχές με τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους, ενώ αυτές –ως εκπρόσωποι του γενικού συμφέροντος των πολιτών και των περιοχών που διοικούν– είναι συνδιαχειρίστριες και συγχρηματοδότες των έργων των διαρθρωτικών ταμείων.

Τροπολογία 15

Άρθρο 9 παράγραφοι 6 και 11

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Θεματικοί στόχοι	Θεματικοί στόχοι
[...]	[...]
6) προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της αποδοτικότητας των πόρων·	6) προστασία του περιβάλλοντος, <u>της πολιτιστικής κληρονομιάς</u> και προώθηση της αποδοτικότητας των πόρων·
[...]	[...]
11) ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας και αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης.	11) ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας και αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης <u>και παροχή στρατηγικού προσανατολισμού για την εδαφική ανάπτυξη στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης βάσει της Εδαφικής Ατζέντας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.</u>

ΑιτιολογίαΩς προς την παράγραφο 6:

Κρίνεται απολύτως απαραίτητη η συμπερίληψη της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς στους θεματικούς στόχους των ταμείων του ΚΣΠ. Επιπροσθέτως, η τροπολογία συνάδει με το άρθρο 5 παράγραφος 6 στοιχείο γ) της πρότασης κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Ως προς την παράγραφο 11:

Η τεχνική βοήθεια θα πρέπει να διευκολύνει τη στρατηγική παρέμβαση και από τη βάση προς την κορυφή. Στην Εδαφική Ατζέντα 2020, που εγκρίθηκε από τα κράτη μέλη το 2011, περιέχονται πολύ χρήσιμες συστάσεις όσον αφορά την εδαφική ανάπτυξη στην ΕΕ.

Τροπολογία 16

Άρθρο 11

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Το κοινό στρατηγικό πλαίσιο θεσπίζει:	Το κοινό στρατηγικό πλαίσιο θεσπίζει:
α) για κάθε θεματικό στόχο, τις βασικές δράσεις που θα υποστηριχθούν από το κάθε Ταμείο του ΚΣΠ·	α) για κάθε θεματικό στόχο, τις βασικές δράσεις που θα υποστηριχθούν από το κάθε Ταμείο του ΚΣΠ·
β) τις βασικές εδαφικές προκλήσεις για τις αστικές, αγροτικές, παράκτιες και αλιευτικές περιοχές καθώς και για τις περιοχές με ιδιαίτερα εδαφικά χαρακτηριστικά που αναφέρονται στα άρθρα 174 και 349 της Συνθήκης, οι οποίες πρέπει να αντιμετωπιστούν από τα Ταμεία του ΚΣΠ·	β) τις βασικές εδαφικές προκλήσεις για τις αστικές, αγροτικές, παράκτιες και αλιευτικές περιοχές καθώς και για τις περιοχές με ιδιαίτερα εδαφικά χαρακτηριστικά που αναφέρονται στα άρθρα 174 και 349 της Συνθήκης, οι οποίες πρέπει να αντιμετωπιστούν από τα Ταμεία του ΚΣΠ·
γ) τις οριζόντιες αρχές και τους στόχους πολιτικής για την εφαρμογή των Ταμείων του ΚΣΠ·	γ) τις οριζόντιες αρχές και τους στόχους πολιτικής για την εφαρμογή των Ταμείων του ΚΣΠ·
δ) τους τομείς προτεραιότητας για τις δραστηριότητες συνεργασίας κάθε Ταμείου του ΚΣΠ, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές θαλάσσιων λεκανών·	δ) τους τομείς προτεραιότητας για τις δραστηριότητες συνεργασίας κάθε Ταμείου του ΚΣΠ, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις μακροπεριφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές θαλάσσιων λεκανών·
ε) τους μηχανισμούς συντονισμού μεταξύ των Ταμείων του ΚΣΠ και με άλλες συναφείς πολιτικές και μέσα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών μέσων για τη συνεργασία·	ε) τους μηχανισμούς συντονισμού μεταξύ των Ταμείων του ΚΣΠ και με άλλες συναφείς πολιτικές και μέσα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών μέσων για τη συνεργασία·
στ) τους μηχανισμούς για την εξασφάλιση της συνοχής και της συνέπειας του προγραμματισμού των Ταμείων του ΚΣΠ με τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και των σχετικών συστάσεων του Συμβουλίου που έχουν εκδοθεί βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης.	στ) τους μηχανισμούς για την εξασφάλιση της συνοχής και της συνέπειας του προγραμματισμού των Ταμείων του ΚΣΠ με τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και των σχετικών συστάσεων του Συμβουλίου που έχουν εκδοθεί βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης.

Αιτιολογία

Πιστεύουμε ότι οι βασικές δράσεις που εισηγείται η Επιτροπή στο πλαίσιο του ΚΣΠ αποτελούν μια νέα μορφή συγκεντρωτισμού. Επιπλέον, θεωρούμε ότι τα ιδιαίτερα εδαφικά χαρακτηριστικά θα πρέπει να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Το ίδιο ισχύει και για τις ενδεχόμενες αλληλεπιδράσεις των περιφερειακών στρατηγικών των προγραμμάτων με τις εκάστοτε μακροπεριφερειακές στρατηγικές.

Τροπολογία 17

Άρθρο 12

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 142 του κοινού στρατηγικού πλαισίου εντός 3 μηνών από την έκδοση του παρόντος κανονισμού.	Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδώσει εισηγείται, υπό τη μορφή παράρτηματος στον παρόντα κανονισμό, εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 142 του <u>κοινού στρατηγικού πλαισίου</u> , εντός 3 μηνών από την έκδοση του παρόντος κανονισμού.
Όταν υπάρχουν μείζονες αλλαγές στη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η Επιτροπή επανεξετάζει και, όπου χρειάζεται, εγκρίνει, με κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 142, αναθεωρημένο κοινό στρατηγικό πλαίσιο.	Όταν υπάρχουν μείζονες αλλαγές στη στρατηγική της Ένωσης για μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, η Επιτροπή επανεξετάζει και, όπου χρειάζεται, εγκρίνει, με κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 142, αναθεωρημένο κοινό στρατηγικό πλαίσιο.
Εντός έξι μηνών από την έγκριση ενός αναθεωρημένου κοινού στρατηγικού πλαισίου, τα κράτη μέλη προτείνουν τροποποιήσεις, εάν είναι απαραίτητο, της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων τους, για να διασφαλίσουν την συνέπιά τους με το αναθεωρημένο κοινό στρατηγικό πλαίσιο.	Εντός έξι μηνών από την έγκριση ενός αναθεωρημένου κοινού στρατηγικού πλαισίου, τα κράτη μέλη προτείνουν τροποποιήσεις, εάν είναι απαραίτητο, της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων τους, για να διασφαλίσουν την συνέπιά τους με το αναθεωρημένο κοινό στρατηγικό πλαίσιο.

Αιτιολογία

Οι πράξεις κατ' εξουσιοδότηση επιτρέπουν στον νομοθέτη να εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδίδει μη νομοθετικές πράξεις γενικής ισχύος, οι οποίες συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία μιας νομοθετικής πράξης. Το δε ΚΣΠ έχει σκοπό να θεσπίσει κοινούς προσανατολισμούς και κανόνες για το σύνολο των ταμείων που αποτελούν αντικείμενο επιμερισμένης διαχείρισης. Περιλαμβάνει συνεπώς ουσιώδη στοιχεία, τα οποία πρέπει να υποβληθούν σε όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και να τροποποιηθούν εάν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Τροπολογία 18

Άρθρο 13

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Προετοιμασία της σύμβασης εταιρικής σχέσης	Προετοιμασία της σύμβασης εταιρικής σχέσης
1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σύμβαση εταιρικής σχέσης για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2020.	1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει, <u>σε συνεννόηση με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές</u> , σύμβαση εταιρικής σχέσης για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2020.
2. Η σύμβαση εταιρικής σχέσης συντάσσεται από τα κράτη μέλη σε συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 5. Η σύμβαση εταιρικής σχέσης καταρτίζεται σε διάλογο με την Επιτροπή.	2. <u>Στα κράτη μέλη όπου η εθνική νομοθεσία ή διοικητικές διατάξεις αναθέτουν στις περιφέρειες και στις τοπικές αρχές ρόλο διαχειριστή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, οι αρχές αυτές συμμετέχουν πλήρως στην κατάρτιση της σύμβασης εταιρικής σχέσης.</u>
3. Η σύμβαση εταιρικής σχέσης καλύπτει τη συνολική υποστήριξη των Ταμείων του ΚΣΠ στο οικείο κράτος μέλος.	3. Η σύμβαση εταιρικής σχέσης συντάσσεται από τα κράτη μέλη σε συνεργασία με τους εταίρους που αναφέρονται στο άρθρο 5. Η σύμβαση εταιρικής σχέσης καταρτίζεται σε διάλογο με την Επιτροπή.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει τη σύμβαση εταιρικής σχέσης του στην Επιτροπή εντός 3 μηνών από την έγκριση του κοινού στρατηγικού πλαισίου.	3. 4. Η σύμβαση εταιρικής σχέσης καλύπτει τη συνολική υποστήριξη των Ταμείων του ΚΣΠ στο οικείο κράτος μέλος. 4. 5. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει τη σύμβαση εταιρικής σχέσης του στην Επιτροπή εντός 3 <u>5</u> μηνών από την έγκριση του κοινού στρατηγικού πλαισίου.

Αιτιολογία

Στον βαθμό που συμμετέχουν στη χρηματοδότηση και τη διαχείριση της πολιτικής για τη συνοχή, οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές θα πρέπει να συμμετέχουν πλήρως και στην κατάρτιση, τη διαπραγμάτευση, την εφαρμογή και την τροποποίηση των συμβάσεων εταιρικής σχέσης. Εξάλλου, δεδομένου του όγκου και του λεπτομερούς χαρακτήρα των ζητούμενων πληροφοριών, της υποχρέωσης να υποβάλλονται τα προγράμματα ταυτόχρονα με τη σύμβαση εταιρικής σχέσης (όπως ορίζεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3), καθώς και της πρόνοιας που πρέπει να λαμβάνεται για την εύρυθμη λειτουργία της εταιρικής σχέσης, κρίνεται απαραίτητη η πρόβλεψη μεγαλύτερης προθεσμίας.

Τροπολογία 19

Άρθρο 14

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Περιεχόμενο της σύμβασης εταιρικής σχέσης Η σύμβαση εταιρικής σχέσης ορίζει: α) ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις προτεραιότητες της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, που περιλαμβάνουν: (i) ανάλυση των ανισοτήτων και των αναπτυξιακών αναγκών με αναφορά στους θεματικούς στόχους και τις βασικές δράσεις που ορίζονται στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο και τους ειδικούς στόχους που ορίζονται στις ειδικές για κάθε χώρα συστάσεις βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης· (ii) συνοπτική ανάλυση των εκ των προτέρων αξιολογήσεων των προγραμμάτων που αιτιολογούν την επιλογή των θεματικών στόχων και την ενδεικτική κατανομή των πόρων των Ταμείων του ΚΣΠ· (iii) για κάθε θεματικό στόχο, σύνοψη των κύριων αναμενόμενων αποτελεσμάτων για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ· (iv) ενδεικτική κατανομή της υποστήριξης από την Ένωση ανά θεματικό στόχο σε εθνικό επίπεδο για καθένα από τα Ταμεία του ΚΣΠ, καθώς και το συνολικό ενδεικτικό ποσό υποστήριξης που προβλέπεται για τους στόχους που αφορούν την κλιματική αλλαγή· (v) τους κύριους τομείς προτεραιότητας για τη συνεργασία, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τις μακρο-περιφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες· (vi) τις οριζόντιες αρχές και τους στόχους πολιτικής για την υλοποίηση των Ταμείων του ΚΣΠ· (vii) τον κατάλογο των προγραμμάτων του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ και του Ταμείου Συνοχής, με εξαίρεση τα προγράμματα του στόχου της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας, και τα προγράμματα του ΕΓΤΑΑ και του ΕΤΘΑ, με τις αντίστοιχες ενδεικτικές χορηγήσεις ανά Ταμείο του ΚΣΠ και ανά έτος·	Περιεχόμενο της σύμβασης εταιρικής σχέσης Η σύμβαση εταιρικής σχέσης ορίζει: α) ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις προτεραιότητες της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, που περιλαμβάνουν: (i) ανάλυση των ανισοτήτων και των αναπτυξιακών αναγκών με αναφορά στους θεματικούς στόχους και τις βασικές δράσεις που ορίζονται στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο και τους ειδικούς στόχους που ορίζονται στις ειδικές για κάθε χώρα συστάσεις βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης· (ii) συνοπτική ανάλυση των εκ των προτέρων αξιολογήσεων των προγραμμάτων που αιτιολογούν την επιλογή των θεματικών στόχων και την ενδεικτική κατανομή των πόρων των Ταμείων του ΚΣΠ· (iii) για κάθε θεματικό στόχο, σύνοψη των κύριων αναμενόμενων αποτελεσμάτων για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ· (iv) ενδεικτική κατανομή της υποστήριξης από την Ένωση ανά θεματικό στόχο σε εθνικό επίπεδο για καθένα από τα Ταμεία του ΚΣΠ, καθώς και το συνολικό ενδεικτικό ποσό υποστήριξης που προβλέπεται για τους στόχους που αφορούν την κλιματική αλλαγή· (v) τους κύριους τομείς προτεραιότητας για τη συνεργασία, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τις μακρο-περιφερειακές στρατηγικές και τις στρατηγικές για τις θαλάσσιες λεκάνες· (iv) τις οριζόντιες αρχές και τους στόχους πολιτικής για την υλοποίηση των Ταμείων του ΚΣΠ· (vi) τον κατάλογο των προγραμμάτων του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ και του Ταμείου Συνοχής, με εξαίρεση τα προγράμματα του στόχου της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας, και τα προγράμματα του ΕΓΤΑΑ και του ΕΤΘΑ, με τις αντίστοιχες ενδεικτικές χορηγήσεις ανά Ταμείο του ΚΣΠ και ανά έτος·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
β) μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την εδαφική ανάπτυξη που χρηματοδοτείται από τα Ταμεία του ΚΣΠ, η οποία ορίζει: (i) τους μηχανισμούς σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο που εξασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ των Ταμείων του ΚΣΠ και άλλων ενωσιακών και εθνικών χρηματοδοτικών μέσων καθώς και με την ΕΤΕπ· (ii) τις ρυθμίσεις που θα διασφαλίσουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της χρήσης των Ταμείων του ΚΣΠ για την εδαφική ανάπτυξη αστικών, αγροτικών, παράκτιων και αλιευτικών περιοχών, καθώς και περιοχών με ιδιαίτερα εδαφικά χαρακτηριστικά, και ιδίως τις ρυθμίσεις εφαρμογής των άρθρων 28, 29 και 99 που συνοδεύονται, κατά περίπτωση, από κατάλογο των πόλεων που θα συμμετάσχουν στον μηχανισμό αστικής ανάπτυξης ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού του ΕΤΠΑ· [...] ε) ρυθμίσεις που διασφαλίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή των Ταμείων του ΚΣΠ, οι οποίες περιλαμβάνουν: (i) εκτίμηση της ενδεχόμενης ανάγκης να ενισχυθεί η διοικητική ικανότητα των αρχών και των δικαιούχων και, όπου χρειάζεται, των δικαιούχων των μέτρων που πρέπει να ληφθούν γι' αυτό τον σκοπό· (ii) συνοπτική παρουσίαση των προγραμματιζόμενων ενεργειών και των αντίστοιχων ποσοτικών στόχων στα προγράμματα για να επιτευχθεί μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους· (iii) αξιολόγηση των υφισταμένων συστημάτων ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων και των μέτρων που προγραμματίζονται για να εξασφαλιστεί ότι όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των δικαιούχων και των αρμόδιων διαχειριστικών και ελεγκτικών αρχών των προγραμμάτων μπορούν να πραγματοποιούνται αποκλειστικά μέσω ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων.	β) μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την εδαφική ανάπτυξη που χρηματοδοτείται από τα Ταμεία του ΚΣΠ, η οποία ορίζει: (i) τους μηχανισμούς σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο που εξασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ των Ταμείων του ΚΣΠ και άλλων ενωσιακών και εθνικών χρηματοδοτικών μέσων καθώς και με την ΕΤΕπ· (ii) τις ρυθμίσεις που θα διασφαλίσουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της χρήσης των Ταμείων του ΚΣΠ για την εδαφική ανάπτυξη αστικών, <u>περιαστικών, λειτουργικών</u>, αγροτικών, παράκτιων και αλιευτικών περιοχών, καθώς και περιοχών με ιδιαίτερα εδαφικά χαρακτηριστικά, και ιδίως τις ρυθμίσεις εφαρμογής των άρθρων 28, 29 και 99 που συνοδεύονται, κατά περίπτωση, από κατάλογο των πόλεων που θα συμμετάσχουν στον μηχανισμό αστικής ανάπτυξης ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού του ΕΤΠΑ· [...] ε) ρυθμίσεις που διασφαλίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή των Ταμείων του ΚΣΠ, οι οποίες περιλαμβάνουν: (i) εκτίμηση της ενδεχόμενης ανάγκης να ενισχυθεί η διοικητική ικανότητα των αρχών και των δικαιούχων και, όπου χρειάζεται, των δικαιούχων των μέτρων που πρέπει να ληφθούν γι' αυτό τον σκοπό· (ii) συνοπτική παρουσίαση των προγραμματιζόμενων ενεργειών και των αντίστοιχων ποσοτικών στόχων στα προγράμματα για να επιτευχθεί μείωση της διοικητικής επιβάρυνσης για τους δικαιούχους· (iii) αξιολόγηση των υφισταμένων συστημάτων ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων και των μέτρων που προγραμματίζονται για να εξασφαλιστεί ότι όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των δικαιούχων και των αρμόδιων διαχειριστικών και ελεγκτικών αρχών των προγραμμάτων μπορούν να πραγματοποιούνται αποκλειστικά μέσω ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων. <u>Αντιθέτως, τα προγράμματα εδαφικής συνεργασίας δεν αποτελούν μέρος της σύμβασης εταιρικής σχέσης.</u>

Αιτιολογία

Δεν κρίνεται απαραίτητο να συμπεριλαμβάνονται στις συμβάσεις εταιρικής σχέσης στοιχεία που έχουν ήδη παρασχεθεί και αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων· οι συγκεκριμένες διατάξεις είναι περιττές και δεν βοηθούν στην απλοποίηση της διαδικασίας. Επιπλέον, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αναλάβουν δεσμεύσεις που έχουν ήδη γίνει σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Η ολοκληρωμένη προσέγγιση της χρήσης των Ταμείων του ΚΣΠ έχει θεμελιώδη σημασία και για τις περιαστικές ζώνες, διότι άλλως υπάρχει κίνδυνος όχι μόνο να απολέσουν τους πόρους που προορίζονται για τις αγροτικές περιοχές, αλλά και τις χρηματοδοτήσεις που χορηγούνται στις πόλεις, τη στιγμή που οι περιαστικές περιοχές αυξάνονται ολοένα και περισσότερο στους κόλπους της ΕΕ.

Τέλος, η ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία δεν μπορεί, λόγω του πολυμερούς χαρακτήρα της, να υποβληθεί σε διαχείριση μέσω του εργαλείου της σύμβασης εταιρικής σχέσης. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να εξαιρεθεί ρητώς από το πεδίο εφαρμογής της.

Τροπολογία 20

Άρθρο 16

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Θεματική συγκέντρωση	Θεματική συγκέντρωση
Τα κράτη μέλη συγκεντρώνουν την υποστήριξη, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, στις παρεμβάσεις που παράγουν τη μεγαλύτερη δυνατή προστιθέμενη αξία σε σχέση με τη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, αντιμετωπίζοντας τις προκλήσεις που προσδιορίζονται στις ειδικές ανά χώρα συστάσεις βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές και περιφερειακές ανάγκες.	Τα κράτη μέλη συγκεντρώνουν την υποστήριξη, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες για κάθε Ταμείο, στις παρεμβάσεις που παράγουν τη μεγαλύτερη δυνατή προστιθέμενη αξία σε σχέση με τη στρατηγική της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, αντιμετωπίζοντας τις προκλήσεις που προσδιορίζονται στις ειδικές ανά χώρα συστάσεις βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που εκδίδονται βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές και περιφερειακές ανάγκες. <u>Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι διαχειριστικές αρχές επιλέγουν αυτόνομα τους θεματικούς στόχους και τις επενδυτικές προτεραιότητες στις οποίες θα συγκεντρωθεί η συνολική ενωσιακή υποστήριξη.</u>

Αιτιολογία

Η ΕτΠ συμφωνεί με την αρχή συγκέντρωσης του μεγαλύτερου μέρους των πόρων σε περιορισμένο αριθμό θεματικών στόχων ή/και επενδυτικών προτεραιοτήτων. Ωστόσο, φρονεί ότι η επιλογή αυτών των στόχων και προτεραιοτήτων θα πρέπει να επαφίεται στις διαχειριστικές αρχές, οι οποίες θα προσαρμόζουν τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και του ΚΣΠ στις κατά τόπους ιδιαιτερότητες.

Τροπολογία 21

Άρθρο 17

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Εκ των προτέρων όροι	Εκ των προτέρων όροι
1. Καθορίζονται εκ των προτέρων όροι για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ στους ειδικούς κανόνες κάθε Ταμείου.	1. Καθορίζονται εκ των προτέρων όροι για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ στους ειδικούς κανόνες κάθε Ταμείου.
2. Τα κράτη μέλη εκτιμούν αν πληρούνται οι εφαρμοστέοι εκ των προτέρων όροι.	2. Τα κράτη μέλη εκτιμούν, <u>σε συνεννόηση με τις τοπικές και τις περιφερειακές τους αρχές</u> , αν πληρούνται οι εφαρμοστέοι εκ των προτέρων όροι <u>με σεβασμό της καταννομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διάφορων διοικητικών επιπέδων.</u>
3. Σε περίπτωση που δεν ικανοποιούνται οι εκ των προτέρων όροι κατά την ημερομηνία διαβίβασης της σύμβασης εταιρικής σχέσης, τα κράτη μέλη παραθέτουν στη σύμβαση εταιρικής σχέσης συνοπτική παρουσίαση των μέτρων που θα λάβουν σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους, προκειμένου να διασφαλίσουν τη συμμόρφωσή τους το αργότερο εντός δύο ετών από την έγκριση της σύμβασης εταιρικής σχέσης ή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016, ανάλογα με το ποια ημερομηνία προηγείται.	3. Σε περίπτωση που δεν ικανοποιούνται οι εκ των προτέρων όροι κατά την ημερομηνία διαβίβασης της σύμβασης εταιρικής σχέσης, τα κράτη μέλη παραθέτουν στη σύμβαση εταιρικής σχέσης συνοπτική παρουσίαση των μέτρων που θα λάβουν σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους, προκειμένου να διασφαλίσουν τη συμμόρφωσή τους το αργότερο εντός δύο <u>τριών</u> ετών από την έγκριση της σύμβασης εταιρικής σχέσης ή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2016, ανάλογα με το ποια ημερομηνία προηγείται.
4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν λεπτομερή μέτρα για την τήρηση των εκ των προτέρων όρων, συμπεριλαμβανομένου του χρονοδιαγράμματος της εφαρμογής τους, στα σχετικά προγράμματα.	4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν, <u>σε συνεννόηση με τις τοπικές και τις περιφερειακές τους αρχές</u> , τα λεπτομερή μέτρα για την τήρηση των εκ των προτέρων όρων, συμπεριλαμβανομένου του χρονοδιαγράμματος της εφαρμογής τους, στα σχετικά προγράμματα.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
5. Η Επιτροπή αξιολογεί τα παρεχόμενα στοιχεία σχετικά με την τήρηση των εκ των προτέρων όρων στο πλαίσιο της αξιολόγησης της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων. Μπορεί να αποφασίσει, κατά την έγκριση ενός προγράμματος, να αναστείλει το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών για ένα πρόγραμμα μέχρι την επιτυχή εφαρμογή των μέτρων για την τήρηση των εκ των προτέρων όρων. Η μη εφαρμογή των μέτρων για την τήρηση των εκ των προτέρων όρων εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο πρόγραμμα συνιστά αιτία αναστολής των πληρωμών από την Επιτροπή.	5. Η Επιτροπή αξιολογεί τα παρεχόμενα στοιχεία σχετικά με την τήρηση των εκ των προτέρων όρων στο πλαίσιο της αξιολόγησης της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων. Μπορεί να αποφασίσει, κατά την έγκριση ενός προγράμματος, να αναστείλει το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών για ένα πρόγραμμα μέχρι την επιτυχή εφαρμογή των μέτρων για την τήρηση των εκ των προτέρων όρων. Η μη εφαρμογή των μέτρων για την τήρηση των εκ των προτέρων όρων εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο πρόγραμμα μπορεί να αποτελέσει συνιστά αιτία αναστολής των πληρωμών από την Επιτροπή.
6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 δεν εφαρμόζονται σε προγράμματα στο πλαίσιο του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.	6. Οι παράγραφοι 1 έως 5 δεν εφαρμόζονται σε προγράμματα στο πλαίσιο του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας.

Αιτιολογία

Κατά την ΕτΠ, αυτοί οι εκ των προτέρων όροι δεν πρέπει να οδηγούν σε **αναστολή πληρωμών ή στην επιβολή δημοσιονομικών διορθώσεων**, με εξαίρεση τους όρους τους οποίους έχει δεσμευθεί να τηρήσει το κάθε κράτος μέλος. Πράγματι, εάν αυτοί οι εκ των προτέρων όροι δεν πληρούνται στην αρχή της περιόδου προγραμματισμού, είναι αδύνατο να προγραμματιστεί η επένδυση που εξαρτάται από την πλήρωσή τους. Συνεπώς, δεν υπάρχει λόγος να επιβληθούν κυρώσεις εκ των υστέρων. Επίσης, είναι σημαντικό να λάβει υπόψη της η Επιτροπή το θεσμικό πλαίσιο κάθε κράτους μέλους και την κατανομή των αρμοδιοτήτων στο εσωτερικό του. Είναι αδιανόητο να αναλαμβάνει η κεντρική διοίκηση ενός κράτους μέλους δεσμεύσεις για θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες των τοπικών και περιφερειακών αρχών και αντιστρόφως.

Τροπολογία 22

Άρθρο 18

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αποθεματικό επίδοσης Το 5 % των πόρων που διατίθενται σε κάθε Ταμείο του ΚΣΠ και κράτος μέλος, με εξαίρεση τους πόρους που διατίθενται στον στόχο της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας και τον Τίτλο V του κανονισμού ΕΤΘΑ, συνιστά αποθεματικό επίδοσης που κατανέμεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.	Αποθεματικό επίδοσης ευελιξίας Το 5 % των πόρων που διατίθενται σε κάθε Ταμείο του ΚΣΠ και κράτος μέλος, με εξαίρεση τους πόρους που διατίθενται στον στόχο της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας και τον Τίτλο V του κανονισμού ΕΤΘΑ, συνιστά αποθεματικό επίδοσης που κατανέμεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. <u>Προβλέπεται η σύσταση αποθεματικού ευελιξίας, το οποίο θα συγκροτηθεί από τις αυτόματα αποδεσμευθείσες πιστώσεις κατά την περίοδο προγραμματισμού, εντός των ορίων των κονδυλίων που έχουν προβλεφθεί για κάθε κράτος μέλος. Το εν λόγω αποθεματικό:</u> i) <u>θα αποσκοπεί στη χρηματοδότηση πειραματικών πρωτοβουλιών σχετικών με την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και</u> ii) <u>θα επιτρέπει τη χρήση των διαρθρωτικών ταμείων σε περιπτώσεις οικονομικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής κρίσης.</u>

Αιτιολογία

Η τροπολογία εκφράζει την αντίθεση της ΕτΠ στη δημιουργία ενός **αποθεματικού επίδοσης** σε εθνικό επίπεδο, από φόβο μήπως ένας τέτοιος μηχανισμός ενθαρρύνει τον περιορισμό των επιδιωκόμενων στόχων σε ιδιαίτερα χαμηλά και άρα προστά επιπέδα προκειμένου να ληφθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση, ευνοώντας έργα περιορισμένης φιλοδοξίας και αποθαρρύνοντας την καινοτομία.

Αντιθέτως, η ΕτΠ είναι υπέρ της σύστασης ενός **αποθεματικού ευελιξίας**, το οποίο θα συγκροτηθεί από τις αυτόματα αποδεσμευθείσες πιστώσεις και θα προορίζεται για τη χρηματοδότηση πειραματικών πρωτοβουλιών σχετικών με την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη ή για παρεμβάσεις σε περιπτώσεις κρίσης, παραμένοντας εντούτοις εντός των ορίων των κονδυλίων που έχουν προβλεφθεί για κάθε κράτος μέλος.

Τροπολογία 23

Άρθρο 19

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Επανεξέταση της επίδοσης	Επανεξέταση της επίδοσης
1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, επανεξετάζει τις επιδόσεις των προγραμμάτων σε κάθε κράτος μέλος το 2017 και το 2019, με αναφορά στο πλαίσιο επιδόσεων που ορίζεται στην αντίστοιχη σύμβαση εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα. Η μέθοδος για τον καθορισμό του πλαισίου επιδόσεων ορίζεται στο παράρτημα Ι. 2. Κατά την επανεξέταση εξετάζεται η επίτευξη των ορόσημων των προγραμμάτων στο επίπεδο προτεραιοτήτων, βάσει των στοιχείων και εκτιμήσεων που παρουσιάζονται στις εκθέσεις προόδου που υποβάλλουν τα κράτη μέλη το 2017 και το 2019.	1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, επανεξετάζει τις επιδόσεις των προγραμμάτων σε κάθε κράτος μέλος το 2017 και το 2019, με αναφορά στο πλαίσιο επιδόσεων που ορίζεται στην αντίστοιχη σύμβαση εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα. Η μέθοδος για τον καθορισμό του πλαισίου επιδόσεων ορίζεται στο παράρτημα Ι. 2. Κατά την επανεξέταση εξετάζεται η επίτευξη των ορόσημων των προγραμμάτων στο επίπεδο προτεραιοτήτων, βάσει των στοιχείων και εκτιμήσεων που παρουσιάζονται στις εκθέσεις προόδου που υποβάλλουν τα κράτη μέλη το 2017 και το 2019. 3. <u>Εάν από την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων το 2017 και το 2019 προκύψει ότι, για δεδομένη προτεραιότητα ενός προγράμματος, δεν επιτεύχθηκαν τα ορόσημα που είχαν τεθεί για τα έτη 2016 και 2018, η Επιτροπή απευθύνει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος συστάσεις και, εάν κριθεί απαραίτητο, ενεργοποιεί τη δυνατότητα τεχνικής υποστήριξης των διαχειριστικών αρχών.</u>

Αιτιολογία

Η τροπολογία εκφράζει την αντίθεση της ΕτΠ στη δημιουργία ενός **αποθεματικού επίδοσης** σε εθνικό επίπεδο, από φόβο μήπως ένας τέτοιος μηχανισμός ενθαρρύνει τον περιορισμό των επιδιωκόμενων στόχων σε ιδιαίτερα χαμηλά και άρα προστά επιπέδα προκειμένου να ληφθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση, ευνοώντας έργα περιορισμένης φιλοδοξίας και αποθαρρύνοντας την καινοτομία.

Όσον αφορά το πλαίσιο επανεξέτασης της επίδοσης, το ζητούμενο είναι μάλλον ένας μηχανισμός καθοδήγησης και παρακολούθησης των επιδιωκόμενων στόχων καθ' όλη την περίοδο προγραμματισμού, που δεν ενεργοποιεί όμως την επιβολή δημοσιονομικών διορθώσεων σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των στόχων, αλλά αντιθέτως την τεχνική υποστήριξη εκ μέρους της Επιτροπής.

Τροπολογία 24

Άρθρο 20

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Κατανομή του αποθεματικού επίδοσης	Κατανομή του αποθεματικού επίδοσης
1. Εάν κατά την επανεξέταση των επιδόσεων το 2017 διαπιστωθεί ότι μια προτεραιότητα στο πλαίσιο ενός προγράμματος δεν έχει επιτύχει τα ορόσημα που ορίστηκαν για το έτος 2016, η Επιτροπή υποβάλλει συστάσεις στο οικείο κράτος μέλος. 2. Βάσει της επανεξέτασης που πραγματοποιείται το 2019, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, για να προσδιορίσει, για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ και κράτος μέλος, τα προγράμματα και τις προτεραιότητες που έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους. Το κράτος μέλος προτείνει την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης για τα προγράμματα και τις προτεραιότητες που προβλέπονται στην απόφαση της Επιτροπής. Η Επιτροπή εγκρίνει την τροποποίηση των οικείων προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 26. Όταν ένα κράτος μέλος δεν υποβάλλει τα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφοι 2 και 3, το αποθεματικό επίδοσης για τα προγράμματα ή τις σχετικές προτεραιότητες δεν διατίθεται.	1. Εάν κατά την επανεξέταση των επιδόσεων το 2017 διαπιστωθεί ότι μια προτεραιότητα στο πλαίσιο ενός προγράμματος δεν έχει επιτύχει τα ορόσημα που ορίστηκαν για το έτος 2016, η Επιτροπή υποβάλλει συστάσεις στο οικείο κράτος μέλος. 2. Βάσει της επανεξέτασης που πραγματοποιείται το 2019, η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, για να προσδιορίσει, για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ και κράτος μέλος, τα προγράμματα και τις προτεραιότητες που έχουν επιτύχει τα ορόσημά τους. Το κράτος μέλος προτείνει την κατανομή του αποθεματικού επίδοσης για τα προγράμματα και τις προτεραιότητες που προβλέπονται στην απόφαση της Επιτροπής. Η Επιτροπή εγκρίνει την τροποποίηση των οικείων προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 26. Όταν ένα κράτος μέλος δεν υποβάλλει τα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφοι 2 και 3, το αποθεματικό επίδοσης για τα προγράμματα ή τις σχετικές προτεραιότητες δεν διατίθεται.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Όταν από την επανεξέταση των επιδόσεων προκύπτουν στοιχεία σύμφωνα με τα οποία μια προτεραιότητα δεν έχει επιτύχει τα ορόσημα που καθορίστηκαν στο πλαίσιο επιδόσεων, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών για μια προτεραιότητα ενός προγράμματος σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στους ειδικούς κανόνες του Ταμείου. 4. Εάν η Επιτροπή διαπιστώνει, βάσει της εξέτασης της τελικής έκθεσης υλοποίησης του προγράμματος, σοβαρή αποτυχία όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων, μπορεί να εφαρμόσει δημοσιονομικές διορθώσεις για τις οικείες προτεραιότητες σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες του Ταμείου. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 142, θεσπίζοντας τα κριτήρια και τη μεθοδολογία για τον προσδιορισμό του επιπέδου της δημοσιονομικής διόρθωσης που πρέπει να εφαρμοστεί. 5. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται σε προγράμματα που εμπίπτουν στον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας και στον τίτλο V του κανονισμού για το ΕΤΟΑ.	3. Όταν από την επανεξέταση των επιδόσεων προκύπτουν στοιχεία σύμφωνα με τα οποία μια προτεραιότητα δεν έχει επιτύχει τα ορόσημα που καθορίστηκαν στο πλαίσιο επιδόσεων, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών για μια προτεραιότητα ενός προγράμματος σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στους ειδικούς κανόνες του Ταμείου. 4. Εάν η Επιτροπή διαπιστώνει, βάσει της εξέτασης της τελικής έκθεσης υλοποίησης του προγράμματος, σοβαρή αποτυχία όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων, μπορεί να εφαρμόσει δημοσιονομικές διορθώσεις για τις οικείες προτεραιότητες σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες του Ταμείου. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 142, θεσπίζοντας τα κριτήρια και τη μεθοδολογία για τον προσδιορισμό του επιπέδου της δημοσιονομικής διόρθωσης που πρέπει να εφαρμοστεί. 5. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται σε προγράμματα που εμπίπτουν στον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας και στον τίτλο V του κανονισμού για το ΕΤΟΑ.

Αιτιολογία

Η τροπολογία εκφράζει την αντίθεση της ΕτΠ στη δημιουργία ενός **αποθεματικού επίδοσης** σε εθνικό επίπεδο, από φόβο μήπως ένας τέτοιος μηχανισμός ενθαρρύνει τον περιορισμό των επιδιωκόμενων στόχων σε ιδιαίτερα χαμηλά και άρα προστά επιπέδα προκειμένου να ληφθεί η πρόσθετη χρηματοδότηση, ευνοώντας έργα περιορισμένης φιλοδοξίας και αποθαρρύνοντας την καινοτομία.

Τροπολογία 25

Άρθρο 21

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Όροι σχετικοί με τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών [...] 4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν διατίθεται σε ένα κράτος μέλος οικονομική ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο δ) και συνδέεται με πρόγραμμα προσαρμογής, η Επιτροπή δύναται χωρίς πρόταση από το κράτος μέλος να τροποποιήσει τη σύμβαση εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα με σκοπό να μεγιστοποιήσει τον αντίκτυπο στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα από τα διαθέσιμα Ταμεία του ΚΣΠ. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των σχετικών προγραμμάτων, η Επιτροπή εμπλέκεται στη διαχείρισή τους όπως αναλύεται στο πρόγραμμα προσαρμογής ή το μνημόνιο κατανόησης που υπογράφει με το οικείο κράτος μέλος. 5. Όταν ένα κράτος μέλος δεν ανταποκρίνεται στο αίτημα της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή δεν απαντήσει ικανοποιητικά εντός ενός μηνός στις παρατηρήσεις της Επιτροπής που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή δύναται, εντός τριών μηνών μετά την υποβολή των παρατηρήσεων της, να εκδώσει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, για την αναστολή μέρους ή του συνόλου των πληρωμών στα οικεία προγράμματα. 6. Η Επιτροπή αναστέλλει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, μέρος ή το σύνολο των πληρωμών και των αναλήψεων υποχρεώσεων για τα οικεία προγράμματα στην περίπτωση που:	Όροι σχετικοί με τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών [...] 4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν διατίθεται σε ένα κράτος μέλος οικονομική ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο δ) και συνδέεται με πρόγραμμα προσαρμογής, η Επιτροπή δύναται χωρίς πρόταση από το κράτος μέλος να τροποποιήσει τη σύμβαση εταιρικής σχέσης και τα προγράμματα με σκοπό να μεγιστοποιήσει τον αντίκτυπο στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα από τα διαθέσιμα Ταμεία του ΚΣΠ. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των σχετικών προγραμμάτων, η Επιτροπή εμπλέκεται στη διαχείρισή τους όπως αναλύεται στο πρόγραμμα προσαρμογής ή το μνημόνιο κατανόησης που υπογράφει με το οικείο κράτος μέλος. 5. Όταν ένα κράτος μέλος δεν ανταποκρίνεται στο αίτημα της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή δεν απαντήσει ικανοποιητικά εντός ενός μηνός στις παρατηρήσεις της Επιτροπής που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή δύναται, εντός τριών μηνών μετά την υποβολή των παρατηρήσεων της, να εκδώσει απόφαση, μέσω εκτελεστικής πράξης, για την αναστολή μέρους ή του συνόλου των πληρωμών στα οικεία προγράμματα. 6. Η Επιτροπή αναστέλλει, μέσω εκτελεστικών πράξεων, μέρος ή το σύνολο των πληρωμών και των αναλήψεων υποχρεώσεων για τα οικεία προγράμματα στην περίπτωση που:

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
α) το Συμβούλιο αποφασίζει ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με τα ειδικά μέτρα που ορίζει το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 136 παράγραφος 1 της Συνθήκης·	α) το Συμβούλιο αποφασίζει ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με τα ειδικά μέτρα που ορίζει το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 136 παράγραφος 1 της Συνθήκης·
β) το Συμβούλιο αποφασίζει δυνάμει του άρθρου 126 παράγραφος 8 ή του άρθρου 126 παράγραφος 11 της Συνθήκης ότι το οικείο κράτος μέλος δεν έχει λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να διορθώσει το υπερβολικό έλλειμμα του·	β) το Συμβούλιο αποφασίζει δυνάμει του άρθρου 126 παράγραφος 8 ή του άρθρου 126 παράγραφος 11 της Συνθήκης ότι το οικείο κράτος μέλος δεν έχει λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να διορθώσει το υπερβολικό έλλειμμα του·
γ) το Συμβούλιο κρίνει σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2011 [σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση μακροοικονομικών ανισορροπιών] ότι, σε δύο διαδοχικές φορές, το κράτος μέλος δεν υπέβαλε επαρκές διορθωτικό σχέδιο δράσης ή όταν το Συμβούλιο εκδώσει απόφαση μη συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού·	γ) το Συμβούλιο κρίνει σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2011 [σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση μακροοικονομικών ανισορροπιών] ότι, σε δύο διαδοχικές φορές, το κράτος μέλος δεν υπέβαλε επαρκές διορθωτικό σχέδιο δράσης ή όταν το Συμβούλιο εκδώσει απόφαση μη συμμόρφωσης σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού·
δ) η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το κράτος μέλος δεν έλαβε μέτρα για την υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου ή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 332/2002 και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να μην εγκρίνει την εκταμίευση της οικονομικής βοήθειας που έχει χορηγηθεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος· ή	δ) η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το κράτος μέλος δεν έλαβε μέτρα για την υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου ή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 332/2002 και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να μην εγκρίνει την εκταμίευση της οικονομικής βοήθειας που έχει χορηγηθεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος· ή
ε) το διοικητικό συμβούλιο του ευρωπαϊκού μηχανισμού σταθερότητας συμπεραίνει ότι δεν πληρούνται οι όροι που συνδέονται με την οικονομική βοήθεια που χορηγεί ο ΕΜΣ υπό μορφή δανείου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να μην εκταμιεύσει τη βοήθεια αυτή·	ε) το διοικητικό συμβούλιο του ευρωπαϊκού μηχανισμού σταθερότητας συμπεραίνει ότι δεν πληρούνται οι όροι που συνδέονται με την οικονομική βοήθεια που χορηγεί ο ΕΜΣ υπό μορφή δανείου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να μην εκταμιεύσει τη βοήθεια αυτή·
7. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει να αναστείλει μέρος ή το σύνολο των πληρωμών ή των αναλήψεων υποχρεώσεων σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6 αντίστοιχα, εξασφαλίζει ότι η αναστολή είναι αναλογική και αποτελεσματική, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στο οικείο κράτος μέλος και τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά τον αντίκτυπο από την αναστολή πληρωμών στην οικονομία του οικείου κράτους μέλους.	7. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει να αναστείλει μέρος ή το σύνολο των πληρωμών ή των αναλήψεων υποχρεώσεων σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6 αντίστοιχα, εξασφαλίζει ότι η αναστολή είναι αναλογική και αποτελεσματική, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στο οικείο κράτος μέλος και τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά τον αντίκτυπο από την αναστολή πληρωμών στην οικονομία του οικείου κράτους μέλους.
8. Η Επιτροπή αίρει άμεσα την αναστολή των πληρωμών και των αναλήψεων υποχρεώσεων στην περίπτωση που το κράτος μέλος έχει προτείνει τροποποιήσεις της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των συναφών προγραμμάτων, όπως έχει ζητήσει η Επιτροπή, τις οποίες η Επιτροπή έχει εγκρίνει, και κατά περίπτωση, όταν:	8. Η Επιτροπή αίρει άμεσα την αναστολή των πληρωμών και των αναλήψεων υποχρεώσεων στην περίπτωση που το κράτος μέλος έχει προτείνει τροποποιήσεις της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των συναφών προγραμμάτων, όπως έχει ζητήσει η Επιτροπή, τις οποίες η Επιτροπή έχει εγκρίνει, και κατά περίπτωση, όταν:
α) το Συμβούλιο αποφασίζει ότι το κράτος μέλος συμμορφώνεται με τα ειδικά μέτρα που έχει ορίσει το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 136 παράγραφος 1 της Συνθήκης·	α) το Συμβούλιο αποφασίζει ότι το κράτος μέλος συμμορφώνεται με τα ειδικά μέτρα που έχει ορίσει το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 136 παράγραφος 1 της Συνθήκης·
β) η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος αναστέλλεται σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97 ή το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 12 της Συνθήκης να καταργήσει την απόφαση για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος	β) η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος αναστέλλεται σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97 ή το Συμβούλιο αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 12 της Συνθήκης να καταργήσει την απόφαση για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος
γ) το Συμβούλιο έχει επικυρώσει το διορθωτικό σχέδιο δράσης που υπέβαλε το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [κανονισμός ΕΠ] ή η διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών (ΔΥΑ) έχει τεθεί σε αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού ή το Συμβούλιο έχει περατώσει τη διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών σύμφωνα με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού·	γ) το Συμβούλιο έχει επικυρώσει το διορθωτικό σχέδιο δράσης που υπέβαλε το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [κανονισμός ΕΠ] ή η διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών (ΔΥΑ) έχει τεθεί σε αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού ή το Συμβούλιο έχει περατώσει τη διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών σύμφωνα με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
δ) η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το κράτος μέλος έχει λάβει μέτρα για την υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου ή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 332/2002 και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να εγκρίνει την εκταμίευση της οικονομικής βοήθειας που έχει χορηγηθεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος· ή ε) το διοικητικό συμβούλιο του ευρωπαϊκού μηχανισμού σταθερότητας συμπεραίνει ότι πληρούνται οι όροι που συνδέονται με την οικονομική βοήθεια που χορηγεί ο ΕΜΣ υπό μορφή δανείου ΕΜΣ στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να εκταμιεύσει τη βοήθεια αυτή. Ταυτόχρονα, το Συμβούλιο αποφασίζει, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, να επανεντάξει στον προϋπολογισμό τις ανασταλείσες αναλήψεις υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] του Συμβουλίου περί καθορισμού του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2014-2020.	δ) η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το κράτος μέλος έχει λάβει μέτρα για την υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 407/2010 του Συμβουλίου ή τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 332/2002 και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να εγκρίνει την εκταμίευση της οικονομικής βοήθειας που έχει χορηγηθεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος· ή ε) το διοικητικό συμβούλιο του ευρωπαϊκού μηχανισμού σταθερότητας συμπεραίνει ότι πληρούνται οι όροι που συνδέονται με την οικονομική βοήθεια που χορηγεί ο ΕΜΣ υπό μορφή δανείου ΕΜΣ στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και, κατά συνέπεια, αποφασίζει να εκταμιεύσει τη βοήθεια αυτή. Ταυτόχρονα, το Συμβούλιο αποφασίζει, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, να επανεντάξει στον προϋπολογισμό τις ανασταλείσες αναλήψεις υποχρεώσεων σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] του Συμβουλίου περί καθορισμού του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2014-2020.

Αιτιολογία

Απορρίπτονται κατηγορηματικά οι προτάσεις που αποσκοπούν στη σύνδεση της πολιτικής συνοχής με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης (μακροοικονομικοί όροι). Η ΕΠ θεωρεί μάλιστα ότι οι **μακροοικονομικοί όροι** ανταποκρίνονται σε διαφορετικούς στόχους από εκείνους που επιδιώκει η πολιτική συνοχής. Συνεπώς, φρονεί ότι δεν μπορούν να επιβάλλονται κυρώσεις στις **τοπικές και τις περιφερειακές αρχές** επειδή ορισμένα κράτη μέλη δεν τηρούν τις δεσμεύσεις τους, ιδίως όσον αφορά το εθνικό δημοσιονομικό έλλειμμα. Αναγνωρίζει την ανάγκη τροποποιήσεων ενίοτε των συμβάσεων και των επιχειρησιακών προγραμμάτων, αλλά απορρίπτει τη δυνατότητα μερικής ή πλήρους αναστολής των πληρωμών.

Τροπολογία 26

Άρθρο 23

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Εκπόνηση προγραμμάτων 1. Τα Ταμεία του ΚΣΠ εκτελούνται μέσω προγραμμάτων, σύμφωνα με τη σύμβαση εταιρικής σχέσης. Κάθε πρόγραμμα καλύπτει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. 2. Τα προγράμματα καταρτίζονται από τα κράτη μέλη ή από την αρχή που ορίζεται από αυτά, σε συνεργασία με τους εταίρους. 3. Τα προγράμματα υποβάλλονται ταυτόχρονα μαζί με τη σύμβαση εταιρικής σχέσης με εξαίρεση τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας, τα οποία υποβάλλονται εντός έξι μηνών από την έγκριση του κοινού στρατηγικού πλαισίου. Όλα τα προγράμματα συνοδεύονται από την εκ των προτέρων αξιολόγηση, όπως ορίζει το άρθρο 48.	Εκπόνηση προγραμμάτων 1. Τα Ταμεία του ΚΣΠ εκτελούνται μέσω προγραμμάτων, σύμφωνα με τη σύμβαση εταιρικής σχέσης. Κάθε πρόγραμμα καλύπτει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. 2. Τα προγράμματα καταρτίζονται από τα κράτη μέλη ή από την αρχή που ορίζεται από αυτά, σε συνεργασία με τους εταίρους. <u>3. Η δυνατότητα εκπόνησης πολυταμειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων (ΕΠΙΑ, ΕΚΤ, Ταμείο Συνοχής, Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων, ΕΓΤΑΑ, ΕΤΘΑ) θα πρέπει να ενθαρρύνεται. Προς τούτο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λαμβάνει κάθε κατάλληλο μέτρο για την κατάρτιση και την εφαρμογή τους, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την αρχή της αναλογικότητας.</u> 3. 4. Τα προγράμματα υποβάλλονται από τα κράτη μέλη εντός έξι μηνών από τη διαβίβαση ταυτόχρονα μαζί με τις σύμβασης εταιρικής σχέσης με εξαίρεση τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Εδαφικής Συνεργασίας, τα οποία υποβάλλονται εντός έξι μηνών από την έγκριση του κοινού στρατηγικού πλαισίου. Όλα τα προγράμματα συνοδεύονται από την εκ των προτέρων αξιολόγηση, όπως ορίζει το άρθρο 48.

Αιτιολογία

Κατά την ΕτΠ, όλοι οι φορείς (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κράτη μέλη, τοπικές και περιφερειακές αρχές) πρέπει να ενθαρρύνουν και να υποστηρίζουν έμπρακτα τη δυνατότητα επιλογής πολυταμειακών προγραμμάτων (υπέρ της οποίας τάσσεται ανεπιφύλακτα η ΕτΠ). Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή θα πρέπει να άρει κάθε διαδικαστικό εμπόδιο και να αποφύγει –κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας– την περιπλοκή των ελέγχων, η οποία θα μπορούσε να προκύψει από τις μεγαλύτερες οικονομικές διαστάσεις που εκ των πραγμάτων προσλαμβάνει ένα πολυταμειακό πρόγραμμα. Εξάλλου, η ΕτΠ φοβάται ότι η πρόβλεψη για ταυτόχρονη υποβολή της σύμβασης εταιρικής σχέσης και των προγραμμάτων ενδέχεται να καθυστερεί την έναρξη των έργων και για αυτό προτείνει την εξάμηνια προθεσμία.

Τροπολογία 27

Άρθρο 25 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η διαδικασία έγκρισης προγραμμάτων	Η διαδικασία έγκρισης προγραμμάτων
1. Η Επιτροπή αξιολογεί τη συνέπεια των προγραμμάτων με τον παρόντα κανονισμό, τους ειδικούς κανονισμούς των Ταμείων, την αποτελεσματική συμβολή τους στην επίτευξη των θεματικών στόχων και των ειδικών προτεραιοτήτων της Ένωσης για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ, το κοινό στρατηγικό πλαίσιο, τη σύμβαση εταιρικής σχέσης, τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και τις συστάσεις που εκδίδει το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη την εκ των προτέρων αξιολόγηση. Η εκτίμηση εξετάζει, ειδικότερα, την καταλληλότητα της στρατηγικής του προγράμματος, και των αντίστοιχων στόχων, δεικτών, ποσοτικών στόχων και την κατανομή των πόρων του προϋπολογισμού.	1. Η Επιτροπή αξιολογεί τη συνέπεια των προγραμμάτων με τον παρόντα κανονισμό, τους ειδικούς κανονισμούς των Ταμείων, την αποτελεσματική συμβολή τους στην επίτευξη των θεματικών στόχων και των ειδικών προτεραιοτήτων της Ένωσης για κάθε Ταμείο του ΚΣΠ, το κοινό στρατηγικό πλαίσιο, τη σύμβαση εταιρικής σχέσης, τις ειδικές ανά χώρα συστάσεις του άρθρου 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης και τις συστάσεις που εκδίδει το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη την εκ των προτέρων αξιολόγηση. Η εκτίμηση εξετάζει, ειδικότερα, την καταλληλότητα <u>και τη δυνατότητα υλοποίησης</u> της στρατηγικής του προγράμματος, και των αντίστοιχων στόχων, δεικτών, ποσοτικών στόχων και την κατανομή των πόρων του προϋπολογισμού.

Αιτιολογία

Είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι η αξιολόγηση της στρατηγικής θα πρέπει να καταδεικνύει όχι μόνο την καταλληλότητα, αλλά και τη δυνατότητα υλοποίησής της.

Τροπολογία 28

Άρθρο 28 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Τοπική ανάπτυξη με την πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων	Τοπική ανάπτυξη με την πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων
1. Η τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων, η οποία ορίζεται ως τοπική ανάπτυξη LEADER σε σχέση με το ΕΓΤΑΑ:	1. Η τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων, η οποία ορίζεται ως τοπική ανάπτυξη LEADER σε σχέση με το ΕΓΤΑΑ:
α) εστιάζεται σε ειδικές υποπεριφερειακές εδαφικές ενότητες·	α) εστιάζεται σε ειδικές υποπεριφερειακές εδαφικές ενότητες·
β) πραγματοποιείται με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων, από τις ομάδες τοπικής δράσης που αποτελούνται από αντιπροσώπους των δημόσιων και ιδιωτικών τοπικών κοινωνικο-οικονομικών συμφερόντων και στο επίπεδο της λήψης αποφάσεων ούτε ο δημόσιος τομέας ούτε καμία ενιαία ομάδα συμφερόντων δεν αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 49 % των δικαιωμάτων ψήφου·	β) πραγματοποιείται με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων, από τις ομάδες τοπικής δράσης που αποτελούνται από αντιπροσώπους των δημόσιων και ιδιωτικών τοπικών κοινωνικο-οικονομικών συμφερόντων και στο επίπεδο της λήψης αποφάσεων ούτε ο δημόσιος τομέας ούτε καμία ενιαία ομάδα συμφερόντων δεν αντιπροσωπεύει <u>καταρχήν</u> ποσοστό άνω του 49 % των δικαιωμάτων ψήφου· <u>επιτρέπονται εντούτοις εξαιρέσεις στα επιχειρησιακά προγράμματα για τις υφιστάμενες θεσμοθετημένες δομές τοπικής ανάπτυξης με διαφορετικές ρυθμίσεις ψηφοφορίας·</u>

Αιτιολογία

Στις περιπτώσεις όπου υφίστανται ήδη τοπικές εταιρικές σχέσεις, αυτές δεν θα πρέπει να πληγούν αδικώς επειδή οι εσωτερικές τους ρυθμίσεις ψηφοφορίας δεν αντιστοιχούν ακριβώς σε εκείνες που προβλέπονται στην πρόταση. Ο κανονισμός θα πρέπει να παρέχει στους εταίρους επαρκή περιθώρια να προσδιορίσουν μια πρόσφορη λύση κατά την προετοιμασία της σύμβασης εταιρικής σχέσης.

Τροπολογία 29

Άρθρο 29

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης	Στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης
1. Μια στρατηγική τοπικής ανάπτυξης περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:	1. Μια στρατηγική τοπικής ανάπτυξης περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:
α) τον ορισμό της περιοχής και του πληθυσμού που καλύπτονται από τη στρατηγική·	α) τον ορισμό της περιοχής και του πληθυσμού που καλύπτονται από τη στρατηγική·
β) ανάλυση των αναπτυξιακών αναγκών και του δυναμικού της περιοχής, συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης των πλεονεκτημάτων, αδυναμιών, ευκαιριών και απειλών·	β) ανάλυση των αναπτυξιακών αναγκών και του δυναμικού της περιοχής, συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης των πλεονεκτημάτων, αδυναμιών, ευκαιριών και απειλών·
γ) περιγραφή της στρατηγικής και των στόχων της, περιγραφή του ολοκληρωμένου και καινοτόμου χαρακτήρα της στρατηγικής και ιεράρχηση στόχων, συμπεριλαμβανομένων σαφών και μετρήσιμων ποσοτικών στόχων για τις εκροές ή τα αποτελέσματα. Η στρατηγική είναι συνεπής με τα σχετικά προγράμματα όλων των Ταμείων του ΚΣΠ·	γ) περιγραφή της στρατηγικής και των στόχων της, <u>που να επιβεβαιώνει τον ολοκληρωμένο τους χαρακτήρα, ιδίως για τις στρατηγικές σε περιφερειακές και λειτουργικές ζώνες στις οποίες συμμετέχουν τόσο αστικοί εταίροι όσο και αγροτικοί φορείς περιγραφή του ολοκληρωμένου και καινοτόμου χαρακτήρα της στρατηγικής και ιεράρχηση στόχων, συμπεριλαμβανομένων σαφών και μετρήσιμων ποσοτικών στόχων για τις εκροές ή τα αποτελέσματα. Η στρατηγική είναι συνεπής με τα σχετικά προγράμματα όλων των Ταμείων του ΚΣΠ·</u>
δ) περιγραφή της διαδικασίας συμμετοχής των τοπικών κοινοτήτων στην ανάπτυξη της στρατηγικής·	δ) περιγραφή της διαδικασίας συμμετοχής των τοπικών κοινοτήτων στην ανάπτυξη της στρατηγικής·
ε) σχέδιο δράσης που εξειδικεύει τον τρόπο με τον οποίο οι στόχοι μετατρέπονται σε δράσεις·	ε) δ) σχέδιο δράσης που εξειδικεύει τον τρόπο με τον οποίο οι στόχοι μετατρέπονται σε δράσεις·
στ) περιγραφή των ρυθμίσεων διαχείρισης και παρακολούθησης της στρατηγικής που αποδεικνύει την ικανότητα της ομάδας τοπικής δράσης να υλοποιήσει τη στρατηγική και περιγραφή των ειδικών ρυθμίσεων για την αξιολόγηση·	στ) ε) περιγραφή των ρυθμίσεων διαχείρισης και παρακολούθησης της στρατηγικής που αποδεικνύει την ικανότητα της ομάδας τοπικής δράσης να υλοποιήσει τη στρατηγική και περιγραφή των ειδικών ρυθμίσεων για την αξιολόγηση·
ζ) το σχέδιο χρηματοδότησης της στρατηγικής, που συμπεριλαμβάνει την προγραμματισθείσα χορήγηση κάθε Ταμείου του ΚΣΠ.	ζ) στ) το σχέδιο χρηματοδότησης της στρατηγικής, που συμπεριλαμβάνει την προγραμματισθείσα χορήγηση κάθε Ταμείου του ΚΣΠ <u>και, ειδικότερα, τη χρήση ολοκληρωμένων εδαφικών επενδύσεων, σχεδίων αστικής ανάπτυξης και κοινών σχεδίων δράσης.</u>
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα κριτήρια επιλογής των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης. Οι ειδικοί κανόνες των Ταμείων μπορούν να καθορίζουν τα κριτήρια επιλογής.	2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν, <u>σε συνεννόηση με τις τοπικές και τις περιφερειακές τους αρχές,</u> τα κριτήρια επιλογής των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης. Οι ειδικοί κανόνες των Ταμείων μπορούν να καθορίζουν τα κριτήρια επιλογής.
[....]	[....]
6. Εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 142 αναφορικά με τον αναφερόμενο στην παράγραφο 1 στοιχείο α) καθορισμό της περιοχής και του πληθυσμού που καλύπτονται από την στρατηγική.	6. Εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 142 αναφορικά με τον αναφερόμενο στην παράγραφο 1 στοιχείο α) καθορισμό της περιοχής και του πληθυσμού που καλύπτονται από την στρατηγική.

Αιτιολογία

Η ΕΤΠ επιδοκιμάζει τις προτάσεις της Επιτροπής για τις **δράσεις τοπικής ανάπτυξης** και τις **ολοκληρωμένες εδαφικές επενδύσεις**, αλλά παράλληλα ζητά να απλοποιηθούν περαιτέρω οι κανόνες και οι διαδικασίες που διέπουν την εφαρμογή των νέων αυτών διατάξεων προκειμένου να μην λειτουργούν αποτρεπτικά για τους τοπικούς και περιφερειακούς φορείς. Προς τούτο, κρίνεται υπερβολική η πρόβλεψη έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων για τον καθορισμό της περιοχής και του πληθυσμού που καλύπτονται από την στρατηγική τοπικής ανάπτυξης· κανονικά, αυτό εμπίπτει στις αρμοδιότητες των τοπικών και περιφερειακών αρχών, καθότι προϋποθέτει ειδική γνώση των δυνατοτήτων και των προβλημάτων κάθε περιοχής. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να είναι απολύτως δυνατό, σε ορισμένες περιπτώσεις, να συνδυάζονται οι στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης με την υλοποίηση ολοκληρωμένων εδαφικών επενδύσεων και κοινών σχεδίων δράσης.

Εξάλλου, είναι σημαντικό οι στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης που θα εφαρμοστούν να ευνοούν τις αγροτικές-αστικές σχέσεις, οι δε τοπικοί φορείς των περιφερειακών ζωνών να συμμετέχουν ως ισότιμοι εταίροι στις εν λόγω στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης.

Τροπολογία 30

Άρθρο 35

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Αιτήσεις πληρωμής που περιλαμβάνουν δαπάνες για χρηματοδοτικά μέσα 2. Όσον αφορά τα χρηματοδοτικά μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχείο β) και εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β), η συνολική επιλέξιμη δαπάνη που αναγράφεται στην αίτηση πληρωμής περιλαμβάνει και δηλώνει χωριστά το συνολικό ποσό της καταβληθείσας χρηματοδότησης ή της υποστήριξης που πρόκειται να καταβληθεί στο χρηματοδοτικό μέσο για επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες οι οποίες θα πραγματοποιηθούν σε προκαθορισμένη μέγιστη περίοδο δύο ετών, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών ή εξόδων διαχείρισης. 3. Το ποσό που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 προσαρμόζεται μετά τις αιτήσεις πληρωμής, ώστε να λάβει υπόψη τη διαφορά ανάμεσα στο ποσό της ήδη καταβληθείσας υποστήριξης στο οικείο χρηματοδοτικό μέσο και στα ποσά που πράγματι επενδύθηκαν σε τελικούς δικαιούχους, προσθέτοντας τις δαπάνες και τα έξοδα διαχείρισης που πραγματοποιήθηκαν ήδη. Τα ποσά αυτά δηλώνονται χωριστά στην αίτηση πληρωμής. [...]	Αιτήσεις πληρωμής που περιλαμβάνουν δαπάνες για χρηματοδοτικά μέσα 2. Όσον αφορά τα χρηματοδοτικά μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχείο β) και εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β), η συνολική επιλέξιμη δαπάνη που αναγράφεται στην αίτηση πληρωμής περιλαμβάνει και δηλώνει χωριστά το συνολικό ποσό της καταβληθείσας χρηματοδότησης ή της υποστήριξης που πρόκειται να καταβληθεί στο χρηματοδοτικό μέσο <u>προκειμένου να καλυφθούν οι νομικά δεσμευτικές υποχρεώσεις για τις επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες, οι οποίες θα πραγματοποιηθούν σε προκαθορισμένη μέγιστη περίοδο δύο ετών, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών ή εξόδων διαχείρισης.</u> 3. <u>Το ποσό που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 προσαρμόζεται μετά τις αιτήσεις πληρωμής, ώστε να λάβει υπόψη τη διαφορά ανάμεσα στο ποσό της ήδη καταβληθείσας υποστήριξης στο οικείο χρηματοδοτικό μέσο και στα ποσά που πράγματι επενδύθηκαν σε τελικούς δικαιούχους, προσθέτοντας τις δαπάνες και τα έξοδα διαχείρισης που πραγματοποιήθηκαν ήδη. Τα ποσά αυτά δηλώνονται χωριστά στην αίτηση πληρωμής. Οι μετέπειτα αιτήσεις πληρωμής υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2. Ωστόσο, στην αίτηση πληρωμής αναφέρονται ξεχωριστά τα τελικώς καταβληθέντα ποσά, ήτοι αυτά που έχουν επενδυθεί προς τους τελικούς αποδέκτες ή έχουν καταβληθεί για την κάλυψη του διαχειριστικού κόστους και των συναφών δαπανών, καθώς και οι νομικά δεσμευτικές υποχρεώσεις για τις επενδύσεις σε τελικούς αποδέκτες, για την κάλυψη του διαχειριστικού κόστους και των συναφών δαπανών. Εφόσον οι τελικές δαπάνες για νομικά δεσμευτικές υποχρεώσεις δεν υπερβαίνουν το 20 % των αρχικών εκτιμήσεων, αυτό το μειωμένο ποσό αφαιρείται από την αίτηση πληρωμής και δεν λαμβάνεται υπόψη στις μεταγενέστερες αιτήσεις παρά μόνο εάν έχει ήδη καταβληθεί πραγματικά.</u> [...]

Αιτιολογία

Στο κείμενο της πρότασης κανονισμού ενθαρρύνεται ιδιαίτερως η χρήση των βασικών χρηματοδοτικών μέσων που προβλέπει η Επιτροπή, με –απολύτως εύλογο– σκοπό την αναχαίτιση της υπερβολικής χρήσης μέσων χρηματοδοτικής μηχανικής μόνο και μόνο για την πιστοποίηση των δαπανών. Η παρούσα τροπολογία έχει ως σκοπό να αποκαταστήσει τις ισορροπίες διευρύνοντας το φάσμα των όρων και των προϋποθέσεων και εισάγοντας ένα περιθώριο ανοχής ως προς τη συμμόρφωση με τις προβλέψεις.

Τροπολογία 31

Άρθρο 39

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Χρησιμοποίηση αδιάθετων πόρων μετά το κλείσιμο του προγράμματος Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα κεφάλαια και τα έσοδα και άλλα κέρδη ή αποδόσεις που αποδίδονται στην υποστήριξη από τα Ταμεία του ΚΣΠ σε χρηματοδοτικά μέσα χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τους στόχους του προγράμματος για περίοδο τουλάχιστον 10 ετών μετά το κλείσιμο του προγράμματος.	Χρησιμοποίηση αδιάθετων πόρων μετά το κλείσιμο του προγράμματος Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα κεφάλαια και τα έσοδα και άλλα κέρδη ή αποδόσεις που αποδίδονται στην υποστήριξη από τα Ταμεία του ΚΣΠ σε χρηματοδοτικά μέσα χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τους στόχους του προγράμματος για περίοδο τουλάχιστον 10 <u>5</u> ετών μετά το κλείσιμο του προγράμματος.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ θεωρεί ότι θα έπρεπε να είναι βραχύτερη η προθεσμία για τη χρησιμοποίηση των μέσων χρηματοδοτικής μηχανικής και των συναφών πόρων· δέκα έτη μετά το κλείσιμο του προγράμματος συνιστά μακρόχρονη έλλειψη ασφάλειας δικαίου.

Τροπολογία 32

Άρθρο 40 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Έκθεση για την εφαρμογή των χρηματοδοτικών μέσων 2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 έκθεση περιλαμβάνει, για κάθε χρηματοδοτικό μέσο, τα ακόλουθα στοιχεία: α) την ταυτότητα του προγράμματος και του άξονα προτεραιότητας από τον οποίο παρέχεται η υποστήριξη των Ταμείων του ΚΣΠ· [...] ε) το συνολικό ποσό της υποστήριξης που έχει πληρωθεί ή αναληφθεί σε συμβάσεις εγγυήσεων από το χρηματοδοτικό μέσο προς τους τελικούς αποδέκτες ανά πρόγραμμα και προτεραιότητα ή μέτρο που περιλαμβάνονται στις υποβαλλόμενες στην Επιτροπή αιτήσεις πληρωμών· στ) έσοδα από και επιστροφές προς το χρηματοδοτικό μέσο· ζ) πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα των επενδύσεων που πραγματοποιούνται από το χρηματοδοτικό μέσο και αξία των επενδύσεων και συμμετοχών· η) συμβολή του χρηματοδοτικού μέσου στην επίτευξη των δεικτών του προγράμματος και του σχετικού άξονα προτεραιότητας. [...]	Έκθεση για την εφαρμογή των χρηματοδοτικών μέσων 2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 έκθεση περιλαμβάνει, για κάθε χρηματοδοτικό μέσο, τα ακόλουθα στοιχεία: α) την ταυτότητα του προγράμματος και του άξονα προτεραιότητας από τον οποίο παρέχεται η υποστήριξη των Ταμείων του ΚΣΠ· [...] ε) το συνολικό ποσό της υποστήριξης που έχει πληρωθεί ή αναληφθεί σε συμβάσεις εγγυήσεων από το χρηματοδοτικό μέσο προς τους τελικούς αποδέκτες ανά πρόγραμμα και προτεραιότητα ή μέτρο που περιλαμβάνονται στις υποβαλλόμενες στην Επιτροπή αιτήσεις πληρωμών· σε) έσοδα από και επιστροφές προς το χρηματοδοτικό μέσο· <u>ξ στ)</u> πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα των επενδύσεων που πραγματοποιούνται από το χρηματοδοτικό μέσο και αξία των επενδύσεων και συμμετοχών· η) συμβολή του χρηματοδοτικού μέσου στην επίτευξη των δεικτών του προγράμματος και του σχετικού άξονα προτεραιότητας· [....]

Αιτιολογία

Σκοπός είναι η απλοποίηση των απαιτήσεων υποβολής ετήσιων εκθέσεων όσον αφορά τα στοιχεία που ζητά η Επιτροπή αναφορικά με τη χρήση των χρηματοδοτικών μέσων.

Τροπολογία 33

Άρθρο 42 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Σύνθεση της επιτροπής παρακολούθησης 1. Η επιτροπή παρακολούθησης αποτελείται από αντιπροσώπους της διαχειριστικής αρχής, ενδιάμεσων φορέων και αντιπροσώπους των εταίρων. Κάθε μέλος της επιτροπής παρακολούθησης έχει δικαίωμα ψήφου.	Σύνθεση της επιτροπής παρακολούθησης 1. Η επιτροπή παρακολούθησης αποτελείται από αντιπροσώπους της διαχειριστικής αρχής, ενδιάμεσων φορέων και αντιπροσώπους των εταίρων. Κάθε μέλος της επιτροπής παρακολούθησης έχει δικαίωμα ψήφου.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Η επιτροπή παρακολούθησης ενός προγράμματος βάσει του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας περιλαμβάνει επίσης και αντιπροσώπους τρίτων χωρών που ενδεχομένως συμμετέχουν στο εν λόγω πρόγραμμα.	Η επιτροπή παρακολούθησης ενός προγράμματος βάσει του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας περιλαμβάνει επίσης και αντιπροσώπους τρίτων χωρών που ενδεχομένως συμμετέχουν στο εν λόγω πρόγραμμα <u>εφόσον συνεισφέρουν οικονομικά σε αυτό.</u>

Αιτιολογία

Δεν είναι σαφής ο τρόπος συμμετοχής των τρίτων χωρών και περιοχών που γειτνιάζουν με τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες στην ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία. Στην περίπτωση προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το ΕΜΓ ή το ΜΠΒ πέραν του ΕΤΠΑ, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 28 του Κανονισμού εδαφικής συνεργασίας, η απαιτούμενη συμμετοχή τρίτων χωρών είναι σαφής. Ωστόσο, στην περίπτωση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, των τρίτων χωρών και των γειτονικών περιοχών (με εξαίρεση την περίπτωση Καναρίων νήσων-Μαρόκου), αυτές δεν συμπεριλαμβάνονται στο ΕΜΓ ή στο ΜΠΒ, εφόσον πρόκειται για χώρες που χρηματοδοτούνται από το ΕΤΑ και δεν συμβάλλουν οικονομικά στην Ευρωπαϊκή Εδαφική Συνεργασία. Όσον αφορά τα προγράμματα εδαφικής συνεργασίας των ΕΑΠ, αν και απαιτείται συνεργασία με τρίτες χώρες, δεν προβλέπεται παρά χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ, παρόλο που αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατά 30 % εκτός της επικράτειας της Ένωσης. Για αυτόν τον λόγο, αυτές οι τρίτες χώρες δεν πρέπει να συμμετάσχουν στις επιτροπές παρακολούθησης.

Τροπολογία 34

Άρθρο 43 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Καθήκοντα της επιτροπής παρακολούθησης 1. Η επιτροπή παρακολούθησης συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά το έτος και εξετάζει την εφαρμογή του προγράμματος και την πρόοδο ως προς την επίτευξη των στόχων του. Ως προς αυτό, εξετάζει τα δημοσιονομικά στοιχεία, τους κοινούς και ειδικούς δείκτες του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών στους δείκτες αποτελεσμάτων, και την πρόοδο προς την επίτευξη των ποσοτικά προσδιορισμένων στόχων και των ορόσημων που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων.	Καθήκοντα της επιτροπής παρακολούθησης 1. Η επιτροπή παρακολούθησης συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά το έτος και εξετάζει την εφαρμογή του προγράμματος και την πρόοδο ως προς την επίτευξη των στόχων του. Ως προς αυτό, εξετάζει τα δημοσιονομικά στοιχεία, τους κοινούς και ειδικούς δείκτες του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένων των μεταβολών στους δείκτες αποτελεσμάτων, <u>τις πληροφορίες από το σχέδιο αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 49,</u> καθώς και την πρόοδο προς την επίτευξη των ποσοτικά προσδιορισμένων στόχων και των ορόσημων που ορίζονται στο πλαίσιο επιδόσεων.

Αιτιολογία

Για την αξιολόγηση της υλοποίησης του εκάστοτε προγράμματος, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι παράλληλες αξιολογήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 49.

Τροπολογία 35

Άρθρο 47 νέα παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Γενικές διατάξεις 1. Οι αξιολογήσεις πραγματοποιούνται με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας του σχεδιασμού και της εφαρμογής των προγραμμάτων καθώς και για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας, της απόδοσης και του αντικτύπου τους. Αξιολογείται ο αντίκτυπος των προγραμμάτων, σύμφωνα με την αποστολή των αντίστοιχων Ταμείων του ΚΣΠ σε σχέση με τους στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη (?) καθώς και σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ) και την ανεργία, κατά περίπτωση.	Γενικές διατάξεις 1. Οι αξιολογήσεις πραγματοποιούνται με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας του σχεδιασμού και της εφαρμογής των προγραμμάτων καθώς και για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας, της απόδοσης και του αντικτύπου τους. Αξιολογείται ο αντίκτυπος των προγραμμάτων, σύμφωνα με την αποστολή των αντίστοιχων Ταμείων του ΚΣΠ σε σχέση με τους στόχους της στρατηγικής της Ένωσης για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη (?) καθώς και σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ) και την ανεργία, κατά περίπτωση. <u>2. Πέραν των διατάξεων της παραγράφου 1, ο αντίκτυπος των προγραμμάτων μπορεί να αξιολογείται και σε συνάρτηση με άλλες παραμέτρους που κρίνονται σχετικές με τον οικονομικό και κοινωνικό χαρακτήρα μιας περιοχής.</u>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Τα κράτη μέλη χορηγούν τους απαραίτητους πόρους για τη διενέργεια των αξιολογήσεων και εξασφαλίζουν ότι έχουν τεθεί σε λειτουργία οι διαδικασίες για την παραγωγή και συλλογή των δεδομένων που είναι απαραίτητα για τις αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αφορούν τους κοινούς και, ανάλογα με την περίπτωση, τους ειδικούς δείκτες προγράμματος.	3.2. Τα κράτη μέλη χορηγούν τους απαραίτητους πόρους για τη διενέργεια των αξιολογήσεων και εξασφαλίζουν ότι έχουν τεθεί σε λειτουργία οι διαδικασίες για την παραγωγή και συλλογή των δεδομένων που είναι απαραίτητα για τις αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αφορούν τους κοινούς και, ανάλογα με την περίπτωση, τους ειδικούς δείκτες προγράμματος.
(²) Σχετ. πρωταρχικοί στόχοι της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».	(²) Σχετ. πρωταρχικοί στόχοι της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

Αιτιολογία

Οι αξιολογήσεις αντικτύπου πρέπει να έχουν την επιλογή να εξετάσουν άλλες, εξίσου σημαντικές πτυχές χρησιμοποιώντας την προσέγγιση «πέραν του ΑΕγχΠ» που περιγράφεται στη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Μέτρηση της προόδου πέρα από το ΑΕγχΠ» (πρβλ. CoR 163/2010 fin).

Τροπολογία 36

Άρθρο 48 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις εκτιμούν: [...]	3. Οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις εκτιμούν: [...]
ζ) αν οι ποσοτικές τιμές στόχου για τους δείκτες είναι ρεαλιστικές, σε σχέση με την προβλεπόμενη υποστήριξη από τα Ταμεία του ΚΣΠ·	ζ) αν οι ποσοτικές τιμές στόχου για τους δείκτες είναι ρεαλιστικές, σε σχέση με την προβλεπόμενη υποστήριξη από τα Ταμεία του ΚΣΠ·
η) την αιτιολόγηση της προτεινόμενης μορφής υποστήριξης·	η) την αιτιολόγηση της προτεινόμενης μορφής υποστήριξης·
θ) την επάρκεια των ανθρώπινων πόρων και της διοικητικής ικανότητας για τη διαχείριση του προγράμματος·	θ) την επάρκεια των ανθρώπινων πόρων και της διοικητικής ικανότητας για τη διαχείριση του προγράμματος·
ι) την καταλληλότητα των διαδικασιών παρακολούθησης του προγράμματος και συλλογής των αναγκαίων δεδομένων για τη διενέργεια των αξιολογήσεων·	ι) την καταλληλότητα των διαδικασιών παρακολούθησης του προγράμματος και συλλογής των αναγκαίων δεδομένων για τη διενέργεια των αξιολογήσεων·
ια) την καταλληλότητα των ορόσημων που επελέγησαν για το πλαίσιο επιδόσεων·	ια) την καταλληλότητα των ορόσημων που επελέγησαν για το πλαίσιο επιδόσεων·
ιβ) την επάρκεια των προγραμματιζόμενων μέτρων για την προώθηση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών και την πρόληψη των διακρίσεων·	ιβ) την επάρκεια των προγραμματιζόμενων μέτρων για την προώθηση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών και την πρόληψη των διακρίσεων·
ιγ) την επάρκεια των προγραμματισμένων μέτρων για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης.	ιδ) την επάρκεια των προγραμματισμένων μέτρων για την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ θεωρεί ότι οι εκ των προτέρων αξιολογήσεις δεν πρέπει να περιέχουν στοιχεία τα οποία δεν μπορούν να ποσοτικοποιηθούν καταλλήλως πριν από την έναρξη ενός προγράμματος ή τα οποία παρατίθενται ήδη σε άλλα έγγραφα (π.χ. σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, σύμβαση εταιρικής σχέσης)· ως εκ τούτου, προτείνεται η απαλοιφή μέρους της ανωτέρω παραγράφου.

Τροπολογία 37

Άρθρο 49 νέα παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αξιολόγηση κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού	Αξιολόγηση κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού
1. Η διαχειριστική αρχή καταρτίζει σχέδιο αξιολόγησης για κάθε πρόγραμμα και το υποβάλλει σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες των Ταμείων.	1. Η διαχειριστική αρχή καταρτίζει σχέδιο αξιολόγησης για κάθε πρόγραμμα και το υποβάλλει σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες των Ταμείων.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα της απαιτούμενης ικανότητας αξιολόγησης.	2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα της απαιτούμενης ικανότητας αξιολόγησης.
3. Κατά την περίοδο προγραμματισμού, οι διαχειριστικές αρχές πραγματοποιούν αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων των αξιολογήσεων για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας, της απόδοσης και του αντικτύπου για κάθε πρόγραμμα βάσει του σχεδίου αξιολόγησης. Τουλάχιστον μία φορά κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού, μια αξιολόγηση εκτιμά τον τρόπο με τον οποίο η υποστήριξη από τα Ταμεία του ΚΣΠ έχει συμβάλει στην επίτευξη των στόχων για κάθε άξονα προτεραιότητας. Όλες οι αξιολογήσεις εξετάζονται από την επιτροπή παρακολούθησης και διαβιβάζονται στην Επιτροπή.	3. Κατά την περίοδο προγραμματισμού, οι διαχειριστικές αρχές πραγματοποιούν αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων των αξιολογήσεων για την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας, της απόδοσης και του αντικτύπου για κάθε πρόγραμμα βάσει του σχεδίου αξιολόγησης. Τουλάχιστον μία φορά κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού, μια αξιολόγηση εκτιμά τον τρόπο με τον οποίο η υποστήριξη από τα Ταμεία του ΚΣΠ έχει συμβάλει στην επίτευξη των στόχων για κάθε άξονα προτεραιότητας. Όλες οι αξιολογήσεις εξετάζονται από την επιτροπή παρακολούθησης και διαβιβάζονται στην Επιτροπή.
4. Η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί, με δική της πρωτοβουλία, αξιολογήσεις προγραμμάτων.	4. <u>Σε συνάρτηση με τις ενδείξεις των αξιολογήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3, οι διαχειριστικές αρχές προβαίνουν στις ενδεδειγμένες τροποποιήσεις και βελτιώσεις του τρόπου συντονισμού και των διαδικασιών εφαρμογής του προγράμματος.</u> 4.5. Η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί, με δική της πρωτοβουλία, αξιολογήσεις προγραμμάτων.

Αιτιολογία

Προκειμένου να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στο αποτέλεσμα, θα ήταν σκόπιμο να αξιοποιούνται πραγματικά οι ενδείξεις από τις παράλληλες αξιολογήσεις για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων.

Τροπολογία 38

Άρθρο 54 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πράξεις που παράγουν έσοδα	Πράξεις που παράγουν έσοδα
1. Τα καθαρά έσοδα που δημιουργούνται μετά την ολοκλήρωση μιας πράξης σε μια συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς καθορίζονται εκ των προτέρων βάσει μίας από τις ακόλουθες μεθόδους:	1. Τα καθαρά έσοδα που δημιουργούνται μετά την ολοκλήρωση μιας πράξης σε μια συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς καθορίζονται εκ των προτέρων βάσει μίας από τις ακόλουθες μεθόδους:
α) με την εφαρμογή ενός κατ' αποκοπήν ποσοστού για τον τύπο της εξεταζόμενης πράξης·	α) με την εφαρμογή ενός κατ' αποκοπήν ποσοστού για τον τύπο της εξεταζόμενης πράξης·
β) με τον υπολογισμό της τρέχουσας αξίας των καθαρών εσόδων της πράξης, λαμβάνοντας υπόψη την εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και, κατά περίπτωση, ζητήματα ίσης μεταχείρισης που συνδέονται με τη σχετική ευμερία του οικείου κράτους μέλους.	β) με τον υπολογισμό της τρέχουσας αξίας των καθαρών εσόδων της πράξης, λαμβάνοντας υπόψη την εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και, κατά περίπτωση, ζητήματα ίσης μεταχείρισης που συνδέονται με τη σχετική ευμερία του οικείου κράτους μέλους.
Η επιλέξιμη δαπάνη της προς χρηματοδότηση πράξης δεν υπερβαίνει την τρέχουσα αξία του επενδυτικού κόστους της πράξης, χωρίς την τρέχουσα αξία των καθαρών εσόδων που καθορίζονται βάσει μίας από τις ανωτέρω μεθόδους.	Η επιλέξιμη δαπάνη της προς χρηματοδότηση πράξης δεν υπερβαίνει την τρέχουσα αξία του επενδυτικού κόστους της πράξης, χωρίς την τρέχουσα αξία των καθαρών εσόδων που καθορίζονται βάσει μίας από τις ανωτέρω μεθόδους.
Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 142 σχετικά με τον καθορισμό του αναφερόμενου στο στοιχείο α) ανωτέρω κατ' αποκοπήν συντελεστή.	Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 142 σχετικά με Για τον καθορισμό του αναφερόμενου στο στοιχείο α) ανωτέρω κατ' αποκοπήν συντελεστή, προβλέπονται τα εξής ποσοστά:
Η Επιτροπή εγκρίνει τη μεθοδολογία βάσει του στοιχείου β) μέσω εκτελεστικών πράξεων, σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 143 παράγραφος 3.	<u>γ) για επενδύσεις σε υποδομές που δημιουργούν υψηλά καθαρά έσοδα, η παρέμβαση δεν δύναται να υπερβαίνει:</u> i) <u>το 40 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περιφέρειες που υπάγονται στον στόχο της σύγκλισης, ποσοστό στο οποίο μπορεί να προστεθεί μέγιστη προσαύξηση 10 % στα κράτη μέλη που καλύπτονται από το Ταμείο Συνοχής,</u> ii) <u>το 30 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περιφέρειες μετάβασης,</u>

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<u>iii) το 25 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περι- χές που υπάγονται στον στόχο της ανταγωνιστικότητας,</u> <u>iv) αυτά τα ποσοστά δύνανται να προσαυξηθούν κατά ένα ποσοστό για άλλες μορφές χρηματοδότησης πλην των άμεσων ενισχύσεων, χωρίς η προσαύξηση αυτή να μπο- ρεί α υπερβεί το 10 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους:</u> <u>δ) για επενδύσεις σε επιχειρήσεις, η συμμετοχή στη χρηματο- δότηση δεν μπορεί να υπερβαίνει:</u> i) <u>το 35 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περιφέ- ρειες που υπάγονται στον στόχο της σύγκλισης,</u> ii) <u>το 25 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περι- φέρειες μετάβασης,</u> iii) <u>το 15 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους στις περι- χές που υπάγονται στον στόχο της ανταγωνιστικότητας,</u> <u>ε) για επενδύσεις σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, αυτά τα ποσοστά δύνανται να προσαυξηθούν κατά ένα ποσοστό για άλλες μορφές χρηματοδότησης πλην των άμεσων ενισχύσε- ων, χωρίς η προσαύξηση αυτή να μπορεί να υπερβεί το 10 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους.</u> Η Επιτροπή εγκρίνει τη μεθοδολογία βάσει του στοιχείου β) μέσω εκτελεστικών πράξεων, σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτα- σης που αναφέρεται στο άρθρο 143 παράγραφος 3.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ κρίνει προτιμότερη την επαναφορά των ισχυόντων για την περίοδο 2000-2006 κανόνων, οι οποίοι προβλέπουν την εφαρμογή ενιαίου **(μειωμένου) και συγκεκριμένου ποσοστού παρέμβασης** για τα προγράμματα που παράγουν έσοδα, προκειμένου να μην αποδαρρύνονται οι φορείς των προγραμμάτων.

Τροπολογία 39

Άρθρο 55

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Επιλεξιμότητα 1. Η επιλεξιμότητα των δαπανών καθορίζεται βάσει εθνικών κανόνων, εκτός εάν θεσπίζονται ειδικοί κανόνες στον παρόντα κανονισμό ή τους ειδικούς κανόνες των Ταμείων. [...] 6. Τα καθαρά έσοδα που παράγονται άμεσα από μια πράξη κατά τη διάρκεια της εφαρμογής της, τα οποία δεν ελήφθησαν υπόψη κατά τον χρόνο έγκρισης της πράξης, αφαιρούνται από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης στην αίτηση τελικής πληρωμής που υποβάλλει ο δικαιούχος. Ο παρών κανόνας δεν εφαρμόζεται στα χρηματοδοτικά μέσα και τα βραβεία.	Επιλεξιμότητα 1. Η επιλεξιμότητα των δαπανών καθορίζεται βάσει εθνικών κανόνων, εκτός από τα έργα στο πλαίσιο του στόχου εδαφικής συνεργασίας ή από τις περιπτώσεις για τις οποίες εάν θεσπιζο- νται ειδικοί κανόνες στον παρόντα κανονισμό ή τους ειδικούς κανόνες των Ταμείων. [...] 6. Τα καθαρά έσοδα που παράγονται άμεσα από μια πράξη κατά τη διάρκεια της εφαρμογής της, τα οποία δεν ελήφθησαν υπόψη κατά τον χρόνο έγκρισης της πράξης, αφαιρούνται από τις επιλέξιμες δαπάνες της πράξης στην αίτηση τελικής πληρωμής που υποβάλλει ο δικαιούχος. Ο παρών κανόνας δεν εφαρμόζεται στα χρηματοδοτικά μέσα και τα βραβεία. [...] 9. Για έργα στο πλαίσιο του στόχου εδαφικής συνεργασίας, η Επιτροπή καθορίζει χωριστό καθεστώς βοήθειας, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ των φορέων.

Αιτιολογία

Προτείνεται η απαλοιφή της παραγράφου 6, για να απλοποιηθεί η διαδικασία επαλήθευσης των παρεμβάσεων κατά τη διάρκεια της υλοποίησης των προγραμμάτων. Θα πρέπει να προστεθεί μία νέα παράγραφος 9, δεδομένου ότι η εδαφική συνεργασία αξίζει να διαθέτει ειδικό καθεστώς, διότι η εφαρμογή ή η εναρμόνιση διαφορετικών εθνικών κανόνων θα αποτελούσε υπέρμετρο διοικητικό εμπόδιο για τη δέουσα υλοποίηση των έργων.

Τροπολογία 40

Άρθρο 59 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ειδικοί κανόνες επιλεξιμότητας για τις επιχορηγήσεις	Ειδικοί κανόνες επιλεξιμότητας για τις επιχορηγήσεις
3. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες για συνεισφορά από τα Ταμεία του ΚΣΠ:	3. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες για συνεισφορά από τα Ταμεία του ΚΣΠ:
α) τόκοι χρέους·	α) τόκοι χρέους·
β) η αγορά μη οικοδομημένης και οικοδομημένης γης στο ποσό που υπερβαίνει το 10 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για την οικεία πράξη. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, υψηλό ποσοστό μπορεί να επιτραπεί για πράξεις που αφορούν διατήρηση του περιβάλλοντος·	β) η αγορά μη οικοδομημένης και οικοδομημένης γης στο ποσό που υπερβαίνει το 10 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για την οικεία πράξη. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, υψηλό ποσοστό μπορεί να επιτραπεί για πράξεις που αφορούν διατήρηση του περιβάλλοντος·
γ) φόρος προστιθέμενης αξίας. Ωστόσο, τα ποσά του ΦΠΑ είναι επιλέξιμα όταν δεν είναι ανακτήσιμα δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας για τον ΦΠΑ και καταβάλλονται από δικαιούχο πλην του υποκείμενου στον φόρο όπως ορίζεται στην παράγραφο 13 παράγραφος 1 εδάφιο πρώτο της οδηγίας 2006/112/EK, υπό την προϋπόθεση ότι τα ποσοστά αυτά του ΦΠΑ δεν έχουν σχέση με την παροχή υποδομών.	γ) ο ανακτήσιμος φόρος προστιθέμενης αξίας. Ωστόσο, τα ποσά του ΦΠΑ είναι επιλέξιμα όταν δεν είναι ανακτήσιμα δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας για τον ΦΠΑ και καταβάλλονται από δικαιούχο πλην του υποκείμενου στον φόρο όπως ορίζεται στην παράγραφο 13 παράγραφος 1 εδάφιο πρώτο της οδηγίας 2006/112/EK, υπό την προϋπόθεση ότι τα ποσοστά αυτά του ΦΠΑ δεν έχουν σχέση με την παροχή υποδομών.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ θεωρεί ότι μόνο ο ανακτήσιμος ΦΠΑ δεν θα πρέπει να είναι επιλέξιμος για συνεισφορά από τα Ταμεία του ΚΣΠ. Πράγματι, αν σε όλα τα έργα που υλοποιούν οι οργανισμοί του δημοσίου τομέα ο μη ανακτήσιμος ΦΠΑ θεωρείται μη επιλέξιμη δαπάνη, θα αυξηθεί σημαντικά το μερίδιο της εθνικής συγχρηματοδότησης και θα τεθεί σε κίνδυνο η ικανότητα των περιφερειακών και των τοπικών αρχών να εκτελούν έργα. Επιπλέον, η ΕτΠ θεωρεί ότι η διάταξη για τη μη επιλεξιμότητα του ΦΠΑ που σχετίζεται με την παροχή υποδομών στους δικαιούχους εισάγει διακρίσεις σε σχέση με άλλους τύπους παρεμβάσεων.

Τροπολογία 41

Άρθρο 64

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Διαπίστευση και συντονισμός	Διαπίστευση και συντονισμός
[...]	[...]
3. Η διαπίστευση βασίζεται σε γνωμοδότηση ανεξάρτητου φορέα δημοσιονομικού ελέγχου ο οποίος αξιολογεί τη συμμόρφωση του φορέα με τα κριτήρια διαπίστευσης. Ο ανεξάρτητος φορέας ελέγχου επιτελεί το έργο του σύμφωνα με διεθώς αποδεκτά πρότυπα δημοσιονομικού ελέγχου.	3. Η διαπίστευση βασίζεται σε γνωμοδότηση ανεξάρτητου φορέα δημοσιονομικού ελέγχου ο οποίος αξιολογεί τη συμμόρφωση του φορέα με τα κριτήρια διαπίστευσης. Ο ανεξάρτητος φορέας ελέγχου επιτελεί το έργο του σύμφωνα με διεθώς αποδεκτά πρότυπα δημοσιονομικού ελέγχου.
[...]	[...]

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
5. Το κράτος μέλος δύναται να ορίσει έναν φορέα συντονισμού για να ασκεί καθήκοντα συνδέσμου και να παρέχει πληροφορίες στην Επιτροπή, να προωθεί την εναρμονισμένη εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης, να συντάσσει έκθεση σύνδεσης με επισκόπηση σε εθνικό επίπεδο όλων των διαχειριστικών δηλώσεων και ελεγκτικών γνωμοδοτήσεων και να συντονίζει την εφαρμογή των διορθωτικών μέτρων ως προς τις ανεπάρκειες κοινής φύσης.	5. Το κράτος μέλος δύναται να ορίσει έναν φορέα συντονισμού για να ασκεί καθήκοντα συνδέσμου και να παρέχει πληροφορίες στην Επιτροπή, να προωθεί την εναρμονισμένη εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης, να συντάσσει έκθεση σύνδεσης με επισκόπηση σε εθνικό επίπεδο όλων των διαχειριστικών δηλώσεων και ελεγκτικών γνωμοδοτήσεων και να συντονίζει την εφαρμογή των διορθωτικών μέτρων ως προς τις ανεπάρκειες κοινής φύσης.

Αιτιολογία

Το ζητούμενο είναι να αποφευχθεί ο πολλαπλασιασμός των οργάνων και των φορέων που παρεμβαίνουν, ο οποίος θα καθιστούσε το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου ακόμα πιο περίπλοκο.

Τροπολογία 42

Άρθρο 67

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Κοινοί κανόνες για τις πληρωμές	Κοινοί κανόνες για τις πληρωμές
1. Οι πληρωμές εκ μέρους της Επιτροπής της συνεισφοράς των Ταμείων του ΚΣΠ σε κάθε πρόγραμμα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις πιστώσεις του προϋπολογισμού και με την επιφύλαξη των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων. Κάθε πληρωμή καταλογίζεται στις παλαιότερες ανοικτές πιστώσεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού του σχετικού Ταμείου.	1. Οι πληρωμές εκ μέρους της Επιτροπής της συνεισφοράς των Ταμείων του ΚΣΠ σε κάθε πρόγραμμα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις πιστώσεις του προϋπολογισμού και με την επιφύλαξη των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων. Κάθε πληρωμή καταλογίζεται στις παλαιότερες ανοικτές πιστώσεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού του σχετικού Ταμείου.
2. Οι πληρωμές έχουν τη μορφή προχρηματοδότησης, ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμής του ετήσιου υπολοίπου, κατά περίπτωση, και του τελικού υπολοίπου.	2. Οι πληρωμές έχουν τη μορφή προχρηματοδότησης, ενδιάμεσων πληρωμών και πληρωμής του ετήσιου υπολοίπου, κατά περίπτωση, και του τελικού υπολοίπου.
3. Για μορφές υποστήριξης βάσει του άρθρου 57 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ), τα ποσά που καταβάλλονται στον δικαιούχο θεωρούνται επιλέξιμη δαπάνη.	3. Για μορφές υποστήριξης βάσει του άρθρου 57 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ), τα ποσά που καταβάλλονται στον δικαιούχο θεωρούνται επιλέξιμη δαπάνη.

Αιτιολογία

Προτείνεται να διαγραφεί η αναφορά στο «ετήσιο υπόλοιπο», δεδομένου ότι έτσι καθιερώνεται η αρχή της ετήσιας εκκαθάρισης των λογαριασμών (ετήσιο κλείσιμο). Θεωρούμε ότι η προτεινόμενη ετήσια εκκαθάριση των λογαριασμών καθιερώνει, στην πραγματικότητα, το ετήσιο κλείσιμο των λογαριασμών, το οποίο θα αυξήσει τη διοικητική επιβάρυνση, θα εισαγάγει υποχρεωτικές δημοσιονομικές διορθώσεις των παρατυπιών που ανιχνεύονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή/και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο και θα περιορίσει την ευελιξία δήλωσης και υποκατάστασης των δαπανών «υπερκάλυψης», την οποία παρέχει το σύστημα για την τρέχουσα περίοδο 2007-2013.

Τροπολογία 43

Άρθρο 75 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Υποβολή πληροφοριών	Υποβολή πληροφοριών
Έως την 1η Φεβρουαρίου του έτους μετά τη λήξη της λογιστικής χρήσης, το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή τα ακόλουθα έγγραφα και τις πληροφορίες, σύμφωνα με το [άρθρο 56] του δημοσιονομικού κανονισμού:	Έως την 1η Φεβρουαρίου του έτους μετά τη λήξη της λογιστικής χρήσης, το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή τα ακόλουθα έγγραφα και τις πληροφορίες, σύμφωνα με το [άρθρο 56] του δημοσιονομικού κανονισμού:
α) τους πιστοποιημένους ετήσιους λογαριασμούς των διαπιστευμένων κατ' εφαρμογή του άρθρου 64 αρμόδιων φορέων·	α) τους πιστοποιημένους ετήσιους λογαριασμούς των διαπιστευμένων κατ' εφαρμογή του άρθρου 64 αρμόδιων φορέων, <u>σε περίπτωση κατά την οποία η αρχή πιστοποίησης επέλεξε να εφαρμόσει την ετήσια λογιστική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 128·</u>

Αιτιολογία

Όπως συμβαίνει και στην τρέχουσα περίοδο προγραμματισμού, θα ήταν χρήσιμο η ετήσια εκκαθάριση των λογαριασμών να εξακολουθήσει να αποτελεί επιλογή της ίδιας της αρχής πιστοποίησης. Το χρονοδιάγραμμα που τίθεται στο άρθρο 75 δεν είναι εύκολο να τηρηθεί, διότι είναι πολύ πιεστικό.

Τροπολογία 44

Άρθρο 82 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση	Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση
2. Οι πόροι για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» κατανέμονται μεταξύ των ακόλουθων τριών κατηγοριών περιφερειών του επιπέδου NUTS 2:	2. Οι πόροι για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» κατανέμονται μεταξύ των ακόλουθων τριών κατηγοριών περιφερειών του επιπέδου NUTS 2:
α) στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κατώτερο του 75 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27·	α) στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ κατώτερο του 75 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27·
β) στις περιφέρειες μετάβασης με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ μεταξύ του 75 % και του 90 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27·	β) στις περιφέρειες μετάβασης με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ μεταξύ του 75 % και του 90 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27·
γ) στις περισσότερες αναπτυγμένες περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ανώτερο του 90 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27.	γ) στις περισσότερες αναπτυγμένες περιφέρειες με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ανώτερο του 90 % του μέσου ΑΕγχΠ της ΕΕ-27.
Οι τρεις κατηγορίες περιφερειών καθορίζονται με βάση τον τρόπο με τον οποίο το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ τους, που μετράται σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης και υπολογίζεται βάσει των στοιχείων της Ένωσης για την περίοδο 2006 έως 2008, αφορά το μέσο ΑΕγχΠ της ΕΕ-27 για την ίδια περίοδο αναφοράς.	Οι τρεις κατηγορίες περιφερειών καθορίζονται με βάση τον τρόπο με τον οποίο το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ τους, που μετράται σε ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης και υπολογίζεται βάσει των <u>διαθέσιμων</u> στοιχείων της Ένωσης για την περίοδο 2006 έως 2008 των τριών τελευταίων ετών , αφορά το μέσο ΑΕγχΠ της ΕΕ-27 για την ίδια περίοδο αναφοράς.

Αιτιολογία

Στόχος είναι να διευκρινιστεί ότι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία για να καθοριστεί η επιλεξιμότητα μιας περιφέρειας και όχι τα προ της κρίσης στοιχεία της περιόδου 2006-2008.

Τροπολογία 45

Άρθρο 83 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Συνολικοί πόροι	Συνολικοί πόροι
Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, που ορίζει την ετήσια κατανομή των συνολικών πόρων ανά κράτος μέλος, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 84 παράγραφος 7.	Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση, μέσω εκτελεστικών πράξεων, που ορίζει την ετήσια κατανομή των συνολικών πόρων ανά κράτος μέλος <u>υπό τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση»</u> , με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 84 παράγραφος 7, <u>καθώς και μέσω προγράμματος συνεργασίας στο πλαίσιο του στόχου «Εδαφική συνεργασία».</u>

Αιτιολογία

Η ΕτΠ επιθυμεί να εξασφαλίσει ότι οι πόροι που θα κατανέμονται στα προγράμματα εδαφικής συνεργασίας θα χορηγούνται από την Επιτροπή ανά τομέα συνεργασίας και όχι κατόπιν ανάλυσης των εθνικών φακέλων.

Τροπολογία 46

Άρθρο 84

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πόροι για επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και για την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία 2. Για την κατανομή των πόρων ανά κράτος μέλος εφαρμόζονται τα ακόλουθα κριτήρια: α) επιλέξιμος πληθυσμός, περιφερειακή ευημερία, εθνική ευημερία και ποσοστό ανεργίας για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες και τις περιφέρειες μετάβασης· β) επιλέξιμος πληθυσμός, περιφερειακή ευημερία, ποσοστό ανεργίας, ποσοστό απασχόλησης, επίπεδο εκπαίδευσης και πληθυσμιακή πυκνότητα για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες· γ) πληθυσμός, εθνική ευημερία και έκταση για το Ταμείο Συνοχής. 3. Τουλάχιστον το 25 % των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, το 40 % για τις περιφέρειες μετάβασης και το 52 % για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες σε κάθε κράτος μέλος διατίθεται στο ΕΚΤ. Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, η υποστήριξη σε ένα κράτος μέλος που προέρχεται από [το μέσο επισιτιστικής βοήθειας σε άτομα σε κατάσταση ανέχειας] θεωρείται ότι ανήκει στο μερίδιο των διαρθρωτικών ταμείων που χορηγείται στο ΕΚΤ. [...] 5. Η υποστήριξη από τα διαρθρωτικά ταμεία για [επισιτιστική βοήθεια σε άτομα σε κατάσταση ανέχειας] στο πλαίσιο του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» ανέρχεται σε 2 500 000 ευρώ. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με εκτελεστική πράξη που καθορίζει το προς μεταφορά ποσό από τη χορήγηση των διαρθρωτικών ταμείων για κάθε κράτος μέλος για το σύνολο της περιόδου σε κάθε κράτος μέλος. Οι πιστώσεις των διαρθρωτικών ταμείων για κάθε κράτος μέλος μειώνονται αντίστοιχα. Οι ετήσιες πιστώσεις που αντιστοιχούν στην αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο υποστήριξη από τα διαρθρωτικά ταμεία καταλογίζονται στις σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού [της επισιτιστικής βοήθειας σε άτομα σε κατάσταση ανέχειας] από τον προϋπολογισμό του 2014. 6. Το 5 % των πόρων για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» αποτελεί το αποδεματικό επίδοσης που κατανέμεται σύμφωνα με το άρθρο 19. [...] 8. Οι πόροι για τον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας ανέρχονται στο 3,48 % των συνολικών διαθέσιμων πόρων για δημοσιονομικές αναλήψεις υποχρεώσεων από τα Ταμεία για την περίοδο 2014 έως 2020 (δηλ. σύνολο 11 700 000 004 ευρώ).	Πόροι για επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση και για την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία 2. Για την κατανομή των πόρων ανά κράτος μέλος εφαρμόζονται τα ακόλουθα κριτήρια: α) επιλέξιμος πληθυσμός, περιφερειακή ευημερία, εθνική ευημερία, <u>σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 111 παράγραφος 4,</u> και ποσοστό ανεργίας για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες και τις περιφέρειες μετάβασης· β) επιλέξιμος πληθυσμός, περιφερειακή ευημερία, ποσοστό ανεργίας, ποσοστό απασχόλησης, επίπεδο εκπαίδευσης, και <u>πληθυσμιακή πυκνότητα, διασπορά και γήρανση του πληθυσμού</u> για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες· γ) πληθυσμός, εθνική ευημερία και έκταση για το Ταμείο Συνοχής. 3. Τουλάχιστον το 25 <u>20</u> % των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, το 40 <u>35</u> % για τις περιφέρειες μετάβασης και το 52 <u>40</u> % για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες σε κάθε κράτος μέλος διατίθεται στο ΕΚΤ. Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, η υποστήριξη σε ένα κράτος μέλος που προέρχεται από [το μέσο επισιτιστικής βοήθειας σε άτομα σε κατάσταση ανέχειας] θεωρείται ότι ανήκει στο μερίδιο των διαρθρωτικών ταμείων που χορηγείται στο ΕΚΤ. [...] 5. Η υποστήριξη από τα διαρθρωτικά ταμεία για [για επισιτιστική βοήθεια σε άτομα σε κατάσταση ανέχειας] στο πλαίσιο του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» ανέρχεται σε 2 500 000 ευρώ. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με εκτελεστική πράξη που καθορίζει το προς μεταφορά ποσό από <u>τον τομέα «Προστασία και διαχείριση των φυσικών πόρων» του δημοσιονομικού πλαισίου της ΕΕ</u> τη χορήγηση των διαρθρωτικών ταμείων για κάθε κράτος μέλος για το σύνολο της περιόδου σε κάθε κράτος μέλος. Οι πιστώσεις των διαρθρωτικών ταμείων για κάθε κράτος μέλος μειώνονται αντίστοιχα. Οι ετήσιες πιστώσεις που αντιστοιχούν στην αναφερόμενη στο πρώτο εδάφιο υποστήριξη από τα διαρθρωτικά ταμεία καταλογίζονται στις σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού [της επισιτιστικής βοήθειας σε άτομα σε κατάσταση ανέχειας] από τον προϋπολογισμό του 2014. 6. Το 5 % των πόρων για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» αποτελεί το αποδεματικό επίδοσης που κατανέμεται σύμφωνα με το άρθρο 19. [...] 8. Οι πόροι για τον στόχο της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας ανέρχονται στο 3,48 % των συνολικών διαθέσιμων πόρων για δημοσιονομικές αναλήψεις υποχρεώσεων από τα Ταμεία για την περίοδο 2014 έως 2020 (δηλ. σύνολο 11 700 000 004 ευρώ). <u>Οι εν λόγω πόροι θα αφαιρούνται από το σύνολο των πόρων που διατίθενται για την πολιτική συνοχής βάσει ανάλυσης ανά πρόγραμμα συνεργασίας.</u>

Αιτιολογία

Πέραν των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται συνήθως για την κατανομή της ενίσχυσης μεταξύ των κρατών μελών, η ΕΤΠ ζητείται να λαμβάνονται υπόψη και συμπληρωματικά κριτήρια, όπως τα σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα των περιφερειών, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 174 της ΣΛΕΕ. Άλλα δημογραφικά κριτήρια που θα πρέπει να συνυπολογίζονται είναι η διασπορά του πληθυσμού, η ερήμωση ορισμένων περιοχών της περιφέρειας —κυρίως αγροτικών και παραμεθόριων— ή, ακόμη, η γήρανση του πληθυσμού, επειδή μπορεί να έχουν σημαντικές συνέπειες για την οικονομική ανάπτυξη και το κόστος των δημόσιων υπηρεσιών.

Εξάλλου, η ΕΤΠ κρίνει υπερβολικά υψηλό το ελάχιστο ποσοστό των διαρθρωτικών πόρων που προβλέπεται να διατίθεται στο ΕΚΤ. Γι' αυτό, εισηγείται τη μείωσή του για κάθε κατηγορία περιφερειών. Θεωρεί πραγματικά σημαντικό να δίνεται η δυνατότητα στις περιφέρειες να επενδύουν σε δυναμικούς τομείς που δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας, κατοχυρώνοντας παράλληλα ικανές χρηματοδοτήσεις στον τομέα της απασχόλησης και των κοινωνικών υποθέσεων.

Το κανονιστικό πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων μπορεί μεν να αποτελέσει μια νέα νομική βάση για το ευρωπαϊκό μέσο επισιτιστικής βοήθειας των απόρων, αλλά δεν μπορεί επ' ουδενί να υποκαταστήσει χρηματοδοτικά το εν λόγω μέσο, οι στόχοι του οποίου προέρχονται από την κοινή γεωργική πολιτική.

Τέλος, η ΕΤΠ επιθυμεί να εξασφαλίσει ότι οι πόροι που θα κατανέμονται στα προγράμματα εδαφικής συνεργασίας θα χορηγούνται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανά τομέα συνεργασίας.

Τροπολογία 47

Άρθρο 86 παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Προσθετικότητα	Προσθετικότητα
4. Η επαλήθευση του αν το επίπεδο των δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών για τον στόχο της επένδυσης στην ανάπτυξη και την απασχόληση διατηρήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου πραγματοποιείται μόνο στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες και οι περιφέρειες μετάβασης καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον 15 % του συνολικού πληθυσμού. Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες και οι περιφέρειες μετάβασης καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον 70 % του πληθυσμού, η επαλήθευση πραγματοποιείται σε εθνικό επίπεδο. Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες και οι περιφέρειες μετάβασης καλύπτουν ποσοστό άνω του 15 % και κατώτερο του 70 % του πληθυσμού, η επαλήθευση πραγματοποιείται σε εθνικό και σε περιφερειακό επίπεδο. Προς τον σκοπό αυτό, τα εν λόγω κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τις δαπάνες στις λιγότερο αναπτυγμένες και στις περιφέρειες μετάβασης σε κάθε στάδιο της διαδικασίας επαλήθευσης.	4. Η επαλήθευση του αν το επίπεδο των δημόσιων ή ισοδύναμων διαρθρωτικών δαπανών για τον στόχο της επένδυσης στην ανάπτυξη και την απασχόληση διατηρήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου πραγματοποιείται μόνο στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες και οι περιφέρειες μετάβασης καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον 15 % του συνολικού πληθυσμού. Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες και οι περιφέρειες μετάβασης καλύπτουν ποσοστό τουλάχιστον 70 % του πληθυσμού, η επαλήθευση πραγματοποιείται σε εθνικό επίπεδο. Στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες και οι περιφέρειες μετάβασης καλύπτουν ποσοστό άνω του 15 <u>20</u> % και κατώτερο του 70 % του πληθυσμού, η επαλήθευση πραγματοποιείται σε εθνικό και σε περιφερειακό επίπεδο. Προς τον σκοπό αυτό, τα εν λόγω κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τις δαπάνες στις λιγότερο αναπτυγμένες και στις περιφέρειες μετάβασης σε κάθε στάδιο της διαδικασίας επαλήθευσης.

Αιτιολογία

Η διενέργεια των επαληθεύσεων με κριτήριο τον όγκο του πληθυσμού κρίνεται περιττή και άνευ χρησιμότητας, εφόσον εναπόκειται στα κράτη μέλη να μεριμνούν για την τήρηση αυτής της αρχής. Αντιθέτως, επικροτείται η πρόταση να καταργηθεί η επαλήθευση της αρχής της προσθετικότητας στα κράτη μέλη στα οποία οι λιγότερο αναπτυγμένες μετάβασης και οι περιφέρειες μετάβασης καλύπτουν μικρό μόνο ποσοστό του συνολικού πληθυσμού. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, συνιστάται, για λόγους διοικητικής απλούστευσης, να αυξηθεί το κατώτατο όριο σε 20 %.

Τροπολογία 48

Άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και η)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Περιεχόμενο και έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου για επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση 2. Ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζει: [...] γ) τη συνεισφορά στην ολοκληρωμένη στρατηγική εδαφικής ανάπτυξης που ορίζεται στη σύμβαση εταιρικής σχέσης, η οποία περιλαμβάνει: (i) τους μηχανισμούς που διασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ των Ταμείων, του ΕΓΤΑΑ, του ΕΤΘΑ και άλλων ενωσιακών και εθνικών χρηματοδοτικών μέσων καθώς και με την ΕΤΕπ· (ii) κατά περίπτωση, προγραμματισμένη ολοκληρωμένη προσέγγιση της εδαφικής ανάπτυξης αστικών, αγροτικών, παράκτιων περιοχών και περιοχών με ειδικά εδαφικά χαρακτηριστικά, και ιδίως τις ρυθμίσεις εφαρμογής των άρθρων 28 και 29· (iii) τον κατάλογο των πόλεων όπου θα υλοποιηθούν ενέργειες βιώσιμης αστικής ανάπτυξης, την ενδεικτική ετήσια κατανομή της υποστήριξης του ΕΤΠΑ για τις ενέργειες αυτές, συμπεριλαμβανομένων των πόρων που έχουν εκχωρηθεί στις πόλεις για διαχείριση δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΤΠΑ] και την ενδεικτική ετήσια κατανομή της υποστήριξης του ΕΚΤ για ολοκληρωμένες δράσεις· (iv) την ταυτοποίηση των περιοχών στις οποίες θα πραγματοποιηθεί τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων· (v) τις ρυθμίσεις για διαπεριφερειακές και διακρατικές δράσεις με δικαιούχους εγκατεστημένους σε τουλάχιστον ένα άλλο κράτος μέλος· (vi) όπου αυτό ενδείκνυται, τη συνεισφορά των προγραμματισμένων παρεμβάσεων για μακροπεριφερειακές στρατηγικές και στρατηγικές που αφορούν θαλάσσιες λεκάνες· δ) τη συνεισφορά στην ολοκληρωμένη προσέγγιση που ορίζεται στη σύμβαση εταιρικής σχέσης για την αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών των γεωγραφικών περιοχών που πλήττονται κατ' εξοχήν από τη φτώχεια ή στοχευόμενων ομάδων που αντιμετωπίζουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο διακρίσεων ή αποκλεισμού, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις περιθωριοποιημένες κοινότητες, και την ενδεικτική κατανομή πιστώσεων· [...]	Περιεχόμενο και έγκριση των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου για επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση 2. Ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζει: [...] γ) τη συνεισφορά στην ολοκληρωμένη στρατηγική εδαφικής ανάπτυξης που ορίζεται στη σύμβαση εταιρικής σχέσης, η οποία περιλαμβάνει: (i) τους μηχανισμούς που διασφαλίζουν τον συντονισμό μεταξύ των Ταμείων, του ΕΓΤΑΑ, του ΕΤΘΑ και άλλων ενωσιακών και εθνικών χρηματοδοτικών μέσων καθώς και με την ΕΤΕπ· (ii) κατά περίπτωση, προγραμματισμένη ολοκληρωμένη προσέγγιση της εδαφικής ανάπτυξης αστικών, αγροτικών, παράκτιων περιοχών και περιοχών με ειδικά εδαφικά χαρακτηριστικά, και ιδίως τις ρυθμίσεις εφαρμογής των άρθρων 28 και 29· (iii) τον <u>ενδεικτικό</u> κατάλογο των πόλεων όπου θα υλοποιηθούν ενέργειες βιώσιμης αστικής ανάπτυξης. <u>Ένας τέτοιος κατάλογος θα πρέπει να δημιουργηθεί σε συνεργασία με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές με σεβασμό στο θεσμικό σύστημα κάθε κράτους μέλους, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισότιμη πρόσβαση κάθε τοπικής αρχής που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ολοκληρωμένες ενέργειες αστικής ανάπτυξης·</u> την ενδεικτική ετήσια κατανομή της υποστήριξης του ΕΤΠΑ για τις ενέργειες αυτές, συμπεριλαμβανομένων των πόρων που έχουν εκχωρηθεί στις πόλεις για διαχείριση δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΤΠΑ] και την ενδεικτική ετήσια κατανομή της υποστήριξης του ΕΚΤ για ολοκληρωμένες δράσεις· (iv) την ταυτοποίηση των περιοχών στις οποίες θα πραγματοποιηθεί τοπική ανάπτυξη με πρωτοβουλία τοπικών κοινοτήτων· (v) τις ρυθμίσεις για διαπεριφερειακές και διακρατικές δράσεις με δικαιούχους εγκατεστημένους σε τουλάχιστον ένα άλλο κράτος μέλος· (vi) <u>μία παρουσίαση των ρυθμίσεων συντονισμού μεταξύ των επιχειρησιακών προγραμμάτων υπό τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση», των προγραμμάτων εδαφικής συνεργασίας και των προγραμμάτων που αφορούν τις ίδιες περιοχές που σχετίζονται με την πολιτική γειτονίας και το ΕΤΑ·</u> (vii) όπου αυτό ενδείκνυται, τη συνεισφορά των προγραμματισμένων παρεμβάσεων για μακροπεριφερειακές στρατηγικές και στρατηγικές που αφορούν θαλάσσιες λεκάνες ή λειτουργικές ορεινές περιοχές· ⇒ <u>viii)</u> τη συνεισφορά στην ολοκληρωμένη προσέγγιση που ορίζεται στη σύμβαση εταιρικής σχέσης για την αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών των γεωγραφικών περιοχών που πλήττονται κατ' εξοχήν από τη φτώχεια ή στοχευόμενων ομάδων που αντιμετωπίζουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο διακρίσεων ή αποκλεισμού, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις περιθωριοποιημένες κοινότητες, και την ενδεικτική κατανομή πιστώσεων· [...]

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
η) τις εκτελεστικές διατάξεις για το επιχειρησιακό πρόγραμμα, οι οποίες περιλαμβάνουν:	η ζ) τις εκτελεστικές διατάξεις για το επιχειρησιακό πρόγραμμα, οι οποίες περιλαμβάνουν:
(i) τα στοιχεία της αρχής διαπίστευσης, της διαχειριστικής αρχής, της αρχής πιστοποίησης, ανάλογα με την περίπτωση, και της αρχής ελέγχου·	(i) τα στοιχεία της αρχής διαπίστευσης , της διαχειριστικής αρχής, της αρχής πιστοποίησης, ανάλογα με την περίπτωση, και της αρχής ελέγχου·
(ii) τα στοιχεία του φορέα στον οποίο η Επιτροπή πρέπει να καταβάλει τις πληρωμές.	(ii) τα στοιχεία του φορέα στον οποίο η Επιτροπή πρέπει να καταβάλει τις πληρωμές.

Αιτιολογία

Η πρόταση της Επιτροπής να οριστεί συγκεκριμένος αριθμός πόλεων είναι υπερβολικά περιοριστική. Επομένως προτείνεται να είναι ο εν λόγω κατάλογος ενδεικτικός. Επιπλέον, αυτός ο κατάλογος πόλεων θα πρέπει να καθορίζεται σε συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές.

Προτείνεται η ενσωμάτωση του στοιχείου δ) στο στοιχείο γ) ως σημείου (viii), ώστε να συμπληρωθούν οι πληροφορίες σχετικά με την ολοκληρωμένη προσέγγιση. Τέλος, σύμφωνα με την τροπολογία επί του άρθρου 64 παράγραφος 3, συνιστάται διαγραφή της αναφοράς στην εξωτερική αρχή διαπίστευσης.

Τροπολογία 49

Άρθρο 91 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή	Πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή
2. Τα μεγάλα έργα που υποβάλλονται για έγκριση στην Επιτροπή πρέπει να περιέχονται στον κατάλογο των μεγάλων έργων σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα. Ο κατάλογος επανεξετάζεται από το κράτος μέλος ή τη διαχειριστική αρχή δύο έτη μετά την έγκριση ενός επιχειρησιακού προγράμματος και μπορεί να προσαρμοστεί με αίτηση του κράτους μέλους, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ιδίως για να περιληφθούν μεγάλα έργα με εκτιμώμενη ημερομηνία ολοκλήρωσης πριν από το τέλος του 2022.	2. Τα μεγάλα έργα που υποβάλλονται για έγκριση στην Επιτροπή πρέπει να περιέχονται <u>ει δυνατόν</u> , στον κατάλογο των μεγάλων έργων σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα. <u>Επίσης, τα μεγάλα έργα μπορούν να εγκρίνονται ακόμα και κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού. Οι δαπάνες ενός μεγάλου έργου μπορούν να δηλώνονται ακόμα και πριν από την έγκριση του έργου από την Επιτροπή. Ο κατάλογος επανεξετάζεται από το κράτος μέλος ή τη διαχειριστική αρχή δύο έτη μετά την έγκριση ενός επιχειρησιακού προγράμματος και μπορεί να προσαρμοστεί με αίτηση του κράτους μέλους, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ιδίως για να περιληφθούν</u> Τα μεγάλα έργα <u>θα πρέπει να έχουν περατωθεί με εκτιμώμενη ημερομηνία ολοκλήρωσης πριν από το τέλος του 2022.</u>

Αιτιολογία

Η ΕτΠ ζητά να μπορούν να ξεκινούν τα μεγάλα έργα που υποβάλλονται κατά την περίοδο προγραμματισμού χωρίς να απαιτείται προηγουμένως η έγκριση της Επιτροπής, όπως προτείνεται δηλαδή στον τρέχοντα προγραμματισμό. Επίσης ζητείται να μπορούν οι δαπάνες ενός μεγάλου έργου να δηλώνονται ακόμα και πριν από την έγκριση του έργου από την Επιτροπή, προκειμένου να μην καθυστερήσει η έναρξή του.

Τροπολογία 50

Άρθρο 93 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πεδίο εφαρμογής	Πεδίο εφαρμογής
1. Ένα κοινό σχέδιο δράσης είναι πράξη της οποίας ο καθορισμός και η διαχείριση πραγματοποιείται σε σχέση με τις εκροές και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει. Περιλαμβάνει ένα σύνολο έργων που δεν συνίστανται στην παροχή υποδομών και εκτελούνται υπό την ευθύνη του δικαιούχου στο	1. Ένα κοινό σχέδιο δράσης είναι πράξη της οποίας ο καθορισμός και η διαχείριση πραγματοποιείται σε σχέση με τις εκροές και τα αποτελέσματα που θα επιτύχει. Περιλαμβάνει ένα σύνολο έργων που δεν συνίστανται στην παροχή υποδομών και εκτελούνται υπό την ευθύνη του δικαιούχου στο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
πλαίσιο επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων. Οι εκροές και τα αποτελέσματα ενός κοινού σχεδίου δράσης συμφωνούνται μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής και συμβάλλουν στην επίτευξη των ειδικών στόχων των επιχειρησιακών προγραμμάτων και αποτελούν τη βάση της υποστήριξης από τα Ταμεία. Τα αποτελέσματα αναφέρονται στα άμεσα αποτελέσματα του κοινού σχεδίου δράσης. Ο δικαιούχος είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου. Τα κοινά σχέδια δράσης δεν θεωρούνται μεγάλα έργα.	πλαίσιο επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων. <u>Στις περιπτώσεις που το σχέδιο κοινής δράσης αφορά την παροχή υποδομών, το συνολικό κόστος τους δεν δύναται να υπερβαίνει τα 8 εκατ. ευρώ.</u> Οι εκροές και τα αποτελέσματα ενός κοινού σχεδίου δράσης συμφωνούνται μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής και συμβάλλουν στην επίτευξη των ειδικών στόχων των επιχειρησιακών προγραμμάτων και αποτελούν τη βάση της υποστήριξης από τα Ταμεία. Τα αποτελέσματα αναφέρονται στα άμεσα αποτελέσματα του κοινού σχεδίου δράσης. Ο δικαιούχος είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου. Τα κοινά σχέδια δράσης δεν θεωρούνται μεγάλα έργα.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ επισημαίνει ότι το κοινό σχέδιο δράσης θα πρέπει πρωτίστως να διευκολύνει την εκτέλεση του ΕΚΤ μέσω συγκεκριμένων και σαφώς προσδιορισμένων παρεμβάσεων. Ωστόσο, διαπιστώνει ότι, δυστυχώς, στην περίπτωση του ΕΤΠΑ, η χρήση του εν λόγω μηχανισμού είναι δυσχερής λόγω του αποκλεισμού των έργων υποδομής.

Τροπολογία 51

Άρθρο 93 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πεδίο εφαρμογής 2. Το ελάχιστο ποσό της δημόσιας υποστήριξης που χορηγείται σε ένα κοινό σχέδιο δράσης είναι 10 000 000 ευρώ ή το 20 % της δημόσιας υποστήριξης του επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων· ισχύει το χαμηλότερο ποσό.	Πεδίο εφαρμογής 2. Το ελάχιστο ποσό της δημόσιας υποστήριξης που χορηγείται σε ένα κοινό σχέδιο δράσης είναι 40 5000000 ευρώ ή το 20 10 % της δημόσιας υποστήριξης του επιχειρησιακού προγράμματος ή προγραμμάτων· ισχύει το χαμηλότερο ποσό.

Αιτιολογία

Η θέσπιση χαμηλότερου ορίου θεωρείται ευρέως ως καταλληλότερη για να εξασφαλιστεί ότι το προτεινόμενο μέσο ανταποκρίνεται στη διαθέσιμη κρίσιμη μάζα. Εντούτοις, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι αυτό είναι το ελάχιστο βάσει του νόμου όριο και ότι, σε πολλά κράτη μέλη, το όριο που θα συμφωνηθεί κατά τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων θα είναι σαφώς υψηλότερο.

Τροπολογία 52

Άρθρο 102 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Διαβίβαση δημοσιονομικών στοιχείων 1. Έως τις 31 Ιανουαρίου, τις 30 Απριλίου, τις 31 Ιουλίου και τις 31 Οκτωβρίου, η διαχειριστική αρχή διαβιβάζει ηλεκτρονικά στην Επιτροπή για τους σκοπούς της παρακολούθησης, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά άξονα προτεραιότητας τα ακόλουθα στοιχεία: α) το συνολικό και το δημόσιο επιλέξιμο κόστος των πράξεων και τον αριθμό των πράξεων που επελέγησαν για υποστήριξη· β) το συνολικό και το δημόσιο επιλέξιμο κόστος συμβάσεων και άλλων νομικών δεσμεύσεων που συνάπτουν οι δικαιούχοι κατά την εφαρμογή των πράξεων που έχουν επιλεγεί για υποστήριξη· γ) τη συνολική επιλέξιμη δαπάνη που δηλώνουν οι δικαιούχοι στη διαχειριστική αρχή.	Διαβίβαση δημοσιονομικών στοιχείων 1. Έως τις 31 Ιανουαρίου, τις 30 Απριλίου, και τις 31 Ιουλίου και τις 31 Οκτωβρίου , η διαχειριστική αρχή διαβιβάζει ηλεκτρονικά στην Επιτροπή για τους σκοπούς της παρακολούθησης, για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά άξονα προτεραιότητας τα ακόλουθα στοιχεία: α) το συνολικό και το δημόσιο επιλέξιμο κόστος των πράξεων και τον αριθμό των πράξεων που επελέγησαν για υποστήριξη· β) το συνολικό και το δημόσιο επιλέξιμο κόστος συμβάσεων και άλλων νομικών δεσμεύσεων που <u>συνάπτονται μεταξύ των διαχειριστικών αρχών και των δικαιούχων συνάπτουν οι δικαιούχοι κατά την εφαρμογή των πράξεων που έχουν επιλεγεί για υποστήριξη</u> γ) τη συνολική επιλέξιμη δαπάνη που δηλώνουν οι δικαιούχοι στη διαχειριστική αρχή.

Αιτιολογία

Η ΕΤΠ ζητά την απλοποίηση της διαδικασίας κοινοποίησης των δημοσιονομικών στοιχείων περιορίζοντάς τη στο ήμισυ (από 4 σε 2 φορές ετησίως). Επιθυμεί επίσης απλοποίηση των πληροφοριών σχετικά με τις επιλεγμένες παρεμβάσεις: θα πρέπει να ζητείται μόνο το συνολικό επιλέξιμο κόστος, το δημόσιο επιλέξιμο κόστος και οι συμβάσεις ή άλλες νομικές δεσμεύσεις μεταξύ των διαχειριστικών αρχών και των δικαιούχων.

Τροπολογία 53

Άρθρο 105

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Ενημέρωση και δημοσιότητα	Ενημέρωση και δημοσιότητα
1. Τα κράτη μέλη και οι διαχειριστικές αρχές είναι υπεύθυνα:	1. Τα κράτη μέλη και οι διαχειριστικές αρχές είναι υπεύθυνα:
α) να εξασφαλίσουν τη δημιουργία ενός ενιαίου διαδικτυακού τόπου ή μιας ενιαίας διαδικτυακής πύλης που παρέχει πληροφορίες και πρόσβαση σε όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα του οικείου κράτους μέλους·	α) να εξασφαλίσουν τη δημιουργία ενός ενιαίου διαδικτυακού τόπου ή μιας ενιαίας διαδικτυακής πύλης που παρέχει πληροφορίες και πρόσβαση σε όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα του οικείου κράτους μέλους·
β) για την ενημέρωση των δυνητικών δικαιούχων σχετικά με τις ευκαιρίες χρηματοδότησης βάσει των επιχειρησιακών προγραμμάτων·	β) για την ενημέρωση των δυνητικών δικαιούχων σχετικά με τις ευκαιρίες χρηματοδότησης βάσει των επιχειρησιακών προγραμμάτων·
γ) να δημοσιοποιούν στους πολίτες της Ένωσης τον ρόλο και τα επιτεύγματα της πολιτικής για τη συνοχή και των Ταμείων μέσω δραστηριοτήτων ενημέρωσης και επικοινωνίας σχετικά με τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των συμβάσεων εταιρικής σχέσης, των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των πράξεων.	γ) να δημοσιοποιούν στους πολίτες της Ένωσης τον ρόλο και τα επιτεύγματα της πολιτικής για τη συνοχή και των Ταμείων μέσω δραστηριοτήτων ενημέρωσης και επικοινωνίας σχετικά με τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των συμβάσεων εταιρικής σχέσης, των επιχειρησιακών προγραμμάτων και των πράξεων.
2. Για να εξασφαλίσουν τη διαφάνεια όσον αφορά την υποστήριξη που παρέχουν τα Ταμεία, τα κράτη μέλη τηρούν κατάλογο των πράξεων ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά Ταμείο σε μορφότυπο CSV ή XML, ο οποίος είναι προσβάσιμος μέσω του ενιαίου διαδικτυακού τόπου ή της ενιαίας διαδικτυακής πύλης, που παρέχει μια κατάσταση και συνοπτική παρουσίαση όλων των επιχειρησιακών προγραμμάτων στο εν λόγω κράτος μέλος.	<u>2. Δραστηριότητες ευαισθητοποίησης μπορούν να οργανωθούν και από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και από τα συμβουλευτικά όργανα, με τις οποίες θα παρέχονται εξηγήσεις για τον τρόπο λειτουργίας της πολιτικής συνοχής, καθώς και για την προστιθέμενη αξία της για την Ευρωπαϊκή Ένωση.</u>
Ο κατάλογος των πράξεων επικαιροποιείται τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες.	23. Για να εξασφαλίσουν τη διαφάνεια όσον αφορά την υποστήριξη που παρέχουν τα Ταμεία, τα κράτη μέλη τηρούν κατάλογο των πράξεων ανά επιχειρησιακό πρόγραμμα και ανά Ταμείο σε μορφότυπο CSV ή XML, ο οποίος είναι προσβάσιμος μέσω του ενιαίου διαδικτυακού τόπου ή της ενιαίας διαδικτυακής πύλης, που παρέχει μια κατάσταση και συνοπτική παρουσίαση όλων των επιχειρησιακών προγραμμάτων στο εν λόγω κράτος μέλος.
Οι ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στον κατάλογο των πράξεων ορίζονται στο παράρτημα V.	Ο κατάλογος των πράξεων επικαιροποιείται τουλάχιστον κάθε τρεις <u>έξι</u> μήνες.
	Οι ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στον κατάλογο των πράξεων ορίζονται στο παράρτημα V.

Αιτιολογία

Οι κανονισμοί θα πρέπει να επιτρέπουν τις κοινές δραστηριότητες ευαισθητοποίησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών για να υποστηριχθούν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, ούτως ώστε να εξηγήσουν πώς λειτουργεί η πολιτική συνοχής: εκ των προτέρων, κατά τη διάρκεια της εφαρμογής και εκ των υστέρων. Η ΕΤΠ θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υποστηρίξει τις προσπάθειες των τοπικών και περιφερειακών αρχών, ως δικαιούχων των κονδυλίων για τη συνοχή, οι οποίοι καλούνται να παρουσιάσουν απτά αποτελέσματα. Η ΕΤΠ θα πρέπει επίσης να έχει τα μέσα για να εξηγήσει στους πολίτες τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα Διαρθρωτικά Ταμεία, καθώς και τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εν λόγω διαδικασία.

Επίσης, η ΕΤΠ επιθυμεί απλοποίηση των διαδικασιών ενημέρωσης και δημοσιότητας· για αυτό κρίνει επαρκή την επικαιροποίηση του καταλόγου των πράξεων κάθε έξι μήνες.

Τροπολογία 54

Άρθρο 110 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Καθορισμός των ποσοστών συγχρηματοδότησης 3. Το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» δεν υπερβαίνει: α) το 85 % για το Ταμείο Συνοχής· β) το 85 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2009 κατώτερο του 85 % του μέσου όρου στην ΕΕ-27 κατά την ίδια περίοδο και για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές· γ) το 80 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών πλην εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο β) και είναι επιλέξιμες για το μεταβατικό καθεστώς του Ταμείου Συνοχής την 1η Ιανουαρίου 2014· δ) το 75 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών πλην αυτών που αναφέρονται στα στοιχεία β) και γ) και για όλες τις περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2013 ήταν μικρότερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-25 για την περίοδο αναφοράς, αλλά των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ήταν μεγαλύτερο του 75 % του μέσου ΑΕγχΠ στην ΕΕ-27· ε) το 60 % για τις περιφέρειες μετάβασης, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο δ)· στ) το 50 % για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο δ). Το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας δεν υπερβαίνει το 75 %.	Καθορισμός των ποσοστών συγχρηματοδότησης 3. Το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» δεν υπερβαίνει: α) το 85 % για το Ταμείο Συνοχής· β) το 85 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών με κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2009 κατώτερο του 85 % του μέσου όρου στην ΕΕ-27 κατά την ίδια περίοδο και για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές· γ) το 80 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών πλην εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο β) και είναι επιλέξιμες για το μεταβατικό καθεστώς του Ταμείου Συνοχής την 1η Ιανουαρίου 2014· δ) το 75 % για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες των κρατών μελών πλην αυτών που αναφέρονται στα στοιχεία β) και γ) και για όλες τις περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2013 ήταν μικρότερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ-25 για την περίοδο αναφοράς, αλλά των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ ήταν μεγαλύτερο του 75 % του μέσου ΑΕγχΠ στην ΕΕ-27· ε) το 60 % για τις περιφέρειες μετάβασης, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο δ)· στ) το 50 % για τις περισσότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο δ). Το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας των επιχειρησιακών προγραμμάτων βάσει του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας δεν υπερβαίνει το 75 <u>85</u> %. <u>Για τα επιχειρησιακά προγράμματα δυνάμει του στόχου της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας στα οποία τουλάχιστον ένας συμμετέγων στο επιχειρησιακό πρόγραμμα περιλαμβάνεται στα κράτη μέλη των οποίων το μέσο κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2001-2003 ήταν κάτω του 85 % του μέσου όρου της ΕΕ-25 κατά την ίδια χρονική περίοδο, η συνεισφορά από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης δεν υπερβαίνει το 85 % της επιλέξιμης δαπάνης. Για όλα τα υπόλοιπα επιχειρησιακά προγράμματα, η συνεισφορά από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης δεν υπερβαίνει το 75 % της επιλέξιμης δαπάνης που συγχρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ. Η συνεισφορά των Ταμείων στο επίπεδο του άξονα προτεραιότητας καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση του μέγιστου ποσού συνεισφοράς των Ταμείων και του μέγιστου ποσοστού συνεισφοράς ανά Ταμείο που καθορίζεται στο επίπεδο του επιχειρησιακού προγράμματος.</u>

Αιτιολογία

Το προτεινόμενο ποσοστό συγχρηματοδότησης ύψους 75 % για τα επιχειρησιακά προγράμματα του στόχου «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» είναι χαμηλότερο από το ποσοστό χρηματοδότησης για τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές στο πλαίσιο του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση». Αυτό το χαμηλότερο ποσοστό έχει ως αποτέλεσμα τα εν λόγω προγράμματα ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας να μην είναι αρκετά ελκυστικά για αυτές τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή των Περιφερειών διαφωνεί με τη συγχρηματοδότηση των προγραμμάτων ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας με αυτό το χαμηλότερο ποσοστό ύψους 75 %. Φρονεί ότι δεν δικαιολογείται τέτοια διαφορά και ζητά να προβλεφθεί το ίδιο ποσοστό συγχρηματοδότησης (85 %) και για τους δύο στόχους. Για να διαφυλαχθεί η ποιότητα της συνεργασίας, είναι αναγκαίο να διατηρηθούν οι ισχύοντες όροι που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου (περί γενικών διατάξεων) στο άρθρο 53 παράγραφοι 3 και 4, ήτοι:

«3. Για τα επιχειρησιακά προγράμματα δυνάμει του στόχου “Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία” στα οποία τουλάχιστον ένας συμμετέχων στο επιχειρησιακό πρόγραμμα περιλαμβάνεται στα κράτη μέλη των οποίων το μέσο κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2001-2003 ήταν κάτω του 85 % του μέσου όρου της ΕΕ-25 κατά την ίδια χρονική περίοδο, η συνεισφορά από το ΕΤΠΑ δεν υπερβαίνει το 75 % της επιλέξιμης δαπάνης που συγχρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ.

4. Η συνεισφορά των Ταμείων στο επίπεδο του άξονα προτεραιότητας δεν υπόκειται στα ανώτατα όρια που καθορίζονται στην παράγραφο 3 και στο παράρτημα ΙΙΙ. Ωστόσο, καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση του μέγιστου ποσού συνεισφοράς των Ταμείων και του μέγιστου ποσοστού συνεισφοράς ανά Ταμείο που καθορίζεται στο επίπεδο του επιχειρησιακού προγράμματος.»

Ταυτόχρονα, η Επιτροπή των Περιφερειών φρονεί ότι δεν είναι σκόπιμο να καθοριστεί το μέγιστο ποσοστό συγχρηματοδότησης στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας. Πράγματι, αυτό το μέτρο δεν διαφοροποιεί το ποσό της συγχρηματοδότησης στο πλαίσιο κάθε άξονα προτεραιότητας για να ενθαρρυνθούν οι δικαιούχοι να επιτύχουν ορισμένες στρατηγικές προτεραιότητες.

Τροπολογία 55

Άρθρο 111 σημείο 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Διαφοροποίηση των ποσοστών συγχρηματοδότησης	Διαφοροποίηση των ποσοστών συγχρηματοδότησης
(4) η κάλυψη των ακόλουθων περιοχών με σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα:	(4) η κάλυψη των ακόλουθων περιοχών με σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα:
α) νησιωτικά κράτη μέλη επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής και άλλα νησιά, με εξαίρεση τα νησιά στα οποία βρίσκεται η πρωτεύουσα ενός κράτους μέλους ή τα οποία διαθέτουν σταθερή σύνδεση με την ηπειρωτική χώρα·	α) νησιωτικά κράτη μέλη επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής και άλλα νησιά, με εξαίρεση τα νησιά στα οποία βρίσκεται η πρωτεύουσα ενός κράτους μέλους ή τα οποία διαθέτουν σταθερή σύνδεση με την ηπειρωτική χώρα·
β) ορεινές περιοχές, όπως ορίζονται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους·	β) ορεινές περιοχές, όπως ορίζονται από την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους·
γ) αραιοκατοικημένες (με λιγότερους από 50 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) και εξαιρετικά αραιοκατοικημένες (με λιγότερους από 8 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) περιοχές.	γ) αραιοκατοικημένες (με λιγότερους από 50 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) και εξαιρετικά αραιοκατοικημένες (με λιγότερους από 8 κατοίκους ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο) περιοχές·
	δ) <u>άλλες περιοχές με σοβαρά και μόνιμα δημογραφικά μειονεκτήματα.</u>

Τροπολογία 56

Άρθρο 112 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αρμοδιότητες των κρατών μελών	Αρμοδιότητες των κρατών μελών
2. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, ανιχνεύουν και διορθώνουν παρατυπίες και ανακτούν αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά καθώς και τόκους υπερημερίας. Κοινοποιούν τις παρατυπίες αυτές στην Επιτροπή και τηρούν την Επιτροπή ενήμερη για την πρόοδο των σχετικών διοικητικών και δικαστικών διαδικασιών.	2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή διαδικασίες για να προλαμβάνουν, <u>να</u> ανιχνεύουν και <u>να</u> διορθώνουν παρατυπίες και ανακτούν αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά καθώς και τόκους υπερημερίας. Κοινοποιούν τις παρατυπίες αυτές στην Επιτροπή και τηρούν την Επιτροπή ενήμερη για την πρόοδο των σχετικών διοικητικών και δικαστικών διαδικασιών.

Αιτιολογία

Επικροτείται η διευκρίνιση που προτείνεται στο κείμενο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (στην παράγραφο 2), αλλά δεν θεωρείται σκόπιμο να περιοριστεί η υιοθέτηση των συστημάτων ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων μόνο στους δικαιούχους του δημόσιου τομέα (στην παράγραφο 3 του άρθρου).

Τροπολογία 57

Άρθρο 113

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ορισμός αρχών [...] 5. Για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση», υπό την προϋπόθεση της τήρησης της αρχής του διαχωρισμού των λειτουργιών, η διαχειριστική αρχή, η αρχή πιστοποίησης, κατά περίπτωση, και η ελεγκτική αρχή μπορούν να αποτελούν μέρος της ίδιας δημόσιας αρχής ή φορέα. Εντούτοις, για τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία το συνολικό ποσό της υποστήριξης από τα Ταμεία υπερβαίνει τα 250 000 000 ευρώ, η ελεγκτική αρχή δεν μπορεί να είναι μέρος της ίδιας δημόσιας αρχής ή του φορέα με αυτόν της διαχειριστικής αρχής [...] 7. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή μπορεί να αναθέσει τη διαχείριση μέρους ενός επιχειρησιακού προγράμματος σε έναν ενδιάμεσο φορέα μέσω γραπτής συμφωνίας μεταξύ του ενδιάμεσου φορέα και του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής (στο εξής «συνολική επιχορήγηση»). Ο ενδιάμεσος φορέας παρέχει εγγυήσεις της φερεγγυότητας και των ικανοτήτων του στον οικείο τομέα καθώς και της διοικητικής και δημοσιονομικής του διαχείρισης.	Ορισμός αρχών [...] 5. Για τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση», υπό την προϋπόθεση της τήρησης της αρχής του διαχωρισμού των λειτουργιών, η διαχειριστική αρχή, η αρχή πιστοποίησης, κατά περίπτωση, και η ελεγκτική αρχή μπορούν να αποτελούν μέρος της ίδιας δημόσιας αρχής ή φορέα. Εντούτοις, για τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία το συνολικό ποσό της υποστήριξης από τα Ταμεία υπερβαίνει τα 250 000 000 ευρώ, η ελεγκτική αρχή δεν μπορεί να είναι μέρος της ίδιας δημόσιας αρχής ή του φορέα με αυτόν της διαχειριστικής αρχής [...] 7. Το κράτος μέλος ή η διαχειριστική αρχή μπορεί να αναθέσει τη διαχείριση μέρους ενός επιχειρησιακού προγράμματος σε έναν ενδιάμεσο φορέα μέσω γραπτής συμφωνίας μεταξύ του ενδιάμεσου φορέα και του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής (στο εξής «συνολική επιχορήγηση»). Ο ενδιάμεσος φορέας παρέχει εγγυήσεις της φερεγγυότητας και των ικανοτήτων του στον οικείο τομέα καθώς και της διοικητικής και δημοσιονομικής του διαχείρισης. <u>Αυτή η εγγύηση δεν είναι υποχρεωτική όταν ο ενδιάμεσος φορέας είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.</u>

Αιτιολογία

Η ΕτΠ θεωρεί ότι θα ήταν προτιμότερο να διατηρηθεί το υφιστάμενο σύστημα, στο πλαίσιο του οποίου, ακόμα και για προγράμματα άνω των 250 εκατομμυρίων ευρώ, η ελεγκτική αρχή μπορεί να ανήκει στην ίδια δημόσια αρχή με αυτήν της διαχειριστικής αρχής.

Η ΕτΠ θεωρεί επίσης ότι οι εγγυήσεις που ζητούνται δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται σε ενδιάμεσους φορείς που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Τροπολογία 58

Άρθρο 114 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής 2. Όσον αφορά τη διαχείριση του επιχειρησιακού προγράμματος, η διαχειριστική αρχή: α) υποστηρίζει το έργο της επιτροπής παρακολούθησης και της παρέχει τα απαιτούμενα στοιχεία για την εκτέλεση των καθηκόντων της, και ιδίως δεδομένα που αφορούν την πρόοδο του επιχειρησιακού προγράμματος ως προς την επίτευξη των στόχων του, δημοσιονομικά δεδομένα και δεδομένα που αφορούν τους δείκτες και τα ορόσημα. β) συντάσσει και, μετά την έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης, υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσιες και τελικές εκθέσεις υλοποίησης· γ) θέτει στη διάθεση των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την υλοποίηση πράξεων αντίστοιχα·	Καθήκοντα της διαχειριστικής αρχής 2. Όσον αφορά τη διαχείριση του επιχειρησιακού προγράμματος, η διαχειριστική αρχή: α) υποστηρίζει το έργο της επιτροπής παρακολούθησης και της παρέχει τα απαιτούμενα στοιχεία για την εκτέλεση των καθηκόντων της, και ιδίως δεδομένα που αφορούν την πρόοδο του επιχειρησιακού προγράμματος ως προς την επίτευξη των στόχων του, δημοσιονομικά δεδομένα και δεδομένα που αφορούν τους δείκτες και τα ορόσημα. β) συντάσσει και, μετά την έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης, υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσιες και τελικές εκθέσεις υλοποίησης· γ) θέτει στη διάθεση των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση των καθηκόντων τους και την υλοποίηση πράξεων αντίστοιχα·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
δ) θεσπίζει σύστημα εγγραφής και αποθήκευσης δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή για κάθε πράξη, τα οποία είναι αναγκαία για την παρακολούθηση, την αξιολόγηση, τη δημοσιονομική διαχείριση, την επαλήθευση και τον έλεγχο, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων για μεμονωμένους συμμετέχοντες σε πράξεις, κατά περίπτωση· ε) εξασφαλίζει ότι τα αναφερόμενα στο στοιχείο δ) δεδομένα συλλέγονται, καταχωρίζονται και αποθηκεύονται στο σύστημα και ότι τα δεδομένα σχετικά με τους δείκτες αναλύονται ανά φύλο, όταν αυτό επιβάλλεται από το παράρτημα Ι του κανονισμού του ΕΚΤ.	δ) θεσπίζει σύστημα εγγραφής και αποθήκευσης δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή για κάθε πράξη, τα οποία είναι αναγκαία για την παρακολούθηση, την αξιολόγηση, τη δημοσιονομική διαχείριση, την επαλήθευση και τον έλεγχο, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων για μεμονωμένους συμμετέχοντες σε πράξεις, κατά περίπτωση ε) εξασφαλίζει ότι τα αναφερόμενα στο στοιχείο δ) δεδομένα συλλέγονται, καταχωρίζονται και αποθηκεύονται στο σύστημα και ότι τα δεδομένα σχετικά με τους δείκτες αναλύονται ανά φύλο, όταν αυτό επιβάλλεται από το παράρτημα Ι του κανονισμού του ΕΚΤ.

Αιτιολογία

Θεωρείται σημαντικό να αποθηκεύονται τα δεδομένα που ενδέχεται να φανούν χρήσιμα για διάφορους λόγους (π.χ. σε περίπτωση ύπαρξης διαφορών).

Τροπολογία 59

Άρθρο 117

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Διαπίστευση και ανάκληση της διαπίστευσης της διαχειριστικής αρχής και της αρχής πιστοποίησης 1. Ο φορέας διαπίστευσης εκδίδει επίσημη απόφαση διαπίστευσης των διαχειριστικών αρχών και των αρχών πιστοποίησης που πληρούν τα κριτήρια διαπίστευσης τα οποία έχει καθορίσει η Επιτροπή μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 142. 2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 επίσημη απόφαση βασίζεται σε έκθεση και γνωμοδότηση ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα που αξιολογεί το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των ενδιάμεσων φορέων στο σύστημα αυτό, και της συμμόρφωσής του με τα άρθρα 62, 63, 114 και 115. Ο φορέας διαπίστευσης λαμβάνει υπόψη αν το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος είναι σύμφωνο με τα συστήματα που τέθηκαν σε εφαρμογή κατά την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού καθώς και κάθε αποδεικτικό στοιχείο για την αποτελεσματική λειτουργία του. 3. Το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 επίσημη απόφαση εντός έξι μηνών από την έκδοση της απόφασης για την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος. 4. Όταν το συνολικό ποσό της υποστήριξης από τα Ταμεία σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα υπερβαίνει τα 250 000 000 ευρώ, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει, εντός δύο μηνών από την παραλαβή της αναφερόμενης στην παράγραφο 2 επίσημης απόφασης, την έκθεση και τη γνωμοδότηση του ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα και την περιγραφή του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από την παραλαβή των εν λόγω εγγράφων. Κατά την απόφασή της να ζητήσει τα εν λόγω έγγραφα, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη αν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος είναι παρόμοια με εκείνα που εφαρμόστηκαν στην προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, αν η ελεγκτική αρχή εκτελεί και καθήκοντα αρχής πιστοποίησης, και κάθε στοιχείο για την αποτελεσματική λειτουργία τους.	Διαπίστευση και ανάκληση της διαπίστευσης της διαχειριστικής αρχής και της αρχής πιστοποίησης 1. Ο φορέας διαπίστευσης εκδίδει επίσημη απόφαση διαπίστευσης των διαχειριστικών αρχών και των αρχών πιστοποίησης που πληρούν τα κριτήρια διαπίστευσης τα οποία έχει καθορίσει η Επιτροπή μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 142. 2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 επίσημη απόφαση βασίζεται σε έκθεση και γνωμοδότηση ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα που αξιολογεί το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου των ενδιάμεσων φορέων στο σύστημα αυτό, και της συμμόρφωσής του με τα άρθρα 62, 63, 114 και 115. Ο φορέας διαπίστευσης λαμβάνει υπόψη αν το σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος είναι σύμφωνο με τα συστήματα που τέθηκαν σε εφαρμογή κατά την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού καθώς και κάθε αποδεικτικό στοιχείο για την αποτελεσματική λειτουργία του. 3. Το κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 επίσημη απόφαση εντός έξι μηνών από την έκδοση της απόφασης για την έγκριση του επιχειρησιακού προγράμματος. 4. Όταν το συνολικό ποσό της υποστήριξης από τα Ταμεία σε ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα υπερβαίνει τα 250 000 000 ευρώ, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει, εντός δύο μηνών από την παραλαβή της αναφερόμενης στην παράγραφο 2 επίσημης απόφασης, την έκθεση και τη γνωμοδότηση του ανεξάρτητου ελεγκτικού φορέα και την περιγραφή του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από την παραλαβή των εν λόγω εγγράφων. Κατά την απόφασή της να ζητήσει τα εν λόγω έγγραφα, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη αν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος είναι παρόμοια με εκείνα που εφαρμόστηκαν στην προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, αν η ελεγκτική αρχή εκτελεί και καθήκοντα αρχής πιστοποίησης, και κάθε στοιχείο για την αποτελεσματική λειτουργία τους.

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη διαπίστευση φορέων διαχείρισης και ελέγχου απορρίπτεται. Η εφαρμογή της πολιτικής για τη συνοχή από τα κράτη μέλη είναι σύμφωνη με την αρχή της αλληλεγγύης στην ΕΕ. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η διαπίστευση δημόσιων αρχών από άλλες δημόσιες αρχές δεν είναι σύμφωνη με το διοικητικό δίκαιο και παραβιάζει την οργανωτική κυριαρχία των κρατών μελών.

Τροπολογία 60

Άρθρο 118 νέα παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Συνεργασία με τις ελεγκτικές αρχές	Συνεργασία με τις ελεγκτικές αρχές <u>4. Για τα επιχειρησιακά προγράμματα για τα οποία οι συνολικές επιλέξιμες δημόσιες δαπάνες δεν υπερβαίνουν τα 750 εκατομμύρια ευρώ και για τα οποία το επίπεδο κοινοτικής συγχρηματοδότησης δεν υπερβαίνει το 40 % των συνολικών δημόσιων δαπανών, δεν απαιτείται από την ελεγκτική αρχή να υποβάλλει στην Επιτροπή στρατηγική λογιστικού ελέγχου.</u>

Αιτιολογία

Η ΕτΠ προτείνει την επαναφορά του πρώην άρθρου 74 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου για την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013, με σκοπό την απλοποίηση των διενεργούμενων ελέγχων βάσει της αρχής της αναλογικότητας.

Τροπολογία 61

Άρθρο 121 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αιτήσεις πληρωμής 1. Οι αιτήσεις πληρωμής περιλαμβάνουν για κάθε άξονα προτεραιότητας: α) το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών που κατέβαλαν οι δικαιούχοι για την υλοποίηση πράξεων, όπως αυτές έχουν εγγραφεί στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης· β) το συνολικό ποσό της δημόσιας υποστήριξης για την υλοποίηση πράξεων, όπως καταχωρίζεται στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης· γ) την αντίστοιχη επιλέξιμη δημόσια υποστήριξη που έχει καταβληθεί στον δικαιούχο, όπως έχει εγγραφεί στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης.	Αιτήσεις πληρωμής 1. Οι αιτήσεις πληρωμής περιλαμβάνουν για κάθε άξονα προτεραιότητας: α) το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών που κατέβαλαν οι δικαιούχοι για την υλοποίηση πράξεων, όπως αυτές έχουν εγγραφεί στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης· β) το συνολικό ποσό της δημόσιας υποστήριξης για την υλοποίηση πράξεων, όπως καταχωρίζεται στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης· γ) την αντίστοιχη επιλέξιμη δημόσια υποστήριξη που έχει καταβληθεί στον δικαιούχο, όπως έχει εγγραφεί στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ θεωρεί ότι δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στις αιτήσεις πληρωμής προς την Επιτροπή το ποσό της δημόσιας υποστήριξης που έχει καταβληθεί στον δικαιούχο. Επομένως, προτείνεται η απλοποίηση της εν λόγω παραμέτρου.

Τροπολογία 62

Άρθρο 124 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Πληρωμή της προχρηματοδότησης 1. Το ποσό προχρηματοδότησης καταβάλλεται στις ακόλουθες δόσεις: α) το 2014: 2 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα·	Πληρωμή της προχρηματοδότησης 1. Το ποσό προχρηματοδότησης καταβάλλεται στις ακόλουθες δόσεις: α) το 2014: 2 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
β) το 2015: 1 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα·	β) το 2015: ± 3 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα·
γ) το 2016: 1 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.	γ) το 2016: ± 3 % του ποσού της συνεισφοράς των Ταμείων για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού στο επιχειρησιακό πρόγραμμα.
Εάν ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα εγκριθεί το 2015 ή αργότερα, οι πρώτες δόσεις καταβάλλονται στο έτος της έγκρισης.	Εάν ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα εγκριθεί το 2015 ή αργότερα, οι πρώτες δόσεις καταβάλλονται στο έτος της έγκρισης.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ επιδοκιμάζει την πρόταση να χρηματοδοτούν οι διαχειριστικές αρχές τους δικαιούχους πριν υποβάλουν στην Επιτροπή αίτηση για επιστροφή του χορηγηθέντος ποσού. Εντούτοις, αυτή η διάταξη προϋποθέτει μεγάλη ευελιξία του συστήματος των προκαταβολών, έτσι ώστε οι διαχειριστικές αρχές να διαθέτουν επαρκείς πόρους για την ικανοποίηση των αιτημάτων των δικαιούχων. Ως εκ τούτου, η ΕτΠ ζητά να αυξηθούν τα ποσοστά που προτείνει η Επιτροπή, προκειμένου να περιοριστούν οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν ορισμένα κράτη μέλη λόγω της κρίσης (ως αντιστάθμισμα στις μειωμένες εθνικές εισφορές).

Τροπολογία 63

Άρθρο 128 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Περιεχόμενο των ετήσιων λογαριασμών	Περιεχόμενο των ετήσιων λογαριασμών
1. Οι πιστοποιημένοι ετήσιοι λογαριασμοί για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα καλύπτουν τη λογιστική χρήση και περιλαμβάνουν στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας:	1. <u>Η αρχή πιστοποίησης θα έχει τη δυνατότητα να υποβάλει πιστοποιημένους ετήσιους λογαριασμούς σύμφωνα με το άρθρο 75.</u> Οι πιστοποιημένοι ετήσιοι λογαριασμοί για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα καλύπτουν τη λογιστική χρήση και περιλαμβάνουν στο επίπεδο κάθε άξονα προτεραιότητας:
α) το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών που έχουν εγγραφεί στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης ως πραγματοποιηθείσες από τους δικαιούχους κατά την υλοποίηση των πράξεων και την αντίστοιχη επιλέξιμη δημόσια χρηματοδότηση που έχει καταβληθεί και το συνολικό ποσό της δημόσιας χρηματοδότησης που έχει καταβληθεί για την υλοποίηση πράξεων·	α) το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών που έχουν εγγραφεί στους λογαριασμούς της αρχής πιστοποίησης ως πραγματοποιηθείσες από τους δικαιούχους κατά την υλοποίηση των πράξεων και την αντίστοιχη επιλέξιμη δημόσια χρηματοδότηση που έχει καταβληθεί και το συνολικό ποσό της δημόσιας χρηματοδότησης που έχει καταβληθεί για την υλοποίηση πράξεων·
β) τα ποσά που ανακλήθηκαν και ανακτήθηκαν κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης, τα προς ανάκτηση ποσά μέχρι το τέλος της λογιστικής χρήσης, τα ανακτηθέντα ποσά σύμφωνα με το άρθρο 61 και τα μη ανακτήσιμα ποσά·	β) τα ποσά που ανακλήθηκαν και ανακτήθηκαν κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης, τα προς ανάκτηση ποσά μέχρι το τέλος της λογιστικής χρήσης, τα ανακτηθέντα ποσά σύμφωνα με το άρθρο 61 και τα μη ανακτήσιμα ποσά·
γ) για κάθε άξονα προτεραιότητας, τον κατάλογο των πράξεων που ολοκληρώνονται κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης, οι οποίες χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής·	γ) για κάθε άξονα προτεραιότητας, τον κατάλογο των πράξεων που ολοκληρώνονται κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης, οι οποίες χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής·
δ) για κάθε άξονα προτεραιότητας, έλεγχο της συνάφειας μεταξύ των δαπανών που δηλώνονται σύμφωνα με το στοιχείο α) και των δαπανών που δηλώθηκαν για την ίδια λογιστική χρήση στις αιτήσεις πληρωμής, συνοδευόμενη με εξήγηση κάθε απόκλισης.	δ) για κάθε άξονα προτεραιότητας, έλεγχο της συνάφειας μεταξύ των δαπανών που δηλώνονται σύμφωνα με το στοιχείο α) και των δαπανών που δηλώθηκαν για την ίδια λογιστική χρήση στις αιτήσεις πληρωμής, συνοδευόμενη με εξήγηση κάθε απόκλισης.

Αιτιολογία

Όπως συμβαίνει και στην τρέχουσα περίοδο προγραμματισμού, θα ήταν χρήσιμο η ετήσια εκκαθάριση των λογαριασμών να εξακολουθήσει να αποτελεί επιλογή της ίδιας της αρχής πιστοποίησης. Το χρονοδιάγραμμα που τίθεται στο άρθρο 75 δεν είναι εύκολο να τηρηθεί, διότι είναι πολύ πιεστικό.

Τροπολογία 64

Άρθρο 134

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αναστολή πληρωμών 1. Το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών, στο επίπεδο των αξόνων προτεραιότητας ή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, μπορεί να αναστέλλεται από την Επιτροπή εάν: α) υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος για τις οποίες δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα· β) δαπάνη που περιλαμβάνεται σε δήλωση δαπανών συνδέεται με παρατυπία που έχει σοβαρές δημοσιονομικές συνέπειες, η οποία δεν έχει διορθωθεί· γ) το κράτος μέλος δεν έχει λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την επανόρθωση της κατάστασης η οποία αποτέλεσε αιτία της διακοπής βάσει του άρθρου 74· δ) υπάρχει σοβαρή ανεπάρκεια όσον αφορά την ποιότητα και την αξιοπιστία του συστήματος παρακολούθησης ή των δεδομένων για κοινούς και ειδικούς δείκτες· ε) το κράτος μέλος δεν έλαβε τα μέτρα που προβλέπονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα σχετικά με την εκπλήρωση των εκ των προτέρων όρων· στ) υπάρχουν στοιχεία που προκύπτουν από την επανεξέταση των επιδόσεων σύμφωνα με τα οποία για έναν άξονα προτεραιότητας δεν επιτεύχθηκαν τα ορόσημα που προβλέπονται στο πλαίσιο επιδόσεων· ζ) το κράτος μέλος δεν απαντά ή δεν απαντά ικανοποιητικά δυνάμει του άρθρου 20 παράγραφος 5· η) ισχύει μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 21 παράγραφος 6 στοιχεία α) έως ε). 2. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει με εκτελεστικές πράξεις την αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών, αφού προηγουμένως δώσει στο κράτος μέλος την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. 3. Η Επιτροπή θέτει τέρμα στην αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών όταν το κράτος μέλος λάβει τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να καταστεί δυνατή η άρση της αναστολής.	Αναστολή πληρωμών 1. Το σύνολο ή μέρος των ενδιάμεσων πληρωμών, στο επίπεδο των αξόνων προτεραιότητας ή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, μπορεί να αναστέλλεται από την Επιτροπή εάν: α) υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του επιχειρησιακού προγράμματος για τις οποίες δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα· β) δαπάνη που περιλαμβάνεται σε δήλωση δαπανών συνδέεται με παρατυπία που έχει σοβαρές δημοσιονομικές συνέπειες, η οποία δεν έχει διορθωθεί· γ) το κράτος μέλος δεν έχει λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την επανόρθωση της κατάστασης η οποία αποτέλεσε αιτία της διακοπής βάσει του άρθρου 74· δ) υπάρχει σοβαρή ανεπάρκεια όσον αφορά την ποιότητα και την αξιοπιστία του συστήματος παρακολούθησης ή των δεδομένων για κοινούς και ειδικούς δείκτες· ε) το κράτος μέλος δεν έλαβε τα μέτρα που προβλέπονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα σχετικά με την εκπλήρωση των εκ των προτέρων όρων· στ) υπάρχουν στοιχεία που προκύπτουν από την επανεξέταση των επιδόσεων σύμφωνα με τα οποία για έναν άξονα προτεραιότητας δεν επιτεύχθηκαν τα ορόσημα που προβλέπονται στο πλαίσιο επιδόσεων· ζ) το κράτος μέλος δεν απαντά ή δεν απαντά ικανοποιητικά δυνάμει του άρθρου 20 παράγραφος 5· η) ισχύει μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 21 παράγραφος 6 στοιχεία α) έως ε). 2. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει με εκτελεστικές πράξεις την αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών, αφού προηγουμένως δώσει στο κράτος μέλος την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. 3. Η Επιτροπή θέτει τέρμα στην αναστολή όλων ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών όταν το κράτος μέλος λάβει τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να καταστεί δυνατή η άρση της αναστολής.

Αιτιολογία

Η ΕτΠ θεωρεί δικαιολογημένη την αναστολή του συνόλου ή μέρους των ενδιάμεσων πληρωμών από πλευράς της Επιτροπής μόνο σε περιπτώσεις σοβαρής παραβίασης του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου.

Τροπολογία 65

Άρθρο 140 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Αναλογικός έλεγχος επιχειρησιακών προγραμμάτων 1. Οι πράξεις των οποίων οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνουν τα 10 250 000 ευρώ δεν υπόκεινται σε περισσότερους από έναν ελέγχους είτε από την ελεγκτική αρχή είτε από την Επιτροπή πριν από το κλείσιμο όλων των δαπανών βάσει του άρθρου 131. Οι άλλες πράξεις δεν υπόκεινται σε περισσότερους από έναν ελέγχους ανά λογιστική χρήση από την ελεγκτική αρχή και την Επιτροπή πριν από το κλείσιμο όλων των δαπανών βάσει του άρθρου 131. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της παραγράφου 4.	Αναλογικός έλεγχος επιχειρησιακών προγραμμάτων 1. Οι πράξεις των οποίων οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνουν τα 100 000 250 000 ευρώ δεν υπόκεινται σε περισσότερους από έναν ελέγχους είτε από την ελεγκτική αρχή είτε από την Επιτροπή πριν από το κλείσιμο όλων των δαπανών βάσει του άρθρου 131. Οι άλλες πράξεις δεν υπόκεινται σε περισσότερους από έναν ελέγχους ανά λογιστική χρήση από την ελεγκτική αρχή και την Επιτροπή πριν από το κλείσιμο όλων των δαπανών βάσει του άρθρου 131. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της παραγράφου 4.

Αιτιολογία

Για λόγους διασφάλισης πραγματικής αναλογικότητας όσον αφορά τους ελέγχους των επιχειρησιακών προγραμμάτων, η ΕτΠ εισηγείται να μην υπόκεινται σε περισσότερους από έναν έλεγχο οι παρεμβάσεις των οποίων οι συνολικές επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνουν τα 250 000 ευρώ.

Τροπολογία 66

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Εκ των προτέρων όροι

Θεματικοί εκ των προτέρων όροι, σημεία 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11

Θεματικοί στόχοι	Εκ των προτέρων όροι	Κριτήρια συμμόρφωσης
1. Ενίσχυση της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας (στόχος Ε&Α) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1)	1.1. Έρευνα και Καινοτομία: Η ύπαρξη μιας εθνικής ή περιφερειακής στρατηγικής <u>προσέγγισης για την</u> έρευνας και καινοτομίας για με στόχο την <u>έξυπνη</u> εξειδίκευση, σύμφωνα με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, με στόχο τη μόχλευση ιδιωτικών δαπανών έρευνας και καινοτομίας, η οποία να ταυριάζει με τα χαρακτηριστικά αποδοτικών εθνικών ή περιφερειακών συστημάτων έρευνας και καινοτομίας ⁽³⁾ .	— Έχει τεθεί σε εφαρμογή μια εθνική ή περιφερειακή στρατηγική <u>προσέγγιση για την</u> έρευνας και καινοτομίας για με στόχο την <u>έξυπνη</u> εξειδίκευση η οποία: — βασίζεται σε ανάλυση SWOT για τη συγκέντρωση των πόρων σε περιορισμένο αριθμό προτεραιοτήτων έρευνας και καινοτομίας, <u>λαμβάνοντας υπόψη –εί δυνατόν– την αξιολόγηση της πρότερης εμπειρίας</u>. — ορίζει μέτρα για την ενθάρρυνση των ιδιωτικών επενδύσεων σε Ε&ΤΑ. — περιέχει σύστημα παρακολούθησης και επανεξέτασης. — Ένα κράτος μέλος έχει εγκρίνει πλαίσιο που ορίζει τους διαθέσιμους δημοσιονομικούς πόρους για έρευνα και καινοτομία. — Ένα κράτος μέλος έχει εγκρίνει πολυετές σχέδιο εγγραφής στον προϋπολογισμό και ιεράρχησης προτεραιοτήτων για τις επενδύσεις που συνδέονται με τις προτεραιότητες της ΕΕ (Ευρωπαϊκό Στρατηγικό Φόρουμ Ερευνητικών Υποδομών – ESFRI).
2. Βελτίωση της δυνατότητας πρόσβασης στις τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών, καθώς και της χρήσης και της ποιότητάς τους (στόχος ευρωζωνικής σύνδεσης) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2)	2.1. Ψηφιακή ανάπτυξη: Η ύπαρξη στο πλαίσιο της εθνικής ή περιφερειακής στρατηγικής <u>προσέγγισης για την</u> έρευνας και καινοτομίας για με στόχο την <u>έξυπνη</u> εξειδίκευση ειδικού κεφαλαίου για την ψηφιακή ανάπτυξη με στόχο την ενθάρρυνση της ζήτησης οικονομικά προσιτών, καλής ποιότητας και διαλειτουργικών μέσω της χρήσης των ΤΠΕ ιδιωτικών και δημόσιων υπηρεσιών και αύξηση του βαθμού χρήσης τους από τους πολίτες, τις επιχειρήσεις και τη δημόσια διοίκηση, συμπεριλαμβανομένων των πρωτοβουλιών διασυννοριακής συνεργασίας. 2.2. Υποδομή δικτύων πρόσβασης νέας γενιάς (NGA): Η ύπαρξη εθνικών ή περιφερειακών σχεδίων NGA που λαμβάνουν υπόψη τις περιφερειακές δράσεις για την επίτευξη των στόχων της ΕΕ για την πρόσβαση υψηλής ταχύτητας στο διαδίκτυο ⁽⁵⁾ <u>και την προαγωγή της εδαφικής συνοχής, που εστιάζονται σε περιοχές στις οποίες η αγορά δεν μπορεί να παρέχει ανοικτή υποδομή με προστό κόστος και σε ικανοποιητική ποιότητα</u>, σύμφωνα με τους κανόνες ανταγωνισμού και κρατικών ενισχύσεων της ΕΕ και παρέχουν πρόσβάσιμες υπηρεσίες στις ευάλωτες ομάδες.	— Ο όρος σχετικά με την ύπαρξη ειδικού κεφαλαίου για την ψηφιακή ανάπτυξη στο πλαίσιο της εθνικής ή της περιφερειακής στρατηγικής <u>προσέγγισης</u> για έξυπνη εξειδίκευση τηρείται εάν το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει: — εγγραφή στον προϋπολογισμό και ιεράρχηση προτεραιοτήτων των δράσεων μέσω ανάλυσης SWOT που διενεργείται σύμφωνα με τον πίνακα αποτελεσμάτων του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη ⁽⁴⁾. — ανάλυση για την εξισορρόπηση της ενίσχυσης για την ζήτηση και προσφορά τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ). — μετρήσιμους στόχους για τα αποτελέσματα των παρεμβάσεων στον τομέα του ψηφιακού γραμματισμού, των δεξιοτήτων, της ηλεκτρονικής ένταξης, της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας και της ηλεκτρονικής υγείας, που ευθυγραμμίζονται με τις υφιστάμενες συναφείς τομεακές εθνικές ή περιφερειακές στρατηγικές. — αξιολόγηση των αναγκών για την ενίσχυση των ικανοτήτων στις ΤΠΕ. — Ένα εθνικό ή περιφερειακό σχέδιο NGA έχει τεθεί σε εφαρμογή εάν περιέχει: — σχέδιο επενδύσεων υποδομής μέσω συγκέντρωσης της ζήτησης και χαρτογράφησης των υποδομών και των υπηρεσιών, με τακτική επικαιροποίηση. — πρότυπα βιώσιμων επενδύσεων που ενισχύουν τον ανταγωνισμό και παρέχουν πρόσβαση σε ανοικτές, οικονομικά προσίτες, υψηλής ποιότητας και χωρίς επιχειρηματικό κίνδυνο υποδομές και υπηρεσίες. — μέτρα για την ενθάρρυνση ιδιωτικών επενδύσεων.

Θεματικοί στόχοι	Εκ των προτέρων όροι	Κριτήρια συμμόρφωσης
3. Βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 3)	3.1. Έχουν υλοποιηθεί ειδικές δράσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή της Small Business Act (SBA) και της ανασκόπησης της της 23ης Φεβρουαρίου 2011 ⁽⁶⁾, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της προτεραιότητας στις μικρές επιχειρήσεις.	— Οι ειδικές δράσεις περιλαμβάνουν: — μηχανισμό παρακολούθησης για τη διασφάλιση της εφαρμογής της SBA, περιλαμβανομένου ενός οργανισμού υπεύθυνου για τον συντονισμό των ζητημάτων που αφορούν τις ΜΜΕ στις διάφορες διοικητικές αρχές («εκπρόσωπος των ΜΜΕ»). — μέτρα για τη μείωση του χρόνου σύστασης επιχειρήσεων σε 3 εργάσιμες ημέρες και του κόστους στα 100 ευρώ. — μέτρα για τη μείωση του απαιτούμενου χρόνου για την έκδοση αδειών για τη σύσταση και άσκηση ειδικής δραστηριότητας μιας επιχείρησης σε 3 μήνες. — μηχανισμό για τη συστηματική εκτίμηση του αντικτύπου της νομοθεσίας στις ΜΜΕ με τη χρήση του «test ΜΜΕ», λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές στο μέγεθος των επιχειρήσεων, κατά περίπτωση.
	3.2. Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές ⁽⁷⁾.	— Μεταφορά της εν λόγω οδηγίας σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας (έως τις 16 Μαρτίου 2013).
6. Προστασία του περιβάλλοντος και προώθηση της βιώσιμης χρήσης των πόρων (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 6)	6.1. <i>Τομέας ύδρευσης:</i> Η ύπαρξη α) μιας τιμολογιακής πολιτικής για το νερό η οποία να παρέχει επαρκή κίνητρα στους χρήστες για αποδοτική χρήση των υδάτινων πόρων και β) μιας επαρκούς συνεισφοράς των διαφόρων χρήσεων του νερού στην ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδρευσης, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽⁸⁾.	— Ένα κράτος μέλος έχει εξασφαλίσει τη συνεισφορά των διαφόρων χρήσεων του νερού στην ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδρευσης ανά τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, <u>διασφαλίζοντας την ίση και καθολική λειτουργική πρόσβαση σε αυτό το δημόσιο αγαθό.</u> — Η έγκριση σχεδίου διαχείρισης λεκάνης ποταμού για την περιοχή λεκάνης ποταμών, όπου οι επενδύσεις πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽⁹⁾.
	6.2. <i>Τομέας αποβλήτων:</i> Εφαρμογή της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών ⁽¹⁰⁾, και ιδίως εκπόνηση σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων σύμφωνα με την οδηγία και με την ιεράρχηση των αποβλήτων.	— Ένα κράτος μέλος έχει υποβάλει έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο προς την επίτευξη των στόχων του άρθρου 11 της οδηγίας 2008/90/ΕΚ, τους λόγους αποτυχίας και τις προβλεπόμενες δράσεις για την επίτευξη των στόχων. — Ένα κράτος μέλος έχει εξασφαλίσει ότι οι αρμόδιες αρχές του εκπονούν, σύμφωνα με τα άρθρα 1, 4, 13 και 16 της οδηγίας 2000/98/ΕΚ, ένα ή περισσότερα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, όπως απαιτεί το άρθρο 28 της οδηγίας. — Το αργότερο έως τις 12 Δεκεμβρίου 2013, ένα κράτος μέλος έχει θεσπίσει, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 4 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, όπως απαιτεί το άρθρο 29 της οδηγίας. — Ένα κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη του στόχου για το 2020 σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση, σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

Θεματικοί στόχοι	Εκ των προτέρων όροι	Κριτήρια συμμόρφωσης
7. Προώθηση των βιώσιμων μεταφορών και της άρσης των προβλημάτων σε βασικές υποδομές δικτύων (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 7)	7.1. Οδικό δίκτυο: Η ύπαρξη ενός περιεκτικού εθνικού σχεδίου για τις μεταφορές που περιέχει την κατάλληλη ιεράρχηση προτεραιοτήτων για τις επενδύσεις στο βασικό διευρωπαϊκό δίκτυο υποδομών στον τομέα των μεταφορών (ΔΕΔ-Μ), στο συνολικό δίκτυο (επενδύσεις εκτός από τις επενδύσεις στο βασικό ΔΕΔ-Μ) και σε δευτερογενείς συνδέσεις (που περιλαμβάνουν τις δημόσιες μεταφορές σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο).	— Έχει τεθεί σε εφαρμογή συνολικό σχέδιο μεταφορών που περιλαμβάνει: — ιεράρχηση προτεραιοτήτων των επενδύσεων στο βασικό ΔΕΔ-Μ, στο συνολικό δίκτυο και σε δευτερογενείς συνδέσεις. Η ιεράρχηση προτεραιοτήτων πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη συνεισφορά των επενδύσεων στην κινητικότητα, τη βιωσιμότητα, τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου και τη συμβολή στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο μεταφορών· — μια σειρά εφικτών και ώριμων έργων (που περιλαμβάνει χρονοδιάγραμμα, δημοσιονομικό πλαίσιο)· — στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις για το σχέδιο μεταφορών· — μέτρα ενίσχυσης της ικανότητας των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων για να παράγουν τη σειρά έργων.
	7.2. Σιδηροδρομικό δίκτυο: Η ύπαρξη στο συνολικό εθνικό σχέδιο για τις μεταφορές ειδικού κεφαλαίου για την ανάπτυξη των σιδηροδρόμων, με κατάλληλη ιεράρχηση προτεραιοτήτων για τις επενδύσεις στο βασικό διευρωπαϊκό δίκτυο υποδομών στον τομέα των μεταφορών (ΔΕΔ-Μ), στο συνολικό δίκτυο (επενδύσεις εκτός από τις επενδύσεις στο βασικό ΔΕΔ-Μ) εκτός του βασικού κορμού των ΔΕΔ-Μ και σε δευτερογενείς συνδέσεις του συστήματος σιδηροδρόμων, σε συνάρτηση με τη συμβολή τους στην κινητικότητα, στη βιωσιμότητα και τις επιπτώσεις των μεγάλων δικτύων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Οι επενδύσεις καλύπτουν τα κινητά στοιχεία ενεργητικού και τη διαλειτουργικότητα και δημιουργία ικανοτήτων.	— Το συνολικό σχέδιο περιλαμβάνει Προβλέπεται κεφάλαιο για την ανάπτυξη των σιδηροδρόμων το οποίο περιέχει: — μια σειρά εφικτών και ώριμων έργων (που περιλαμβάνει χρονοδιάγραμμα, δημοσιονομικό πλαίσιο)· — στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις για το σχέδιο μεταφορών· — μέτρα ενίσχυσης της ικανότητας των ενδιάμεσων φορέων και των δικαιούχων για να παράγουν τη σειρά έργων.
8. Προώθηση της απασχόλησης και υποστήριξη της κινητικότητας του εργατικού δυναμικού (Στόχος απασχόληση) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 8)	8.1. Πρόσβαση στην απασχόληση των ατόμων που αναζητούν εργασία και των αέργων, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών πρωτοβουλιών για την απασχόληση, και υποστήριξη της κινητικότητας του εργατικού δυναμικού. Οι ενεργητικές πολιτικές για την αγορά εργασίας σχεδιάζονται και υλοποιούνται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης ⁽¹¹⁾ όσον αφορά τη διευκόλυνση των συνθηκών για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.	— Οι υπηρεσίες απασχόλησης έχουν την ικανότητα και παρέχουν: — εξατομικευμένες υπηρεσίες και ενεργητικά και προληπτικά μέτρα για την αγορά εργασίας σε πρόωρο στάδιο, τα οποία να απευθύνονται σε όλα τα άτομα που αναζητούν εργασία· — συμβουλές για ευκαιρίες σταθερής απασχόλησης που δημιουργούνται από τις διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας, όπως η μετάβαση προς την οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα· — διαφανή και συστηματική ενημέρωση σχετικά με προσφορές νέων θέσεων εργασίας. — Οι υπηρεσίες απασχόλησης έχουν δημιουργήσει δίκτυα με εργοδότες και εκπαιδευτικά ιδρύματα.
	8.2. Αυτοαπασχόληση, επιχειρηματικότητα και δημιουργία επιχειρήσεων: Η ύπαρξη μιας συνολικής στρατηγικής για χωρίς αποκλεισμούς υποστήριξη της εκκίνησης σύμφωνα με την Small Business Act ⁽¹²⁾ και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης ⁽¹³⁾ όσον αφορά τη διευκόλυνση των συνθηκών για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης.	— Εφαρμόζεται μια συνολική στρατηγική που περιλαμβάνει: — μέτρα για τη μείωση του χρόνου σύστασης επιχειρήσεων σε τρεις εργάσιμες ημέρες και του κόστους στα 100 ευρώ· — μέτρα για τη μείωση του απαιτούμενου χρόνου για την έκδοση αδειών για τη σύσταση και άσκηση ειδικής δραστηριότητας μιας επιχείρησης σε τρεις μήνες· — δράσεις που συνδέονται με τις κατάλληλες υπηρεσίες ανάπτυξης επιχειρήσεων και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών (πρόσβαση σε κεφάλαιο), που περιλαμβάνουν την πρόσβαση μειονεκτουςών ομάδων και περιοχών.

Θεματικοί στόχοι	Εκ των προτέρων όροι	Κριτήρια συμμόρφωσης
	8.3. <i>Εκσυγχρονισμός και ενίσχυση των θεσμικών φορέων της αγοράς εργασίας, συμπεριλαμβανομένων δράσεων που αποσκοπούν στη βελτίωση της διακρατικής κινητικότητας του εργατικού δυναμικού</i> ⁽¹⁴⁾: — Οι θεσμικοί φορείς της αγοράς εργασίας εκσυγχρονίζονται και ενισχύονται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση· — Πριν από τις μεταρρυθμίσεις των θεσμικών φορέων της αγοράς εργασίας καταρτίζεται σαφής στρατηγική και πραγματοποιείται εκ των προτέρων αξιολόγηση που περιλαμβάνει και τη διάσταση της ισότητας των φύλων	— Μέτρα για τη μεταρρύθμιση των υπηρεσιών απασχόλησης, με στόχο να αποκτήσουν την ικανότητα να παρέχουν ⁽¹⁵⁾: — εξατομικευμένες υπηρεσίες και ενεργητικά και προληπτικά μέτρα για την αγορά εργασίας σε πρόωρο στάδιο, τα οποία να απευθύνονται σε όλα τα άτομα που αναζητούν εργασία· — συμβουλές για ευκαιρίες σταθερής απασχόλησης που δημιουργούνται από τις διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας, όπως η μετάβαση προς την οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα· — διαφανή και συστηματική ενημέρωση σχετικά με προσφορές νέων θέσεων εργασίας προσβάσιμων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. — Η μεταρρύθμιση των υπηρεσιών απασχόλησης θα περιλαμβάνει τη δημιουργία δικτύων με εργοδότες και εκπαιδευτικά ιδρύματα.
	8.4. <i>Ενεργός και υγιής γήρανση</i>: Οι πολιτικές για την ενεργό γήρανση σχεδιάζονται και υλοποιούνται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση ⁽¹⁶⁾	— Δράσεις για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της ενεργού και υγιούς γήρανσης ⁽¹⁷⁾: — Τα ενδιαφερόμενα μέρη συμμετέχουν στον σχεδιασμό και στην εφαρμογή των πολιτικών για την ενεργό γήρανση· — Ένα κράτος μέλος έχει λάβει μέτρα για την προώθηση της ενεργού γήρανσης και τον περιορισμό των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων·
	8.5. <i>Προσαρμογή των εργαζομένων, των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών στην αλλαγή</i>: Η ύπαρξη πολιτικών που έχουν στόχο να ευνοήσουν την πρόβλεψη και σωστή διαχείριση της αλλαγής και της αναδιάρθρωσης σε όλα τα επίπεδα (εθνικό, περιφερειακό, τοπικό και τομεακό) ⁽¹⁸⁾.	— Έχουν τεθεί σε εφαρμογή αποτελεσματικά μέσα για την υποστήριξη των κοινωνικών εταιρών και των δημόσιων αρχών ώστε να αναπτύσσουν ενεργητικές προσεγγίσεις για την αλλαγή και την αναδιάρθρωση.
9. Επένδυση στις δεξιότητες, στην εκπαίδευση και στη διά βίου μάθηση (Στόχος εκπαίδευση) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 10)	9.1. <i>Πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου</i>: Η ύπαρξη μιας συνολικής στρατηγικής για τη μείωση των ποσοστών πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου (ΠΕΣ), σύμφωνα με τη σύσταση του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τις πολιτικές για την μείωση των ποσοστών πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου ⁽¹⁹⁾.	— Έχει τεθεί σε εφαρμογή σύστημα συλλογής και ανάλυσης δεδομένων και ενημέρωσης σχετικά με τα ποσοστά της ΠΕΣ σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, το οποίο: — παρέχει επαρκή στοιχεία για τη χάραξη στοχευμένων πολιτικών· — χρησιμοποιείται συστηματικά για την παρακολούθηση των εξελίξεων στο αντίστοιχο επίπεδο. — Εφαρμόζεται στρατηγική για την ΠΕΣ, η οποία: — βασίζεται σε στοιχεία· — είναι συνολική (π.χ. καλύπτει όλους τους τομείς της εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένου της προσχολικής εκπαίδευσης) και προβλέπει, κατά περίπτωση, επαρκή επαρκώς μέτρα πρόληψης, παρέμβασης και αντιστάθμισης <u>της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου·</u> — ορίζει στόχους που είναι συνεπείς με τη σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τις πολιτικές για τη μείωση των ποσοστών πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου· — έχει οριζόντιο χαρακτήρα και αφορά και συντονίζει όλους τους τομείς πολιτικής και τους ενδιαφερόμενους φορείς που είναι αρμόδιοι για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ΠΕΣ.

Θεματικοί στόχοι	Εκ των προτέρων όροι	Κριτήρια συμμόρφωσης
	9.2. <i>Τριτοβάθμια εκπαίδευση:</i> Η ύπαρξη εθνικών ή περιφερειακών στρατηγικών <u>προσεγγίσεων</u> για την αύξηση των ποσοστών φοίτησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τη βελτίωση της ποιότητας και της αποδοτικότητας σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 10ης Μαΐου 2006, επίτευξη της ατζέντας εκσυγχρονισμού για πανεπιστήμια - Εκπαίδευση, έρευνα και καινοτομία ⁽²⁰⁾.	— Εφαρμόζεται εθνική ή περιφερειακή στρατηγική <u>προσέγγιση</u> για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία περιλαμβάνει <u>τουλάχιστον δύο από τα ακόλουθα κύρια μέτρα</u>: — μέτρα για την αύξηση των ποσοστών φοίτησης και επιτυχίας τα οποία: — βελτιώνουν την καθοδήγηση που παρέχεται στους μελλοντικούς σπουδαστές· — αυξάνουν τα ποσοστά φοίτησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μεταξύ των ομάδων χαμηλών εισοδημάτων και άλλων υποεκπροσωπούμενων ομάδων· — αυξάνουν τη συμμετοχή ενηλίκων σπουδαστών· — (κατά περίπτωση) μειώνουν τα ποσοστά εγκατάλειψης των σπουδών/βελτιώνουν τα ποσοστά ολοκλήρωσης των σπουδών· — μέτρα για τη βελτίωση της ποιότητας τα οποία: — ενθαρρύνουν την καινοτομία ως προς το περιεχόμενο και τον σχεδιασμό των προγραμμάτων· — προωθούν υψηλά πρότυπα ποιότητας στη διδασκαλία· — μέτρα για την αύξηση της απασχολισμότητας και της επιχειρηματικότητας τα οποία: — ενθαρρύνουν την ανάπτυξη «οριζόντιων δεξιοτήτων», συμπεριλαμβανομένης της επιχειρηματικότητας σε όλα τα προγράμματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης· — μειώνουν τις διαφορές ανάμεσα στα δύο φύλα όσον αφορά τις ακαδημαϊκές και επαγγελματικές επιλογές και ενθαρρύνουν τους σπουδαστές να επιλέγουν σταδιοδρομία σε τομείς που υποεκπροσωπούνται, με στόχο να μειωθεί ο διαχωρισμός των φύλων στην αγορά εργασίας. — εξασφαλίζουν τεκμηριωμένη διδασκαλία με τη χρησιμοποίηση των γνώσεων από την έρευνα και τις εξελίξεις στις επιχειρηματικές πρακτικές.
	9.3. <i>Διά βίου μάθηση:</i> Η ύπαρξη ενός εθνικού και/ή περιφερειακού πλαισίου πολιτικής για τη διά βίου μάθηση, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ ⁽²¹⁾.	— Εφαρμόζεται εθνικό ή περιφερειακό πλαίσιο πολιτικής για τη διά βίου μάθηση, το οποίο περιλαμβάνει: — μέτρα για την υποστήριξη της υλοποίησης της διά βίου μάθησης (ΔΒΜ), την αναβάθμιση των δεξιοτήτων και <u>ενδεχομένως</u> τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και της δημιουργίας εταιρικών σχέσεων, περιλαμβανομένων των κοινωνικών εταιρών και οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών· — μέτρα για την αποτελεσματική ανάπτυξη δεξιοτήτων από τους νέους στην επαγγελματική κατάρτιση, τους ενήλικες, τις γυναίκες που επανέρχονται στην αγορά εργασίας, τους εργαζομένους με χαμηλό επίπεδο ειδίκευσης και τους μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένους, καθώς και από άλλες μειονεκτούσες ομάδες· — μέτρα για την ευρύτερη πρόσβαση στη ΔΒΜ, μεταξύ άλλων μέσω της αποτελεσματικής εφαρμογής των εργαλείων διαφάνειας (Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων, Εθνικό Πλαίσιο Επαγγελματικών Προσόντων, Ευρωπαϊκό Σύστημα Ακαδημαϊκών Μονάδων για την Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση, Ευρωπαϊκή Διασφάλιση της Ποιότητας στην Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση) και της ανάπτυξης και ολοκλήρωσης των υπηρεσιών διά βίου μάθησης (εκπαίδευση και κατάρτιση, καθοδήγηση, επικύρωση)· — μέτρα για τη βελτίωση της συνάφειας της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης και για την προσαρμογή τους στις ανάγκες συγκεκριμένων στοχευόμενων ομάδων·

Θεματικοί στόχοι	Εκ των προτέρων όροι	Κριτήρια συμμόρφωσης
10. Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας (Στόχος φτώχεια) (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 9)	10.1. Ενεργητική ένταξη Ένταξη περιθωριοποιημένων κοινοτήτων, όπως οι Ρομ: — Η ύπαρξη και εφαρμογή εθνικής στρατηγικής ή στρατηγικής προσέγγισης για τη μείωση της φτώχειας, σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2008, για την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας ⁽²²⁾ και τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση. — Εφαρμόζεται εθνική στρατηγική ένταξης των Ρομ, σύμφωνα με το πλαίσιο της ΕΕ για τις εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομ ⁽²³⁾ — Παρέχεται υποστήριξη για την πρόσβαση των σχετικών ενδιαφερόμενων μερών στα Ταμεία.	— Εφαρμόζεται εθνική στρατηγική για τη μείωση της φτώχειας, η οποία: — βασίζεται σε στοιχεία. Για τον σκοπό αυτό απαιτείται σύστημα συλλογής και ανάλυσης δεδομένων και πληροφοριών που παρέχουν επαρκή στοιχεία για τη χάραξη πολιτικών με στόχο τη μείωση της φτώχειας. Το σύστημα αυτό χρησιμοποιείται για την παρακολούθηση των εξελίξεων· — είναι σύμφωνο με τον εθνικό στόχο για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού (όπως ορίζεται στο εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων), ο οποίος περιλαμβάνει την διεύρυνση των ευκαιριών απασχόλησης για τις μειονεκτούσες ομάδες· — περιέχει χαρτογράφηση της εδαφικής συγκέντρωσης πέρα από το περιφερειακό επίπεδο NUTS 3 των περιθωριοποιημένων και μειονεκτούσων ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των Ρομ· — αποδεικνύει ότι οι κοινωνικοί εταίροι και τα ενδιαφερόμενα μέρη συμμετέχουν στον σχεδιασμό της ενεργητικής ένταξης· — περιλαμβάνει μέτρα για τη μεταφορά της φροντίδας από την κατοικία στην τοπική κοινότητα· — αναφέρει σαφή μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση του διαχωρισμού σε όλους τους τομείς.. — Εφαρμόζεται εθνική στρατηγική για την ένταξη των Ρομ η οποία: — καθορίζει επιτεύξιμους εθνικούς στόχους για την ένταξη των Ρομ ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα με τον γενικό πληθυσμό. Οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να καλύπτουν, τουλάχιστον, έναν από τους τέσσερις στόχους της ΕΕ για την ένταξη των Ρομ που αφορούν στην πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην απασχόληση, στην υγιεινομική περίθαλψη και στη στέγαση· — είναι συνεπής προς εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων· — προσδιορίζει, ανάλογα με την περίπτωση, τις μειονεκτούσες ζώνες μικροπεριφέρειες ή τις γειτονίες που είναι διαχωρισμένες, όπου οι κοινότητες είναι πιο υποβαθμισμένες, χρησιμοποιώντας τους ήδη διαθέσιμους κοινωνικοοικονομικούς και εδαφικούς δείκτες (δηλαδή πολύ χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, μακροχρόνια ανεργία κ.λπ.)· — διαθέτει ένα επαρκές ποσό χρηματοδότησης από τον εθνικό προϋπολογισμό, το οποίο πρέπει να ενισχύεται, όπου χρειάζεται, από τη διεθνή χρηματοδότηση και τη χρηματοδότηση της ΕΕ· — συμπεριλαμβάνει δραστικές μεθόδους παρακολούθησης για την αξιολόγηση του αντικτύπου που έχουν οι δράσεις ένταξης των Ρομ και μηχανισμό επανεξέτασης για την προσαρμογή της στρατηγικής· — έχει σχεδιαστεί, εφαρμόζεται και παρακολουθείται σε στενή συνεργασία και συνεχή διάλογο με την κοινωνία των πολιτών των Ρομ, τις περιφερειακές και τοπικές αρχές· — περιέχει εθνικό σημείο επαφής για την εθνική στρατηγική ένταξης των Ρομ με την αρμοδιότητα να συντονίζει την ανάπτυξη και την εφαρμογή της στρατηγικής· — Παρέχεται υποστήριξη στα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη για να υποβάλουν αιτήσεις έργου, καθώς και για την υλοποίηση και τη διαχείριση των επιλεγμένων έργων.

Θεματικοί στόχοι	Εκ των προτέρων όροι	Κριτήρια συμμόρφωσης
	10.2. Υγεία: Η ύπαρξη μιας εθνικής ή περιφερειακής στρατηγικής <u>προσέγγισης</u> για την υγεία η οποία να διασφαλίζει την πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας υψηλής ποιότητας και την οικονομική βιωσιμότητα.	— Εφαρμόζεται εθνική ή περιφερειακή στρατηγική για την υγεία, η οποία: — περιέχει συντονισμένα μέτρα για τη βελτίωση <u>και τη διεύρυνση</u> της πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας υψηλής ποιότητας· — περιέχει μέτρα για την αύξηση της αποδοτικότητας στον τομέα της υγείας, μεταξύ άλλων μέσω της ανάπτυξης αποτελεσματικών και καινοτόμων τεχνολογιών, μοντέλων παροχής υπηρεσιών και υποδομών· — περιέχει σύστημα παρακολούθησης και επανεξέτασης. — Ένα κράτος μέλος ή μια περιφέρεια έχει εγκρίνει πλαίσιο που ορίζει τους διαθέσιμους δημοσιονομικούς πόρους για την υγειονομική περιθαλψη.
11. Βελτίωση της θεσμικής ικανότητας και της αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης (αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 11)	Διοικητική αποτελεσματικότητα των κρατών μελών: — Η ύπαρξη στρατηγικής για την ενίσχυση της διοικητικής αποτελεσματικότητας του κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένης της μεταρρύθμισης της δημόσιας διοίκησης ⁽²⁴⁾ .	— Έχει εγκριθεί και εφαρμόζεται ⁽²⁵⁾ στρατηγική για την ενίσχυση της διοικητικής αποτελεσματικότητας του κράτους μέλους <u>ή της περιφέρειας</u>, η οποία περιλαμβάνει: — ανάλυση και στρατηγικό σχεδιασμό των νομικών, οργανωτικών και/ή διαδικαστικών ενεργειών μεταρρύθμισης· — ανάπτυξη συστημάτων διαχείρισης της ποιότητας· — ολοκληρωμένες δράσεις για την απλούστευση και τον εξορθολογισμό των διοικητικών διαδικασιών· — ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικών και πολιτικών για τους ανθρώπινους πόρους που καλύπτουν τα σχέδια προσλήψεων και την επαγγελματική σταδιοδρομία του προσωπικού, την ανάπτυξη ικανοτήτων και τη στελέχωση· — ανάπτυξη δεξιοτήτων σε όλα τα επίπεδα· — ανάπτυξη διαδικασιών και εργαλείων παρακολούθησης και αξιολόγησης.

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Εμβληματική πρωτοβουλία στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» Ένωση καινοτομίας (COM(2010) 546 τελικό της 6.10.2010). Δεσμεύσεις 24/25 και Παράρτημα I «Εργαλείο αυτοαξιολόγησης: Χαρακτηριστικά των αποδοτικών εθνικών και περιφερειακών συστημάτων έρευνας και καινοτομίας». Συμπεράσματα του Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας: Συμπεράσματα για την Ένωση καινοτομίας (έγγρ. 17165/10 της 26.11.2010).

⁽⁴⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη (COM(2010) 245 τελικό/2 της 26.8.2010). Έγγραφο Εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής: Πίνακας αποτελεσμάτων του ψηφιακού θεματολογίου (SEC(2011) 708 της 31.5.2011). Συμπεράσματα του Συμβουλίου Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας για το Ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη (έγγρ. 10130/10 της 26ης Μαΐου 2010).

⁽⁵⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη (COM(2010) 245 τελικό/2 της 26.8.2010). Έγγραφο Εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής: Πίνακας αποτελεσμάτων του ψηφιακού θεματολογίου (SEC(2011) 708 της 31.5.2011).

⁽⁶⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις - Μια «Small Business Act» για την Ευρώπη (COM(2008) 394 της 23.6.2008). Συμπεράσματα του Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας: Προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις - Μια «Small Business Act» για την Ευρώπη (έγγρ. 16788/08 της 1.12.2008). Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ανασκόπηση της πρωτοβουλίας «Small Business Act» για την Ευρώπη (COM(2011) 78 τελικό της 23.2.2011). Συμπεράσματα του Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας: Συμπεράσματα για την ανασκόπηση της πρωτοβουλίας «Small Business Act» για την Ευρώπη (έγγρ. 10975/11 της 30.5.2011).

⁽⁷⁾ EE L 48 της 23.2.2011, σ. 1.

⁽⁸⁾ EE L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

⁽⁹⁾ EE L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

⁽¹⁰⁾ EE L 312 της 22.11.2008, σ. 3.

⁽¹¹⁾ Σύσταση του Συμβουλίου (2010/410/ΕΕ), της 13ης Ιουλίου 2010, EE L 191 της 23.7.2010, σ. 28.

⁽¹²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις - Μια «Small Business Act» για την Ευρώπη (COM(2008) 394 της 23.6.2008). Συμπεράσματα του Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας: Προτεραιότητα στις μικρές επιχειρήσεις - Μια «Small Business Act» για την Ευρώπη (έγγρ. 16788/08 της 1.12.2008). Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ανασκόπηση της πρωτοβουλίας «Small Business Act» για την Ευρώπη (COM(2011) 78 τελικό της 23.2.2011). Συμπεράσματα του Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας: Συμπεράσματα για την ανασκόπηση της πρωτοβουλίας «Small Business Act» για την Ευρώπη (έγγρ. 10975/11 της 30.5.2011).

⁽¹³⁾ Σύσταση του Συμβουλίου (2010/410/ΕΕ), της 13ης Ιουλίου 2010, EE L 191 της 23.7.2010, σ. 28.

- (¹⁴) Εάν υπάρχει ειδική σύσταση του Συμβουλίου για μια χώρα, η οποία συνδέεται άμεσα με αυτόν τον όρο, τότε κατά την αξιολόγηση της τήρησής του θα ληφθεί υπόψη η αξιολόγηση της προόδου που έχει επιτευχθεί για την τήρηση της ειδικής σύστασης του Συμβουλίου για τη χώρα.
- (¹⁵) Οι προθεσμίες για την υλοποίηση όλων των στοιχείων που περιέχονται εδώ μπορεί να είναι κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του προγράμματος.
- (¹⁶) Εάν υπάρχει ειδική σύσταση του Συμβουλίου για μια χώρα, η οποία συνδέεται άμεσα με αυτόν τον όρο, τότε κατά την αξιολόγηση της τήρησής του θα ληφθεί υπόψη η αξιολόγηση της προόδου που έχει επιτευχθεί για την τήρηση της ειδικής σύστασης του Συμβουλίου για τη χώρα.
- (¹⁷) Οι προθεσμίες για την υλοποίηση όλων των στοιχείων που περιέχονται εδώ μπορεί να είναι κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του προγράμματος.
- (¹⁸) Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών – Κοινή δέσμευση για την απασχόληση – COM(2009)257 τελικό.
- (¹⁹) ΕΕ C 191 της 1.7.2011, σ. 1.
- (²⁰) COM (2006) 208 τελικό [(Θα αντικατασταθεί από την επικείμενη ανακοίνωση στα τέλη Σεπτεμβρίου 2011)]
- (²¹) Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 12ης Μαΐου 2009, για ένα στρατηγικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή συνεργασία στην εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση («ET 2020») 2009/C 119/02.
- (²²) Σύσταση της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2008, για την ενεργητική ένταξη των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας (ΕΕ L 307 της 18.11.2008, σ. 11).
- (²³) Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Πλαίσιο της ΕΕ για εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομά μέχρι το 2020. COM(2011)173.
- (²⁴) Εάν υπάρχει ειδική σύσταση του Συμβουλίου για μια χώρα, η οποία συνδέεται άμεσα με αυτόν τον όρο, τότε κατά την αξιολόγηση της τήρησής του θα ληφθεί υπόψη η αξιολόγηση της προόδου που έχει επιτευχθεί για την τήρηση της ειδικής σύστασης του Συμβουλίου για τη χώρα.
- (²⁵) Οι προθεσμίες για την υλοποίηση όλων των στοιχείων που περιέχονται εδώ μπορεί να είναι κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του προγράμματος.

Εκ των προτέρων όροι

Γενικοί εκ των προτέρων όροι σημεία 2, 5

Τομέας	Εκ των προτέρων όρος	Κριτήρια συμμόρφωσης
2. Ισότητα των φύλων	Η ύπαρξη στρατηγικής για την προώθηση της ισότητας των φύλων και μηχανισμού που διασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή της	— Η αποτελεσματική εφαρμογή μιας σαφούς στρατηγικής για την προώθηση της ισότητας των φύλων διασφαλίζεται μέσω: — συστήματος συλλογής και ανάλυσης δεδομένων και δεικτών ανά φύλο και την χάραξη τεκμηριωμένων πολιτικών για την ισότητα των φύλων· — σχεδίου και εκ των προτέρων κριτηρίων για την επίτευξη των στόχων της ισότητας των φύλων μέσω προτύπων και κατευθυντήριων γραμμών — μηχανισμών υλοποίησης που περιλαμβάνουν τη συμμετοχή ενός φορέα για την ισότητα των φύλων και σχετική πραγματογνωμοσύνη για το σχεδιασμό, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των παρεμβάσεων.
5. Κρατικές ενισχύσεις	Η ύπαρξη μηχανισμού που διασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ περί κρατικών ενισχύσεων.	— Η αποτελεσματική εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ περί κρατικών ενισχύσεων διασφαλίζεται μέσω: — θεσμικών ρυθμίσεων για την εφαρμογή και επίβλεψη της εφαρμογής της νομοθεσίας της ΕΕ περί κρατικών ενισχύσεων· — στρατηγικής για την κατάρτιση και την ενημέρωση του προσωπικού που ασχολείται με τη διαχείριση των κονδυλίων — μέτρων για την ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας για την εφαρμογή των κανόνων της ΕΕ περί κρατικών ενισχύσεων.

Αιτιολογία

Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αποσκοπούν στην ελάφρυνση του κειμένου, καθότι η πρόταση της Επιτροπής κρίνεται υπερβολικά βεβαρυμένη και λεπτομερής, ιδίως όσον αφορά τα κριτήρια συμμόρφωσης.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012.

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση κανονισμού σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ)»

(2012/C 225/08)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- υπογραμμίζει ότι η υπερβολική συγκέντρωση περιορίζει τις στρατηγικές επιλογές και ζητά περισσότερη ευελιξία για να ενδυναμωθεί περαιτέρω η ανταγωνιστικότητα των περιφερειών·
- καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αυξήσει την ευελιξία του περιεχομένου και του εύρους των επιμέρους επενδυτικών προτεραιοτήτων κατά περίπτωση, κατόπιν διαλόγου με τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες·
- επιδοκιμάζει μεν τον καθορισμό κοινών δεικτών, θεωρεί, όμως, ότι υπάρχει ακόμη ανάγκη βελτίωσης·
- θεωρεί ότι οι πόροι του ΕΤΠΑ πρέπει να χαρακτηρίζονται από ευελιξία και να διατίθενται χωρίς προνομιακή ή διακριτική μεταχείριση συγκεκριμένων τύπων περιοχών, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους τύπους των αστικών, αγροτικών και λειτουργικών περιοχών·
- προτείνει να εξασφαλιστεί η καλύτερη σύνδεση μεταξύ του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» και των Διαρθρωτικών Ταμείων με την εξασφάλιση διαπαφών και σημείων σύνδεσης στα δύο προγράμματα·
- τονίζει ότι ο κατάλογος των πόλεων στις οποίες πρόκειται να εφαρμοστούν ενέργειες αειφόρου αστικής ανάπτυξης θα πρέπει να έχει ενδεικτικό χαρακτήρα και να καταρτίζεται σε σύμπραξη με τις αρμόδιες περιφερειακές και τοπικές αρχές βάσει πρόσκλησης υποβολής υποψηφιοτήτων. Οι περιφέρειες πρέπει να διαθέτουν δυνατότητα ευέλικτης χρηματοδότησης σύμφωνα με τις περιφερειακές και τοπικές ανάγκες·
- παρατηρεί ότι το μερίδιο των πόρων ΕΤΠΑ που χορηγείται για την υποστήριξη της αειφόρου αστικής ανάπτυξης αλλά και της τοπικής ανάπτυξης γενικότερα, θα πρέπει να είναι το αποτέλεσμα σχεδιασμού των επιχειρησιακών προγραμμάτων·
- επισημαίνει τις εργασίες που διεξήχθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος URBACT και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αιτιολογήσει την προστιθέμενη αξία της προτεινόμενης πλατφόρμας αστικής ανάπτυξης·
- προσφέρεται να συνεργαστεί στενά με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με στόχο έναν ισχυρότερο πολιτικό διάλογο όσον αφορά σχέδια αστικής ανάπτυξης και τη συνεργασία αστικών και αγροτικών περιοχών στην Ευρώπη·
- ζητά να συνεκτιμηθούν στα επιχειρησιακά προγράμματα οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι περιοχές με φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα περισσότερο απ' ό,τι προβλέπει το σχέδιο κανονισμού κοινών διατάξεων στο άρθρο 111.

Εισηγητής

Ο κ. Michael SCHNEIDER (DE/EPP), υφυπουργός, εκπρόσωπος του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας-Άνχαλτ στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ειδικών διατάξεων σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και τον στόχο «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1080/2006

COM (2011) 614 τελικό

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενική αξιολόγηση**

1. επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής ως καλή βάση για περαιτέρω διαπραγματεύσεις όσον αφορά τη μελλοντική διαμόρφωση της υποστήριξης από το ΕΤΠΑ στην Ευρώπη·

2. θεωρεί αναγκαίες ορισμένες περαιτέρω τροποποιήσεις, κυρίως για να ικανοποιηθούν οι προσδοκίες των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

3. παραπέμπει, στο πλαίσιο αυτό, στη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με τον κανονισμό-πλαίσιο ⁽¹⁾, καθώς και σε παλαιότερες γνωμοδοτήσεις σχετικά με τη μελλοντική διαμόρφωση της πολιτικής για τη συνοχή μετά το 2013 ⁽²⁾.

Κοινές διατάξεις (άρθρα 1-5)

4. υπογραμμίζει την προβλεπόμενη στο άρθρο 2 Αποστολή του ΕΤΠΑ, σύμφωνα με την οποία, το ΕΤΠΑ συμβάλλει στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής με τη διόρθωση των περιφερειακών ανισορροπιών, και σημειώνει ότι η περαιτέρω διαμόρφωση της υποστήριξης του ΕΤΠΑ θα πρέπει μελλοντικά να έχει τον ίδιο προσανατολισμό. Ωστόσο, η ΕτΠ επισημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 174, σε συνδυασμό με το άρθρο 176 της ΣΛΕΕ, το ΕΤΠΑ συμβάλλει, επίσης, στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών. Μεταξύ των εν λόγω περιοχών, δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις αγροτικές περιοχές, τις περιοχές που συντελείται βιομηχανική μετάβαση και τις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως οι υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες και οι νησιωτικές, διασυνοριακές και ορεινές περιοχές·

5. τονίζει επίσης πως η στήριξη του ΕΤΠΑ θα πρέπει να αποβλέπει πρωτίστως στην αποστολή του, δηλαδή στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, με ειδική έμφαση στην ιδιαίτερη και μοναδική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 349 της ΣΛΕΕ·

6. θεωρεί ότι τα **πεδία εφαρμογής της υποστήριξης του ΕΤΠΑ** που διατυπώνονται στο άρθρο 3 είναι κατ' αρχήν ενδεδειγμένα για την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, την αποκατάσταση των περιφερειακών ανισορροπιών και, ταυτόχρονα, την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη

2020». Εφιστά, εντούτοις, την προσοχή στο γεγονός ότι, λόγω εσωτερικών ανισοτήτων ανάπτυξης, ενδέχεται να χρειαστούν επενδύσεις σε υποδομές που παρέχουν βασικές υπηρεσίες στο κοινό στους τομείς της ενέργειας, του περιβάλλοντος, των μεταφορών και των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ) και σε πιο αναπτυγμένες περιφέρειες·

7. ζητά για τον λόγο αυτό – με την επιφύλαξη της Διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» – συγκεκριμενοποίηση και μεγαλύτερη ελαστικότητα όσον αφορά τον αποκλεισμό της στήριξης υποδομών μέσα από τον διάλογο με τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να ληφθεί υπόψη η παραγωγική δομή κάθε περιφέρειας·

8. επικροτεί το γεγονός ότι η ανταγωνιστικότητα των ΜΜΕ συγκαταλέγεται στις επενδυτικές προτεραιότητες (άρθρο 5 του σχεδίου κανονισμού σχετικά με το ΕΤΠΑ), δεδομένου ότι το εν λόγω ζήτημα είναι ιδιαίτερα επίκαιρο σε περιόδους κρίσης αφού οι ΜΜΕ αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες πρόσβασης σε χρηματοδότηση και σε επενδύσεις, μολονότι ο ρόλος τους στους τομείς της απασχόλησης και της καινοτομίας είναι απολύτως απαραίτητος για τη συνοχή και την ανάκαμψη. Από την άλλη πλευρά, η ΕτΠ τονίζει ότι πρέπει και στο μέλλον να είναι εφικτή η επενδυτική στήριξη των μεγάλων επιχειρήσεων οι οποίες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στο πεδίο της διαρθρωτικής πολιτικής π.χ. ως εταίροι σε βιομηχανικούς ομίλους, για την υλοποίηση των στόχων της εμβληματικής πρωτοβουλίας *Μια βιομηχανική πολιτική για την εποχή της παγκοσμιοποίησης* αλλά και ως αναθέτοντες φορείς των ΜΜΕ·

9. κρίνει καταρχήν αναγκαίο να αποσαφηνιστεί η σχέση μεταξύ του πεδίου εφαρμογής της υποστήριξης του ΕΤΠΑ που ορίζονται στο άρθρο 3 και των επενδυτικών προτεραιοτήτων που απαριθμούνται στο άρθρο 5, και ζητά να διευκρινιστεί αυτό το σημείο·

10. είναι της άποψης ότι οι πρωτοβουλίες του ιδιωτικού τομέα θα μπορούσαν να αποκτήσουν μελλοντικά μεγαλύτερη σημασία, με δεδομένη την ανεπάρκεια δημοσίων πόρων και, συνεπώς, το πεδίο εφαρμογής της στήριξης του ΕΤΠΑ πρέπει να επιτρέπει τη κάλυψη των δημόσιων και των ιδιωτικών ιδρυμάτων. Τονίζει ότι έχει ιδιαίτερη σημασία να μπορούν να εξακολουθήσουν να χρηματοδοτούνται κοινά ερευνητικά έργα ιδιωτικών επιχειρήσεων, πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων σε ενωσιακό επίπεδο·

11. φρονεί ότι στην προβλεπόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ), σημείο iv) δικτύωση, συνεργασία και ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ περιφερειών, πόλεων και συναφών κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών παραγόντων, θα πρέπει να προωθηθεί και η συμμετοχή παραγόντων από τον χώρο της επιστήμης και της έρευνας, και κρίνει σκόπιμη μια σχετική διασαφήνιση·

⁽¹⁾ CdR 4/2012

⁽²⁾ CdR 210/2009 fin (EN) SD/HB/as.

12. υποστηρίζει, κατά βάση, τη συγκέντρωση των πόρων σε σαφείς θεματικούς στόχους. Παρόλα αυτά, εκτιμά ότι τα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα αποτελούν το κατάλληλο επίπεδο για την προτεινόμενη θεματική συγκέντρωση. Επομένως, απορρίπτεται ο κεντρικός καθορισμός ποσοστώσεων και μεριδίων χρηματοδότησης για μεμονωμένα ταμεία ή μεμονωμένες επενδυτικές προτεραιότητες. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 4 θεματική στοχοδότηση θα πρέπει – τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας – να διεξάγεται στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης. Η συμφωνία σύμπραξης μεταξύ του κράτους μέλους και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής πρέπει να βασίζεται σε συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ του κράτους μέλους και των περιφερειακών και τοπικών αρχών. Τα κράτη μέλη και οι περιφερειακές και τοπικές αρχές πρέπει να έχουν, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, τη δυνατότητα να διατυπώνουν, κατά τη φάση προγραμματισμού, αυτόνομα τις αναπτυξιακές τους στρατηγικές και να καθορίζουν αλλά και να αιτιολογούν τις ειδικές προτεραιότητές τους τόσο όσον αφορά τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», όσο και τις εξειδικευμένες ανάγκες τους σε σχέση με την περιφερειακή πολιτική.

13. συνεπώς, εκφράζει την αντίθεσή της στην περιοριστική συγκέντρωση των πόρων του ΕΤΠΑ στους θεματικούς στόχους «ενίσχυση έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και καινοτομίας», «ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ΜΜΕ» και «στήριξη της μετάβασης προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα σε όλους τους τομείς, ιδίως στις περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2013 ήταν λιγότερο από το 75 % του μέσου όρου του ΑΕγχΠ της ΕΕ-25 για την περίοδο αναφοράς».

14. υπογραμμίζει ότι η συγκέντρωση μόνον σε αυτούς τους τρεις στόχους περιορίζει τις δυνατότητες του ΕΤΠΑ να στηρίξει συνολικά μια έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, καθώς και την ικανότητά του να μειώσει τις οικονομικές, κοινωνικές και εδαφικές ανισότητες στην Ένωση. Αξίζει να σημειωθεί πως, σύμφωνα με το άρθρο 176 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στόχος του ΕΤΠΑ είναι να συμβάλλει στη διόρθωση των κυριότερων περιφερειακών ανισοτήτων στην Ένωση. Συνεπώς, αν και είναι σκόπιμο να αξιοποιηθεί το ΕΤΠΑ για την τόνωση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», αυτό δεν πρέπει να υπονομεύει τον κύριο στόχο της μείωσης των περιφερειακών ανισοτήτων. Η προσήλωση στους τρεις αυτούς στόχους δυσχεραίνει, επίσης, την πλήρη συμμόρφωση των κρατών μελών και των περιφερειών με τις απαιτήσεις των άρθρων 7 (Προώθηση της ισότητας) και 8 (Αειφόρος ανάπτυξη και κλιματική αλλαγή), διότι οι περιορισμένοι θεματικοί στόχοι δεν προσφέρονται για τη διευθέτηση αυτών των θεμάτων. Επιπροσθέτως, η υπερβολική συγκέντρωση περιορίζει τις στρατηγικές επιλογές που υπόκεινται σε εκ των προτέρων αξιολόγηση και μειώνει την αξία της εκ των προτέρων αξιολόγησης. Η εφαρμογή περίπλοκων προγραμμάτων για τη στήριξη μιας διατηρήσιμης, ολοκληρωμένης περιφερειακής οικονομικής ανάπτυξης απαιτεί περισσότερη τοπική ευελιξία και είναι απολύτως αναγκαία για να ενδυναμωθεί περαιτέρω η ανταγωνιστικότητα των περιφερειών.

15. απορρίπτει για πολλοστή φορά την άκαμπτη ποσόστωση των δαπανών για επιμέρους θεματικούς στόχους ή ομάδες θεματικών στόχων. Οι αξιοσημείωτες διαφορές μεταξύ των περιφερειών σε ό,τι αφορά το δυναμικό και τις ανάγκες τους, διαφορές που εντοπίζονται και μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών περιφερειών, βρίσκονται σε αντίθεση με μια μη διαφοροποιημένη στάθμιση των θεματικών στόχων. Η προστιθέμενη αξία της πολιτικής συνοχής που έγκειται στην εξατομικευμένη διαμόρφωση περιφερειακών στρατηγι-

κών και στρατηγικών εδαφικής ανάπτυξης εξουδετερώνεται με τις κεντρικά καθοριζόμενες ποσοστώσεις των δαπανών.

16. σημειώνει ότι οι προτεινόμενες στο άρθρο 5 επενδυτικές προτεραιότητες που θα πρέπει να στηριχθούν από το ΕΤΠΑ στο πλαίσιο των επιμέρους θεματικών στόχων καλύπτουν σημαντικούς τομείς των χρηματοδοτικών δυνατοτήτων του ταμείου. Ωστόσο, δεν είναι κατανοητό για ποιο λόγο συγκεκριμένες επενδύσεις, όπως, παραδείγματος χάρι, για τη μετατόπιση των κυκλοφοριακών ροών, που συμβάλλουν σαφώς στην προώθηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», δεν συμπεριλαμβάνονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις επενδυτικές προτεραιότητες.

17. επιδοκιμάζει την έμφαση σε επενδύσεις για τη «μετάβαση προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα» και επισημαίνει πως αυτό είναι σημαντικό για το μέλλον της Ευρώπης. Ωστόσο, η ΕΠΠ φρονεί πως το προτεινόμενο από την Επιτροπή ποσοστό των κονδυλίων του ΕΤΠΑ που θα διατεθεί προς τούτο θα πρέπει να καθοριστεί στις συμβάσεις εταιρικής σχέσης μεταξύ της Επιτροπής, του εν λόγω κράτους μέλους και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, προκειμένου το ποσοστό των κονδυλίων του ΕΤΠΑ που θα διατεθούν για αυτόν τον σκοπό να προσαρμοστεί κατάλληλα για τα διαφορετικά κράτη μέλη και τις περιφέρειες.

18. εντοπίζει σε αυτόν τον τομέα ανάγκη ανάληψης δράσης ιδίως όσον αφορά τις επενδυτικές προτεραιότητες που εντάσσονται στον θεματικό στόχο «ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ΜΜΕ». Με δεδομένη τη σπουδαιότητα αυτού του στόχου για την ανάπτυξη και την απασχόληση στην Ευρώπη, και αν ληφθεί υπόψη το εξαιρετικά ευρύ φάσμα των πολλά υποσχόμενων δυνατοτήτων στήριξης, κρίνεται απαραίτητη η σαφής επέκταση των επενδυτικών προτεραιοτήτων στο πλαίσιο αυτό. Η Επιτροπή των Περιφερειών κρίνει ότι πρέπει να δοθεί νευραλγική θέση πρωτίστως στη χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων, οι οποίες, σε συνδυασμό με τη σύσταση, επέκταση ή διαφοροποίηση των επιχειρήσεων ή με τη ριζική μετατροπή των μεθόδων παραγωγής προϊόντων και υπηρεσιών, συμβάλλουν στη δημιουργία και διατήρηση μόνιμων θέσεων εργασίας. Τέτοιου είδους επενδύσεις στις επιχειρήσεις συνιστούν τις βασικές προϋποθέσεις προκειμένου να υλοποιηθεί η αναγκαία διαρθρωτική αλλαγή στην Ευρώπη και να μπορούν να εκπληρωθούν οι στόχοι της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Ο περιορισμός της χρηματοδότησης επιχειρηματικών επενδύσεων από το ΕΤΠΑ σε επενδύσεις που συνδέονται με την ίδρυση νέων επιχειρήσεων, όπως προφανώς επιδιώκει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν ανταποκρίνεται στις αναπτυξιακές ανάγκες των περιφερειών και, γενικότερα, της Ευρώπης.

19. ζητά, επιπλέον, να συμπεριληφθούν στις θεματικές προτεραιότητες του ΕΤΠΑ, στις οποίες, στο πλαίσιο της θεματικής συγκέντρωσης που πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά την κατάρτιση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, μπορεί να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση, η χρηματοδότηση επενδύσεων σε υποδομές για επιχειρήσεις, στην ενίσχυση των τουριστικών υποδομών, την ενδυνάμωση των υποδομών επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης, και σε φυτώρια επιχειρήσεων σε όλες τις περιφέρειες.

20. καλεί, επομένως, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αυξήσει την ευελιξία του περιεχομένου και του εύρους των επιμέρους επενδυτικών προτεραιοτήτων κατά περίπτωση, κατόπιν διαλόγου με τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες. Αντιστρόφως, δεν θα πρέπει να υπάρχουν ενιαίες προτεραιότητες του ΕΤΠΑ για κάθε κράτος μέλος, αλλά να καθορίζονται κάθε φορά εκείνες οι προτεραιότητες που είναι σημαντικές για το συγκεκριμένο επιχειρησιακό πρόγραμμα.

Δείκτες για την υποστήριξη από το ΕΤΠΑ του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση» (άρθρο 6)

21. επιδοκιμάζει τον προτεινόμενο στο άρθρο 6 καθορισμό **κοιτών δεικτών** για τη μέτρηση των αποτελεσμάτων της υποστήριξης από το ΕΤΠΑ στο πλαίσιο του στόχου «Επενδύσεις στην ανάπτυξη και την απασχόληση». Ωστόσο, σε μεμονωμένες περιπτώσεις, υπάρχει ακόμη ανάγκη βελτίωσης. Για παράδειγμα, η καταμέτρηση τους αριθμού των νέων προϊόντων που εισάγονται στην αγορά ως αποτέλεσμα ερευνητικών και αναπτυξιακών σχεδίων είναι δύσκολη και πολύ χρονοβόρα. Ο δείκτης αυτός δεν είναι ενδεδειγμένος για την αξιολόγηση των επιδόσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ούτε ο δείκτης «Μείωση των διαρροών στο δίκτυο υδροδότησης».

22. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επανεξετάσει και, εφόσον κριθεί αναγκαίο, να απλουστεύσει τους 43 κοινούς δείκτες σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες ως προς την ορθότητα, τη σαφήνεια και, πρωτίστως, την εφαρμοσιμότητά τους. Κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα θα πρέπει να μπορεί να επιλέγει μόνον εκείνους τους δείκτες που σχετίζονται με τις προτεραιότητές του. Αντιστρόφως, οι διαχειριστικές αρχές και οι δικαιούχοι δεν μπορούν να θεωρούνται υπόλογοι ανεπαρκών επιδόσεων, βάσει αποτελεσμάτων για τα οποία δεν έχουν άμεση ευθύνη.

Ειδικές διατάξεις για την αντιμετώπιση ιδιαίτερων εδαφικών χαρακτηριστικών (άρθρα 7-11)

23. επικροτεί το γεγονός ότι, μεταξύ άλλων, το ΕΤΠΑ προβλέπεται να μπορεί να χρηματοδοτεί επίσης ολοκληρωμένες ενέργειες αιεφόρου αστικής ανάπτυξης για την αντιμετώπιση των οικονομικών, περιβαλλοντικών, κλιματικών και κοινωνικών προκλήσεων που επηρεάζουν τις αστικές περιοχές. Η ΕτΠ παρατηρεί ότι, στην τρέχουσα χρηματοδοτική περίοδο, η αστική διάσταση υποστηρίζεται ήδη ευρέως από το ΕΤΠΑ, και, ως εκ τούτου, επικροτεί την πρόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ενισχύσει την αστική διάσταση στην επόμενη χρηματοδοτική περίοδο.

24. θεωρεί, παρόλα αυτά, ότι οι πόροι του ΕΤΠΑ πρέπει κατ'αρχήν να χαρακτηρίζονται από ευελιξία και να διατίθενται χωρίς προνομιακή ή διακριτική μεταχείριση συγκεκριμένων τύπων περιοχών, ειδικά ως υπάρχει ο κίνδυνος να αποκλειστούν οι αγροτικές, περιαιστικές και λειτουργικές περιοχές που κανονικά δικαιούνται χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ. Φρονεί ότι η απόφαση σχετικά με τη γεωγραφική κατανομή των πόρων ΕΤΠΑ πρέπει να λαμβάνεται στο πλαίσιο της εταιρικής διαδικασίας προγραμματισμού με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές.

25. προτείνει να εξασφαλιστεί η καλύτερη σύνδεση μεταξύ του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» και των Διαρθρωτικών Ταμείων με την εξασφάλιση διεπαφών και σημείων σύνδεσης στα δύο προγράμματα. Μέχρι στιγμής, δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθούν ολοκληρωμένα έργα μέσω του Ευρωπαϊκού Ερευνητικού Προγράμματος και των Διαρθρωτικών Ταμείων. Μια στενότερη διασύνδεση των δύο προγραμμάτων θα αυξήσει τις συνέργειες και θα συμβάλει στην ενίσχυση του γνωστικού υπόβαθρου όλων των περιφερειών. Ως εκ τούτου, ο συμπληρωματικός χαρακτήρας του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» και των Διαρθρωτικών Ταμείων θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται σωστά στα επιχειρησιακά προγράμματα και στις στρατηγικές για την έρευνα, την καινοτομία και την ευφυή εξειδίκευση.

26. τονίζει σχετικά με την προβλεπόμενη στο άρθρο 7 υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλουν εκ των προτέρων κατάλογο

πόλεων στις οποίες πρόκειται να εφαρμοστούν ενέργειες για **αιεφόρο αστική ανάπτυξη**, ότι ο κατάλογος αυτός θα πρέπει να έχει μόνον ενδεικτικό χαρακτήρα και θα μπορούσε να είναι αποτέλεσμα εταιρικού διαλόγου με τις αρμόδιες περιφερειακές και τοπικές αρχές βάσει πρόσκλησης υποβολής υποψηφιοτήτων που θα είναι ανοικτή σε όλες τις πόλεις των κρατών μελών. Η αιεφόρος αστική ανάπτυξη πρέπει κατ' αρχήν να είναι προσβάσιμη σε όλες τις πόλεις, συμπεριλαμβανομένων των πόλεων μικρότερου και μεσαίου μεγέθους, της εκάστοτε περιοχής του προγράμματος. Οι περιφέρειες πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα ευέλικτης χρηματοδότησης των περιφερειακών και τοπικών αναγκών βάσει των επιχειρησιακών προγραμμάτων και του δημοσιονομικού τους πλαισίου.

27. παρατηρεί ότι το μερίδιο των πόρων ΕΤΠΑ που αναλογεί σε ένα κράτος μέλος και προβλέπεται για την υποστήριξη της αιεφόρου αστικής ανάπτυξης αλλά και της τοπικής ανάπτυξης γενικότερα, θα πρέπει να είναι το αποτέλεσμα του σχεδιασμού των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Επισημαίνει, όμως ταυτόχρονα ότι κάθε κράτος μέλος μπορεί να προσφύγει στη δυνατότητα αύξησης αυτού του μεριδίου, ώστε να παραμείνει εφικτή η υλοποίηση ενός ευρέος φάσματος μέτρων ενίσχυσης στο πλαίσιο επιχειρησιακών προγραμμάτων με στόχο την υποστήριξη της αιεφόρου αστικής ανάπτυξης. Η ανάπτυξη αυτή θα πρέπει να συνδέεται, εφόσον κρίνεται αναγκαίο βάσει των τοπικών γεωγραφικών συνθηκών, με τη δημιουργία συμπράξεων μεταξύ όμορων περιαιστικών, αγροτικών και επιχειρησιακών περιοχών, και να μπορεί ενδεχομένως να διασυνδεθεί με έναν ολοκληρωμένο υπερκοινοτικό στρατηγικό σχεδιασμό. Τα κράτη μέλη και οι περιφέρειες θα πρέπει να διαθέτουν την απαραίτητη ευελιξία για την υλοποίηση αυτών των μέτρων κατά τη διάρκεια της χρηματοδοτικής περιόδου, ανάλογα με τις ανάγκες περιφερειακής και διαρθρωτικής πολιτικής, και την επιλογή έργων βάσει ποιοτικών χαρακτηριστικών.

28. υπογραμμίζει ότι η ανάθεση καθηκόντων σε πόλεις μέσω των «Ολοκληρωμένων εδαφικών επενδύσεων» που ορίζονται στο άρθρο 99 του κανονισμού περί κοινών διατάξεων θα πρέπει να προταθεί μόνον ως δυνατότητα επιλογής. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές θα πρέπει, λαμβάνοντας υπόψη τη θεσμική και την τεχνική τους ικανότητα, να δύνανται να αποφασίζουν αν και σε ποιο βαθμό θα αναλάβουν οι ίδιες καθήκοντα.

29. επισημαίνει, όσον αφορά την προτεινόμενη στο άρθρο 8 **πλατφόρμα αστικής ανάπτυξης**, τις εργασίες που διεξήχθησαν μέχρι σήμερα στο πλαίσιο του προγράμματος URBACT, το οποίο επικεντρώνεται κυρίως στην ανταλλαγή εμπειριών σε σχέδια αστικής ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και, ως εκ τούτου, καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αιτιολογήσει την προστιθέμενη αξία της νέας πλατφόρμας, όπως αυτή προτείνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ώστε να αποφευχθεί οποιαδήποτε επικάλυψη μεταξύ της πλατφόρμας και του προγράμματος URBACT, καθώς και να δώσει ακριβέστερες λεπτομέρειες όσον αφορά το μέλλον του προγράμματος URBACT στην επόμενη περίοδο προγραμματισμού.

30. προσφέρεται να συνεργαστεί στενά και να προωθήσει κοινά μέτρα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ετήσιες κοινές διασκέψεις) με στόχο έναν ισχυρότερο πολιτικό διάλογο όσον αφορά σχέδια αστικής ανάπτυξης και τη συνεργασία αστικών και αγροτικών περιοχών στην Ευρώπη, διότι θεωρεί ότι αυτό αποτελεί μείζονα αποστολή της Επιτροπής των Περιφερειών.

31. χαιρετίζει την προβλεπόμενη στο άρθρο 9 της πρότασης κανονισμού υποστήριξη **καινοτόμων ενεργειών στον τομέα της αειφόρου αστικής ανάπτυξης**, ως ευκαιρία για την προώθηση καινοτόμων έργων χωρίς να επιβαρύνονται διοικητικά με αυτή την ειδική ενίσχυση οι περιφέρειες που είναι αρμόδιες για τις κανονικές ενισχύσεις. Επικροτεί, επίσης, το γεγονός ότι η έννοια της καινοτομίας δεν περιορίζεται στην τεχνολογία, αλλά καλύπτει και την κοινωνική καινοτομία. Επιπλέον, η Επιτροπή των Περιφερειών ζητά να εξασφαλιστεί στις περιφέρειες η δυνατότητα να δοκιμάσουν οι ίδιες την υποστήριξη καινοτόμων προσεγγίσεων, μεταξύ άλλων, στον τομέα της ευφυούς εξειδίκευσης στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων·

32. ζητά, σε συνάρτηση με τα επιχειρήματα που διατυπώνονται στο άρθρο 10 της πρότασης κανονισμού όσον αφορά τις **περιοχές με φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα**, να συνεκτιμηθούν περισσότερο στα επιχειρησιακά προγράμματα οι προκλήσεις της δημογραφικής αλλαγής απ' ό,τι προβλέπει το σχέδιο κανονισμού κοινών διατάξεων στο άρθρο 111 σχετικά με την προσαρμογή των ποσοστών συγχρηματοδότησης. Με δεδομένη τη σαφή μείωση του πληθυσμού, τη μετανάστευση κυρίως νέων και ατόμων με υψηλή εξειδίκευση, καθώς και την αυξανόμενη γήρανση, η δημογραφική εξέλιξη συνιστά ένα σοβαρό και μόνιμο μειονέκτημα, στο οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 174 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής. Αυτό το στοιχείο θα πρέπει να συνεκτιμηθεί στις δυνατότητες εφαρμογής του ΕΤΠΑ. Η θεματική συγκέντρωση και οι επενδυτικές προτεραιότητες θα πρέπει να αφήνουν επαρκή περιθώρια δράσης για την ανάπτυξη και υλοποίηση καινοτόμων λύσεων·

33. στηρίζει τις προτάσεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 11 για τις **εξόχως απόκεντρες περιφέρειες** και τις θεωρεί μια καλή βάση για την περαιτέρω χρηματοδότηση αυτών των περιφερειών. Προς τούτο υποστηρίζει ότι πρέπει να εξασφαλιστεί το κατάλληλο επίπεδο στήριξης των περιφερειών αυτών και να προβλεφθεί μεγαλύτερη ευελιξία στη θεματική συγκέντρωση·

Τελικές διατάξεις (άρθρα 12-17)

34. σχετικά με την προβλεπόμενη στο άρθρο 13 της παρούσας πρότασης κανονισμού **άσκηση της εξουσιοδότησης**, παραπέμπει

στις επιφυλάξεις που κατ'αρχήν υπάρχουν σχετικά με την εφαρμογή των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι αντικείμενο της εξουσιοδότησης μπορούν να αποτελέσουν ορισμένα μόνον μη ουσιαστικά στοιχεία νομοθετικών πράξεων, οι οποίες οριοθετούν σαφώς τους στόχους, το περιεχόμενο, την έκταση και τη διάρκεια της εξουσιοδότησης.

Αξιολόγηση όσον αφορά την επικουρικότητα και την αναλογικότητα

35. κρίνει ότι το σχέδιο κανονισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περιορίζει υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής της χρηματοδότησης από το ΕΤΠΑ και δεν εξασφαλίζει στα κράτη μέλη και τις περιφέρειες τα αναγκαία περιθώρια ελιγμών, όσον αφορά την περιφερειακή και διαρθρωτική πολιτική, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους της Συνθήκης και, συγχρόνως, τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» με τη λήψη εξειδικευμένων εδαφικών μέτρων. Η παρούσα πρόταση κανονισμού περιορίζει τις δυνατότητες προώθησης με την υποστήριξη από το ΕΤΠΑ ολοκληρωμένων στρατηγικών εδαφικής ανάπτυξης, οι οποίες ανταποκρίνονται στις εκάστοτε εδαφικές ανάγκες και τα αντίστοιχα περιφερειακά ισχυρά σημεία, συμβάλλοντας ζωτικά κατ' αυτόν τον τρόπο στην ώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και της απασχόλησης·

36. θεωρεί ότι στις τρέχουσες διαπραγματεύσεις θα πρέπει να συνεκτιμηθούν ακόμη περισσότερο οι αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, ώστε η υποστήριξη από το ΕΤΠΑ να μην καταστεί συγκεντρωτική, υπερβολικά ρυθμισμένη και σαφώς γραφειοκρατική. Αυτό θα ήταν επιζήμιο για την αποδοχή και την αντίληψη περί της ευρωπαϊκής πολιτικής συνοχής εκ μέρους των πολιτών και των επιχειρήσεων στις περιφέρειες·

37. ως εκ τούτου, εντοπίζει σημαντικά περιθώρια βελτίωσης και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναθεωρήσει αναλόγως την πρόταση κανονισμού σε διάλογο με το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

38. δεσμεύεται έναντι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να εξακολουθήσει να συνεισφέρει στην παρούσα διαδικασία διαπραγματεύσεων την εμπειρογνώσια των αυτοδιοικητικών αρχών.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 2

Να προστεθεί η παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
...	<u>Σύμφωνα με το άρθρο 174, σε συνδυασμό με το άρθρο 176 της ΣΛΕΕ, το ΕΤΠΑ συμβάλλει, επιπλέον, στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών. Μεταξύ των εν λόγω περιοχών, δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις αγροτικές περιοχές, τις περιοχές όπου συντελείται βιομηχανική μετάβαση και τις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως οι υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες και οι νησιωτικές, διασυνοριακές και ορεινές περιοχές.</u>

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 4.

Όταν γίνεται αναφορά σε άρθρα της Συνθήκης, το κάθε άρθρο θα πρέπει να αναφέρεται στο σύνολό του και όχι αποσπασματικά.

Τροπολογία 2

Άρθρο 3

Να τροποποιηθεί η παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Σε πιο αναπτυγμένες περιφέρειες, το ΕΤΠΑ δεν υποστηρίζει επενδύσεις σε υποδομές που παρέχουν βασικές υπηρεσίες σε πολίτες στους τομείς του περιβάλλοντος, των μεταφορών και των ΤΠΕ.	Για τη μείωση των εσωτερικών ανισοτήτων ανάπτυξης, <u>ενδεχομένως να είναι απαραίτητη και</u> Σε πιο αναπτυγμένες περιφέρειες, το ΕΤΠΑ δεν υποστηρίζει επενδύσεις <u>η πραγματοποίηση επενδύσεων</u> σε υποδομές που παρέχουν βασικές υπηρεσίες σε πολίτες στους τομείς του περιβάλλοντος, των μεταφορών και των ΤΠΕ.

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 6.

Τροπολογία 3

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(α) παραγωγικές επενδύσεις που συμβάλλουν στη δημιουργία και τη διατήρηση βιώσιμων θέσεων απασχόλησης μέσω άμεσης ενίσχυσης επενδύσεων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ).	(α) παραγωγικές επενδύσεις που συμβάλλουν στη δημιουργία και τη διατήρηση βιώσιμων θέσεων απασχόλησης <u>κατά προτεραιότητα</u> μέσω άμεσης ενίσχυσης επενδύσεων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ).

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 8.

Τροπολογία 4

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ)

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(γ) επενδύσεις στις κοινωνικές υποδομές, τις υποδομές υγείας και τις εκπαιδευτικές υποδομές.	(γ) επενδύσεις στις κοινωνικές υποδομές, τις υποδομές υγείας, <u>την πολιτιστική κληρονομιά</u> και τις εκπαιδευτικές υποδομές.

Τροπολογία 5

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ) σημείο (i)

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
δ) ανάπτυξη ενδογενούς δυναμικού με τη στήριξη της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης και της έρευνας και καινοτομίας. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνονται τα εξής:	δ) ανάπτυξη ενδογενούς δυναμικού με τη στήριξη της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης και της έρευνας και καινοτομίας. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνονται τα εξής:
i) επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου σε εξοπλισμό και υποδομές μικρής κλίμακας·	i) επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου σε εξοπλισμό και υποδομές μικρής κλίμακας ·

Αιτιολογία

Η τροπολογία αφορά το σημείο 9 της γνωμοδότησης. Ο περιορισμός του πεδίου παρέμβασης του ΕΤΠΑ όσον αφορά τη στήριξη επενδύσεων σε εξοπλισμό και σε υποδομές «μικρής κλίμακας» αντιβαίνει στις αναπτυξιακές ανάγκες των περιφερειών σε διαφορετικούς τομείς. Για παράδειγμα, αντιβαίνει σε όσα αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α) σχετικά με την ενίσχυση υποδομών έρευνας και καινοτομίας και ικανοτήτων ανάπτυξης αριστείας στον τομέα της έρευνας και καινοτομίας.

Τροπολογία 6

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ)

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
iii) στήριξη σε δημόσιους οργανισμούς έρευνας και καινοτομίας και επενδύσεις σε τεχνολογία και εφαρμοσμένη έρευνα σε επιχειρήσεις·	iii) στήριξη σε δημόσιους οργανισμούς έρευνας και καινοτομίας, και επενδύσεις σε τεχνολογία και εφαρμοσμένη έρευνα σε επιχειρήσεις <u>και δράσεις έρευνας και καινοτομίας που διεξάγονται από δημόσιους ερευνητικούς φορείς σε σύμπραξη με ιδιωτικές επιχειρήσεις</u> ·

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 10.

Τροπολογία 7

Άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ)

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
iv) δικτύωση, συνεργασία και ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ περιφερειών, πόλεων και συναφών κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών παραγόντων·	iv) δικτύωση, συνεργασία και ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ περιφερειών, πόλεων και συναφών κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών παραγόντων, <u>καθώς και παραγόντων από τον χώρο της επιστήμης και της έρευνας</u> ·

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 11.

Τροπολογία 8**Άρθρο 4**

Να τροποποιηθεί ως εξής:

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Οι θεματικοί στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων] και οι αντίστοιχες επενδυτικές προτεραιότητες που ορίζονται στο άρθρο 5 του παρόντος κανονισμού στους οποίους μπορεί να συμβάλει το ΕΤΠΑ συγκεντρώνονται ως εξής: (α) σε πιο αναπτυγμένες περιφέρειες και περιφέρειες του στόχου μετάβασης: i) τουλάχιστον 80 % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται στους θεματικούς στόχους που ορίζονται στα σημεία 1, 3 και 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]· και ii) τουλάχιστον 20 % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται αντίστοιχα στον θεματικό στόχο που ορίζεται στο σημείο 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]· (β) σε λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες: i) τουλάχιστον 50 % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται στους θεματικούς στόχους που ορίζονται στα σημεία 1, 3 και 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]· ii) τουλάχιστον 6 % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται στον θεματικό στόχο που ορίζεται στο σημείο 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]. Κατά παρέκκλιση από το στοιχείο α) σημείο i), στις εν λόγω περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2013 ήταν λιγότερο από το 75 % του μέσου όρου του ΑΕγχΠ της ΕΕ-25 για την περίοδο αναφοράς, οι οποίες όμως είναι επιλέξιμες βάσει της κατηγορίας μετάβασης ή των πιο αναπτυγμένων περιφερειών, όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων] την περίοδο 2014-2020, τουλάχιστον 60 % του συνόλου των πόρων του ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται σε κάθε έναν από τους θεματικούς στόχους που ορίζονται στα σημεία 1, 3 και 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων].	Οι θεματικοί στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων] και οι αντίστοιχες επενδυτικές προτεραιότητες που ορίζονται στο άρθρο 5 του παρόντος κανονισμού στους οποίους μπορεί να συμβάλει το ΕΤΠΑ συγκεντρώνονται ως εξής: (α) σε πιο αναπτυγμένες περιφέρειες και περιφέρειες του στόχου μετάβασης: i) τουλάχιστον 80 <u>60</u> % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται στους θεματικούς στόχους που ορίζονται στα σημεία 1, 3 και 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]· και ii) τουλάχιστον 20 <u>15</u> % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται αντίστοιχα στον θεματικό στόχο που ορίζεται στο σημείο 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]· β) σε λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες <u>και σε περιφέρειες υπό μετάβαση</u>: i) τουλάχιστον 50 % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται στους θεματικούς στόχους που ορίζονται στα σημεία 1, 3 και 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]· ii) τουλάχιστον 6 % του συνόλου των πόρων ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται στον θεματικό στόχο που ορίζεται στο σημείο 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]. Κατά παρέκκλιση από το στοιχείο α) σημείο i), στις εν λόγω περιφέρειες των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ για την περίοδο 2007-2013 ήταν λιγότερο από το 75 % του μέσου όρου του ΑΕγχΠ της ΕΕ-25 για την περίοδο αναφοράς, οι οποίες όμως είναι επιλέξιμες βάσει της κατηγορίας μετάβασης ή των πιο αναπτυγμένων περιφερειών, όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων] την περίοδο 2014-2020, τουλάχιστον 60 <u>50</u> % του συνόλου των πόρων του ΕΤΠΑ σε εθνικό επίπεδο χορηγείται σε κάθε έναν από τους θεματικούς στόχους που ορίζονται στα σημεία 1, 3 και 4 του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων].

Αιτιολογία

Βλ. σημεία 12-15.

Τροπολογία 9

Άρθρο 5 παράγραφος 4

Να συμπληρωθεί νέο στοιχείο γ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
...	γ) χρηματοδότηση παραγωγικών επενδύσεων, οι οποίες, σε συνδυασμό με τη σύσταση, επέκταση ή διαφοροποίηση των επιχειρήσεων ή με τη ριζική μετατροπή των μεθόδων παραγωγής προϊόντων και υπηρεσιών, συμβάλλουν στη δημιουργία και διατήρηση σταθερών θέσεων απασχόλησης.

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 18.

Τροπολογία 10

Άρθρο 5, παράγραφοι 3 και 4

Να τροποποιηθούν ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
5(3) ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ΜΜΕ:	5(3) ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, <u>κυρίως</u> των ΜΜΕ:
...	...
5(4)	δ) Προαγωγή της ανάπτυξης υποδομών <u>προσαρμοσμένων στις ανάγκες των επιχειρήσεων</u> 5(4)
...	...
β) προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης και της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στις ΜΜΕ·	β) προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης και της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, <u>κυρίως</u> στις ΜΜΕ·
...	...

Αιτιολογία

Όσον αφορά το άρθρο 5, παράγραφος 3: οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις είναι η καρδιά των προσπάθειών για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας στο πλαίσιο της περιφερειακής πολιτικής. Οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις διαδραματίζουν όμως σημαντικό διαρθρωτικό ρόλο, π.χ. ως εταίροι στη δημιουργία βιομηχανικών ομίλων. Σύμφωνα με την εμβληματική πρωτοβουλία «Μια βιομηχανική πολιτική στην εποχή της παγκοσμιοποίησης», θα πρέπει καταρχήν να είναι δυνατή η συνέχεια της στήριξης μεγάλων επιχειρήσεων, αλλά στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος πρέπει να παραμείνουν οι ΜΜΕ.

Όσον αφορά την παράγραφο 3, στοιχείο δ) του άρθρου 5: τα προσαρμοσμένα στις επιχειρήσεις έργα υποδομής είναι μέτρα για τη στήριξη της περιφερειακής οικονομίας που έχουν άμεση σχέση με τη δημιουργία και την ανάπτυξη επιχειρήσεων. Μια σύγχρονη υποδομή ενισχύει την παραγωγικότητα των επιχειρήσεων και αποτελεί σημαντικό παράγοντα της οικονομικής ελκυστικότητας ενός τόπου.

Όσον αφορά την παράγραφο 4, στοιχείο β) του άρθρου 5: ο κανονισμός ΕΤΠΑ θα πρέπει να παρέχει μια ρεαλιστική προοπτική για την προώθηση μιας σειράς μέτρων για την προστασία του κλίματος και του περιβάλλοντος με απώτερο στόχο την αειφόρο ανάπτυξη. Στο πλαίσιο αυτό, ο αρχικά προβλεπόμενος περιορισμός στις ΜΜΕ φαίνεται υπερβολικά στενός για την πλήρη επίτευξη αυτού του στόχου.

Τροπολογία 11

Άρθρο 6 παράγραφος 1

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Οι κοινοί δείκτες, όπως ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, χρησιμοποιούνται εφόσον κρίνεται αναγκαίο και σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]. Για τους κοινούς δείκτες, οι τιμές αναφοράς ορίζονται στο μηδέν, ενώ οι σωρευτικοί στόχοι ορίζονται για το 2022.	Οι κοινοί δείκτες, όπως ορίζονται <u>απαριθμούνται</u> στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού, χρησιμοποιούνται εφόσον κρίνεται αναγκαίο, <u>έπειτα από διαβούλευση με τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες</u> , και σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων]. Για τους κοινούς δείκτες, οι τιμές αναφοράς ορίζονται στο μηδέν, ενώ οι σωρευτικοί στόχοι ορίζονται για το 2022.

Αιτιολογία

Βλ. σημεία 21–22.

Οι περιφέρειες διαδραματίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στον προσδιορισμό των δεικτών, όπως επισημαίνεται και στο σημείο 22 της γνωμοδότησης. Γι' αυτό, πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να παραλειφθεί η μνεία των περιφερειών στη συνιστώμενη τροπολογία 11.

Τροπολογία 12

Άρθρο 7 παράγραφος 2

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει, στη σύμβαση εταιρικής σχέσης του, κατάλογο πόλεων στις οποίες πρόκειται να εφαρμοστούν ολοκληρωμένες ενέργειες για αειφόρο αστική ανάπτυξη και ενδεικτική ετήσια ενίσχυση για τις εν λόγω ενέργειες σε εθνικό επίπεδο. Τουλάχιστον το 5 % των πόρων ΕΤΠΑ που χορηγήθηκαν σε εθνικό επίπεδο κατανέμονται σε ολοκληρωμένες ενέργειες για αειφόρο αστική ανάπτυξη που ανατίθενται σε πόλεις για διαχείριση μέσω των «Ολοκληρωμένων εδαφικών επενδύσεων» που αναφέρονται στο άρθρο 99 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων].	2. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει, στη σύμβαση εταιρικής σχέσης του, <u>ενδεικτικό</u> κατάλογο πόλεων στις οποίες πρόκειται να εφαρμοστούν ολοκληρωμένες ενέργειες για αειφόρο αστική ανάπτυξη και ενδεικτική ετήσια ενίσχυση για τις εν λόγω ενέργειες σε εθνικό επίπεδο. <u>Ο εν λόγω κατάλογος μπορεί να είναι το αποτέλεσμα πρόσκλησης για υποβολή υποψηφιοτήτων, ανοιχτής σε όλες τις πόλεις κάθε κράτους μέλους, ενώ η επιλογή θα γίνεται με την αξιολόγηση της ποιότητας των ολοκληρωμένων αστικών στρατηγικών τους.</u> Τουλάχιστον το 5 % των πόρων ΕΤΠΑ που χορηγήθηκαν σε εθνικό επίπεδο κατανέμονται σε ολοκληρωμένες ενέργειες για αειφόρο αστική ανάπτυξη <u>που ανατίθενται σε πόλεις. Η διαχείρισή τους μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί μέσω των «Ολοκληρωμένων εδαφικών επενδύσεων» που αναφέρονται στο άρθρο 99 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων].</u>

Αιτιολογία

Βλ. σημεία 26–28.

Με την τροπολογία υιοθετείται η πρόταση της Επιτροπής να κατανέμεται τουλάχιστον το 5 % των πόρων ΕΤΠΑ που χορηγήθηκαν σε εθνικό επίπεδο σε ολοκληρωμένες ενέργειες για αειφόρο αστική ανάπτυξη, χωρίς όμως να προδικάζονται τα μέσα που θα επιλεγούν για τον σκοπό αυτόν.

Τροπολογία 13

Άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2

Να τροποποιηθούν ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Η Επιτροπή καταρτίζει, σύμφωνα με το άρθρο 51 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων], πλατφόρμα αστικής ανάπτυξης για την προαγωγή δημιουργίας ικανοτήτων και δικτύωσης μεταξύ πόλεων και την ανταλλαγή εμπειριών σχετικά με την αστική πολιτική σε επίπεδο Ένωσης σε τομείς που συνδέονται με τις δραστηριότητες επενδύσεων του ΕΤΠΑ και την αειφόρο αστική ανάπτυξη. 2. Η Επιτροπή εκδίδει κατάλογο πόλεων που συμμετέχουν στην πλατφόρμα με βάση τους καταλόγους που καταρτίστηκαν στις συμβάσεις εταιρικής σχέσης μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2. Ο κατάλογος περιέχει 300 πόλεις κατ' ανώτατο όριο, με 20 πόλεις κατ' ανώτατο όριο ανά κράτος μέλος. Οι πόλεις θα επιλεγούν με βάση τα ακόλουθα κριτήρια: a. τον πληθυσμό, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες των εθνικών αστικών συστημάτων· b. την ύπαρξη στρατηγικής για ολοκληρωμένες ενέργειες με σκοπό την αντιμετώπιση των οικονομικών, περιβαλλοντικών, κλιματικών και κοινωνικών προκλήσεων που θίγουν αστικές περιοχές. 3. Η πλατφόρμα υποστηρίζει επίσης τη δικτύωση μεταξύ όλων των πόλεων που πραγματοποιούν καινοτόμους ενέργειες κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής.	1. Η Επιτροπή καταρτίζει <u>τακτικά</u>, σύμφωνα με το άρθρο 51 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων], <u>σε συνεργασία με την Επιτροπή των Περιφερειών και με την υποστήριξη των σχετικών προγραμμάτων εδαφικής συνεργασίας</u>, πλατφόρμα αστικής ανάπτυξης για <u>την προαγωγή της δημιουργίας ικανοτήτων και δικτύωσης μεταξύ πόλεων, τον πολιτικό διάλογο και</u> την ανταλλαγή εμπειριών σχετικά με την αστική πολιτική σε επίπεδο Ένωσης <u>κυρίως</u> σε τομείς που συνδέονται με τις δραστηριότητες επενδύσεων του ΕΤΠΑ και την αειφόρο αστική ανάπτυξη. 2. Η Επιτροπή εκδίδει κατάλογο πόλεων που συμμετέχουν στην πλατφόρμα με βάση τους καταλόγους που καταρτίστηκαν στις συμβάσεις εταιρικής σχέσης μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2. <u>Σε αυτό το φόρουμ συμμετέχουν επίσης οι πόλεις που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των συμβάσεων εταιρικής σχέσης και στις οποίες πρόκειται να εφαρμοστούν ολοκληρωμένες δράσεις για αειφόρο αστική ανάπτυξη.</u> Ο κατάλογος περιέχει 300 πόλεις κατ' ανώτατο όριο, με 20 πόλεις κατ' ανώτατο όριο ανά κράτος μέλος. Οι πόλεις θα επιλεγούν με βάση τα ακόλουθα κριτήρια: a. τον πληθυσμό, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες των εθνικών αστικών συστημάτων· b. την ύπαρξη στρατηγικής για ολοκληρωμένες ενέργειες με σκοπό την αντιμετώπιση των οικονομικών, περιβαλλοντικών, κλιματικών και κοινωνικών προκλήσεων που θίγουν αστικές περιοχές. 3. Η πλατφόρμα υποστηρίζει επίσης τη δικτύωση μεταξύ όλων των πόλεων που πραγματοποιούν καινοτόμους ενέργειες κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

Αιτιολογία

Βλ. σημεία 29 και 30.

Αλλαγή στην προτεινόμενη τροπολογία: Δεν υπάρχει λόγος να περιοριστεί το φάσμα της δικτύωσης και της ανταλλαγής εμπειριών μεταξύ πόλεων. Το πρόγραμμα Urbact θα συνεχίσει να είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τις πόλεις που δεν συμμετέχουν στην πλατφόρμα, αλλά θα μπορούσε επίσης να καταστεί πρόγραμμα επέκτασης της συνεργασίας μεταξύ πόλεων εντός και εκτός της πλατφόρμας.

Τροπολογία 14

Άρθρο 9

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Καινοτόμοι ενέργειες στον τομέα της αειφόρου αστικής ανάπτυξης	Καινοτόμοι ενέργειες στον τομέα της αειφόρου αστικής ανάπτυξης
1. Με πρωτοβουλία της Επιτροπής, το ΕΤΠΑ μπορεί να υποστηρίξει καινοτόμους ενέργειες στον τομέα της αειφόρου αστικής ανάπτυξης, εντός ορίου 0,2 % της συνολικής ετήσιας ενίσχυσης του ΕΤΠΑ. Περιλαμβάνουν μελέτες και πιλοτικά έργα για τον προσδιορισμό και τη δοκιμή νέων λύσεων για ζητήματα που συνδέονται με την αειφόρο αστική ανάπτυξη που είναι σημαντικές σε επίπεδο Ένωσης.	1. Με πρωτοβουλία της Επιτροπής, το ΕΤΠΑ μπορεί να υποστηρίξει καινοτόμους ενέργειες στον τομέα της αειφόρου αστικής ανάπτυξης, <u>κατά τη χάραξη των οποίων θα έχουν σαφώς ληφθεί υπόψη τα προβλήματα των περιαστικών και των λειτουργικών περιοχών</u> , εντός ορίου 0,2 % της συνολικής ετήσιας ενίσχυσης του ΕΤΠΑ. Περιλαμβάνουν μελέτες και πιλοτικά έργα για τον προσδιορισμό και τη δοκιμή νέων λύσεων για ζητήματα που συνδέονται με την αειφόρο αστική ανάπτυξη, <u>συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων που διασφαλίζουν την ανάπτυξη σχέσεων μεταξύ των φορέων των αγροτικών και περιαστικών περιοχών</u> , που είναι σημαντικά σε επίπεδο Ένωσης.

Αιτιολογία

Η αειφόρος αστική ανάπτυξη μπορεί να διασφαλιστεί μόνον στο πλαίσιο μιας ισχυρής εταιρικής σχέσης μεταξύ, αφενός, των πόλεων και, αφετέρου, των παρακείμενων περιαστικών και αγροτικών περιοχών. Είναι σημαντικό οι καινοτόμες δράσεις που θα αναληφθούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη σχέσεων μεταξύ των αστικών και των αγροτικών περιοχών και οι παράγοντες των κατά τόπους περιαστικών ζωνών να είναι σε θέση να είναι εταίροι με πλήρη δικαιώματα στις καινοτόμους αυτές δράσεις.

Τροπολογία 15

Άρθρο 9

Να προστεθεί νέο σημείο 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	1. <u>Στο πλαίσιο των σχετικών επιχειρησιακών προγραμμάτων εξασφαλίζεται στις περιφέρειες και στις τοπικές αρχές η δυνατότητα να δοκιμάσουν οι ίδιες καινοτόμα μέτρα ενίσχυσης.</u>

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 31.

Θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα διαφορετικά θεσμικά πλαίσια που υπάρχουν στα κράτη μέλη. Σημειωτέον ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, το σύστημα της αυτοδιοίκησης έχει ένα μόνο επίπεδο, τους δήμους.

Τροπολογία 16

Άρθρο 10

Να τροποποιηθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Στα επιχειρησιακά προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ και καλύπτουν περιοχές με σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα σύμφωνα με το άρθρο 111 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων] καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή για να αντιμετωπιστούν οι ιδιαίτερες δυσκολίες των εν λόγω περιοχών.	Στα επιχειρησιακά προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ και καλύπτουν περιοχές με σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά μειονεκτήματα σύμφωνα με το άρθρο 111 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [κανονισμός κοινών διατάξεων] <u>και το άρθρο 174 της ΣΛΕΕ</u> καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή για να αντιμετωπιστούν οι ιδιαίτερες δυσκολίες των εν λόγω περιοχών

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 32.

Τροπολογία 17

Άρθρο 13 παράγραφος 1

Να συμπληρωθεί ως εξής

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.	Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο. <u>Το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι αντικείμενο της εξουσιοδότησης μπορούν να αποτελέσουν ορισμένα μόνον επουσιώδη στοιχεία νομοθετικών πράξεων, οι οποίες οριοθετούν σαφώς τους στόχους, το περιεχόμενο, την έκταση και τη διάρκεια της εξουσιοδότησης.</u>

Αιτιολογία

Βλ. σημείο 34.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012.

*Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO*

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο»

(2012/C 225/09)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι το ΕΚΤ διατηρεί το χαρακτηριστικό του γνώρισμά ως διαρθρωτικό ταμείο, παραμένοντας ένα στερεά εδραιωμένο στοιχείο της πολιτικής της ΕΕ για τη συνοχή, αντί να μετατρέπεται σε τομεακή πολιτική της ΕΕ·
- διατηρεί τις αμφιβολίες της για το κατά πόσο η δειλή αυτή αύξηση των διαθέσιμων πόρων του ΕΚΤ θα αποδειχθεί ικανή για να στηρίξει τους φιλόδοξους στόχους που τίθενται για το Ταμείο·
- ζητά την άμεση θέσπιση μιας καταλληλότερης από το ΕΚΤ νομικής βάσης για τη ρύθμιση του ζητήματος της εξασφάλισης τροφίμων για τους απόρους·
- εκφράζει την ανησυχία της για το γεγονός ότι «η πλήρης ευθυγράμμιση» του ΕΚΤ με τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» οδηγεί σε περιορισμούς της αποστολής του στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής, όπως αυτή προβλέπεται από τη Συνθήκη (αγροτικές περιοχές, ζώνες όπου συντελείται βιομηχανική μετάβαση, νησιωτικές, παραμεθόριες και ορεινές περιοχές)·
- εκφράζει τη λύπη της για την έλλειψη αναφοράς στην προώθηση της ευελιξίας με ασφάλεια (flexicurity) στην αγορά εργασίας, που αποτελεί άλλωστε ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή (αριθ. 7) της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»·
- επιδοκιμάζει τη διάθεση τουλάχιστον 20 % των συνολικών πόρων του ΕΚΤ σε κάθε Κράτος-μέλος για τον θεματικό στόχο «Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας»·
- μολονότι επικροτεί την επιδίωξη της θεματικής συγκέντρωσης, αντιτίθεται στον τρόπο και στη διαδικασία που επέλεξε η Επιτροπή για να εξυπηρετήσει τον στόχο αυτό και ζητά να επιδειχθεί μεγαλύτερη ευελιξία·
- εκφράζει την απογοήτευσή της για το γεγονός ότι η διάταξη του άρθρου 6 της πρότασης Κανονισμού που αναφέρεται στη «συμμετοχή των εταίρων», όπως και το σημείο 9 των αιτιολογικών σκέψεων, χαρακτηρίζονται από παντελή έλλειψη αναφοράς στις αυτοδιοικητικές αρχές, περιορίζοντας την αναφορά της μόνο στους κοινωνικούς εταίρους και στις μη κυβερνητικές οργανώσεις·
- εκφράζει την απορία της για το γεγονός ότι στην πρόταση της Επιτροπής δεν προβλέπεται παράλληλα με τη διακρατική και η διαπεριφερειακή ή διασυνοριακή συνεργασία·
- επικροτεί την αναφορά στην απαραίτητη «κινητοποίηση των περιφερειακών και των τοπικών ενδιαφερομένων» για την υλοποίηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και τη δυνατότητα χρήσης εδαφικών συμφώνων για την επίτευξη αυτού του στόχου, αλλά ζητά την επέκτασή τους και στα άλλα ταμεία.

Εισηγητής

Ο Κ. Κωνσταντίνος ΣΙΜΙΤΣΗΣ (EL/PES), Δήμαρχος Καβάλας

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1081/2006

COM(2011) 607 τελικό – 2011/0268 (COD)

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****A. Γενικές παρατηρήσεις**

1. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι το ΕΚΤ, που αποτελεί αναντικατάστατο μέσο για τη στήριξη της απασχόλησης και προώθησης της κοινωνικής ένταξης και της καταπολέμησης της φτώχειας, διατηρεί το χαρακτηριστικό του γνώρισμά ως διαρθρωτικό ταμείο, παραμένει δε ένα στερεά εδραιωμένο στοιχείο της πολιτικής της ΕΕ για τη συνοχή, αντί να μετατρέπεται σε τομεακή πολιτική της ΕΕ, και μετά το 2013·

2. επιδοκιμάζει τη διατήρηση, την αναδιάταξη και τον εμπλουτισμό των βασικών θεματικών στόχων των παρεμβάσεων του ΕΚΤ, που αρθρώνονται σε τέσσερις κατηγορίες και εμπεριέχουν η κάθε μία σημαντικό αριθμό επενδυτικών προτεραιοτήτων·

3. χαιρετίζει ιδιαίτερα την αναβάθμιση, μέσω της ανάδειξης της σε βασικό θεματικό στόχο των παρεμβάσεων του ΕΚΤ, «της κοινωνικής ένταξης και της καταπολέμησης της φτώχειας», σήμερα που η κοινωνική προστασία κρίνεται απολύτως αναγκαία υπό το καθεστώς της σοβαρής οικονομικής κρίσης, που πλήττει σημαντικό αριθμό ευρωπαίων πολιτών·

4. επικροτεί την προτεινόμενη μικρή αύξηση του διαθέσιμου ποσού για το ΕΚΤ, που ανέρχεται, έτσι, στο ποσό των 84 δις Ευρώ και αντιπροσωπεύει το 25 % του συνολικού προϋπολογισμού της Πολιτικής Συνοχής για την περίοδο 2014 – 2020 (έναντι των περίπου 75 δις και του 23 % αντίστοιχα της τρέχουσας προγραμματικής περιόδου)·

5. διατηρεί, ωστόσο, τις αμφιβολίες της για το κατά πόσο η δειλή αυτή αύξηση (η οποία στην ουσία είναι μικρότερη αφού στο ελάχιστο διαθέσιμο ποσό για το ΕΚΤ συμπεριλαμβάνονται και 2,5 δις της επισιτιστικής βοήθειας στα πλέον άπορα άτομα, που περνά από την ΚΑΠ στο ΕΚΤ) των διαθεσίμων πόρων του ΕΚΤ θα αποδειχθεί ικανή για να στηρίξει τους φιλόδοξους στόχους που τίθενται για το Ταμείο·

6. διατυπώνει αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον η επισιτιστική βοήθεια για τα πλέον άπορα άτομα, την οποία η ΕτΠ υποστηρίζει καταρχήν σθεναρά, καλύπτεται από τους στόχους που περιλαμβάνονται στο άρθρο 162 της ΣΛΕΕ. Σημειώνει, επιπλέον, ότι η πρόταση κανονισμού για το ΕΚΤ και τους σχετικούς τομείς παρέμβασης (ιδιαίτερα δε το άρθρο 3 που αφορά το πεδίο εφαρμογής της συνδρομής) δεν περιλαμβάνει σε κανένα σημείο του αναφορά στην επισιτιστική βοήθεια για τα πλέον άπορα άτομα. Ζητά συνεπώς να εξευρεθεί άμεσα καταλληλότερη νομική βάση από αυτήν του ΕΚΤ για το ζήτημα της επισιτιστικής βοήθειας για τα πλέον άπορα άτομα·

7. διερωτάται αν, στην περίοδο που συντελείται η μεγαλύτερη οικονομική κρίση στην Ευρώπη, με δραματικές κοινωνικές επιπτώσεις,

η χρηματοδότηση της Πολιτικής Συνοχής γενικότερα και του ΕΚΤ ειδικότερα θα έπρεπε να θέτει περισσότερο φιλόδοξους στόχους·

8. εκφράζει τη λύπη της που η Επιτροπή για μια ακόμη φορά δεν αποτόλμησε την υιοθέτηση των θέσεων της ΕτΠ για τη μέτρηση της προόδου, με κριτήρια, πέραν του ΑΕΠ, τα οποία να καλύπτουν οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές παραμέτρους·

9. καλεί την Επιτροπή και τα άλλα αρμόδια όργανα της ΕΕ να επιταχύνουν τις προσπάθειές τους ώστε να δοθεί η δυνατότητα χρήσης των πλέον πρόσφατων εθνικών στατιστικών στοιχείων της περιόδου 2009 - 2011 και των περιφερειακών στοιχείων της περιόδου 2008 – 2010 (και όχι αυτών της περιόδου 2007 – 2009 και 2006 – 2008 αντίστοιχα), ώστε να αποτυπωθεί με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια η εξαιρετικά δυσμενής οικονομική συγκυρία και το ΕΚΤ να μπορεί να ανταποκριθεί στις αυξημένες ανάγκες της, ζητεί δε για λόγους ισονομίας η μεθοδολογία κατανομής πόρων να διασφαλίζει σε κάθε περίπτωση ότι οι Περιφέρειες που παραμένουν στον Στόχο Σύγκλιση να δικαιούνται οπωσδήποτε μεγαλύτερης χρηματοδότησης από αυτές που εντάσσονται στην μεταβατική κατηγορία·

10. αντιτίθεται σε κάθε ιδέα υιοθέτησης ρητρών μακροοικονομικής αιρεσιμότητας, ιδίως για το ΕΚΤ, αφού με την εφαρμογή αυτών θα «τιμωρούνται» οι περιφερειακές αρχές και σε τελευταία ανάλυση οι ωφελούμενοι του Ταμείου, που κατά το άρθρο 2 παράγραφος 3 της πρότασης Κανονισμού είναι άτομα, συμπεριλαμβανομένων των λιγότερο ευνοημένων πληθυσμιακών ομάδων, όπως οι μακροχρόνια άνεργοι, τα άτομα με αναπηρία, οι μετανάστες, οι εθνοτικές μειονότητες, οι περιθωριοποιημένες κοινότητες και τα άτομα που αντιμετωπίζουν κοινωνικό αποκλεισμό και επιχειρήσεις, για ενδεχόμενες καθυστερήσεις των κεντρικών κυβερνήσεων στην προώθηση μεταρρυθμίσεων για τις οποίες έχουν δεσμευτεί στο πλαίσιο των Εθνικών Προγραμμάτων Μεταρρυθμίσεων·

11. εκφράζει την ανησυχία της γιατί αρκετές από τις επιλογές της Επιτροπής –όπως π.χ. αυτές για τη θεματική συγκέντρωση, μειώνοντας τις δυνατότητες προσαρμογής της παρέμβασης του ΕΚΤ στις ανάγκες και στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περιφέρειας– εγείρουν ζητήματα τριβής με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας·

12. υπενθυμίζει ότι ο σεβασμός της αρχής της επικουρικότητας αποτελεί υποχρέωση της Επιτροπής κατά τις Συνθήκες και τομέας ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για την ΕτΠ, ενώ κατά το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της Επικουρικότητας και της Αναλογικότητας σε κάθε περίπτωση κατά τις διαβουλεύσεις που ακολουθούνται κατά τη διαδικασία θέσπισης μιας πράξης «πρέπει να συνεκτιμάται, κατά περίπτωση, η περιφερειακή και τοπική διάσταση των προβλεπόμενων δράσεων». Εξάλλου, το άρθρο 5 του ιδίου Πρωτοκόλλου θέτει συγκεκριμένες προδιαγραφές για την επαρκή αιτιολόγηση των προτάσεων της Επιτροπής. Στις προδιαγραφές αυτές η παρούσα πρόταση, περιοριζόμενη σε μια κατά κανόνα γενική και αόριστη επίκληση της ανάγκης αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων του ΕΚΤ, δύσκολα ανταποκρίνεται·

13. επισημαίνει ότι με τα προβλεπόμενα υποχρεωτικού χαρακτήρα ελάχιστα ποσοστά, ποσοστά κατανομής και περιορισμούς κατά τη θεματική συγκέντρωση και τη διακρατική συνεργασία ελλοχεύει ο κίνδυνος να μετατραπεί ο ρόλος της Επιτροπής από αυτόν του στρατηγικού εταίρου και συμβούλου σε αυτόν του επόπτη, που θα καλείται απλώς να επαληθεύσει και θα επιβεβαιώσει τη συμμόρφωση του προγραμματισμού των Κρατών-μελών και των περιφερειών σε προκαθορισμένα σε ευρωπαϊκό επίπεδο κριτήρια, που μπορούν να απέχουν πολύ από τις ανάγκες τους·

14. τάσσεται υπέρ της δημιουργίας της νέας ενδιάμεσης κατηγορίας περιφερειών, των οποίων το ΑΕΠ κυμαίνεται μεταξύ του 75 % και του 90 % του ενωσιακού ΑΕΠ άλλα και της διασφάλισης του δικαιώματος του συνόλου των περιφερειών της ΕΕ να ωφελούνται των παρεμβάσεων του ΕΚΤ, ακόμη και αυτών που αν και δεν εμφανίζουν αναπτυξιακή καθυστέρηση από την άποψη των στατιστικών μέσων όρων, συχνά αντιμετωπίζουν προβλήματα κοινωνικής συνοχής λόγω της ύπαρξης θυλάκων φτώχειας και υπανάπτυξης·

15. υποστηρίζει, πάντως, ότι ο νέος τρόπος κατάταξης των περιφερειών δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε μια εξαιρετικά ραγδαία μείωση του ύψους της συνδρομής που έλαβαν οι περιφέρειες κατά την τρέχουσα προγραμματική περίοδο και ζητά να προβλεφθεί ασφαλιστική δικλείδα, σύμφωνα με την οποία οι περιφέρειες δεν θα λάβουν κατά την περίοδο 2014 – 2020 συνδρομή κατώτερη των 2/3 της συνδρομής που έλαβαν κατά την περίοδο 2007 – 2013·

16. επιδοκιμάζει την πρωτοβουλία που αποσκοπεί στον καθορισμό προτεραιοτήτων για τα ποσοστά συμμετοχής του ΕΚΤ, αλλά ζητά τον καθορισμό χαμηλότερων ποσοστών ώστε αυτά να γίνουν αναλογικότερα και να προσδίδουν στα κράτη μέλη και στις περιφέρειες την αναγκαία ευελιξία στον σχεδιασμό, που πρέπει να διαμορφώνεται όσο το δυνατόν εγγύτερα στην πηγή των τοπικών δυνατοτήτων και προβλημάτων·

17. υποστηρίζει ότι τα προβλεπόμενα ελάχιστα ποσοστά συμμετοχής του ΕΚΤ ανά κατηγορία περιφερειών θα πρέπει να λάβουν ενδεικτικό χαρακτήρα, που θα επιτρέπει την εξατομίκευσή τους ανά περιφέρεια κατά τη διαπραγμάτευση της Σύμβασης της Εταιρικής Σχέσης·

18. αναγνωρίζει ως θετική την επιδίωξη συντονισμού και συνεπικρότητας της δράσης των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ και ιδιαίτερα την συμπληρωματικότητα των δράσεων του ΕΤΠΑ και του ΕΚΤ στο πλαίσιο της Πολιτικής Συνοχής και της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», που μπορεί να οδηγήσουν σε σημαντικές συνέργιες·

19. επιδοκιμάζει, από τη μια πλευρά, την προσπάθεια προώθησης της ένταξης των κοινωνικών εταίρων και των ΜΚΟ στις διαδικασίες σχεδιασμού και υλοποίησης των παρεμβάσεων του ΕΚΤ·

20. επισημαίνει και αποδοκιμάζει, ωστόσο από την άλλη, μια διάχυτη δυσπιστία της Επιτροπής σε βάρος των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών, που είναι και πρέπει να παραμείνουν βασικοί παράγοντες στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων·

B. Η αποστολή και πεδίο εφαρμογής της συνδρομής του ΕΚΤ

21. επικροτεί την βασική κατευθυντήρια αρχή της σύνδεσης των καθηκόντων και των παρεμβάσεων του ΕΚΤ με την στρατηγική «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη·

22. εκφράζει, ωστόσο, την ανησυχία της για το γεγονός ότι «η πλήρης ευθυγράμμιση» του ΕΚΤ με τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» οδηγεί σε περιορισμούς της αποστολής του Ταμείου στο πλαίσιο της Πολιτικής Συνοχής, όπως αυτή προβλέπε-

ται από τη Συνθήκη και ιδιαίτερα αυτής που συνδέεται με τη βοήθεια όσο το δυνατόν πιο σφαιρικών και ολοκληρωμένων προγραμματικών κατευθύνσεων με την επίδειξη της δέουσας προσοχής στην εδαφική διάσταση·

23. θεωρεί ότι κύρια αποστολή του ΕΚΤ, στο πλαίσιο της πλήρους ευθυγράμμισης του ΕΚΤ με τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», είναι η μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών όπως αναφέρονται στο άρθρο 174 της ΣΛΕΕ (αγροτικές περιοχές, ζώνες που συντελείται βιομηχανική μετάβαση, υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες και νησιωτικές, διασυνοριακές και ορεινές περιοχές). Η ΕΤΠ διατυπώνει εκ νέου τις ανησυχίες της για τον κίνδυνο εκτροπής του ΕΚΤ από βασικό μοχλό της Πολιτικής Συνοχής σε εργαλείο που εξυπηρετεί αποκλειστικά τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»·

24. εκφράζει επίσης τη λύπη της επειδή δεν ελήφθη υπόψη στην ευθυγράμμιση του ΕΚΤ με τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» η ιδιαίτερη και μοναδική κατάσταση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 349 της ΣΛΕΕ·

25. εκφράζει την ικανοποίησή της και επιδοκιμάζει τον ολοκληρωμένο και συνεκτικό τρόπο με τον οποίο επέλεξε η Επιτροπή να οικοδομήσει το πεδίο εφαρμογής της συνδρομής του ΕΚΤ, που καλείται να υποστηρίξει άμεσα τέσσερις (4) θεματικούς στόχους και έμμεσα άλλους τέσσερις (4) από τους συνολικά ένδεκα (11), που θέτει το άρθρο 9 του Γενικού Κανονισμού για τα Ταμεία του ΚΣΠ για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Οι θεματικοί αυτοί στόχοι με τη σειρά τους εξειδικεύονται και αρθρώνονται σε δεκαοκτώ (18) επενδυτικές προτεραιότητες·

26. υπογραμμίζει το γεγονός ότι κατ' αυτό τον τρόπο του ΕΚΤ αφενός θα συνεχίσει να υπηρετεί τη βασική κατά τη Συνθήκη αποστολή του, που συνίσταται στη «βελτίωση των δυνατοτήτων απασχόλησης των εργαζομένων» και αφετέρου θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες της κοινωνίας, που δημιουργεί η εξαιρετικά δυσμενής οικονομική συγκυρία, με την «προώθηση της κοινωνικής ένταξης και την καταπολέμηση της φτώχειας», που αναβαθμίζονται από επενδυτική προτεραιότητα σε διακεκριμένο θεματικό στόχο·

27. εκφράζει τη λύπη της για την έλλειψη αναφοράς στην προώθηση της ευελιξίας με ασφάλεια (flexicurity) στην αγορά εργασίας, που αποτελεί άλλωστε ολοκληρωμένη κατευθυντήρια γραμμή (αριθ. 7) της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»·

28. επικροτεί την ξεχωριστή ενίσχυση από το ΕΚΤ της εκπαίδευσης, της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης σε μια εποχή που οι δημόσιες επενδύσεις στους τομείς αυτούς τείνουν να συρρικνωθούν και υποστηρίζει το άνοιγμα του ΕΚΤ προς επενδύσεις σε υλικό κεφάλαιο, οι οποίες συνδέονται με τους στόχους του ΕΚΤ, π.χ. για υποδομές εκπαίδευσης·

29. ζητά να περιληφθεί αναφορά στον κανονισμό για το ΕΚΤ σε περιοχές με φυσικά και δημογραφικά μειονεκτήματα αντίστοιχα με αυτό στο οποίο γίνεται αναφορά στο άρθρο 10 της πρότασης κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης·

30. δεδομένων των σημαντικών δημογραφικών αλλαγών που πραγματοποιούνται σε πολλά κράτη μέλη και οι οποίες απαιτούν γενική προσαρμογή των εκπαιδευτικών δομών, θεωρεί αναγκαίο να αντιμετωπισθεί το εν λόγω ζήτημα ως επενδυτική προτεραιότητα. Εκφράζει τη βεβαιότητα ότι, δεδομένων των δημογραφικών αλλαγών, μπορούν να προωθηθούν στο άρθρο 3 παράγραφος 1 εδάφιο β στοιχείο iii και επενδύσεις για την εξασφάλιση βιώσιμων εκπαιδευτικών δομών περιλαμβανομένων και των αναγκών για ειδικευμένο εργατικό δυναμικό·

31. επισημαίνει με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι αρκετοί από τους τομείς πολιτικής, που συγκροτούν επενδυτικές προτεραιότητες, συνδέονται άμεσα με τις αρμοδιότητες των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών και ως εκ τούτου θα συμβάλλουν στην εκπλήρωση της αποστολής τους. Παράλληλα, όμως, κάνει επιτακτική την ανάγκη της αποφασιστικής συμμετοχής των Αρχών αυτών κατά το σχεδιασμό και υλοποίηση των σχετικών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων·

32. καλεί την Επιτροπή να προχωρήσει σε αποσαφήνιση του περιεχομένου ορισμένων επενδυτικών προτεραιοτήτων, που χαρακτηρίζονται από την ασάφεια του περιεχομένου τους και να τονίσει περαιτέρω άλλες, ακόμη και με τη δημιουργία νέων, όπου αυτό είναι αναγκαίο, όπως στην περίπτωση της προώθησης της εδαφικής διάστασης των παρεμβάσεων του ΕΚΤ·

Γ. Συνέπεια και θεματική συγκέντρωση

33. επικροτεί την προβλεπόμενη υποχρέωση των Κρατών μελών να εξασφαλίζουν τη συνέπεια της στρατηγικής και των ενεργειών τους, που καθορίζονται στα επιχειρησιακά προγράμματα, στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που προσδιορίζονται στα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων, ώστε να συμβάλουν στην επίτευξη των κύριων στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για με την απασχόληση, την εκπαίδευση και τη μείωση της φτώχειας, αφού άλλωστε η Πολιτική Συνοχής απαιτεί για την μεγιστοποίηση των αποτελεσμάτων της το υγιές μακροοικονομικό περιβάλλον·

34. επισημαίνει για ακόμη μία φορά ότι η προτεινόμενη διατύπωση (η στρατηγική και οι ενέργειες των Κρατών-μελών, που καθορίζονται στα επιχειρησιακά προγράμμά τους είναι συνεπείς και **εστιαζόμενες**..., αντί του **συνεσφérerουν** του ισχύοντος Κανονισμού) επιβεβαιώνει τον κίνδυνο εκτροπής του ΕΚΤ από βασικό μοχλό της Πολιτικής Συνοχής σε εργαλείο που εξυπηρετεί αποκλειστικά και μόνο τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» (βλ. παραπάνω σημεία 21 έως 24)·

35. επιδοκιμάζει, στο πλαίσιο της προσπάθειας συγκέντρωσης της χρηματοδότησης, τη διάθεση τουλάχιστον 20 % των συνολικών πόρων του ΕΚΤ σε κάθε Κράτος-μέλος για τον θεματικό στόχο «Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας»·

36. διερωτάται αν το προβλεπόμενο κατώτατο όριο του 20 % (16,8 δισ. ευρώ για όλη την περίοδο) θα αποδειχθεί αποτελεσματικό, όταν η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει στην πρότασή της ότι περίπου το ¼ του ευρωπαίων (πάνω από 113 εκατομμύρια άτομα) απειλείται από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό·

37. αν και επικροτεί την επιδίωξη της θεματικής συγκέντρωσης, αντιτίθεται στον τρόπο και τη διαδικασία που επέλεξε η Επιτροπή για να εξυπηρετήσει τον στόχο αυτό με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 3 της πρότασης Κανονισμού για το ΕΚΤ. Ο καθορισμός υποχρεωτικού χαρακτήρα και ιδιαίτερα υψηλών ποσοστών συγκέντρωσης των διαθέσιμων κονδυλίων κάθε επιχειρησιακού προγράμματος, που κυμαίνεται από το 80 % έως το 60 % ανά κατηγορία περιφέρειας, σε μέχρι τέσσερις (4) από τις συνολικά δεκαοκτώ (18) επενδυτικές προτεραιότητες δεν συμβιβάζονται, όπως προαναφέρθηκε, με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, αφού μπορεί να μην αποδειχθεί επαρκής για την κάλυψη των ιδιαίτερων αναγκών και προτεραιοτήτων της κάθε περιφέρειας·

38. προκρίνει, αντίθετα, μια διαδικασία συγκέντρωσης της χρηματοδότησης, που θα χαρακτηρίζεται αφενός από μειωμένα ποσοστά συγκέντρωσης των διαθέσιμων κονδυλίων κάθε επιχειρησιακού προγράμματος σε σχέση με τα προτεινόμενα από την Επιτροπή και

αφετέρου από τον καθορισμό ως ενδεικτικού του αριθμού των τεσσάρων (4) επενδυτικών προτεραιοτήτων, που θα λειτουργήσει ως ευρωπαϊκό κατώφλι και θα μπορεί να προσαυξηθεί σε έξι προτεραιότητες κατά την διαπραγμάτευση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων ώστε και το στόχο της συγκέντρωσης να υπηρετεί και να καλύπτει κατά τρόπο αναλογικό τις ιδιαίτερες ανάγκες και προτεραιότητες της κάθε περιφέρειας·

Δ. Συστήματα παρακολούθησης και αξιολόγησης

39. συμφωνεί, κατ' αρχήν, με την υιοθέτηση ενός συστήματος κοινών δεικτών επιδόσεων και αποτελεσμάτων των προγραμμάτων. Η κατ' αυτό τον τρόπο έναρξη της προσπάθειας εναρμόνισης σε ευρωπαϊκό επίπεδο των κανόνων αξιολόγησης των αποτελεσμάτων των παρεμβάσεων του ΕΚΤ, που έχει καθυστερήσει, θα συμβάλει σε σημαντικό βαθμό στη βελτίωση της αξιοπιστίας, της ποιότητας και της ορατότητας των διαδικασιών παρακολούθησης·

40. πιστεύει, όμως, ότι στο παρόν πρώιμο στάδιο της εναρμόνισης των δεικτών απόδοσης των προγραμμάτων, όπου μεταξύ άλλων οι προτεινόμενοι από την Επιτροπή κοινόι δείκτες δεν έχουν δοκιμασθεί ενώ χωρίς αμφιβολία ο αντίκτυπος των μέτρων που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ είναι πιο δύσκολο να μετρηθεί σε σχέση με άλλα είδη παρεμβάσεων, οι δείκτες αυτοί θα πρέπει να έχουν ενδεικτικό και όχι υποχρεωτικό χαρακτήρα και πολύ περισσότερο δεν μπορούν να συνδεθούν με την «αιρεσιμότητα των επιδόσεων»·

41. υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι η ανάγκη βελτίωσης της αξιοπιστίας, της ποιότητας και της ορατότητας των διαδικασιών παρακολούθησης μπορεί να ικανοποιηθεί με τη διαπραγμάτευση και τον καθορισμό μεταξύ των εθνικών και των υπο-εθνικών αρχών, εσωτερικών ειδικών δεικτών επιδόσεων/αποτελέσματος σε επίπεδο προγράμματος, που θα πρέπει να εμπνέονται (στο σύνολό τους ή εν μέρει), με την αναγνώριση της αναγκαίας ευελιξίας κατά την υιοθέτησή τους, από τους προτεινόμενους από την Επιτροπή κοινούς δείκτες απόδοσης και αποτελεσμάτων·

Ε. Συμμετοχή των εταίρων

42. εκφράζει την απογοήτευση της για το γεγονός ότι η διάταξη του άρθρου 6 της πρότασης Κανονισμού που αναφέρεται στη «συμμετοχή των εταίρων», όπως και το σημείο 9 των αιτιολογικών σκέψεων, χαρακτηρίζονται από παντελή έλλειψη αναφοράς στις αυτοδιοικητικές αρχές, περιορίζοντας την αναφορά της μόνο στους κοινωνικούς εταίρους και στις μη κυβερνητικές οργανώσεις, δείγμα της προαναφερθείσας δυσπιστίας σε βάρος των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών·

43. κρίνει ως άδικη την αφομοίωση, στην περίπτωση της εταιρικής σχέσης, των τοπικών και περιφερειακών αρχών από τους οικονομικοκοινωνικούς εταίρους, ενώ αυτές είναι, ως εκπρόσωποι των γενικών συμφερόντων της κάθε κοινότητας που διοικούν, λαμβανομένου υπόψη του θεσμικού πλαισίου του κράτους μέλους, συνδιαχειριστές και συγχρηματοδότες έργων της πολιτικής συνοχής·

44. εκφράζει τη λύπη της διότι η εν λόγω διάταξη δεν αναφέρεται ρητά σε όλους τους εταίρους που απαριθμούνται στο άρθρο 5 της πρότασης του κανονισμού για τις Κοινές Διατάξεις. Όντως, το άρθρο 5 της εν λόγω πρότασης κανονισμού, αναγνωρίζει τις αρμόδιες τοπικές και περιφερειακές αρχές ως πρωταρχικούς εταίρους των εθνικών αρχών στην εφαρμογή των προγραμμάτων των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του ΕΚΤ, μαζί με τους κοινωνικούς εταίρους και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Συνεπώς, αυτή η απουσία αναφοράς πρέπει να διορθωθεί·

45. επικροτεί την ενθάρρυνση της συμμετοχής των κοινωνικών εταίρων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων με την εξασφάλιση της χορήγησης του κατάλληλου ποσού από τους πόρους του ΕΚΤ σε δραστηριότητες τους που αποσκοπούν στη δημιουργία ικανοτήτων σχεδιασμού και υλοποίησης προγραμμάτων·

46. υποστηρίζει, ωστόσο, την ενθάρρυνση, αντίστοιχα, της επαρκούς συμμετοχής και πρόσβασης των μικρότερων τοπικών αρχών (π.χ. μικρών αγροτικών δήμων) στις δράσεις που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ, μέσω κατάλληλων δραστηριοτήτων ανάπτυξης των ικανοτήτων τους αλλά, ακόμη, και τη στήριξη από το ΕΚΤ δραστηριοτήτων δικτύωσης των αυτοδιοικητικών αρχών για την ανταλλαγή, σε επίπεδο ΕΕ, εμπειριών για ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος (π.χ. ανεργία των νέων, γήρανση του πληθυσμού, ενσωμάτωση των Ρομά κλπ·

ΣΤ. Ισότητα μεταξύ των δύο φύλων και απαγόρευση των διακρίσεων

47. επιδοκιμάζει τις διατάξεις του προτεινόμενου Κανονισμού για το ΕΚΤ σχετικά με την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών καθώς και την ισότητα των ευκαιριών για όλους, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρία, ενσωματώνοντας εν προκειμένω την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, στο βαθμό που φανερώνουν μια ένταση της προσπάθειας κατάργησης κάθε μορφής διάκρισης από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 19 της ΣΛΕΕ. Ιδιαίτερα θετική και ενδεικτική της προόδου είναι η πρόβλεψη της υποχρέωσης των κρατών μελών, όχι απλώς να φροντίζουν να περιλαμβάνουν τα επιχειρησιακά τους προγράμματα «περιγραφή του τρόπου με τον οποίο προωθούνται η ισότητα των φύλων και οι ίσες ευκαιρίες» (ισχύων Κανονισμός) αλλά αυτά να «ενσωματώνονται σε νομοθετικές πράξεις»·

Ζ. Κοινωνική καινοτομία και διακρατική συνεργασία

48. αξιολογεί ως θετικά την υποστήριξη των «κοινωνικών καινοτομιών» για την προώθηση των οποίων η ΕπΠ ήδη αναπτύξει σημαντικές πρωτοβουλίες (π.χ. το φόρουμ για την κοινωνική καινοτομία του Μαΐου 2011) κρίνει σκόπιμη, ωστόσο, την ιδιαίτερη μνεία στις Τοπικές και Περιφερειακές Αρχές στις οποίες θα πρέπει να δοθεί το περιθώριο να συμμετέχουν από κοινού με τα Κράτη-μέλη στο εντοπισμό θεμάτων για κοινωνική καινοτομία·

49. υποστηρίζει τη συνέχιση και τη ενίσχυση της διακρατικής συνεργασίας με στόχο την προαγωγή της αμοιβαίας μάθησης και, μέσω αυτής, την αύξηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ·

50. εκφράζει την απορία της για το γεγονός ότι στην πρόταση της Επιτροπής δεν προβλέπεται παράλληλα με τη διακρατική και η διαπεριφερειακή συνεργασία, την οποία προβλέπει ο ισχύων Κανονισμός, όταν μάλιστα σήμερα μετά και την κατάργηση της κοινοτικής πρωτοβουλίας EQUAL (2000-2006) η διακρατική συνεργασία έχει εξασθενήσει και σε ορισμένα κράτη μέλη έχει εξαφανιστεί εντελώς·

51. απορρίπτει, ως υπερβολικό, και ζητά να καταργηθεί ο περιορισμός σύμφωνα με τον οποίο τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέγουν θέματα για διακρατική συνεργασία από έναν κατάλογο που προτείνεται από την Επιτροπή και εγκρίνεται από την επιτροπή του ΕΚΤ·

Η. Ειδικές διατάξεις για την αντιμετώπιση ιδιαίτερων εδαφικών χαρακτηριστικών

52. επιδοκιμάζει ιδιαίτερα την προβλεπόμενη στήριξη στις καθοδηγούμενες από κοινότητες τοπικές αναπτυξιακές στρατηγικές, στα εδαφικά σύμφωνα, στις τοπικές πρωτοβουλίες για την απασχόληση, την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη και στις Ολοκληρωμένες Εδαφικές Επενδύσεις (ΟΕΕ), που αποτελούν σημαντικούς τρόπους αντιμετώπισης των ιδιαίτερων εδαφικών χαρακτηριστικών και ζητά την επέκτασή τους και στα άλλα διαρθρωτικά ταμεία και πεδία πολιτικής·

53. επικροτεί την αναφορά στην απαραίτητη «κινητοποίηση των περιφερειακών και των τοπικών ενδιαφερομένων» για την υλοποίηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και τη δυνατότητα χρήσης εδαφικών συμφώνων για την επίτευξη αυτού του στόχου·

54. υπενθυμίζει με την ευκαιρία τις παλαιότερες τοποθετήσεις της ΕπΠ υπέρ της ανάπτυξης της χρήσης των εδαφικών συμφώνων για την υλοποίηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» ή/και στο πλαίσιο της Πολιτικής Συνοχής, ως «εναλλακτικής δυνατότητας για την επισημοποίηση μορφών εταιρικών σχέσεων σε επίπεδο “κατώτερο” των συμβάσεων εταιρικής σχέσης»·

55. επικροτεί θερμά την αναφορά στην απαραίτητη συμπληρωματικότητα μεταξύ των παρεμβάσεων του ΕΚΤ και του ΕΤΠΑ για τη στήριξη στρατηγικών βιώσιμης αστικής ανάπτυξης από το ΕΚΤ. Για πολλούς δήμους, η χρηματοδότηση ολοκληρωμένων ενεργειών αστικής ανάπτυξης με συνδυασμό πόρων του ΕΚΤ και του ΕΤΠΑ ήταν συχνά πολύ δύσκολη, αν όχι αδύνατη, επειδή τα δύο Ταμεία εφαρμόζαν πολύ διαφορετικούς διοικητικούς κανόνες, με διαφορετικούς διαχειριστικούς φορείς και μη συντονισμένα χρονοδιαγράμματα·

56. ζητά, ωστόσο, την επέκταση του μέτρου αυτού και στις στρατηγικές ολοκληρωμένες ανάπτυξης των αγροτικών περιοχών. Ο συνδυασμός των χρηματοδοτήσεων του ΕΚΤ και του ΕΤΠΑ θα ήταν πράγματι πολύ χρήσιμος για την αντιμετώπιση των προβλημάτων εσχάτης ένδειας στις αγροτικές περιοχές (π.χ. τους καταυλισμούς των Ρομά στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη)·

Θ. Μέτρα απλοποίησης και καινοτόμα χρηματοδοτικά μέσα

57. αξιολογεί ως θετικά τα μέτρα απλοποίησης που προτείνει η Επιτροπή και, συγκεκριμένα, τον περιορισμένο αριθμό των κανόνων επιλεξιμότητας ώστε να διευκολυνθεί η πρόσβαση των μικρότερων δικαιούχων και παρεμβάσεων στη χρηματοδότηση του ΕΚΤ, την επιλεξιμότητα των συνεισφορών σε είδος, την ευρύτερη χρήση των συνολικών επιχορηγήσεων, τις απλουστευμένες επιλογές κόστους και τα κατ' αποκοπή ποσά, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης της υποχρεωτικής χρήσης τους για τις μικρότερες παρεμβάσεις (έως 50 000 ευρώ). Τα μέτρα αυτά, μαζί με εκείνα που προτείνονται στο πλαίσιο της αναθεώρησης του δημοσιονομικού κανονισμού της ΕΕ, θα μειώσουν πράγματι τη διοικητική επιβάρυνση για τους δικαιούχους και τις διαχειριστικές αρχές και είναι ιδιαίτερα ευπρόσδεκτα ενόψει του πλήθους των μικρών παρεμβάσεων στους τομείς της απασχόλησης και των κοινωνικών υποθέσεων (περισσότερο άυλες παρά υλικές επενδύσεις). Σήμερα η διοικητική επιβάρυνση μπορεί να είναι τόσο δυσανάλογη ώστε να αντισταθμίζει τα δυνητικά οφέλη για τους ΟΤΑ και να τους αποθαρρύνει από την υποβολή αιτήσεων για έργα του ΕΚΤ·

58. πιστεύει, ωστόσο, ότι υπάρχουν και άλλα περιθώρια απλοποίησης με την υιοθέτηση και άλλων μέτρων, όπως αυτά που συζητήθηκαν στην ομάδα ad hoc της επιτροπής ΕΚΤ σχετικά με το μέλλον του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου. Τέτοια ήταν η προσαρμογή των κανόνων συγχρηματοδότησης για ορισμένους άξονες προτεραιότητας και ιδίως για τα μικρότερα έργα και ένα πιο λειτουργικό σύστημα καταβολής των πόρων (πιο συστηματική χρήση της προχρηματοδότησης).

59. τάσσεται υπέρ των προτεινόμενων καινοτόμων χρηματοδοτικών μέσων για την στήριξη έργων του ΕΚΤ (συστήματα καταμερισμού του επιχειρηματικού κινδύνου, μετοχές και πιστωτικοί τίτλοι, εγγυη-

τικά κεφάλαια, κεφάλαια χαρτοφυλακίου και δανειοδοτικά ταμεία), όπως επίσης και της ειδικής αναφοράς στις «βασισμένες σε πολιτική εγγυήσεις» για τη βελτίωση της πρόσβασης δημοσίων και ιδιωτικών φορέων σε κεφαλαιαγορές σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

60. ζητά από την Επιτροπή να προσθέσει, σε αυτό το πλαίσιο, τα ταμεία ανανεούμενων δανείων για παρεμβάσεις χορήγησης μικροπιστώσεων, τα «κοινωνικά ομολόγα», ενός καινοτόμου μέσου που συζητήθηκε στο φόρουμ της ΕτΠ για την κοινωνική καινοτομία και τα «ομολόγα των πολιτών», μια πρόταση που διατυπώθηκε κατά την κατάρτιση των σχεδίων γνωμοδότησης της ΕτΠ για την αναθεώρηση του προϋπολογισμού της ΕΕ και για το νέο ΠΔΠ μετά το 2013.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Αιτιολογικές Σκέψεις (σημείο 9)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(9) Η αποτελεσματική και αποδοτική υλοποίηση των ενεργειών που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ βασίζεται στη χρηστή διακυβέρνηση και στην εταιρική σχέση μεταξύ όλων των σχετικών εδαφικών και κοινωνικοοικονομικών φορέων, ιδίως των κοινωνικών εταίρων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Είναι, επομένως, απαραίτητο τα κράτη μέλη να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων στην υλοποίηση των ενεργειών που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ.	(9) Η αποτελεσματική και αποδοτική υλοποίηση των ενεργειών που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ βασίζεται στη χρηστή διακυβέρνηση και στην εταιρική σχέση μεταξύ όλων των σχετικών εδαφικών και κοινωνικοοικονομικών φορέων, ιδίως των τοπικών και περιφερειακών αρχών, των κοινωνικών εταίρων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Είναι, επομένως, απαραίτητο τα κράτη μέλη να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων <u>άλλα και των τοπικών αρχών, που στερούνται σήμερα αυτής της δυνατότητας</u> , στην υλοποίηση των ενεργειών που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ.

Αιτιολογία

Βλ. παραπάνω σημεία 42 έως 43 των Πολιτικών Συστάσεων

Τροπολογία 2

Άρθρο 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 1 Αντικείμενο Ο παρών κανονισμός καθορίζει την αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) και το πεδίο εφαρμογής της συνδρομής που παρέχει, θεσπίζει ειδικές διατάξεις και ορίζει τους τύπους της επιλέξιμης προς συνδρομή δαπάνης.	Άρθρο 1 Αντικείμενο Ο παρών κανονισμός καθορίζει <u>την αποστολή τα καθήκοντα</u> του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) και το πεδίο εφαρμογής της συνδρομής που παρέχει, θεσπίζει ειδικές διατάξεις και ορίζει τους τύπους της επιλέξιμης προς συνδρομή δαπάνης.

Αιτιολογία

Η αποστολή του ΕΚΤ κατοχυρώνεται στις Συνθήκες (βλ. άρθρα 162 και 174-175 της ΣΛΕΕ). Έτσι, προτείνεται να επανέλθει η διατύπωση του ισχύοντος κανονισμού (καν. 1081/2006), ο οποίος κάνει λόγο για «καθήκοντα» και όχι για «αποστολή» του Ταμείου. Κατ' αυτό τον τρόπο η διατύπωση του προτεινόμενου κανονισμού θα εναρμονισθεί πλήρως με αυτή της Συνθήκης, που στο άρθρο 177 της ΣΛΕΕ αναφέρει ότι «το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας μέσω κανονισμών σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία, και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, ορίζουν τα καθήκοντα, τους πρωταρχικούς στόχους και την οργάνωση των Διαρθρωτικών Ταμείων...».

Τροπολογία 3

Άρθρο 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Άρθρο 2 Αποστολή 1. Το ΕΚΤ προάγει υψηλά επίπεδα απασχόλησης και ποιότητας θέσεων εργασίας, στηρίζει τη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα των εργαζομένων, διευκολύνει την προσαρμογή τους στην αλλαγή, ενθαρρύνει ένα υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και κατάρτισης, προάγει την ισότητα των φύλων, τις ίσες ευκαιρίες και την απαγόρευση των διακρίσεων, ενισχύει την κοινωνική ένταξη και καταπολεμά την φτώχεια, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής. 2. Αυτά τα πράττει υποστηρίζοντας τα κράτη μέλη στην επιδίωξη των προτεραιοτήτων και των κύριων στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Το ΕΚΤ θα στηρίζει τον σχεδιασμό και την υλοποίηση πολιτικών και ενεργειών, λαμβάνοντας υπόψη τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για τις οικονομικές πολιτικές και τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών¹⁹ και τις συστάσεις του Συμβουλίου αναφορικά με τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων. 3. Το ΕΚΤ προσφέρει οφέλη σε άτομα, συμπεριλαμβανομένων των λιγότερο ευνοημένων πληθυσμιακών ομάδων, όπως οι μακροχρόνια άνεργοι, τα άτομα με αναπηρία, οι μετανάστες, οι εθνικές μειονότητες, οι περιθωριοποιημένες κοινότητες και τα άτομα που αντιμετωπίζουν κοινωνικό αποκλεισμό. Το ΕΚΤ παρέχει επίσης στήριξη σε επιχειρήσεις, συστήματα και δομές με σκοπό τη διευκόλυνση της προσαρμογής τους σε νέες προκλήσεις και την προώθηση της χρηστής διακυβέρνησης και της υλοποίησης των μεταρρυθμίσεων, ειδικότερα στους τομείς της απασχόλησης, της εκπαίδευσης και των κοινωνικών πολιτικών.	Άρθρο 2 Αποστολή Καθήκοντα 1. Το ΕΚΤ προάγει υψηλά επίπεδα απασχόλησης και ποιότητας θέσεων εργασίας, στηρίζει τη γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα των εργαζομένων, διευκολύνει την προσαρμογή τους στην αλλαγή, ενθαρρύνει ένα υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και κατάρτισης, προάγει την ισότητα των φύλων, τις ίσες ευκαιρίες και την απαγόρευση των διακρίσεων, ενισχύει την κοινωνική ένταξη και καταπολεμά την φτώχεια, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής. 2. Αυτά τα πράττει υποστηρίζοντας τα κράτη μέλη στην επιδίωξη των προτεραιοτήτων και των κύριων στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Το ΕΚΤ θα στηρίζει τον σχεδιασμό και την υλοποίηση πολιτικών και ενεργειών, λαμβάνοντας υπόψη ακόμη και τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για τις οικονομικές πολιτικές και τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών¹⁹ και τις συστάσεις του Συμβουλίου αναφορικά με τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων. 3. Το ΕΚΤ προσφέρει οφέλη σε άτομα, συμπεριλαμβανομένων των λιγότερο ευνοημένων πληθυσμιακών ομάδων, όπως οι μακροχρόνια άνεργοι, τα άτομα με αναπηρία, οι μετανάστες, οι εθνικές μειονότητες, οι μειονότητες, οι περιθωριοποιημένες κοινότητες και τα άτομα που αντιμετωπίζουν κοινωνικό αποκλεισμό. Το ΕΚΤ παρέχει επίσης στήριξη σε επιχειρήσεις, συστήματα και δομές με σκοπό τη διευκόλυνση της προσαρμογής τους σε νέες προκλήσεις και την προώθηση της χρηστής διακυβέρνησης και της υλοποίησης των μεταρρυθμίσεων, ειδικότερα στους τομείς της απασχόλησης, της εκπαίδευσης και των κοινωνικών πολιτικών.

Αιτιολογία

- Βλ. παραπάνω παρατήρηση στο άρθρο 1 σχετικά με τον τίτλο του άρθρου
- Με σκοπό την ενίσχυση της εδαφικής διάστασης της πολιτικής συνοχής και την εκ νέου τοποθέτηση σε σωστή σχέση των προβλημάτων και των περιφερειακών ανισοτήτων με τη στρατηγική Ευρώπη 2020 προτείνεται να παρεμβληθεί η έκφραση «ακόμη και» προκειμένου να μετριαστεί ο αντίκτυπος των κατευθυντήριων γραμμών και των συστάσεων στα επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΚΤ.
- Προκαλεί απορία η αναφορά σε «εθνικές μειονότητες» μεταξύ των ωφελουμένων ομάδων. Η αναφορά αυτή και η σχετική διάκριση ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα διεθνούς και εσωτερικού δικαίου σε αρκετά από τα κράτη μέλη.

Τροπολογία 4

Άρθρο 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Άρθρο 3 Πεδίο εφαρμογής της συνδρομής 1. Σύμφωνα με τους θεματικούς στόχους που αναφέρονται παρακάτω και δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], το ΕΚΤ θα στηρίζει τις ακόλουθες επενδυτικές προτεραιότητες:	Άρθρο 3 Πεδίο εφαρμογής της συνδρομής 1. Σύμφωνα με τους θεματικούς στόχους που αναφέρονται παρακάτω και δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], το ΕΚΤ θα στηρίζει τις ακόλουθες επενδυτικές προτεραιότητες:

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(α) προώθηση της απασχόλησης και υποστήριξη της κινητικότητας των εργαζομένων, μέσω: i) της πρόσβασης στην απασχόληση για αναζητούντες θέση εργασίας και οικονομικά μη ενεργά άτομα, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών πρωτοβουλιών για την απασχόληση και υποστήριξη της κινητικότητας των εργαζομένων· ii) βιώσιμης ένταξης στην αγορά εργασίας των νέων που βρίσκονται εκτός εργασίας, εκπαίδευσης ή κατάρτισης· iii) της αυτοαπασχόλησης, της επιχειρηματικότητας και της δημιουργίας επιχειρήσεων· iv) της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και του συνδυασμού επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής· v) της προσαρμογής των εργαζομένων, των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών στην αλλαγή· vi) της ενεργού και υγιούς γήρανσης vii) του εκσυγχρονισμού και της ενίσχυσης των θεσμών της αγοράς εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών για τη βελτίωση της διακρατικής κινητικότητας των εργαζομένων· β) Επένδυση στην εκπαίδευση, στις δεξιότητες και στη διά βίου μάθηση μέσω: i) της μείωσης της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και της προαγωγής της ισότιμης πρόσβασης σε καλής ποιότητας προσχολική, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση· ii) της βελτίωσης της ποιότητας, της αποτελεσματικότητας και του ανοικτού χαρακτήρα της τριτοβάθμιας και ισοδύναμης με αυτήν εκπαίδευσης, με σκοπό τη βελτίωση των επιπέδων συμμετοχής και ολοκλήρωσης· iii) της βελτίωσης της πρόσβασης στη διά βίου μάθηση, της αναβάθμισης των δεξιοτήτων και ικανοτήτων του εργατικού δυναμικού και της αύξησης του συσχετισμού των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης με την αγορά εργασίας· γ) Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας μέσω: i) της ενεργού ένταξης: ii) της ενσωμάτωσης των περιθωριοποιημένων κοινοτήτων, όπως οι Ρομά· iii) της καταπολέμησης των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού· iv) της βελτίωσης της πρόσβασης σε οικονομικά προσιτές, βιώσιμες και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων της υγειονομικής περίθαλψης και των κοινωνικών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας. v) της προαγωγής της κοινωνικής οικονομίας και των κοινωνικών επιχειρήσεων·	(α) προώθηση της απασχόλησης και υποστήριξη της κινητικότητας των εργαζομένων, μέσω: i) της πρόσβασης στην απασχόληση για αναζητούντες θέση εργασίας και οικονομικά μη ενεργά άτομα, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών πρωτοβουλιών για την απασχόληση και υποστήριξη της κινητικότητας των εργαζομένων <u>—ιδίως στις υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες, στις νησιωτικές και ορεινές περιοχές, καθώς και στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες·</u> ii) βιώσιμης ένταξης στην αγορά εργασίας των νέων που βρίσκονται εκτός εργασίας, εκπαίδευσης ή κατάρτισης· iii) της αυτοαπασχόλησης, της επιχειρηματικότητας και της δημιουργίας επιχειρήσεων· iv) της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών και του συνδυασμού επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής· v) της προσαρμογής των εργαζομένων, των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών στην αλλαγή, <u>ιδίως σε περιοχές όπου συντελείται βιομηχανική μετάβαση</u> vi) της ενεργού και υγιούς γήρανσης vii) του εκσυγχρονισμού και της ενίσχυσης των θεσμών της αγοράς εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών για τη βελτίωση της διακρατικής κινητικότητας των εργαζομένων· β) Επένδυση στην εκπαίδευση, στις δεξιότητες και στη διά βίου μάθηση μέσω: i) της μείωσης της πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και της προαγωγής της ισότιμης πρόσβασης σε καλής ποιότητας προσχολική, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση· ii) της βελτίωσης της ποιότητας, της αποτελεσματικότητας και του ανοικτού χαρακτήρα της τριτοβάθμιας και ισοδύναμης με αυτήν εκπαίδευσης, με σκοπό τη βελτίωση των επιπέδων συμμετοχής και ολοκλήρωσης· iii) της βελτίωσης της πρόσβασης στη διά βίου μάθηση, της αναβάθμισης των δεξιοτήτων και ικανοτήτων του εργατικού δυναμικού και της αύξησης του συσχετισμού των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης με την αγορά εργασίας· γ) Προώθηση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας μέσω: i) της ενεργού ένταξης <u>των ατόμων που είναι αποκλεισμένα από την αγορά εργασίας·</u> ii) της ενσωμάτωσης των περιθωριοποιημένων κοινοτήτων, όπως οι Ρομά· iii) της καταπολέμησης των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού· iv) της βελτίωσης της πρόσβασης σε οικονομικά προσιτές, βιώσιμες και υψηλής ποιότητας υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων της υγειονομικής περίθαλψης και των κοινωνικών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας. v) της προαγωγής της κοινωνικής οικονομίας και των κοινωνικών επιχειρήσεων·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
vi) των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης που καθοδηγούνται από τις κοινότητες· δ) Βελτίωση της θεσμικής επάρκειας και της αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης μέσω: i) της επένδυσης στη θεσμική επάρκεια και στην αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και των δημοσίων υπηρεσιών με στόχο τις μεταρρυθμίσεις, την καλύτερη κανονιστική ρύθμιση και τη χρηστή διακυβέρνηση· Η εν λόγω επενδυτική προτεραιότητα εφαρμόζεται μόνο στην επικράτεια των κρατών μελών που περιλαμβάνουν τουλάχιστον μία περιφέρεια NUTS επιπέδου 2 όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] ή σε κράτη-μέλη επιλέξιμα για ενίσχυση από το Ταμείο Συνοχής (ii) της δημιουργίας ικανοτήτων για ενδιαφερομένους που παρέχουν απασχόληση, εκπαίδευση και κοινωνικές πολιτικές· καθώς και τομεακά και εδαφικά σύμφωνα για κινητοποίηση υπέρ των μεταρρυθμίσεων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. 2. Μέσω των επενδυτικών προτεραιοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το ΕΚΤ θα συμβάλει επίσης σε άλλους θεματικούς στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], κατά κύριο λόγο μέσω: α) της υποστήριξης της μετάβασης σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα, ανθεκτική σε κλιματικές αλλαγές, ενεργειακά αποτελεσματική και περιβαλλοντικά βιώσιμη, μέσω μεταρρύθμισης των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, προσαρμογής των δεξιοτήτων και επαγγελματικών προσόντων, αναβάθμισης των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού και δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας σε τομείς που σχετίζονται με το περιβάλλον· και την ενέργεια· β) της βελτίωσης της προσβασιμότητας στις τεχνολογίες πληροφοριών και της επικοινωνίας καθώς και της χρήσης και ποιότητας αυτών, μέσω της ανάπτυξης του ψηφιακού αλφαριθμητισμού, της επένδυσης στην ηλεκτρονική ένταξη, στις ηλεκτρονικές δεξιότητες και σε σχετικές επιχειρηματικές δεξιότητες· γ) της ενίσχυσης της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας, μέσω της ανάπτυξης μεταπτυχιακών σπουδών, της κατάρτισης των ερευνητών, δραστηριοτήτων δικτύωσης και δημιουργίας εταιρικών σχέσεων μεταξύ ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ερευνητικών και τεχνολογικών κέντρων και επιχειρήσεων· δ) της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, μέσω προαγωγής της προσαρμοστικότητας των επιχειρήσεων και των εργαζομένων και αυξημένων επενδύσεων σε ανθρώπινο δυναμικό.	vi) των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης που καθοδηγούνται από τις κοινότητες· δ) Βελτίωση της θεσμικής επάρκειας και της αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης μέσω: i) της επένδυσης στη θεσμική επάρκεια και στην αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και των δημοσίων υπηρεσιών με στόχο τις μεταρρυθμίσεις, την καλύτερη κανονιστική ρύθμιση και τη χρηστή διακυβέρνηση· Η εν λόγω επενδυτική προτεραιότητα εφαρμόζεται μόνο στην επικράτεια των κρατών μελών που περιλαμβάνουν τουλάχιστον μία περιφέρεια NUTS επιπέδου 2 όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] ή σε κράτη-μέλη επιλέξιμα για ενίσχυση από το Ταμείο Συνοχής ii) της δημιουργίας ικανοτήτων για ενδιαφερομένους που παρέχουν απασχόληση, εκπαίδευση και κοινωνικές πολιτικές· καθώς και τομεακά και εδαφικά σύμφωνα για κινητοποίηση υπέρ των μεταρρυθμίσεων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. <u>iii) της δημιουργίας ικανοτήτων για τα εδαφικά σύμφωνα και τις τοπικές πρωτοβουλίες, με σκοπό την προώθηση της εδαφικής διάστασης του ΕΚΤ</u> 2. Μέσω των επενδυτικών προτεραιοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το ΕΚΤ θα συμβάλει επίσης σε άλλους θεματικούς στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], κατά κύριο λόγο μέσω: α) της υποστήριξης της μετάβασης σε μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα, ανθεκτική σε κλιματικές αλλαγές, ενεργειακά αποτελεσματική και περιβαλλοντικά βιώσιμη, μέσω μεταρρύθμισης των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, προσαρμογής των δεξιοτήτων και επαγγελματικών προσόντων, αναβάθμισης των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού και δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας σε τομείς που σχετίζονται με το περιβάλλον· και την ενέργεια· β) της βελτίωσης της προσβασιμότητας στις τεχνολογίες πληροφοριών και της επικοινωνίας καθώς και της χρήσης και ποιότητας αυτών, μέσω της ανάπτυξης του ψηφιακού αλφαριθμητισμού, της επένδυσης στην ηλεκτρονική ένταξη, στις ηλεκτρονικές δεξιότητες και σε σχετικές επιχειρηματικές δεξιότητες· γ) της ενίσχυσης της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας, μέσω της ανάπτυξης μεταπτυχιακών σπουδών, της κατάρτισης των ερευνητών, δραστηριοτήτων δικτύωσης και δημιουργίας εταιρικών σχέσεων μεταξύ ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ερευνητικών και τεχνολογικών κέντρων και επιχειρήσεων· δ) της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, μέσω προαγωγής της προσαρμοστικότητας των επιχειρήσεων και των εργαζομένων και αυξημένων επενδύσεων σε ανθρώπινο δυναμικό.

Αιτιολογία

Η απარიθμηση αυτή παραπέμπει σαφώς στις περιοχές που αφορούν τα άρθρα 174 και 349 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σκοπός των τροπολογιών είναι αφενός η αποσαφήνιση και η βελτίωση μιας κατά τα άλλα επιτυχημένης διάταξης και αφετέρου η καλύτερη προβολή και ενίσχυση του μέσου των εδαφικών συμφώνων.

Τροπολογία 5

Άρθρο 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 4 Συνέπεια και θεματική συγκέντρωση 1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η στρατηγική και οι ενέργειες που καθορίζονται στα επιχειρησιακά προγράμματα είναι συνεπείς και εστιάζονται στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που προσδιορίζονται στα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που διατυπώθηκαν βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης, ώστε να συμβάλουν στην επίτευξη των κύριων στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για με την απασχόληση, την εκπαίδευση και τη μείωση της φτώχειας. 2. Τουλάχιστον 20 % των συνολικών πόρων του ΕΚΤ σε κάθε κράτος μέλος διατίθενται για τον θεματικό στόχο «Πρωτόκληση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας» που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. 3. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν τη θεματική συγκέντρωση σύμφωνα με τις ακόλουθες διαδικασίες: α) Για τις περισσότερες ανεπτυγμένες περιφέρειες και τα περισσότερα ανεπτυγμένα κράτη μέλη γίνεται συγκέντρωση σε ποσοστό 80 % των διαθέσιμων κονδυλίων κάθε επιχειρησιακού προγράμματος σε μέχρι τέσσερις από τις επενδυτικές προτεραιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1. β) Για τις περιφέρειες και τα κράτη μέλη μετάβασης γίνεται συγκέντρωση σε ποσοστό 70 % των διαθέσιμων κονδυλίων για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα σε μέχρι τέσσερις από τις επενδυτικές δραστηριότητες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1. γ) Για τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες και τα λιγότερο ανεπτυγμένα κράτη μέλη γίνεται συγκέντρωση σε ποσοστό 60 % των διαθέσιμων κονδυλίων κάθε επιχειρησιακού προγράμματος σε μέχρι τέσσερις από τις επενδυτικές προτεραιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1.	Άρθρο 4 Συνέπεια και θεματική συγκέντρωση 1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η στρατηγική και οι ενέργειες που καθορίζονται στα επιχειρησιακά προγράμματα είναι συνεπείς και εστιάζονταισυνεπίζουν στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που προσδιορίζονται στα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων και στις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου που διατυπώθηκαν βάσει του άρθρου 148 παράγραφος 4 της Συνθήκης, ώστε να συμβάλουν στην επίτευξη των κύριων στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για με την απασχόληση, την εκπαίδευση και τη μείωση της φτώχειας. 2. Τουλάχιστον 20 % των συνολικών πόρων του ΕΚΤ σε κάθε κράτος μέλος διατίθενται για τον θεματικό στόχο «Πρωτόκληση της κοινωνικής ένταξης και καταπολέμηση της φτώχειας» που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. 3. Τα κράτη μέλη επιδιώκουν τη θεματική συγκέντρωση σύμφωνα με τις ακόλουθες διαδικασίες: α) Για τις περισσότερες ανεπτυγμένες περιφέρειες και τα περισσότερα ανεπτυγμένα κράτη μέλη γίνεται συγκέντρωση σε ποσοστό 80 % <u>70 %</u> των διαθέσιμων κονδυλίων κάθε επιχειρησιακού προγράμματος σε μέχρι τέσσερις από τις επενδυτικές προτεραιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1. β) Για τις περιφέρειες και τα κράτη μέλη μετάβασης γίνεται συγκέντρωση σε ποσοστό 70 % <u>60 %</u> των διαθέσιμων κονδυλίων για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα σε μέχρι τέσσερις από τις επενδυτικές δραστηριότητες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1. γ) Για τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες και τα λιγότερο ανεπτυγμένα κράτη μέλη γίνεται συγκέντρωση σε ποσοστό 60 % <u>50 %</u> των διαθέσιμων κονδυλίων κάθε επιχειρησιακού προγράμματος σε μέχρι τέσσερις από τις επενδυτικές προτεραιότητες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1. δ) <u>Ο αριθμός των τεσσάρων επενδυτικών προτεραιοτήτων, που αναφέρονται στις παραπάνω παραγράφους, δύναται να προσεξηθεί μέχρι και του αριθμού των έξι επενδυτικών προτεραιοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, αν αυτό κατόπιν ειδικής αιτιολογίας υπηρετεί και καλύτερα τις ιδιαίτερες ανάγκες και προτεραιότητες της κάθε περιφέρειας</u>

Αιτιολογία

Βλ. παραπάνω σημεία 37 και 38 των Πολιτικών Συστάσεων.

Τροπολογία 6

Άρθρο 5

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 5 Δείκτες 1. Οι κοινοί δείκτες, όπως ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού και οι ειδικοί δείκτες προγράμματος χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3 και το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. Όλοι οι δείκτες εκφράζονται σε απόλυτους αριθμούς.	Άρθρο 5 Δείκτες 1. Οι κοινοί δείκτες, όπως ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού και οι ειδικοί δείκτες προγράμματος χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3 και το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. Όλοι οι δείκτες εκφράζονται σε απόλυτους αριθμούς.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Οι κοινοί δείκτες και οι ειδικοί δείκτες επιδόσεων προγράμματος συνδέονται με μερικές ή πλήρως εκτελεσθείσες πράξεις. Όπου ενδείκνυται, λόγω της φύσης των υποστηριζόμενων πράξεων, ορίζονται σωρευτικές ποσοτικοποιημένες τιμές-στόχοι θα οριστούν για το 2022. Οι δείκτες βάσης ορίζονται σε μηδέν. Οι κοινοί και οι ειδικοί δείκτες αποτελέσματος συνδέονται με τους άξονες προτεραιότητας ή με υποπροτεραιότητες που υπάρχουν σε έναν άξονα προτεραιότητας. Οι δείκτες βάσης χρησιμοποιούν τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία. 2. Συγχρόνως με τις ετήσιες εκδόσεις εφαρμογής, η διαχειριστική αρχή διαβιβάζει με ηλεκτρονικό τρόπο δομημένα στοιχεία για κάθε επενδυτική προτεραιότητα. Τα στοιχεία θα καλύπτουν την κατηγοριοποίηση και τους δείκτες εκδόσεων και αποτελέσματος.	Οι κοινοί δείκτες και οι ειδικοί δείκτες επιδόσεων προγράμματος συνδέονται με μερικές ή πλήρως εκτελεσθείσες πράξεις. Όπου ενδείκνυται, λόγω της φύσης των υποστηριζόμενων πράξεων, ορίζονται σωρευτικές ποσοτικοποιημένες τιμές-στόχοι θα οριστούν για το 2022. Οι δείκτες βάσης ορίζονται σε μηδέν. Οι κοινοί και οι ειδικοί δείκτες αποτελέσματος συνδέονται με τους άξονες προτεραιότητας ή με υποπροτεραιότητες που υπάρχουν σε έναν άξονα προτεραιότητας. Οι δείκτες βάσης χρησιμοποιούν τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία. 2. Συγχρόνως με τις ετήσιες εκδόσεις εφαρμογής, η διαχειριστική αρχή διαβιβάζει με ηλεκτρονικό τρόπο δομημένα στοιχεία για κάθε επενδυτική προτεραιότητα. Τα στοιχεία θα καλύπτουν την κατηγοριοποίηση και τους δείκτες εκδόσεων και αποτελέσματος. 1. Τα επιχειρησιακά προγράμματα καθορίζουν κατόπιν συμφωνίας σε συμφωνία των Κρατών μελών και των συμμετεχόντων εταίρων τους δείκτες επιδόσεων και αποτελεσμάτων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 3 και το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. Όλοι οι δείκτες εκφράζονται σε απόλυτους αριθμούς. 2. Οι κοινοί δείκτες, όπως ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού έχουν ενδεικτικό χαρακτήρα και εμπνέουν τις αρχές των Κρατών μελών και τους συμμετέχοντες εταίρους κατά τον καταρτισμό δεικτών επιδόσεων και αποτελεσμάτων του κάθε προγράμματος. 3. Οι συμφωνηθέντες δείκτες κάθε προγράμματος εγκρίνονται και πιστοποιούνται από την Επιτροπή κατά το άρθρο 87 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...].

Αιτιολογία

Προτείνεται η ριζική τροποποίηση του άρθρου 5 κατά τα οριζόμενα στα σημεία 39 έως 41 των Πολιτικών Συστάσεων.

Τροπολογία 7

Άρθρο 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Άρθρο 6 Συμμετοχή εταίρων 1. Η συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και άλλων ενδιαφερομένων, ιδιαίτερα μη κυβερνητικών οργανώσεων, στην εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], δύναται να λάβει τη μορφή συνολικών επιχορηγήσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 112 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. Στην περίπτωση αυτή το επιχειρησιακό πρόγραμμα προσδιορίζει το μέρος του προγράμματος που αφορά η συνολική επιχορήγηση, συμπεριλαμβανομένου ενός ενδεικτικού οικονομικού κονδυλίου για κάθε άξονα προτεραιότητας σ' αυτό. 2. Για την ενθάρρυνση επαρκούς συμμετοχής των κοινωνικών εταίρων σε ενέργειες που στηρίζονται από το ΕΚΤ, οι διαχειριστικές αρχές ενός επιχειρησιακού προγράμματος σε μια περιφέρεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] ή σε κράτη μέλη επιλέξιμα για στήριξη από το Ταμείο Συνοχής, εξασφαλίζουν τη χορήγηση του κατάλληλου ποσού από τους πόρους του ΕΚΤ σε δραστηριότητες δημιουργίας ικανοτήτων, με τη μορφή κατάρτισης, μέτρων δικτύωσης και ενίσχυσης του κοινωνικού διαλόγου, καθώς και σε δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από κοινού από τους κοινωνικούς εταίρους.	Άρθρο 6 Συμμετοχή εταίρων 1. Η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών, των κοινωνικών εταίρων και άλλων ενδιαφερομένων, ιδιαίτερα μη κυβερνητικών οργανώσεων, στην εφαρμογή των επιχειρησιακών προγραμμάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], δύναται να λάβει τη μορφή συνολικών επιχορηγήσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 112 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. Στην περίπτωση αυτή το επιχειρησιακό πρόγραμμα προσδιορίζει το μέρος του προγράμματος που αφορά η συνολική επιχορήγηση, συμπεριλαμβανομένου ενός ενδεικτικού οικονομικού κονδυλίου για κάθε άξονα προτεραιότητας σ' αυτό. 2. Για την ενθάρρυνση επαρκούς συμμετοχής των κοινωνικών εταίρων σε ενέργειες που στηρίζονται από το ΕΚΤ, οι διαχειριστικές αρχές ενός επιχειρησιακού προγράμματος σε μια περιφέρεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] ή σε κράτη μέλη επιλέξιμα για στήριξη από το Ταμείο Συνοχής, εξασφαλίζουν τη χορήγηση του κατάλληλου ποσού από τους πόρους του ΕΚΤ σε δραστηριότητες δημιουργίας ικανοτήτων, με τη μορφή κατάρτισης, μέτρων δικτύωσης και ενίσχυσης του κοινωνικού διαλόγου, καθώς και σε δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από κοινού από τους κοινωνικούς εταίρους.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Για την ενθάρρυνση της επαρκούς συμμετοχής των μη κυβερνητικών οργανώσεων σε ενέργειες που στηρίζονται από το ΕΚΤ και της πρόσβασής τους σε αυτές, ειδικότερα τους τομείς της κοινωνικής ένταξης, της ισότητας των φύλων και των ίσων ευκαιριών, οι διαχειριστικές αρχές ένας επιχειρησιακού προγράμματος σε μια περιφέρεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], ή σε κράτη μέλη επιλέξιμα για στήριξη από το Ταμείο Συνοχής εξασφαλίζουν τη χορήγηση κατάλληλου ποσού από τους πόρους του ΕΚΤ για τη δημιουργία ικανοτήτων για τις μη κυβερνητικές οργανώσεις.	3. Για την ενθάρρυνση της επαρκούς συμμετοχής των μη κυβερνητικών οργανώσεων σε ενέργειες που στηρίζονται από το ΕΚΤ και της πρόσβασής τους σε αυτές, ειδικότερα τους τομείς της κοινωνικής ένταξης, της ισότητας των φύλων και των ίσων ευκαιριών, οι διαχειριστικές αρχές ένας επιχειρησιακού προγράμματος σε μια περιφέρεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], ή σε κράτη μέλη επιλέξιμα για στήριξη από το Ταμείο Συνοχής εξασφαλίζουν τη χορήγηση κατάλληλου ποσού από τους πόρους του ΕΚΤ για τη δημιουργία ικανοτήτων για τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. <u>4. Για την ενθάρρυνση της επαρκούς συμμετοχής των μικρότερων τοπικών αρχών σε ενέργειες που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ, οι διαχειριστικές αρχές ένας επιχειρησιακού προγράμματος σε μια περιφέρεια, όπως ορίζεται στο άρθρο 82 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], ή σε κράτη μέλη επιλέξιμα για στήριξη από το Ταμείο Συνοχής εξασφαλίζουν τη χορήγηση κατάλληλου ποσού από τους πόρους του ΕΚΤ για τη δημιουργία ικανοτήτων για τις μικρότερες τοπικές αρχών.</u>

Αιτιολογία

Βλ. παραπάνω σημεία 42 έως 46 των Πολιτικών Συστάσεων.

Τροπολογία 8

Άρθρο 9

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 9 Κοινωνικές καινοτομίες 1. Το ΕΚΤ προωθεί τις κοινωνικές καινοτομίες σε όλους τους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΕΚΤ, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού, ιδιαίτερα με στόχο τη δοκιμή και την ανοδική κλιμάκωση καινοτόμων λύσεων για την αντιμετώπιση των κοινωνικών αναγκών. 2. Τα κράτη μέλη εντοπίζουν θέματα για κοινωνική καινοτομία, ανταποκρινόμενα στις συγκεκριμένες ανάγκες τους στο πλαίσιο των επιχειρησιακών τους προγραμμάτων τους. 3. Η Επιτροπή διευκολύνει τη δημιουργία ικανότητας για κοινωνική καινοτομία, ειδικότερα μέσω της υποστήριξης της αμοιβαίας μάθησης, της δημιουργίας δικτύων και της διάδοσης ορθών πρακτικών και μεθοδολογιών.	Άρθρο 9 Κοινωνικές καινοτομίες 1. Το ΕΚΤ προωθεί τις κοινωνικές καινοτομίες σε όλους τους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΕΚΤ, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού, ιδιαίτερα με στόχο τη δοκιμή και την ανοδική κλιμάκωση καινοτόμων λύσεων για την αντιμετώπιση των κοινωνικών αναγκών. 2. Τα κράτη μέλη εντοπίζουν θέματα για κοινωνική καινοτομία, <u>ανταποκρινόμενα στις συγκεκριμένες ανάγκες τους από κοινού με τους εταίρους τους στο τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο. Τα θέματα αυτά ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένες περιφερειακές ανάγκες και προσδιορίζονται</u> στο πλαίσιο των επιχειρησιακών τους προγραμμάτων. 3. Η Επιτροπή διευκολύνει τη δημιουργία ικανότητας για κοινωνική καινοτομία, ειδικότερα μέσω της υποστήριξης της αμοιβαίας μάθησης, της δημιουργίας δικτύων και της διάδοσης ορθών πρακτικών και μεθοδολογιών. <u>Μερίμνα, επίσης, για τη συνεκτικότητα και την συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων κοινωνικής καινοτομίας που αναπτύσσονται στα πλαίσια του ΕΚΤ και εκείνων που αναπτύσσονται στα πλαίσια του προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία.</u>

Αιτιολογία

1. Βλ. παραπάνω σημείο 48 των Πολιτικών Συστάσεων

2. Πρόκειται για διασταυρούμενη παραπομπή στο άρθρο 8 της πρότασης κανονισμού για τη θέσπιση προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία, για την οποία η ΕτΠ υποθέττει στις 3 Μαΐου ξεχωριστή γνωμοδότηση [CdR 335/2011, εισηγητής: ο κ. Enrico Rossi (IT/PSE)].

Τροπολογία 9

Άρθρο 10

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Άρθρο 10 Διακρατική συνεργασία 1. Τα κράτη μέλη στηρίζουν τη διακρατική συνεργασία με στόχο την προαγωγή της αμοιβαίας μάθησης και, μέσω αυτής, την αύξηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ. Στη διακρατική συνεργασία συμμετέχουν εταίροι από τουλάχιστον δύο κράτη μέλη. 2. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέγουν θέματα για διακρατική συνεργασία από έναν κατάλογο που προτείνεται από την Επιτροπή και εγκρίνεται από την επιτροπή του ΕΚΤ. 3. Η Επιτροπή διευκολύνει τη διακρατική συνεργασία επί των θεμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μέσω αμοιβαίας μάθησης και συντονισμένης ή κοινής δράσης. Ειδικότερα, η Επιτροπή θα λειτουργεί μια πλατφόρμα σε επίπεδο ΕΕ ώστε να διευκολύνει την ανταλλαγή εμπειριών, τη δημιουργία ικανότητας και τη δικτύωση, καθώς επίσης και τη διάδοση των σχετικών αποτελεσμάτων. Επιπλέον, η Επιτροπή αναπτύσσει ένα συντονισμένο πλαίσιο εφαρμογής, το οποίο θα περιλαμβάνει κοινά κριτήρια επιλεξιμότητας, τύπους και χρονοδιαγράμματα ενεργειών, καθώς και κοινές μεθοδολογικές προσεγγίσεις για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση, με σκοπό τη διευκόλυνση της διακρατικής συνεργασίας.	Άρθρο 10 Διακρατική, διασυνοριακή και διαπεριφερειακή συνεργασία 1. Τα κράτη μέλη στηρίζουν τη διακρατική, διασυνοριακή και διαπεριφερειακή συνεργασία με στόχο την προαγωγή της αμοιβαίας μάθησης και, μέσω αυτής, την αύξηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών που υποστηρίζονται από το ΕΚΤ. Στη διακρατική και τη διαπεριφερειακή συνεργασία συμμετέχουν εταίροι από τουλάχιστον δύο κράτη μέλη. 2. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέγουν θέματα για διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία από έναν κατάλογο που προτείνεται από την Επιτροπή και εγκρίνεται από την επιτροπή του ΕΚΤ. 3. Η Επιτροπή διευκολύνει τη διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία επί των θεμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μέσω αμοιβαίας μάθησης και συντονισμένης ή κοινής δράσης. Ειδικότερα, η Επιτροπή θα λειτουργεί μια πλατφόρμα σε επίπεδο ΕΕ ώστε να διευκολύνει την ανταλλαγή εμπειριών, τη δημιουργία ικανότητας και τη δικτύωση, καθώς επίσης και τη διάδοση των σχετικών αποτελεσμάτων. Επιπλέον, η Επιτροπή αναπτύσσει ένα συντονισμένο πλαίσιο εφαρμογής, το οποίο θα περιλαμβάνει κοινά κριτήρια επιλεξιμότητας, τύπους και χρονοδιαγράμματα ενεργειών, καθώς και κοινές μεθοδολογικές προσεγγίσεις για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση, με σκοπό τη διευκόλυνση της διακρατικής, διασυνοριακής και διαπεριφερειακής συνεργασίας. <u>Η διακρατική, διασυνοριακή και διαπεριφερειακή συνεργασία στο πλαίσιο του ΕΚΤ θα πρέπει να συντονίζεται με τον κανονισμό που αφορά την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ο συντονισμός μεταξύ των ταμείων που προβλέπεται ρητά στον εν λόγω κανονισμό.</u>

Αιτιολογία

1. Βλ. παραπάνω σημεία 49 έως 51 των Πολιτικών Συστάσεων.
2. Η αρχική διατύπωση δεν εξασφαλίζει τη συμβατότητα της διακρατικής συνεργασίας στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου με τη διακρατική συνεργασία που προβλέπεται από την ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία.
3. Η εδαφική συνεργασία αποτελείται από τις εξής τρεις διαστάσεις: τη διασυνοριακή, τη διακρατική και τη διαπεριφερειακή συνεργασία.

Τροπολογία 10

Άρθρο 12

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Άρθρο 12 Ειδικές διατάξεις για την αντιμετώπιση ιδιαίτερων εδαφικών χαρακτηριστικών 1. Το ΕΚΤ δύναται να στηρίζει στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης καθοδηγούμενες από κοινότητες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], εδαφικά σύμφωνα και τοπικές πρωτοβουλίες για την απασχόληση, την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη, καθώς και ολοκληρωμένες εδαφικές επενδύσεις (ΟΕΕ), όπως αναφέρεται στο άρθρο 99 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...].	Άρθρο 12 Ειδικές διατάξεις για την αντιμετώπιση ιδιαίτερων εδαφικών χαρακτηριστικών 1. Το ΕΚΤ δύναται να στηρίζει στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης καθοδηγούμενες από κοινότητες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], εδαφικά σύμφωνα και τοπικές πρωτοβουλίες για την απασχόληση, την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη, καθώς και ολοκληρωμένες εδαφικές επενδύσεις (ΟΕΕ), όπως αναφέρεται στο άρθρο 99 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...].

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Συμπληρώνοντας τις παρεμβάσεις του ΕΤΠΑ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΤΠΑ], το ΕΚΤ δύναται να στηρίζει βιώσιμη αστική ανάπτυξη μέσω στρατηγικών που θεσπίζουν ολοκληρωμένες ενέργειες για την αντιμετώπιση οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών προκλήσεων που επηρεάζουν αστικές περιοχές πόλεων αναφερομένων στη σύμβαση εταιρικής σχέσης.	2. Συμπληρώνοντας τις παρεμβάσεις του ΕΤΠΑ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΤΠΑ], το ΕΚΤ δύναται να στηρίζει βιώσιμη αστική ανάπτυξη μέσω στρατηγικών που θεσπίζουν ολοκληρωμένες ενέργειες για την αντιμετώπιση οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών προκλήσεων που επηρεάζουν αστικές περιοχές πόλεων αναφερομένων στη σύμβαση εταιρικής σχέσης. 3. <u>Συμπληρώνοντας τις παρεμβάσεις του ΕΤΠΑ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΤΠΑ], το ΕΚΤ δύναται να στηρίζει τις στρατηγικές ολοκληρωμένες ανάπτυξης των αγροτικών περιοχών για την αντιμετώπιση οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών προκλήσεων που επηρεάζουν τις αναφερόμενες στη σύμβαση εταιρικής σχέσης αγροτικές περιοχές.</u> 4. <u>Τα επιχειρησιακά προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ και καλύπτουν περιοχές με σοβαρά και μόνιμα φυσικά και δημογραφικά μειονεκτήματα, τα οποία περιλαμβάνονται στο άρθρο 114 (4) του κανονισμού (ΕΕ) αρ. [...] /2012 (Επιτροπή Περιφερειακής Πολιτικής) θα δώσουν έμφαση στην αντιμετώπιση των ειδικών δυσκολιών των περιοχών αυτών.</u>

Αιτιολογία

Βλ. παραπάνω σημεία 29 και 56 των Πολιτικών Συστάσεων.

Τροπολογία 11

Άρθρο 14

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 14 Απλουστευμένες επιλογές κόστους 1. Πέραν των μεθόδων που αναφέρονται στο άρθρο 57 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], η Επιτροπή δύναται να επιστρέφει δαπάνες που καταβλήθηκαν από κράτη μέλη με βάση τυποποιημένες κλίμακες μοναδιαίου κόστους και κατ' αποκοπή ποσά προσδιοριζόμενα από την Επιτροπή. Τα ποσά που υπολογίζονται σε αυτή τη βάση θεωρούνται ως ενίσχυση του δημοσίου που καταβάλλεται στους δικαιούχους και ως επιλέξιμες δαπάνες για τους σκοπούς εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει, κατ' εξουσιοδότηση πράξεως σύμφωνα με το άρθρο 16, σχετικά με τον τύπο των καλυπτόμενων πράξεων, τους ορισμούς των τυπικών κλιμάκων του μοναδιαίου κόστους και των κατ' αποκοπή ποσών καθώς και τα αντίστοιχα μέγιστα ποσά, τα οποία δύνανται να αναπροσαρμόζονται ανάλογα με τις ισχύουσες, από κοινού συμφωνημένες, μεθόδους. Ο δημοσιονομικός έλεγχος αποσκοπεί αποκλειστικά στην επαλήθευση του κατά πόσον έχουν εκπληρωθεί οι προϋποθέσεις για επιστροφές από την Επιτροπή με βάση τις τυπικές κλίμακες μοναδιαίου κόστους και τα κατ' αποκοπή ποσά. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται οι εν λόγω μορφές χρηματοδότησης, το κράτος μέλος δύναται να εφαρμόζει τις δικές του λογιστικές πρακτικές για την υποστήριξη των πράξεων. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], οι εν λόγω λογιστικές πρακτικές και τα προκύπτοντα ποσά δεν υπόκεινται σε δημοσιονομικό έλεγχο από την ελεγκτική αρχή ή την Επιτροπή.	Άρθρο 14 Απλουστευμένες επιλογές κόστους 1. Πέραν των μεθόδων που αναφέρονται στο άρθρο 57 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], η Επιτροπή δύναται να επιστρέφει δαπάνες που καταβλήθηκαν από κράτη μέλη με βάση τυποποιημένες κλίμακες μοναδιαίου κόστους και κατ' αποκοπή ποσά προσδιοριζόμενα από την Επιτροπή. Τα ποσά που υπολογίζονται σε αυτή τη βάση θεωρούνται ως ενίσχυση του δημοσίου που καταβάλλεται στους δικαιούχους και ως επιλέξιμες δαπάνες για τους σκοπούς εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...]. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει, κατ' εξουσιοδότηση πράξεως σύμφωνα με το άρθρο 16, σχετικά με τον τύπο των καλυπτόμενων πράξεων, τους ορισμούς των τυπικών κλιμάκων του μοναδιαίου κόστους και των κατ' αποκοπή ποσών καθώς και τα αντίστοιχα μέγιστα ποσά, τα οποία δύνανται να αναπροσαρμόζονται ανάλογα με τις ισχύουσες, από κοινού συμφωνημένες, μεθόδους, <u>λαμβανομένης δεόντως υπόψη της εμπειρίας που αποκτήθηκε και στην προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού.</u> Ο δημοσιονομικός έλεγχος αποσκοπεί αποκλειστικά στην επαλήθευση του κατά πόσον έχουν εκπληρωθεί οι προϋποθέσεις για επιστροφές από την Επιτροπή με βάση τις τυπικές κλίμακες μοναδιαίου κόστους και τα κατ' αποκοπή ποσά. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται οι εν λόγω μορφές χρηματοδότησης, το κράτος μέλος δύναται να εφαρμόζει τις δικές του λογιστικές πρακτικές για την υποστήριξη των πράξεων. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], οι εν λόγω λογιστικές πρακτικές και τα προκύπτοντα ποσά δεν υπόκεινται σε δημοσιονομικό έλεγχο από την ελεγκτική αρχή ή την Επιτροπή.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
2. Σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], ένα κατ' αποκοπή ποσό ύψους έως 40 % των επιλέξιμων άμεσων δαπανών προσωπικού δύναται να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη των υπόλοιπων επιλέξιμων δαπανών μιας πράξης. 3. Οι επιχορηγήσεις που επιστρέφονται με βάση το επιλέξιμο κόστος πράξεων και που προσδιορίζονται με βάση την κατ' αποκοπή χρηματοδότηση, τις τυποποιημένες κλίμακες μοναδιαίου κόστους και τα κατ' αποκοπή ποσά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], δύνανται να υπολογίζονται κατά περίπτωση με βάση παραπομπή σε σχέδιο προϋπολογισμού εκ των προτέρων συμφωνημένο από τη διαχειριστική αρχή, αν η υποστήριξη από το δημόσιο δεν υπερβαίνει τις 100 000 ευρώ. 4. Οι επιχορηγήσεις για τις οποίες η υποστήριξη από το δημόσιο δεν υπερβαίνει τις 50 000 ευρώ λαμβάνουν τη μορφή κατ' αποκοπή ποσών ή τυποποιημένων κλιμάκων μοναδιαίου κόστους, με εξαίρεση τις πράξεις που λαμβάνουν υποστήριξη στο πλαίσιο συστήματος κρατικών ενισχύσεων.	2. Σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], ένα κατ' αποκοπή ποσό ύψους έως 40 % των επιλέξιμων άμεσων δαπανών προσωπικού δύναται να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη των υπόλοιπων επιλέξιμων δαπανών μιας πράξης. 3. Οι επιχορηγήσεις που επιστρέφονται με βάση το επιλέξιμο κόστος πράξεων και που προσδιορίζονται με βάση την κατ' αποκοπή χρηματοδότηση, τις τυποποιημένες κλίμακες μοναδιαίου κόστους και τα κατ' αποκοπή ποσά, όπως προβλέπεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], δύνανται να υπολογίζονται κατά περίπτωση με βάση παραπομπή σε σχέδιο προϋπολογισμού εκ των προτέρων συμφωνημένο από τη διαχειριστική αρχή, αν η υποστήριξη από το δημόσιο δεν υπερβαίνει τις 100 000 ευρώ. 4. Οι επιχορηγήσεις για τις οποίες η υποστήριξη από το δημόσιο δεν υπερβαίνει τις 50 000 ευρώ <u>μπορούν να λάβουν τη μορφή κατ' αποκοπή ποσών ή τυποποιημένων κλιμάκων μοναδιαίου κόστους, με εξαίρεση τις πράξεις που λαμβάνουν υποστήριξη στο πλαίσιο συστήματος κρατικών ενισχύσεων.</u> <u>5. Στον προγραμματισμό των παρεμβάσεων μπορεί να διατεθεί μέρος των πιστώσεων, μέσω συνολικών επιχορηγήσεων, για τοπικές/περιφερειακές παρεμβάσεις, με ειδικές ρυθμίσεις για την πρόσβαση των μη κυβερνητικών οργανώσεων και των τοπικών συμπράξεων, όπως υψηλότερο ποσοστό συγχρηματοδότησης ή προκαταβολική πληρωμή των αναδόχων των έργων.</u>

Αιτιολογία

1. Βλ. παραπάνω σημείο 57 των Πολιτικών Συστάσεων
2. Με τη νέα διατύπωση επιδιώκεται η διασφάλιση ότι οι πόροι του ΕΚΤ πρέπει να διατίθενται με ευέλικτο τρόπο.

Τροπολογία 12

Άρθρο 15

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Άρθρο 15 Χρηματοδοτικά μέσα 1. Σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], το ΕΚΤ δύναται να στηρίζει ενέργειες και πολιτικές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του με τη βοήθεια χρηματοδοτικών μέσων, όπως συστήματα καταμερισμού επιχειρηματικού κινδύνου, μετοχών και πιστωτικών τίτλων, εγγυητικών κεφαλαίων, κεφαλαίων χαρτοφυλακίου και δανειοδοτικών ταμείων. 2. Το ΕΚΤ δύναται να χρησιμοποιείται για τη βελτίωση της πρόσβασης δημοσίων και ιδιωτικών φορέων σε κεφαλαιαγορές σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, εφαρμόζοντας ενέργειες και πολιτικές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΕΚΤ και του επιχειρησιακού προγράμματος μέσω «εγγυήσεων του ΕΚΤ βασισμένων σε πολιτική» με την προϋπόθεση σχετικής έγκρισης από μέρους της Επιτροπής. Η Επιτροπή, εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 16, για τον ορισμό των ειδικών κανόνων και όρων για τις αιτήσεις των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των ανώτατων ορίων, για εγγυήσεις με βασισμένες σε πολιτική, εξασφαλίζοντας ειδικότερα ότι η χρήση τους δεν οδηγεί σε υπερβολικά επίπεδα χρέους των δημόσιων φορέων.	Άρθρο 15 Χρηματοδοτικά μέσα 1. Σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...], το ΕΚΤ δύναται να στηρίζει ενέργειες και πολιτικές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του με τη βοήθεια χρηματοδοτικών μέσων, όπως συστήματα καταμερισμού επιχειρηματικού κινδύνου, μετοχών και πιστωτικών τίτλων, εγγυητικών κεφαλαίων, κεφαλαίων χαρτοφυλακίου, δανειοδοτικών ταμείων, <u>καθώς και των ταμείων ανανεούμενων δανείων για παρεμβάσεις χορήγησης μικροπιστώσεων, των κοινωνικών ομολόγων και των ομολόγων των πολιτών.</u> 2. Το ΕΚΤ δύναται να χρησιμοποιείται για τη βελτίωση της πρόσβασης δημοσίων και ιδιωτικών φορέων σε κεφαλαιαγορές σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, εφαρμόζοντας ενέργειες και πολιτικές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΕΚΤ και του επιχειρησιακού προγράμματος μέσω «εγγυήσεων του ΕΚΤ βασισμένων σε πολιτική» με την προϋπόθεση σχετικής έγκρισης από μέρους της Επιτροπής. Η Επιτροπή, εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 16, για τον ορισμό των ειδικών κανόνων και όρων για τις αιτήσεις των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των ανώτατων ορίων, για εγγυήσεις με βασισμένες σε πολιτική, εξασφαλίζοντας ειδικότερα ότι η χρήση τους δεν οδηγεί σε υπερβολικά επίπεδα χρέους των δημόσιων φορέων.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Κάθε αίτηση αξιολογείται από την Επιτροπή, και η Επιτροπή εγκρίνει κάθε «εγγύηση ΕΚΤ βασισμένη σε πολιτική», με την προϋπόθεση ότι εμπίπτει εντός του πεδίου εφαρμογής του επιχειρησιακού προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 87 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] και με την προϋπόθεση ότι συμφωνεί με τους ισχύοντες ειδικούς κανόνες και όρους.	Κάθε αίτηση αξιολογείται από την Επιτροπή, και η Επιτροπή εγκρίνει κάθε «εγγύηση ΕΚΤ βασισμένη σε πολιτική», με την προϋπόθεση ότι εμπίπτει εντός του πεδίου εφαρμογής του επιχειρησιακού προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 87 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] και με την προϋπόθεση ότι συμφωνεί με τους ισχύοντες ειδικούς κανόνες και όρους.

Αιτιολογία

Βλ. παραπάνω σημείο 60 των Πολιτικών Συστάσεων.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012

*Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO*

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόταση κανονισμού σχετικά με το Ταμείο Συνοχής»

(2012/C 225/10)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- φρονεί ότι η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία των επενδύσεων σε υποδομές που έχουν υλοποιηθεί μέσω του Ταμείου Συνοχής με την πάροδο των ετών αποδείχθηκε πολύ υψηλή· με τη βοήθεια αυτών των επενδύσεων, η ΕΕ παρέχει στους Ευρωπαίους πολίτες υψηλότερο βιοτικό επίπεδο και στις επιχειρήσεις περισσότερες ευκαιρίες ανάπτυξης·
- χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής να διατηρήσει για την περίοδο 2014-2020 σημαντικό τμήμα του προϋπολογισμού για το Ταμείο Συνοχής, ούτως ώστε να στηριχθούν χρηματοδοτικά οι πολιτικοί στόχοι της ΕΕ στους τομείς των μεταφορών, του περιβάλλοντος και της ενέργειας από τον προϋπολογισμό της Ένωσης·
- θεωρεί ότι η πολιτική για τη συνοχή είναι και θα πρέπει να παραμείνει έκφραση αλληλεγγύης στην ΕΕ, αλλά και αποτελεσματικό εργαλείο για την ολοκλήρωση της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς·
- εμμένει σε μια ισχυρή προσέγγιση με άξονα τα αποτελέσματα, καθώς και στη βελτίωση του καθορισμού των επενδυτικών προτεραιοτήτων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο·
- πιστεύει ότι το Ταμείο Συνοχής θα ήταν σκόπιμο να χρηματοδοτήσει ολοκληρωμένα έργα στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων·
- συμμερίζεται την ανάγκη για έξυπνες επενδύσεις στην ανάπτυξη των υποδομών σε ευρωπαϊκό επίπεδο·
- δίδει έμφαση στην ευθύνη που έχουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές προκειμένου να υλοποιήσουν ολοκληρωμένες επενδύσεις στον τομέα της υποδομής των μεταφορών και να δημιουργήσουν δευτερεύουσες και τριτεύουσες συνδέσεις στο διευρωπαϊκό δίκτυο. Οι αρχές αυτές θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στις αποφάσεις σχετικά με την επιλογή των έργων προτεραιότητας κοινού ενδιαφέροντος, ούτως ώστε να διασφαλιστεί η συνεκτικότητα μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων σε κάθε επίπεδο·
- προτίθεται να αντισταχθεί σε οποιαδήποτε πρωτοβουλίες οι οποίες ενδέχεται να μειώσουν τον προϋπολογισμό που διατίθεται στην πολιτική για τη συνοχή και, ειδικότερα, τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ της Διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» που προέρχονται από το Ταμείο Συνοχής.

Εισηγητής

ο κ. Romeo STAVARACHE (RO/ADLE) Δήμαρχος της πόλης Bacău, νομός Bacău

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1084/2006 του Συμβουλίου

COM(2011) 612 τελικό

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές παρατηρήσεις**

1. υπογραμμίζει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές διαδραματίζουν καίριο πολιτικό, ρυθμιστικό και διοικητικό ρόλο, και συχνά διαθέτουν σαφώς καθορισμένες αρμοδιότητες σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά τον προγραμματισμό των επενδύσεων και την εφαρμογή των πολιτικών στον τομέα των μεταφορών, του περιβάλλοντος και της ενέργειας, ιδίως σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη των τοπικών υποδομών·

2. τονίζει την ανάγκη εφαρμογής της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισόρροπη εδαφική ανάπτυξη σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας. Οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές θα πρέπει να συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις επενδυτικές προτεραιότητες σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο Συνοχής·

3. επιδοκιμάζει τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να χορηγήσει δημοσιονομική στήριξη στις επενδύσεις σε υποδομές μεταφορών, περιβάλλοντος και ενέργειας, οι οποίες συνιστούν βασική προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη, και κυρίως το γεγονός ότι στην πρόταση για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2014-2020 συνεκτιμούνται οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών και των περιφερειών της ΕΕ, με ιδιαίτερη έμφαση στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες·

4. θεωρεί ότι με την κατά προτεραιότητα ανάπτυξη των υποδομών σε ολόκληρη την ΕΕ διαμορφώνονται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την ορθή λειτουργία της ΕΕ ως κοινού οικονομικού χώρου και την ολοκλήρωση του σχεδίου για την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά, και, ταυτόχρονα, εκφράζεται αλληλεγγύη προς τα λιγότερο ανεπτυγμένα κράτη μέλη·

5. φρονεί ότι η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία των επενδύσεων σε υποδομές που έχουν υλοποιηθεί μέσω του Ταμείου Συνοχής με την πάροδο των ετών αποδείχθηκε πολύ υψηλή· αυτές οι επενδύσεις δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν στα κράτη μέλη με χαμηλό κατά κεφαλήν ΑΕΠ χωρίς τη χρηματοδοτική στήριξη της ΕΕ. Μέσω αυτών των επενδύσεων, η ΕΕ παρέχει στους Ευρωπαίους πολίτες υψηλότερο βιοτικό επίπεδο και στις επιχειρήσεις ευκαιρίες ανάπτυξης·

6. υπενθυμίζει ότι, όπως προβλέπεται στο πρωτόκολλο 28 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ταμείο Συνοχής θα παρέχει υποστήριξη σε σχέδια έργων στα κράτη μέλη στα οποία το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι χαμηλότερο από το 90 % του μέσου όρου της Ένωσης·

7. επικροτεί ιδιαίτερα την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών. Το Ταμείο Συνοχής ανταποκρίνεται στις ανάγκες χρηματοδότησης των ενδοπεριφερειακών και αστικών επενδύσεων στις υποδομές μεταφορών και περιβάλλοντος σε λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες·

8. υπενθυμίζει τις συστάσεις της ΕτΠ σχετικά με το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο μετά το 2013 και συμμερίζεται πλήρως τις προτάσεις σχετικά με την πολιτική για τη συνοχή και την αρεσιμότητα (1)·

9. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής να διατηρήσει για την περίοδο 2014-2020 σημαντικό τμήμα του προϋπολογισμού για το Ταμείο Συνοχής, ούτως ώστε να στηριχθούν χρηματοδοτικά οι πολιτικοί στόχοι της ΕΕ στους τομείς των μεταφορών, του περιβάλλοντος και της ενέργειας από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Η ΕτΠ συμφωνεί επίσης με την πρόταση οι πόροι του Ταμείου Συνοχής να διατηρηθούν στο ένα τρίτο του συνόλου των δαπανών υπέρ της πολιτικής για τη συνοχή σε εθνικό επίπεδο, στα επιλέξιμα κράτη μέλη·

10. έχει πλήρη επίγνωση της ανάγκης να υιοθετηθούν μέτρα οικονομικής και δημοσιονομικής πειθαρχίας σε επίπεδο ΕΕ, κρίνει, ωστόσο, ότι η πολιτική για τη συνοχή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως διορθωτικός μηχανισμός για την επιβολή αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας στην ΕΕ. Τα διορθωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής πρέπει να ανταποκριθούν στους στόχους που καθορίζονται στα άρθρα 171, 174, 177 και 192 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατ' αυτήν την έννοια, η ΕτΠ εκτιμά ότι, σε περίπτωση που υιοθετηθεί η μακροοικονομική αρεσιμότητα, αυτή θα πρέπει να είναι υποχρεωτική για όλα τα κονδύλια του προϋπολογισμού, και όχι μόνον για εκείνο που προορίζεται για τη συνοχή·

Καλύτερος στρατηγικός σχεδιασμός και αποτελεσματικότερη χρήση των πόρων

11. θεωρεί ότι η πολιτική για τη συνοχή είναι και θα πρέπει να παραμείνει έκφραση αλληλεγγύης στην ΕΕ και ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την ολοκλήρωση της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς. Η αποτελεσματικότητα της πολιτικής για τη συνοχή θα αποδειχθεί από τις επενδυτικές επιλογές για έξυπνη, διατηρήσιμη, χωρίς αποκλεισμούς και ισόρροπη ανάπτυξη σε επίπεδο ΕΕ που θα αναλάβουν οι ευρωπαϊκές, οι εθνικές, οι περιφερειακές και οι τοπικές διοικήσεις, προτού οι επιλογές αυτές μετουσιωθούν στα επενδυτικά προγράμματα των διοικητικών ταμείων κατά τη νέα περίοδο προγραμματισμού·

(1) Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο μετά το 2013», εισηγήτρια: η κ. Flo CLUCAS (UK-ALDE), Μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου του Λίβερπουλ

12. υπενθυμίζει ότι ο κύριος στόχος των τοπικών και των περιφερειακών αρχών για την προσεχή περίοδο προγραμματισμού είναι η βελτίωση της ποιότητας των παρεμβάσεων που υλοποιούνται με χρήματα των Ευρωπαϊών φορολογούμενων και η επίτευξη των βέλτιστων δυνατών αποτελεσμάτων που μπορούν να μετρηθούν με οικονομικούς, κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς όρους·

13. επικροτεί τις νέες προτάσεις της δέσμης νομοθετικών μέτρων σχετικά με το μέλλον της ευρωπαϊκής πολιτικής για τη συνοχή, οι οποίες αποσκοπούν στην αποτελεσματικότερη χρήση των πόρων και την καλύτερη σύνδεση των πολιτικών στόχων με τον προϋπολογισμό της ΕΕ, ιδίως με την εστίαση της προσοχής στις προτεραιότητες, την εξασφάλιση της κρίσιμης μάζας στις επενδύσεις, την ενίσχυση της ευελιξίας των μέσων δημοσιονομικού προγραμματισμού και στην απλούστευση των διαδικασιών πρόσβασης στα ταμεία·

14. υπογραμμίζει ότι ο στρατηγικός προγραμματισμός σε ό,τι αφορά τη χρήση των πόρων μπορεί να επιτευχθεί μόνον με την πραγματική συμμετοχή των δικαιούχων και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, οι οποίες γνωρίζουν καλύτερα τις επιτόπου συνθήκες και δυνατότητες. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η συνεκτικότητα των επενδύσεων που χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους σε περιφερειακό επίπεδο. Επομένως, πρέπει να προωθηθεί μια προσέγγιση από τη βάση προς την κορυφή, ώστε κάθε περιφέρεια ή πόλη να μπορεί να αξιοποιεί το δυναμικό της, χρησιμοποιώντας τα πλέον κατάλληλα μέσα για να συμβάλει στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» και εξασφαλίζοντας πρόσβαση στα ευρωπαϊκά ταμεία·

15. επισημαίνει ότι οι επενδύσεις στις υποδομές συμβάλλουν σημαντικά στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των πόλεων και των περιφερειών, υπό τον όρο ότι ο σχεδιασμός και η διαχείρισή τους εφαρμόζονται σε εταιρική βάση, ότι ο εδαφικός τους αντίκτυπος δικαιολογείται πλήρως και ότι οι επενδύσεις πραγματοποιούνται από τοπικούς παράγοντες ή τοπικές και περιφερειακές αρχές·

16. ο στρατηγικός προγραμματισμός των επενδύσεων στα διευρωπαϊκά δίκτυα στους τομείς των μεταφορών, της ενέργειας και των επικοινωνιών πρέπει να υλοποιείται με όσο το δυνατόν πιο διαφανή τρόπο και με τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, έτσι ώστε να ενισχυθούν τα ολοκληρωμένα σχέδια εδαφικής ανάπτυξης·

17. στηρίζει τον προγραμματισμό σε εταιρική βάση. Οι νέες νομοθετικές διατάξεις σχετικά με την πολιτική για τη συνοχή μετά το 2013 θα ωθήσουν τις αρμόδιες δημόσιες αρχές σε όλα τα επίπεδα να αποδώσουν μεγαλύτερη προσοχή στην εφαρμογή της αρχής της εταιρικής σχέσης κατά τη νέα περίοδο προγραμματισμού και σε όλες τις φάσεις της διαδικασίας προγραμματισμού. Ειδικότερα, θα τεθούν σε εφαρμογή δείκτες για την αξιολόγηση της ποιότητας της εταιρικής σχέσης στα κράτη μέλη·

18. εμμένει σε μια ισχυρή προσέγγιση με άξονα τα αποτελέσματα. Αυτό προϋποθέτει την εφαρμογή στρατηγικών μέσων προγραμματισμού τα οποία θα μπορούν να αξιοποιούν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές για την αξιολόγηση των αναπτυξιακών τους στρατηγικών από ομοτίμους, χρησιμοποιώντας ένα σύνολο κοινών και ενδεδειγμένων δεικτών που θα τους επιτρέψει να μετρήσουν την ποιότητα και το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα των επενδύσεων·

19. συνιστά κατά την προσεχή περίοδο προγραμματισμού να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στον καθορισμό των επενδυτικών προτεραιοτήτων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο, λαμβάνοντας

υπόψη τα χρηματοδοτικά μέσα που προβλέπονται στο κοινό στρατηγικό πλαίσιο, προκειμένου να αποφευχθούν οι αλληλεπικαλύψεις χρηματοδότησης ή ο προγραμματισμός σημαντικών επενδύσεων για τις οποίες δεν προβλέπεται κάλυψη·

20. τονίζει ότι οι διαχειριστικές αρχές πρέπει να καταδείξουν την εύστοχη χρήση της τεχνικής βοήθειας, προκειμένου να συμβάλουν, κατ' αυτόν τον τρόπο, στη βελτίωση της ποιότητας του στρατηγικού προγραμματισμού, στην ανάπτυξη των χαρτοφυλακίων βασικών έργων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο και στην παροχή συνδρομής προς τους αναδόχους και τους δικαιούχους των έργων, αποκλείοντας άλλους σκοπούς. Τα σχέδια τεχνικής βοήθειας πρέπει να συντονίζονται καλύτερα σε ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο, ώστε να αποφευχθεί ο κατακερματισμός της βοήθειας·

21. τάσσεται υπέρ της ανάπτυξης εταιρικών σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και άλλων διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και στηρίζει επίσης την ανάπτυξη μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, τα οποία θα συμπληρώσουν το Ταμείο Συνοχής και θα ανταποκριθούν στις χρηματοδοτικές ανάγκες των έργων υποδομής στην Ένωση·

22. υποστηρίζει τον φιλόδοξο στόχο που διατύπωσε η Επιτροπή στη Λευκή Βίβλο για τις μεταφορές να μειωθούν κατά 60 % έως το 2050 οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που προκαλούνται από τον τομέα των μεταφορών. Οι επενδύσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο Συνοχής πρέπει να αναλυθούν πολύ προσεκτικότερα ως προς την βιωσιμότητα, την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και την μακροπρόθεσμη αποδοτικότητα τους·

23. επαναλαμβάνει την ανάγκη για καλύτερο συντονισμό μεταξύ του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και της Διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη», καθώς και για εξασφάλιση συνεργειών μεταξύ των διαφόρων προγραμμάτων και χρηματοδοτικών μέσων, τόσο ευρωπαϊκών όσο και εθνικών, προκειμένου να μειωθεί η γραφειοκρατία·

Επενδύσεις σε βασικές υποδομές

24. υπενθυμίζει ότι το Ταμείο Συνοχής είναι ένα απαραίτητο μέσο για την υλοποίηση επενδύσεων σε βασικές υποδομές, το οποίο έχει αποδείξει πλήρως τη χρησιμότητα και την αποτελεσματικότητά του, συνδράμοντας τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες να χρηματοδοτήσουν έργα κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος·

25. στηρίζει τις προτάσεις της Επιτροπής σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και τους τομείς παρέμβασης, αλλά πιστεύει ότι το Ταμείο Συνοχής θα μπορούσε επίσης να χρηματοδοτήσει ολοκληρωμένα έργα στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων·

26. εκφράζει την ικανοποίησή της για την ενσωμάτωση της αστικής διάστασης στις επενδυτικές προτεραιότητες του Ταμείου Συνοχής, καθότι, με αυτόν τον τρόπο, αναγνωρίζεται η ουσιαστική συμβολή των πόλεων στην οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή στην ΕΕ·

27. εμμένει να δοθεί αυξημένη προσοχή στις κατευθυντήριες γραμμές των συστάσεων ΔΕΔ-Μ, στην τήρηση του κοινοτικού κεκτημένου και στις εθνικές νομοθεσίες. Για τον σκοπό αυτό, με τις εκ των προτέρων αξιολογήσεις θα μπορούσαν να προβλεφθούν ορισμένα προβλήματα, τα οποία συχνά προκαλούν σημαντικές

καθυστερήσεις στην εκτέλεση έργων υποδομής, όπως για παράδειγμα οι πράξεις κτηματολογίου, οι διαδικασίες απαλλοτριώσης, η χορήγηση αδειών, οι διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων και το καθεστώς προσφυγών.

28. κρίνει ότι οι επενδυτικές προτεραιότητες του Ταμείου Συνοχής που καθορίζονται από τις εθνικές, τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές θα πρέπει να συμβαδίζουν με τους προσανατολισμούς της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και με τις προτεραιότητες του κοινού στρατηγικού πλαισίου, αλλά επίσης με τις συστάσεις της Εδαφικής Ατζέντας της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», η οποία εγκρίθηκε το 2011 από τους υπουργούς χωροταξίας και περιφερειακής ανάπτυξης (2).

Δίκτυα μεταφορών

29. επαναλαμβάνει το γεγονός ότι, σε επίπεδο ΕΕ, υπάρχουν σημαντικές αποκλίσεις όσον αφορά την ποιότητα και την προσβασιμότητα των δικτύων μεταφορών μεταξύ Δύσης και Ανατολής· οι ανάγκες ανάπτυξης των υποδομών μεταφορών είναι πολύ μεγαλύτερες στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες.

30. εκτιμά ότι το Ταμείο Συνοχής συνιστά ένα αποτελεσματικό μέσο για την πραγματοποίηση επενδύσεων στην βελτιστοποίηση των διευρωπαϊκών ΔΕΔ-Μ, εθνικών και ενδοπεριφερειακών δικτύων μεταφορών, τα οποία έχουν στρατηγική σημασία για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική ανάπτυξη της Ένωσης. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία του Ταμείου Συνοχής.

31. συμμερίζεται την ανάγκη για έξυπνες επενδύσεις στην ανάπτυξη των υποδομών σε ευρωπαϊκό επίπεδο: επέκταση και συντήρηση των δικτύων μεταφορών, καινοτόμες λύσεις και τεχνολογίες για καλύτερη διαχείριση της κυκλοφορίας, συστήματα πληροφορικής, αποτελεσματικές λύσεις διατροφικών μεταφορών, κλπ. Η ανταγωνιστικότητα του ευρωπαϊκού συστήματος μεταφορών θα εξαρτηθεί αφενός από την ικανότητα της ΕΕ να αναπτύξει ευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών, και, αφετέρου, από την ικανότητά της να διαχειριστεί κάθε σύνδεσμο της εφοδιαστικής και μεταφορικής αλυσίδας, μειώνοντας έτσι τις καθυστερήσεις που προκαλούνται από την κυκλοφορία και βελτιώνοντας τις μεταφορικές υπηρεσίες.

32. εμμένει στην ευθύνη που έχουν επίσης οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές να υλοποιήσουν ολοκληρωμένες επενδύσεις στον τομέα της υποδομής των μεταφορών και να δημιουργήσουν δευτερεύουσες και τριτεύουσες συνδέσεις στο διευρωπαϊκό δίκτυο. Αυτές θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στις αποφάσεις σχετικά με την επιλογή των έργων προτεραιότητας κοινού ενδιαφέροντος, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεκτικότητα μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων σε κάθε επίπεδο (ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό), όπως προβλέπεται στην Απόφαση αριθ. 661/2010/ΕΕ περί των προσανατολισμών της Ένωσης για την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών.

33. χαιρετίζει το γεγονός ότι στις επενδυτικές προτεραιότητες του Ταμείου Συνοχής θα συμπεριληφθούν μεγάλα έργα για την ενίσχυση της κινητικότητας σε αστικές περιοχές και την προώθηση λύσεων για οικολογικές μεταφορές, παράλληλα με άλλες επενδύσεις στην ανάπτυξη ευφώνων και αειφόρων συστημάτων μεταφορών σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο.

34. στηρίζει την εισαγωγή δεικτών για την αποτελεσματικότερη χρήση των πόρων στον τομέα των μεταφορών· με αυτόν τον τρόπο, το Ταμείο Συνοχής θα αποτελέσει μοχλό για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

35. θεωρεί ότι οι νέες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών θα διαμορφώσουν ένα στρατηγικό πλαίσιο για την ανάπτυξη υποδομών, το οποίο θα αυξήσει την κινητικότητα στην ΕΕ, δεδομένου ότι θα βελτιωθεί η ιεράρχηση των επενδύσεων. Αυτές θα καταναμιθούν σε δύο επίπεδα: το συνολικό δίκτυο (*comprehensive network*) και το κεντρικό δίκτυο (*core network*), και θα καταστούν πιο αποτελεσματικές μέσω νέων μέτρων εφαρμογής· ξεχωριστή έμφαση θα δοθεί στην ανάγκη των διασυνοριακών συνδέσεων μεταξύ των διαφόρων μέσων μεταφοράς και μεταξύ των κύριων αστικών κόμβων.

36. εφιστά την προσοχή στα προβλήματα που συνδέονται με τον συντονισμό των επενδύσεων που προέρχονται από διαφορετικές πηγές χρηματοδότησης και τον σχεδιασμό ευφώνων συστημάτων μεταφορών. Τα συστήματα μεταφορών θα πρέπει να συμβάλουν στην αύξηση της ασφάλειας και των περιβαλλοντικών επιδόσεων, καθώς και στην καλύτερη διαχείριση της κυκλοφορίας μέσω ολοκληρωμένων υπηρεσιών όσον αφορά τις κρατήσεις θέσεων, την έκδοση εισιτηρίων, την παροχή πολυτροπικών πληροφοριών, κλπ.

Υποδομές περιβάλλοντος και ενεργειακά δίκτυα

37. υποστηρίζει θερμά την ανάγκη επενδύσεων σε υποδομές για την υλοποίηση του ολοκληρωμένου ευρωπαϊκού ενεργειακού δικτύου· το μακροπρόθεσμο κόστος της απουσίας επενδύσεων θα ήταν εξαιρετικά υψηλό και θα υπονόμει την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ.

38. θεωρεί ότι το Ταμείο Συνοχής συνιστά ένα αποτελεσματικό μέσο για την επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής της ΕΕ (3) (ανταγωνιστικότητα, βιωσιμότητα και ασφάλεια του εφοδιασμού) και για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της οικονομικής ανάπτυξης της ΕΕ, της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και της εμβληματικής πρωτοβουλίας *Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποτελεσματικά τους πόρους*. Η εκπλήρωση αυτών των στόχων προϋποθέτει την αλλαγή του τρόπου σχεδιασμού, κατασκευής και διαχείρισης των ενεργειακών δικτύων.

39. επαναλαμβάνει το γεγονός ότι οι επενδύσεις σε ενεργειακές υποδομές θα πρέπει να εξασφαλίζουν στους πολίτες και τις επιχειρήσεις όλων των περιφερειών της Ένωσης απρόσκοπτη πρόσβαση σε οικονομικά προσιτή ενέργεια με την κατάργηση των μονοπωλίων και την εξάλειψη όλων των εμποδίων στα οποία προσκρούει ο ανταγωνισμός, ούτως ώστε κάθε περιφέρεια να έχει τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ δύο ή περισσότερων παρόχων.

40. φρονεί ότι η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για την χαρτογράφηση και την επιλογή των υποδομών και των έργων ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος θα πρέπει να είναι διαφανής και να συνεκτιμά την κατάσταση στις πλέον μειονεκτικές περιφέρειες και σε όσες απειλείται ο ενεργειακός εφοδιασμός.

41. συγχαίρει το γεγονός ότι το Ταμείο Συνοχής θα συνεχίσει να στηρίζει έργα στον ενεργειακό τομέα, τα οποία παρουσιάζουν περιβαλλοντικά οφέλη, όπως οι επενδύσεις στην ενεργειακή απόδοση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Η ΕτΠ υπενθυμίζει το γεγονός ότι αυτές οι επενδύσεις δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς τη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών· η συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές είναι ζωτική, δεδομένου ότι έχουν την ικανότητα να αξιοποιούν το τοπικό δυναμικό.

(2) <http://www.eu-territorial-agenda.eu/>

(3) COM(2010) 677 τελικό.

42. υπογραμμίζει το γεγονός ότι οι επενδύσεις για την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος, την πρόληψη των φυσικών καταστροφών, τις υποδομές αποχέτευσης ομβρίων υδάτων και επεξεργασίας αποβλήτων, τη διαφύλαξη της βιοποικιλότητας, την προστασία του εδάφους και των οικοσυστημάτων και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, πραγματοποιούνται ως επί το πλείστον από τις περιφέρειες, τις πόλεις και τις κοινότητες της ΕΕ ή σε συνεργασία με αυτές·

43. δηλώνει ικανοποιημένη για το ότι οι επενδύσεις στον εκσυγχρονισμό των δικτύων θέρμανσης και ψύξης στα αστικά κέντρα και τη μείωση των απωλειών μετατροπής από εναλλασσόμενο σε συνεχές ρεύμα μπορούν να χρηματοδοτηθούν από το Ταμείο Συνοχής, καθότι αυτού του είδους οι επενδύσεις προσδίδουν πολύ υψηλή προστιθέμενη αξία·

Η Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» - ΔΣΕ

44. εφιστά την προσοχή στο ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές συνεχίζουν να επαγρυπνούν και θα ανταπαιχθούν σε οποιοδήποτε πρωτοβουλίες που ενδεχομένως να μειώσουν τον προϋπολογισμό που διατίθεται στην πολιτική για τη συνοχή: το 20 % του προϋπολογισμού της Διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» προέρχεται από το Ταμείο Συνοχής, συνολικά 10 δισεκατομμύρια ευρώ με τα οποία θα χρηματοδοτηθούν διασυνοριακά έργα μεταφορών, με προτεραιότητα στις σιδηροδρομικές υποδομές·

45. εκφράζει το ενδιαφέρον της για τη νέα Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη», με την οποία η Επιτροπή ευελπιστεί να διορθώσει τις αδυναμίες της αγοράς (συμπλήρωση ελλειπόντων κρίκων, άρση των σημείων συμφόρησης και παροχή κατάλληλων διασυνοριακών συνδέσεων), δεδομένου ότι αυτός ο μηχανισμός μπορεί να προσδώσει σημαντική ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία·

46. εκφράζει τον προβληματισμό της διότι απουσιάζει μια σαφής μέθοδος υπολογισμού του ποσού των εθνικών χαρτοφυλακίων που θα διατεθεί για τη Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη»

και συνιστά οι συνεισφορές να είναι ανάλογες προς την εκτιμώμενη προστιθέμενη αξία των έργων που θα χρηματοδοτηθούν στα κράτη μέλη·

47. επαναλαμβάνει ότι στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι χορηγοί διασυνοριακών έργων συμπεριλαμβάνεται και η περιορισμένη ικανότητα προετοιμασίας ώριμων έργων, τα οποία είναι εξαιρετικά περίπλοκα. Για τον λόγο αυτόν, πόροι που αρχικά προορίζονταν για διασυνοριακά έργα, συχνά διοχετεύονται σε άλλα έργα, η προετοιμασία των οποίων βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο·

48. εκφράζει την ανησυχία ότι ο μηχανισμός κεντρικής διαχείρισης της Διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» δεν θα κατορθώσει να ενισχύσει την ικανότητα προετοιμασίας ώριμων διασυνοριακών έργων· έτσι, θα αυξηθεί ο κίνδυνος ο προϋπολογισμός της ΔΣΕ να μην δαπανηθεί για τη χρηματοδότηση έργων που έχουν οριστεί εκ των προτέρων από την Επιτροπή·

49. διατηρεί επιφυλάξεις ως προς τον τρόπο συμμετοχής των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, την έλλειψη ευελιξίας και τον γραφειοκρατικό φόρτο που ενδέχεται να επιφέρει η ΔΣΕ, καθώς και όσον αφορά τη συσχέτιση με άλλα χρηματοδοτικά μέσα της Επιτροπής·

50. προτρέπει τη σαφή διάκριση μεταξύ έργων που χρηματοδοτούνται από τη ΔΣΕ και εκείνων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο Συνοχής ή το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης στο πλαίσιο συμφωνιών εταιρικής σχέσης. Έτσι, μετά την ολοκλήρωση των εκ των προτέρων αξιολογήσεων της θεσμικής ικανότητας, θα είναι δυνατό να καθοριστεί τι χρειάζεται σε ό,τι αφορά την τεχνική βοήθεια από το πρόγραμμα JASPERS ή από τα προγράμματα τεχνικής βοήθειας για την προετοιμασία των έργων. Τα αναγκαία ποσά θα θεωρηθούν ως επιλέξιμες για χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό της Διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» δαπάνες.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Άρθρο 2 Πεδίο στήριξης από το Ταμείο Συνοχής 1. Το Ταμείο Συνοχής, εξασφαλίζοντας την κατάλληλη ισορροπία και σύμφωνα με τις ειδικές ανάγκες για επενδύσεις και υποδομές σε κάθε κράτος μέλος, στηρίζει: α) επενδύσεις στο περιβάλλον, μεταξύ άλλων στους τομείς που έχουν σχέση με τη βιώσιμη ανάπτυξη και ενέργεια και παρουσιάζουν περιβαλλοντικά οφέλη· β) διευρωπαϊκά δίκτυα στον τομέα της υποδομής των μεταφορών, σύμφωνα με τους προσανατολισμούς που εγκρίθηκαν με την απόφαση αριθ. 661/2010/ΕΕ· γ) τεχνική βοήθεια. 2. Το Ταμείο Συνοχής δεν στηρίζει: α) τον παροπλισμό πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής· β) τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/87/ΕΚ· γ) τη στέγαση.	Άρθρο 2 Πεδίο στήριξης από το Ταμείο Συνοχής 1. Το Ταμείο Συνοχής, εξασφαλίζοντας την κατάλληλη ισορροπία και σύμφωνα με τις ειδικές ανάγκες για επενδύσεις και υποδομές σε κάθε κράτος μέλος, στηρίζει: α) επενδύσεις στο περιβάλλον, μεταξύ άλλων στους τομείς που έχουν σχέση με τη βιώσιμη ανάπτυξη και ενέργεια και παρουσιάζουν περιβαλλοντικά οφέλη· β) διευρωπαϊκά δίκτυα στον τομέα της υποδομής των μεταφορών, σύμφωνα με τους προσανατολισμούς που εγκρίθηκαν με την απόφαση αριθ. 661/2010/ΕΕ· γ) τεχνική βοήθεια. 2. Το Ταμείο Συνοχής δεν στηρίζει: α) τον παροπλισμό πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής· β) τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/87/ΕΚ· γ) τη στέγαση.

Αιτιολογία

Η ανωτέρω τροπολογία ανταποκρίνεται στις συστάσεις που διατυπώνονται στο σημείο 25 της γνωμοδότησης.

Τροπολογία 2**Άρθρο 3**

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Προτεραιότητες επενδύσεων	Προτεραιότητες επενδύσεων
Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [CPR], το Ταμείο Συνοχής στηρίζει τις ακόλουθες προτεραιότητες επενδύσεων στο πλαίσιο των θεματικών στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [CPR]:	Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [CPR], το Ταμείο Συνοχής στηρίζει τις ακόλουθες προτεραιότητες επενδύσεων στο πλαίσιο των θεματικών στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] /2012 [CPR]:
(α) την υποστήριξη της μετάβασης προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα σε όλους τους τομείς:	(α) την υποστήριξη της μετάβασης προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα σε όλους τους τομείς:
i) με την προαγωγή της παραγωγής και της διανομής ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·	i) με την προαγωγή της παραγωγής και της διανομής ανανεώσιμων πηγών ενέργειας·
ii) με την προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης και της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις·	ii) με την προαγωγή της ενεργειακής απόδοσης και της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις·
iii) με τη στήριξη της ενεργειακής απόδοσης και των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας στις δημόσιες υποδομές·	iii) με τη στήριξη της ενεργειακής απόδοσης και των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας στις δημόσιες υποδομές, <u>καθώς και στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων·</u>
iv) με την ανάπτυξη έξυπνων συστημάτων διανομής ηλεκτρικού ρεύματος σε χαμηλά επίπεδα τάσης·	iv) με την ανάπτυξη έξυπνων συστημάτων διανομής ηλεκτρικού ρεύματος σε χαμηλά επίπεδα τάσης·
(v) με την προαγωγή των στρατηγικών για χαμηλές εκπομπές άνθρακα στις αστικές περιοχές·	(v) με την προαγωγή των στρατηγικών για χαμηλές εκπομπές άνθρακα στις αστικές περιοχές·
(β) με την προαγωγή της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, της πρόληψης και της διαχείρισης των κινδύνων:	(β) με την προαγωγή της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, της πρόληψης και της διαχείρισης των κινδύνων:
i) με τη στήριξη ειδικών επενδύσεων για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή·	i) με τη στήριξη ειδικών επενδύσεων για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή·
ii) με την προαγωγή των επενδύσεων για την αντιμετώπιση ειδικών κινδύνων, εξασφαλίζοντας την ανθεκτικότητα σε καταστροφές και αναπτύσσοντας συστήματα διαχείρισης καταστροφών·	ii) με την προαγωγή των επενδύσεων για την αντιμετώπιση ειδικών κινδύνων, εξασφαλίζοντας την ανθεκτικότητα σε καταστροφές και αναπτύσσοντας συστήματα διαχείρισης καταστροφών·
(γ) με την προστασία του περιβάλλοντος και την προαγωγή της αποτελεσματικής χρησιμοποίησης των πόρων:	(γ) με την προστασία του περιβάλλοντος και την προαγωγή της αποτελεσματικής χρησιμοποίησης των πόρων:
i) με την αντιμετώπιση των σημαντικών αναγκών επενδύσεων στον τομέα των αποβλήτων για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του κεκτημένου της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος·	i) με την αντιμετώπιση των σημαντικών αναγκών επενδύσεων στον τομέα των αποβλήτων για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του κεκτημένου της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος·
ii) με την αντιμετώπιση των σημαντικών αναγκών επενδύσεων στον τομέα του νερού για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του κεκτημένου της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος·	ii) με την αντιμετώπιση των σημαντικών αναγκών επενδύσεων στον τομέα του νερού για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του κεκτημένου της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος·
iii) με την προστασία και την αποκατάσταση της βιοποικιλότητας, μεταξύ άλλων και μέσω πράσινων υποδομών·	iii) με την προστασία και την αποκατάσταση της βιοποικιλότητας, μεταξύ άλλων και μέσω πράσινων υποδομών·
iv) με τη βελτίωση του αστικού περιβάλλοντος, μεταξύ άλλων με την αναζωογόνηση των βιομηχανικών περιοχών και τη μείωση της ρύπανσης του αέρα·	iv) με τη βελτίωση του αστικού περιβάλλοντος, μεταξύ άλλων με την αναζωογόνηση των βιομηχανικών περιοχών και τη μείωση της ρύπανσης του αέρα·
(δ) με την προαγωγή της βιώσιμης ανάπτυξης των δικτύων μεταφορών και την εξάλειψη των σημείων συμφόρησης στις υποδομές των βασικών δικτύων:	(δ) με την προαγωγή της βιώσιμης ανάπτυξης των δικτύων μεταφορών και την εξάλειψη των σημείων συμφόρησης στις υποδομές των βασικών δικτύων:
i) με την υποστήριξη ενός πολυτροπικού ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου μεταφορών, επενδύοντας στο διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών·	i) με την υποστήριξη ενός πολυτροπικού ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου μεταφορών, επενδύοντας στο διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
ii) με την ανάπτυξη φιλικών προς το περιβάλλον συστημάτων μεταφορών με χαμηλές εκπομπές άνθρακα, όπως με την προαγωγή της βιώσιμης αστικής κινητικότητας· iii) με την ανάπτυξη ολοκληρωμένων, υψηλής ποιότητας και διαλειτουργικών σιδηροδρομικών συστημάτων· (ε) με την ενίσχυση της ικανότητας των φορέων και της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης καθώς και των δημόσιων υπηρεσιών που έχουν σχέση με την εφαρμογή του Ταμείου Συνοχής.	ii) με την ανάπτυξη φιλικών προς το περιβάλλον συστημάτων μεταφορών με χαμηλές εκπομπές άνθρακα, όπως με την προαγωγή της βιώσιμης αστικής κινητικότητας· iii) με την ανάπτυξη ολοκληρωμένων, υψηλής ποιότητας και διαλειτουργικών σιδηροδρομικών συστημάτων· (ε) με την ενίσχυση της ικανότητας των φορέων και της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης καθώς και των δημόσιων υπηρεσιών που έχουν σχέση με την εφαρμογή του Ταμείου Συνοχής.

Αιτιολογία

Η ανωτέρω τροπολογία ανταποκρίνεται στις συστάσεις που διατυπώνονται στο σημείο 25 της γνωμοδότησης.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012

*Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO*

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου των ΔΕΔ-Μ»

(2012/C 225/11)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- υπενθυμίζει ότι η ευρωπαϊκή πολιτική μεταφορών πρέπει να προωθεί την πρόσβαση στην εσωτερική αγορά και την αειφόρο ανάπτυξη όλων των περιφερειών της ΕΕ καθώς και την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή της ευρωπαϊκής ηπείρου·
- επικροτεί την κανονιστική προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί ενός διττού δικτύου μεταφορών γύρω από 10 διαδρόμους και 30 έργα προτεραιότητας·
- εγκρίνει την προτεραιότητα που δίδεται στη διαλειτουργικότητα και στη διατροφικότητα καθώς και στους κρίκους που λείπουν και στα σημεία συμφόρησης·
- τάσσεται υπέρ της εντατικοποίησης των προσπαθειών για τη στροφή προς τις σιδηροδρομικές, τις θαλάσσιες και τις εσωτερικές πλωτές μεταφορές καθώς και υπέρ της ευφύους διαχείρισης της κυκλοφορίας·
- τονίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να διαθέτει ευρείες αρμοδιότητες σε θέματα διαχείρισης και λήψης αποφάσεων για τα έργα του ΔΕΔ-Μ και ζητεί την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του «ευρωπαϊού συντονιστή»·
- τονίζει την ανάγκη συμμετοχής των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε θέματα λήψης αποφάσεων, προγραμματισμού και χρηματοδότησης·
- συνιστά την υποχρεωτική παρουσία των τοπικών και περιφερειακών αρχών στις πλατφόρμες διαδρόμου και προσδοκά την υπογραφή «συμβάσεων προγράμματος» μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του εκάστοτε κράτους μέλους και των ενδιαφερόμενων περιφερειών·
- υποστηρίζει την ιδέα της χρηματοδότησης του κεντρικού δικτύου από τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» και εύχεται τη δημιουργία νέων πηγών χρηματοδότησης όπως τα ευρωπαϊκά ομόλογα·
- τάσσεται υπέρ της διαμόρφωσης ενός συστήματος φορολόγησης των μεταφορών που να στηρίζεται στην αρχή της εσωτερίκευσης του εξωτερικού κόστους των πλέον ρυπογόνων μέσων μεταφοράς.

Εισηγητής

ο κ. Bernard SOULAGE (FR/PSE), Αντιπρόεδρος του περιφερειακού συμβουλίου Rhône-Alpes

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ένωσης για την ανάπτυξη του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών

COM(2011) 650 τελικό

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**H ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές παρατηρήσεις**

1. εκφράζει την ικανοποίησή της για τη βούληση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να **επιταχύνει την ανάπτυξη** του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών (ΔΕΔ-Μ), ο απολογισμός του οποίου, μετά από είκοσι χρόνια πορείας, είναι μάλλον μέτριος σε συνάρτηση με τους φιλόδοξους και καίριους στόχους που του έχουν ανατεθεί·

2. συμφωνεί με τους **στόχους της ευρωπαϊκής πολιτικής μεταφορών** και με τη θέση που δίδεται στο ΔΕΔ-Μ, ειδικότερα δε με τη βούληση να προωθηθούν:

- η αύξηση της ανταγωνιστικότητας και των οικονομικών επιδόσεων των δήμων και περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- η ευχέρεια πρόσβασης στην εσωτερική αγορά για όλες τις περιφέρειες της ΕΕ·
- η ανάπτυξη των πλέον προηγμένων τεχνολογικών και λειτουργικών ιδεών (άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ)·
- η οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή της ευρωπαϊκής ηπείρου (άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο δ)·
- η βιώσιμη ανάπτυξη, ιδίως δε οι στόχοι μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- η ισόρροπη ανάπτυξη όλων των περιοχών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των εξόχως απόκεντρων περιφερειών (άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ι)·

3. συμφωνεί με την ανάλυση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία επισημαίνει ότι, παρά τις σημαντικές προόδους που έχουν σημειωθεί ως προς τη δημιουργία ενός διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, οι **σημερινές υποδομές** παραμένουν υπερβολικά **κατακερματισμένες**, τόσο από γεωγραφική άποψη όσο και μεταξύ των διαφόρων μεταφορικών μέσων. Το πρόβλημα είναι ακόμη σοβαρότερο στις περιοχές που αντιμετωπίζουν γεωφυσικά εμπόδια, όπως τα νησιά και οι ορεινές ή απόκεντρες περιοχές·

4. εκτιμά ότι η προτεινόμενη πολιτική μεταφορών θα έπρεπε να ενσωματώνει σαφέστερα τους γενικότερους στόχους που έχουν τεθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση στα πλαίσια της **στρατηγικής «Ευρώπη 2020»** και να προωθεί την ενίσχυση της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση·

5. συμφωνεί με τη **δυναμική, πολυτροπική και ρεαλιστική** προσέγγιση που υιοθετεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και η οποία στηρίζεται σε έναν προγραμματισμό των επενδύσεων που διακρίνει ένα **διττό δίκτυο** μεταφορών:

— ένα **εκτεταμένο δίκτυο**, που θα πρέπει να έχει διαμορφωθεί το αργότερο έως τις 31/12/2050·

— ένα **κεντρικό δίκτυο**, που περιλαμβάνει τους σημαντικότερους από στρατηγική άποψη άξονες, όσους παρουσιάζουν την υψηλότερη ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, και που θα πρέπει να έχει διαμορφωθεί το αργότερο έως τις 31/12/2030·

6. επιθυμεί οι **πρωτοβάθμιοι και δευτεροβάθμιοι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ)** να μπορέσουν να συμμετάσχουν πλήρως στην προετοιμασία και την υλοποίηση των σχεδίων δράσεων που θα επιλεγούν στα πλαίσια του προγραμματισμού του ΔΕΔ-Μ·

7. διερωτάται σχετικά με τα **χρηματοδοτικά μέσα** που θα μπορέσουν πράγματι να ενεργοποιηθούν για την υλοποίηση των επενδύσεων που θα επιλεγούν, δεδομένων των σημαντικών δημοσιονομικών περιορισμών που επιβάλλονται σήμερα στα δημόσια οικονομικά των κρατών μελών και των ΟΤΑ, , ώστε να ενισχύεται η συνοχή και η ανάπτυξη όλων των περιοχών της ΕΕ·

Το ρυθμιστικό πλαίσιο

8. εκφράζει την ικανοποίησή της για την επιλογή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να **προτείνει κανονισμό** άμεσης εφαρμογής. Η επιλογή αυτή εμφανίζεται ως:

- η μόνη που μπορεί να συντονίσει τη συμμετοχή στη λειτουργία του δικτύου ΔΕΔ-Μ ενός μεγάλου αριθμού φορέων κάθε φύσεως, δηλαδή των κρατών μελών, των ΟΤΑ, των διαχειριστών υποδομής, των μεταφορέων και των λοιπών δημόσιων και ιδιωτικών παραγόντων (άρθρο 5)·
- η καταλληλότερη για την επιβολή της τήρησης του φιλόδοξου χρονοδιαγράμματος που έχει οριστεί·
- πρόσφορη για να δεσμευτούν τα κράτη μέλη σε θέματα χρονοδιαγράμματος και συγχρηματοδότησης·

9. εγκρίνει την προτεραιότητα που δίδεται στη **διαλειτουργικότητα** μέσα στο νέο ρυθμιστικό πλαίσιο. Προσφέρονται, έτσι, πραγματικές δυνατότητες ενοποίησης του ευρωπαϊκού συστήματος μεταφορών, καθώς προωθείται η εφαρμογή κοινών διαδικασιών και προτύπων για το σύνολο των ευρωπαϊκών φορέων. Επιπλέον, επιθυμεί να δοθεί καίρια θέση στη **διατροπικότητα** κατά την κατασκευή οιασδήποτε υποδομής μεταφορών, είτε εμπορευματικών είτε επιβατικών (άρθρο 34), ώστε να διευκολυνθεί όσο το δυνατόν η συνέχεια της ροής και η εφαρμογή στην πράξη της έννοιας της αλυσίδας μεταφορών. Πολλές βελτιώσεις είναι δυνατές, ιδίως για τους επιβάτες, σε θέματα ενιαίων συστημάτων έκδοσης εισιτηρίων, ευχέρειας

κατανόησης των ωραρίων και συνεκτικότητας των ανταποκρίσεων, και για τις μεταφορές εμπορευμάτων όσον αφορά την αξιοπιστία και την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας·

Αρχές και δομή του δικτύου ΔΕΔ-M

Οι αρχές που διέπουν το δίκτυο ΔΕΔ-M

10. υποστηρίζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσον αφορά την επιλογή και τη βούληση υλοποίησης του δικτύου ΔΕΔ-M, με παράλληλη εξασφάλιση της περάτωσης των υφιστάμενων προτεραιοτήτων: **των 30 έργων προτεραιότητας και των οριζόντιων προτεραιοτήτων**, που αποσκοπούν στην ανάπτυξη συστημάτων διαχείρισης της κυκλοφορίας που να ευνοούν τη διαλειτουργικότητα. Όσον αφορά τα έργα που είχαν χαρακτηριστεί κατά το παρελθόν ως έργα προτεραιότητας, καλεί, ωστόσο την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει πράγματι υπόψη τις δράσεις που έχουν αναπτυχθεί επί τόπου, ώστε να διασφαλιστεί η συνέχεια της ευρωπαϊκής παρέμβασης·

11. είναι ικανοποιημένη από το γεγονός ότι τα έργα υποδομής **στηρίζονται στα ήδη υφιστάμενα δίκτυα**, επιδιώκοντας παράλληλα τη βελτίωση και τη διασύνδεσή τους (άρθρο 7). Τα έργα που θα επιλεγούν μπορούν, επομένως, να αφορούν την κατασκευή νέων υποδομών μεταφοράς, μπορούν όμως και να αφορούν τη συντήρηση, την αποκατάσταση και την αναβάθμιση των υφιστάμενων υποδομών μεταφοράς και την προώθηση όσο το δυνατόν πιο ορθολογικής αξιοποίησης των πόρων·

12. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι τα έργα που επιλέγονται στα πλαίσια του δικτύου ΔΕΔ-M διέπονται από την **αρχή του κοινού ενδιαφέροντος** (άρθρο 7):

— έχουν θετική καθαρή τρέχουσα αξία, όπως προκύπτει από την κοινωνικο-οικονομική ανάλυση κόστους-οφέλους·

— προσφέρουν σαφή προστιθέμενη αξία για την Ευρώπη·

— συνάδουν με τις αρχές που διέπουν το εκτεταμένο ή το κεντρικό δίκτυο·

13. εκφράζει την ικανοποίησή της για τις **οριζόντιες δράσεις** υπέρ της ευφούς διαχείρισης της κυκλοφορίας μέσω της προώθησης των συστημάτων ERTMS για τις σιδηροδρομικές μεταφορές, SESAR για τις αεροπορικές μεταφορές, RIS/YPEN για την εσωτερική ναυσιπλοΐα, ITS/ΕΣΜ για τις οδικές μεταφορές, καθώς και του ευρωπαϊκού συστήματος εντοπισμού και πλοήγησης Galileo, με στόχο τη **διαλειτουργικότητα**, ως θεμελιώδη προϋπόθεση για την υλοποίηση μιας εκτεταμένης ενιαίας αγοράς ευρωπαϊκών μεταφορών·

14. εξακολουθεί να υποστηρίζει την ιδέα μιας «γαλάζιας ζώνης» και αμφισβητεί τη σημασία που αποδίδει η Επιτροπή στην έννοια των **θαλάσσιων αρτηριών** (άρθρο 25), λόγω του ασημαντού ρόλου τους εντός των δέκα διαδρόμων· πιστεύει ότι οι θαλάσσιες μεταφορές δεν λαμβάνονται επαρκώς υπόψη στις κατευθύνσεις που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή·

15. διερωτάται κατά πόσον υπάρχει πραγματική βούληση της Επιτροπής και των κρατών μελών να **αλλάξουν τα δεδομένα όσον αφορά τη ζήτηση κινητικότητας**, αντί να υποστηρίζουν ες αεί την αύξηση της ζήτησης κινητικότητας·

Το εκτεταμένο δίκτυο

16. υποστηρίζει την άποψη ότι το δίκτυο αυτό πρέπει να αποτελέσει το **«κυκλοφορικό σύστημα»** της ενιαίας αγοράς, παρέχοντας τη δυνατότητα απρόσκοπτης μετακίνησης προσώπων και εμπορευμάτων σε ολόκληρη την Ένωση, με στόχο η μεγάλη πλειονότητα των επιχειρήσεων και των πολιτών να μην βρίσκονται σε απόσταση μεγαλύτερη από 30 λεπτά της ώρας από το εκτεταμένο δίκτυο, έως το 2050·

17. ενθαρρύνει τις **προσπάθειες υπέρ των σιδηροδρομικών μεταφορών**· τα οικονομικά, δημοσιονομικά και οικολογικά επιχειρήματα υπέρ της προτεραιότητας αυτής είναι πολλά·

18. διερωτάται κατά πόσον **είναι εφικτή η κάλυψη του συνολικού εδάφους** όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με την αρχή της εδαφικής συνοχής, καθώς και ποιες δυνατότητες διανοίγονται στο εκτεταμένο δίκτυο να αποτελέσει μηχανισμό αναφοράς για τον χωροταξικό σχεδιασμό σε ευρωπαϊκή κλίμακα·

19. υπενθυμίζει ότι η **διατήρηση του εκτεταμένου δικτύου** αποτελεί τη μόνη δυνατότητα των **απόκεντρων περιφερειών** χωρίς έργα προτεραιότητας να επωφεληθούν από τις υπηρεσίες υποδομών μεταφοράς που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε όλες τις περιφέρειες·

20. προτείνει να καταβληθούν προσπάθειες για τη βελτίωση των συνδέσεων μεταφοράς **προς και μεταξύ των νησιωτικών, των ορεινών και των εξόχως απόκεντρων περιφερειών**·

Το κεντρικό δίκτυο

21. υποστηρίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής να κατασκευαστεί λίαν συντόμως (το αργότερο έως το 2030) ένα **στρατηγικό δίκτυο με υψηλή προστιθέμενη αξία** για την Ευρώπη, κυρίως σε συνάρτηση με τους στόχους της ανάπτυξης και της απασχόλησης που εγγράφονται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020: Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη»·

22. εκφράζει την ικανοποίησή της για τη σημασία που αποδίδεται στην έννοια των **«πολυτροπικών διαδρόμων»**, ως εργαλείου που θα διευκολύνει τη συντονισμένη υλοποίηση του κεντρικού δικτύου, σύμφωνα με τις αρχές της ενοποίησης των τρόπων μεταφοράς, της διαλειτουργικότητας και της συντονισμένης και αποδοτικής διαχείρισης των πόρων (άρθρο 48)· και λυπάται για τον ήσσονος σημασίας ρόλο που επιφυλάσσεται στις θαλάσσιες αρτηρίες στο πλαίσιο των προτεινόμενων διαδρόμων·

23. υποστηρίζει την επιλογή της Επιτροπής για **δέκα διαδρόμους** που σηματοδοτούν τις διαδρομές προτεραιότητας του κεντρικού δικτύου, καθώς και τη **μεθοδολογία** που επελέγη για τον προσδιορισμό του κεντρικού δικτύου· υποστηρίζει την επιλογή της Επιτροπής να εστιάσει τη χρηματοδότηση στα **διασυνοριακά έργα** που παρουσιάζουν υψηλή ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, τουλάχιστον για την περίοδο 2014-2020·

24. επικροτεί την ιδέα να ανατεθεί η ευθύνη του κάθε διαδρόμου σε έναν «**Ευρωπαϊό συντονιστή**» (άρθρο 51), ο οποίος ενεργεί εξ ονόματος και για λογαριασμό της Επιτροπής, μεριμνά ώστε να προκρίνεται η κοινή ωφέλεια της Ένωσης, καθοδηγεί τις προγραμματισμένες δράσεις κατά τρόπο ώστε να τηρηθούν οι καθορισμένες προθεσμίες και χρηματοδοτήσεις και ενημερώνει για τις προόδους που επιτυγχάνονται και για ενδεχόμενες δυσχέρειες που ανακύπτουν, ενώ επιτελεί το έργο του σε πνεύμα διαβουλεύσεων με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη·

25. εκφράζει την ικανοποίησή της για τη σημασία που αποδίδεται στους «**κόμβους** του κεντρικού δικτύου» (άρθρο 47), **μέσα από μια οπτική διατροπικότητας**, προσφέρεται όμως να δισαφηνίσει την **έννοια του «αστικού κόμβου»** (άρθρο 3 στοιχείο ιε) και να της δώσει έναν ευρύτερο ορισμό, ώστε να συμπεριλαμβάνονται και οι οικείες λιμενικές ζώνες και ζώνες υλικοτεχνικής υποστήριξης (πλατφόρμες εφοδιαστικής)·

26. υποστηρίζει, ωστόσο, ότι θα πρέπει όχι μόνον να εντάσσονται καλύτερα στο κεντρικό δίκτυο οι λιμένες που είναι σημαντικοί για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές των κρατών μελών, αλλά βρίσκονται εκτός των αστικών κόμβων, αλλά να αναπτυχθούν οι υποδομές έτσι που να εξυπηρετούν στις διασυνδέσεις με τρίτες χώρες, ιδιαίτερα με τις υποψήφιες για ένταξη χώρες, με τη βελτίωση των χερσαίων συνδέσεων με τις θαλάσσιες αρτηρίες.

Καθαρές, βιώσιμες και ευφυνείς μεταφορές

27. τάσσεται υπέρ της εντατικοποίησης των προσπαθειών για τη **στροφή προς τις σιδηροδρομικές, τις θαλάσσιες και τις εσωτερικές πλωτές μεταφορές**·

28. εκτιμά ότι οι ΟΤΑ πρέπει να στηρίζουν, μαζί με την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα **συνολικά μέσα μεταφοράς** γενικά, και ειδικότερα τις δημόσιες μεταφορές, και να εφαρμόσουν πραγματικά **σχέδια αστικής κινητικότητας** για την αποσυμφόρηση του κέντρου των πόλεων·

29. εκτιμά, επίσης, ότι η ανεξάρτητη διαχείριση των επιβατικών και των εμπορικών μεταφορών, λόγω των διαφοροποιημένων αναγκών τους, θα συμβάλει στην αποτελεσματικότερη λειτουργία αμφότερων·

30. χαιρετίζει τις δράσεις υπέρ της **ευφυνούς διαχείρισης της κυκλοφορίας** (ERTMS, SESAR, RIS/YPEN, SafeSeaNet, ITS/ΕΣΜ), οι οποίες έχουν καθοριστική σημασία για την επίτευξη ενός εννοπούμενου ευρωπαϊκού συστήματος μεταφορών·

Το σύστημα διακυβέρνησης

31. τονίζει ότι η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή** πρέπει να διαθέτει ευρείες αρμοδιότητες σε θέματα **διαχείρισης και λήψης αποφάσεων** για τα έργα του ΔΕΔ-Μ, δεδομένου ότι μόνον αυτή μπορεί να εγγυηθεί, σε συνεννόηση με τα άλλα ευρωπαϊκά θεσμικά και λοιπά όργανα, την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και τη συνεκτικότητα μεταξύ όλων των έργων στο σύνολο της ευρωπαϊκής ηπείρου, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα δίκτυο πραγματικά ευρωπαϊκό, που θα προχωρά πέρα από την απλή διασύνδεση μεταξύ των εθνικών υποδομών·

32. παρατηρεί ότι ο κανονισμός συμμορφώνεται προς την **αρχή της επικουρικότητας** και αναγνωρίζει στην Ένωση τη δυνατότητα να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να υλοποιηθεί ό,τι δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά σε εθνικό και υπο-εθνικό επίπεδο·

33. εγκρίνει τον **μηχανισμό παρακολούθησης** των δράσεων που αναλαμβάνει κάθε κράτος μέλος στα πλαίσια του δικτύου ΔΕΔ-Μ, καθώς επιτρέπει στην Επιτροπή να τηρείται συνεχώς ενήμερη από τα κράτη μέλη για την πορεία της υλοποίησης έργων κοινής ωφέλειας και των οικείων επενδύσεων· εγκρίνει επίσης τη δημοσίευση από την Επιτροπή, ανά διετία, μιας έκθεσης προόδου, η οποία θα υποβάλλεται σε όλα τα αρμόδια όργανα της Ένωσης· ακόμη, εγκρίνει τη δυνατότητα της Επιτροπής να υιοθετεί κατ'εξουσιοδότηση πράξεις ώστε να λαμβάνονται υπόψη ενδεχόμενες μεταβολές που προκύπτουν από ποσοτικά όρια (άρθρο 54)·

34. θεωρεί ότι αποτελούν θετική πρόοδο ο **τρόπος διοίκησης που επιλέγεται για τους διαδρόμους** (άρθρο 52), σύμφωνα με τον οποίο η ευθύνη ανατίθεται σε «Ευρωπαϊό συντονιστή», καθώς και ο τρόπος επιλογής του (άρθρο 51 παρ. 2), ο κατάλογος των αρμοδιοτήτων του (άρθρο 51 παρ. 5) και η δυνατότητα της Επιτροπής να εκδίδει εκτελεστικές αποφάσεις για τους διαδρόμους του κεντρικού δικτύου (άρθρο 53 παρ. 3)·

35. ωστόσο, προκειμένου να εξασφαλίζεται η μέριμνα για την πορεία των έργων του εκάστοτε διαδρόμου, ζητά την **ενίσχυση των εξουσιών του «Ευρωπαϊού συντονιστή»**, ο οποίος πρέπει να δύναται όχι μόνον να ενεργεί ως διαμεσολαβητής σε περίπτωση διαφορών, αλλά και να ειδοποιεί την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εάν κρίνει ότι υπάρχει κώλυμα που αντίκειται στην ομαλή πορεία ενός έργου (άρθρο 51 παρ. 5 στοιχείο β)·

36. θεωρεί θετική τη συγκρότηση **πλατφόρμας διαδρόμου** για τον κάθε διάδρομο, καθώς και την αποστολή της να καθορίζει τους γενικούς στόχους και να προετοιμάζει και να επιβλέπει τα μέτρα για την ανάπτυξη του διαδρόμου (άρθρο 52)· εκφράζει, όμως, την έκπληξη της για την απουσία των **οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης** από τη διοίκηση των διαδρόμων του κεντρικού δικτύου (άρθρο 52) και συνιστά να καταστεί **υποχρεωτική η παρουσία τους στις πλατφόρμες διαδρόμου**. Η πρόταση αυτή δικαιολογείται από τις ευρείες αρμοδιότητες που παραχωρούνται στην πλατφόρμα διαδρόμου και από τις ίδιες τις αρμοδιότητες και αποστολές που χαρακτηρίζουν τους ΟΤΑ, ως καίριους φορείς της πολιτικής μεταφορών, ως συγχρηματοδότες συχνά σημαντικούς και ως θεματοφύλακες δημοκρατικής νομιμότητας που μπορούν να συμβάλουν στην εξασφάλιση της χάραξης των έργων·

37. τονίζει την ανάγκη **συμμετοχής των ΟΤΑ** στον προσδιορισμό των διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών και των οικείων προτεραιοτήτων, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση του εκάστοτε τόπου· υπογραμμίζει, εξάλλου, πόσο πρέπει να **συμβάλουν** οι ΟΤΑ στις πρωτοβουλίες που προβλέπονται για τις μεταφορές, **σε θέματα λήψης αποφάσεων, προγραμματισμού και χρηματοδότησης**, ειδικότερα δε για να εξασφαλίσουν τον συντονισμό με τα τοπικά και περιφερειακά χωροταξικά σχέδια·

38. διερωτάται για τη θέση που θα αφευθεί στη συνεννόηση με τις ενδιαφερόμενες περιφέρειες κατά τον προσδιορισμό των σχεδίων ανάπτυξης διαδρόμων και συνιστά η **διαβούλευση** με τα ενδιαφερόμενα μέρη από πλευράς περιφέρειας να περιλαμβάνεται στα καθήκοντα της **πλατφόρμας διαδρόμου** και να στηρίζεται ευρέως στην

οικεία τεχνογνωσία των περιφερειακών αρχών. Επομένως, η προθεσμία των έξι μηνών που προβλέπεται για την κατάρτιση των σχεδίων ανάπτυξης διαδρόμου δεν φαίνεται να συνάδει με την εφαρμογή μιας πραγματικής διαδικασίας διαβούλευσης (άρθρο 53).

39. προσδοκά την υπογραφή «**συμβάσεων προγράμματος**» μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του εκάστοτε κράτους μέλους και των ενδιαφερόμενων περιφερειών, κατά το παράδειγμα των «τοπικών συμφώνων», όπου θα προσδιορίζονται οι δεσμεύσεις του κάθε μέρους σε θέματα χρηματοδότησης και χρονοδιαγράμματος υλοποίησης· οι συμβάσεις προγράμματος θα πρέπει να καλύπτουν όχι μόνο τις υποδομές που εντάσσονται στα ΔΕΔ-Μ, αλλά και τις τυχόν δευτερεύουσες υποδομές που δεσμεύονται να κατασκευάσουν τα κράτη και οι περιφέρειες για να εξασφαλίσουν την εύρυθμη λειτουργία των κύριων δικτύων.

Τα χρηματοδοτικά μέσα

Οι αρχές που διέπουν την χρηματοδότηση του δικτύου ΔΕΔ-Μ

40. έχει επίγνωση της **στρατηγικής σημασίας** του δικτύου ΔΕΔ-Μ για τη ζωτικότητα της Ένωσης, καθώς και της σημαντικής **οικονομικής προσπάθειας** που απαιτεί η υλοποίησή του· ως εκ τούτου, ζητά την προσφυγή σε ευρωπαϊκό δάνειο, το οποίο —πέρα από την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για έκδοση «ομολόγων έργου» για τη χρηματοδότηση των υποδομών μεταφοράς της ΕΕ— θα παρείχε τη δυνατότητα μαζικής επένδυσης σε ένα ευρωπαϊκό σύστημα μεταφορών, αναγκαίο για την ανταγωνιστικότητα της ηπείρου, για την υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» (ιδίως των περιβαλλοντικών) και για την αναθέρμανση της ευρωπαϊκής οικονομίας στην τρέχουσα περίοδο κρίσης·

41. ανησυχεί για το **επίπεδο χρηματοδότησης**, το οποίο θα εγκριθεί τελικά από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός του προσεχούς **πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου της Ένωσης**. Οι σημερινές δημοσιονομικές δυσχέρειες δεν πρέπει να οδηγήσουν σε υπαναχώρηση, εν τέλει δυσμενή, ως προς τις φιλοδοξίες της Ένωσης σχετικά με τα έργα αυτά, που έχουν διαρθρωτικό ρόλο για το μέλλον·

42. υπενθυμίζει πόση ανάγκη από ισχυρή και σταθερή **πολιτική βούληση στο υψηλότερο επίπεδο** χρειάζεται για τις μαζικές αυτές επενδύσεις στο ΔΕΔ-Μ·

43. τονίζει την ανάγκη να δοθεί προτεραιότητα χρηματοδότησης στους ελλείποντες κρίκους (ιδίως τους διασυνοριακούς) και στα σημεία συμφόρησης·

44. εκφράζει την ικανοποίησή της για το **επίπεδο της ευρωπαϊκής συγχρηματοδότησης**, το οποίο, για το κεντρικό δίκτυο, θα κυμαίνεται κανονικά από μέγιστο όριο 20 % για την εκτέλεση των εργασιών, έως 40 % για τα διασυνοριακά έργα που αφορούν σιδηροδρομικές και εσωτερικές πλωτές μεταφορές, έως 50 % του κόστους των μελετών, ενώ θα μπορεί να φθάσει το 50 % για τα ευφυή συστήματα μεταφοράς και για τα κράτη μέλη σε μεταβατική φάση·

45. υπενθυμίζει τη **σημαντική συμμετοχή πολλών ΟΤΑ** στη χρηματοδότηση των ΔΕΔ-Μ, συμπληρωματικά προς τη χρηματοδότηση των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που δικαιολογεί πλήρως την ενεργό συμμετοχή τους στη χάραξη και την υλοποίηση των έργων υποδομής·

46. για την υλοποίηση των πολύ μεγάλων έργων, θεωρεί αναγκαίο **η ευρωπαϊκή συνεισφορά να εξασφαλίζεται με τη μορφή σύμβασης**, στα πλαίσια συνολικών σχεδίων χρηματοδότησης, πράγμα που σήμερα δεν είναι δυνατό βάσει των διαδικασιών χορήγησης των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων, εφόσον περιορίζονται σε δημοσιονομική περίοδο επτά ετών (κατώτερη, δηλαδή, από τη διάρκεια εκτέλεσης πολύ μεγάλων έργων)·

47. υποστηρίζει την ιδέα της χρηματοδότησης του κεντρικού δικτύου από ένα ταμείο υποδομών και του εκτεταμένου δικτύου από άλλους εθνικούς και περιφερειακούς πόρους, συμπεριλαμβανομένου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ)· υπενθυμίζει, ωστόσο, ότι η πολιτική συνοχής έχει δικούς της στόχους και ότι η χρηματοδότηση του εκτεταμένου δικτύου μεταφορών στα πλαίσια ολοκληρωμένων στρατηγικών ανάπτυξης που προσδιορίζονται σε περιφερειακό επίπεδο δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να οδηγήσουν την πολιτική συνοχής σε διαχωρισμό ανά τομείς·

48. **διερωτάται τι αντίκτυπο** θα έχει ο υπό εξέταση κανονισμός για τους ΟΤΑ, ειδικότερα δε για τη **χρηματοδότηση** που παρέχουν ως συγχρηματοδότηση των υποδομών ΔΕΔ-Μ. Ο αντίκτυπος αυτός θα πρέπει να διευκρινιστεί και να εκτιμηθεί κατά περίπτωση·

Τα νέα μέσα χρηματοδότησης του δικτύου ΔΕΔ-Μ

49. υποστηρίζει την ιδέα της προσφυγής σε **νέες πηγές χρηματοδότησης**, προκειμένου να επιταχυνθεί η υλοποίηση των δράσεων υπέρ του ΔΕΔ-Μ, να υπάρξει διασπορά του κινδύνου και μεγαλύτερη συμμετοχή των ιδιωτικών επενδύσεων· υπενθυμίζει, όμως, ότι οι ενδεχόμενες νέες πηγές χρηματοδότησης δεν πρέπει σε κανέναν βαθμό να υποκαθιστούν τις παραδοσιακές χρηματοδοτήσεις της Ένωσης, αλλά να τις συμπληρώνουν·

50. τάσσεται, μέχρι ενός βαθμού, υπέρ της ανάπτυξης **συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα** (ΣΔΙΤ), επειδή παρουσιάζουν το πλεονέκτημα ότι ευνοούν τη διαφάνεια της χρηματοδότησης και βοηθούν τους διάφορους φορείς να τηρούν τις προθεσμίες κατασκευής των υποδομών· ωστόσο, υπενθυμίζει ότι οι ΣΔΙΤ δεν αποτελούν λύση για όλα τα προβλήματα και τονίζει την ανάγκη επαγρύπνησης σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς των υποδομών στην περίπτωση της υλοποίησης με ΣΔΙΤ·

51. τάσσεται υπέρ της ταχείας διαμόρφωσης, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενός συστήματος **φορολόγησης των μεταφορών** που να στηρίζεται στην αρχή της εσωτερικευσης του εξωτερικού κόστους των πλέον ρυπογόνων μέσων μεταφοράς, μέσα από εναρμονισμένη φορολόγηση, τα έσοδα της οποίας θα διατίθενται για τη δημιουργία πιο βιώσιμων υποδομών μεταφοράς (όπως η ευρωβινέτα)·

52. ζητά να μην παραβλεφθεί ο ρόλος της **Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων**, η οποία χρηματοδοτεί έργα συνδεδεμένα με τις μεταφορές, σε ύψος περίπου 10 δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως και παραμένει σταθερή πηγή επένδυσης για τα πλέον περίπλοκα έργα·

53. υποστηρίζει το νέο χρηματοδοτικό μέσο της Ένωσης, την καλούμενη **Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη»**, που θα χρηματοδοτεί ευρωπαϊκές υποδομές προτεραιότητας στις μεταφορές, την ενέργεια και τις ψηφιακές ευρυζωνικές επικοινωνίες, και χαιρετίζει το ισχυρό **αποτέλεσμα μόχλευσης** που δημιουργεί.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 3 στοιχείο ιε)

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
ιε) «αστικός κόμβος»: αστική περιοχή όπου η υποδομή μεταφορών του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών συνδέεται με άλλα μέρη της υποδομής αυτής και με την υποδομή περιφερειακής και τοπικής κυκλοφορίας·	ιε) «αστικός κόμβος»: αστική περιοχή <u>που περιλαμβάνει το σύνολο της υποδομής όπου η υποδομή μεταφορών</u> του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών <u>(λιμένες, αερολιμένες, πλατφόρμες εφοδιαστικής, τερματικούς εμπορευματικούς σταθμούς κλπ.) που βρίσκεται μέσα και γύρω στο πολεοδομικό συγκρότημα και είναι συνδεδεμένη</u> συνδέεται με άλλα μέρη της υποδομής αυτής του δικτύου αυτού και με την υποδομή περιφερειακής και τοπικής κυκλοφορίας·

Αιτιολογία

Η ανάπτυξη του κύριου δικτύου είναι σημαντικό να συμπεριλάβει τις σχετικές υπηρεσίες υλικοτεχνικής υποστήριξης του τόπου (λιμένες, αερολιμένες, πλατφόρμες εφοδιαστικής, τερματικούς εμπορευματικούς σταθμούς κλπ.). Με την προτεινόμενη διατύπωση, επιχειρείται να καταστεί σαφής η φυσική αυτή σύνδεση.

Τροπολογία 2

Άρθρο 4 παράγραφος 2

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Στόχοι του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών	Στόχοι του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών
2. Κατά την ανάπτυξη της υποδομής του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, επιδιώκονται οι εξής στόχοι:	2. Κατά την ανάπτυξη της υποδομής του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, επιδιώκονται οι εξής στόχοι:
ι) υποδομές μεταφοράς οι οποίες να ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες συνθήκες των διαφόρων περιοχών της Ένωσης και να παρέχουν ισορροπη κάλυψη των ευρωπαϊκών περιφερειών, συμπεριλαμβανομένων των εξόχως απόκεντρων και άλλων περιφερειακών περιοχών·	ι) υποδομές μεταφοράς οι οποίες να ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες συνθήκες των διαφόρων περιοχών της Ένωσης και να παρέχουν ισορροπη κάλυψη των ευρωπαϊκών περιφερειών, συμπεριλαμβανομένων <u>των ορεινών και</u> των εξόχως απόκεντρων και άλλων περιφερειακών περιοχών·

Αιτιολογία

Λόγω των προβλημάτων πρόσβασης που αντιμετωπίζουν οι ορεινές περιοχές, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι τα ΔΕΔ-Μ θα λαμβάνουν ιδιαίτερως υπόψη τις περιοχές αυτές, όπως ακριβώς και άλλες ευάλωτες περιοχές, όπως οι απόκεντρες και οι εξόχως απόκεντρες.

Τροπολογία 3

Άρθρο 9 παράγραφος 3

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την περάτωση του εκτεταμένου δικτύου και την πλήρη συμμόρφωσή του με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2050.	3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την περάτωση του εκτεταμένου δικτύου και την πλήρη συμμόρφωσή του με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2050. <u>Προς τον σκοπό αυτό, θα ήταν ευκαίριο να συνάπτονται «συμβάσεις προγράμματος» μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του εκάστοτε κράτους μέλους και των ενδιαφερομένων περιφερειών.</u>

Αιτιολογία

Ενώ συχνά έχουν το δίκιο με το μέρος τους, οι ΟΤΑ πολλές φορές δεν διαθέτουν τα αναγκαία μέσα για να αντιμετωπίσουν τα κράτη που αρνούνται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που είχαν αναλάβει. Ο εισηγητής προτείνει να απαιτούνται «συμβάσεις προγράμματος», κατά το παράδειγμα των «τοπικών συμφώνων».

Τροπολογία 4

Άρθρο 45 παράγραφος 1

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 45 Απαιτήσεις 1. Το κεντρικό δίκτυο ανταποκρίνεται στην εξέλιξη της ζήτησης της κυκλοφορίας και στην ανάγκη πολυτροπικών μεταφορών. Λαμβάνονται υπόψη οι σύγχρονες τεχνολογίες και τα ρυθμιστικά και διοικητικά μέτρα για τη διαχείριση της υποδομής ώστε να εξασφαλίζεται αποδοτική αξιοποίηση των πόρων στις υποδομές μεταφοράς και να παρέχεται επαρκής μεταφορική ικανότητα.	Άρθρο 45 Απαιτήσεις 1. Το κεντρικό δίκτυο ανταποκρίνεται στην εξέλιξη της ζήτησης της κυκλοφορίας και στην ανάγκη πολυτροπικών μεταφορών. Λαμβάνονται υπόψη οι σύγχρονες τεχνολογίες και τα ρυθμιστικά και διοικητικά μέτρα για τη διαχείριση της υποδομής ώστε να εξασφαλίζεται αποδοτική αξιοποίηση των πόρων στις υποδομές μεταφοράς και να παρέχεται επαρκής μεταφορική ικανότητα. <u>τόσο για τις επιβατικές όσο και για τις εμπορευματικές μεταφορές, μέσω γραμμών αποκλειστικής χρήσης όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο.</u>

Αιτιολογία

Οι εμπορευματικές μεταφορές απαιτείται να διαθέτουν υποδομές με επαρκή μεταφορική ικανότητα και προτεραιότητα έναντι των επιβατικών μεταφορών, ώστε να είναι αποδοτικές.

Τροπολογία 5

Άρθρο 46 παράγραφος 3

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 47 παράγραφοι 2 και 3, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ολοκλήρωση του κεντρικού δικτύου και την πλήρη συμμόρφωσή του με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030.	3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 47 παράγραφοι 2 και 3, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ολοκλήρωση του κεντρικού δικτύου και την πλήρη συμμόρφωσή του με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030. <u>Προς τον σκοπό αυτό, θα ήταν ευκαίριο να συνάπτονται «συμβάσεις προγράμματος» μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του εκάστοτε κράτους μέλους και των ενδιαφερομένων περιφερειών.</u>

Αιτιολογία

Ενώ συχνά έχουν το δίκιο με το μέρος τους, οι ΟΤΑ πολλές φορές δεν διαθέτουν τα αναγκαία μέσα για να αντιμετωπίσουν τα κράτη που αρνούνται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που είχαν αναλάβει. Ο εισηγητής προτείνει να απαιτούνται «συμβάσεις προγράμματος», κατά με το παράδειγμα των «τοπικών συμφώνων».

Τροπολογία 6

Άρθρο 47

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 47 Κόμβοι του κεντρικού δικτύου 1. Οι κόμβοι του κεντρικού δικτύου καθορίζονται στο παράρτημα II και συγκαταλέγονται σε αυτούς: — οι αστικοί κόμβοι, συμπεριλαμβανομένων των λιμένων και των αερολιμένων,	Άρθρο 47 Κόμβοι του κεντρικού δικτύου 1. Οι κόμβοι του κεντρικού δικτύου καθορίζονται στο παράρτημα II και συγκαταλέγονται σε αυτούς: — οι αστικοί κόμβοι, συμπεριλαμβανομένων των λιμένων, και των αερολιμένων, των πλατφορμών εφοδιαστικής και των τερματικών εμπορευματικών σταθμών.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
— οι θαλάσσιοι λιμένες, — τα σημεία διέλευσης των συνόρων γειτονικών χωρών.	— οι θαλάσσιοι λιμένες, — τα σημεία διέλευσης των συνόρων γειτονικών χωρών.

Αιτιολογία

Σύμφωνα και με τον ορισμό που προτείνει ο εισηγητής (τροπολογία 1 του σχεδίου γνωμοδότησης, που αφορά τροποποίηση του άρθρου 3 της πρότασης της Επιτροπής, όπου δίδεται ο ορισμός του «αστικού κόμβου»), κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικό, στους αστικούς κόμβους του κεντρικού δικτύου να περιλαμβάνονται όλες οι τοπικές υποδομές υλικοτεχνικής υποστήριξης για την αποτελεσματική μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων (τόσο οι λιμένες και οι αερολιμένες, όσο και οι πλατφόρμες εφοδιαστικής, οι τερματικοί εμπορευματικοί σταθμοί κλπ.).

Τροπολογία 7

Άρθρο 51 παράγραφος 5 στοιχείο β)

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
5. Ο Ευρωπαίος συντονιστής: [...] β) αναφέρει στα κράτη μέλη, την Επιτροπή και, αναλόγως, όλες τις λοιπές οντότητες που σχετίζονται άμεσα με την ανάπτυξη του διαδρόμου του κεντρικού δικτύου, τυχόν δυσκολίες που προκύπτουν και συμβάλλει στην εξεύρεση κατάλληλων λύσεων·	5. Ο Ευρωπαίος συντονιστής: [...] β) αναφέρει στα κράτη μέλη, την Επιτροπή και, αναλόγως, όλες τις λοιπές οντότητες που σχετίζονται άμεσα με την ανάπτυξη του διαδρόμου του κεντρικού δικτύου, τυχόν δυσκολίες που προκύπτουν και συμβάλλει στην εξεύρεση κατάλληλων λύσεων· <u>δύνатаι, επίσης, εάν κρίνει ότι υπάρχει σοβαρό κώλυμα που εμποδίζει την ομαλή πορεία ενός έργου, να ειδοποιεί την Επιτροπή, ώστε αυτή να θέσει σε εφαρμογή το ταχύτερο δυνατό τις διατάξεις του άρθρου 59·</u>

Αιτιολογία

Για να εξασφαλιστεί η ομαλή πορεία των έργων που περιλαμβάνονται στους διαδρόμους, ο εισηγητής προτείνει να ενισχυθούν (ή να αποσαφηνιστούν) οι εξουσίες που ανατίθενται στον Ευρωπαίο συντονιστή. Σε περίπτωση καθυστέρησης στο χρονοδιάγραμμα, ο συντονιστής θα μπορεί να ειδοποιεί την Επιτροπή, η οποία θα ζητά από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη τους λόγους της καθυστέρησης και θα αποφασίζει, με πλήρη τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα.

Τροπολογία 8

Άρθρο 52.1

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(1) Για κάθε διάδρομο του κεντρικού δικτύου, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συγκροτούν πλατφόρμα διαδρόμου που είναι αρμόδια για τον καθορισμό των γενικών στόχων του διαδρόμου του κεντρικού δικτύου και την προετοιμασία και την επίβλεψη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφος 1·	(1) Για κάθε διάδρομο του κεντρικού δικτύου, <u>ο διορισμένος Ευρωπαίος συντονιστής συγκροτεί σε συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη</u> συγκροτούν <u>πλατφόρμα διαδρόμου, που είναι αρμόδια για η οποία συμβάλλει</u> στον καθορισμό των γενικών στόχων του διαδρόμου του κεντρικού δικτύου και <u>στην προετοιμασία και την επίβλεψη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφος 1·</u>

Αιτιολογία

Δεδομένης της προβλεπόμενης καθιέρωσης της θέσης του Ευρωπαίου συντονιστή, οι αρμοδιότητες του οποίου πρέπει να ενισχυθούν, κρίνεται σκόπιμο αυτός να αναλάβει τη συγκρότηση της πλατφόρμας διαδρόμου, διότι, με αυτόν τον τρόπο, μπορεί να αποφευχθεί η επίπονη και χρονοβόρα διαδικασία συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών.

Τροπολογία 9

Άρθρο 52 παράγραφος 2

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Η πλατφόρμα διαδρόμου απαρτίζεται από αντιπροσώπους των ενδιαφερομένων κρατών μελών και, αναλόγως, άλλων δημόσιων και ιδιωτικών οντοτήτων. Σε κάθε πλατφόρμα διαδρόμου συμμετέχουν οι ενδιαφερόμενοι διαχειριστές υποδομής, όπως ορίζονται στην οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής ⁽¹⁾ .	2. Η πλατφόρμα διαδρόμου απαρτίζεται από αντιπροσώπους των ενδιαφερομένων κρατών μελών <u>και περιφερειών</u> και, αναλόγως, άλλων δημόσιων και ιδιωτικών οντοτήτων. Σε κάθε πλατφόρμα διαδρόμου συμμετέχουν οι ενδιαφερόμενοι διαχειριστές υποδομής, όπως ορίζονται στην οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής ⁽¹⁾ .
⁽¹⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 29.	⁽¹⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 29.

Αιτιολογία

Ως σημαντικοί συγχρηματοδότες των δικτύων μεταφοράς, οι περιφέρειες πρέπει αυτομάτως να συμμετέχουν στις πλατφόρμες που διοικούν τους διαδρόμους του κεντρικού δικτύου.

Τροπολογία 10

Άρθρο 53 παράγραφος 1

Τροποποίηση

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Για κάθε διάδρομο του κεντρικού δικτύου, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την πλατφόρμα διαδρόμου, καταρτίζουν από κοινού το σχέδιο ανάπτυξης διαδρόμου το οποίο κοινοποιούν στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. [...]	Για κάθε διάδρομο του κεντρικού δικτύου, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την πλατφόρμα διαδρόμου, καταρτίζουν από κοινού το σχέδιο ανάπτυξης διαδρόμου το οποίο κοινοποιούν στην Επιτροπή εντός <u>προθεσμίας συμβατής με ενδεχόμενη νομοθεσία που ρυθμίζει τη διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους πολίτες</u> . Η <u>προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δεκαοκτώ μήνες έξι μηνών</u> από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. [...]

Αιτιολογία

Η εξαμηνια προθεσμία που προβλέπεται για την κατάρτιση του σχεδίου ανάπτυξης διαδρόμου φαίνεται μάλλον ασυμβίβαστη με τη διεξαγωγή πραγματικής διαδικασίας διαβούλευσης (άρθρο 53 παρ. 1). Σε πολλά κράτη της Ένωσης, το δίκαιο προβλέπει τη δυνατότητα συμμετοχής των πολιτών στη λήψη αποφάσεων σχετικών με δημόσιες υποδομές. Οι φάσεις διαβούλευσης είναι μακροχρόνιες και τις περισσότερες φορές υπερβαίνουν το εξάμηνο. Είναι σημαντικό το κείμενο που θα υιοθετηθεί να προβλέπει προθεσμίες συμβατές με τη διοργάνωση των φάσεων διαβούλευσης που προβλέπονται από τις κατά περίπτωση εθνικές νομοθεσίες.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012.

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση για την περίοδο 2014-2020»

(2012/C 225/12)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- χαιρετίζει την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παράταση της δράσης του ΕΤΠ μετά το 2013 και επικροτεί, ειδικότερα, τη διατήρηση των συνιστωσών του αναθεωρημένου πεδίου εφαρμογής και των κριτηρίων παρέμβασης που εισήχθησαν το 2009·
- εκφράζει τη λύπη της για την απόφαση του Συμβουλίου περί μη παράτασης των μέτρων παρέκκλισης πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2011·
- συνιστά η στήριξη που παρέχεται στο πλαίσιο του πυλώνα «επιχειρήσεις» του ΕΤΠ να απολαμβάνει υψηλότερο ποσοστό συγχρηματοδότησης σε σχέση με άλλους πυλώνες, προκειμένου να προαχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο η ίδρυση νέων επιχειρήσεων και η καλλιέργεια του επιχειρηματικού πνεύματος·
- εκφράζει την αντίθεσή της στην επέκταση του ΕΤΠ σε γεωργούς, όπως προτείνεται, και τονίζει ότι η διαπραγμάτευση εμπορικών συμφωνιών πρέπει να εξασφαλίσει τη συνοχή με τους στόχους της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής·
- τονίζει ότι ο ισχύων κανονισμός επιτρέπει στα κράτη μέλη να υποδεικνύουν περιφέρειες που μπορούν να υποβάλουν απευθείας αίτηση για ενίσχυση από το ΕΤΠ· κατά συνέπεια, ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να ασκούν τακτικότερα αυτό το δικαίωμα·
- είναι της γνώμης ότι οι περισσότεροι ρητές αναφορές στις τοπικές και περιφερειακές αρχές –ιδίως στο άρθρο 8, παράγραφος 2, σύμφωνα με το οποίο στις αιτήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνονται πληροφορίες όσον αφορά τις διαδικασίες διαβούλευσης με τις τοπικές/περιφερειακές αρχές, αλλά και να προσδιορίζονται οι φορείς που είναι αρμόδιοι για την υλοποίηση της προβλεπόμενης δέσμης μέτρων, καθώς και στο άρθρο 11, παράγραφος 4, όσον αφορά την παροχή καθοδήγησης στις τοπικές/περιφερειακές αρχές για τη χρήση του ΕΤΠ– θα απέβαιναν προς όφελος της πρότασης.

Εισηγητής

Ο κ. Gerry BREEN (IE/EPP), Μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δουβλίνου και της Περιφερειακής Αρχής του Δουβλίνου

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (2014 -2020)

COM(2011) 608/3 final

I. ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠ) αποτελεί σημαντικό μέσο παρέμβασης σε περιπτώσεις εκτεταμένων απολύσεων, προκειμένου να αποφευχθεί η μακροχρόνια ανεργία σε μια εποχή δυσχερών συνθηκών για την αγορά εργασίας, αλλά και συγχρόνως έναν σημαντικό μηχανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποσκοπεί στην επίδειξη αλληλεγγύης προς τους ανθρώπους που έχουν χάσει τη δουλειά τους·

2. αναγνωρίζει ότι το ΕΤΠ κατόρθωσε να υποστηρίξει περίπου 10 % των εργαζομένων που απολύθηκαν στην ΕΕ κατά το διάστημα 2009-2010, καθώς και ότι το 40 % των εργαζομένων στους οποίους απευθύνεται το εν λόγω Ταμείο έχουν επανενταχθεί επιτυχώς στην αγορά εργασίας⁽¹⁾, αλλά ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώνουν διαρκώς τη συνεργασία με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές και με άλλους ενδιαφερόμενους φορείς κατά την εφαρμογή του ΕΤΠ·

3. επιδοκιμάζει το έργο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) που αποσκοπεί στην υποστήριξη μακρόπνοων ενεργών πολιτικών για την αγορά εργασίας, καθώς και στην καλύτερη πρόληψη της ανεργίας και την έγκαιρη παρέμβαση, αλλά θεωρεί αναγκαίο έναν μηχανισμό ταχείας αντίδρασης, όπως το ΕΤΠ, ως βοήθημα σε περιόδους έξαρσης της ανεργίας·

4. χαιρετίζει την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παράταση της δράσης του ΕΤΠ μετά το 2013 και επικροτεί, ειδικότερα, τη διατήρηση των συνιστωσών του αναθεωρημένου πεδίου εφαρμογής και των κριτηρίων παρέμβασης που εισήχθησαν το 2009· διαπιστώνει ότι ο έκτοτε αυξανόμενος αριθμός αιτήσεων καταδεικνύει σαφώς την ανάγκη παρέμβασης σε περίπτωση 500 ή και λιγότερων απολύσεων, παρότι αποδέχεται ότι η έως τώρα χρήση του ΕΤΠ κυμάνθηκε σε επίπεδα κατά πολύ χαμηλότερα από το ενδεικτικό ανώτατο όριο του προϋπολογισμού του·

5. υποστηρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλονται για τη βελτίωση και την απλοποίηση της διαδικασίας ΕΤΠ, αλλά προτείνει τη διατήρηση των ακόλουθων βασικών προκλήσεων για το μέλλον του ΕΤΠ, οι οποίες συνίστανται στην ανάγκη:

— να καταστεί αποτελεσματικότερο και καλύτερα ανταποκρινόμενο στην αποστολή του: ένας πραγματικός μηχανισμός ταχείας αντίδρασης·

— να αποτελέσει ενδεδειγμένη και ελκυστική επιλογή για τα κράτη μέλη όταν έρχονται αντιμέτωπα με απολύσεις ευρείας κλίμακας, πράγμα το οποίο προϋποθέτει απλούστερες διαδικασίες, υψηλότερα ποσοστά συγχρηματοδότησης και μεγαλύτερη ευελιξία ως προς την εφαρμογή του· και

— να προσφέρει προσθετικότητα –υπερβαίνοντας και συμπληρώνοντας ό,τι παρέχουν τα άλλα Ταμεία της ΕΕ– και να λάβει συμπληρωματικά μέτρα τα οποία απαιτούνται είτε δυνάμει της εθνικής ή της ενωσιακής νομοθεσίας είτε στο πλαίσιο συλλογικών συμβάσεων·

6. εκτιμά ότι η προτεινόμενη επέκταση του ΕΤΠ στους γεωργούς που θίγονται από τη σύναψη εμπορικών συμφωνιών αντικατοπτρίζει μια θεμελιώδη αντίφαση μεταξύ της εμπορικής και της γεωργικής πολιτικής της ΕΕ·

7. είναι της γνώμης ότι η πρόταση για την επέκταση του ΕΤΠ στον γεωργικό τομέα σηματοδοτεί μια ριζική αλλαγή στη φύση του ΕΤΠ και ανησυχεί για το γεγονός ότι η πρόταση αυτή επιφέρει ουσιαστικά τη δημιουργία δύο ΕΤΠ –ενός για τους εργαζόμενους στον γεωργικό τομέα και ενός άλλου για τους υπόλοιπους εργαζόμενους– με διαφορετικά κριτήρια, καθώς και με διαφορετικές διαδικασίες υποβολής αιτήσεων και διαφορετικές ρυθμίσεις ως προς τη διαχείριση και την άσκηση δημοσιονομικού ελέγχου·

8. παρότι κατανοεί το σκεπτικό στο οποίο βασίζεται η συγκεκριμένη πρόταση, διερωτάται κατά πόσον είναι σκόπιμο το ΕΤΠ και άλλοι προτεινόμενοι μηχανισμοί αντιμετώπισης κρίσεων να βρίσκονται εκτός του πεδίου εφαρμογής του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου·

9. εκφράζει τη λύπη της για την απόφαση του Συμβουλίου περί μη παράτασης των μέτρων παρέκκλισης πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2011⁽²⁾, λόγω κρίσης, ιδιαίτερα δε σε μια περίοδο κατά την οποία αρκετές οικονομίες αγωνίζονται να αναχαιτίσουν τις επιπτώσεις τις επικρατούσας «κρίσης δημοσίου χρέους» και της συνακόλουθης πίεσης που ασκείται στην απασχόληση και, συγχρόνως, να αποτρέψουν την επιδείνωση των κοινωνικών συνθηκών. Επιπλέον, λυπάται για το γεγονός ότι η απόφαση αυτή ελήφθη σε μια στιγμή κατά την οποία, αφενός, ο αριθμός των αιτήσεων που υποβάλλονται στο ΕΤΠ έχει αυξηθεί σημαντικά λόγω των παρεκκλίσεων που εισήχθησαν το 2009 και, αφετέρου, το Ταμείο αποφέρει θετικά αποτελέσματα·

10. εμμένει στο γεγονός ότι η απόφαση του Συμβουλίου δεν θα πρέπει να επηρεάσει αρνητικά τις διαπραγματεύσεις σχετικά με το προτεινόμενο ΕΤΠ για την περίοδο 2014-2020·

Ακτίνα δράσης του ΕΤΠ

11. χαιρετίζει τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του ΕΤΠ στους ιδιοκτήτες επιχειρηματίες πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων και στους αυτοαπασχολούμενους, αλλά θεωρεί ωστόσο σκόπιμη την περαιτέρω αποσαφήνιση των όρων εφαρμογής του ΕΤΠ στην περίπτωση των αυτοαπασχολούμενων εξαιτίας των αποκλίσεων που υφίστανται μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών όσον αφορά το καθεστώς του ανέργου στην περίπτωση αυτής της κατηγορίας·

12. επιδοκιμάζει την παρεχόμενη δυνατότητα ευελιξίας εφαρμογής του ΕΤΠ σε μικρές αγορές εργασίας ή σε εξαιρετικές περιστάσεις, αλλά προσβλέπει στη χάραξη πρόσθετων κατευθύνσεων εκ

⁽¹⁾ COM(2011) 0500

⁽²⁾ Συμβούλιο «Απασχόληση», 1 Δεκεμβρίου 2011

μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τα εφαρμοστέα κριτήρια σε τέτοιες περιπτώσεις· τονίζει ότι, εκτός από τον απόλυτο αριθμό απολύσεων, πρέπει να συνεκτιμάται και η έκταση των επιπτώσεων που συνεπάγονται οι εν λόγω απολύσεις για έναν τόπο ή για μια περιφέρεια·

13. επικροτεί την προτεινόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά, η οποία αποσκοπεί στην πραγματοποίηση επενδύσεων σε πάγια περιουσιακά στοιχεία για την αυτοαπασχόληση και τη σύσταση επιχειρήσεων, επειδή θα ενισχύσει τη δέσμη των υπηρεσιών που μπορούν να υποστηριχθούν από το ΕΤΠ· συνιστά δε η στήριξη που παρέχεται στο πλαίσιο του πυλώνα «επιχειρήσεις» του ΕΤΠ να απολαμβάνει υψηλότερο ποσοστό συγχρηματοδότησης σε σχέση με άλλους πυλώνες, προκειμένου να προαχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο η ίδρυση νέων επιχειρήσεων και η καλλιέργεια του επιχειρηματικού πνεύματος·

14. υπογραμμίζει ότι η δυνατότητα παρέμβασης σε ανώτερο επίπεδο (τριτοβάθμια εκπαίδευση) περιορίζεται επί του παρόντος από τον ακαδημαϊκό κύκλο σπουδών, καθώς η χρονική στιγμή της απόλυσης μειώνει τα περιθώρια του ΕΤΠ για την υποστήριξη των θιγόμενων εργαζομένων με την κάλυψη των διδάκτρων για δύο πλήρη έτη σπουδών· προτείνει, επιπλέον, οι απολυθέντες να απολαμβάνουν μέσω του ΕΤΠ τουλάχιστον δύο ολόκληρων ετών σπουδών, είτε με τη χαλάρωση των υφιστάμενων περιορισμών είτε με την εξασφάλιση εμπροσθοβαρούς χρηματοδότησης προς τον σκοπό αυτό·

15. υπογραμμίζει ότι το ΕΤΠ οφείλει να υποστηρίξει μόνον επιπρόσθετα μέτρα χωρίς να υποκαθιστά τις ενέργειες που απαιτούνται είτε δυνάμει της εθνικής ή της ενωσιακής νομοθεσίας είτε στο πλαίσιο συλλογικών συμβάσεων· επισημαίνει ότι σε κάποιες περιπτώσεις επήλθε σύγκρουση μεταξύ των στόχων του ΕΤΠ και της άκαμπτης φύσης ορισμένων εθνικών πλαισίων άσκησης πολιτικής, η οποία μπορεί να αποδειχθεί επιζήμια για την αποτελεσματικότητα του ΕΤΠ· προτρέπει τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν το ΕΤΠ ως ευκαιρία για τη διαμόρφωση νέων και δυναμικών προσεγγίσεων με στόχο την υποστήριξη των απολυθέντων·

16. χαιρετίζει την πρόταση σύμφωνα με την οποία προβλέπεται να παρασχεθεί στα κράτη μέλη δυνατότητα τροποποίησης της δέσμης των υπηρεσιών υποστήριξης των εργαζομένων, με την προσθήκη άλλων επιλέξιμων ενεργειών· ζητά τον καθορισμό ανώτατου χρονικού ορίου (παραδείγματος χάρι ενός μηνός) για την αποδοχή των εν λόγω αλλαγών από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή·

Διαδικασία υποβολής αιτήσεων: ταχύτερη παρέμβαση και απλούστερες διαδικασίες

17. επικροτεί τη βούληση των θεσμικών οργάνων της ΕΕ να επιταχύνουν τις διαδικασίες υποβολής και έγκρισης αιτήσεων, αλλά λυπάται διότι η πρόταση δεν είναι απολύτως ενδεδειγμένη για την κινητοποίηση του ΕΤΠ ως πραγματικού μηχανισμού ταχείας αντίδρασης·

18. είναι της γνώμης ότι ορισμένα από τα μέτρα που αποσκοπούν στη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας του ΕΤΠ ενδέχεται στην πραγματικότητα να πολλαπλασιάσουν τον διοικητικό φόρτο και το κόστος που εσωμίζονται οι αρμόδιες εκτελεστικές αρχές· τονίζει ότι η επιβολή επαχθέστερων απαιτήσεων ελέγχου και υποβολής εκθέσεων μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τα κράτη μέλη να θεωρήσουν ότι το ΕΤΠ αποτελεί λιγότερο ελκυστική επιλογή σε περιόδους κρίσεων στον τομέα της απασχόλησης·

19. θεωρεί ότι, ελλείψει εθνικών διατάξεων περί απολύσεων, η διαδικασία υποβολής αιτήσεων θα μπορούσε να επωφεληθεί από την άμεση και έγκαιρη συμμετοχή των εργαζομένων ή των εκπροσώπων τους και επισημαίνει ότι οι αρμόδιες αρχές απαιτείται να παρέχουν κίνητρα προκειμένου να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των εργαζομένων στην εν λόγω διαδικασία, διευκρινίζοντάς τους ότι κατ' αυτόν τον τρόπο τους παρέχεται η δυνατότητα να τύχουν πρόσθετης υποστήριξης (πέραν και επιπλέον των καταστατικά προβλεπόμενων ενισχύσεων) μέσω του ΕΤΠ·

20. προτείνει, επίσης, να υπάρξει συγκεκριμένη πρόβλεψη στο άρθρο 8, παράγραφος 2, προκειμένου να συμπεριληφθεί στις αιτήσεις μία κατατομή των εργαζομένων που απολύθηκαν και μια πρώτη αξιολόγηση των αναγκών εκπαίδευσης και κατάρτισης τους, καθώς και των φιλοδοξιών που τρέφουν για τη σύσταση δικής τους επιχείρησης, ενόψει της διαμόρφωσης μιας κατάλληλα προσαρμοσμένης δέσμης με στόχο την παροχή εξατομικευμένης υποστήριξης για την κάλυψη των απαιτήσεων και των προσδοκιών που τρέφουν οι εργαζόμενοι έναντι του Ταμείου·

21. συνιστά, παράλληλα με τους κοινωνικούς εταίρους, τα κράτη μέλη να πραγματοποιούν επίσης διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες τοπικές και περιφερειακές αρχές κατά τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων και οι αιτήσεις να καθορίζουν με σαφήνεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες εφαρμογής, συμπεριλαμβανομένου του διυπηρεσιακού συντονισμού, της επικοινωνίας με τους εργαζόμενους και της ενημέρωσής τους σχετικά με τα διαθέσιμα μέσα υποστήριξης και τις διαδικασίες υποβολής αιτήσεων·

22. επισημαίνει ότι η καθοδήγηση σχετικά με την υποβολή αιτήσεων σχετίζεται επίσης με τη διερεύνηση της αγοράς εργασίας, και ειδικότερα με το «Πανόραμα δεξιοτήτων στην ΕΕ»⁽³⁾, έτσι ώστε τα μέτρα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του ΕΤΠ να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες της αγοράς εργασίας της ΕΕ και εκτιμά, επιπροσθέτως, ότι το επίδομα κινητικότητας που προβλέπεται από τον κανονισμό για το ΕΤΠ θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη στήριξη των εργαζομένων με στόχο την κάλυψη της έλλειψης δεξιοτήτων που παρατηρείται στην αγορά εργασίας άλλων περιοχών της Ένωσης·

23. χαιρετίζει τις προσπάθειες που αποσκοπούν στην απλοποίηση της επιλεξιμότητας των δαπανών, παρότι η εμπειρία έχει δείξει ότι τα κράτη μέλη είναι απρόθυμα να αναλάβουν δαπάνες προτού ληφθεί απόφαση σχετικά με την εκάστοτε αίτηση που υποβάλλεται προς το ΕΤΠ· υπογραμμίζει ότι η απροθυμία αυτή ευθύνεται για αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, προξενεί απογοήτευση στους εργαζόμενους και υπονομεύει την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία του ΕΤΠ· τονίζει επομένως ότι, εάν το ζητούμενο είναι η ταχεία υποστήριξη των εργαζομένων, τότε απαιτείται μεγαλύτερη βεβαιότητα·

24. συνιστά η επόμενη διοργανική συμφωνία να επιταχύνει τη διαδικασία έγκρισης· αν όμως δεν επιτευχθεί αυτό, προτείνει να καταβάλλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μια ενδιάμεση πληρωμή στα κράτη μέλη, έπειτα από την αρχική εκ μέρους της αξιολόγηση και επαλήθευση της εκάστοτε αίτησης, σε μια προσπάθεια να παράσχει μεγαλύτερη βεβαιότητα, να αντιμετωπίσει την καθοριστικής σημασίας παράμετρο του χρόνου σε περίπτωση απόλυσης και να περιορίσει τις καθυστερήσεις κατά την παροχή χρηματοδοτικής ενίσχυσης από το ΕΤΠ προς τους απολυθέντες·

⁽³⁾ Όπως ορίζεται στην εμβληματική πρωτοβουλία «Ατζέντα για νέες δεξιότητες και θέσεις εργασίας» της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»

25. ευελπιστεί ότι η ποιότητα των εφαρμογών θα βελτιώνεται ενόσω θα προάγεται η εξοικείωση με το ΕΤΠ και ενθαρρύνει εν προκειμένω τα κράτη μέλη να επιδιώξουν την ενημέρωση της κοινής γνώμης σχετικά με το Ταμείο και την εφαρμογή του· επιπλέον, συνιστά να υποδείξει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εμπειρογνώμονες με εμπειρία ως προς τη διαδικασία εφαρμογής του ΕΤΠ οι οποίοι θα μπορούσαν να επιφορτιστούν τόσο με την παροχή εκ των προτέρων συμβουλών, πριν από την υποβολή των αιτήσεων, όσο και με την ανταλλαγή εμπειριών με τους δυνητικούς νέους αιτούντες·

Ποσοστά συγχρηματοδότησης

26. λαμβανομένης υπόψη της απόφασης του Συμβουλίου να επαναφέρει το ποσοστό συγχρηματοδότησης στο 50 % (από 1ης Ιανουαρίου 2012), εξακολουθεί να τάσσεται υπέρ της καθιέρωσης υψηλότερου ποσοστού συγχρηματοδότησης από εκείνο που προτείνεται για το ΕΤΠ, με στόχο να καλυφθεί η έλλειψη πόρων συγχρηματοδότησης και να βελτιωθεί η ελκυστικότητα του ΕΤΠ·

27. θεωρεί μη ενδεδειγμένο το προτεινόμενο μοντέλο για τη διαφοροποίηση του ποσοστού συγχρηματοδότησης (μεταξύ 50 % και 65 %)·

28. χαιρετίζει το γεγονός ότι υπάρχει κάποια πρόβλεψη για την κάλυψη των δαπανών που συνδέονται με δραστηριότητες προετοιμασίας, διαχείρισης, ενημέρωσης, διαφήμισης, ελέγχου και υποβολής εκθέσεων, οι οποίες βαρύνουν τις αρχές που αιτούνται την εφαρμογή του ΕΤΠ (άρθρο 7, παράγραφος 3), και επισημαίνει ότι οι δαπάνες αυτές δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν το 5 % των συνολικών δαπανών·

Επέκταση του ΕΤΠ στον γεωργικό τομέα

29. εκφράζει την αντίθεσή της στην επέκταση του ΕΤΠ σε γεωργούς, όπως προτείνεται, και τονίζει ότι η διαπραγμάτευση εμπορικών συμφωνιών πρέπει να εξασφαλίσει τη συνοχή με τους στόχους της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής·

30. θεωρεί ότι η επέκταση του ΕΤΠ στον γεωργικό τομέα, η οποία παρέχει τη δυνατότητα στους γεωργούς να προσαρμόσουν τις δραστηριότητές τους εντός ή/και εκτός της γεωργίας, είναι εν μέρει ασύμβατη τόσο με τους δεδηλωμένους στόχους της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής για τη διατήρηση της γεωργίας σε ολόκληρη την εδαφική επικράτεια όσο και με τη βούληση να διαφυλαχθεί η ποικιλομορφία του εν λόγω τομέα σε ευρωπαϊκό επίπεδο·

31. ζητά, υπό το πρίσμα ενός μειωμένου δημοσιονομικού ανώτατου ορίου, τον πολλαπλασιασμό των δικαιούχων και των προσπαθειών να καταστεί το ΕΤΠ πιο ευπρόσφορο/ελκυστικό, εφόσον η ισοσκελίση της προτεινόμενης δημοσιονομικής κατανομής εξυπηρετεί τον στόχο του Ταμείου, προβλέποντας κατ' ανώτατο όριο τη διάθεση ποσού 2,5 δις ευρώ (επί συνολικού προϋπολογισμού ανερχόμενου σε 3 δις ευρώ) στον γεωργικό τομέα· επισημαίνει ότι το ποσό αυτό δείχνει να είναι υπερβολικά υψηλό για το ΕΤΠ, ως μέσο ταχείας αντίδρασης, και υπερβολικά χαμηλό για την αντιστάθμιση των πραγματικών ζημιών που προβλέπεται ότι θα υποστούν οι τομείς της γεωργικής δραστηριότητας και των ειδών διατροφής σε περίπτωση οριστικής σύναψης ορισμένων διμερών εμπορικών συμφωνιών·

32. λαμβανομένων υπόψη αυτών των βασικών επιφυλάξεων όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του ΕΤΠ στον γεωργικό τομέα, η ΕτΠ προβαίνει στη διατύπωση ορισμένων ακόμη παρατηρήσεων σχετικά με τη συγκεκριμένη συνιστώσα της πρότασης·

— εκτιμά ότι η πρόταση είναι ασαφής όσον αφορά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το ΕΤΠ θα εφαρμόζεται στους μεμονωμένους

γεωργούς και, ειδικότερα, ότι δεν επεξηγείται σαφώς ποιες ενέργειες θα θεωρούνται ως «προσαρμογές» της γεωργικής δραστηριότητας, ως απάντηση στις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά·

— θεωρεί, εξάλλου, ότι οι προτεινόμενες διαδικασίες για την απόκτηση στήριξης από το ΕΤΠ προς τον γεωργικό τομέα προϋποθέτουν την έγκριση μιας σειράς κατ' εξουσιοδότηση πράξεων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και χρήζουν περαιτέρω εξέτασης·

— είναι της γνώμης ότι η παροχή χρηματοδοτικής ενίσχυσης για χρονικό διάστημα τριών ετών έπειτα από την έναρξη ισχύος μιας εμπορικής συμφωνίας είναι ανεπαρκής, δεδομένου ότι οι επιπτώσεις που συνεπάγονται για τη γεωργική δραστηριότητα οι εν λόγω συμφωνίες ενδέχεται να μην είναι άμεσες·

— προτείνει η χρήση του ΕΤΠ στον γεωργικό τομέα να μην περιορίζεται στους γεωργούς και στους εργαζόμενους στη γεωργία, αλλά να συμβάλλει στην παροχή εξατομικευμένης υποστήριξης προς τους εργαζόμενους και τους προμηθευτές όσον αφορά συναφείς κατάντη δραστηριότητες που επηρεάζονται επίσης από τη σύναψη εμπορικών συμφωνιών, όπως η μεταποίηση τροφίμων·

33. αναγνωρίζει ότι το Ταμείο δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη στήριξη του εισοδήματος των γεωργών που θίγονται από τη σύναψη κάποιας εμπορικής συμφωνίας· εκτιμά ότι η διασύνδεση με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) δεν αναπτύσσεται επαρκώς στην πρόταση και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διευκρινίσει περαιτέρω το εν λόγω ζήτημα·

Ο ρόλος των τοπικών και των περιφερειακών αρχών

34. δίδει έμφαση στο γεγονός ότι οι δυνατότητες που διαθέτουν οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές για τη χρήση του ΕΤΠ δεν έχουν αξιοποιηθεί πλήρως από τα κράτη μέλη και επικαλείται την αρχή της εταιρικής σχέσης και της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης ⁽⁴⁾ κατά την προετοιμασία και την εκτέλεση των αιτήσεων του ΕΤΠ, καθώς και κατά τη διαδικασία παρακολούθησης και αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας του Ταμείου·

35. η πείρα δείχνει ότι το ΕΤΠ είναι αποτελεσματικότερο όταν υιοθετείται μια συντονισμένη διυπηρεσιακή προσέγγιση τοπικής εμβέλειας κατά τον σχεδιασμό και την απτή υλοποίηση της συντονισμένης δέσμης μέτρων για τους εργαζόμενους, καθώς και όταν προβλέπονται τοπικά κέντρα επαφών για την παροχή συγκεκριμένων και συνεκτικών συμβουλών και κατευθύνσεων προς τους απολυθέντες·

36. τονίζει ότι ο ισχύων κανονισμός επιτρέπει στα κράτη μέλη να υποδεικνύουν περιφέρειες που μπορούν να υποβάλουν απευθείας αίτηση για ενίσχυση από το ΕΤΠ· κατά συνέπεια, ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να ασκούν τακτικότερα αυτό το δικαίωμα, ειδικότερα όταν οι περιφέρειες διαθέτουν αρμοδιότητες στον τομέα της εκπαίδευσης και κατάρτισης ή/και αναλαμβάνουν δράση με σκοπό την υποστήριξη και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων· θεωρεί δε ότι αυτό θα συνέβαλε στην υπέρβαση τυχόν καθυστερήσεων ως προς την υποβολή των αιτήσεων, αλλά και διαφόρων ζητημάτων διοικητικής ικανότητας σε εθνικό επίπεδο, στις πολυάριθμες περιπτώσεις, κατά

⁽⁴⁾ Εταιρική σχέση και πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στον κανονισμό περί καθορισμού κοινών διατάξεων για τα Διαρθρωτικά και τα λοιπά Ταμεία της ΕΕ (COM(2011)615 final)

τις οποίες τα εθνικά υπουργεία δεν διαθέτουν ούτε την αναγκαία διοικητική ικανότητα ούτε τους απαιτούμενους πόρους για τον σχεδιασμό και την παροχή τοπικών/περιφερειακών υπηρεσιών υποστήριξης.

37. προτείνει να δημιουργήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μια βάση δεδομένων με βέλτιστες πρακτικές εφαρμογής και συνιστά η καθοδήγηση σχετικά με την υποβολή αιτήσεων (που αναφέρεται στο άρθρο 12, παράγραφος 2) να περιλαμβάνει κριτήρια όσον αφορά την πολυεπίπεδη εταιρική σχέση.

38. πιστεύει ότι, κατά την επικρατούσα κρίση δημοσίου χρέους και λόγω της συνακόλουθης πίεσης που ασκείται στους κρατικούς προϋπολογισμούς, θα πρέπει να εξετασθεί το ενδεχόμενο επέκτασης του ΕΤΠ, σε περίπτωση κατάργησης σημαντικού αριθμού θέσεων εργασίας στο Δημόσιο με επακόλουθη πρόκληση αρνητικών συνεπειών στην αγορά εργασίας ορισμένων τοπικών/περιφερειακών οικονομιών.

39. είναι της γνώμης ότι οι περισσότεροι ρητές αναφορές στις τοπικές και περιφερειακές αρχές –ιδίως στο άρθρο 8, παράγραφος

2, σύμφωνα με το οποίο στις αιτήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνονται πληροφορίες όσον αφορά τις διαδικασίες διαβούλευσης με τις τοπικές/περιφερειακές αρχές, αλλά και να προσδιορίζονται οι φορείς που είναι αρμόδιοι για την υλοποίηση της προβλεπόμενης δέσμης μέτρων, καθώς και στο άρθρο 11, παράγραφος 4, όσον αφορά την παροχή καθοδήγησης στις τοπικές/περιφερειακές αρχές για τη χρήση του ΕΤΠ– θα απέβαιναν προς όφελος της πρότασης.

40. κρίνει αναγκαίο να βελτιωθούν οι διάλογοι επικοινωνίας, μέσω: (α) της αποσαφήνισης του τρόπου επικοινωνίας μεταξύ των αρχών που είναι υπεύθυνες για τη διαχείριση του ΕΤΠ, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή έως τους εθνικούς και τοπικούς/περιφερειακούς αρμόδιους φορείς και (β) της διασφάλισης αποτελεσματικότερης εξατομικευμένης επικοινωνίας με τους εργαζόμενους δικαιούχους· προτείνει συνεπώς τη δημιουργία, αφενός, ιστοτόπου με γενικές πληροφορίες για τις αιτήσεις και, αφετέρου, διαδικτυακής πύλης η οποία να καθιστά δυνατή την εμπιστευτική ανταλλαγή πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των απολυθέντων εργαζομένων και των υπηρεσιών υποστήριξης.

II. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τροπολογία 1

Αιτιολογική σκέψη 10

Κείμενο που προτείνεται από την Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Για την κατάρτιση της συντονισμένης δέσμης ενεργητικών μέτρων της πολιτικής για την αγορά εργασίας, τα κράτη μέλη πρέπει να προκρίνουν μέτρα που θα συμβάλλουν σημαντικά στην απασχολησιμότητα των απολυμένων εργαζομένων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώκουν την επανένταξη στην απασχόληση ή σε νέες δραστηριότητες για το 50 % τουλάχιστον των στοχευόμενων εργαζομένων μέσα σε 12 μήνες από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.	Για την κατάρτιση της συντονισμένης δέσμης ενεργητικών μέτρων της πολιτικής για την αγορά εργασίας, τα κράτη μέλη πρέπει να προκρίνουν μέτρα που θα συμβάλλουν σημαντικά στην απασχολησιμότητα των απολυμένων εργαζομένων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώκουν την επανένταξη στην απασχόληση ή σε νέες δραστηριότητες για το 50 % τουλάχιστον των στοχευόμενων εργαζομένων μέσα σε 12 μήνες από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης <u>έγκρισης για τη χορήγηση των πόρων</u> .

Αιτιολογία

Από την υποβολή της αίτησης έως την έγκριση για τη χορήγηση των πόρων μεσολαβούν, κατά μέσο όρο, 12 έως 17 μήνες. Πολλά κράτη μέλη και πολλές τοπικές και περιφερειακές αρχές δεν μπορούν να έχουν διαθέσιμους πόρους για ένα τέτοιο χρονικό διάστημα. Το αίτημα να απασχολείται εκ νέου το 50 % τουλάχιστον των εργαζομένων εντός 12 μηνών από την υποβολή αίτησης θα οδηγήσει σε ορισμένες περιπτώσεις στη μη υποβολή αίτησης για χρηματοδοτική βοήθεια.

Τροπολογία 2

Άρθρο 4, παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνεται από την Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Άρθρο 4 Κριτήρια παρέμβασης 2. Σε μικρές αγορές εργασίας ή σε εξαιρετικές περιστάσεις, οι οποίες δικαιολογούνται δεόντως από το κράτος μέλος που υποβάλει την αίτηση, η αίτηση χορήγησης χρηματοδοτικής συνεισφοράς βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη, ακόμη και αν τα κριτήρια παρέμβασης που ορίζουν τα στοιχεία α) ή β) της παραγράφου 1 δεν τηρούνται πλήρως, όταν οι απολύσεις έχουν σοβαρό αντίκτυπο στην απασχόληση και στην τοπική οικονομία. Το κράτος μέλος διευκρινίζει ποια από τα κριτήρια παρέμβασης που ορίζονται στα σημεία α) και β) της παραγράφου 1 δεν τηρούνται πλήρως.	Άρθρο 4 Κριτήρια παρέμβασης 2. Σε μικρές αγορές εργασίας ή σε εξαιρετικές περιστάσεις, οι οποίες δικαιολογούνται δεόντως από το κράτος μέλος που υποβάλει την αίτηση, <u>όπως στην περίπτωση των μικρότερων κρατών μελών ή των πιο απομακρυσμένων περιφερειών</u> , η αίτηση χορήγησης χρηματοδοτικής συνεισφοράς βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη, ακόμη και αν τα κριτήρια παρέμβασης που ορίζουν τα στοιχεία α) ή β) της παραγράφου 1 δεν τηρούνται πλήρως, όταν οι απολύσεις έχουν σοβαρό αντίκτυπο στην απασχόληση και στην τοπική οικονομία. Το κράτος μέλος διευκρινίζει ποια από τα κριτήρια παρέμβασης που ορίζονται στα σημεία α) και β) της παραγράφου 1 δεν τηρούνται πλήρως.

Αιτιολογία

Η ίδια η αιτιολογική έκθεση της πρότασης αναγνωρίζει στο σημείο 6 αυτή τη δυνατότητα, οπότε θα ήταν σκόπιμο για λόγους μεγαλύτερης νομικής ασφάλειας να συμπεριληφθεί και στα άρθρα της. Καθώς στην πρόταση κανονισμού του ΕΤΠ υπάρχει σαφής αναφορά στις «πιο απομακρυσμένες περιφέρειες», η ΕΤΠ θεωρεί εξαιρετικά σημαντικό, βάσει του άρθρου 349 της ΣΛΕΕ, να γίνει κατανοητό πως με τον όρο «πιο απομακρυσμένες περιφέρειες» νοούνται οι ΕΑΠ, προκειμένου να μπορούν και αυτές να ωφεληθούν από σειρά εξαιρέσεων που θα τους επιτρέψουν να συμμετάσχουν πλήρως στο ταμείο. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη πως μεταξύ των ΕΑΠ συγκαταλέγονται οι ευρωπαϊκές περιφέρειες με τον μεγαλύτερο δείκτη ανεργίας και πως το μικρό μέγεθος των οικονομιών τους δεν τους επιτρέπει την ανάπτυξη επιχειρήσεων με τον αριθμό εργαζομένων που απαιτείται για να ζητήσουν τη στήριξη του ΕΤΠ, πράγμα που θα τις έφερνε σε εμφανώς μειονεκτική θέση.

Τροπολογία 3

Άρθρο 8, παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνεται από την Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Η αίτηση περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες: α) τεκμηριωμένη ανάλυση της σχέσης που συνδέει τις απολύσεις με τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές στη μορφή του παγκόσμιου εμπορίου ή με σοβαρή διαταραχή της τοπικής, περιφερειακής ή εθνικής οικονομίας που προκαλείται από απροσδόκητη κρίση ή με τη νέα κατάσταση της αγοράς στον γεωργικό κλάδο στο κράτος μέλος και απορρέει από τις συνέπειες εμπορικής συμφωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο XXIV της ΓΣΔΕ ή πολυμερούς συμφωνίας στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου βάσει του άρθρου 2 στοιχείο γ). Η ανάλυση αυτή βασίζεται σε στατιστικές ή άλλες πληροφορίες στο καταλληλότερο επίπεδο για να καταδειχτεί η ικανοποίηση των κριτηρίων παρέμβασης που ορίζονται στο άρθρο 4, β) εκτίμηση του αριθμού των απολύσεων σύμφωνα με το άρθρο 5 και εξήγηση των γεγονότων που προκάλεσαν αυτές τις απολύσεις, γ) εντοπισμό, κατά περίπτωση, των επιχειρήσεων που προβαίνουν σε απολύσεις, των προμηθευτών ή των παραγωγών των επόμενων σταδίων του προϊόντος, των τομέων, καθώς και των κατηγοριών των εργαζομένων για τους οποίους πρόκειται να ζητηθεί βοήθεια, δ) αναμενόμενο αντίκτυπο των απολύσεων όσον αφορά την απασχόληση σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, ε) εκτιμώμενο προϋπολογισμό για κάθε ένα συστατικό της συντονισμένης δέσμης εξατομικευμένων υπηρεσιών υπέρ των εργαζομένων για τους οποίους ζητήθηκε βοήθεια, στ) ημερομηνίες στις οποίες οι εξατομικευμένες υπηρεσίες προς τους εργαζόμενους για τους οποίους ζητήθηκε βοήθεια και οι δραστηριότητες για την εφαρμογή του ΕΤΠ, όπως ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα, άρχισαν ή έχει προγραμματιστεί να αρχίσουν, ζ) διαδικασίες που ακολουθούνται για την παροχή συμβουλών από κοινωνικούς εταίρους ή άλλες σχετικές οργανώσεις, κατά περίπτωση,	Η αίτηση περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες: α) τεκμηριωμένη ανάλυση της σχέσης που συνδέει τις απολύσεις με τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές στη μορφή του παγκόσμιου εμπορίου ή με σοβαρή διαταραχή της τοπικής, περιφερειακής ή εθνικής οικονομίας που προκαλείται από απροσδόκητη κρίση ή με τη νέα κατάσταση της αγοράς στον γεωργικό κλάδο στο κράτος μέλος και απορρέει από τις συνέπειες εμπορικής συμφωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο XXIV της ΓΣΔΕ ή πολυμερούς συμφωνίας στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου βάσει του άρθρου 2 στοιχείο γ). Η ανάλυση αυτή βασίζεται σε στατιστικές ή άλλες πληροφορίες στο καταλληλότερο επίπεδο για να καταδειχτεί η ικανοποίηση των κριτηρίων παρέμβασης που ορίζονται στο άρθρο 4, β) εκτίμηση του αριθμού των απολύσεων σύμφωνα με το άρθρο 5 και εξήγηση των γεγονότων που προκάλεσαν αυτές τις απολύσεις, γ) εντοπισμό, κατά περίπτωση, των επιχειρήσεων που προβαίνουν σε απολύσεις, των προμηθευτών ή των παραγωγών των επόμενων σταδίων του προϊόντος, των τομέων, καθώς και των κατηγοριών των εργαζομένων για τους οποίους πρόκειται να ζητηθεί βοήθεια, δ) αναμενόμενο αντίκτυπο των απολύσεων όσον αφορά την απασχόληση σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, ε) <u>κατατομή των δεξιοτήτων των απολυθέντων εργαζομένων και πρώτη αξιολόγηση των αναγκών εκπαίδευσης και κατάρτισής τους, καθώς και των φιλοδοξιών που τρέφουν για τη σύσταση δικής τους επιχείρησης.</u> εστ) εκτιμώμενο προϋπολογισμό για κάθε ένα συστατικό της συντονισμένης δέσμης εξατομικευμένων υπηρεσιών υπέρ των εργαζομένων για τους οποίους ζητήθηκε βοήθεια, εζ) ημερομηνίες στις οποίες οι εξατομικευμένες υπηρεσίες προς τους εργαζόμενους για τους οποίους ζητήθηκε βοήθεια και οι δραστηριότητες για την εφαρμογή του ΕΤΠ, όπως ορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα, άρχισαν ή έχει προγραμματιστεί να αρχίσουν, ζη) διαδικασίες που ακολουθούνται για την παροχή συμβουλών από <u>απολυθέντες εργαζόμενους ή εκπροσώπους τους</u>, κοινωνικούς εταίρους, <u>τοπικές και περιφερειακές αρχές</u> ή άλλες σχετικές οργανώσεις, κατά περίπτωση,

Κείμενο που προτείνεται από την Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
η) δήλωση συμμόρφωσης της αιτούμενης υποστήριξης από το ΕΤΠ με τους διαδικαστικούς και υλικούς κανόνες της Ένωσης για την κρατική βοήθεια καθώς και δήλωση ότι οι εξατομικευμένες υπηρεσίες δεν αντικαθιστούν μέτρα που εμπίπτουν στην ευθύνη εταιρειών βάσει του εθνικού δικαίου ή συλλογικών συμφωνιών, θ) πόρους εθνικής συγχρηματοδότησης, ι) κατά περίπτωση, τυχόν περαιτέρω απαιτήσεις που έχουν ενδεχομένως οριστεί στην κατ'εξουσιοδότηση πράξη που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3.	ηθ) δήλωση συμμόρφωσης της αιτούμενης υποστήριξης από το ΕΤΠ με τους διαδικαστικούς και υλικούς κανόνες της Ένωσης για την κρατική βοήθεια καθώς και δήλωση ότι οι εξατομικευμένες υπηρεσίες δεν αντικαθιστούν μέτρα που εμπίπτουν στην ευθύνη εταιρειών βάσει του εθνικού δικαίου ή συλλογικών συμφωνιών, θι) <u>αποδεδειγμένη προσθετικότητα με τα ήδη υπάρχοντα εθνικά μέτρα στήριξης και συνεργίες με τα υφιστάμενα επιχειρησιακά προγράμματα στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων.</u> ηκ) πόρους εθνικής συγχρηματοδότησης, ελ) κατά περίπτωση, τυχόν περαιτέρω απαιτήσεις που έχουν ενδεχομένως οριστεί στην κατ'εξουσιοδότηση πράξη που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3.

Αιτιολογία

Οι προσθήκες αυτές αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι οι αιτήσεις που υποβάλλονται για την παροχή ενίσχυσης από το ΕΤΠ ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες και στις προσδοκίες των απολυθέντων εργαζομένων και ότι τα χρηματοδοτούμενα μέτρα συμπληρώνουν πλήρως τα ενωσιακά και τα εθνικά πλαίσια πολιτικής.

Τροπολογία 4

Άρθρο 11, παράγραφος 4

Τεχνική βοήθεια με πρωτοβουλία της Επιτροπής

Κείμενο που προτείνεται από την Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Η τεχνική βοήθεια της Επιτροπής περιλαμβάνει την παροχή πληροφοριών και καθοδήγησης για τα κράτη μέλη όσον αφορά τη χρησιμοποίηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση του ΕΤΠ. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τη χρησιμοποίηση του ΕΤΠ στους ευρωπαίους και εθνικούς κοινωνικούς εταίρους.	Η τεχνική βοήθεια της Επιτροπής περιλαμβάνει την παροχή πληροφοριών και καθοδήγησης για τα κράτη μέλη όσον αφορά τη χρησιμοποίηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση του ΕΤΠ. Η Επιτροπή <u>μπορεί επίσης να παράσχει</u> πληροφορίες σαφή καθοδήγηση σχετικά με τη χρησιμοποίηση του ΕΤΠ στους ευρωπαίους και εθνικούς κοινωνικούς εταίρους, <u>καθώς και στις τοπικές και περιφερειακές αρχές.</u>

Αιτιολογία

Αυτονόητη.

Τροπολογία 5

Άρθρο 13, παράγραφος 1

Καθορισμός του ύψους της χρηματοδοτικής συνεισφοράς

Κείμενο που προτείνεται από την Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Βάσει της εκτίμησης που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3, και ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των εργαζομένων που πρέπει να υποστηριχτούν, τις προτεινόμενες ενέργειες και το εκτιμώμενο κόστος, η Επιτροπή εκτιμά και προτείνει, το ταχύτερο δυνατόν, το ποσό της τυχόν χρηματοδοτικής συνεισφοράς που μπορεί να χορηγηθεί εντός των ορίων των διαθέσιμων πόρων. Το ποσό δεν υπερβαίνει	Βάσει της εκτίμησης που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3, και ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των εργαζομένων που πρέπει να υποστηριχτούν, τις προτεινόμενες ενέργειες και το εκτιμώμενο κόστος, η Επιτροπή εκτιμά και προτείνει, το ταχύτερο δυνατόν, το ποσό της τυχόν χρηματοδοτικής συνεισφοράς που μπορεί να χορηγηθεί εντός των ορίων των διαθέσιμων πόρων. Το ποσό δεν υπερβαίνει

Κείμενο που προτείνεται από την Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
το 50 % του συνολικού εκτιμώμενου κόστους που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο ε) ή το 65 % αυτού του κόστους στην περίπτωση αιτήσεων που υποβάλλει το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου τουλάχιστον μία περιφέρεια του επιπέδου NUTS II είναι επιλέξιμη βάσει του στόχου «Σύγκλιση» των διαρθρωτικών ταμείων. Η Επιτροπή, στην εκτίμηση που διενεργεί για αυτές τις περιπτώσεις, αποφασίζει αν είναι δικαιολογημένο το ποσοστό 65 % συγχρηματοδότησης.	το 60 50 % του συνολικού εκτιμώμενου κόστους που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο ε) ή το 75 65 % αυτού του κόστους στην περίπτωση αιτήσεων που υποβάλλει το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου, τουλάχιστον μία περιφέρεια του επιπέδου NUTS II <u>«παρουσιάζει καθυστέρηση στην ανάπτυξη της» σε ό,τι αφορά είναι επιλέξιμη βάσει του στόχου «Σύγκλιση» τα Διαρθρωτικά Ταμεία ή δικαιούνται να τύχει ενίσχυσης στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) ή του Μηχανισμού Στήριξης των Ισοζυγίων Πληρωμών (ΜΣΠΠ).</u> Η Επιτροπή, στην εκτίμηση που διενεργεί για αυτές τις περιπτώσεις, αποφασίζει αν είναι δικαιολογημένο το ποσοστό 75 65 % συγχρηματοδότησης.

Αιτιολογία

Η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στερείται σαφήνειας, βεβαιότητας και δικαιοσύνης. Λόγω της απόφασης του Συμβουλίου «Απασχόληση», της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την επαναφορά του ποσοστού συγχρηματοδότησης στο 50 % (από 1ης Ιανουαρίου 2012), η τροπολογία προτείνει την καθιέρωση υψηλότερου βασικού ποσοστού συγχρηματοδότησης και υψηλότερου ποσοστού χρηματοδοτικής συνεισφοράς για τα κράτη μέλη που πλήττονται χειρότερα από την υφιστάμενη κρίση δημοσίου χρέους, με στόχο να καταστεί δυνατό να καλυφθεί η έλλειψη πόρων συγχρηματοδότησης και να παρασχεθεί μεγαλύτερη βεβαιότητα στα κράτη μέλη κατά την υποβολή αιτήσεων.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012.

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόγραμμα της ΕΕ για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία»

(2012/C 225/13)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- επαναλαμβάνει ότι απαιτείται η δράση του προγράμματος να στραφεί προπαντός στους νέους που πλήττονται ιδιαίτερα από την κρίση: με το ποσοστό των νέων ανέργων να υπερβαίνει το 20 %, είναι απαραίτητο να δοθεί προτεραιότητα σε αυτή την ομάδα του πληθυσμού. Επίσης, χρειάζεται να δοθεί μεγάλη προσοχή στην ομάδα των μακροχρόνια ανέργων που αποτελεί κατά μέσον όρο το 3,8 % του ενεργού πληθυσμού των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- εκφράζει και πάλι την πεποίθηση ότι, όσον αφορά τη συνιστώσα που σχετίζεται με την κοινωνική καινοτομία, το πρόγραμμα απαιτείται να αφιερώσει στην πραγματοποίηση εποικοδομητικού πειραματισμού πολύ περισσότερους πόρους από εκείνους που υποδεικνύονται από την Επιτροπή, ιδίως όταν πρόκειται για σχέδια που αφορούν τις πολιτικές προτεραιότητες και, ειδικότερα, την κοινωνική ένταξη των νέων·
- επιβεβαιώνει ότι είναι σημαντικό να υποστηριχθεί η γεωγραφική κινητικότητα των εργαζομένων στην Ευρώπη και θεωρεί ότι το EURES θα αποδειχθεί ολοένα και πιο χρήσιμο μόνο εάν επιτύχει την απτή αντιστοίχιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας, αλλά και την αποτελεσματική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του. Τονίζει δε τη συμβολή που μπορούν να έχουν οι περιφέρειες και οι τοπικές αρχές σε αυτόν τον τομέα·
- εκφράζει ωστόσο αμφιβολίες όσον αφορά την απόφαση να διαγραφεί από το πρόγραμμα για την κοινωνική καινοτομία η αναφορά στην ισότητα των δύο φύλων και στην καταπολέμηση των διακρίσεων

Εισηγητής

ο κ. Enrico ROSSI (IT/PSE), Περιφερειάρχης Τοσκάνης

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία

COM(2011) 609 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**H ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. χαιρετίζει την απόφαση της Επιτροπής να υποβάλει τους νέους κανονισμούς για το PROGRESS, το EURES και τη μικροχρηματοδότηση, για την περίοδο 2014-2020, ενοποιώντας τους στο πρόγραμμα για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία·
2. τονίζει τη σημασία που έχει η εμβάθυνση της έννοιας της κοινωνικής καινοτομίας, εκλαμβάνοντάς την ως ζωτικό μέσο το οποίο καθιστά δυνατή την αντιμετώπιση των κινδύνων κοινωνικού αποκλεισμού και την καταπολέμηση του ήδη υπάρχοντος αποκλεισμού, ειδικά σε μια περίοδο κρίσης που απειλεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τη συνοχή και το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο·
3. εκφράζει ωστόσο αμφιβολίες όσον αφορά την απόφαση να διαγραφεί από το πρόγραμμα για την κοινωνική καινοτομία η αναφορά στην ισότητα των δύο φύλων και στην καταπολέμηση των διακρίσεων·
4. επαναλαμβάνει ότι απαιτείται η δράση του προγράμματος να στραφεί προπαντός στους νέους που πλήττονται ιδιαίτερα από την κρίση: με το ποσοστό των νέων ανέργων να υπερβαίνει το 20 %, είναι απαραίτητο να δοθεί προτεραιότητα σε αυτή την ομάδα του πληθυσμού. Επίσης, χρειάζεται να δοθεί μεγάλη προσοχή στην ομάδα των μακροχρόνια ανέργων που αποτελεί κατά μέσον όρο το 3,8 % του ενεργού πληθυσμού των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
5. τονίζει επίσης την ανάγκη για ένα σαφέστερο ορισμό της «κοινωνικής οικονομίας» και παραπέμπει σχετικά ειδικά στην Έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Κοινωνική Οικονομία ⁽¹⁾
6. τονίζει εκ νέου ότι η συνοχή είναι πράγματι σημαντική ως προς τη χρήση των πόρων που προορίζονται για αυτό το πρόγραμμα, καθώς και εκείνων που διατίθενται στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Εμμένει στο γεγονός ότι απαιτείται να αναληφθεί δέσμευση εκ μέρους της Επιτροπής, αλλά και των ιδίων των περιφερειακών αρχών, για την επίτευξη της συνοχής αυτής, με τη βοήθεια των μέτρων που καθορίζονται από την Επιτροπή. Η προσέγγιση αυτή μπορεί να εφαρμοσθεί ήδη κατά τον καθορισμό των κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά την υποβολή προσφορών, καθώς και στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάλυσης των έργων·
7. εκφράζει και πάλι την πεποίθηση ότι, όσον αφορά τη συνιστώσα που σχετίζεται με την κοινωνική καινοτομία, το πρόγραμμα απαιτείται να αφιερώσει στην πραγματοποίηση εποικοδομητικού πειραματισμού πολύ περισσότερους πόρους από εκείνους που υποδεικνύονται από την Επιτροπή, ιδίως όταν πρόκειται για σχέδια που αφορούν τις πολιτικές προτεραιότητες και, ειδικότερα, την κοινωνική ένταξη των νέων·
8. επιβεβαιώνει τη σημασία της παρεμβάσεων στον τομέα της μικροπώσης κατά την τρέχουσα οικονομική και πολιτική συγκυρία, οι οποίες αναμένεται να βοηθήσουν τους πολίτες (ιδιαίτερα δε τους νέους και τις γυναίκες) να αναλάβουν δική τους δράση, να επεκτείνουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα ή να βελτιώσουν την επιχειρησιακή τους ικανότητα·

9. επαναλαμβάνει ότι, και σε αυτόν τον τομέα, απαιτείται να στραφεί πρωτίστως η προσοχή στις εύλωτες κοινωνικές ομάδες και στις ομάδες κινδύνου ή στις κοινωνικές επιχειρήσεις· υπενθυμίζει την έως τώρα αποδεδειγμένη αποτελεσματικότητα των πειραματικών δοκιμών στον τομέα της μικροχρηματοδότησης, όσον αφορά τόσο την επιτυχή έκβαση των επενδύσεων όσο και το χαμηλό ποσοστό καθυστερημένης καταβολής των δανειζόμενων ποσών·

10. επιβεβαιώνει ότι είναι σημαντικό να υποστηριχθεί η γεωγραφική κινητικότητα των εργαζομένων στην Ευρώπη και θεωρεί ότι το EURES θα αποδειχθεί ολόένα και πιο χρήσιμο μόνο εάν επιτύχει την απτή αντιστοίχιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας, αλλά και την αποτελεσματική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του. Τονίζει δε τη συμβολή που μπορούν να έχουν οι περιφέρειες και οι τοπικές αρχές σε αυτόν τον τομέα·

11. υπενθυμίζει ότι, παρά τις προσπάθειες των θεσμικών οργάνων, εξακολουθούν να υφίστανται σημαντικά αντικειμενικά εμπόδια τα οποία δυσχεραίνουν τη γεωγραφική κινητικότητα των εργαζομένων εντός της ΕΕ, ιδίως όσον ζουν στις πιο απομακρυσμένες από την Ευρώπη ή στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες·

12. δίδει ιδιαίτερη έμφαση στη βελτίωση των διαδικασιών αξιολόγησης, με στόχο τη γνωστοποίηση της συνολικής επίδρασης του προγράμματος, και καλεί την Επιτροπή να δεσμευθεί να δώσει τάχιστα συνέχεια στις προβλεπόμενες τελικές αξιολογήσεις των εν εξελίξει αντιστοίχων προγραμμάτων, προτείνοντας ενδεχομένως τροποποιήσεις για τα νέα προγράμματα·

13. **τονίζει ότι η κοινωνική καινοτομία** καθιστά δυνατή την αντιμετώπιση των κινδύνων κοινωνικού αποκλεισμού και την καταπολέμηση του ήδη υπάρχοντος αποκλεισμού, ειδικά σε μια περίοδο κρίσης που απειλεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τη συνοχή και το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο. Υπενθυμίζει ότι ελλοχεύει πραγματικά ο κίνδυνος να προκληθεί «χάσμα γενεών» με ανυπολόγιστες συνέπειες για το κοινωνικό μας πρότυπο, αλλά και για αυτό καθ' εαυτό το δημοκρατικό μας σύστημα. Ζητά κατά συνέπεια να αναλάβει η Ευρώπη τις ευθύνες της και να ενθαρρύνει τους κοινωνικούς πειραματισμούς και τη διάδοση των βέλτιστων πρακτικών που προκύπτουν από αυτούς, με στόχο τη διαμόρφωση αποτελεσματικών μοντέλων παρέμβασης προς χρήση σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης·

14. υπενθυμίζει τη γνωμοδότηση της ΕτΠ σχετικά με τον **μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων** ⁽²⁾, της 7ης Οκτωβρίου 2009 και τη σημαντική συμβολή που μπορεί να έχει ο μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων για την καταπολέμηση του αποκλεισμού και την προαγωγή της ένταξης. Ο προβληματισμός της Επιτροπής σχετικά με τον προσδιορισμό των κατηγοριών στις οποίες απευθύνεται ο μηχανισμός αυτός, καθώς και η διευκρίνιση ότι δεν αποτελεί μέσο για τη χρηματοδότηση της κατανάλωσης, αλλά για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων ή για την εδραίωση μικρών καινοτόμων ή κοινωνικών επιχειρήσεων, οι οποίες συνήθως δεν παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις τράπεζες, αποσκοπούν στην επεξήγηση της αποστολής του εν λόγω μηχανισμού. Υπογραμμίζει ότι η ευρωπαϊκή δράση εξακολουθεί να ασκείται σε δεύτερο επίπεδο, δηλαδή προς υποστήριξη των

⁽¹⁾ Έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Κοινωνική Οικονομία (2008/2250(INI))

⁽²⁾ «Μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων Progress» CdR 224/2009

εθνικών, περιφερειακών ή τοπικών φορέων που χορηγούν τις μικροπιστώσεις. Τονίζει επίσης ότι η σημασία του μηχανισμού αυτού έγκειται στη δημιουργία των κατάλληλων προϋποθέσεων για την έναρξη ενός ενάρετου κύκλου που συνίσταται στην αυτοχρηματοδότηση των δικαιούχων επιχειρήσεων και στην ανάκτηση των διαθέσιμων πόρων χάρη σε υψηλό επιτόκιο αποπληρωμής. Ως εκ τούτου, ζητά τη θέσπιση ισχυρών κανονιστικών ρυθμίσεων σε ευρωπαϊκή κλίμακα, δυνάμει των οποίων θα υποδεικνύονται ορισμένες κοινές ευρωπαϊκές συνιστώσες για την εναρμόνιση ή τη γενίκευση των πρακτικών που σχετίζονται με τις μικροπιστώσεις. Η ΕπΙ επισημαίνει την προσοχή της Επιτροπής στα επιτυχή παραδείγματα μη κερδοσκοπικών οργανώσεων που έχουν πραγματοποιήσει ήδη εξαιρετικό έργο στον τομέα της διάθεσης μικροπιστώσεων. Για να συνεχιστούν αυτά, είναι σημαντικό να μην ιδρύσει η ΕΕ το δικό της παράλληλο σύστημα, αλλά να υποστηρίξει τις εργασίες που ήδη πραγματοποιούνται.

15. όσον αφορά το EURES, η Επιτροπή καλείται να μεριμνήσει προκειμένου να καταστεί το δίκτυο αυτό αποτελεσματικότερο, προβαίνοντας στην αντιστοίχιση της προσφοράς και της ζήτησης εργασίας και καταφεύγοντας στις εθνικές και περιφερειακές υπηρεσίες απασχόλησης. Ζητά να ανταποκρίνεται το EURES περισσότερο στις ανάγκες των νέων που αναζητούν την πρώτη τους εργασία και να διευκολύνει την κυκλοφορία των ατόμων χωρίς εργασιακή εμπειρία, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη ότι υπάρχει επίσης ζήτηση για νέους ειδικευμένους εργαζόμενους σε πολλές μικρότερες πόλεις και αγροτικές περιοχές. Τονίζει επίσης την ανάγκη φιλόδοξης αντιμετώπισης του ζητήματος των πολυάριθμων κωλυμάτων που παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, μεταξύ των οποίων η απόσταση από την ήπειρο και επί των οποίων το εν λόγω μέσο θα πρέπει να παρέμβει χωρίς να περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στις δράσεις αντιστοίχισης της προσφοράς με τη ζήτηση εργασίας.

Συγκεκριμένα θέματα

16. εκφράζει την ανησυχία της, διότι στον τομέα της κοινωνικής καινοτομίας καταργείται από το ισχύον πρόγραμμα PROGRESS η αναφορά στην ισότητα των δύο φύλων και στην καταπολέμηση των διακρίσεων, εξαιτίας των εξής δύο σοβαρότατων κινδύνων: α) του κινδύνου μετατόπισης της προσοχής από την ανάγκη να αρθούν τα κοινωνικά εμπόδια που παρακωλύουν την επίτευξη ισότητας στην απλή συνήθη αναγνώριση των δικαιωμάτων και β) του κινδύνου διασκόρπισης των καινοτόμων παρεμβάσεων στον κοινωνικό τομέα.

17. επιβεβαιώνει ότι ο προϋπολογισμός του προγράμματος παραμένει σε επίπεδο κατώτερο των υφιστάμενων αναγκών, ιδίως στην περίπτωση του κοινωνικού πειραματισμού, παρότι η Επιτροπή προτείνει τη διάθεση ποσοστού 17 % του προϋπολογισμού προς τον σκοπό αυτό.

18. όσον αφορά την παράμετρο της μικροχρηματοδότησης, κρίνεται αναγκαίο να επιβεβαιωθεί εκ νέου η γνωμοδότηση του 2009,

λαμβάνομένου επίσης υπόψη του γεγονότος ότι η εφαρμογή του προγράμματος που συγχρηματοδοτείται από την ΕΤΕπ και το ΕΤαΕ ξεκίνησε μόλις πριν από περίπου ένα χρόνο. Τονίζει ότι θα πρέπει να επιδειχθεί ιδιαίτερη επιπλέον προσοχή σε ειδικές δράσεις στήριξης των παρόχων μικροπιστώσεων, με στόχο τη συμμόρφωσή τους προς τις ελάχιστες απαιτούμενες προϋποθέσεις για την επίτευξη ισορροπίας και βιωσιμότητας, υπενθυμίζοντας ότι η αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων στον τομέα της μικροχρηματοδότησης είναι στενά συνδεδεμένη τόσο με την ικανότητα ανάπτυξης των διαστάσεων του εκάστοτε φορέα παροχής όσο και με την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών μικροχρηματοδότησης. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο κρίνεται αναγκαία η προαγωγή και η υποστήριξη των εθνικών ή/και περιφερειακών δικτύων μικροχρηματοδότησης που εκτελούν χρέη παροχής υπηρεσιών σε δεύτερο επίπεδο για τους μεμονωμένους τοπικούς παρόχους.

19. τονίζει ότι απαιτείται να επιδιώκεται η συνοχή της ευρωπαϊκής δράσης, σε περίπτωση που υφίσταται πληθώρα προγραμμάτων στον τομέα της καινοτομίας και της μικροχρηματοδότησης. Ζητά την εξασφάλιση μεγαλύτερης συνοχής μεταξύ του προγράμματος για την κοινωνική αλλαγή και καινοτομία, αφενός, και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), αφετέρου, λαμβανομένης υπόψη της διαρθρωτικής πολυμορφίας των φορέων διαχείρισης –της Επιτροπής για το υπό εξέταση πρόγραμμα και των εθνικών και περιφερειακών αρχών για το Κοινωνικό Ταμείο. Για τον σκοπό αυτό, διατυπώνει τις εξής τρεις προτάσεις: α) ανάληψη δέσμευσης εκ μέρους των περιφερειών προκειμένου να κάνουν χρήση του Κοινωνικού Ταμείου ή άλλων πόρων για την εφαρμογή των ορθών πρακτικών που επιτεύχθηκαν σε αυτό το πλαίσιο, β) έκδοση κατευθυντηρίων γραμμών από την ΕπΙ σχετικά με το θέμα της συνοχής κατά τη στιγμή της δημοσίευσης των προσκλήσεων υποβολής προ-σφορών και γ) όποτε τούτο κρίνεται ενδεδειγμένο, λόγω της εδαφικής διάστασης των έργων, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να εκφέρουν γνώμη σχετικά με το καθένα από τα μεμονωμένα υποβαλλόμενα έργα, με στόχο τη διασφάλιση συνεργίας και συντονισμού με την εκ μέρους τους χρήση του ΕΚΤ.

20. τέλος, όσον αφορά τους τρεις άξονες του προγράμματος, διαπιστώνει ένα πρόβλημα το οποίο σχετίζεται με την πραγματοποίηση πιο αξιόπιστων εκτιμήσεων της αποτελεσματικότητας, ιδίως όσον αφορά τη μικροχρηματοδότηση και το EURES –στην περίπτωση του οποίου το ζητούμενο είναι να καταστεί γνωστός ο αριθμός των ατόμων που κατόρθωσαν πραγματικά να βρουν εργασία χάρη σε αυτό. Εκτιμά ότι η Επιτροπή θα πρέπει αφενός να μεριμνήσει για να επιταχύνει την παρουσίαση των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από τις αξιολογήσεις των εν εξελίξει προγραμμάτων –τα οποία θα έρθουν στο φως μόνο μετά την έναρξη της ισχύος των νέων προγραμμάτων– και αφετέρου να προτείνει ενδεχομένως τροποποιήσεις ή προσθήκες για αυτά τα νέα προγράμματα.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Αιτιολογική σκέψη (19)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Συνθήκης, το πρόγραμμα θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι απαιτήσεις που συνδέονται με την προαγωγή υψηλού επιπέδου απασχόλησης, τη διασφάλιση κατάλληλης κοινωνικής προστασίας και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης.	(19) Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Συνθήκης, και τους στόχους της στρατηγικής ΕΕ 2020 , το πρόγραμμα θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι απαιτήσεις που συνδέονται με την προαγωγή υψηλού επιπέδου απασχόλησης, τη διασφάλιση κατάλληλης κοινωνικής προστασίας και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης.

Αιτιολογία

Πρέπει να υπογραμμισθεί η ανάγκη να υπάρχει συνοχή μεταξύ της υλοποίησης του προγράμματος τους και της στρατηγικής ΕΕ 2020.

Τροπολογία 2

Άρθρο 4, παράγραφος 1, νέο στοιχείο στ)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Γενικοί στόχοι του προγράμματος	Γενικοί στόχοι του προγράμματος
1. Οι γενικοί στόχοι του προγράμματος είναι οι εξής:	1. Οι γενικοί στόχοι του προγράμματος είναι οι εξής:
α) ...	α) Η ενίσχυση της οικειοποίησης των στόχων της Ένωσης στον τομέα της απασχόλησης, στον κοινωνικό τομέα και στον τομέα των συνθηκών εργασίας από τους βασικούς αρμόδιους για τη χάραξη πολιτικής σε επίπεδο Ένωσης και σε εθνικό επίπεδο, καθώς και από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, έτσι ώστε να ασκείται συγκεκριμένη και συντονισμένη δράση τόσο σε επίπεδο Ένωσης όσο και σε επίπεδο κρατών μελών·
β) Η υποστήριξη της ανάπτυξης κατάλληλων, προσιτών και αποτελεσματικών συστημάτων κοινωνικής προστασίας και αγορών εργασίας και η διευκόλυνση της πολιτικής μεταρρύθμισης, με την προαγωγή της χρηστής διακυβέρνησης, της αμοιβαίας μάθησης και της κοινωνικής καινοτομίας·	β) Η υποστήριξη της ανάπτυξης κατάλληλων, προσιτών και αποτελεσματικών συστημάτων κοινωνικής προστασίας και αγορών εργασίας και η διευκόλυνση της πολιτικής μεταρρύθμισης, με την προαγωγή <u>της συμμετοχής όλων των ενδιαφερόμενων μερών</u> , της χρηστής διακυβέρνησης, της αμοιβαίας μάθησης και της κοινωνικής καινοτομίας·
γ) ...	γ) Ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας της Ένωσης σύμφωνα με τις αρχές της «έξυπνης νομοθεσίας» και η διασφάλιση ότι η νομοθεσία της Ένωσης σε θέματα σχετικά με τις συνθήκες εργασίας εφαρμόζεται αποτελεσματικά·
δ) Η προώθηση της γεωγραφικής κινητικότητας των εργαζομένων και η αύξηση των ευκαιριών απασχόλησης με την ανάπτυξη αγορών εργασίας της Ένωσης, ανοικτών για όλους και προσιτών από όλους·	δ) Η προώθηση της γεωγραφικής κινητικότητας των εργαζομένων και η αύξηση των ευκαιριών απασχόλησης με την ανάπτυξη αγορών εργασίας της Ένωσης, ανοικτών για όλους και προσιτών από όλους·
ε) Η προώθηση της απασχόλησης και της κοινωνικής ένταξης με την αύξηση της διαθεσιμότητας μικροχρηματοδότησης και της προσβασιμότητας σ' αυτήν για τις ευάλωτες ομάδες και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις και με την επένδυση σε επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας.	ε) Η προώθηση της απασχόλησης και της κοινωνικής ένταξης με την αύξηση της διαθεσιμότητας μικροχρηματοδότησης και της προσβασιμότητας σ' αυτήν για <u>τους νέους</u> , τις ευάλωτες ομάδες και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις και με την επένδυση σε επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας.
	<u>στ) Η υποστήριξη της ενεργού συμμετοχής όλων των σχετικών φορέων στην παρακολούθηση των ήδη συμφωνηθέντων προτεραιοτήτων της ΕΕ, όπως: η ενεργός ένταξη, η έλλειψη στέγης και ο αποκλεισμός από τη στέγαση, η παιδική φτώχεια, η ενεργειακή φτώχεια και η φτώχεια των μεταναστών και των εθνοτικών μειονοτήτων·</u>

Αιτιολογία

Στοιχείο β): Πρέπει να προαχθεί η συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών στην ανάπτυξη συστημάτων κοινωνικής προστασίας. Στοιχείο δ): Η μικροχρηματοδότηση μπορεί να αποτελεί τον μόνο τρόπο που διαδίδουν οι νέοι για την εκκίνηση ή ανάπτυξη μιας επιχείρησης. Στοιχείο στ): Η ενεργός συμμετοχή όλων των σχετικών φορέων αποτελεί προϋπόθεση του προγράμματος.

Τροπολογία 3

Άρθρο 5, παράγραφος 2, νέο στοιχείο α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Τα ακόλουθα ενδεικτικά ποσοστά πρέπει να καταναμεμηθούν στους άξονες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1:	Τα ακόλουθα ενδεικτικά ποσοστά πρέπει να καταναμεμηθούν στους άξονες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1:
α) ένα ποσοστό 60 % στον άξονα Progress, του οποίου τουλάχιστον 17 % πρέπει να διατίθεται για την προαγωγή του κοινωνικού πειραματισμού ως μεθόδου για τη δοκιμή και την αξιολόγηση καινοτόμων λύσεων με σκοπό την εφαρμογή τους σε ευρύτερη κλίμακα·	α) ένα ποσοστό 60 % στον άξονα Progress, του οποίου τουλάχιστον 17 % 25 % πρέπει να διατίθεται για την προαγωγή του κοινωνικού πειραματισμού ως μεθόδου για τη δοκιμή και την αξιολόγηση καινοτόμων λύσεων με σκοπό την εφαρμογή τους σε ευρύτερη κλίμακα· <u>το εν λόγω ποσοστό θα μπορεί ειδικότερα να διπλασιαστεί, με σκοπό την υποστήριξη σχεδίων κοινωνικού πειραματισμού που αφορούν τις πολιτικές προτεραιότητες και κυρίως την ένταξη των νέων, σύμφωνα τόσο με την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, με θέμα την Πρωτοβουλία «Ευκαιρίες για τους νέους», όσο και με την υλοποίηση της εμβληματικής πρωτοβουλίας «Νεολαία σε κίνηση» της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».</u>
β) ένα ποσοστό 15 % στον άξονα EURES·	β) ένα ποσοστό 15 % στον άξονα EURES·
γ) ένα ποσοστό 20 % στον άξονα μικροχρηματοδότησης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας.	γ) ένα ποσοστό 20 % στον άξονα μικροχρηματοδότησης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας.

Αιτιολογία

Έχει μεγάλη σημασία να τονιστεί η ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον κοινωνικό πειραματισμό και στην καταπολέμηση της ανεργίας των νέων, ιδιαίτερα υπό το φως των πρόσφατων στατιστικών στοιχείων.

Τροπολογία 4

Άρθρο 8, σημείο 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Συνοχή και συμπληρωματικότητα Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες που διεξάγονται στο πλαίσιο του προγράμματος είναι συνεπείς και συμπληρωματικές προς τη λοιπή δράση της Ένωσης, ιδίως στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) και σε τομείς όπως ο κοινωνικός διάλογος, η δικαιοσύνη και τα θεμελιώδη δικαιώματα, η εκπαίδευση, η επαγγελματική κατάρτιση και η πολιτική για τη νεολαία, η έρευνα και η καινοτομία, η επιχειρηματικότητα, η υγεία, η διεύρυνση και οι εξωτερικές σχέσεις και η γενική οικονομική πολιτική.	Συνοχή και συμπληρωματικότητα Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες που διεξάγονται στο πλαίσιο του προγράμματος είναι συνεπείς και συμπληρωματικές προς τη λοιπή δράση της Ένωσης, ιδίως στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) <u>και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), καθώς και του προγράμματος έρευνας και καινοτομίας με ορίζοντα το 2020</u> και σε τομείς όπως <u>η κοινωνική προστασία και ενσωμάτωση</u> , ο κοινωνικός διάλογος, η δικαιοσύνη και τα θεμελιώδη δικαιώματα, η εκπαίδευση, η επαγγελματική κατάρτιση και η πολιτική για τη νεολαία, η έρευνα και η καινοτομία, η επιχειρηματικότητα, η υγεία, η διεύρυνση και οι εξωτερικές σχέσεις και η γενική οικονομική πολιτική. <u>Προς τον σκοπό αυτό, οι εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές προτιμούν οι πόροι των ευρωπαϊκών ταμείων, και κυρίως του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, να διατίθενται για την παρακολούθηση των επιτυχημένων πειραματικών δοκιμών. Με μέλημα τη διασφάλιση συνοχής μεταξύ των διαφόρων έργων και του περιφερειακού σχεδιασμού, οι περιφέρειες οι οποίες είναι άμεσα ενδιαφερόμενες για κάποιο προτεινόμενο έργο ή/και δικαιούχοι των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΚΤ απαιτείται να καλούνται να εκφέρουν γνώμη σχετικά με τα προτεινόμενα έργα από την άποψη της προαναφερθείσας συνοχής, εντός χρονικού διαστήματος οριζόμενου από την Επιτροπή. Η γνώμη αυτή μπορεί συγχρόνως να συμβάλει στην αξιολόγηση των έργων.</u>

Αιτιολογία

Δεδομένης της σχετικής στενότητας των δημόσιων ευρωπαϊκών και εθνικών πόρων, είναι θεμελιώδους σημασίας να εξασφαλιστεί η συνοχή και συνέργεια σε ό,τι αφορά τις δαπάνες. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η λειτουργική συνέχεια μεταξύ των πειραματικών δράσεων και του ορισμού των ορθών πρακτικών και των δράσεων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών ταμείων όπως το ΕΤΠΑ και, ιδίως, το ΕΚΤ. Σε πολλές περιπτώσεις, είναι σημαντικό να ελέγχεται η συνοχή μεταξύ των πειραματικών δαπανών και των λειτουργικών δαπανών που έπονται, βάσει των κατευθυντήριων γραμμών που θεσπίζονται από τις αρμόδιες περιφερειακές αρχές, με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας της Επιτροπής όσον αφορά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με την έγκριση των έργων βάσει των σχετικών κανόνων.

Τροπολογία 5

Άρθρο 13

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Παρακολούθηση Με σκοπό την τακτική παρακολούθηση του προγράμματος και την πραγματοποίηση όλων των προσαρμογών που απαιτούνται για την πολιτική και τις προτεραιότητες χρηματοδότησης, η Επιτροπή συντάσσει ετήσιες εκθέσεις παρακολούθησης και τις υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Οι εκθέσεις αυτές αφορούν τα αποτελέσματα του προγράμματος και το βαθμό στον οποίο η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών και η καταπολέμηση των διακρίσεων, καθώς και τα θέματα πρόσβασης αντιμετωπίστηκαν μέσω των δραστηριοτήτων του.	Παρακολούθηση Με σκοπό την τακτική παρακολούθηση του προγράμματος και την πραγματοποίηση όλων των προσαρμογών που απαιτούνται για την πολιτική και τις προτεραιότητες χρηματοδότησης, η Επιτροπή συντάσσει ετήσιες εκθέσεις παρακολούθησης και τις υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και το Συμβούλιο <u>και την Επιτροπή των Περιφερειών</u>. Οι εκθέσεις αυτές αφορούν τα αποτελέσματα του προγράμματος και το βαθμό στον οποίο η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών και η καταπολέμηση των διακρίσεων, καθώς και τα θέματα πρόσβασης αντιμετωπίστηκαν μέσω των δραστηριοτήτων του.

Αιτιολογία

Πολλές από τις προβλεπόμενες δράσεις του προγράμματος επηρεάζουν σημαντικά την περιφερειακή δράση και αιτιολογούνται από αυτήν. Γι' αυτό το λόγο είναι απαραίτητο να έχει η ΕΠ τη δυνατότητα να εκφέρει γνώμη προκειμένου να προτείνει στην Επιτροπή κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνες προς τις περιφερειακές πολιτικές.

Τροπολογία 6

Άρθρο 22

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Ειδικοί στόχοι Επιπλέον των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 4, οι ειδικοί στόχοι του άξονα μικροχρηματοδότησης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας είναι οι εξής: 1. Αύξηση της πρόσβασης στη μικροχρηματοδότηση και της διαθεσιμότητας αυτής για: α) άτομα που έχασαν ή κινδυνεύουν να χάσουν την απασχόλησή τους, ή που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην ένταξη ή επανένταξή τους στην αγορά εργασίας, καθώς και άτομα που αντιμετωπίζουν κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού και ευάλωτα άτομα που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση όσον αφορά την πρόσβαση στη συμβατική πιστωτική αγορά και θέλουν να συστήσουν ή να αναπτύξουν τη δική τους πολύ μικρή επιχείρηση· β) πολύ μικρές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα εκείνες που απασχολούν άτομα που αναφέρονται στο στοιχείο α)·	Ειδικοί στόχοι Επιπλέον των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 4, οι ειδικοί στόχοι του άξονα μικροχρηματοδότησης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας είναι οι εξής: 1. Αύξηση της πρόσβασης στη μικροχρηματοδότηση και της διαθεσιμότητας αυτής για: <u>Μείωση του κατώτατου ορίου και άρση των διοικητικών εμποδίων όσον αφορά την πρόσβαση στη μικροχρηματοδότηση και της διαθεσιμότητας αυτής για:</u> α) άτομα που έχασαν ή κινδυνεύουν να χάσουν την απασχόλησή τους, ή που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην ένταξη ή επανένταξή τους στην αγορά εργασίας, καθώς και άτομα που αντιμετωπίζουν κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού, <u>νέοι</u> και ευάλωτα άτομα που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση όσον αφορά την πρόσβαση στη συμβατική πιστωτική αγορά και θέλουν να συστήσουν ή να αναπτύξουν τη δική τους πολύ μικρή επιχείρηση <u>ή μια αντίστοιχη επιχείρηση σε συνεργασία με άλλα άτομα που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση· τα άτομα που επιθυμούν να συστήσουν ή να αναπτύξουν μια πολύ μικρή επιχείρηση θα πρέπει να μπορούν να επωφεληθούν από προγράμματα καθοδήγησης και κατάρτισης που να συνοδεύουν την παρεχόμενη στήριξη υπό μορφή μικροχρηματοδότησης·</u> β) πολύ μικρές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα εκείνες που απασχολούν άτομα που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
2. Οικοδόμηση της ικανότητας των παρόχων μικροπιστώσεων να λειτουργούν ως πιστωτικά ιδρύματα·	2. Οικοδόμηση της ικανότητας των παρόχων μικροπιστώσεων να λειτουργούν ως πιστωτικά ιδρύματα, <u>με τη βελτίωση των προϋποθέσεων λειτουργικότητας και βιωσιμότητάς τους</u> ·
3. Στήριξη της ανάπτυξης των επιχειρήσεων κοινωνικής οικονομίας, κυρίως με τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε χρηματοδότηση.	3. <u>στήριξη της καθοδήγησης και κατάρτισης των ατόμων που αναφέρονται στο στοιχείο α) τα οποία προβαίνουν στη σύσταση ή ανάπτυξη δικών τους επιχειρήσεων</u> ·
	4. Στήριξη της ανάπτυξης των επιχειρήσεων κοινωνικής οικονομίας, κυρίως με τη διευκόλυνση της πρόσβασης σε χρηματοδότηση.

Αιτιολογία

Η τροποποίηση της 1ης παραγράφου είναι απαραίτητη για τον προσδιορισμό των κατηγοριών των τελικών δικαιούχων μικροπίστωσης, με σκοπό την παραγωγή ή την επαγγελματική ανάπτυξη. Η δεύτερη τροποποίηση αναδεικνύει ένα ζήτημα που έχει ήδη τεθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών με το θέμα της μικροπίστωσης, ιδίως σε μια συγκυρία κατά την οποία το επιχειρηματικό πνεύμα χρειάζεται να ενθαρρυνθεί και να προαχθεί ακόμη και όσον αφορά τις μικρές επιχειρήσεις.

Τροπολογία 7

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Συμμετοχή 1. Η συμμετοχή στον άξονα μικροχρηματοδότησης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας είναι ανοικτή για δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς που εδρεύουν σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο στις χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 και που παρέχουν στις εν λόγω χώρες: α) μικροχρηματοδότηση για φυσικά πρόσωπα και πολύ μικρές επιχειρήσεις· β) χρηματοδότηση για επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας. 2. Για να προσεγγίσουν τους τελικούς δικαιούχους και να δημιουργήσουν ανταγωνιστικές και βιώσιμες πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι δημόσιοι και ιδιωτικοί οργανισμοί που ασκούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) συνεργάζονται στενά με τις οργανώσεις που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των τελικών δικαιούχων μικροπίστωσης και με τους οργανισμούς, ιδίως εκείνους που υποστηρίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), οι οποίοι παρέχουν προγράμματα καθοδήγησης και κατάρτισης στους εν λόγω τελικούς δικαιούχους. 3. Οι δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που ασκούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) τηρούν υψηλές προδιαγραφές όσον αφορά τη διακυβέρνηση, τη διαχείριση και την προστασία των πελατών σύμφωνα με τις αρχές του Ευρωπαϊκού Κώδικα Δεοντολογίας για την Παροχή Μικροπίστωσης και επιδιώκουν να αποφεύγεται η υπερχρέωση φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων.	Συμμετοχή 1. Η συμμετοχή στον άξονα μικροχρηματοδότησης και κοινωνικής επιχειρηματικότητας είναι ανοικτή για δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς που εδρεύουν σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο στις χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 και που παρέχουν στις εν λόγω χώρες: α) μικροχρηματοδότηση για φυσικά πρόσωπα και πολύ μικρές επιχειρήσεις· β) χρηματοδότηση για επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας. 2. Για να προσεγγίσουν τους τελικούς δικαιούχους και να δημιουργήσουν ανταγωνιστικές και βιώσιμες πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι δημόσιοι και ιδιωτικοί οργανισμοί που ασκούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) συνεργάζονται στενά με τις οργανώσεις που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των τελικών δικαιούχων μικροπίστωσης και με τους οργανισμούς, ιδίως εκείνους που υποστηρίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), οι οποίοι παρέχουν προγράμματα καθοδήγησης και κατάρτισης στους εν λόγω τελικούς δικαιούχους. 3. Οι δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που ασκούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) τηρούν υψηλές προδιαγραφές όσον αφορά τη διακυβέρνηση, τη διαχείριση και την προστασία των πελατών σύμφωνα με τις αρχές του Ευρωπαϊκού Κώδικα Δεοντολογίας για την Παροχή Μικροπίστωσης και επιδιώκουν να αποφεύγεται η <u>εξάπλωση πρακτικών παροχής μικροπιστώσεων με πολύ υψηλά επιτόκια και, γενικώς, υπό όρους που προκαλούν</u> υπερχρέωση φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Νομοθετικές προτάσεις για τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής και της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης μετά το 2013»

(2012/C 225/14)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- εκτιμά ότι οι προτάσεις της Επιτροπής παραμένουν πολύ μακριά από μια εις βάθος μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής, η οποία εντούτοις είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη της ευρωπαϊκής γεωργίας και των αγροτικών περιοχών·
- κρίνει ότι η Επιτροπή διαπράττει στρατηγικό σφάλμα προκρίνοντας την εκ των υστέρων διαχείριση των κρίσεων αντί της εκ των προτέρων ρύθμισης·
- ζητά από την Επιτροπή να επανεξετάσει την προτεινόμενη κατάργηση των διαφόρων συστημάτων ποσοτώσεων·
- πιστεύει ότι είναι σημαντικό να αποκατασταθεί υπέρ των παραγωγών ο συσχετισμός δυνάμεων εντός της τροφικής αλυσίδας·
- εκτιμά ότι η αναθεώρηση της εμπορικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ζωτική σημασία για τον γεωργικό τομέα·
- θεωρεί καθοριστική την επανεξισορρόπηση των ενισχύσεων, κρίνει όμως την πρόταση της Επιτροπής ανεπαρκή για την μεταφορά ανταγωνιστικότητας προς τις μικρομεσαίες εκμεταλλεύσεις·
- ζητά από την Επιτροπή να μειώσει το κατώφλι σταδιακής μείωσης στα 100.000 ευρώ ενισχύσεων, με ανώτατο όριο 200.000 ευρώ ανά εκμετάλλευση·
- ζητά η πλήρης σύγκλιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο να αποτελέσει αντικείμενο χρονοδιαγράμματος·
- ζητά ο μηχανισμός στήριξης προς τις περιοχές που αντιμετωπίζουν φυσικούς και ειδικούς περιορισμούς να δύναται να χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη σε ποσοστό 10 % του ετήσιου εθνικού ανώτατου ορίου·
- θεωρεί απαραίτητο, αφενός, να διατεθούν επαρκείς πόροι από το ΕΓΤΑΑ για την ανάπτυξη των τοπικών υποδομών στις αγροτικές περιοχές και, αφετέρου, να διασφαλιστεί η πρόσβαση των αγροτικών δήμων στους πόρους που προβλέπονται για την πολιτική συνοχής από το ΕΤΠΑ, στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη·
- συνιστά να εφαρμοστεί περισσότερη επικουρικότητα στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης, προκειμένου να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη ευελιξία στα κράτη μέλη και στις περιφέρειες·
- επιθυμεί η δυνατότητα εφαρμογής της ενίσχυσης για γεωργικές πρακτικές επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον να μπορεί να οδηγήσει στη σύναψη εδαφικών συμβάσεων που θα συνυπογράφονται από τις περιφερειακές αρχές και από ομάδες γεωργών·
- ζητά οι εκπρόσωποι των αγροτικών περιοχών να συμμετέχουν πλήρως στην κατάρτιση των συμβάσεων σύμπραξης.

Εισηγητής	ο κ. René SOUCHON (FR/PSE), Πρόεδρος του περιφερειακού συμβουλίου της Auvergne
Έγγραφα αναφοράς	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί θέσπισης κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής – COM(2011) 625 final/3 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων (Κανονισμός ενιαίας ΚΟΑ) – COM(2011) 626 final/3 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – COM(2011) 627 final/3 Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής – COM(2011) 628 final Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με τον καθορισμό ορισμένων ενισχύσεων και επιστροφών που συνδέονται με την κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων – COM(2011) 629 final Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή των άμεσων ενισχύσεων στους γεωργούς για το έτος 2013 – COM(2011) 630 final Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 όσον αφορά το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης και τη στήριξη στους αμπελοκαλλιεργητές – COM(2011) 631 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και να εξασφαλίζει την ίση μεταχείριση όλων των Ευρωπαίων γεωργών·

Προτεραιότητες της ΚΓΠ

1. συμφωνεί με τους στόχους που έχει ορίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την μελλοντική κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ) σε θέματα βιώσιμης διαχείρισης των φυσικών πόρων, επισιτιστικής ασφάλειας, παρουσίας της γεωργίας στο σύνολο των ευρωπαϊκών εδαφών, ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης, ανταγωνιστικότητας όλων των ειδών ευρωπαϊκής γεωργίας και απλούστευσης της ΚΓΠ·

2. εκτιμά, ωστόσο, ότι οι προτάσεις της Επιτροπής παραμένουν πολύ μακριά από μια εις βάθος μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής, η οποία εντούτοις είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη της ευρωπαϊκής γεωργίας και των αγροτικών περιοχών, μεταρρύθμιση η οποία πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες των ευρωπαϊκών γεωργικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης

3. πιστεύει ότι η κοινή γεωργική πολιτική, όπως προβλέπεται και στη ΣΛΕΕ, πρέπει να εξασφαλίζει στον αγροτικό πληθυσμό επίπεδο διαβίωσης ισότιμο με εκείνο του συνόλου της κοινωνίας. Ο στόχος αυτός πρέπει να συνοδεύεται από μέτρα σταθεροποίησης των αγορών, ώστε να εξασφαλίζονται τακτικές τιμές για τους παραγωγούς, και παράλληλα λογικές τιμές για τους καταναλωτές·

4. θεωρεί καθοριστική την επανεξισορρόπηση των ενισχύσεων, κρίνει όμως την πρόταση της Επιτροπής ανεπαρκή για την μεταφορά ανταγωνιστικότητας προς τις μικρομεσαίες εκμεταλλεύσεις, προς τις περιοχές με φυσικούς περιορισμούς, προς τις νησιωτικές περιοχές, καθώς και προς ορισμένους εύθραυστους παραγωγικούς κλάδους και επιθυμεί να ληφθούν υπόψη και άλλα κριτήρια προκειμένου να εξασφαλιστεί η εν λόγω επανεξισορρόπηση, ιδίως δε η απασχόληση·

5. συνιστά να εφαρμοστεί περισσότερη επικουρικότητα στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης, προκειμένου να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη ευελιξία στα κράτη μέλη και στις περιφέρειες·

6. θεωρεί ότι είναι ιδιαίτερα σημαντική η απλούστευση για τους αγρότες των διοικητικών κανόνων για την εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής, φρονεί όμως ότι η απλούστευση δεν πρέπει να οδηγήσει σε υπερβολική τυποποίηση των κριτηρίων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, πράγμα που θα ερχόταν σε αντίθεση με τις τοπικές και περιφερειακές ιδιαιτερότητες·

7. θεωρεί θεμελιώδες να μπορεί η κοινή γεωργική πολιτική να προωδεί περισσότερο την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων, ιδίως εκείνων που παράγονται με επίσημη πιστοποίηση ποιότητας. Συνεπώς, ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή την καλύτερη συνάρθρωση ανάμεσα στην κοινή γεωργική πολιτική και την πολιτική ποιότητας·

Ρύθμιση των αγορών

8. εκτιμά ότι τα μέτρα ρύθμισης των αγορών που προτείνει η Επιτροπή είναι απογοητευτικά και αντιπροσωπεύουν σαφή υποχώρηση στην εξέλιξη της κοινής γεωργικής πολιτικής. Ενώ η σταθεροποίηση των αγορών προβλέπεται ρητά στη Συνθήκη της Λισαβόνας, η Επιτροπή δεν προτείνει κανέναν αποτελεσματικό μηχανισμό για τον δημόσιο έλεγχο της παραγωγής·

9. κρίνει ότι η Επιτροπή διαπράττει στρατηγικό σφάλμα προκρίνοντας την εκ των υστέρων διαχείριση των κρίσεων αντί της εκ των προτέρων ρύθμισης, που θα επέτρεπε την αποτελεσματική και λιγότερο δαπανηρή καταπολέμηση της αστάθειας των τιμών·

10. ζητά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μόλις γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα των νέων μελετών αντικτύπου, να επανεξετάσει την προτεινόμενη κατάργηση των διαφόρων συστημάτων ποσοστώσεων και δικαιωμάτων παραγωγής (ζάχαρη, γάλα και δικαιώματα φύτευσης αμπελώνων), κυρίως όσον αφορά τις μειονεκτικές περιοχές, ειδικότερα δε τις ορεινές·

11. ζητά από την Επιτροπή τη διατήρηση των μηχανισμών κοινοτικής προτίμησης⁽¹⁾ και την πρόκριση των μηχανισμών παρέμβασης και αποθεματοποίησης (δημόσιας και ιδιωτικής)·

12. πιστεύει ότι, για να επιτευχθεί ο στόχος της επισιτιστικής ασφάλειας που έχει οριστεί από την Επιτροπή για την μελλοντική κοινή γεωργική πολιτική, είναι σημαντικό να αποκατασταθεί υπέρ των παραγωγών ο συσχετισμός δυνάμεων εντός της τροφικής αλυσίδας·

13. εκτιμά ότι η αναθεώρηση της εμπορικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ζωτική σημασία για τον γεωργικό τομέα, ο οποίος δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως αντάλλαγμα εις όφελος αποκλειστικά της αύξησης των εξαγωγών προς τις τρίτες χώρες στους τομείς της βιομηχανίας και των υπηρεσιών·

14. κρίνει ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, το οποίο διαθέτει προϋπολογισμό 2,5 δισεκατομμυρίων

ευρώ αδυνατεί να αντιμετωπίσει τις συνέπειες που ενδέχεται να προκαλέσουν οι εμπορικές συμφωνίες στον γεωργικό τομέα. Ειδικότερα, δεν έχει ως αποστολή να αμβλύνει τις προβλέψιμες επιπτώσεις των υπό διαπραγμάτευση διμερών εμπορικών συμφωνιών·

Σύγκλιση

15. πιστεύει ότι οι τοπικές και οι περιφερειακές αρχές, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο του εκάστοτε κράτους μέλους, νομιμοποιούνται πλήρως να συμμετέχουν στην εφαρμογή της ΚΠΠ στα πλαίσια του πρώτου πυλώνα, δεδομένου ότι η συμμετοχή του περιφερειακού επιπέδου μπορεί να συμβάλει στον καλύτερο προσανατολισμό των ενισχύσεων, σε συνάρτηση με τις κοινωνικές, περιβαλλοντικές, αγρονομικές και εδαφικές ιδιαιτερότητες της γεωργίας, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη αποδοτικότητα κατά την αξιοποίηση των πόρων·

16. εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι, στις προτάσεις της Επιτροπής, εγκαταλείπονται οι ιστορικές αναφορές που αντιπροσώπευαν ένα άνισο και άδικο σύστημα κατανομής των ενισχύσεων μεταξύ γεωργών·

17. εκτιμά, ωστόσο, ότι η κατανομή των ενισχύσεων, έτσι όπως προτείνεται από την Επιτροπή, εξακολουθεί να είναι πολύ άνιση, ιδίως όσον αφορά τα νέα κράτη μέλη και ειδικότερα τις χώρες της Βαλτικής, οι οποίες λαμβάνουν τις χαμηλότερες άμεσες ενισχύσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), και εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι οι προθεσμίες για τη σύγκλιση μεταξύ κρατών μελών δεν προσδιορίζονται από την Επιτροπή. Οι προϋποθέσεις και το χρονοδιάγραμμα θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν το κόστος της παραγωγής σε κάθε κράτος μέλος·

18. εκφράζει την επιθυμία η σύγκλιση των βασικών ενισχύσεων εντός του εκάστοτε κράτους μέλους να πραγματοποιηθεί σταδιακά, αλλά μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα, για το οποίο να λαμβάνεται υπόψη και η διαφορετική κατάσταση αφετηρίας κάθε κράτους μέλους· η δε πλήρης σύγκλιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να αποτελέσει αντικείμενο χρονοδιαγράμματος·

Σταδιακή μείωση και επιβολή ανώτατων ορίων

19. ζητά από την Επιτροπή να μειώσει το κατώφλι σταδιακής μείωσης στα 100.000 ευρώ ενισχύσεων, με ανώτατο όριο 200.000 ευρώ ανά εκμετάλλευση, με αφαίρεση των όντως καταβληθέντων και δηλωθέντων αμοιβών, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής για την εργασία του κατόχου της εκμετάλλευσης·

20. ζητά από την Επιτροπή οι πόροι που θα εξοικονομηθούν από αυτή τη σταδιακή μείωση να διοχετευθούν στη χρηματοδότηση μέτρων και δράσεων που θα καθορίζει το κάθε κράτος μέλος για την επικράτειά του·

Σύνδεση

21. πιστεύει ότι η διατήρηση της συνδεδεμένης στήριξης για ορισμένα προϊόντα ή για κάποιες ευαίσθητες περιφέρειες είναι καθοριστικής σημασίας για τη διατήρηση ικανοποιητικού επιπέδου παραγωγής και δημιουργίας αξίας·

⁽¹⁾ «Το μέλλον της ΚΠΠ μετά το 2013», Επιτροπή των Περιφερειών, εισήγησης: ο κ. René Souchon, 2010, CdR 127/2010 fin.

22. ζητά από την Επιτροπή να μεριμνήσει ώστε τα κράτη μέλη να μπορούν να παράσχουν συνδεδεμένη στήριξη στους γεωργούς, καθορίζοντας τα ίδια τους τομείς της γεωργίας που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και που έχουν ιδιαίτερη σημασία για οικονομικούς, κοινωνικούς ή περιβαλλοντικούς λόγους· καλεί επίσης την Επιτροπή να ενισχύσει τους μηχανισμούς συνδεδεμένης στήριξης στις περιοχές με φυσικούς περιορισμούς, στις νησιωτικές περιοχές και στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, και να λαμβάνει υπόψη, εκτός από τα προϊόντα που ήδη αναφέρονται στο σχέδιο κανονισμού, τα γεωργικά προϊόντα που προορίζονται για αλυσίδες με επίσημη πιστοποίηση ποιότητας, όπως τα προϊόντα της βιολογικής γεωργίας·

23. εκτιμά ότι, προκειμένου να υλοποιηθούν οι ευρωπαϊκές στρατηγικές για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών χωρίς να δημιουργηθούν τεχνητά συστήματα στήριξης στο πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα, είναι σκόπιμο να ενεργοποιηθούν μέτρα διαχείρισης των κινδύνων, τα οποία θα πρέπει να αφαιρεθούν από τον πυλώνα της αγροτικής ανάπτυξης·

Γεωργικές πρακτικές επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον

24. θεωρεί απαραίτητη την αλλαγή προτύπου παραγωγής της ευρωπαϊκής γεωργίας, την οποία προτείνει η Επιτροπή στο πλαίσιο του περιβαλλοντικού προσανατολισμού· όμως, ο κατάλογος των σχετικών μέτρων είναι πάρα πολύ ανελαστικός για να παράσχει κατάλληλες λύσεις για τις τοπικές και περιφερειακές ανάγκες και να συμβάλει έτσι με τον βέλτιστο τρόπο στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»·

25. θεωρεί ότι η στροφή της ευρωπαϊκής γεωργίας προς βιώσιμους τρόπους παραγωγής και η προσαρμογή της στην αλλαγή του κλίματος πρέπει να συνοδεύεται από έντονη στήριξη καινοτόμων εφαρμογών στον τομέα της αγρονομίας. Η δέσμευση της ΕΕ προς την κατεύθυνση μιας αειφόρου και καινοτόμου οικονομίας απαιτεί μεγαλύτερη συνέργεια μεταξύ γεωργικής και αλιευτικής πολιτικής, κλιματικής και ενεργειακής, περιφερειακής και ερευνητικής. Η ΕιΠ τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, τη σημασία της έρευνας στο πεδίο της διατροφής και τις δυνατότητες που προσφέρουν οι καινοτόμες εφαρμογές στον τομέα των βιολογικών προϊόντων·

26. εκτιμά ότι τα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή είναι ανεπαρκή διότι είναι πολύ γενικά και ζητά, συνεπώς, μεγαλύτερη επικουρικότητα, προκειμένου τα μέτρα αυτά να εφαρμόζονται όσο το δυνατόν εγγύτερα στην αγρονομική, περιβαλλοντική και κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα του εκάστοτε τόπου· να ανατεθεί δε στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές η πρωτοβουλία και η διαχείριση ειδικά στοχευμένων αγροπεριβαλλοντικών μέτρων και να τους δοθεί η δυνατότητα κατάρτισης εδαφικών συμβάσεων που θα συνοπογράφουν με τους γεωργούς ή με τους εκπροσώπους τους· επίσης, εκτιμά ότι είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν προϋποθέσεις πρόσβασης για όλες τις εκμεταλλεύσεις, χάρη σε εκτεταμένη αναθεώρηση των μορφών παρέμβασης που μπορούν να ενεργοποιηθούν·

27. θεωρεί ότι οι γεωργοί που έχουν ήδη λάβει γεωργοπεριβαλλοντικές πιστοποιήσεις αναγνωρισμένες από τα κράτη μέλη πρέπει αυτοδικαίως να επωφελούνται ενισχύσεων στο πλαίσιο του περιβαλλοντικού προσανατολισμού, υπό την προϋπόθεση οι προδιαγραφές για τις διαδικασίες αυτές να είναι αυστηρές και να υπόκεινται σε επίσημη αναγνώριση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλιστεί μια βάση ισοδύναμων απαιτήσεων σε όλα τα κράτη μέλη·

28. πιστεύει ότι το ελάχιστο όριο του 7 % των γεωργικών εκτάσεων ανά εκμετάλλευση που καθίστανται μη παραγωγικές και ορίζονται ως περιοχές οικολογικής εστίασης μπορεί να αποδειχθεί υψηλό σε ορισμένες περιπτώσεις· ζητά από την Επιτροπή να εισάγει έναν βαθμό ευελιξίας και επιθυμεί να εναπόκειται στις περιφέρειες ο προσδιορισμός των διατυπώσεων εφαρμογής, σε συνάρτηση με τις κατά τόπους ιδιαιτερότητες, και με δυνατότητα προσμέτρησης των εκτάσεων μόνιμων βοσκοτόπων·

29. ζητά από την Επιτροπή να προτείνει, διά των ενδεδειγμένων μέσων, την εφαρμογή, σε ευρωπαϊκή κλίμακα, ενός «προγράμματος πρωτεϊνών» για την ανάπτυξη της καλλιέργειας πρωτεϊνικών φυτών και οσπρίων, ώστε να εξασφαλιστεί η αυτονομία πρωτεϊνών για την ευρωπαϊκή κτηνοτροφία, να περιοριστεί η χρήση συνθετικών αζωτούχων λιπασμάτων και να βελτιωθεί η γονιμότητα του εδάφους·

30. ζητά από την Επιτροπή να προβεί στην τροποποίηση του ορισμού των «μόνιμων βοσκοτόπων» που υιοθετεί στην πρόταση κανονισμού και να διατηρήσει τον ισχύοντα ορισμό ως έχει, χωρίς, δηλαδή, αναφορά στην υπερίσχυση των αγρωστωδών·

Στήριξη των περιοχών με φυσικούς περιορισμούς

31. ζητά ο μηχανισμός στήριξης προς τις περιοχές που αντιμετωπίζουν φυσικούς και ειδικούς περιορισμούς να καταστεί υποχρεωτικός για όλα τα κράτη μέλη. Ο μηχανισμός θα μπορούσε να αποτελέσει έτσι ένα τρίτο αυτοτελές επίπεδο ενίσχυσης, συμπληρωματικό προς τη βασική ενίσχυση και τη στήριξη των περιβαλλοντικών δράσεων·

32. ζητά ο μηχανισμός στήριξης προς τις περιοχές που αντιμετωπίζουν φυσικούς και ειδικούς περιορισμούς να δύναται να χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη σε ποσοστό 10 % του ετήσιου εθνικού ανώτατου ορίου·

33. αιτείται ο ορισμός των περιοχών που αντιμετωπίζουν φυσικούς και ειδικούς περιορισμούς να συμπεριλάβει κριτήρια εδαφικής συνοχής και χωροταξίας, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η γεωγραφική απομόνωση ή η πρόσβαση στις υποδομές, καθώς και τα ευάλωτα οικοσυστήματα, σύμφωνα με συστάσεις που έχει διατυπώσει στο παρελθόν η Επιτροπή των Περιφερειών (2)·

Εγκατάσταση

34. εκτιμά ότι η πρόταση της Επιτροπής για ειδική ενίσχυση, συμπληρωματική προς τις βασικές ενισχύσεις, που θα απευθύνεται σε γεωργούς νεαρής ηλικίας, βαίνει μεν προς την σωστή κατεύθυνση, παραμένει όμως ανεπαρκής. Εξάλλου, θα πρέπει να αποτελέσει προαιρετικό μέτρο·

35. ζητά από την Επιτροπή να τηρήσει πιο βολонταριστική στάση στον τομέα αυτόν προκειμένου να ευνοηθεί η εγκατάσταση στο επάγγελμα·

36. πιστεύει ότι το πρόβλημα της εγκατάστασης συνδέεται κατά κύριο λόγο με τις δυσκολίες πρόσβασης στην έγγραφη ιδιοκτησία ή στην τραπεζική πίστωση και ζητά, συνεπώς, να παροτρυνθούν τα κράτη μέλη, με τήρηση της αρχής της επικουρικότητας, να θεσπίσουν μηχανισμούς τραπεζικών και ενυπόθηκων εγγυήσεων·

(2) «Ενισχύσεις στους γεωργούς των περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα», Επιτροπή των Περιφερειών, εισηγητής: ο κ. Luis Durnwalder, 2010, CdR 314/2009 fin.

Ενεργός γεωργός και μικροκαλλιεργητής

37. ζητά από την Επιτροπή να ορίσει σαφέστερα την έννοια του ενεργού γεωργού προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο χορήγησης άμεσων ενισχύσεων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν συμμετέχουν στη διαχείριση και στις εργασίες μιας εκμετάλλευσης·

38. θεωρεί εύστοχη την πρόταση της Επιτροπής για την αναγνώριση ειδικού καθεστώτος μικροκαλλιεργητή, εφόσον η γεωργία αντιπροσωπεύει πολύ σημαντικό μερίδιο της αγροτικής απασχόλησης σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης· πιστεύει ότι το καθεστώς αυτό συμβάλλει στην απλούστευση της κοινής γεωργικής πολιτικής, αλλά ζητά την αύξηση του κατώτατου ορίου της ενίσχυσης στα 1.000 ευρώ·

Αγροτική ανάπτυξη

39. χαιρετίζει την πρόταση κοινού στρατηγικού πλαισίου για όλα τα Διαρθρωτικά Ταμεία, συμπεριλαμβανομένου του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)·

40. θεωρεί ότι η εφαρμογή του κοινού στρατηγικού πλαισίου μπορεί να αποτελέσει ευκαιρία για να επεκταθεί και στην πολιτική αγροτικής ανάπτυξης η οριοθέτηση των περιοχών που εφαρμόζεται για την πολιτική συνοχής. Η επέκταση αυτή θα ευνοούσε την αρτιότερη εναρμόνιση των επιπέδων συγχρηματοδότησης. Ζητά, επομένως, από την Επιτροπή να μελετήσει τις συνέπειες της εν λόγω επέκτασης·

41. πιστεύει ότι η βούληση της Επιτροπής να εντάξει την αγροτική ανάπτυξη στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» και να την ενσωματώσει οργανικά στο νέο κοινό στρατηγικό πλαίσιο, παράλληλα με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ), το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), συνιστά μια ευκαιρία για την αρμονική και ολοκληρωμένη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών. Σε πολλά κράτη μέλη οι περιοχές της υπαίθρου δεν μπορούν να χαρακτηριστούν πάντα ως αγροτικές περιοχές, διότι αποτελούν επίσης τόπο κατοικίας και τόπο εγκατάστασης μικρών επιχειρήσεων·

42. επομένως, θεωρεί απαραίτητο, αφενός, να διατεθούν επαρκείς πόροι από το ΕΓΤΑΑ για την ανάπτυξη των τοπικών υποδομών στις αγροτικές περιοχές και, αφετέρου, να διασφαλιστεί η πρόσβαση των αγροτικών δήμων στους πόρους που προβλέπονται για την πολιτική συνοχής από το ΕΤΠΑ, στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη·

43. εκτιμά ότι ο ορισμός των μειονεκτικών περιοχών πρέπει να βασίζεται σε κοινά και συγκρίσιμα σε επίπεδο ΕΕ αντικειμενικά κριτήρια. Φρονεί ότι πρέπει προς τούτο να χρησιμοποιηθεί ο νέος ορισμός των μειονεκτικών περιοχών, ο οποίος πρέπει ωστόσο να διευρυνθεί και σε άλλα κριτήρια, ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των αγροτικών περιοχών όλης της ΕΕ·

44. διαπιστώνει ότι οι έξι προτεινόμενες προτεραιότητες φαίνονται πολύ ετερόκλητες, τόσο μεταξύ τους όσο και εν σχέσει προς τους ένδεκα θεματικούς στόχους του κανονισμού περί κοινών διατάξεων, και ότι η νέα αυτή διάρθρωση ούτε ανταποκρίνεται στη διάρθρωση του ισχύοντος κανονισμού γύρω από τέσσερις άξονες, αλλά ούτε και διευκολύνει μία ολοκληρωμένη προσέγγιση μαζί με τα λοιπά ταμεία στα πλαίσια ενός κοινού στρατηγικού πλαισίου·

45. ως εκ τούτου, ζητά από την Επιτροπή να χαράξει μια ευρωπαϊκή στρατηγική αγροτικής ανάπτυξης, η οποία να μπορεί να προσαρμόζεται σε περιφερειακό επίπεδο από το εκάστοτε κράτος μέλος, βάσει συμβάσεων σύμπραξης·

46. στηρίζει τη δυνατότητα μεταφοράς έως 10 % των πιστώσεων από τον 1ο στον 2ο πυλώνα·

47. επικροτεί το γεγονός ότι ο νέος κανονισμός περί κοινών διατάξεων θεσπίζει κοινούς κανόνες που ισχύουν για το ΕΓΤΑΑ, το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΤΘΑ, φρονεί δε ότι πρόκειται για σημαντική καινοτομία ως προς την εξασφάλιση ολοκληρωμένων εδαφικών προσεγγίσεων που θα εφαρμόζονται από κοινού με τη συμμετοχή του συνόλου των εν λόγω ταμείων·

48. θεωρεί σημαντικότερο ο κανονισμός για την αγροτική ανάπτυξη να συμβάλει στον δυναμισμό της μη γεωργικής απασχόλησης στις αγροτικές περιοχές, αλλά θεωρεί εξίσου σημαντικό να λαμβάνονται υπόψη τα αγροτικά προβλήματα στο σύνολο των διαρθρωτικών ταμείων· ανησυχεί, ωστόσο, σχετικά με την εξέλιξη της στήριξης που θα προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τις αγροτικές περιοχές, οι οποίες δεν αναφέρονται στον νέο κανονισμό του ΕΤΠΑ·

49. δεν κρίνει πρόσφορη τη συμπερίληψη μηχανισμού διαχείρισης των κινδύνων στην αγροτική ανάπτυξη και ζητά, επομένως, από την Επιτροπή να αποσύρει το μέτρο αυτό από τον κανονισμό, προκρίνοντας αντ' αυτού μέτρα ρύθμισης εντός του πρώτου πυλώνα·

50. επικροτεί ιδιαίτερος το γεγονός ότι διευρύνθηκαν οι διατάξεις του προγράμματος LEADER για να συμπεριληφθούν και τα άλλα ταμεία στο πλαίσιο μιας νέας προσέγγισης της τοπικής ανάπτυξης, υπό την ευθύνη των τοπικών φορέων, που θα διασφαλίσει την ολοκληρωμένη εφαρμογή των στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης και θα στηρίζεται από τα εκάστοτε καταλληλότερα ταμεία·

51. επισύρει την προσοχή στον ιδιαίτερο ρόλο που διαδραματίζουν οι αγρότες και οι αγροτικές ζώνες των περιαστικών περιοχών όσον αφορά την προώθηση λύσεων που ανταποκρίνονται στους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», θεωρεί δε ότι οι περιαστικές γεωργικές περιοχές παρουσιάζουν πλεονεκτήματα και περιορισμούς που δικαιολογούν την εφαρμογή θεματικών υπο-προγραμμάτων στο πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα·

Διακυβέρνηση

52. θεωρεί καθοριστικό να αποδοθεί στις τοπικές και στις περιφερειακές αρχές, ως συγχρηματοδότες, κεντρικός ρόλος εταίρου των διαχειριστικών αρχών κατά την εφαρμογή του κανονισμού για την αγροτική ανάπτυξη, επειδή πιστεύει ότι μια προσέγγιση βάσει τοπικών και περιφερειακών προγραμμάτων είναι αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη ως προς τη χρήση των ευρωπαϊκών πόρων·

53. πιστεύει ότι η δημιουργία ενός πλαισίου πολυεπίπεδης διακυβέρνησης —σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο— αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχημένη αναμόρφωση της κοινής γεωργικής πολιτικής μετά το 2013·

54. ζητά, επομένως, οι εκπρόσωποι των αγροτικών περιοχών να συμμετέχουν πλήρως στην κατάρτιση των συμβάσεων σύμπραξης·

55. είναι της γνώμης ότι η δυνατότητα εκπόνησης επιμέρους προγραμμάτων για ιδιαίτερες περιοχές, όπως οι ορεινές περιοχές και οι νησιωτικές περιφέρειες, ή για ιδιαίτερους κλάδους, συνιστά ενδιαφέρουσα πρόταση, αλλά ότι δεν θα μπορέσει να προσφέρει πραγματική προστιθέμενη αξία εάν τα επιμέρους αυτά προγράμματα δεν προβλέπονται παράλληλα και στους κανονισμούς των Διαρθρωτικών Ταμείων, ώστε οι παρεμβάσεις υπέρ της εδαφικής ανάπτυξης να επεκταθούν σε όλα τα ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά μέσα, και εάν δεν έχουν τη στήριξη των τοπικών και των περιφερειακών αρχών.

56. ζητά να προβλεφθεί έδρα για έναν εκπρόσωπο των τοπικών και των περιφερειακών αρχών στην Επιτροπή αγροτικής ανάπτυξης, η οποία θα επικουρεί την Επιτροπή κατά τις διαδικασίες υιοθέτησης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Γενικότερα, ζητά την αναθεώρηση της σύνθεσης των συμβουλευτικών ομάδων της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης, ώστε να αντιπροσωπεύουν καλύτερα τον αγροτικό κόσμο.

Προϋπολογισμός

57. πιστεύει ότι ο προϋπολογισμός ύψους 435,6 δισεκατομμυρίων ευρώ για την περίοδο 2014-2020, τον οποίο προβλέπει το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για την ΚΓΠ ως ολοκληρωμένη πολιτική θα πρέπει να επιβεβαιωθεί σε πραγματικά στοιχεία είτε πρόκειται για τον πρώτο πυλώνα είτε για τον δεύτερο, δεδομένων, μάλιστα, των σημαντικών προκλήσεων στις οποίες καλείται να αντεπεξέλθει τα επόμενα χρόνια ο τομέας των αγροτικών ειδών διατροφής.

58. ωστόσο, εκφράζει ανησυχίες σε σχέση με την κρίση του δημόσιου χρέους σε ευρωπαϊκή κλίμακα και με την απειλή που αυτή ενδέχεται να αποτελέσει για τον προϋπολογισμό της μελλοντικής κοινής γεωργικής πολιτικής, και θεωρεί ακόμη πιο αναγκαίο η χρηματοδότηση της νέας ΚΓΠ να διατηρηθεί στο μέλλον σε υψηλά επίπεδα.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

COM(2011) 626 final/3

Τροπολογία 1

Τροποποίηση του άρθρου 21 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
3. Κατά την εκπόνηση των στρατηγικών τους, τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο προϊόντων των τομέων των οπωροκηπευτικών, των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών και της μπανάνας που θα είναι επιλέξιμα σύμφωνα με τα αντίστοιχα καθεστώτα τους. Ο κατάλογος αυτός δεν περιλαμβάνει, ωστόσο, προϊόντα που εξαιρούνται από τα μέτρα που θεσπίζει η Επιτροπή με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 22 παράγραφος 2 στοιχείο α). Τα κράτη μέλη επιλέγουν τα προϊόντα τους βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, όπως ο εποχικός χαρακτήρας ή η διαθεσιμότητα των προϊόντων ή προβληματισμοί που αφορούν το περιβάλλον. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να προτιμούν προϊόντα ενωσιακής καταγωγής.	3. Κατά την εκπόνηση των στρατηγικών τους, τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο προϊόντων των τομέων των οπωροκηπευτικών, των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών και της μπανάνας που θα είναι επιλέξιμα σύμφωνα με τα αντίστοιχα καθεστώτα τους. Ο κατάλογος αυτός δεν περιλαμβάνει, ωστόσο, προϊόντα που εξαιρούνται από τα μέτρα που θεσπίζει η Επιτροπή με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 22 παράγραφος 2 στοιχείο α). Τα κράτη μέλη επιλέγουν τα προϊόντα τους βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, όπως ο εποχικός χαρακτήρας ή η διαθεσιμότητα των προϊόντων ή προβληματισμοί που αφορούν το περιβάλλον. Στο πλαίσιο αυτό, τα <u>κράτη μέλη μπορούν να προτιμούν προϊόντα υπό το καθεστώς προώθησης της κατανάλωσης φρούτων στα σχολεία θα πρέπει να είναι αποκλειστικά ενωσιακής καταγωγής προέλευσης.</u>

Αιτιολογία

Το ζητούμενο είναι η εφαρμογή του συστήματος προτίμησης των προϊόντων της ΕΕ έναντι αυτών που προέρχονται από τρίτες χώρες.

Τροπολογία 2

Νέο άρθρο, πριν από το άρθρο 101

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
	<u>Στη βάση των αποτελεσμάτων των μελετών αντικτύπου που έχουν προγραμματιστεί για την 31η Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με τη λήξη του συστήματος των ποσοστώσεων γάλακτος και την κατάργηση των δικαιωμάτων φύτευσης στον αμπελοοινικό τομέα, η Επιτροπή θα υποβάλει, πριν από τις 30 Ιουνίου 2013, πρόταση για τη συνέχιση ή την αναθεώρηση των διαδικασιών που αποσκοπούν στην παύση των ποσοστώσεων και των δικαιωμάτων φύτευσης για τις βιομηχανίες γαλακτοκομικών προϊόντων, οίνου και ζαχαρότευτλων.</u>

Αιτιολογία

Πολλές πραγματογνωμοσύνες δείχνουν ότι η εγκατάλειψη των δικαιωμάτων φύτευσης («Μελέτη σχετικά με τις κοινωνικοοικονομικές και εδαφικές επιπτώσεις της απελευθέρωσης των δικαιωμάτων φύτευσης αμπελώνων» Μελέτη AREV – MOISA, Μάρτιος 2012) και των ποσοστώσεων σημαίνει συγκέντρωση της παραγωγής σε ορισμένες περιοχές, με οικονομικές, εδαφικές και περιβαλλοντικές συνέπειες που δεν έχουν εκτιμηθεί σωστά από την Επιτροπή.

Τροπολογία 3

Τροποποίηση του άρθρου 108 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Διεπαγγελματικές οργανώσεις	Διεπαγγελματικές οργανώσεις
1. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν, μετά από αίτηση, τις διεπαγγελματικές οργανώσεις οποιουδήποτε από τους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, οι οποίες:	1. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν, μετά από αίτηση, τις διεπαγγελματικές οργανώσεις οποιουδήποτε από τους τομείς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, οι οποίες:
α) αποτελούνται από εκπροσώπους οικονομικών δραστηριοτήτων που αφορούν την παραγωγή, την εμπορία και/ή τη μεταποίηση προϊόντων σε έναν ή περισσότερους τομείς:	α) αποτελούνται από εκπροσώπους οικονομικών δραστηριοτήτων που αφορούν την παραγωγή, την εμπορία και/ή τη μεταποίηση προϊόντων σε έναν ή περισσότερους τομείς:
β) συγκροτούνται με πρωτοβουλία όλων ή ορισμένων από τις οργανώσεις ή ενώσεις από τις οποίες αποτελούνται:	β) συγκροτούνται με πρωτοβουλία όλων ή ορισμένων από τις οργανώσεις ή ενώσεις από τις οποίες αποτελούνται:
γ) επιδιώκουν συγκεκριμένο σκοπό, ο οποίος μπορεί να περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους στόχους:	γ) επιδιώκουν συγκεκριμένο σκοπό, ο οποίος μπορεί να περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους στόχους:
(i) βελτίωση των γνώσεων και της διαφάνειας όσον αφορά την παραγωγή και την αγορά, μεταξύ άλλων με τη δημοσίευση στατιστικών στοιχείων για τις τιμές, τις ποσότητες και τη διάρκεια των συμβάσεων που συνάπτονται εκ των προτέρων, και με την παροχή αναλύσεων για δυνητικές μελλοντικές εξελίξεις της αγοράς σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο·	(i) βελτίωση των γνώσεων και της διαφάνειας όσον αφορά την παραγωγή και την αγορά, μεταξύ άλλων με τη δημοσίευση στατιστικών στοιχείων για τις τιμές, τις ποσότητες και τη διάρκεια των συμβάσεων που συνάπτονται εκ των προτέρων, και με την παροχή αναλύσεων για δυνητικές μελλοντικές εξελίξεις της αγοράς σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο·
(ii) διευκόλυνση του συντονισμού της διάθεσης στην αγορά των προϊόντων, ιδίως με έρευνες και μελέτες αγοράς·	(ii) διευκόλυνση του συντονισμού της διάθεσης στην αγορά των προϊόντων, ιδίως με έρευνες και μελέτες αγοράς·
(iii) κατάρτιση υποδειγμάτων συμβάσεων που είναι σύμφωνα με τους ενωσιακούς κανόνες·	(iii) κατάρτιση υποδειγμάτων συμβάσεων που είναι σύμφωνα με τους ενωσιακούς κανόνες, <u>καθώς και την προσήκη δεικτών για το κόστος, τις τάσεις και την πορεία των αγορών·</u>
(iv) πληρέστερη αξιοποίηση του δυναμικού των προϊόντων·	(iv) πληρέστερη αξιοποίηση του δυναμικού των προϊόντων·
(v) παροχή των πληροφοριών και διεξαγωγή των ερευνών που είναι αναγκαίες για τον εξορθολογισμό, τη βελτίωση και την προσαρμογή της παραγωγής προς προϊόντα που ανταποκρίνονται περισσότερο στις απαιτήσεις της αγοράς και στις προτιμήσεις και προσδοκίες των καταναλωτών, ιδίως όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων, περιλαμβανομένων των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των προϊόντων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, και την προστασία του περιβάλλοντος·	(v) παροχή των πληροφοριών και διεξαγωγή των ερευνών που είναι αναγκαίες για τον εξορθολογισμό, τη βελτίωση και την προσαρμογή της παραγωγής προς προϊόντα που ανταποκρίνονται περισσότερο στις απαιτήσεις της αγοράς και στις προτιμήσεις και προσδοκίες των καταναλωτών, ιδίως όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων, περιλαμβανομένων των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των προϊόντων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, και την προστασία του περιβάλλοντος·
(vi) αναζήτηση μεθόδων περιορισμού της χρήσης φυτοπροστατευτικών ή κτηνιατρικών προϊόντων και άλλων εισροών και διασφάλιση της ποιότητας των προϊόντων καθώς και της προστασίας του εδάφους και των υδάτων·	(vi) αναζήτηση μεθόδων περιορισμού της χρήσης φυτοπροστατευτικών ή κτηνιατρικών προϊόντων και άλλων εισροών και διασφάλιση της ποιότητας των προϊόντων καθώς και της προστασίας του εδάφους και των υδάτων·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
(vii) ανάπτυξη μεθόδων και μέσων για τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων σε όλα τα στάδια παραγωγής και εμπορίας·	(vii) ανάπτυξη μεθόδων και μέσων για τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων σε όλα τα στάδια παραγωγής και εμπορίας·
(viii) εκμετάλλευση του δυναμικού της βιολογικής γεωργίας και προστασία και προώθηση της εν λόγω γεωργίας καθώς και των ονομασιών προέλευσης, των σημάτων ποιότητας και των γεωγραφικών ενδείξεων·	(viii) εκμετάλλευση του δυναμικού της βιολογικής γεωργίας και προστασία και προώθηση της εν λόγω γεωργίας καθώς και των ονομασιών προέλευσης, των σημάτων ποιότητας και των γεωγραφικών ενδείξεων·
(ix) προώθηση και διενέργεια ερευνών ολοκληρωμένης, βιώσιμης παραγωγής ή άλλων μεθόδων παραγωγής φιλικών προς το περιβάλλον·	(ix) προώθηση και διενέργεια ερευνών ολοκληρωμένης, βιώσιμης παραγωγής ή άλλων μεθόδων παραγωγής φιλικών προς το περιβάλλον·
(x) ενθάρρυνση της συνετής κατανάλωσης των προϊόντων και ενημέρωση σχετικά με τις βλάβες που συνδέονται με την παρακινδυνευμένη κατανάλωση·	(x) ενθάρρυνση της συνετής κατανάλωσης των προϊόντων και ενημέρωση σχετικά με τις βλάβες που συνδέονται με την παρακινδυνευμένη κατανάλωση·
(xi) διενέργεια ενεργειών προώθησης των οίνων, ιδίως σε τρίτες χώρες.	(xi) διενέργεια ενεργειών προώθησης των οίνων, ιδίως σε τρίτες χώρες.

Αιτιολογία

Είναι απαραίτητο να υφίστανται στην αγορά τιμές αναφοράς, με διάφορες παραμέτρους, μολονότι βεβαίως, δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτική η τήρησή τους. Η προώθηση γεωργικών προϊόντων ενωσιακής προέλευσης δεν θα πρέπει να γίνεται κατά προτεραιότητα σε τρίτες χώρες· η προώθησή τους στην εσωτερική αγορά —όπου ακριβώς ασκούνται πιέσεις από την προσφορά προϊόντων από τρίτες χώρες— είναι επίσης ζήτημα θεμελιώδους σημασίας.

Τροπολογία 4

Τροποποίηση του άρθρου 112

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Μέτρα για τη διευκόλυνση της προσαρμογής της προσφοράς στις απαιτήσεις της αγοράς	Μέτρα για τη διευκόλυνση της προσαρμογής της προσφοράς στις απαιτήσεις της αγοράς
Λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να ενθαρρυνθούν οι πρωτοβουλίες των οργανώσεων που αναφέρονται στα άρθρα 106 έως 108 για να διευκολυνθεί η προσαρμογή της προσφοράς στις απαιτήσεις της αγοράς, εξαιρουμένων εκείνων που αφορούν την απόσυρση από την αγορά, ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 160 όσον αφορά τα μέτρα που αφορούν τους τομείς των ζώντων φυτών, του βοείου, του χοιρείου και του αιγοπροβείου κρέατος, των αυγών και του κρέατος πουλερικών·	Λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να ενθαρρυνθούν οι πρωτοβουλίες των οργανώσεων που αναφέρονται στα άρθρα 106 έως 108 για να διευκολυνθεί η προσαρμογή της προσφοράς στις απαιτήσεις της αγοράς, εξαιρουμένων εκείνων που αφορούν την απόσυρση από την αγορά, ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 160 όσον αφορά τα μέτρα που αφορούν όλους τους τομείς των ζώντων φυτών, του βοείου, του χοιρείου και του αιγοπροβείου κρέατος, των αυγών και του κρέατος πουλερικών <u>του άρθρου 1 παράγραφος 2:</u>
α) για τη βελτίωση της ποιότητας,	α) για τη βελτίωση της ποιότητας,
β) για την προώθηση καλύτερης οργάνωσης της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας,	β) για την προώθηση καλύτερης οργάνωσης της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας,
γ) για τη διευκόλυνση της καταγραφής των τάσεων των αγοραίων τιμών,	γ) για τη διευκόλυνση της καταγραφής των τάσεων των αγοραίων τιμών,
δ) για την κατάρτιση βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προβλέψεων, με βάση τα χρησιμοποιούμενα μέσα παραγωγής.	δ) για την κατάρτιση βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προβλέψεων, με βάση τα χρησιμοποιούμενα μέσα παραγωγής.

Αιτιολογία

Θα πρέπει η ενωσιακή νομοθεσία να παρέχει όλα τα δυνατά μέσα έτσι ώστε αυτά τα μέτρα να αφορούν σε όλους τους τομείς· αυτά τα ζητήματα αφ' ενός επηρεάζουν όλους ανεξαιρέτως τους τομείς (και όχι απλώς ένα σύνολο εξ αυτών), αφ' ετέρου δε αποτελούν το βασικό τμήμα των αρμοδιοτήτων των ενώσεων παραγωγών, των ομοσπονδιών οργανώσεων παραγωγών και των διακλαδικών οργανώσεων κάθε τομέα.

Τροπολογία 5

Τροποποίηση του άρθρου 117

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Γενικές διατάξεις 1. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων στις οποίες απαιτούνται πιστοποιητικά εισαγωγής ή εξαγωγής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η εισαγωγή για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή η εξαγωγή ενός ή περισσότερων γεωργικών προϊόντων μπορεί να υπόκειται σε προσκόμιση πιστοποιητικού, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαιότητας των πιστοποιητικών για τη διαχείριση των αντίστοιχων αγορών και, ειδικότερα, για την παρακολούθηση των εξαγωγών των συγκεκριμένων προϊόντων. 2. Τα πιστοποιητικά εκδίδονται από τα κράτη μέλη για κάθε αιτούντα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Ένωση, εκτός αντίθετων διατάξεων πράξης εκδοθείσας σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 της Συνθήκης και με την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου. 3. Τα πιστοποιητικά ισχύουν σε όλη την Ένωση.	Γενικές διατάξεις 1. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων στις οποίες απαιτούνται πιστοποιητικά εισαγωγής ή εξαγωγής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, η εισαγωγή για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία ή η εξαγωγή ενός ή περισσότερων γεωργικών προϊόντων μπορεί να υπόκειται σε προσκόμιση πιστοποιητικού, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαιότητας των πιστοποιητικών για τη διαχείριση των αντίστοιχων αγορών και, ειδικότερα, για την παρακολούθηση των εξαγωγών των συγκεκριμένων προϊόντων. 2. Τα πιστοποιητικά εκδίδονται από τα κράτη μέλη για κάθε αιτούντα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Ένωση, εκτός αντίθετων διατάξεων πράξης εκδοθείσας σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 της Συνθήκης και με την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου. 3. Τα πιστοποιητικά ισχύουν σε όλη την Ένωση. <u>4. Οι διατάξεις που ρυθμίζουν την εμπορία των προϊόντων της Ένωσης —συμπεριλαμβανομένων όσων διατάξεων αφορούν τον κτηνιατρικό, τον φυτοϋγειονομικό τομέα και τον τομέα των ειδών διατροφής προκειμένου για τη συμμόρφωση αυτών των προϊόντων με τους κανόνες υγείας και υγιεινής, την προστασία της ανθρώπινης υγείας, της υγείας των φυτών, της υγείας και της καλής διαβίωσης των ζώων, καθώς και με τους κανόνες περιβαλλοντικής προστασίας— ισχύουν και για τα εισαγόμενα προϊόντα. Για όσα εισαγόμενα προϊόντα δεν τηρούν αυτές τις διατάξεις, δεν θα είναι δυνατή η έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής.</u>

Αιτιολογία

Τα πρότυπα ποιότητας πρέπει να συνίστανται στις προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν τα ενωσιακά προϊόντα του εμπορίου και, άρα, πρέπει να περιλαμβάνουν προδιαγραφές ασφάλειας των τροφίμων, ιχνηλασιμότητας, καθώς και όλες τις προδιαγραφές υγειονομικού, φυτοϋγειονομικού, περιβαλλοντικού χαρακτήρα ή εκείνες που άπτονται της καλής διαβίωσης των ζώων και οι οποίες είναι υποχρεωτικές για τους παραγωγούς της ΕΕ. Τα συγκεκριμένα πρότυπα πρέπει να εφαρμόζονται γενικότερα στην εξωτερική πολιτική και συγκεκριμένα στις συμφωνίες που συνάπτονται με τρίτες χώρες.

Τροπολογία 6

Τροποποίηση του άρθρου 131

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Μέτρα διασφάλισης 1. Μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Ένωση λαμβάνονται από την Επιτροπή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 260/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών⁽¹⁾ και (ΕΚ) αριθ. 625/2009, της 7ης Ιουλίου 2009, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες⁽²⁾. 2. Πλην αντίθετων διατάξεων δυνάμει άλλης πράξης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ή άλλης πράξης του Συμβουλίου, τα μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Ένωση τα οποία προβλέπονται σε διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται δυνάμει του άρθρου 218 της Συνθήκης λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. 3. Η Επιτροπή μπορεί, με εκτελεστικές πράξεις, να λαμβάνει τα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου κατόπιν αίτησης κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2.	Μέτρα διασφάλισης 1. Μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Ένωση λαμβάνονται από την Επιτροπή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 260/2009, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών⁽¹⁾ και (ΕΚ) αριθ. 625/2009, της 7ης Ιουλίου 2009, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες⁽²⁾. 2. Πλην αντίθετων διατάξεων δυνάμει άλλης πράξης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ή άλλης πράξης του Συμβουλίου, τα μέτρα διασφάλισης κατά των εισαγωγών στην Ένωση τα οποία προβλέπονται σε διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται δυνάμει του άρθρου 218 της Συνθήκης λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου. 3. Η Επιτροπή μπορεί, με εκτελεστικές πράξεις, να λαμβάνει τα μέτρα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου κατόπιν αίτησης κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Αν η Επιτροπή λάβει αίτηση κράτους μέλους, αποφασίζει σχετικά, με εκτελεστικές πράξεις, εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2. Όταν συντρέχουν δεόντως αιτιολογημένοι λόγοι επείγουσας ανάγκης, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που έχουν άμεση εφαρμογή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 3. Τα μέτρα που λαμβάνονται κοινοποιούνται χωρίς καθυστέρηση στα κράτη μέλη και εφαρμόζονται αμέσως. 4. Η Επιτροπή μπορεί να ανακαλεί ή να τροποποιεί, με εκτελεστικές πράξεις, τα μέτρα διασφάλισης που λαμβάνονται δυνάμει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2. Όταν συντρέχουν δεόντως αιτιολογημένοι λόγοι επείγουσας ανάγκης, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που έχουν άμεση εφαρμογή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 3.	Αν η Επιτροπή λάβει αίτηση κράτους μέλους, αποφασίζει σχετικά, με εκτελεστικές πράξεις, εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2. Όταν συντρέχουν δεόντως αιτιολογημένοι λόγοι επείγουσας ανάγκης, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που έχουν άμεση εφαρμογή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 3. Τα μέτρα που λαμβάνονται κοινοποιούνται χωρίς καθυστέρηση στα κράτη μέλη και εφαρμόζονται αμέσως. 4. Η Επιτροπή μπορεί να ανακαλεί ή να τροποποιεί, με εκτελεστικές πράξεις, τα μέτρα διασφάλισης που λαμβάνονται δυνάμει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 2. Όταν συντρέχουν δεόντως αιτιολογημένοι λόγοι επείγουσας ανάγκης, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που έχουν άμεση εφαρμογή, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 162 παράγραφος 3. <u>5. Θα πρέπει να λαμβάνονται μέτρα διασφάλισης, ιδίως όταν τα προερχόμενα από τρίτες χώρες αγροτικά προϊόντα δεν συνοδεύονται από εγγυήσεις ως προς την ασφάλεια, την ιχνηλασιμότητά τους και δεν πληρούν όλες τις ενωσιακές υγειονομικές και περιβαλλοντικές προδιαγραφές, καθώς και τις ενωσιακές προδιαγραφές για την καλή διαβίωση των ζώων, όταν εκδηλώνονται κρίσεις στην αγορά ή διαπιστώνονται παρατυπίες στα πιστοποιητικά εισαγωγής ως προς τις τιμές, τις ποσότητες ή τις προθεσμίες. Ο εν λόγω έλεγχος συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις που ισχύουν για τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων θα πρέπει να πραγματοποιείται μέσω ενός ολοκληρωμένου συστήματος ελέγχου σε πραγματικό χρόνο των εισαγωγών με προορισμό την ΕΕ.</u>
(¹) EE L 84 της 31.3.2009, σ. 1. (²) EE L 185 της 17.7.2009, σ. 1.	(¹) EE L 84 της 31.3.2009, σ. 1. (²) EE L 185 της 17.7.2009, σ. 1.

Αιτιολογία

Θα πρέπει να θεσπιστούν ευέλικτες διαδικασίες ελέγχου στα σύνορα της ΕΕ, χάρη στις οποίες θα είναι δυνατός ο εντοπισμός —και η άμεση απαγόρευση εισαγωγής— αγροτικών προϊόντων, τα οποία συνιστούν περιπτώσεις αθέμιτου ανταγωνισμού εις βάρος των ενωσιακών προϊόντων ή ενδέχεται να διαταράξουν τις ισορροπίες στην εσωτερική αγορά.

Τροπολογία 7

Τροποποίηση του άρθρου 144

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
Εξαιρέσεις όσον αφορά τους στόχους της ΚΓΠ, τους γεωργούς και τις ενώσεις τους 1. Το άρθρο 101 παράγραφος 1 της Συνθήκης δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 143 του παρόντος κανονισμού και είναι αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της Συνθήκης.	Εξαιρέσεις όσον αφορά τους στόχους της ΚΓΠ, τους γεωργούς και τις ενώσεις τους 1. Το άρθρο 101 παράγραφος 1 της Συνθήκης δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 143 του παρόντος κανονισμού και είναι αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της Συνθήκης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ειδικότερα, το άρθρο 101 παράγραφος 1 της Συνθήκης δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές γεωργών, ενώσεων γεωργών ή ενώσεων των εν λόγω ενώσεων ή αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών δυνάμει του άρθρου 106 του παρόντος κανονισμού ή αναγνωρισμένων ενώσεων οργανώσεων παραγωγών δυνάμει του άρθρου 107 του παρόντος κανονισμού, που αφορούν την παραγωγή ή την πώληση γεωργικών προϊόντων ή τη χρήση κοινών εγκαταστάσεων αποθήκευσης, επεξεργασίας ή μεταποίησης γεωργικών προϊόντων, χωρίς να επιβάλλουν υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής, εκτός εάν αποκλείεται ο ανταγωνισμός ή τίθενται σε κίνδυνο οι στόχοι του άρθρου 39 της Συνθήκης.	Ειδικότερα, το άρθρο 101 παράγραφος 1 της Συνθήκης δεν εφαρμόζεται: α) στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές γεωργών, ενώσεων γεωργών ή ενώσεων των εν λόγω ενώσεων ή αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών δυνάμει του άρθρου 106 του παρόντος κανονισμού ή αναγνωρισμένων ενώσεων οργανώσεων παραγωγών δυνάμει του άρθρου 107 του παρόντος κανονισμού, που αφορούν την παραγωγή ή την πώληση γεωργικών προϊόντων ή τη χρήση κοινών εγκαταστάσεων αποθήκευσης, επεξεργασίας ή μεταποίησης γεωργικών προϊόντων, χωρίς να επιβάλλουν υποχρέωση εφαρμογής καθορισμένης τιμής, εκτός εάν αποκλείεται ο ανταγωνισμός ή τίθενται σε κίνδυνο οι στόχοι του άρθρου 39 της Συνθήκης· β) <u>στις συμφωνίες, αποφάσεις και συντονισμένες πρακτικές συμμόρφωσης με τα όσα προβλέπονται στον τίτλο II, κεφάλαιο II, τμήματα 3 και 4 του παρόντος κανονισμού·</u> γ) <u>στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές με αντικείμενο την καθιέρωση δεικτών αναφοράς για την κάλυψη των δαπανών των παραγωγών.</u>
2. Μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη και ακρόαση των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, καθώς και κάθε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου που κρίνει σκόπιμο, η Επιτροπή έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα, υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου, να κρίνει, εκδίδοντας, με εκτελεστικές πράξεις, απόφαση η οποία δημοσιεύεται, ποιες συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές πληρούν τους όρους της παραγράφου 1.	2. Μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη και ακρόαση των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, καθώς και κάθε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου που κρίνει σκόπιμο, η Επιτροπή έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα, υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου, να κρίνει, εκδίδοντας, με εκτελεστικές πράξεις, απόφαση η οποία δημοσιεύεται, ποιες συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές πληρούν τους όρους της παραγράφου 1.
Η Επιτροπή προβαίνει στη διαπίστωση αυτή είτε με δική της πρωτοβουλία, είτε κατόπιν αιτήσεως αρμοδίας αρχής ενός κράτους μέλους ή ενδιαφερόμενης επιχείρησης ή ένωσης επιχειρήσεων.	Η Επιτροπή προβαίνει στη διαπίστωση αυτή είτε με δική της πρωτοβουλία, είτε κατόπιν αιτήσεως αρμοδίας αρχής ενός κράτους μέλους ή ενδιαφερόμενης επιχείρησης ή ένωσης επιχειρήσεων.
3. Η δημοσιευόμενη απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο αναφέρει τα συμμετέχοντα μέρη και το ουσιαδές περιεχόμενο της απόφασης. Στην απόφαση αυτή λαμβάνεται επίσης υπόψη το ένομο συμφέρον των επιχειρήσεων για την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου.	3. Η δημοσιευόμενη απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο αναφέρει τα συμμετέχοντα μέρη και το ουσιαδές περιεχόμενο της απόφασης. Στην απόφαση αυτή λαμβάνεται επίσης υπόψη το ένομο συμφέρον των επιχειρήσεων για την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου.

Αιτιολογία

Οι συμβατικές σχέσεις και διαπραγματεύσεις που αφορούν τον πρώτο κρίκο της αλυσίδας διάθεσης των τροφίμων πρέπει να εξαιρούνται από τους κανόνες περί ανταγωνισμού. Πόσω μάλλον δεδομένου ότι στους τομείς του γάλακτος, των γαλακτοκομικών και των σπρωροκηπευτικών [ο τελευταίος βάσει των τροπολογιών στο άρθρο 105 παράγραφοι 2 και 3 του COM(2011) 626] ρυθμίζονται από την ίδια ΚΟΑ. Θεωρούμε ότι αυτή η εξαιρεση είναι απολύτως συμβατή, δεδομένων τόσο των προβλεπόμενων εξαιρέσεων στο άρθρο 101 παράγραφος 3 της Συνθήκης όσο και των εγγυήσεων του τροποποιημένου άρθρου 144 παράγραφοι 2 και 3. Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει —υπό ορισμένες προϋποθέσεις— να υπάρχει η δυνατότητα εισαγωγής τιμών αναφοράς για την αγορά κατά τη διαδικασία διάθεσης στο εμπόριο. Στις τιμές αυτές θα συνεκτιμώνται το κόστος παραγωγής, η προσφορά, η ζήτηση, η εξέλιξη των τιμών, καθώς και άλλοι ιστορικοί, δομικοί ή συγκυριακοί παράγοντες που τις επηρεάζουν. Το σκεπτικό της καθιέρωσής τους δεν έχει να κάνει με την επιθυμία επιβολής απαιτήσεων, αλλά προκειμένου οι επαγγελματίες να τις λαμβάνουν υπόψη κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικών με τις αγοραπωλησίες.

Τροπολογία 8

Τροποποίηση του άρθρου 155 παράγραφος 5

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
5. Η Ένωση συμμετέχει κατά 50 % στη χρηματοδότηση των δαπανών που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη για τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1.	5. Η Ένωση συμμετέχει κατά 50 % στη χρηματοδότηση των δαπανών που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη για τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ωστόσο, όσον αφορά τους τομείς του βοείου κρέατος, του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, του χοιρείου κρέατος και του αιγοπροβείου κρέατος, η Ένωση συμμετέχει κατά 60 % στη χρηματοδότηση των εν λόγω δαπανών σε περίπτωση καταπολέμησης του αφθώδους πυρετού.	Ωστόσο, όσον αφορά τους τομείς του βοείου κρέατος, του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, του χοιρείου κρέατος και του αιγοπροβείου κρέατος, η Ένωση συμμετέχει κατά 60 % στη χρηματοδότηση των εν λόγω δαπανών σε περίπτωση καταπολέμησης του αφθώδους πυρετού, <u>καθώς και εξάλειψης των νόσων που θα προβλέπονται στα εγκεκριμένα για κάθε κράτος μέλος προγράμματα.</u>

Αιτιολογία

Κρίνουμε αναγκαίο τα προγράμματα για την καταπολέμηση, την πρόληψη και την εξάλειψη διαπιστωμένων ζωνοδόσων, τα οποία εφαρμόζονται ήδη στα κράτη μέλη, να υπάγονται στο ίδιο καθεστώς με τα μέτρα για την καταπολέμηση του αφθώδους πυρετού και να χρηματοδοτούνται επίσης κατά 60 % από την ΕΕ.

COM(2011) 625 final/3

Τροπολογία 9

Τροποποίηση του άρθρου 9 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Δεν χορηγείται καμία άμεση ενίσχυση σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ή ομάδες φυσικών ή νομικών προσώπων, για τα οποία ισχύει κάποιο από τα ακόλουθα:	1. Δεν χορηγείται —και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταβίβασης— καμία άμεση ενίσχυση σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ή ομάδες φυσικών ή νομικών προσώπων, για τα οποία ισχύει κάποιο από τα ακόλουθα:
α) το ετήσιο ποσό των άμεσων ενισχύσεων είναι μικρότερο από το 5 % των συνολικών εσόδων που απέκτησαν από μη γεωργικές δραστηριότητες κατά το πλέον πρόσφατο οικονομικό έτος· ή	α) το ετήσιο ποσό των άμεσων ενισχύσεων είναι μικρότερο από το 5 % των συνολικών εσόδων που απέκτησαν από μη γεωργικές δραστηριότητες κατά το πλέον πρόσφατο οικονομικό έτος· ή άτομα που δεν συμμετέχουν, τακτικά ή ευκαιριακά, στη διαχείριση και στις εργασίες μιας εκμετάλλευσης· τα κριτήρια προσδιορισμού της συμμετοχής αυτής επαφίενται στην κρίση των κρατών μελών·
β) οι γεωργικές τους εκτάσεις είναι κυρίως εκτάσεις διατηρούμενες σε κατάσταση κατάλληλη για βοσκή ή καλλιέργεια και στις εκτάσεις αυτές δεν ασκούν την ελάχιστη δραστηριότητα που έχει θεσπιστεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ).	β) <u>τα ποσά των άμεσων ενισχύσεων υπερβαίνουν τις 10.000 EUR για άτομα των οποίων τα έσοδα από μη γεωργικές δραστηριότητες είναι πάνω από το 75 % των συνολικών τους εσόδων·</u>
	β) γ) οι γεωργικές τους εκτάσεις είναι κυρίως εκτάσεις διατηρούμενες σε κατάσταση κατάλληλη για βοσκή ή καλλιέργεια και στις εκτάσεις αυτές δεν ασκούν την ελάχιστη δραστηριότητα που έχει θεσπιστεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Τροπολογία 10

Τροποποίηση του άρθρου 11 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Το ποσό των άμεσων ενισχύσεων που πρόκειται να χορηγηθούν σε γεωργό σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό σε ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος μειώνεται ως εξής:	Το ποσό των άμεσων ενισχύσεων που πρόκειται να χορηγηθούν σε γεωργό σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό σε ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος, <u>συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων υπέρ γεωργικών πρακτικών επωφελών για το κλίμα και το περιβάλλον, σύμφωνα με το άρθρο 29,</u> μειώνεται ως εξής:

Αιτιολογία

Επειδή οι ενισχύσεις για γεωργικές πρακτικές επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον συνδέονται με την πράξη της παραγωγής, η συνεκτίμησή τους στα μέτρα της σταδιακής μείωσης και επιβολής ανώτατου ορίου ενίσχυσης οφείλεται στη μέριμνα για δικαιοτέρα κατανομή των ενισχύσεων.

Τροπολογία 11

Τροποποίηση του άρθρου 14 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Ευελιξία μεταξύ των πυλώνων	Ευελιξία μεταξύ των πυλώνων
1. Πριν την 1η Αυγούστου 2013, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να διαθέσουν ως πρόσθετη στήριξη για μέτρα στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτείται στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [...] [RDR] έως το 10 % των ετήσιων εθνικών ανώτατων ορίων για τα ημερολογιακά έτη 2014 έως 2019 όπως ορίζονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού. Κατά συνέπεια, το αντίστοιχο ποσό δεν θα διατίθεται πλέον για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων. Η απόφαση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο κοινοποιείται στην Επιτροπή μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στο εν λόγω εδάφιο. Το ποσοστό που κοινοποιείται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο είναι το ίδιο για τα έτη που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.	1. Πριν την 1η Αυγούστου 2013, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να διαθέσουν ως πρόσθετη στήριξη για μέτρα στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτείται στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [...] [RDR] έως το 10 % των ετήσιων εθνικών ανώτατων ορίων για τα ημερολογιακά έτη 2014 έως 2019 όπως ορίζονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού. Κατά συνέπεια, το αντίστοιχο ποσό δεν θα διατίθεται πλέον για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων. Η απόφαση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο κοινοποιείται στην Επιτροπή μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στο εν λόγω εδάφιο. Το ποσοστό που κοινοποιείται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο είναι το ίδιο για τα έτη που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο. <u>Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20 του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να διαθέσουν αυτά τα ποσά για τις περιφέρειες, σύμφωνα με τα αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια που καθορίζονται για την κατανομή του ανώτατου ορίου στα πλαίσια του ΕΓΤΑΑ.</u>

Αιτιολογία

Σε περίπτωση διάθεσης των πόρων για την αγροτική ανάπτυξη, έχει νόημα να προβλεφθεί η κατανομή σύμφωνα με τα κριτήρια κατανομής που καθορίζονται στον δεύτερο πυλώνα. Είναι χρήσιμο να προβλέπεται ευελιξία στο σύστημα. Για παράδειγμα, αν μια περιοχή ορίζεται «πεδιάδα της Λομβαρδίας» με ανώτατο εθνικό όριο, μπορεί να είναι ενδιαφέρον, για τις περιφέρειες που αποτελούν μέρος της, να διατεθεί μέρος των πόρων στα προγράμματά τους αγροτικής ανάπτυξης, για να εφαρμοστούν οι πολιτικές στον τομέα.

Τροπολογία 12

Τροποποίηση του άρθρου 22 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν τη δυνατότητα που προβλέπεται στην παράγραφο 2 χρησιμοποιούν το μέρος του ανώτατου ορίου που απομένει μετά την εφαρμογή της εν λόγω παραγράφου για την αύξηση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε περιπτώσεις που η συνολική αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης που κατέχει γεωργός στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 είναι χαμηλότερη από τη συνολική αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων ειδικών δικαιωμάτων τα οποία είχε στις 31 Δεκεμβρίου 2013 στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 73/2009. Προς αυτόν το σκοπό, η εθνική ή περιφερειακή μοναδιαία αξία κάθε δικαιώματος ενίσχυσης του οικείου γεωργού αυξάνεται με μερίδιο της διαφοράς μεταξύ της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων ειδικών δικαιωμάτων τα οποία κατέχει ο γεωργός στις 31 Δεκεμβρίου 2013 στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 73/2009.	3. Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν τη δυνατότητα που προβλέπεται στην παράγραφο 2 χρησιμοποιούν το μέρος του ανώτατου ορίου που απομένει μετά την εφαρμογή της εν λόγω παραγράφου για την αύξηση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε περιπτώσεις που η συνολική αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης που κατέχει γεωργός στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 είναι χαμηλότερη από τη συνολική αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων ειδικών δικαιωμάτων τα οποία είχε στις 31 Δεκεμβρίου 2013 και χρησιμοποιήθηκαν για την πληρωμή της ενιαίας αίτησης 2013, στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 73/2009. Προς αυτόν το σκοπό, η εθνική ή περιφερειακή μοναδιαία αξία κάθε δικαιώματος ενίσχυσης του οικείου γεωργού αυξάνεται με μερίδιο της διαφοράς μεταξύ της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων ειδικών δικαιωμάτων τα οποία κατέχει ο γεωργός στις 31 Δεκεμβρίου 2013 στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 73/2009.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Για τον υπολογισμό της αύξησης, ένα κράτος μέλος μπορεί να λάβει επίσης υπόψη τη στήριξη που χορηγείται το ημερολογιακό έτος 2013 δυνάμει του άρθρου 52, του άρθρου 53 παράγραφος 1 και του άρθρου 68 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 υπό την προϋπόθεση ότι αυτό το κράτος μέλος έχει αποφασίσει να μην εφαρμόσει την προαιρετική συνδεδεμένη στήριξη δυνάμει του τίτλου IV του παρόντος κανονισμού στους αντίστοιχους τομείς. Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, ένας γεωργός θεωρείται ότι κατέχει δικαιώματα ενίσχυσης στις 31 Δεκεμβρίου 2013 όταν κατά την ημερομηνία αυτή του έχουν χορηγηθεί ή μεταβιβασθεί οριστικώς δικαιώματα ενίσχυσης.	Για τον υπολογισμό της αύξησης, ένα κράτος μέλος μπορεί να λάβει επίσης υπόψη τη στήριξη που χορηγείται το ημερολογιακό έτος 2013 δυνάμει του άρθρου 52, του άρθρου 53 παράγραφος 1 και του άρθρου 68 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 υπό την προϋπόθεση ότι αυτό το κράτος μέλος έχει αποφασίσει να μην εφαρμόσει την προαιρετική συνδεδεμένη στήριξη δυνάμει του τίτλου IV του παρόντος κανονισμού στους αντίστοιχους τομείς. Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, ένας γεωργός θεωρείται ότι κατέχει δικαιώματα ενίσχυσης στις 31 Δεκεμβρίου 2013 όταν κατά την ημερομηνία αυτή του έχουν χορηγηθεί ή μεταβιβασθεί οριστικώς δικαιώματα ενίσχυσης.

Αιτιολογία

Η τροπολογία εισάγει τροποποίηση στο άρθρο 22 παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο. Κατά τον καθορισμό των τίτλων του 2014, θα υπάρχουν οι μηχανισμοί για τη μεταφορά των τίτλων από τους μη ενεργούς γεωργούς στους ενεργούς γεωργούς. Η ημερομηνία της 31ης Δεκεμβρίου θα μπορούσε να προσφέρεται για απάτη. Είναι σκόπιμο να οριστεί η κατοχή των τίτλων βάσει των τίτλων του χαρτοφυλακίου που χρησιμοποιήθηκε για την πληρωμή της ενιαίας αίτησης του 2013.

Τροπολογία 13

Τροποποίηση του άρθρου 22 παράγραφος 5

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Από την περίοδο αιτήσεων 2019 το αργότερο, το σύνολο των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε ένα κράτος μέλος ή, στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20, σε μια περιφέρεια θα έχει ενιαία μοναδιαία αξία.	Από την περίοδο αιτήσεων 2019 το αργότερο, το σύνολο των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε ένα κράτος μέλος ή, στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20, σε μια περιφέρεια θα έχει ενιαία μοναδιαία αξία. <u>Εντός τριών ετών από την εφαρμογή της μεταρρύθμισης, η Επιτροπή προτείνει ενιαίο χρονοδιάγραμμα για τη σύγκλιση των δικαιωμάτων ενίσχυσης στην ΕΕ των 27.</u>

Αιτιολογία

Η Επιτροπή προτείνει τη σύγκλιση εντός των κρατών μελών, αλλά δεν θέτει καμία προθεσμία ούτε όρο για τη σύγκλιση μεταξύ των κρατών μελών.

Τροπολογία 14

Νέο άρθρο πριν από το άρθρο 29

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<u>Η δυνατότητα εφαρμογής της ενίσχυσης για γεωργικές πρακτικές επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον σε περιφερειακό επίπεδο, όπως προβλέπεται στα άρθρα 20 και 29, μπορεί να οδηγήσει στη σύναψη εδαφικών συμβάσεων που θα συνυπογράφονται από τις περιφερειακές αρχές και από ομάδες γεωργών, εντός του ανωτάτου ορίου του 30 % που προβλέπεται στο άρθρο 33. Οι εδαφικές συμβάσεις καθιστούν δυνατή την παρότρυνση ανάληψης ειδικών δράσεων, που διεξάγονται συλλογικά στις επιλέξιμες γεωργικές εκτάσεις, με στόχο τη βελτίωση της κατάστασης των υδάτινων πόρων, την ανάπτυξη της βιοποικιλότητας, τη βελτίωση των εδαφών, σε συνάρτηση με τις τοπικές ιδιαιτερότητες και στη βάση κοινών και μετρήσιμων στόχων.</u>

Τροπολογία 15

Νέο άρθρο πριν το άρθρο 29

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
	<u>Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ένα «σχέδιο πρωτεϊνών» για τις ελαι-οπρωτεϊνούχες καλλιέργειες που αρμόζουν καλύτερα στις τοπι-κές εδαφικές και κλιματικές συνθήκες, εντός του ανωτάτου ορίου του 30 % που προβλέπεται στο άρθρο 33.</u>

Τροπολογία 16

Τροποποίηση του άρθρου 29 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Γενικοί κανόνες 1. Οι γεωργοί που δικαιούνται ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1 ασκούν στα επιλέξιμα εκτάριά τους όπως καθορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 τις ακόλουθες γεωργικές πρακτικές που είναι επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον: α) να έχουν τρεις διαφορετικές καλλιέργειες στην αρόσιμη γη τους, όπου η αρόσιμη γη του γεωργού καλύπτει περισσό-τερα από 3 εκτάρια και δεν χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου για παραγωγή χορτονομών (σπαρμένων ή αυτοφυών), δεν είναι εξ ολοκλήρου ακαλλιέργητη ή δεν έχει καλλιεργηθεί εξ ολοκλήρου με καλλιέργειες κάτω από το νερό για σημα-ντικό τμήμα του έτους· β) να διατηρούν τους υφιστάμενους μόνιμους βοσκοτόπους στην εκμετάλλευσή τους· και γ) να διαθέτουν περιοχή οικολογικής εστίασης στη γεωργική τους έκταση.	Γενικοί κανόνες 1. Οι γεωργοί που δικαιούνται ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1 ασκούν στα επιλέξιμα εκτάριά τους όπως καθορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 τις ακόλουθες γεωργικές πρακτικές που είναι επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον: α) να έχουν τρεις διαφορετικές καλλιέργειες στην αρόσιμη γη τους, όπου η αρόσιμη γη του γεωργού καλύπτει περισσό-τερα από 3 εκτάρια και δεν χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου για παραγωγή χορτονομών (σπαρμένων ή αυτοφυών), δεν είναι εξ ολοκλήρου ακαλλιέργητη ή δεν έχει καλλιεργηθεί εξ ολοκλήρου με καλλιέργειες κάτω από το νερό για σημα-ντικό τμήμα του έτους· β) να διατηρούν τους υφιστάμενους μόνιμους βοσκοτόπους στην εκμετάλλευσή τους· και γ) να διαθέτουν περιοχή οικολογικής εστίασης στη γεωργική τους έκταση. <u>2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι διατάξεις αυτές μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο προσαρμογής για τους γεωργούς που έχουν συνάψει εδαφική σύμβαση όπως αυτή που αναφέρεται στο άρθρο 29, με στόχο, ειδικότερα, τη μείωση των εισροών (λιπάσματα, φυτοφάρμακα ...) και των υδάτινων πόρων για άρδευση, τη βελτίωση της δέσμευσης οξειδίων του άνθρακα στο έδαφος και τον περιορισμό των κινδύνων διάβρωσης και αλάτωσης των εδαφών.</u>

Τροπολογία 17

Τροποποίηση του άρθρου 29 παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Οι γεωργοί που συμμορφώνονται με τους όρους που ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 όσον αφορά τη βιολογική γεωργία δικαιού-νται αυτομάτως την ενίσχυση που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο. Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται μόνο στις μονάδες μιας εκμε-τάλλευσης που χρησιμοποιούνται για βιολογική παραγωγή σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007.	4. Οι γεωργοί που συμμορφώνονται με τους όρους που ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 όσον αφορά τη βιολογική γεωργία δικαιού-νται αυτομάτως την ενίσχυση που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο. <u>Αυτό ισχύει επίσης τόσο για τους γεωργούς των οποίων η γη βρίσκεται σε αναγνωρισμένες από τα κράτη μέλη —σε περιφε-ρειακό ή εθνικό επίπεδο— προστατευόμενες ζώνες οικολογι-κού χαρακτήρα, όσο και για τους γεωργούς που έχουν ανα-λάβει γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις στο πλαίσιο των προ-γραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης.</u> Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται μόνο στις μονάδες μιας εκμε-τάλλευσης που χρησιμοποιούνται για βιολογική παραγωγή σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007.

Τροπολογία 18

Τροποποίηση του άρθρου 30

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Διαφοροποίηση καλλιεργειών 1. Όταν η αρόσιμη γη του γεωργού καλύπτει περισσότερα από 3 εκτάρια και δεν χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου για παραγωγή χορτονομών (σπαρμένων ή αυτοφυών), δεν είναι εξ ολοκλήρου ακαλλιεργητή ή δεν έχει καλλιεργηθεί εξ ολοκλήρου με καλλιέργειες κάτω από το νερό για σημαντικό τμήμα του έτους, η καλλiέργεια σε αρόσιμη γη θα αποτελείται από τουλάχιστον τρεις διαφορετικές καλλιέργειες. Καμία από τις τρεις αυτές καλλιέργειες δεν θα καλύπτει λιγότερο από το 5 % της αρόσιμης γης και η κύρια καλλiέργεια δεν θα υπερβαίνει το 70 % της αρόσιμης γης. 2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για τη θέσπιση του ορισμού της έννοιας «καλλiέργεια» και των κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του ακριβούς υπολογισμού των μεριδίων για διαφορετικές καλλiέργειες.	Διαφοροποίηση καλλιεργειών 1. Όταν η αρόσιμη γη του γεωργού καλύπτει περισσότερα από 3 εκτάρια και δεν χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου για παραγωγή χορτονομών (σπαρμένων ή αυτοφυών), δεν είναι εξ ολοκλήρου ακαλλιεργητή ή δεν έχει καλλιεργηθεί εξ ολοκλήρου με καλλiέργειες κάτω από το νερό για σημαντικό τμήμα του έτους, η καλλiέργεια σε αρόσιμη γη θα αποτελείται από τουλάχιστον τρεις διαφορετικές καλλiέργειες. Καμία από τις τρεις αυτές καλλiέργειες δεν θα καλύπτει λιγότερο από το 5 % της αρόσιμης γης και η κύρια καλλiέργεια δεν θα υπερβαίνει το 70 % της αρόσιμης γης. 2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 για τη θέσπιση του ορισμού της έννοιας «καλλiέργεια» και των κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του ακριβούς υπολογισμού των μεριδίων για διαφορετικές καλλiέργειες. <u>3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι διατάξεις αυτές μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο προσαρμογής για τους γεωργούς που έχουν συνάψει εδαφική σύμβαση όπως αυτή που αναφέρεται στο άρθρο 29.</u>

Τροπολογία 19

Τροποποίηση του άρθρου 32 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Οι γεωργοί μεριμνούν ώστε τουλάχιστον το 7 % των επιλέξιμων εκταρίων τους, όπως ορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2, εξαιρουμένων εκτάσεων εντός μονίμων βοσκοτόπων, να είναι περιοχή οικολογικής εστίασης όπως ακαλλιεργητες εκτάσεις, αναβαθμίδες, χαρακτηριστικά του τοπίου, ζώνες ανάσχεσης και αναδασωμένες περιοχές όπως ορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο ii).	Οι γεωργοί μεριμνούν ώστε τουλάχιστον το 7 % των επιλέξιμων εκταρίων τους, <u>όπως ορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2, εξαιρουμένων εκτάσεων εντός μονίμων βοσκοτόπων</u> , να είναι περιοχή οικολογικής εστίασης όπως ακαλλιεργητες εκτάσεις, αναβαθμίδες, χαρακτηριστικά του τοπίου, ζώνες ανάσχεσης, <u>μόνιμοι βοσκότοποι και αναδασωμένες περιοχές όπως ορίζονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο ii).</u> <u>Όταν έχει υπογραφεί εδαφική σύμβαση, όπως αυτή που αναφέρεται στο άρθρο 29, μεταξύ των τοπικών αρχών και μιας ομάδας γεωργών, το μέγιστο ποσοστό του 7 % μπορεί να υπολογίζεται επί της συνολικής έκτασης που καλύπτεται από τη σύμβαση. Μπορεί να υπάρξει συγκέντρωση μεταξύ γεωργικών εκμεταλλεύσεων.</u>

Αιτιολογία

Από αγρονομικής και περιβαλλοντικής πλευράς, το μέγεθος της εκμετάλλευσης δεν είναι το κατάλληλο επίπεδο για τον καθορισμό ενός ποσοστού εκτάσεων οικολογικού ενδιαφέροντος και αποδεικνύεται επαχδές για τους γεωργούς. Το ποσοστό αυτό θα πρέπει να καθοριστεί σε επίπεδο μιας ομάδας εκμεταλλεύσεων ή σε μικρής κλίμακας αγροτικές περιοχές, μέσω ενός μηχανισμού συγκέντρωσης που μπορεί να οδηγήσει σε ένα μέσο συνολικό ποσοστό.

Τροπολογία 20

Τροποποίηση του άρθρου 33 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Άρθρο 33 Δημοσιονομικές διατάξεις 1. Για τη χρηματοδότηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το 30 % του ετήσιου εθνικού ανώτατου ορίου που ορίζεται στο παράρτημα II.	Άρθρο 33 Δημοσιονομικές διατάξεις 1. Για τη χρηματοδότηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το 30 % του ετήσιου εθνικού ανώτατου ορίου που ορίζεται στο παράρτημα II. <u>Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν διαφορετική χρηματοδότηση για τις περιφερειακές ζώνες, όπως αυτές ορίζονται δυνάμει του ίδιου άρθρου.</u>

Αιτιολογία

Η πρόβλεψη διαφορετικών ορίων χρηματοδότησης των μέτρων περιβαλλοντικού προσανατολισμού παρέχει μεγαλύτερη ευελιξία και επικουρικότητα κατά την εφαρμογή.

Τροπολογία 21

Τροποποίηση του άρθρου 34

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Γενικοί κανόνες 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν ενίσχυση σε γεωργούς που δικαιούνται ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1 και των οποίων οι εκμεταλλεύσεις βρίσκονται ολικά ή μερικά σε περιοχές με φυσικούς περιορισμούς που ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [RDR]. 2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν τη χορήγηση της ενίσχυσης που ορίζεται στην παράγραφο 1 σε όλες τις περιοχές που υπάγονται στην παράγραφο αυτή, ή εναλλακτικά, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, τον περιορισμό της ενίσχυσης σε ορισμένες από τις περιοχές που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [RDR]. 3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και της εφαρμογής της αρχής της δημοσιονομικής πειθαρχίας, της σταδιακής μείωσης και της επιβολής ανώτατου ορίου, των γραμμικών μειώσεων όπως προβλέπονται στο άρθρο 7 και ενδεχόμενων μειώσεων και αποκλεισμών που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 65 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [HZR], η ενίσχυση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 χορηγείται ετησίως ανά επιλέξιμο εκτάριο που βρίσκεται στις περιοχές στις οποίες τα κράτη μέλη αποφάσισαν να χορηγήσουν ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 2 και καταβάλλεται κατόπιν ενεργοποίησης των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε αυτά τα εκτάρια τα οποία κατέχει ο οικείος γεωργός. 4. Η ενίσχυση ανά εκτάριο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται με τη διαίρεση του ποσού που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 35 διά του αριθμού των επιλέξιμων εκταρίων που δηλώνονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 τα οποία βρίσκονται στις περιοχές στις οποίες τα κράτη μέλη αποφάσισαν να χορηγήσουν ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. 5. Επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν την ενίσχυση που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με τους όρους που θεσπίζονται στην παρούσα παράγραφο. Σε αυτήν την περίπτωση, τα κράτη μέλη ορίζουν τις περιφέρειες σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια όπως τα στοιχεία φυσικού περιορισμού τους και τις γεωπονικές συνθήκες. Τα κράτη μέλη υποδιαιρούν τα εθνικά ανώτατα όρια του άρθρου 35 παράγραφος 1 μεταξύ των περιφερειών με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Η ενίσχυση σε περιφερειακό επίπεδο υπολογίζεται με τη διαίρεση του περιφερειακού ανώτατου ορίου που υπολογίζεται σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο δια του αριθμού επιλέξιμων εκταρίων που δηλώνονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 και που βρίσκονται σε περιοχές για τις οποίες τα κράτη μέλη έχουν αποφασίσει τη χορήγηση ενίσχυσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.	Γενικοί κανόνες 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν ενίσχυση σε γεωργούς που δικαιούνται ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1 και των οποίων οι εκμεταλλεύσεις βρίσκονται ολικά ή μερικά σε περιοχές με φυσικούς περιορισμούς που ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [RDR]. 2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν τη χορήγηση της ενίσχυσης που ορίζεται στην παράγραφο 1 σε όλες τις περιοχές που υπάγονται στην παράγραφο αυτή, ή εναλλακτικά, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, τον περιορισμό της ενίσχυσης σε ορισμένες από τις περιοχές που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [RDR]. 3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και της εφαρμογής της αρχής της δημοσιονομικής πειθαρχίας, της σταδιακής μείωσης και της επιβολής ανώτατου ορίου, των γραμμικών μειώσεων όπως προβλέπονται στο άρθρο 7 και ενδεχόμενων μειώσεων και αποκλεισμών που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 65 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [HZR], η ενίσχυση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 χορηγείται ετησίως ανά επιλέξιμο εκτάριο που βρίσκεται στις περιοχές στις οποίες τα κράτη μέλη αποφάσισαν να χορηγήσουν ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 2 και καταβάλλεται κατόπιν ενεργοποίησης των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε αυτά τα εκτάρια τα οποία κατέχει ο οικείος γεωργός. 4. Η ενίσχυση ανά εκτάριο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται με τη διαίρεση του ποσού που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 35 διά του αριθμού των επιλέξιμων εκταρίων που δηλώνονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 τα οποία βρίσκονται στις περιοχές στις οποίες τα κράτη μέλη αποφάσισαν να χορηγήσουν ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. 5. <u>Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα</u> να εφαρμόζουν την ενίσχυση που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο σε περιφερειακό επίπεδο, σύμφωνα με τους όρους που θεσπίζονται στην παρούσα παράγραφο. Σε αυτήν την περίπτωση, τα κράτη μέλη ορίζουν τις περιφέρειες σύμφωνα με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια όπως τα στοιχεία φυσικού περιορισμού τους και τις γεωπονικές συνθήκες. Τα κράτη μέλη υποδιαιρούν τα εθνικά ανώτατα όρια του άρθρου 35 παράγραφος 1 μεταξύ των περιφερειών με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Η ενίσχυση σε περιφερειακό επίπεδο υπολογίζεται με τη διαίρεση του περιφερειακού ανώτατου ορίου που υπολογίζεται σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο δια του αριθμού επιλέξιμων εκταρίων που δηλώνονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 και που βρίσκονται σε περιοχές για τις οποίες τα κράτη μέλη έχουν αποφασίσει τη χορήγηση ενίσχυσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Αιτιολογία

Να υπάρχει δυνατότητα εφαρμογής ανά περιφέρεια, υπό την έννοια του άρθρου 20.

Τροπολογία 22

Τροποποίηση του άρθρου 35 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Για τη χρηματοδότηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 34, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν, μέχρι την 1η Αυγούστου 2013, να χρησιμοποιούν έως το 5 % του ετήσιου εθνικού ανώτατου ορίου που ορίζεται στο παράρτημα II.	1. Για τη χρηματοδότηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 34, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν, μέχρι την 1η Αυγούστου 2013, να χρησιμοποιούν έως το 5 % 10 % του ετήσιου εθνικού ανώτατου ορίου που ορίζεται στο παράρτημα II.

Αιτιολογία

Κατά την περίοδο 2007-2013, ο μηχανισμός στήριξης προς τις μειονεκτικές περιοχές ανέρχεται σε 12,6 δισ. ευρώ. Ο διπλασιασμός του προτεινόμενου ποσού, σε 10 % των εθνικών κονδυλίων, ήτοι 31,7 δισεκατομμύρια ευρώ, θα αντιπροσωπεύει σημαντική εξισορρόπηση υπέρ των μειονεκτικών περιοχών ή περιοχών που υπόκεινται σε φυσικούς περιορισμούς.

Τροπολογία 23

Τροποποίηση του άρθρου 36 παράγραφοι 1 και 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Τα κράτη μέλη χορηγούν ετήσια ενίσχυση σε γεωργούς νεαρής ηλικίας οι οποίοι δικαιούνται ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1.	1. Τα κράτη μέλη χορηγούν ετήσια ενίσχυση σε <u>νεοεγκατεστημένους γεωργούς νεαρής ηλικίας</u> οι οποίοι δικαιούνται ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως «γεωργοί νεαρής ηλικίας» νοούνται:	2. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, ως « γεωργοί νεαρής ηλικίας <u>νεοεγκατεστημένοι</u> » νοούνται:
α) φυσικά πρόσωπα που δημιουργούν για πρώτη φορά γεωργική εκμετάλλευση ως επικεφαλής της εκμετάλλευσης ή οι οποίοι έχουν ήδη εγκατασταθεί κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της πρώτης υποβολής αίτησης για το καθεστώς βασικής ενίσχυσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 73 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [HΖR], και	α) φυσικά πρόσωπα που δημιουργούν για πρώτη φορά γεωργική εκμετάλλευση ως επικεφαλής της εκμετάλλευσης ή οι οποίοι έχουν ήδη εγκατασταθεί κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της πρώτης υποβολής αίτησης για το καθεστώς βασικής ενίσχυσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 73 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [HΖR], και
β) οι οποίοι είναι ηλικίας μικρότερης από 40 έτη κατά τη στιγμή υποβολής της αίτησης που προβλέπεται στο στοιχείο α).	β) <u>οι οποίοι είναι ηλικίας μικρότερης από 40 έτη κατά τη στιγμή υποβολής της αίτησης που προβλέπεται στο στοιχείο α).</u>

Τροπολογία 24

Τροποποίηση του άρθρου 38 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να χορηγούν συνδεδεμένη στήριξη σε γεωργούς σύμφωνα με όρους που θεσπίζονται στο παρόν κεφάλαιο.	1. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να χορηγούν συνδεδεμένη στήριξη σε γεωργούς σύμφωνα με όρους που θεσπίζονται στο παρόν κεφάλαιο.
Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγείται στους ακόλουθους τομείς και παραγόμενα είδη: σιτηρά, ελαιούχοι σπόροι, πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, όσπρια, λινάρι, κάνναβη, ρύζι, καρποί με κέλυφος, άμυλο πατάτας, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, σπόροι, κρέας αιγοπροβάτων, βόειο κρέας, ελαιόλαδο, μεταξοσκώληκες, αποξηραμένη χορτονομή, λυκίσκος, ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμο και κιχώριο, σπωροκηπευτικά, δασύλλια περιοδικής υλοτόμησης.	Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγείται στους ακόλουθους τομείς και παραγόμενα είδη: σιτηρά, ελαιούχοι σπόροι, πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, όσπρια, λινάρι, κάνναβη, ρύζι, καρποί με κέλυφος, άμυλο πατάτας, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, σπόροι, κρέας αιγοπροβάτων, βόειο κρέας, ελαιόλαδο, μεταξοσκώληκες, αποξηραμένη χορτονομή, λυκίσκος, ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμο και κιχώριο, σπωροκηπευτικά, δασύλλια περιοδικής υλοτόμησης, γεωργικά προϊόντα που προορίζονται για αλυσίδες με επίσημη πιστοποίηση ποιότητας, συμπεριλαμβανομένων των βιολογικών καλλιεργειών. Μπορούν, ενδεχομένως, να καθορίζουν τα ίδια επιπλέον τομείς στους οποίους θα χορηγείται συνδεδεμένη στήριξη.

Αιτιολογία

Η συνδεδεμένη στήριξη είναι αναγκαία από οικονομικής και εδαφικής πλευράς προκειμένου να εξασφαλιστούν τα επίπεδα παραγωγής των ενδιαφερόμενων αλυσίδων.

Τροπολογία 25

Τροποποίηση του άρθρου 38 παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγηθεί μόνο στον βαθμό που απαιτείται για τη δημιουργία κινήτρου για τη διατήρηση των τρεχόντων επιπέδων παραγωγής στις περιοχές αυτές.	4. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγηθεί μόνο στον βαθμό που απαιτείται για τη δημιουργία κινήτρου για τη διατήρηση των τρεχόντων επιπέδων παραγωγής στις περιοχές αυτές, <u>κυρίως στις περιοχές με φυσικούς περιορισμούς, όπως οι νησιωτικές και οι εξόχως απόκεντρες περιοχές, καθώς και υπέρ παραγωγικών τομέων που προωθούν την απασχόληση.</u>

Αιτιολογία

Η συνδεδεμένη στήριξη είναι αναγκαία από οικονομικής και εδαφικής πλευράς προκειμένου να εξασφαλιστούν τα επίπεδα παραγωγής των ενδιαφερόμενων περιοχών.

Τροπολογία 26

Τροποποίηση του άρθρου 38 παράγραφος 5

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Γενικοί κανόνες 1. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να χορηγούν συνδεδεμένη στήριξη σε γεωργούς σύμφωνα με όρους που θεσπίζονται στο παρόν κεφάλαιο. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγείται στους ακόλουθους τομείς και παραγόμενα είδη: σιτηρά, ελαιούχοι σπόροι, πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, όσπρια, λινάρι, κάνναβη, ρύζι, καρποί με κέλυφος, άμυλο πατάτας, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, σπόροι, κρέας αιγοπροβάτων, βόειο κρέας, ελαιόλαδο, μεταξοσκώληκες, αποξηραμένη χορτονομή, λυκίσκος, ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμο και κичώριο, σπωροκηπευτικά, δασύλλια περιοδικής υλοτόμησης. 2. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγείται μόνο σε τομείς ή σε περιοχές κράτους μέλους όπου συγκεκριμένοι τύποι γεωργικής δραστηριότητας ή συγκεκριμένοι γεωργικοί τομείς συναντούν ορισμένες δυσκολίες και είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για οικονομικούς ή/και κοινωνικούς ή/και περιβαλλοντικούς λόγους. 3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί επίσης να χορηγείται σε γεωργούς οι οποίοι κατέχουν, στις 31 Δεκεμβρίου 2013, τα δικαιώματα ενίσχυσης που χορηγούνται σύμφωνα με το τμήμα 2 του κεφαλαίου 3 του τίτλου III και το άρθρο 71γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.1782/2003 και σύμφωνα με το άρθρο 60 και το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 65 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.73/2009· και οι οποίοι δεν έχουν επιλέξει εκτάρια για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο 1 του τίτλου III του παρόντος κανονισμού. 4. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγηθεί μόνο στον βαθμό που απαιτείται για τη δημιουργία κινήτρου για τη διατήρηση των τρεχόντων επιπέδων παραγωγής στις περιοχές αυτές. 5. Η συνδεδεμένη στήριξη λαμβάνει τη μορφή ετήσιας ενίσχυσης, χορηγείται εντός καθορισμένων ποσοτικών ορίων και βασίζεται σε καθορισμένες περιοχές και αποδόσεις ή σε σταθερό αριθμό ζώων. 6. Οποιαδήποτε συνδεδεμένη στήριξη χορηγείται δυνάμει του παρόντος άρθρου πρέπει να συνάδει με άλλα μέτρα και πολιτικές της Ένωσης.	Γενικοί κανόνες 1. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να χορηγούν συνδεδεμένη στήριξη σε γεωργούς σύμφωνα με όρους που θεσπίζονται στο παρόν κεφάλαιο. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγείται στους ακόλουθους τομείς και παραγόμενα είδη: σιτηρά, ελαιούχοι σπόροι, πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, όσπρια, λινάρι, κάνναβη, ρύζι, καρποί με κέλυφος, άμυλο πατάτας, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, σπόροι, κρέας αιγοπροβάτων, βόειο κρέας, ελαιόλαδο, μεταξοσκώληκες, αποξηραμένη χορτονομή, λυκίσκος, ζαχαρότευτλα, ζαχαροκάλαμο και κичώριο, σπωροκηπευτικά, δασύλλια περιοδικής υλοτόμησης. 2. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγείται μόνο σε τομείς ή σε περιοχές κράτους μέλους όπου συγκεκριμένοι τύποι γεωργικής δραστηριότητας ή συγκεκριμένοι γεωργικοί τομείς συναντούν ορισμένες δυσκολίες και είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για οικονομικούς ή/και κοινωνικούς ή/και περιβαλλοντικούς λόγους. 3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί επίσης να χορηγείται σε γεωργούς οι οποίοι κατέχουν, στις 31 Δεκεμβρίου 2013, τα δικαιώματα ενίσχυσης που χορηγούνται σύμφωνα με το τμήμα 2 του κεφαλαίου 3 του τίτλου III και το άρθρο 71γ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.1782/2003 και σύμφωνα με το άρθρο 60 και το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 65 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.73/2009· και οι οποίοι δεν έχουν επιλέξει εκτάρια για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης στο πλαίσιο του καθεστώτος βασικής ενίσχυσης, όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο 1 του τίτλου III του παρόντος κανονισμού. 4. Η συνδεδεμένη στήριξη μπορεί να χορηγηθεί μόνο στον βαθμό που απαιτείται για τη δημιουργία κινήτρου για τη διατήρηση των τρεχόντων επιπέδων παραγωγής στις περιοχές αυτές. <u>5. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν διαφορετική χρηματοδότηση για τις περιφερειακές ζώνες που ορίζονται με την έννοια του ίδιου άρθρου.</u> 5. Η συνδεδεμένη στήριξη λαμβάνει τη μορφή ετήσιας ενίσχυσης, χορηγείται εντός καθορισμένων ποσοτικών ορίων και βασίζεται σε καθορισμένες περιοχές και αποδόσεις ή σε σταθερό αριθμό ζώων. 6. Οποιαδήποτε συνδεδεμένη στήριξη χορηγείται δυνάμει του παρόντος άρθρου πρέπει να συνάδει με άλλα μέτρα και πολιτικές της Ένωσης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
7. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να θεσπίζει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 της Συνθήκης για:	8. 7. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να θεσπίζει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 55 της Συνθήκης για:
α) τους όρους για τη χορήγηση της στήριξης που αναφέρεται στο παρόν κεφάλαιο,	α) τους όρους για τη χορήγηση της στήριξης που αναφέρεται στο παρόν κεφάλαιο,
β) κανόνες για τον ειρμό με άλλα μέτρα της Ένωσης και για τη σώρευση της στήριξης.	β) κανόνες για τον ειρμό με άλλα μέτρα της Ένωσης και για τη σώρευση της στήριξης.

Αιτιολογία

Να δοθεί η δυνατότητα εφαρμογής ανά περιφέρειες, υπό την έννοια του άρθρου 20.

Τροπολογία 27

Τροποποίηση του άρθρου 47

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Γενικοί κανόνες	Γενικοί κανόνες
1. Οι γεωργοί που κατέχουν δικαιώματα ενίσχυσης που χορηγούνται το 2014 δυνάμει του άρθρου 21 και οι οποίοι πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 μπορούν να επιλέξουν τη συμμετοχή σε ένα απλουστευμένο καθεστώς σύμφωνα με τους όρους που θεσπίζονται στον παρόντα τίτλο, αναφερόμενο εφεξής ως «καθεστώς μικροκαλλιεργητών»	1. Οι γεωργοί που κατέχουν δικαιώματα ενίσχυσης που χορηγούνται το 2014 δυνάμει του άρθρου 21 και οι οποίοι πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 μπορούν να επιλέξουν τη συμμετοχή σε ένα απλουστευμένο καθεστώς σύμφωνα με τους όρους που θεσπίζονται στον παρόντα τίτλο, αναφερόμενο εφεξής ως «καθεστώς μικροκαλλιεργητών»
2. Οι ενισχύσεις στο πλαίσιο του καθεστώτος μικροκαλλιεργητών αντικαθιστούν τις ενισχύσεις που πρόκειται να χορηγηθούν δυνάμει των τίτλων III και IV.	2. Οι ενισχύσεις στο πλαίσιο του καθεστώτος μικροκαλλιεργητών αντικαθιστούν τις ενισχύσεις που πρόκειται να χορηγηθούν δυνάμει των τίτλων III και IV.
3. Οι γεωργοί που συμμετέχουν στο καθεστώς μικροκαλλιεργητών εξαιρούνται από τις γεωργικές δραστηριότητες που θεσπίζονται στο κεφάλαιο 2 του τίτλου III.	3. Οι γεωργοί που συμμετέχουν στο καθεστώς μικροκαλλιεργητών εξαιρούνται από τις γεωργικές δραστηριότητες που θεσπίζονται στο κεφάλαιο 2 του τίτλου III.
4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μην καταβάλλεται ενίσχυση σε γεωργούς οι οποίοι, αποδεδειγμένως, μετά την ημερομηνία δημοσίευσης της πρότασης της Επιτροπής για τον παρόντα κανονισμό, διαιρούν την εκμετάλλευσή τους με μόνο σκοπό να απολαύουν του καθεστώτος μικροκαλλιεργητών. Αυτό ισχύει επίσης σε γεωργούς των οποίων οι εκμεταλλεύσεις προήλθαν από τέτοια διαίρεση.	4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μην καταβάλλεται ενίσχυση σε γεωργούς οι οποίοι, αποδεδειγμένως, μετά την ημερομηνία δημοσίευσης της πρότασης της Επιτροπής για τον παρόντα κανονισμό, διαιρούν την εκμετάλλευσή τους με μόνο σκοπό να απολαύουν του καθεστώτος μικροκαλλιεργητών. Αυτό ισχύει επίσης σε γεωργούς των οποίων οι εκμεταλλεύσεις προήλθαν από τέτοια διαίρεση.
	<u>5. Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 20, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν διαφορετική χρηματοδότηση για τις περιφερειακές ζώνες που ορίζονται με την έννοια του ίδιου άρθρου.</u>

Αιτιολογία

Να δοθεί η δυνατότητα εφαρμογής ανά περιφέρειες, υπό την έννοια του άρθρου 20.

Τροπολογία 28

Τροποποίηση του άρθρου 48

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Συμμετοχή	Συμμετοχή
Οι γεωργοί που επιθυμούν να συμμετάσχουν στο καθεστώς μικροκαλλιεργητών υποβάλλουν αίτηση έως τις 15 Οκτωβρίου 2014.	Οι γεωργοί που επιθυμούν να συμμετάσχουν στο καθεστώς μικροκαλλιεργητών υποβάλλουν αίτηση έως τις 15 Οκτωβρίου 2014.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Οι γεωργοί που δεν έχουν υποβάλει αίτηση για συμμετοχή στο καθεστώς μικροκαλλιεργητών έως τις 15 Οκτωβρίου 2014 ή οι οποίοι αποφασίζουν να αποσυρθούν από αυτό μετά την ημερομηνία αυτή, ή επελέγησαν για στήριξη βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [...] [RDR] δεν θα έχουν πλέον δικαίωμα συμμετοχής στο εν λόγω καθεστώς.	Οι γεωργοί που δεν έχουν υποβάλει αίτηση για συμμετοχή στο καθεστώς μικροκαλλιεργητών έως τις 15 Οκτωβρίου 2014 <u>μπορούν να αναθεωρήσουν την επιλογή τους μέχρι τις 15 Οκτωβρίου του 2016 το αργότερο. Οι γεωργοί που δεν έχουν προσχωρήσει στο καθεστώς μικροκαλλιεργητών μέχρι τις 15 Οκτωβρίου 2016 το αργότερο ή οι οποίοι αποφασίζουν να αποσυρθούν από αυτό μετά τις αντίστοιχες προθεσμίες του 2014 και του 2016 την ημερομηνία αυτή, ή οι οποίοι επελέγησαν για στήριξη βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [...] [RDR] δεν θα έχουν πλέον δικαίωμα συμμετοχής στο εν λόγω καθεστώς.</u>

COM(2011) 627 final/3

Τροπολογία 29

Τροποποίηση του άρθρου 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Το ΕΙΤΑΑ θα συμβάλλει στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» προωθώντας τη βιώσιμη αγροτική ανάπτυξη σε ολόκληρη την Ένωση κατά τρόπο συμπληρωματικό ως προς τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής (εφεξής «ΚΓΠ»), της πολιτικής συνοχής και της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Θα συμβάλλει σε έναν εδαφικά και περιβαλλοντικά πιο ισορροπημένο, φιλικό στο περιβάλλον, ανθεκτικό στην αλλαγή του κλίματος και καινοτόμο γεωργικό τομέα στην Ένωση.	Το ΕΙΤΑΑ θα συμβάλλει στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» <u>στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής αγροτικής ανάπτυξης</u> , προωθώντας τη βιώσιμη αγροτική ανάπτυξη σε ολόκληρη την Ένωση κατά τρόπο συμπληρωματικό ως προς τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής (εφεξής «ΚΓΠ»); <u>και κατά τρόπο συντονισμένο και συμπληρωματικό με την πολιτική συνοχής και την κοινή αλιευτική πολιτική της πολιτικής συνοχής και της κοινής αλιευτικής πολιτικής.</u> Θα συμβάλλει σε έναν εδαφικά και περιβαλλοντικά πιο ισορροπημένο, φιλικό στο περιβάλλον, ανθεκτικό στην αλλαγή του κλίματος και καινοτόμο γεωργικό τομέα στην Ένωση.

Αιτιολογία

Μια πραγματική στρατηγική αγροτικής ανάπτυξης είναι αναγκαία σε ολόκληρη την ΕΕ. Η στρατηγική αυτή απουσιάζει από τις προτάσεις της Επιτροπής. Θα πρέπει συνεπώς να εφαρμοστεί από κάθε κράτος μέλος στο πλαίσιο των συμφωνιών εταιρικής σχέσης, και με βάση την απαίτηση μιας ισορροπημένης εδαφικής ανάπτυξης.

Τροπολογία 30

Τροποποίηση του άρθρου 5 ψηφίο 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(1) προώθηση της μεταφοράς γνώσεων και της καινοτομίας στη γεωργία, τη δασοκομία και τις αγροτικές περιοχές με έμφαση στους ακόλουθους τομείς:	(1) προώθηση της μεταφοράς γνώσεων και της καινοτομίας στη γεωργία, τη δασοκομία και τις αγροτικές περιοχές με έμφαση στους ακόλουθους τομείς, <u>για τους οποίους κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να δαπανά τουλάχιστον το 10 % της συνολικής συμμετοχής του ΕΙΤΑΑ:</u>
α) προώθηση της καινοτομίας και της βάσης γνώσεων στις αγροτικές περιοχές·	α) προώθηση της <u>κλαδικής</u> καινοτομίας και της βάσης γνώσεων στις αγροτικές περιοχές·
β) ενίσχυση των δεσμών μεταξύ γεωργίας και δασοκομίας και έρευνας και καινοτομίας·	β) ενίσχυση των δεσμών μεταξύ γεωργίας και δασοκομίας και έρευνας και καινοτομίας·
γ) προώθηση της δια βίου μάθησης και της επαγγελματικής κατάρτισης στους τομείς της γεωργίας και της δασοκομίας·	γ) προώθηση της δια βίου μάθησης και της επαγγελματικής κατάρτισης στους τομείς της γεωργίας και της δασοκομίας·

Αιτιολογία

Αυτή η προσπάθεια για την προώθηση της γεωργικής έρευνας είναι σύμφωνη με μια καλύτερη μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής γεωργίας, τόσο από οικονομικής, όσο και από οικολογικής απόψεως. Ανταποκρίνεται δε σε μια ισχυρή προσδοκία εκ μέρους των αγροτών αλλά και γενικότερα των ευρωπαίων πολιτών, οι οποίοι ζητούν υγιεινά τρόφιμα καλής ποιότητας και επιθυμούν τη διαφύλαξη του περιβάλλοντος. Για τον αρτιότερο συνυπολογισμό των φυσικών πόρων και της κλιματικής αλλαγής, η χορήγηση του 10 % στην καινοτομία

αντιστοιχεί σε 1,45 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Συγκριτικώς, το 30 % που διατίθενται για τα μέτρα περιβαλλοντικού προσανατολισμού στο πλαίσιο του πρώτου πυλώνα αντιστοιχεί σε 13,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Η πρόκληση του περιβάλλοντος απαιτεί μια μεγαλύτερη ερευνητική προσπάθεια υπέρ της αγρονομικής καινοτομίας. Η επιπλέον αυτή προσπάθεια είναι ιδιαίτερα απαραίτητη για να αντιμετωπισθεί η πρόκληση της κλιματικής αλλαγής, τα αποτελέσματα της οποίας θα επιφέρουν τελικώς μετατόπιση των παραδοσιακών ζωνών παραγωγής.

Τροπολογία 31

Τροποποίηση του άρθρου 5 ψηφίο 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(2) ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας όλων των τύπων γεωργίας και ενίσχυση της βιωσιμότητας των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, με έμφαση στους ακόλουθους τομείς:	(2) ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας όλων των τύπων γεωργίας και ενίσχυση της βιωσιμότητας των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, με έμφαση στους ακόλουθους τομείς:
α) διευκόλυνση της αναδιάρθρωσης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που αντιμετωπίζουν σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα, κυρίως των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με χαμηλό βαθμό συμμετοχής στην αγορά, των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με προσανατολισμό στην αγορά σε συγκεκριμένους τομείς και των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που χρειάζεται να διαφοροποιηθούν ως προς τη γεωργία·	α) διευκόλυνση της αναδιάρθρωσης <u>και του εκσυγχρονισμού</u> των γεωργικών εκμεταλλεύσεων <u>που αντιμετωπίζουν σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα, κυρίως των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με χαμηλό βαθμό συμμετοχής στην αγορά, των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με προσανατολισμό στην αγορά σε συγκεκριμένους τομείς και των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που χρειάζεται να διαφοροποιηθούν ως προς τη γεωργία</u>
β) διευκόλυνση της ανανέωσης των γενεών στο γεωργικό τομέα.	β) διευκόλυνση της ανανέωσης των γενεών στο γεωργικό τομέα.

Τροπολογία 32

Τροποποίηση του άρθρου 5 ψηφίο 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(6) προώθηση της κοινωνικής ένταξης, της μείωσης της φτώχειας και της οικονομικής ανάπτυξης στις αγροτικές περιοχές, με έμφαση στους ακόλουθους τομείς:	(6) προώθηση της κοινωνικής ένταξης, της μείωσης της φτώχειας και της οικονομικής ανάπτυξης στις αγροτικές περιοχές, με έμφαση στους ακόλουθους τομείς:
α) διευκόλυνση της διαφοροποίησης, της δημιουργίας νέων μικρών επιχειρήσεων και της δημιουργίας θέσεων εργασίας·	α) διευκόλυνση <u>ενίσχυση</u> της οικονομικής διαφοροποίησης, της δημιουργίας νέων μικρών επιχειρήσεων και της δημιουργίας θέσεων εργασίας·
β) προώθηση της τοπικής ανάπτυξης στις αγροτικές περιοχές·	β) προώθηση της τοπικής ανάπτυξης στις αγροτικές περιοχές·
γ) ενίσχυση της προσβασιμότητας, της χρήσης και της ποιότητας των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ) στις αγροτικές περιοχές.	γ) ενίσχυση της προσβασιμότητας της χρήσης και της ποιότητας των <u>νέων τεχνολογιών και των τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ), καθώς και της χρήσης και της ποιότητάς τους στις αγροτικές περιοχές</u> .
	δ) <u>διευκόλυνση της εγκατάστασης των νέων —ιδίως των γυναικών— στις αγροτικές περιοχές, μέσω της προαγωγής δραστηριοτήτων που διευκολύνουν τον συνδυασμό του οικογενειακού με τον επαγγελματικό βίο.</u>

Τροπολογία 33

Τροποποίηση του άρθρου 7

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης	Προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης
1. Το ΕΓΤΑΑ δραστηριοποιείται στα κράτη μέλη μέσω προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης. Τα εν λόγω προγράμματα υλοποιούν μια στρατηγική ώστε να επιτευχθούν οι προτεραιότητες της Ένωσης για την αγροτική ανάπτυξη μέσω μιας δέσμης μέτρων που ορίζονται στον τίτλο ΙΙΙ, για την επίτευξη των οποίων θα επιδιωχθεί η ενίσχυση του ΕΓΤΑΑ.	1. Το ΕΓΤΑΑ δραστηριοποιείται στα κράτη μέλη μέσω προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης. Τα εν λόγω προγράμματα υλοποιούν μια στρατηγική ώστε να επιτευχθούν οι προτεραιότητες της Ένωσης για την αγροτική ανάπτυξη μέσω μιας δέσμης μέτρων που ορίζονται στον τίτλο ΙΙΙ, για την επίτευξη των οποίων θα επιδιωχθεί η ενίσχυση του ΕΓΤΑΑ.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει είτε ένα ενιαίο πρόγραμμα για ολόκληρη την επικράτεια του είτε μια δέσμη περιφερειακών προγραμμάτων.	2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει είτε ένα ενιαίο πρόγραμμα για ολόκληρη την επικράτεια του είτε μια δέσμη περιφερειακών προγραμμάτων. <u>Τα κράτη που υποβάλουν περιφερειακά προγράμματα μπορούν ωστόσο να αναθέσουν τον προγραμματισμό και την εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων σε εθνικά προγράμματα· σε αυτή την περίπτωση, τα περιφερειακά προγράμματα δεν μπορούν να συμπεριλάβουν τα μέτρα που αποτελούν αντικείμενο του εθνικού προγράμματος.</u>
3. Τα κράτη μέλη με περιφερειακά προγράμματα μπορούν επίσης να υποβάλλουν προς έγκριση ένα εθνικό πλαίσιο που περιλαμβάνει κοινά στοιχεία των εν λόγω προγραμμάτων χωρίς ξεχωριστές πιστώσεις από τον προϋπολογισμό.	3. Τα κράτη μέλη με περιφερειακά προγράμματα μπορούν επίσης να υποβάλλουν προς έγκριση ένα εθνικό πλαίσιο που περιλαμβάνει κοινά στοιχεία των εν λόγω προγραμμάτων χωρίς ξεχωριστές πιστώσεις από τον προϋπολογισμό.

Αιτιολογία

Με την τροπολογία αυτή επιτρέπεται η διατήρηση ενός άμεσου περιφερειακού προγραμματισμού για την αγροτική ανάπτυξη, με παράλληλη εξακολούθηση της εφαρμογής ορισμένων μέτρων σε εθνικό επίπεδο (λ.χ. των μέτρων που προβλέπονται στη δέσμη για τη διαχείριση κινδύνων, άρθρο 37), ούτως ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότερη εφαρμογή των μέτρων εθνικού επιπέδου, δεδομένου ότι απαιτείται ένας κατάλληλος όγκος πόρων και ομοιογενείς διατυπώσεις εφαρμογής, που να μην στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό. Εξάλλου, ο αμοιβαίος αποκλεισμός των μέτρων που εφαρμόζονται μέσω των εθνικών και μέσω των περιφερειακών προγραμμάτων αντιστοίχως, παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εξασφαλίζει ότι δεν θα υπάρχουν επικαλύψεις των παρεμβάσεων και των χρηματοδοτήσεων.

Τροπολογία 34

Τροποποίηση του άρθρου 8 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλάβουν στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης θεματικά υποπρογράμματα που συμβάλλουν στις προτεραιότητες της Ένωσης για την αγροτική ανάπτυξη, με σκοπό την αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών που διαπιστώθηκαν, ιδίως σε σχέση με:	1. Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλάβουν στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης θεματικά υποπρογράμματα που συμβάλλουν στις προτεραιότητες της Ένωσης για την αγροτική ανάπτυξη, με σκοπό την αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών που διαπιστώθηκαν, ιδίως σε σχέση με:
α) τους νέους γεωργούς·	α) τους νέους γεωργούς <u>νεαρής ηλικίας</u> ·
β) τις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο·	β) τις μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο·
γ) τις ορεινές περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 2·	γ) τις ορεινές περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 2·
δ) τις βραχείες αλυσίδες εφοδιασμού.	δ) τις βραχείες αλυσίδες εφοδιασμού· :
Ένας ενδεικτικός κατάλογος των μέτρων και των ειδών δράσεων με ιδιαίτερη σημασία για κάθε θεματικό υποπρόγραμμα περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙΙ.	ε) <u>την ανάπτυξη και την προώθηση γεωργικής παραγωγής με επίσημη πιστοποίηση ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της βιολογικής γεωργίας·</u> στ) <u>τη γεωργία στις περιαστικές περιοχές.</u> Ένας ενδεικτικός κατάλογος των μέτρων και των ειδών δράσεων με ιδιαίτερη σημασία για κάθε θεματικό υποπρόγραμμα περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Τροπολογία 35

Τροποποίηση του άρθρου 21 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
3. Οι επενδύσεις βάσει της παραγράφου 1 είναι επιλέξιμες για στήριξη εάν οι σχετικές δράσεις υλοποιούνται σύμφωνα με τα προγράμματα ανάπτυξης των δήμων αγροτικών περιοχών και των βασικών υπηρεσιών τους, όπου τέτοια προγράμματα υφίστανται, και είναι σύμφωνες με την στρατηγική τοπικής ανάπτυξης εφόσον αυτή υπάρχει.	3. Οι επενδύσεις βάσει της παραγράφου 1 είναι επιλέξιμες για στήριξη εάν οι σχετικές δράσεις υλοποιούνται σύμφωνα με τα προγράμματα ανάπτυξης των δήμων αγροτικών περιοχών και των βασικών υπηρεσιών τους, όπου τέτοια προγράμματα υφίστανται, και <u>ή εάν</u> είναι σύμφωνες με <u>την οποιαδήποτε άλλη</u> στρατηγική τοπικής ανάπτυξης εφόσον αυτή υπάρχει .

Αιτιολογία

Σε κάθε περίπτωση, οι συγκεκριμένες επενδύσεις πρέπει να συμφωνούν με τα προγράμματα ανάπτυξης των τοπικών αρχών και με τις βασικές υπηρεσίες για τις αγροτικές περιοχές, έτσι ώστε να είναι εξασφαλισμένη η αποτελεσματική χρήση των επενδύσεων και η ένταξή τους στα αναπτυξιακά σχέδια των τοπικών αρχών.

Τροπολογία 36

Τροποποίηση του άρθρου 29 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Οι ενισχύσεις για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα χορηγούνται σε γεωργούς, ομάδες γεωργών ή άλλους διαχειριστές γης που αναλαμβάνουν, σε εθελοντική βάση, να διεξάγουν δράσεις που συνίστανται σε μία ή περισσότερες δεσμεύσεις για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα σε γεωργική γη. Εφόσον αυτό δικαιολογείται δεόντως για την επίτευξη περιβαλλοντικών στόχων, οι ενισχύσεις για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα μπορούν να χορηγούνται και σε άλλους διαχειριστές γης ή ομάδες άλλων διαχειριστών γης.	2. Οι ενισχύσεις για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα χορηγούνται σε γεωργούς, ομάδες γεωργών ή άλλους διαχειριστές γης που αναλαμβάνουν, σε εθελοντική βάση, να διεξάγουν δράσεις που συνίστανται σε μία ή περισσότερες δεσμεύσεις για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα σε γεωργική γη . Εφόσον αυτό δικαιολογείται δεόντως για την επίτευξη περιβαλλοντικών στόχων, οι ενισχύσεις για τη γεωργία, το περιβάλλον και το κλίμα μπορούν να χορηγούνται και σε άλλους διαχειριστές γης ή ομάδες άλλων διαχειριστών γης.

Αιτιολογία

Ο περιορισμός αυτών των μέτρων στη «γεωργική γη» πρέπει να διαγραφεί, δεδομένου ότι θα θέσει σε κίνδυνο σημαντικούς περιβαλλοντικούς και κλιματικούς στόχους. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, για τα βοσκοτόπια τα οποία δεν θεωρούνται γεωργική γη και τα γεωργο-περιβαλλοντικά μέτρα για λίμνες, έλη και παρόχθιες ζώνες.

Τροπολογία 37

Τροποποίηση του άρθρου 46 παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
2. Οι επιλέξιμες δαπάνες περιορίζονται: α) στην κατασκευή, απόκτηση, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδοτικής μίσθωσης, ή βελτίωση ακίνητης περιουσίας· β) στην αγορά ή στη χρηματοδοτική μίσθωση με δυνατότητα αγοράς νέων μηχανημάτων και εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, μέχρι την αγοραστική αξία του περιουσιακού στοιχείου· γ) σε γενικές δαπάνες συνδεόμενες με τις δαπάνες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), όπως αμοιβές αρχιτεκτόνων, μηχανικών και συμβούλων, δαπάνες για μελέτες σκοπιμότητας, απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή αδειών.	2. Οι επιλέξιμες δαπάνες περιορίζονται: α) στην κατασκευή, απόκτηση, συμπεριλαμβανομένης της χρηματοδοτικής μίσθωσης, ή βελτίωση ακίνητης περιουσίας· β) στην αγορά ή στη χρηματοδοτική μίσθωση με δυνατότητα αγοράς νέων μηχανημάτων και εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένου του λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, μέχρι την αγοραστική αξία του περιουσιακού στοιχείου· γ) <u>στις επενδύσεις για την κατασκευή ή τον εκσυγχρονισμό αρδευτικών εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται σε σχέδια ή προγράμματα των κρατών μελών ή των περιφερειών και των οποίων τα πορίσματα της διεξοδικής περιβαλλοντικής εκτίμησης κρίνονται θετικά, ως προς την ποιότητα αλλά και την ποσότητα των υδάτων·</u> δ) σε γενικές δαπάνες συνδεόμενες με τις δαπάνες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), όπως αμοιβές αρχιτεκτόνων, μηχανικών και συμβούλων, δαπάνες για μελέτες σκοπιμότητας, απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή αδειών.

Τροπολογία 38

Τροποποίηση του άρθρου 64 παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Η Επιτροπή προβαίνει, με εκτελεστική πράξη, στην ετήσια κατανομή ανά κράτος μέλος των ποσών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ύστερα από αφαίρεση του ποσού που αναφέρεται στην παράγραφο 2, λαμβάνοντας υπόψη τη μεταφορά κονδυλίων που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. DP/2012. Κατά την ετήσια κατανομή η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη:	4. Η Επιτροπή προβαίνει, με εκτελεστική πράξη, στην ετήσια κατανομή ανά κράτος μέλος των ποσών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ύστερα από αφαίρεση του ποσού που αναφέρεται στην παράγραφο 2, λαμβάνοντας υπόψη τη μεταφορά κονδυλίων που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. DP/2012. Κατά την ετήσια κατανομή η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη:
α) αντικειμενικά κριτήρια συνδεδεμένα με τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 4· και	α) αντικειμενικά κριτήρια συνδεδεμένα με τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 4· και
β) τις προηγούμενες επιδόσεις.	β) τις προηγούμενες επιδόσεις·
	<u>γ) την πληθυσμιακή πυκνότητα·</u>
	<u>δ) το μέγεθος των εκτάσεων ιδιαίτερης περιβαλλοντικής αξίας.</u>

Τροπολογία 39

Τροποποίηση του άρθρου 64 παράγραφος 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
6. Για τους σκοπούς της κατανομής του αποθεματικού επιδόσεων που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΚΣΠ/2012], τα έσοδα για ειδικό προορισμό που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. HR/2012 για το ΕΓΤΑΑ, προστίθεται στα ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΚΣΠ/2012]. Χορηγούνται στα κράτη μέλη ανάλογα με το μερίδιό τους στο συνολικό ποσό ενίσχυσης από το ΕΓΤΑΑ.	6. Για τους σκοπούς της κατανομής του αποθεματικού επιδόσεων που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΚΣΠ/2012], τα έσοδα για ειδικό προορισμό που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. HR/2012 για το ΕΓΤΑΑ, προστίθεται στα ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΚΣΠ/2012]. Χορηγούνται στα κράτη μέλη ανάλογα με το μερίδιό τους στο συνολικό ποσό ενίσχυσης από το ΕΓΤΑΑ.

COM(2011) 628 final

Τροπολογία 40

Τροποποίηση του άρθρου 34 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
1. Μετά την απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση του προγράμματος, καταβάλλεται από την Επιτροπή αρχικό ποσό προχρηματοδότησης για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού. Αυτό το αρχικό ποσό προχρηματοδότησης αντιπροσωπεύει το 4 % της συνεισφοράς του ΕΓΤΑΑ στο σχετικό πρόγραμμα. Μπορεί να κατανεμηθεί σε τρεις το πολύ δόσεις ανάλογα με τον διαθέσιμο προϋπολογισμό. Η πρώτη δόση αντιπροσωπεύει το 2 % της συνεισφοράς του ΕΓΤΑΑ στο σχετικό πρόγραμμα.	1. Μετά την απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση του προγράμματος, καταβάλλεται από την Επιτροπή αρχικό ποσό προχρηματοδότησης για ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού. Αυτό το αρχικό ποσό προχρηματοδότησης αντιπροσωπεύει το 4 % <u>7 %</u> της συνεισφοράς του ΕΓΤΑΑ στο σχετικό πρόγραμμα. Μπορεί να κατανεμηθεί σε τρεις το πολύ δόσεις ανάλογα με τον διαθέσιμο προϋπολογισμό. Η πρώτη δόση αντιπροσωπεύει το 2 % της συνεισφοράς του ΕΓΤΑΑ στο σχετικό πρόγραμμα.

Αιτιολογία

Λόγω της μεγάλης σημασίας και του ευρύτερου αντικτύπου των μέτρων για τις αγροτικές περιοχές (ΕΓΤΑΑ), θα πρέπει το αρχικό ποσό προχρηματοδότησης να παραμείνει στο ισχύον 7 % της συμμετοχής του ΕΓΤΑΑ στο σχετικό πρόγραμμα. Το άρθρο 34 παρ. 1 της πρότασης του δημοσιονομικού κανονισμού προβλέπει πλέον αρχικό ποσό προχρηματοδότησης ύψους μόνο 4 %. Αυτή η σαφής επιδείνωση της ρευστότητας σε επίπεδο προγράμματος θα οδηγήσει σε ανεπιθύμητες καθυστερήσεις στην εφαρμογή των προγραμμάτων στις αγροτικές περιοχές καθώς και σε σημαντική αύξηση της γραφειοκρατίας που συνδέεται με την προχρηματοδότηση.

Τροπολογία 41

Τροποποίηση του άρθρου 43 παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
4. Οι μειώσεις και οι αναστολές βάσει του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των άρθρων 17, 20 και 21 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. ΚΚ/xxx.	4. Οι μειώσεις και οι αναστολές βάσει του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των άρθρων του άρθρου 17, 20 και 21 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. ΚΚ/xxx.
Οι αναστολές που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 20 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. ΚΚ/xxx εφαρμόζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.	Οι αναστολές που αναφέρονται στα άρθρα στο άρθρο 17 και 20 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. ΚΚ/xxx εφαρμόζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Αιτιολογία

Όσον αφορά τα μέτρα που υπάγονται στο ΕΓΤΑΑ, το Κοινό Στρατηγικό Πλαίσιο για τα Διαρθρωτικά Ταμεία, συμπεριλαμβανομένων του ΕΤΠΑ και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), ορίζει ότι οι μειώσεις είναι δυνατές σε περίπτωση που δεν ικανοποιούνται οι εκ των προτέρων όροι (άρθρο 17). Επιπλέον, προβλέπει αποθεματικό επίδοσης ύψους 5 % των διατιθέμενων πόρων, η καταβολή του οποίου εξαρτάται από την επίτευξη των ταχθέντων στόχων (άρθρα 18, 20 και 21). Οι ρυθμίσεις αυτές πρέπει να απορριφθούν, διότι προκαλούν τεράστια αύξηση της γραφειοκρατίας χωρίς να επιτυγχάνεται πρόοδος επί της ουσίας. Η απόρριψη αυτή συνάδει και με τη θέση που διατυπώνει η ΕτΠ στο σχέδιο γνωμοδότησής της σχετικά με το Κοινό Στρατηγικό Πλαίσιο για τα Διαρθρωτικά Ταμεία.

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012.

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Erasmus για όλους»

(2012/C 225/15)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- στηρίζει σθεναρά την προτεινόμενη αύξηση των πόρων του προϋπολογισμού του προγράμματος. Η κατανομή πόρων μεταξύ των τομέων της εκπαίδευσης και του τομέα της νεολαίας θα πρέπει να γίνει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να επωφεληθούν όλοι οι τομείς από μια αύξηση των πόρων του προϋπολογισμού·
- τονίζει τη σημασία της δια βίου μάθησης και, επομένως, την ισότιμη υποστήριξη που προβλέπει το πρόγραμμα για όλες τις ηλικίες και τις μορφές μάθησης·
- θεωρεί ότι η υποστήριξη θα πρέπει να είναι πιο γενναιόδωρη στους τομείς με τις μεγαλύτερες ανάγκες και τον υψηλότερο πιθανό αντίκτυπο. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί σαφής ανακατανομή των κονδυλίων και μάλιστα σε σχέδια που απευθύνονται σε όσους έχουν σήμερα περιορισμένη επαφή με προγράμματα κινητικότητας, δηλ. σχολεία, νέους που βρίσκονται εκτός τυπικής μάθησης και ενήλικες που παρακολουθούν μαθήματα κατάρτισης και επιμόρφωσης·
- είναι της γνώμης ότι, αν μπορέσουν να αντιμετωπιστούν οι μεγάλες προκλήσεις στο τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο, τα άτομα θα είναι έτοιμα για ένα μέλλον που θα χαρακτηρίζεται από συνεχή αλλαγή. Θα έχουν τα εφόδια για δια βίου μάθηση και θα είναι όλο και περισσότεροι εκείνοι που ολοκληρώνουν τις σπουδές τους, διέρχονται από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αξιοποιούν τις ευκαιρίες να περαιώσουν μέρος της εκπαίδευσής τους σε άλλες χώρες της Ευρώπης και θεωρούν όλη την Ευρώπη ως πιθανό τόπο εργασίας·
- αναγνωρίζει ότι η θεσμική συνεργασία εμφανίζει πλεονεκτήματα, ακόμα και σε ό,τι αφορά τα σχέδια κινητικότητας. Όταν η κινητικότητα λαμβάνει χώρα σε θεσμικό πλαίσιο, μπορούν να δημιουργηθούν καλύτερες συνθήκες για υψηλότερη ποιότητα και πιο μακροπρόθεσμο και στρατηγικό αντίκτυπο·
- παραπέμπει στις θετικές εμπειρίες που είχε με τμήματα παλαιότερων προγραμμάτων, όπως π.χ. το πρόγραμμα COMENIUS Regio, τα οποία διευκολύνουν τη συμμετοχή εξωσχολικών φορέων και επιδιώκουν να προωθήσουν την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα των σχολείων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο.

Εισηγήτρια

Η κ. Yoomi RENSTRÖM (SE/PES), Μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου του Önanåker

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του προγράμματος «ERASMUS ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ» - Το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό

COM(2011) 788 final

1. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Οι μεγάλες προκλήσεις**

1. παρατηρεί ότι η Ευρώπη αντιμετωπίζει προκλήσεις που εντάθηκαν ακόμη περισσότερο με τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση. Τα διαρθρωτικά προβλήματα καθίστανται όλο και πιο έκδηλα: χαμηλή αύξηση της παραγωγικότητας, αποκλεισμός μεγάλων ομάδων από την αγορά εργασίας, αυξανόμενη ζήτηση κοινωνικών υπηρεσιών λόγω της γήρανσης του πληθυσμού και δημοσιονομικά ελλείμματα·

2. επισημαίνει ένα βασικό πρόβλημα, που καθίσταται ολοένα και πιο πιεστικό: τα διευρυνόμενα οικονομικά χάσματα, τα οποία αποτελούν πρόκληση για τη δημοκρατία. Όλο και περισσότεροι νέοι περατώνουν σήμερα την εκπαίδευσή τους χωρίς τις απαιτούμενες δεξιότητες για συμμετοχή στη δημοκρατική κοινωνία και για έναν καλό επαγγελματικό βίο χαρακτηριζόμενο από ποικιλία. Η δυνατότητα δια βίου μάθησης για όλους τους πολίτες είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μια ισχυρή δημοκρατία και για τη μελλοντική οικονομική ανάπτυξη. Για να σπάσει ο κύκλος της ανεργίας και του αποκλεισμού, πρέπει να σπάσει και ο κύκλος του διαχωρισμού ανδρών και γυναικών στην αγορά εργασίας·

3. θεωρεί την εκπαίδευση βασικό εργαλείο για να μπορέσει η ΕΕ να ανταπεξέλθει σε αυτές τις μείζονες προκλήσεις και να εξασφαλίσει τη συμμετοχή όλων των πολιτών της στην κοινωνία της γνώσης. Σημειώνει την πρόταση της Επιτροπής για ένα νέο πρόγραμμα που θα αντικαταστήσει και θα συνενώσει τα τρέχοντα προγράμματα στους τομείς της εκπαίδευσης και της νεολαίας. Το πρόγραμμα μπορεί να ενισχύσει την ενωσιακή ιθαγένεια χάρη στην έμφαση που δίνει στην ευρωπαϊκή διάσταση και να προωθήσει την κοινωνική συνοχή, εξασφαλίζοντας την πρόσβαση όλο και περισσότερων ανθρώπων σε υψηλής ποιότητας εκπαίδευση καθόλη τη διάρκεια της ζωής τους. Είναι σημαντικό να μπορούν όλες οι ομάδες-στόχοι των προηγούμενων προγραμμάτων να εξακολουθήσουν να λαμβάνουν επαρκή ενωσιακή στήριξη·

4. υποστηρίζει πλήρως τους δύο πρωταρχικούς στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» που είναι οι πιο σημαντικοί για το προτεινόμενο εκπαιδευτικό πρόγραμμα: 1) τη μείωση του ποσοστού των μαθητών που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο κάτω από το 10 % και 2) την αύξηση του πληθυσμού ηλικίας 30-34 ετών που έχει ολοκληρώσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ποσοστό τουλάχιστον 40 %. Για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να οργανωθεί και να λειτουργεί διαφορετικά από την εποχή όπου το αγαθό της εκπαίδευσης προοριζόταν μόνο για λίγους. Αυτό δημιουργεί νέες απαιτήσεις δράσης σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο, προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα και η προσβασιμότητα της εκπαίδευσης, ώστε να φθάσει σε όλους·

5. φρονεί ότι η μεγάλη πρόκληση της εκπαίδευσης για όλους - η οποία αντικατοπτρίζεται και στην αιτιολογική έκθεση της Επιτροπής - σημαίνει ότι πρέπει να αλλάξει ο τρόπος λειτουργίας των σχολείων. Με την εξασφάλιση ποιοτικής εκπαίδευσης, που αρχίζει από ένα καλά αναπτυγμένο σύστημα παιδικών σταθμών και νηπιαγωγείων, μπορεί να διατηρηθεί και να ενισχυθεί η περιέργεια και η φιλομάθεια των παιδιών από πολύ μικρή ηλικία. Για να προαχθεί η μάθηση καθόλη τη διάρκεια του βίου, δεν αρκεί να υπάρχουν δυνατότητες κατάρτισης, επιμόρφωσης και επαγγελματικού αναπροσανατολισμού σε κάθε στάδιο της ζωής, αλλά απαιτείται μέριμνα και για το πρώτο βήμα της δια βίου μάθησης, που είναι η εκπαίδευση των παιδιών και των νέων·

6. θεωρεί απαραίτητο να εκδημοκρατιστεί η είσοδος στα πανεπιστήμια, ούτως ώστε να είναι προστά σε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Εξάλλου, η μελλοντική αγορά εργασίας θέτει νέες απαιτήσεις, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να συνεχιστούν και να ενταθούν οι προσπάθειες για την καλύτερη αντιστοίχιση των δεξιοτήτων με τις διαθέσιμες θέσεις εργασίας, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό, σε περιφερειακό και σε τοπικό επίπεδο. Είναι, συνεπώς, σημαντικό να διασυνδεθούν οι διάφορες πρωτοβουλίες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και να καταστεί σαφές ότι οι προτεραιότητες του εκπαιδευτικού προγράμματος υποστηρίζουν όλες τις συναφείς πρωτοβουλίες (¹)·

7. πιστεύει ότι, για να μπορέσει το πρόγραμμα να καλύψει όλους τους πολίτες, είναι απαραίτητο ένα ευρύ φάσμα εκπαιδευτικών δυνατοτήτων. Μπορούμε να αναφέρουμε, για παράδειγμα, μεταξύ άλλων, την πλήρη αξιοποίηση της τεχνολογίας (ΤΠΕ), το άνοιγμα των περιφερειακών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ευρείες ομάδες-στόχους και την προώθηση της άτυπης και της μη τυπικής μάθησης για τους νέους και τους ενήλικες, προκειμένου να διευκολυνθεί η επιστροφή τους στην εκπαίδευση, παράλληλα με τη δημιουργία όλων των προϋποθέσεων που απαιτούνται για να ολοκληρώνεται η εκπαίδευση που έχει αρχίσει και να δίδεται η δυνατότητα δια βίου μάθησης.

Οι αρμοδιότητες των αυτοδιοικητικών αρχών

8. επισημαίνει ότι το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή του προγράμματος της ΕΕ για την εκπαίδευση, όπως και των άλλων συναφών ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών. Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, μάλιστα, η ευθύνη για τη γενική και την επαγγελματική εκπαίδευση στο πρωτοβάθμιο και στο δευτεροβάθμιο επίπεδο, όπως και για την εκπαίδευση των ενηλίκων, ανήκει στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές·

(¹) Οι εμβληματικές πρωτοβουλίες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία σε αυτό το πλαίσιο είναι η «Νεολαία σε κίνηση», η «Ατζέντα για νέες δεξιότητες και θέσεις εργασίας», η «Ένωση καινοτομίας» και το «Ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη».

9. σημειώνει ότι οι αυτοδιοικητικές αρχές συντονίζουν την τοπική και την περιφερειακή ανάπτυξη και, επομένως, έχουν συμφέρον να αναπτύξουν τις δεξιότητες του εργατικού δυναμικού. Οι νέες ανάγκες δεξιοτήτων στην αγορά εργασίας εντοπίζονται πρώτα και σαφέστερα στο τοπικό και στο περιφερειακό επίπεδο, όπου μπορεί να εφαρμοστεί μια πραγματική διαδικασία αντιστοίχισης, που να περιλαμβάνει και τη συνεχή επιμόρφωση των ατόμων·

10. επισημαίνει ότι υπάρχουν σήμερα πολλές τοπικές και περιφερειακές συμπράξεις για την προώθηση της καινοτομίας και της τεχνολογίας, στο πλαίσιο των οποίων οι δημόσιες αρχές οι τοπικές επιχειρήσεις, οι οργανώσεις της νεολαίας, τα περιφερειακά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και άλλοι εκπαιδευτικοί φορείς αναπτύσσουν διάφορες μορφές δυνατοτήτων συνεργασίας. Οι συμπράξεις αυτές συμβάλλουν όντως στην αντιστοίχιση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων με τις ανάγκες της κοινωνίας και της εργασίας, καθώς και με τις συγκεκριμένες ανάγκες περιφερειών που αντιμετωπίζουν παρεμφερείς προκλήσεις. Οι εθνικοί οργανισμοί πρέπει, συνεπώς, να επιδιώκουν συνεργασία με αυτές τις συμπράξεις κατά την εφαρμογή του εκπαιδευτικού προγράμματος της ΕΕ, διότι οι εν λόγω συμπράξεις έχουν στρατηγική σημασία, καθώς προωθούν τη διασυνοριακή συνεργασία και τη μεταφορά γνώσης μεταξύ τοπικών και περιφερειακών αρχών·

11. υπογραμμίζει ότι ένας άλλος λόγος για τον οποίο πρέπει να εξασφαλιστεί η ευρεία συμμετοχή των αυτοδιοικητικών αρχών στα εκπαιδευτικά προγράμματα είναι ένα σημαντικό στοιχείο δημοκρατίας: η δυνατότητα των ατόμων να συμμετάσχουν, να αναπτυχθούν και να στηρίξουν το μέλλον της δημοκρατικής κοινωνίας·

12. επισημαίνει ότι το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο είναι επίσης τα πλέον αρμόδια για τους νεοαμφικνυόμενους μετανάστες, επειδή τους βοηθούν να ενταχθούν στη χώρα υποδοχής. Η εκπαίδευση, τόσο των παιδιών όσο και των ενηλίκων, έχει ζωτική σημασία σε αυτό το πλαίσιο. Η κατάσταση μπορεί να διαφέρει ευρέως σε κάθε χώρα·

Γενικές παρατηρήσεις για το προτεινόμενο πρόγραμμα

13. παρατηρεί ότι το πρόγραμμα της ΕΕ για την εκπαίδευση, την κατάρτιση και τη νεολαία («Erasmus για όλους») αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης και της μάθησης και στην προαγωγή της ευρωπαϊκής τους διάστασης μέσω της διεθνοποίησης. Η ΕτΠ επικροτεί αυτόν τον γενικό στόχο και θεωρεί τις προτάσεις της Επιτροπής καλή βάση για την επίτευξη πραγματικών αλλαγών. Η αύξηση των ανταλλαγών θα επιτύχει ευρύτερη διάδοση των καλών ιδεών και μεθόδων και θα συμβάλει στις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό των εκπαιδευτικών συστημάτων·

14. πιστεύει ότι το πρόγραμμα μπορεί να συμβάλει πολύ στις προσπάθειες για την κινητοποίηση όλων των ενδιαφερόμενων φορέων προκειμένου να επισπευσθούν οι αλλαγές των εκπαιδευτικών συστημάτων και της εργασίας όσον αφορά τους νέους, να καλυφθούν οι ανάγκες της νέας οικονομίας της γνώσης και να υλοποιηθούν οι κοινοτικοί στόχοι της συμμετοχής και της ευθύνης των ατόμων στην κοινωνία·

15. υπογραμμίζει ότι οι περίοδοι γενικής εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης και πρακτικής άσκησης στο εξωτερικό είναι

ιδιαίτερα αποτελεσματικές μέθοδοι που βοηθούν τα άτομα να αποκτήσουν και να μεταδώσουν χρήσιμες εμπειρίες για τη συνέχιση της κατάρτισης και της επαγγελματικής τους ζωής. Με τη χρήση των δεξιοτήτων σε ένα νέο περιβάλλον δεν αναπτύσσονται μόνο οι ειδικές και οι γενικές γνώσεις, αλλά και η αυτονομία και η ικανότητα επικοινωνίας·

16. έχει την πεποίθηση ότι οι διαπολιτισμικές δεξιότητες, οι γλωσσικές δεξιότητες και η διεθνής γνώση θα αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία σε αυτούς τους καιρούς της αυξανόμενης παγκοσμιοποίησης και διασυνοριακής δικτύωσης όλων των τομέων της ζωής και της εργασίας·

17. συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η κινητικότητα και τα διεθνή σχέδια βοηθούν τους νέους να αποκτήσουν βαθύτερη αίσθηση της ευρωπαϊκής ταυτότητας και της ευρωπαϊκής ιδιανότητας και να συμβάλλουν στην καταπολέμηση της ξενοφοβίας·

18. επαναλαμβάνει πως είναι πεπεισμένη ότι πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα για να εξασφαλιστεί η ίση πρόσβαση στην κινητικότητα όλων των ομάδων-στόχων που αφορά το πρόγραμμα, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση της περιφέρειας από την οποία προέρχονται ⁽²⁾ και τουλάχιστον για όσα άτομα ζουν σε αραιοκατοικημένες περιοχές, σε νησιά, σε ορεινές και σε εξόχως απόκεντρες περιοχές·

19. είναι της γνώμης ότι, αν μπορέσουν να αντιμετωπιστούν οι μεγάλες προκλήσεις στο τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο, τα άτομα θα είναι έτοιμα για ένα μέλλον που θα χαρακτηρίζεται από συνεχή αλλαγή. Θα έχουν τα εφόδια για δια βίου μάθηση και θα είναι όλο και περισσότεροι εκείνοι που ολοκληρώνουν τις σπουδές τους, φοιτούν σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αξιοποιούν τις ευκαιρίες να περατώσουν μέρος της εκπαίδευσής τους σε άλλες χώρες της Ευρώπης και θεωρούν όλη την Ευρώπη ως πιθανό τόπο εργασίας.

Οι πολλαπλοί στόχοι και ο ευρύς ρόλος της εκπαίδευσης

20. επικροτεί πλήρως τον στόχο της βελτίωσης των γνώσεων, των δεξιοτήτων και της πείρας των ατόμων, προκειμένου να διευκολυνθεί η είσοδός τους στην αγορά εργασίας και να βελτιωθεί η απασχολησιμότητά τους. Επισημαίνει, εντούτοις, ότι η εκπαίδευση δεν πρέπει να αποσκοπεί μόνο στη βελτίωση της απασχολησιμότητας, αλλά και στον γενικό στόχο της ανάπτυξης ολόκληρης της προσωπικότητας κάθε ατόμου. Τονίζει επίσης τη σημασία της δια βίου μάθησης και, επομένως, την ισότιμη υποστήριξη που προβλέπει το πρόγραμμα για όλες τις ηλικίες και τις μορφές μάθησης·

21. επισημαίνει ότι η εκπαίδευση θα πρέπει να ενθαρρύνει επίσης τη δημιουργικότητα και την καινοτομική ικανότητα του ατόμου και να το εμπλουτίζει τόσο πνευματικά όσο και κοινωνικά. Σε εποχές οικονομικής κρίσης με υψηλή ανεργία, εύκολα εστιάζει κανείς στον ρόλο που διαδραματίζει η εκπαίδευση στη βελτίωση της απασχολησιμότητας. Η ΕτΠ υπογραμμίζει, ωστόσο, ότι, ακόμη και σε περιόδους κρίσης, δεν παύει να είναι αναγκαία η θετική μακροπρόθεσμη ανάπτυξη, ώστε στο μέλλον η Ευρώπη να γίνει ισχυρότερη.

(2) CdR 290/2011 fin

Πρέπει, συνεπώς, να προαχθεί μια σφαιρική παιδεία, που να λαμβάνει υπόψη το άτομο στην ολότητά του, και να αναπτυχθούν συστήματα μάθησης για καθόλη τη διάρκεια του βίου.

22. θεωρεί απαραίτητο να αντιμετωπίζεται και η επαγγελματική εκπαίδευση ως στοιχείο της δια βίου μάθησης. Οι έννοιες της γνώσης και της επιμόρφωσης έχουν εδώ μεγάλη σημασία, καθώς ο κόσμος της εργασίας έχει σήμερα μεγαλύτερες απαιτήσεις, π.χ. όσον αφορά τις γλωσσικές δεξιότητες. Είναι σημαντικό να ενθυμούμεθα ότι η επαγγελματική κατάρτιση καλύπτει πολύ ευρύ πεδίο και ότι διαδραματίζει σημαντικό ρόλο τόσο στην κοινωνική ενσωμάτωση ανθρώπων που βρίσκονται σε ευάλωτες καταστάσεις όσο και στην αριστεία σε διάφορους επαγγελματικούς τομείς.

23. σημειώνει ότι ένα βασικό καθήκον των τοπικών και των περιφερειακών φορέων είναι η προώθηση της δημιουργικότητας και της καινοτομικής ικανότητας των νέων και η παροχή ευκαιριών για την πνευματική και την κοινωνική τους ανάπτυξη. Πρόκειται για παράγοντες ζωτικής σημασίας για την προσωπική χειραφέτηση και την κοινωνική ένταξη των νέων. Για την επίτευξή του απαιτούνται, μεταξύ των άλλων, μέτρα που επιτρέπουν στους νέους να συνδυάζουν την εκπαίδευση με την επαγγελματική σταδιοδρομία και την οικογενειακή ζωή.

24. υπογραμμίζει ότι τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν είναι μόνον οργανισμοί μάθησης, αλλά και σημαντικοί παράγοντες περιφερειακής ανάπτυξης και μοχλοί μελλοντικής καινοτομίας. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει, συνεπώς, να εκσυγχρονιστεί. Η ΕτΠ διαβίβασε στην Επιτροπή τις απόψεις της σχετικά με τις αλλαγές που απαιτούνται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση τον Φεβρουάριο του 2012 (3). Είναι σημαντικό να συνδεθούν σαφώς οι τρεις συνιστώσες του τριγώνου της γνώσης: εκπαίδευση, έρευνα και καινοτομία. Η σύνδεση αυτή ενισχύει, αλλά και ενισχύεται από το περιφερειακό επίπεδο. Για την επίτευξή της απαιτείται συνεργασία του τοπικού, του περιφερειακού, του εθνικού και του ευρωπαϊκού επιπέδου, μεταξύ άλλων μέσω τοπικών και περιφερειακών συμπράξεων.

25. φρονεί ότι η εκπαίδευση των ενηλίκων παρέχει στα άτομα ευκαιρίες να αναπτύξουν τις ικανότητές τους καθόλη τη διάρκεια της ζωής, στηρίζει τον επαγγελματικό αναπροσανατολισμό που είναι απαραίτητος σε μια ακόμη πιο ευέλικτη και μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας και παρέχει επίσης σημαντική προστιθέμενη αξία στην κοινωνική, επαγγελματική, δημόσια, πολιτιστική και οικονομική ζωή των συμμετεχόντων. Τα προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων που βασίζονται σε εταιρική σχέση αποτελούν σημαντικό τρόπο επιρροής των ατόμων και της κοινότητας. Επομένως, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να υποστηριχθεί η ανάπτυξη της εκπαίδευσης ενηλίκων στα κράτη μέλη και τις περιφέρειες από ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την εκπαίδευση.

Ειδικές παρατηρήσεις για την πρόταση

Νομική βάση στη Συνθήκη και επικουρικότητα

26. συμφωνεί με την Επιτροπή ότι το προτεινόμενο πρόγραμμα πρέπει να βασιστεί στους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 165 και 166 της ΣΛΕΕ και να υλοποιηθεί σύμφωνα με την αρχή της

επικουρικότητας. Είναι, επομένως, εξαιρετικά σημαντικό να εξασφαλιστεί η συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών και φορέων λήψης αποφάσεων στον σχεδιασμό, στην εφαρμογή και στη διαχείριση των προτεινόμενων μέτρων. Υπογραμμίζει την ανάγκη να ληφθούν πλήρως υπόψη —σύμφωνα με το άρθρο 174 σχετικά με την εδαφική συνοχή— οι περιφερειακές διαφορές που υπάρχουν στην Ένωση, καθώς και το γεγονός ότι δεν είναι όλες οι περιφέρειες σε θέση να ανταποκριθούν κατά τον ίδιο τρόπο στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

Διάρθρωση του προγράμματος

27. υπογραμμίζει ότι οι μεμονωμένες δραστηριότητες του προτεινόμενου διαχωρισμού στους τρεις κύριους τομείς (κινητικότητα, θεσμική συνεργασία και χάραξη πολιτικής) πρέπει να οργανωθούν κατά τρόπο ώστε να προσφέρουν σε όλες τις ομάδες-στόχους καλές προϋποθέσεις συμμετοχής για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος. Η προτεινόμενη δομή θα πρέπει να στοχεύει στη διευκόλυνση της στενότερης διατομεακής συνεργασίας και στην καλύτερη διάδοση των ορθών πρακτικών και αποτελεσμάτων. Η ΕΟΚΕ διαπιστώνει ωστόσο ότι πρέπει να ληφθούν καλύτερα υπόψη οι ιδιαιτερότητες της εξωσχολικής και άτυπης μάθησης των νέων και, ως εκ τούτου, προτείνει να προβλεφθεί, όπως και στην περίπτωση του αθλητισμού, ένα ειδικό κεφάλαιο για τη νεολαία.

28. θεωρεί ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να ανταποκριθεί το νέο πρόγραμμα στις ανάγκες ενίσχυσης διαφόρων ομάδων-στόχων για την προώθηση της συμμετοχής τους. Ένα συνεκτικό πρόγραμμα δημιουργεί μεγαλύτερη σαφήνεια και διαφάνεια για τους αιτούντες. Σε κάθε περίπτωση, οι δραστηριότητες θα πρέπει να οργανωθούν έτσι, ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν με έναν τρόπο που να προσιδιάζει στην εκάστοτε ομάδα-στόχο. Οι προϋποθέσεις για τη συμμετοχή στην κινητικότητα και στα προγράμματα συνεργασίας ποικίλλουν ανάλογα με το είδος της εκπαίδευσης ή της δραστηριότητας για νέους στην οποία εμπλέκονται οι συμμετέχοντες. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανάγκη των διαφόρων ομάδων-στόχων όσον αφορά την ενημέρωση, τις διαδικασίες υποβολής αίτησης, τους δημοσιονομικούς κανόνες και τα κριτήρια για τις διαφορές δραστηριότητες, π.χ. με τη διάθεση συγκεκριμένου μέρους των πόρων για τη συμμετοχή διαφόρων ομάδων-στόχων, τη δημιουργία ειδικών δομών για τις διαφορετικές ομάδες-στόχους, τη δημιουργία δραστηριοτήτων που έχουν ιδιαίτερη σχέση με συγκεκριμένες ομάδες-στόχους κ.λπ. Επίσης, πρέπει να εξασφαλιστεί οπωσδήποτε ότι θα μπορούν να συμμετάσχουν και μικρές οργανώσεις, οι οποίες δραστηριοποιούνται ιδίως στους τομείς του σχολείου, της εργασίας των νέων και της εκπαίδευσης των ενηλίκων. Η ΕτΠ υποστηρίζει θερμά τη λήψη μέτρων που να προωθούν τη συμμετοχή μειονεκτούντων ατόμων.

29. επικροτεί τον δεδηλωμένο στόχο της αύξησης της αποτελεσματικότητας του προγράμματος και της απλούστευσής του, ιδίως για τους χρήστες. Είναι εξαιρετικά σημαντικό οι διοικητικές απλούστευσεις να ωφελούν τους χρήστες.

30. αναγνωρίζει ότι η θεσμική συνεργασία εμφανίζει πλεονεκτήματα, ακόμα και σε ό,τι αφορά τα σχέδια κινητικότητας. Όταν η κινητικότητα λαμβάνει χώρα σε θεσμικό πλαίσιο, μπορούν να δημιουργηθούν καλύτερες συνθήκες για υψηλότερη ποιότητα και πιο μακροπρόθεσμο και στρατηγικό αντίκτυπο. Ενδέχεται δε να ωφεληθούν επίσης τα άτομα, π.χ. με την απλούστευση της πιστοποίησης των τίτλων σπουδών τους. Είναι πάντως σημαντικό, κατά

(3) CdR 290/2011 fin.

τη διαμόρφωση του εν λόγω θεσμικού πλαισίου, να λαμβάνονται υπόψη τα διαφορετικά είδη οργανώσεων που συμμετέχουν στο σχέδιο·

31. πιστεύει πως ένα απαραίτητο τμήμα των εργασιών στο πλαίσιο των σχεδίων κινητικότητας πρέπει να είναι η ανάπτυξη μεγαλύτερης ετοιμότητας σε εθνικό, σε περιφερειακό και σε τοπικό επίπεδο για τη συνεχή στήριξη της κινητικότητας και μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου, ώστε να διατηρηθούν οι δομές και οι επαφές που θα έχουν αναπτυχθεί. Τα σχέδια θα πρέπει να συμβάλλουν στην άρση των εμποδίων και να ενθαρρύνουν τη συνέχιση των ανταλλαγών, ώστε να μπορέσει η κινητικότητα να ενταχθεί στις κανονικές δραστηριότητες μετά τη λήξη του σχεδίου·

32. θεωρεί σημαντικό να παρέχουν τα εθνικά συστήματα χορήγησης φοιτητικών δανείων τη δυνατότητα στους φοιτητές να ολοκληρώσουν μέρος της εκπαίδευσής τους σε άλλο κράτος μέλος·

33. σημειώνει την πρόταση της Επιτροπής να δημιουργηθεί, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, ένα ευρωπαϊκό σύστημα χορήγησης δανείων σε φοιτητές, που θα συμπληρώνει τα συστήματα των κρατών μελών. Τονίζει ότι αυτά τα δάνεια δεν πρέπει να συντείνουν στην εμπορευματοποίηση της κινητικότητας των φοιτητών και διερωτάται αν είναι όντως σκόπιμο να βασιστεί το πρόγραμμα κυρίως στον όμιλο της ΕΤΕπ, δεδομένου ότι το κόστος εγγυήσεων είναι σημαντικό και οι ανάγκες ποικίλλουν ευρέως μεταξύ των διάφορων χωρών·

34. όσον αφορά τη συνεργασία για τη χάραξη πολιτικής, τονίζει την ανάγκη να δημιουργηθούν πλατφόρμες διαλόγου με τους κυριότερους ενδιαφερομένους, τόσο από τον εκπαιδευτικό όσο και από τον επιχειρηματικό χώρο, αλλά και τη σημασία της συμμετοχής των τοπικών και των περιφερειακών αρχών τόσο στην ανοιχτή μέθοδο συντονισμού όσο και στην υλοποίηση του προγράμματος·

Άτυπη και μη τυπική μάθηση – Νεολαία και αθλητισμός

35. θεωρεί σημαντικό να υπάρχουν ευκαιρίες κινητικότητας σε όλες τις μαθησιακές καταστάσεις. Αυτό μπορεί να εφαρμοστεί π.χ. με την υπογράμμιση της σημασίας όλων των μορφών μάθησης, ήτοι της τυπικής, της άτυπης και της μη τυπικής μάθησης. Λαμβάνει γνώση του γεγονότος ότι η Επιτροπή επιθυμεί να περιλάβει όλες τις μορφές μάθησης στο ίδιο πρόγραμμα. Τονίζει ωστόσο ότι, δεδομένου ότι η οργάνωση της άτυπης και της μη τυπικής μάθησης εκτός εκπαιδευτικών ιδρυμάτων έχει τελείως διαφορετικές απαιτήσεις, αυτό θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται δεόντως στη δομή του προγράμματος. Επισημαίνει δε τη σημασία της λήψης μέτρων που παροτρύνουν και ενθαρρύνουν την ίδια πρωτοβουλία των ιδίων των νέων·

36. υποστηρίζει θερμά τα μέτρα που προωθούν τη συμμετοχή ατόμων που αντιμετωπίζουν κάποιο μειονέκτημα: προώθηση της κοινωνικής ένταξης, του λαϊκού αθλητισμού, του εθελοντισμού, των ίσων ευκαιριών και της φυσικής δραστηριότητας που ενισχύει την υγεία μέσω της αυξημένης συμμετοχής στον αθλητισμό, με επικέντρωση στις ομάδες μειονεκτούντων ατόμων όπως είναι τα άτομα με διανοητικές ή φυσικές αναπηρίες·

37. πιστεύει ότι η διάρθρωση του προγράμματος θα μπορούσε να εφαρμοστεί σε όλες τις μορφές μάθησης Τονίζει τη σημασία του

να διαθέτουν οι αυτοδιοικητικές αρχές δυνατότητας συμμετοχής στη διαμόρφωση τόσο της εφαρμογής όσο και της παρακολούθησης του προγράμματος, ώστε να τροποποιούνται με τον βέλτιστο τρόπο τα σημεία που αποδεικνύονται προβληματικά σε τοπικό επίπεδο·

38. ένα παράδειγμα σημείου που θα πρέπει να τροποποιηθεί και να διευκρινιστεί είναι η δυνατότητα συμμετοχής στο πρόγραμμα μέσω οργανώσεων μικρότερου μεγέθους και συνεργασίας μικρότερης κλίμακας, δυνατότητα που είναι σημαντική προπαντός για τις οργανώσεις των νέων και τα ιδρύματα εκπαίδευσης ενηλίκων, αλλά συχνά και για τα σχολεία και τα νηπιαγωγεία·

39. υπογραμμίζει την εκτενή άτυπη και μη τυπική μάθηση που αποκτάται στον χώρο του αθλητισμού· επισημαίνει ότι υπάρχουν ορισμένα ζητήματα που αφορούν ειδικά τον αθλητισμό και τα οποία λαμβάνουν ιδιαίτερη έμφαση στο πλαίσιο της πολιτικής συνεργασίας, όπως οι προσπάθειες για την καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης (ντόπινγκ), της βίας και του ρατσισμού ή η υποστήριξη της καλής λειτουργίας των αθλητικών οργανώσεων·

40. αναγνωρίζει τα πολύ θετικά αποτελέσματα των μέτρων για τη στήριξη της πολιτικής συμμετοχής των νέων στο πλαίσιο του σημερινού προγράμματος «Νεολαία σε δράση», ιδιαίτερα του διαρθρωμένου διαλόγου και των σεμιναρίων για κοινωνικά, πολιτιστικά και πολιτικά ζητήματα που ενδιαφέρουν τους νέους. Τονίζει τη σημασία τους και ζητεί να συνεχιστούν και να αναπτυχθούν περαιτέρω στο πλαίσιο της νέας γενιάς του προγράμματος·

41. πιστεύει συνεπώς ότι, στο πλαίσιο της άτυπης και της μη τυπικής μάθησης, το πρόγραμμα θα πρέπει να παράσχει περισσότερη υποστήριξη στα στελέχη και στους εκπαιδευτικούς, βάσει κοινών συμφωνημένων προτύπων και αμοιβαίας αναγνώρισης μεταξύ των περιφερειών και των κρατών μελών·

42. επικροτεί την υποστήριξη που προβλέπει το πρόγραμμα για διακρατικά συνεργατικά σχέδια στον τομέα του αθλητισμού και θεωρεί τη δυνατότητα υλοποίησης διασυνοριακών σχεδίων σε όλους τους τομείς που καλύπτονται από το πρόγραμμα ζωτικό στοιχείο της ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας του·

43. επικροτεί την απλούστευση που προτείνεται και όσον αφορά τη διεθνή διάσταση· συμφωνεί με την Επιτροπή ότι υπάρχει ανάγκη για στήριξη της δημιουργίας υποδομών σε τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των χωρών της διέυρυνσης, με ιδιαίτερη έμφαση στις γειτονικές χώρες. Τονίζει, ωστόσο, ότι τα χρηματοοικονομικά μέσα της ΕΕ που προορίζονται για την εξωτερική συνεργασία, πρέπει να χρησιμοποιηθούν πλήρως.

Δημοσιονομικά θέματα

44. στηρίζει σθεναρά την προτεινόμενη αύξηση του προϋπολογισμού για το πρόγραμμα. Το ύψος του προϋπολογισμού θα καταδείξει τη σημασία που αποδίδει η Επιτροπή στη μεγαλύτερη ποιότητα της εκπαίδευσης, η οποία είναι καθοριστική για το κατά πόσον μπορούν να επιτευχθούν οι οριζόντιοι στόχοι της ΕΕ. Η κατανομή πόρων μεταξύ των τομέων της εκπαίδευσης και του τομέα της νεολαίας θα πρέπει να γίνει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να επωφεληθούν όλοι οι τομείς από μια αύξηση του προϋπολογισμού·

45. θεωρεί ότι η ενωσιακή χρηματοδότηση πρέπει να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι που τίθενται στο πρόγραμμα, καθώς και ότι πρέπει να υπάρχουν δυνατότητες διοχέτευσης κεφαλαίων στους τομείς όπου έχουν τον μέγιστο αντίκτυπο και αξιοποιούνται με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, στη βάση διαφανών ποσοτικών και ποιοτικών κριτηρίων. Ως εκ τούτου τονίζει ότι η συστηματική εποπτεία του προγράμματος είναι απαραίτητη σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου να διαπιστωθεί σε ποιον βαθμό είναι αναγκαία η ανακατανομή πόρων. Επιπλέον, είναι σημαντικό αυτή η ανακατανομή να εξεταστεί από μια τοπική και περιφερειακή προοπτική, ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη η κατανομή εντός μιας χώρας. Πρέπει να είναι επίσης εφικτή η ανακατανομή των πόρων εντός ενός κράτους μέλους, προκειμένου οι πόροι να αξιοποιηθούν με τον αποτελεσματικότερο τρόπο, ανάλογα με τις τοπικές και τις περιφερειακές συνθήκες.

46. θεωρεί ότι η δομή των εθνικών οργανισμών θα πρέπει να καθορίζεται από τα κράτη μέλη, διότι αυτά είναι αρμόδια για την υλοποίηση και τη διαχείριση των εθνικών αποκεντρωμένων μέτρων του προγράμματος.

47. είναι της γνώμης, στο πλαίσιο αυτό, ότι η Επιτροπή θα πρέπει να παρουσιάσει εγκαίρως, πριν από την έναρξη του προγράμματος, πως προβλέπεται να μετρηθεί η αποδοτικότητα του και ποιοι δείκτες θα χρησιμοποιηθούν για τον σκοπό αυτό. Οι δείκτες και τα αντίστοιχα κριτήρια πρέπει να αποσαφηνιστούν εκ των προτέρων, ώστε τα κράτη μέλη, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές και οι συμμετέχοντες να έχουν πλήρη εικόνα της κατάστασης. Η Επιτροπή των Περιφερειών κρίνει ότι αυτοί οι δείκτες θα πρέπει να περιλαμβάνουν αφενός ποσοτικά και, αφετέρου, ποιοτικά στοιχεία.

48. επισημαίνει ότι η Επιτροπή προτίθεται να καλύψει μελλοντικά μέρος των δραστηριοτήτων που στο παρελθόν αποτελούσαν τμήμα του προγράμματος δια βίου μάθησης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι διατάξεις του Κοινωνικού Ταμείου το επιτρέπουν, καθώς επίσης ότι τα κράτη μέλη και οι τοπικοί και οι περιφερειακοί εκπρόσωποι γνωρίζουν και επιδοκιμάζουν αυτή την αλλαγή.

49. πιστεύει ότι οι διοικητικές και λογιστικές απαιτήσεις πρέπει να είναι ανάλογες προς το μέγεθος της επιχορήγησης. Για τα μικρότερα σχέδια, ο έλεγχος δεν χρειάζεται να είναι τόσο εκτενής, ούτε να απαιτεί τον ίδιο φόρτο εργασίας με τα μεγαλύτερα σχέδια.

50. παράλληλα, η ΕΤΠ επισημαίνει ότι οι απαιτήσεις και οι ικανότητες για τη συμμετοχή στο πρόγραμμα ποικίλλουν, πράγμα που μπορεί να έχει αντίκτυπο στο κόστος. Το γεγονός αυτό μπορεί να οφείλεται λ.χ. στην έλλειψη εξοικείωσης με τις σπουδές, σε αναπηρίες, στη δυνατότητα οικονομικής κάλυψης των εξόδων ταξιδιού και διαμονής ή σε διάφορες περιφερειακές συνθήκες.

Οι βασικές ικανότητες ως κεντρική ιδέα

51. κρίνει απαραίτητο για τις περαιτέρω εργασίες η δια βίου μάθηση για όλους να αποτελέσει κεντρική ιδέα της πρότασης της Επιτροπής, και υπογραμμίζει πόσο σημαντικό είναι να εξασφαλιστεί σε όλους η δυνατότητα απόκτησης των βασικών γνώσεων και δεξιοτήτων που περιγράφονται στη σύσταση σχετικά με τις βασικές ικανότητες ⁽⁴⁾.

52. εκτιμά ότι η αφετηρία του προγράμματος πρέπει να είναι η στήριξη όλων των ατόμων ώστε να αποκτήσουν τις βασικές ικανότητες. Αυτό σημαίνει ότι τα παιδιά και οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία, οι νέοι που συμμετέχουν σε μη τυπική εκπαίδευση και οι ενήλικες που έχουν πρόσθετες ανάγκες για κατάρτιση και επιμόρφωση αποτελούν βασικές ομάδες-στόχους.

Συμπεράσματα

Μεγαλύτερη έμφαση στην έγκαιρη ανάληψη δράσης και στους πολλαπλασιαστικούς παράγοντες

53. παραπέμπει σε προηγούμενη γνωμοδότησή της ⁽⁵⁾, στην οποία υπογραμμίζει ότι η προθυμία για σπουδές στο εξωτερικό πρέπει να διδάσκεται ήδη σε νεαρή ηλικία. Πρέπει να δοθούν κίνητρα στα παιδιά και τους νέους ήδη σε νεαρή ηλικία να ενδιαφερθούν για άλλους πολιτισμούς, ενώ πρέπει να τους εξασφαλιστεί η δυνατότητα να αναγνωρίσουν τα πλεονεκτήματα της αμοιβαίας μάθησης. Η έγκαιρη επαφή με τα ευρωπαϊκά προγράμματα προάγει την προθυμία και την ικανότητα για εκπαίδευση και εργασία στο εξωτερικό, παράμετρος που, με τη σειρά της, ευνοεί μια κοινή αγορά εργασίας, την οικονομική ανάπτυξη και την ιθαγένεια της Ένωσης. Η ΕτΠ υπενθυμίζει ότι η εκμάθηση ξένων γλωσσών είναι ευκολότερη και αποτελεσματικότερη στην παιδική ηλικία.

54. επισημαίνει ότι ένα εξαιρετικά προέχον θέμα για την ΕτΠ είναι η κοινωνική ένταξη, στην οποία το προτεινόμενο πρόγραμμα μπορεί να έχει εκτεταμένο αντίκτυπο. Αυτό αφορά ευρείες, ετερογενείς ομάδες μαθητών, οι οποίοι, λόγω μαθησιακών δυσκολιών, κοινωνικών προβλημάτων και περιθωριοποίησης, ή επειδή μεγαλώνουν σε μια ξένη χώρα και σε έναν ξένο πολιτισμό, χρειάζονται διαφορετικούς τύπους υποστήριξης. Σήμερα διαπιστώνεται ότι ένας μεγάλος αριθμός νέων που δεν διαθέτουν επαρκείς βασικές γνώσεις διακόπτουν ή εγκαταλείπουν τη σχολική εκπαίδευση. Πρέπει να εξασφαλιστούν δυνατότητες για να υποστηριχθεί η ανάπτυξη μεθόδων και η μεταφορά εξειδικευμένων γνώσεων, με στόχο να στηριχθούν στον συγκεκριμένο τομέα οι φορείς λήψης αποφάσεων σε τοπικό, σε περιφερειακό και σε εθνικό επίπεδο.

55. υπογραμμίζει ότι, στο πλαίσιο αυτό, σημαντική πρόκληση είναι να προσεγγιστούν οι κατηγορίες πληθυσμού με χαμηλή μόρφωση, καθώς και αυτές που βρίσκονται σε οικονομικά μειονεκτική θέση, γεγονός που καθιστά ακόμη σημαντικότερη την ευαισθητοποίηση σχετικά με τα ευρωπαϊκά σχέδια ήδη στην σχολική και την προσχολική ηλικία. Με τα ευρωπαϊκά σχέδια είναι εφικτή η προσέγγιση όλων των μαθητών, γεγονός που επιτρέπει στο πρόγραμμα να λειτουργήσει ως αντισταθμιστική δύναμη και να ενισχύσει την ευρωπαϊκή διάσταση.

56. συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής σχετικά με τη σημασία της συμμετοχής ατόμων σε στρατηγικές θέσεις, καθώς και ατόμων που είναι σε θέση να παράσχουν πληροφορίες και ορθά παραδείγματα. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται, για παράδειγμα, οι εκπαιδευτικοί, οι εκπαιδευτές, οι εργαζόμενοι νέοι, οι σύμβουλοι, τα άτομα που έχουν συμμετάσχει στο παρελθόν σε δράσεις κινητικότητας, οι διευθυντές σχολείων ή οι φορείς λήψης αποφάσεων. Η ΕτΠ επιθυμεί να δοθεί ξεχωριστή έμφαση σε αυτές τις ομάδες, διότι διαδραματίζουν ρόλο κλειδί στην προώθηση της κινητικότητας.

⁽⁴⁾ Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις βασικές ικανότητες της δια βίου μάθησης (2006/962/ΕΚ).

⁽⁵⁾ Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πράσινη Βίβλος για την προώθηση της μαθησιακής κινητικότητας των νέων» CdR 246/2009 fin.

57. παραπέμπει στις θετικές εμπειρίες που είχε με τμήματα παλαιότερων προγραμμάτων, όπως π.χ. το πρόγραμμα COMENIUS Regio, τα οποία διευκολύνουν τη συμμετοχή εξωσχολικών φορέων και επιδιώκουν να προωθήσουν την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα των σχολείων σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο, έτσι ώστε οι εταίροι να συνεργάζονται σε ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος, να ανταλλάσσουν εμπειρίες και να αναπτύσσουν μόνιμες δομές συνεργασίας·

Ομάδες-στόχοι προτεραιότητας και προσανατολισμός

58. θεωρεί ότι το πρόγραμμα πρέπει να εστιάται τακτικά σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων που έχουν τεθεί. Πρέπει και στη νέα γενιά του προγράμματος να παραμείνει δυνατή η υποστήριξη δράσεων, ο αντίκτυπος των οποίων είναι δύσκολο να αξιολογηθεί ή μπορεί να μετρηθεί μόνον μακροπρόθεσμα (δηλαδή, μετά τη λήξη της περιόδου του προγράμματος), η αξία όμως των οποίων καταδεικνύεται βάσει άλλων στοιχείων. Για παράδειγμα, η σπουδαιότητα της έγκαιρης παρέμβασης έχει καταδειχθεί από άλλες μελέτες, και η ΕτΠ πιστεύει ότι αυτό ισχύει και για την προώθηση της ευρωπαϊκής διάστασης·

59. διατηρεί επιφυλάξεις σε ό,τι αφορά την υπερβολική εστίαση του τρέχοντος προϋπολογισμού σε σχέδια κινητικότητας, η οποία αντικατοπτρίζεται και στο όνομα του προγράμματος. Θεωρεί ότι η βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης και η υψηλότερη ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία επιτυγχάνονται πρωτίστως μέσω σχεδίων συνεργασίας και μέσω της θεσμικής συνεργασίας, στοιχεία που πρέπει να αντικατοπτρίζονται σαφέστερα στον προϋπολογισμό. Με τον τρόπο αυτόν, μπορούν να στηριχθούν και μικρότερα σχέδια συνεργασίας που να είναι καλύτερα προσαρμοσμένα σε συγκεκριμένες ομάδες-στόχους ή μπορούν να αποτελέσουν το πρώτο βήμα προς μια συνεργασία μεγαλύτερης κλίμακας·

60. εκτιμά ότι τα εμπόδια που περιγράφει η Επιτροπή στην εισαγωγή αντανάκλονται δεόντως στην αιτιολογική έκθεση της πρότασής της. Ωστόσο, τα εμπόδια αυτά δεν αντικατοπτρίζονται σαφώς στην προτεινόμενη κατανομή των κονδυλίων. Ανταυτού, δίδεται ισχυρή έμφαση στην υψηλή χρηματοδότηση σχεδίων και της κινητικότητας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τα ευρωπαϊκά προγράμματα θα πρέπει να ενθαρρύνουν και να ωθήσουν την ευκαταία ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας, γεγονός που σημαίνει ότι η υποστήριξη θα πρέπει να είναι πιο γενναϊώδης στους τομείς με τις μεγαλύτερες ανάγκες και τον υψηλότερο πιθανό αντίκτυπο. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί σαφής ανακατανομή των κονδυλίων και μάλιστα σε σχέδια που απευθύνονται σε όσους έχουν σήμερα περιορισμένη επαφή με προγράμματα κινητικότητας, δηλ. σχολεία, νέοι που βρίσκονται εκτός τυπικής

μάθησης και ενήλικες που παρακολουθούν μαθήματα κατάρτισης και επιμόρφωσης·

61. χαιρετίζει την πρόθεση να συνεχιστεί και στο μέλλον η στήριξη των δραστηριοτήτων Jean Monnet της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης και έρευνας για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Πιστεύει, ωστόσο, ότι αυτή η ειδική στήριξη δεν πρέπει να επικεντρώνεται μόνο στα δύο ιδρύματα που αναφέρονται στην πρόταση της Επιτροπής. Η ΕτΠ τονίζει, ανταυτού, ότι τα έξι ευρωπαϊκά πανεπιστημιακά ιδρύματα, τα οποία υποστηρίζονται από το πρόγραμμα Jean Monnet 2007-2013, ήτοι το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ίδρυμα, το Κολέγιο της Ευρώπης, η Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου, το Διεθνές Κέντρο Ευρωπαϊκής Κατάρτισης, το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Δημόσιας Διοίκησης και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ανάπτυξη της Ειδικής Αγωγής θα πρέπει επίσης να συνεκτιμηθούν στο μέλλον, προκειμένου να βελτιωθεί η γεωγραφική κατανομή και η πολιτιστική πολυμορφία αυτών των κέντρων αριστείας ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος·

62. τονίζει τη στενή σχέση των χαμηλών σχολικών επιδόσεων και της μειονεκτικής κοινωνικο-οικονομικής κατάστασης, παραγόντων που καθορίζουν τον αριθμό των νέων που βρίσκονται εκτός αγοράς εργασίας, αλλά και εκτός εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η ανατροπή αυτού του φαύλου κύκλου αποτελεί πρόκληση για τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές ανά την Ευρώπη και πρέπει να θεωρηθεί βασική προτεραιότητα του υπό εξέταση προγράμματος, η οποία ανταποκρίνεται αφενός στους εκπαιδευτικούς στόχους του προγράμματος και, αφετέρου, στον στόχο της απασχόλησης, και η οποία υποστηρίζεται από άλλες εμβληματικές πρωτοβουλίες. Η ΕτΠ επιθυμεί να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στην προαναφερόμενη προοπτική στο πλαίσιο της κατανομής των κονδυλίων·

63. υποστηρίζει πλήρως τη φιλοδοξία που διατυπώνει η Επιτροπή στην αιτιολογική έκθεση της πρότασής της σχετικά με ένα νέο πρόγραμμα για την εκπαίδευση, την κατάρτιση και τη νεολαία, καθώς και τη βούλησή της να λάβει υπόψη πολλές ομάδες ανθρώπων, οι οποίοι, στα διαφορετικά στάδια της ζωής τους, μπορούν να εξελιχθούν αυτοτελώς ως άτομα και να ωφεληθούν από υψηλής ποιότητας εκπαίδευση. Επομένως, ο στόχος του προτεινόμενου προγράμματος πρέπει να κοινοποιηθεί με μεγάλη σαφήνεια, ώστε όλες οι ομάδες-στόχοι να αισθάνονται ότι τους αφορά. Αντιθέτως, η ονομασία του προγράμματος —«Erasmus για όλους»— δίνει την εντύπωση ότι αυτό εστιάζεται κυρίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεδομένου ότι αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον δεδηλωμένο φιλόδοξο στόχο και προκειμένου να επιτευχθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι στόχοι της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», η ΕτΠ συνιστά την αναπροσαρμογή του προϋπολογισμού και του ονόματος του προγράμματος.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Τίτλος

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση του προγράμματος «ERASMUS ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ» - Το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό	ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση του προγράμματος « ERASMUS ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ » « ΜΑΘΗΣΗ ΕΥΡΩΠΗ » - Το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό

Αιτιολογία

Οι συνειρμοί του υφιστάμενου προγράμματος Erasmus το συνδέουν πολύ έντονα με την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την κινητικότητα. Το νέο πρόγραμμα της ΕΕ έχει πολύ ευρύτερο πεδίο εφαρμογής και ο τίτλος «Erasmus για όλους» ενδέχεται να είναι παραπλανητικός.

Τροπολογία 2

Προοίμιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(3) Το γεγονός ότι στα κράτη μέλη και στις συμμετέχουσες τρίτες χώρες το ευρύ κοινό θεωρεί σε μεγάλο βαθμό το όνομα «Erasmus» συνώνυμο με την κινητικότητα των εκπαιδευομένων στην Ένωση συνηγορεί για την εκτενέστερη χρήση αυτού του ονόματος από τους κύριους τομείς εκπαίδευσης που καλύπτει το πρόγραμμα.	(3) Το γεγονός ότι στα κράτη μέλη και στις συμμετέχουσες τρίτες χώρες το ευρύ κοινό θεωρεί σε μεγάλο βαθμό το όνομα «Erasmus» συνώνυμο με την κινητικότητα των εκπαιδευομένων στην Ένωση συνηγορεί για την εκτενέστερη χρήση αυτού του ονόματος από τους κύριους τομείς εκπαίδευσης που καλύπτει το πρόγραμμα.

Αιτιολογία

Συνέπεια του αιτήματος να αλλάξει η ονομασία του προγράμματος.

Τροπολογία 3

Προοίμιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(27) Πρέπει να θεσπιστούν κριτήρια απόδοσης στα οποία θα βασιστεί η κατανομή του προϋπολογισμού στα κράτη μέλη για τις δράσεις τις οποίες διαχειρίζονται οι εθνικοί οργανισμοί.	(27) Πρέπει να θεσπιστούν κριτήρια απόδοσης στα οποία θα βασιστεί η κατανομή του προϋπολογισμού στα κράτη μέλη <u>μεταξύ και εντός των κρατών μελών</u> για τις δράσεις τις οποίες διαχειρίζονται οι εθνικοί οργανισμοί, <u>με συνεκτίμηση των τοπικών και των περιφερειακών ιδιαιτεροτήτων.</u>

Αιτιολογία

Οι περιφερειακές διαφορές μπορεί να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην απόδοση και, επομένως, να καθορίζουν την κατανομή των πόρων του προϋπολογισμού.

Τροπολογία 4

Προοίμιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(30) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, στην κοινή ανακοίνωσή τους για «Μια νέα απάντηση σε μια γειτονιά που αλλάζει» ⁽¹⁾ περιέγραψαν, μεταξύ άλλων, το στόχο να διευκολυνθεί περαιτέρω η συμμετοχή των χωρών στις οποίες εφαρμόζεται η πολιτική γειτονίας στις δράσεις της Ένωσης για την κινητικότητα και τη δημιουργία ικανοτήτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και το άνοιγμα του μελλοντικού εκπαιδευτικού προγράμματος στις χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η πολιτική γειτονίας.	(30) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, στην κοινή ανακοίνωσή τους για «Μια νέα απάντηση σε μια γειτονιά που αλλάζει» ⁽¹⁾ περιέγραψαν, μεταξύ άλλων, το στόχο να διευκολυνθεί περαιτέρω η συμμετοχή των χωρών στις οποίες εφαρμόζεται η πολιτική γειτονίας στις δράσεις της Ένωσης για την κινητικότητα και τη δημιουργία ικανοτήτων <u>στα σχολεία (πρόγραμμα eTwinning)</u> και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και το άνοιγμα του μελλοντικού εκπαιδευτικού προγράμματος στις χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η πολιτική γειτονίας.
⁽¹⁾ COM(2011) 303 τελικό, 25.5.2011.	⁽¹⁾ COM(2011) 303 τελικό, 25.5.2011.

Αιτιολογία

Στην κοινή ανακοίνωση προβλέπεται ρητώς η συνεργασία μεταξύ σχολείων μέσω του προγράμματος eTwinning.

Τροπολογία 5

Προοίμιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
(33) Για να εξασφαλιστεί ταχεία ανταπόκριση στις μεταβαλλόμενες ανάγκες σε όλη τη διάρκεια του προγράμματος, η εξουσία έκδοσης νομικών πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή όσον αφορά διατάξεις σχετικά με τα κριτήρια απόδοσης και τις δράσεις που διαχειρίζονται οι εθνικοί οργανισμοί. Είναι πολύ σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της. Η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίζει, κατά την προετοιμασία και σύνταξη των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, την ταυτόχρονη, έγκαιρη και απαραίτητη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.	(33) Για να εξασφαλιστεί ταχεία ανταπόκριση στις μεταβαλλόμενες ανάγκες σε όλη τη διάρκεια του προγράμματος, η εξουσία έκδοσης νομικών πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή όσον αφορά διατάξεις σχετικά με τα κριτήρια απόδοσης και τις δράσεις που διαχειρίζονται οι εθνικοί οργανισμοί. Είναι πολύ σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της. <u>Ζητείται επίσης η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών όποτε κρίνεται σκόπιμο και ιδίως όταν πρόκειται για διασυνοριακή συνεργασία. Η Επιτροπή οφείλει να διασφαλίζει, κατά την προετοιμασία και σύνταξη των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, την ταυτόχρονη, έγκαιρη και απαραίτητη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Ζητείται επίσης η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών όποτε κρίνεται σκόπιμο και ιδίως όταν πρόκειται για διασυνοριακή συνεργασία.</u>

Αιτιολογία

Η Επιτροπή των Περιφερειών θα πρέπει να συμμετέχει επίσης στη διαδικασία διαβούλευσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 307 της ΣΛΕΕ.

Τροπολογία 6

Άρθρο 1 παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Ο παρών κανονισμός θεσπίζει πρόγραμμα για δράση της Ένωσης στον τομέα της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της νεολαίας και του αθλητισμού, το οποίο ονομάζεται «Erasmus για όλους» (εφεξής «το πρόγραμμα»).	Ο παρών κανονισμός θεσπίζει πρόγραμμα για δράση της Ένωσης στον τομέα της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της νεολαίας και του αθλητισμού, το οποίο ονομάζεται «Erasmus για όλους» «Μάθηση Ευρώπη» (εφεξής «το πρόγραμμα»).

Αιτιολογία

Συνέπεια του αιτήματος να αλλάξει η ονομασία του προγράμματος.

Τροπολογία 7

Άρθρο 5, στοιχείο γ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
προώθηση της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού χώρου δια βίου μάθησης, έναρξη πολιτικών μεταρρυθμίσεων σε εθνικό επίπεδο, υποστήριξη του εκσυγχρονισμού των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, συμπεριλαμβανομένης της μη τυπικής μάθησης, και υποστήριξη της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της νεολαίας, κυρίως μέσω της ενίσχυσης της συνεργασίας σε θέματα πολιτικής, της καλύτερης χρήσης των μέσων αναγνώρισης και διαφάνειας και της διάδοσης ορθών πρακτικών·	προώθηση της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού χώρου δια βίου μάθησης, έναρξη πολιτικών μεταρρυθμίσεων σε εθνικό επίπεδο, υποστήριξη του εκσυγχρονισμού των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, συμπεριλαμβανομένης <u>της άτυπης και</u> της μη τυπικής μάθησης, και υποστήριξη της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της νεολαίας, κυρίως μέσω της ενίσχυσης της συνεργασίας σε θέματα πολιτικής, της καλύτερης χρήσης των μέσων αναγνώρισης και διαφάνειας και της διάδοσης ορθών πρακτικών·
- σχετικός δείκτης: αριθμός κρατών μελών που χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα των ανοιχτών μεθόδων συντονισμού για την ανάπτυξη της εθνικής τους πολιτικής·	- σχετικός δείκτης: αριθμός κρατών μελών που χρησιμοποιούν τα αποτελέσματα των ανοιχτών μεθόδων συντονισμού για την ανάπτυξη της εθνικής τους πολιτικής·

Αιτιολογία

Συμφωνία με τον ορισμό της δια βίου μάθησης (άρθρο 2 παράγραφος 1).

Τροπολογία 8

Άρθρο 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Στον τομέα της εκπαίδευσης, της κατάρτισης και της νεολαίας το πρόγραμμα επιδιώκει την επίτευξη των στόχων του μέσω των ακόλουθων τριών τύπων δράσεων:	Στον τομέα της εκπαίδευσης, της κατάρτισης και της νεολαίας το πρόγραμμα επιδιώκει την επίτευξη των στόχων του μέσω των ακόλουθων τριών τύπων δράσεων:
α) μαθησιακή κινητικότητα των ατόμων,	α) μαθησιακή κινητικότητα <u>όλων</u> των ατόμων, <u>ώστε η μάθηση να είναι ισότιμα προσβάσιμη ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας</u> ,
β) συνεργασία για καινοτομία και ορθές πρακτικές,	β) συνεργασία για καινοτομία και ορθές πρακτικές,
γ) υποστήριξη πολιτικών μεταρρυθμίσεων.	γ) υποστήριξη πολιτικών μεταρρυθμίσεων.

Αιτιολογία

Η ΕΕ πρέπει να διασφαλίσει την ισότιμη πρόσβαση όλων των πολιτών, ανεξαρτήτως τόπου προέλευσης, στις δράσεις κινητικότητας. Οι σπουδαστές από τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες της ΕΕ αντιμετωπίζουν δυσχέρειες μετακίνησης λόγω της μεγάλης απόστασης που τους χωρίζει από την ήπειρο. Για αυτό, και βάσει του άρθρου 349 ΣΛΕΕ, είναι αναγκαία η θέσπιση μέτρων ανάπτυξης της κινητικότητας προκειμένου αυτές οι δράσεις, που θα απορροφήσουν το 63 % των κονδυλίων, να είναι ισότιμα προσβάσιμες από όλους τους νέους ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας τους. Σύμφωνα με την έκθεση «οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες της Ευρώπης στην ενιαία αγορά: η προβολή της ΕΕ στον κόσμο» του κ. Solbes – πρώην Υπουργού Γεωργίας και Οικονομίας και Οικονομικών της Ισπανίας, πρώην Επιτρόπου – «κατόπιν αιτήματος του Επιτρόπου κ. Barnier ζητείται η ενίσχυση των πολιτικών κινητικότητας των νέων και των φοιτητών με τη συμπλήρωση της χρηματοδότησης του προγράμματος Erasmus προκειμένου να καλυφθεί το πρόσθετο κόστος που συνεπάγεται η μετακίνηση των φοιτητών από ΕΑΠ και των φοιτητών από άλλα κράτη μέλη που επιθυμούν να συμμετάσχουν στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus σε ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης των ΕΑΠ, μεταξύ της εν λόγω ΕΑΠ, και της πρωτεύουσας του κράτους μέλους. Για τη δημιουργία συνθηκών που θα ευνοούν τα προγράμματα κινητικότητας των σπουδαστών από ΕΑΠ σε ανώτερα στάδια εκπαίδευσης, ζητείται η προώθηση και η στήριξη, σε εθνικό επίπεδο, της μάθησης ξένων γλωσσών και των ανταλλαγών σε μικρότερες ηλικίες».

Τροπολογία 9

Άρθρο 10, στοιχείο γ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
γ) παροχή υποστήριξης στα ακόλουθα ευρωπαϊκά ακαδημαϊκά ιδρύματα που επιδιώκουν στόχο ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος:	γ) παροχή υποστήριξης στα ακόλουθα ευρωπαϊκά ακαδημαϊκά ιδρύματα που επιδιώκουν στόχο ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος:
i) το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ίδρυμα, Φλωρεντία·	i) το Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ίδρυμα, Φλωρεντία·
ii) το Κολέγιο της Ευρώπης (εγκαταστάσεις Bruges και Natolin)·	ii) το Κολέγιο της Ευρώπης (εγκαταστάσεις Bruges και Natolin)·
	<u>iii) η Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου, Τρίερ·</u>
	<u>iv) το Διεθνές Κέντρο Ευρωπαϊκής Κατάρτισης, Νίκαια·</u>
	<u>v) το Ευρωπαϊκό «Ίδρυμα Δημόσιας Διοίκησης του Μάαστριχτ»·</u>
	<u>vi) ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ανάπτυξη της Ειδικής Αγωγής του Οdense·</u>

Αιτιολογία

Τα έξι ευρωπαϊκά πανεπιστημιακά ιδρύματα, τα οποία υποστηρίζονται από το πρόγραμμα Jean Monnet 2007-2013, θα πρέπει επίσης να συνεκτιμηθούν στο μέλλον, προκειμένου να βελτιωθεί η γεωγραφική κατανομή και η πολιτιστική πολυμορφία αυτών των κέντρων αριστείας ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος.

Τροπολογία 10

Άρθρο 16, παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Οι δημόσιοι και ιδιωτικοί οργανισμοί στους κύριους τομείς της εκπαίδευσης που καλύπτονται από το πρόγραμμα χρησιμοποιούν την ονομασία «Erasmus» για σκοπούς επικοινωνιακούς και διάδοσης πληροφοριών όσον αφορά το πρόγραμμα· η ονομασία συνδέεται με τους κύριους εκπαιδευτικούς τομείς ως εξής:	Οι δημόσιοι και ιδιωτικοί οργανισμοί στους κύριους τομείς της εκπαίδευσης που καλύπτονται από το πρόγραμμα χρησιμοποιούν την ονομασία «Erasmus» για σκοπούς επικοινωνιακούς και διάδοσης πληροφοριών όσον αφορά το πρόγραμμα· η ονομασία συνδέεται με τους κύριους εκπαιδευτικούς τομείς ως εξής:
— «Erasmus — τριτοβάθμια εκπαίδευση», που θα αφορά όλα τα είδη τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη και διεθνώς	— « Erasmus <u>Μάθηση Ευρώπη</u> — τριτοβάθμια εκπαίδευση», που θα αφορά όλα τα είδη τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη και διεθνώς
— «Erasmus — κατάρτιση», που θα αφορά την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση και την εκπαίδευση ενηλίκων	— « Erasmus <u>Μάθηση Ευρώπη</u> — κατάρτιση», που θα αφορά την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση και την εκπαίδευση ενηλίκων
— «Erasmus — σχολεία», που θα αφορά τη σχολική εκπαίδευση	— « Erasmus <u>Μάθηση Ευρώπη</u> — σχολεία», που θα αφορά τη σχολική εκπαίδευση
— «Erasmus — συμμετοχή των νέων», που θα αφορά τη μη τυπική εκπαίδευση των νέων.	— « Erasmus <u>Μάθηση Ευρώπη</u> — συμμετοχή των νέων», που θα αφορά τη μη τυπική εκπαίδευση των νέων.

Αιτιολογία

Συνέπεια του αιτήματος να αλλάξει η ονομασία του προγράμματος.

Τροπολογία 11

Άρθρο 18 παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία
Το πρόγραμμα υποστηρίζει τη συνεργασία με εταίρους από τις τρίτες χώρες, κυρίως εταίρους από χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η πολιτική γειτονίας, σε δράσεις και δραστηριότητες σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 10.	Το πρόγραμμα υποστηρίζει τη συνεργασία με εταίρους από τις τρίτες χώρες, κυρίως εταίρους από χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η πολιτική γειτονίας, σε δράσεις και δραστηριότητες σύμφωνα με τα άρθρα 6, και 10 και 12.

Αιτιολογία

Για να επιτρέπεται η συμμετοχή εταίρων από τις χώρες όπου εφαρμόζεται η πολιτική γειτονίας και στις αθλητικές δραστηριότητες.

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012.

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Διευρωπαϊκά δίκτυα τηλεπικοινωνιών»

(2012/C 225/16)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- επιδοκμάζει την πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (στο εξής: Επιτροπή) να καταρτίσει Πρόταση για την υιοθέτηση κανονισμού που θα καθορίζει τους προσανατολισμούς στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών·
- εξαιρεί τις προτεραιότητες που εκτίθενται στο υπό εξέταση έγγραφο – όπως: δίκτυα υψηλών ταχυτήτων, δημόσιες διασυννοριακές υπηρεσίες, πρόσβαση σε πληροφορίες του δημόσιου τομέα και σε πολυγλωσσικές υπηρεσίες, ασφάλεια και προστασία και έξυπνες ενεργειακές υπηρεσίες – τομείς στους οποίους οι πόλεις και οι περιφέρειες είναι ταυτόχρονα παράγοντες, πάροχοι και δικαιούχοι·
- αναγνωρίζει τη σημασία των διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών για τη διεθνή ανταγωνιστικότητα και την αειφόρο ανάπτυξη της ΕΕ και υπογραμμίζει ότι θα πρέπει να εντατικοποιηθεί η ανταλλαγή εμπειριών και ορθών πρακτικών μεταξύ κρατών μελών (στο εξής: ΚΜ) και άλλων περιφερειών·
- υπογραμμίζει τις δυνατότητες που διαθέτει το νέο χρηματοδοτικό πλαίσιο να συμβάλει σε σημαντικό βαθμό στη γεφύρωση του ψηφιακού χάσματος και στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», αλλά και να ανταποκριθεί ταυτόχρονα σε ορισμένες από τις σημαντικότερες κοινωνικές, πολιτιστικές και οικονομικές ανάγκες των λαών της Ευρώπης·
- τονίζει ότι οι γρήγορες και αξιόπιστες λειτουργικές συνδέσεις επικοινωνίας, που συμπληρώνονται από αποτελεσματικές ασύρματες κινητές υπηρεσίες, διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της ανταγωνιστικότητας των περιφερειών, της προσβασιμότητας και, γενικότερα, της ισότητας των ανθρώπων και υπενθυμίζει ότι πρέπει να εξασφαλίζεται μια αποτελεσματική υποδομή κοινωνίας της πληροφορίας σε όλα τα μέλη του πληθυσμού, ανεξαρτήτως του τύπου κατοικίας τους.

Εισηγητής

ο κ. Alin-Adrian NICA (RO/ALDE), Δήμαρχος Dudeștii Noi

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με προσανατολισμούς για τα διευρωπαϊκά δίκτυα τηλεπικοινωνιών και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1336/97/ΕΚ

COM(2011) 657 final

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών**

1. επιδοκιμάζει την πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (στο εξής: Επιτροπή) να καταρτίσει Πρόταση για την υιοθέτηση κανονισμού που θα καθορίζει τους προσανατολισμούς στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών·

2. εξαιρεί τις προτεραιότητες που εκτίθενται στο υπό εξέταση έγγραφο – όπως: δίκτυα υψηλών ταχυτήτων, δημόσιες διασυννοριακές υπηρεσίες, πρόσβαση σε πληροφορίες του δημόσιου τομέα και σε πολυγλωσσικές υπηρεσίες, ασφάλεια και προστασία και έξυπνες ενεργειακές υπηρεσίες – τομείς στους οποίους οι πόλεις και οι περιφέρειες είναι ταυτόχρονα παράγοντες, πάροχοι και δικαιούχοι·

3. επισημαίνει τον καίριο ρόλο που οι τοπικές και περιφερειακές αρχές (στο εξής: ΤΠΑ) διαδραματίζουν όσον αφορά την προώθηση του τεκμηριωμένου διαλόγου με το ευρύ κοινό, την διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ χρηστών και παραγωγών καινοτομιών ΤΠΕ σε διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης και διοίκησης, καθώς και την αντιμετώπιση, κοντά στους πολίτες, των ανησυχιών του κοινού·

4. τονίζει τη σημασία των διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών, τόσο αυτών που εξυπηρετούν εμπορικούς σκοπούς όσο και αυτών που εξυπηρετούν μη εμπορικούς σκοπούς, καθώς και των επενδύσεων στην έρευνα με σκοπό την υποστήριξη συγκεκριμένων δραστηριοτήτων και την ανάπτυξη εφαρμογών που θα αυξήσουν την αξία του τομέα των τηλεπικοινωνιών·

5. αναγνωρίζει τη σημασία των διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών για τη διεθνή ανταγωνιστικότητα και την αειφόρο ανάπτυξη της ΕΕ και υπογραμμίζει ότι θα πρέπει να εντατικοποιηθεί η ανταλλαγή εμπειριών και ορθών πρακτικών μεταξύ κρατών μελών (στο εξής: ΚΜ) και άλλων περιφερειών·

6. επισημαίνει τη σημασία των υποδομών που απαιτούνται για να καταστεί δυνατή η διακίνηση του μεγάλου όγκου δεδομένων που είναι απαραίτητη για τη λειτουργία των δικτύων τηλεπικοινωνιών και ζητά να ενθαρρυνθεί η πραγματοποίηση δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων στις αγροτικές περιοχές και τις περιοχές με χαμηλή πυκνότητα πληθυσμού, καθώς και στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες·

7. φρονεί ότι πρέπει να καθορισθούν απαιτήσεις ασφαλείας σε όλα τα επίπεδα ώστε να διασφαλισθεί το βέλτιστο επίπεδο προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων και να

αποφευχθούν έτσι οιοσδήποτε περιπτώσεις μη επιτρεπόμενης ιχνηλάτησης προσωπικών πληροφοριών και γνωρισμάτων χρηστών του Διαδικτύου, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτικών τους προτιμήσεων, του ιατρικού καθεστώτος τους και του ιατρικού ιστορικού τους·

8. επικροτεί την ιδέα της Επιτροπής να αναζητηθεί ένα νέο μοντέλο τιμολόγησης το οποίο θα επιτρέψει να μειωθούν οι τιμές πρόσβασης στον χαλκό, ώστε να διασφαλιστεί η μετάβαση από τα δίκτυα χαλκού στα δίκτυα οπτικών ινών, επισημαίνοντας παράλληλα ότι είναι σημαντικό τα δίκτυα να είναι ανοικτά στους διάφορους φορείς εκμετάλλευσης·

9. υπογραμμίζει τις δυνατότητες που διαθέτει το νέο χρηματοδοτικό πλαίσιο να συμβάλει σε σημαντικό βαθμό στη γεφύρωση του ψηφιακού χάσματος και στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», αλλά και να ανταποκριθεί ταυτόχρονα σε ορισμένες από τις σημαντικότερες κοινωνικές, πολιτιστικές και οικονομικές ανάγκες των λαών της Ευρώπης·

10. πιστοποιεί τη σημασία της ανάπτυξης συνεργιών μεταξύ του Προγράμματος-Πλαίσιο (στο εξής: ΠΠ), των Διαρθρωτικών Ταμείων (στο εξής: ΔΤ) και των εθνικών πολιτικών, όσον αφορά τους ευρύτερους στόχους της ΕΕ, δηλαδή της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και της συνοχής·

11. θεωρεί ότι επιβάλλεται να εξευρεθούν λύσεις κανονιστικού και διαδικαστικού χαρακτήρα ως απάντηση στα δημοσιονομικά και οικονομικά μέτρα προκειμένου να ενθαρρυνθεί η εντατικότερη χρήση των υφιστάμενων υποδομών που μπορούν να αξιοποιηθούν από τα ευρυζωνικά δίκτυα, ώστε να περιοριστεί το κοινωνικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό κόστος·

12. υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής να συσταθεί ομάδα εμπειρογνομόνων υψηλού επιπέδου, οι οποίοι θα αναλάβουν τη χάραξη στρατηγικής στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών, και ζητά από την Επιτροπή να την τηρεί ενήμερη, από τα πρώτα ήδη στάδια, σχετικά με τις εργασίες της εν λόγω ομάδας, όπως π.χ. σχετικά με τις αναλύσεις και τις συστάσεις πολιτικής που αυτή θα υποβάλλει·

Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

13. αναγνωρίζει ότι κατά την ανάπτυξη ΤΠΕ που στηρίζουν μια ανοικτή σε όλους κοινωνία της πληροφορίας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες όλων των μελών της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που κινδυνεύουν να υποστούν κοινωνικό αποκλεισμό·

14. επαναλαμβάνει ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα που θα διασφαλίζουν ότι οι ΤΠΑ θα συμμετέχουν πλήρως και αποτελεσματικά στη διαχείριση των πρωτοβουλιών που αφορούν τις ΤΠΕ (¹)·

(¹) CdR 283/2008 fin.

15. προτείνει να αξιοποιηθεί το σύνολο του δυναμικού της Ευρώπης, ώστε να αναπτυχθούν υπηρεσίες ΤΠΕ τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, και οι ΤΠΕ να χρησιμοποιούνται κατά τρόπο που να βελτιωθούν οι υπηρεσίες των ΤΠΑ σε τομείς όπως οι υγειονομικές υπηρεσίες, η εκπαίδευση, οι δημόσιες συμβάσεις, η ασφάλεια και οι κοινωνικές υπηρεσίες·

16. προτείνει τη δημιουργία ενός Παρατηρητηρίου για την εφαρμογή και τη διάδοση των δικτύων νέας γενιάς σε όλη την ευρωπαϊκή επικράτεια, το οποίο θα είναι επιφορτισμένο με την εξεύρεση και συλλογή πληροφοριών και στατιστικών στοιχείων για τα δημόσια έργα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν εν μέρει ή εξ ολοκλήρου για την εφαρμογή των εν λόγω δικτύων, τη διαχείριση μιας βάσης δεδομένων για την παρακολούθηση των εν λόγω δημοσίων έργων και την υλοποίηση ενός ευρωπαϊκού μητρώου των δικτύων τηλεπικοινωνιών, την προώθηση δραστηριοτήτων τεχνικής και ρυθμιστικής κατεύθυνσης, την υλοποίηση μελετών, έρευνας, την απόκτηση και διάδοση τεχνικής τεκμηρίωσης και δεδομένων·

17. υπενθυμίζει ότι οι εταιρικές σχέσεις δημοσίου-ιδιωτικού τομέα που έχουν συναφθεί μεταξύ ΤΠΑ και ΜΜΕ ανάπτυξης ΤΠΕ στον τομέα της παροχής δημόσιων υπηρεσιών ΤΠΕ και υποστηρίζονται από την ΕΕ μπορούν κάλλιστα να αποτελέσουν τον ακρογωνιαίο λίθο που θα επιτρέψει την ανάπτυξη των τοπικών δεξιοτήτων και γνώσεων σε όλη την έκταση της ΕΕ ⁽²⁾·

18. προτείνει να γίνει χρήση εταιρικών σχέσεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα (στο εξής: ΕΣΔΙ) για τη διασφάλιση της παροχής ευρυζωνικών υπηρεσιών, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές, ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο παραγκωνισμού των ιδιωτικών επενδύσεων·

19. υπενθυμίζει ότι έχει καίρια σημασία να διαθέτουν οι δημόσιοι οργανισμοί στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο επαρκή ικανότητα, στο πλαίσιο των καθηκόντων τους, και βιώσιμους οικονομικούς πόρους για την ψηφιοποίηση. Οι ΕΣΔΙ και η ανάπτυξη των αγορών ηλεκτρονικής μάθησης μπορούν να αποτελέσουν εναλλακτικές λύσεις για τη χρηματοδότηση της ψηφιοποίησης περιεχομένου. Οι βάσεις πληροφοριών του δημόσιου τομέα θα μπορούσαν να αναπτύξουν ανεξάρτητες πηγές εσόδων προκειμένου να διευκολύνουν τις προσπάθειες συλλογής δεδομένων και ψηφιοποίησης. Επιπλέον, εξίσου σημαντικά είναι και τα δίκτυα και οι διαδραστικές κοινότητες διότι επιτρέπουν την μείωση του κόστους στις περιπτώσεις ανάπτυξης ελεύθερου λογισμικού ⁽³⁾·

20. καλεί την Επιτροπή να επικεντρώσει τις προσπάθειές της στην ανάπτυξη μιας πολιτικής χωρίς αποκλεισμούς και να αμβλύνει τις ανισότητες μεταξύ των καθιερωμένων φορέων και των νεώτερων ανταγωνιστών τους, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των προσπαθειών βελτίωσης του επιχειρησιακού προγράμματος ανάπτυξης ευρυζωνικών υπηρεσιών υψηλής ταχύτητας στην Ευρώπη·

21. τονίζει ότι η εφαρμογή της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» δεν πρέπει να υπονομεύσει τους στόχους της πολιτικής συνοχής, ότι η θέση σε εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων δεν πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση της γραφειοκρατίας και του διοικητικού φόρτου και ότι είναι απαραίτητο να παρασχεθούν περισσότερες πληροφορίες και διευκρινίσεις σχετικά με την χρήση των νέων χρηματοδοτικών μέσων και του αποτελέσματος μόχλευσης που αυτά θα έχουν και να εξετάζεται η αποτελεσματικότητά τους. Επίσης δεν

πρέπει να παρακάμπτεται η υποχρέωση για δημοσιονομική πειθαρχία, η απαγόρευση του δανεισμού και η υποχρέωση για δημοσιονομική διαφάνεια. Η ευθύνη της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στο αρχικό ποσό. Δεν πρέπει να δημιουργηθούν άλλες ενδεχόμενες συμπληρωματικές υποχρεώσεις·

22. ζητά επίμονα να υπάρξει ουσιαστική αλλαγή κατεύθυνσης, ώστε όταν οι περιφέρειες κάνουν χρήση των ΔΤ να δίδεται πλέον έμφαση κυρίως στην τόνωση της ζήτησης στον τομέα της έρευνας και καινοτομίας, μέσω της ενθάρρυνσης του περιφερειακού δυναμικού ανάπτυξης ανοικτών καινοτομιών προσανατολισμένων στον χρήστη ⁽⁴⁾·

23. υπενθυμίζει ότι οι ΤΠΑ έχουν να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο όσον αφορά τη διασφάλιση συνδέσεων υψηλής ταχύτητας σε όλους και σε προσιτή τιμή σε περιοχές στις οποίες δεν επαρκούν οι μηχανισμοί της αγοράς, τη διαχείριση προτύπων σχεδίων που επιδιώκουν τη γεφύρωση του χάσματος της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας και την ανάπτυξη νέων προσεγγίσεων για την παροχή ηλεκτρονικών δημόσιων υπηρεσιών εστιασμένων στους πολίτες ⁽⁵⁾·

24. επιβεβαιώνει ότι η χρηματοδότηση και τα άλλα μέτρα στήριξης θα πρέπει να προωθούν την δημιουργία ευρυζωνικών δικτύων ανοικτής πρόσβασης τα οποία βασίζονται σε οριζόντια δομημένη αρχιτεκτονική δικτύου και εξαιρεί την ανάγκη υιοθέτησης ενός επιχειρηματικού προτύπου που να διαχωρίζει την πρακτική πρόσβαση στο δίκτυο από την παροχή υπηρεσιών ⁽⁶⁾·

25. τονίζει ότι οι γρήγορες και αξιόπιστες λειτουργικές συνδέσεις επικοινωνίας, που συμπληρώνονται από αποτελεσματικές ασύρματες κινητές υπηρεσίες, διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της ανταγωνιστικότητας των περιφερειών, της προσβασιμότητας και, γενικότερα, της ισότητας των ανθρώπων και υπενθυμίζει ότι πρέπει να εξασφαλίζεται μια αποτελεσματική υποδομή κοινωνίας της πληροφορίας σε όλα τα μέλη του πληθυσμού, ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας τους ⁽⁷⁾·

26. ζητά να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στο ζήτημα της ευαισθητοποίησης του περιφερειακού και τοπικού επιπέδου, καθώς και της ενθάρρυνσης της αναβάθμισης των αντίστοιχων υποδομών, δεδομένου ότι αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για την ανάπτυξη και τη λειτουργία των ευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών·

27. υπογραμμίζει την ανάγκη πραγματοποίησης δημοσίων επενδύσεων στον τομέα των υποδομών οπισθόφυξης, οι οποίες διασφαλίζουν την διασύνδεση των κόμβων δικτύων των πόλεων μεσαίων και μικρών διαστάσεων ή των αγροτικών κοινοτήτων και μπορούν να διαδραματίσουν καταλυτικό ρόλο στην ενθάρρυνση των επενδύσεων για την αναβάθμιση του δικτύου πρόσβασης·

28. τονίζει ότι η πρόσβαση σε ευρυζωνικές υπηρεσίες υψηλής ποιότητας σε λογικές τιμές μπορεί να αυξήσει τη διαδεσιμότητα και την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχουν οι ΤΠΑ και να διευκολύνει την διάθεση προϊόντων στην αγορά ⁽⁸⁾·

⁽²⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽³⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 263/2007 fin.

⁽⁵⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁸⁾ CdR 252/2005 fin.

29. υπενθυμίζει τη σημασία και την ανάγκη ύπαρξης κοινών κανόνων και πρακτικών που να διέπουν την περαιτέρω χρήση και εκμετάλλευση των πληροφοριών του δημόσιου τομέα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλοι ανεξαιρέτως οι συντελεστές της ευρωπαϊκής αγοράς πληροφοριών θα υπόκεινται στους ίδιους βασικούς όρους, ότι οι όροι για την περαιτέρω χρήση αυτών των πληροφοριών θα καταστούν πιο διαφανείς και ότι θα εξαλειφθούν οι στρεβλώσεις της εσωτερικής αγοράς ⁽⁹⁾.

30. τονίζει ότι για να αξιοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητες περαιτέρω χρήσης των πληροφοριών του δημόσιου τομέα χρειάζεται να ενισχυθεί η συμμετοχή των ΤΠΑ, πράγμα που θα συνέβαλε ουσιαστικά στην προώθηση ακριβώς της περαιτέρω χρήσης των ΠΔΣ με σκοπό την αύξηση της ανταγωνιστικότητας και τη δημιουργία θέσεων εργασίας ⁽¹⁰⁾.

31. ενθαρρύνει τις ΤΠΑ να συμμετάσχουν σε μια προσπάθεια ευρύτερης συνεργασίας με στόχο τη βελτίωση της διαλειτουργικότητας στη δημόσια διοίκηση και της αποτελεσματικότητας της παροχής δημόσιων υπηρεσιών ⁽¹¹⁾.

32. επισημαίνει ότι η σημασία των περιφερειών είναι εμφανής στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας, χάρη στις δράσεις στήριξης και στα διαρθρωτικά και νομοθετικά μέτρα που πλαισιώνουν τις πολιτικές που αυτές αναπτύσσουν στον τομέα της έρευνας.

33. φρονεί ότι οι προβλεπόμενες, στην πρόταση κανονισμού, δράσεις δεν φαίνεται, στην παρούσα μορφή τους, να παρουσιάζουν πρόβλημα από την άποψη της συμμόρφωσης με την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Προοίμιο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(21) Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η τεχνική πρόοδος, είναι σκόπιμο η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανατεθεί στην Επιτροπή όσον αφορά τις τροποποιήσεις του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξαχθεί η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις - και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων - κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της. Στόχος αυτής της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων είναι η αντιμετώπιση νέων τεχνολογικών και εμπορικών εξελίξεων, των αναδυόμενων πολιτικών προτεραιοτήτων ή ευκαιριών για την αξιοποίηση συνεργειών μεταξύ διάφορων υποδομών, συμπεριλαμβανομένων αυτών στους τομείς των μεταφορών και της ενέργειας. Το πεδίο εφαρμογής της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων περιορίζεται στην τροποποίηση της περιγραφής των έργων κοινού ενδιαφέροντος, με την προσθήκη ενός έργου κοινού ενδιαφέροντος ή την αφαίρεση ενός παρωχημένου έργου κοινού ενδιαφέροντος, σύμφωνα με προκαθορισμένα, σαφή και διαφανή κριτήρια.	(21) Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η τεχνική πρόοδος, είναι σκόπιμο η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανατεθεί στην Επιτροπή όσον αφορά τις τροποποιήσεις του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξαχθεί η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις - και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων <u>και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο</u> - κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της. Στόχος αυτής της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων είναι η αντιμετώπιση νέων τεχνολογικών και εμπορικών εξελίξεων, των αναδυόμενων πολιτικών προτεραιοτήτων ή ευκαιριών για την αξιοποίηση συνεργειών μεταξύ διάφορων υποδομών, συμπεριλαμβανομένων αυτών στους τομείς των μεταφορών και της ενέργειας. Το πεδίο εφαρμογής της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων περιορίζεται στην τροποποίηση της περιγραφής των έργων κοινού ενδιαφέροντος, με την προσθήκη ενός έργου κοινού ενδιαφέροντος ή την αφαίρεση ενός παρωχημένου έργου κοινού ενδιαφέροντος, σύμφωνα με προκαθορισμένα, σαφή και διαφανή κριτήρια.

Αιτιολογία

Θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο να λάβουν οι ΤΠΑ μέρος στη διαδικασία διαβούλευσης, δεδομένου ότι συμμετέχουν στην διαδικασία διακυβέρνησης και αποτελούν τον σύνδεσμο μεταξύ της κεντρικής δημόσιας διοίκησης και των πολιτών και ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Τροπολογία 2

Άρθρο 4 (α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
α) εγκατάσταση υπερταχών ευρυζωνικών δικτύων που εξασφαλίζουν ταχύτητα μετάδοσης δεδομένων τουλάχιστον 100 Mbps·	α) εγκατάσταση υπερταχών ευρυζωνικών δικτύων που εξασφαλίζουν ταχύτητα μετάδοσης δεδομένων τουλάχιστον 100 Mbps, <u>δεδομένης της ζήτησης για υπερταχείες διαδικτυακές συνδέσεις</u> ·

⁽⁹⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 10/2009 fin.

Αιτιολογία

Οι επενδύσεις σε υπερταχεία ευρυζωνικά δίκτυα παρουσιάζουν υψηλό κίνδυνο. Τα στατιστικά δεδομένα καταδεικνύουν ότι παρά την τρέχουσα ευρυζωνική κάλυψη, η χρήση του διαδικτύου σε υψηλές ταχύτητες υστερεί σημαντικά. Κατά την επιλογή των τεχνολογιών και των σχεδίων προς χρηματοδότηση πρέπει συνεπώς να ληφθεί υπόψη η υφιστάμενη ζήτηση για ευρυζωνική πρόσβαση.

Τροπολογία 3

Άρθρο 4 (β)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
β) εγκατάσταση ευρυζωνικών δικτύων για τη σύνδεση νησιωτικών, περικλειστών και απομακρυσμένων περιφερειών με τις κεντρικές περιφέρειες της Ένωσης, εξασφαλίζοντας ότι οι ταχύτητες μετάδοσης δεδομένων σε αυτές τις περιφέρειες επαρκούν για ευρυζωνική συνδετικότητα τουλάχιστον 30 Mbrps·	β) εγκατάσταση ευρυζωνικών δικτύων για τη σύνδεση νησιωτικών, περικλειστών και απομακρυσμένων περιφερειών με τις κεντρικές περιφέρειες της Ένωσης, εξασφαλίζοντας ότι οι ταχύτητες μετάδοσης δεδομένων σε αυτές τις περιφέρειες επαρκούν για ευρυζωνική συνδετικότητα τουλάχιστον 30 Mbrps, <u>δεδομένης της ζήτησης για υπερταχείες διαδικτυακές συνδέσεις·</u>

Αιτιολογία

Ίδια με αυτήν της τροπολογίας 3.

Τροπολογία 4

Άρθρο 5 (3)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
(3) Τα κράτη μέλη ή/και άλλες οντότητες επιφορτισμένες με την εφαρμογή έργων κοινού ενδιαφέροντος ή που συμβάλλουν στην υλοποίησή τους, λαμβάνουν τα αναγκαία νομικά, διοικητικά, τεχνικά και οικονομικά μέτρα σε συμμόρφωση με τις αντίστοιχες προδιαγραφές του παρόντος κανονισμού.	(3) Τα κράτη μέλη ή/και άλλες οντότητες, <u>συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών αρχών, που έχουν την ευθύνη της επιφορτισμένες με την</u> εφαρμογής έργων κοινού ενδιαφέροντος ή που συμβάλλουν στην υλοποίησή τους, λαμβάνουν τα αναγκαία νομικά, διοικητικά, τεχνικά και οικονομικά μέτρα σε συμμόρφωση με τις αντίστοιχες προδιαγραφές του παρόντος κανονισμού.

Αιτιολογία

Η αναφορά στις ΤΠΑ θα ήταν χρήσιμη για τους ίδιους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

Τροπολογία 5

Άρθρο 5 (8γ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
8. γ) παράγει ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία	8. γ) παράγει ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, <u>όπως προκύπτει από μελέτη σκοπιμότητας και αξιολόγησης κόστους-ωφελιών</u>

Αιτιολογία

Μία μελέτη σκοπιμότητας θα ήταν το καλύτερο μέσο προκειμένου να καταδειχθεί κατά πόσον παράγεται προστιθέμενη αξία.

Τροπολογία 6

Άρθρο 7 (4)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
4. Στις εκθέσεις αυτές η Επιτροπή αξιολογεί επίσης κατά πόσον το πεδίο εφαρμογής των έργων κοινού ενδιαφέροντος εξακολουθεί να αντικατοπτρίζει τις πολιτικές προτεραιότητες, τις τεχνολογικές εξελίξεις ή την κατάσταση στις σχετικές αγορές. Για τα μεγάλα έργα, οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, συνεκτιμώντας την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος και τις ανάγκες μετριασμού της, καθώς και την ανθεκτικότητα στις καταστροφές. Η επανεξέταση αυτή μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε άλλη στιγμή, όταν κρίνεται σκόπιμο.	4. Στις εκθέσεις αυτές η Επιτροπή αξιολογεί επίσης κατά πόσον το πεδίο εφαρμογής των έργων κοινού ενδιαφέροντος εξακολουθεί να αντικατοπτρίζει τις πολιτικές προτεραιότητες, τις τεχνολογικές εξελίξεις <u>και τη σκοπιμότητα του σχεδίου, ή δεδομένης της</u> κατάστασης στις σχετικές αγορές. Για τα μεγάλα έργα, οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, συνεκτιμώντας την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος και τις ανάγκες μετριασμού της, καθώς και την ανθεκτικότητα στις καταστροφές. Η επανεξέταση αυτή μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε άλλη στιγμή, όταν κρίνεται σκόπιμο. 5. <u>Η Επιτροπή επικουρείται επίσης από Παρατηρητήριο για την εφαρμογή και τη διάδοση των δικτύων νέας γενιάς σε όλη την Ευρώπη που θα είναι επιφορτισμένο με την εξεύρεση και συλλογή πληροφοριών και στατιστικών στοιχείων για τα δημόσια έργα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν εν μέρει ή εξ ολοκλήρου για την εφαρμογή των εν λόγω δικτύων, τη διαχείριση μιας βάσης δεδομένων για την παρακολούθηση των εν λόγω δημοσίων έργων και την υλοποίηση ενός ευρωπαϊκού μητρώου των δικτύων τηλεπικοινωνίας, την προώθηση δραστηριοτήτων τεχνικής και ρυθμιστικής κατεύθυνσης, την υλοποίηση μελετών, έρευνας, την απόκτηση και διάδοση τεχνικής τεκμηρίωσης και δεδομένων.</u>

Αιτιολογία

Ίδια με αυτήν της τροπολογίας 5.

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012.

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Πρόγραμμα για τους καταναλωτές για την περίοδο 2014-2020»

(2012/C 225/17)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- υποστηρίζει τον στόχο της περαιτέρω ενίσχυσης και ανάπτυξης της προστασίας των καταναλωτών εντός της ΕΕ, ο οποίος αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς·
- είναι της γνώμης ότι δεδομένων των κινδύνων που συνδέονται με την παγκοσμιοποίηση της αλυσίδας παραγωγής, απαιτείται η ανάπτυξη μιας πιο αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ εθνικών αρχών, προκειμένου να αποφευχθεί η περίπτωση διείσδυσης στην αγορά επικίνδυνων προϊόντων και να είναι δυνατή η λήψη των απαιτούμενων μέτρων κάθε φορά που αυτό συμβαίνει·
- φρονεί ότι το κονδύλιο που έχει διατεθεί στο πρόγραμμα για την προστασία των καταναλωτών είναι ανεπαρκές. Κατά την περίοδο 2014-2020, πράγματι, η Επιτροπή συνιστά να διατεθούν στο πρόγραμμα 197 εκατ. ευρώ, ποσό εξαιρετικά χαμηλό, καθώς σε κάθε ευρωπαϊό καταναλωτή αντιστοιχούν λιγότερο από 5 λεπτά του ευρώ·
- υπογραμμίζει ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, δεδομένου ότι είναι αυτές που βρίσκονται πιο κοντά στους καταναλωτές. Καθώς οι δυνατότητες που παρέχει ο τρέχων προϋπολογισμός είναι περιορισμένες, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην υποστήριξη της περιφερειακής συνεργασίας. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να διαδραματίσει ενεργότερο ρόλο, ώστε να συμβάλει στην δημιουργία ενός δικτύου που θα επιτρέπει στις τοπικές οργανώσεις να ανταλλάσσουν ευκολότερα τις εμπειρίες τους·
- φρονεί, επίσης, ότι είναι απαραίτητο να τονίζεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο η σημασία των υλικοτεχνικών πτυχών της εκπαίδευσης με την οποία επιδιώκεται η ευαισθητοποίηση των καταναλωτών, λαμβάνοντας υπόψη την κατανομή αρμοδιοτήτων που ισχύει στην ΕΕ. Τα προγράμματα μελέτης των διαφόρων σχολικών συστημάτων χαρακτηρίζονται από μεγάλη ετερογένεια τόσο περιεχομένου όσο και της μεθοδολογίας. Θα μπορούσε να καταρτιστεί και να προταθεί εναρμονισμένο διδακτικό υλικό σχετικά με την προστασία των καταναλωτών, προσαρμοσμένο στα διάφορα σχολικά επίπεδα·
- κρίνει ότι έχει ουσιαστική σημασία να ενισχυθεί η στήριξη των ενώσεων προστασίας των καταναλωτών·
- διαπιστώνει με ανησυχία ότι ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωνε ήδη στο πρόγραμμά της για τους καταναλωτές για την περίοδο 2007-2013 ότι σκόπευε να λάβει μέτρα με σκοπό την θέσπιση μηχανισμών συλλογικής έννομης προστασίας των καταναλωτών σε περίπτωση παραβίασης των κανόνων προστασίας τους, δεν έχει ακόμη κατατεθεί καμία σχετική νομοθετική πρόταση.

Εισηγητής

ο κ. István SÉRTŐ-RADICS (HU/ADLE), Δήμαρχος της Uszka

Έγγραφο αναφοράς

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ένα πρόγραμμα για τους καταναλωτές 2014-2020

COM(2011) 707 final

I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

1. υποστηρίζει τον πολιτικό στόχο της προώθησης της εναρμόνισης της εσωτερικής αγοράς και της βελτίωσης της λειτουργίας της προς όφελος των καταναλωτών και των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα δε των ΜΜΕ, δεδομένου ότι αυτές αποτελούν την πλειοψηφία των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων (συνιστούν ποσοστό μεγαλύτερο του 90 %). Η ΕΤΠ εξακολουθεί, ωστόσο, να υποστηρίζει τον στόχο της περαιτέρω ενίσχυσης και ανάπτυξης της προστασίας των καταναλωτών εντός της ΕΕ, ο οποίος αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς·

2. επιδοκιμάζει, συνεπώς, την πρόταση η οποία αναγνωρίζει στους πολίτες της Ένωσης, με την ιδιότητα των συνειδητοποιημένων καταναλωτών, κεντρική θέση στην ενιαία αγορά. Κατά την ΕΤΠ, αυτό θα επιτρέψει να εξασφαλιστεί ότι οι ευρωπαίοι πολίτες θα μπορούν να αξιοποιούν πλήρως το δυναμικό της ενιαίας αγοράς. Κύριοι στόχοι του προγράμματος είναι η διασφάλιση της ασφάλειας των ευρωπαίων πολιτών και η προάσπιση των οικονομικών συμφερόντων τους. Η πολιτική για τους καταναλωτές της ΕΕ υποστηρίζει και συμπληρώνει τις πολιτικές των κρατών μελών. Η κινητοποίηση της σημαντικής οικονομικής ισχύος που αντιπροσωπεύουν οι δαπάνες των καταναλωτών (56 % του ΑΕΠ της ΕΕ) θα συμβάλει σημαντικά στην υλοποίηση του στόχου της οικονομικής ανάκαμψης που έχει θέσει η Ένωση·

3. επιμένει ότι είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η συνέχεια μεταξύ των τρεχόντων και των μελλοντικών προγραμμάτων, όπως αναφέρουν τα συμπεράσματα της ενδιάμεσης αξιολόγησης της στρατηγικής και του προγράμματος για την προστασία των καταναλωτών, στα οποία τονίζεται ότι η ευρωπαϊκή πολιτική για τους καταναλωτές αποτελεί ένα σχετικά νέο πεδίο και, κατά συνέπεια, έχει καθοριστική σημασία να διασφαλιστεί η συνέχειά της προκειμένου αυτή να είναι πλήρως αποτελεσματική·

4. φρονεί ότι το κονδύλιο που έχει διατεθεί στο πρόγραμμα για την προστασία των καταναλωτών είναι ανεπαρκές. Κατά την περίοδο 2014-2020, πράγματι, η Επιτροπή συνιστά να διατεθούν στο πρόγραμμα 197 εκατ. ευρώ, ποσό εξαιρετικά χαμηλό, καθώς σε κάθε ευρωπαϊό καταναλωτή αντιστοιχούν λιγότερο από 5 λεπτά του ευρώ·

5. σημειώνει ότι πρέπει να διασφαλιστούν σε κάθε κράτος μέλος περιθώρια χειρισμών για την υπεράσπιση των εθνικών τους ιδιαίτεροτήτων σε δραστηριότητες που διαχειρίζεται και χρηματοδοτεί το κράτος σε τομείς όπως η υγιειονομική περιθάλψη και η κατάρτιση·

II. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**Ασφάλεια**

6. είναι της γνώμης ότι οι διαφορές στον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη επιβάλλουν την τήρηση της νομοθεσίας στον τομέα της ασφάλειας των προϊόντων, η παρουσία επικίνδυνων προϊόντων στο εσωτερικό της ενιαίας αγοράς, καθώς και οι κίνδυνοι που συνδέονται με την παγκοσμιοποίηση της αλυσίδας παραγωγής απαιτούν

την ανάπτυξη μιας πιο αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ εθνικών αρχών προκειμένου να αποφευχθεί η περίπτωση διείσδυσης στην αγορά επικίνδυνων προϊόντων και να είναι δυνατή η λήψη των απαιτούμενων μέτρων κάθε φορά που αυτό συμβαίνει·

7. εκτιμά ότι οι μηχανισμοί παρακολούθησης της αγοράς, όπως το RAPEX, προσελκύουν κατά τρόπο επαρκή την προσοχή στον κατάλογο των επικίνδυνων προϊόντων, ωστόσο δεν επιτυγχάνουν την απόσυρσή τους από την αγορά με την ίδια αποτελεσματικότητα σε όλα τα κράτη μέλη. Αφενός, πρέπει να υποστηριχθούν οικονομικά η διαχείριση και η καλή λειτουργία του δικτύου RAPEX, του δικτύου συνεργασίας στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών και των βάσεων δεδομένων των καλλυντικών προϊόντων και, αφετέρου, πρέπει να εναρμονιστούν, στο ευρωπαϊκό επίπεδο, τα διάφορα συστήματα εποπτείας διότι, στον συγκεκριμένο τομέα, εξακολουθεί να καταγράφεται περιορισμένη πρόοδος·

8. εκφράζει τη δυσaréσκειά της διότι, εξαιτίας της έλλειψης ασφάλειας, το διασυνοριακό εμπόριο εξακολουθεί να μην έχει αναπτυχθεί στο επιθυμητό επίπεδο. Το 2010, η εμπιστοσύνη στις διασυνοριακές συναλλαγές, δηλ. το ποσοστό των καταναλωτών που έδειξαν εμπιστοσύνη σε επιχειρήσεις ηλεκτρονικών πωλήσεων με έδρα ένα άλλο κράτος μέλος, ανερχόταν στο 37 %. Στην τρέχουσα οικονομική κατάσταση, έχει κεφαλαιώδη σημασία να αξιοποιείται το δυναμικό της ενιαίας αγοράς στον ανώτατο δυνατό βαθμό και, συνεπώς, θα ήταν σκόπιμο να καταβληθούν προσπάθειες, ώστε το ποσοστό αυτό να ανέλθει, μέσα στα 7 επόμενα χρόνια, στο 50 %·

9. έχει την πεποίθηση ότι οι δράσεις που έχουν αναληφθεί στο επίπεδο της ΕΕ και η συνεργασία που θα αναπτυχθεί στο πλαίσιο του δικτύου που προβλέπεται στην οδηγία για την ασφάλεια των προϊόντων, θα φέρουν καλύτερα αποτελέσματα από ό,τι μία σειρά μεμονωμένων μέτρων στο επίπεδο των κρατών μελών, δεδομένου ότι οι δράσεις και η συνεργασία αυτές θα επιτρέψουν να καλυφθεί το υπάρχον κενό στον τομέα της ενημέρωσης – χάρη π.χ. στη δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες που έχουν συλλέξει άλλες χώρες (όπως η Κίνα) – και να αποφευχθούν οι ανισότητες στο εσωτερικό της ενιαίας αγοράς. Η ΕΤΠ θεωρεί, λοιπόν, ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να δοθεί έμφαση στη σημασία της συμμετοχής τρίτων χωρών στο ευρωπαϊκό σύστημα εποπτείας της αγοράς. Η πλειονότητα των επικίνδυνων προϊόντων και των προϊόντων κακής ποιότητας που διατίθενται στην αγορά προέρχεται από τις εν λόγω χώρες και, συνεπώς, έχει καθοριστική σημασία, για λόγους πρόληψης, να υπάρχει συνεργασία με τις αρχές τους·

Πληροφόρηση και εκπαίδευση

10. τονίζει ότι η συλλογή και η ανάλυση συγκρίσιμων δεδομένων, διαδικασία εφικτή μόνον στο επίπεδο της Ένωσης, θα επιτρέψουν τη διεξαγωγή μιας γενικής ανάλυσης της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς και την καθιέρωση σημείων αναφοράς. Τα στοιχεία αυτά θα πρέπει, ωστόσο, να είναι επαρκώς αξιόπιστα και αντιπροσωπευτικά για να είναι δυνατή, στη συνέχεια, η αξιοποίησή τους όχι μόνον στο επίπεδο της ΕΕ, αλλά και στο εθνικό επίπεδο. Οι μελέτες κατανόησης της συμπεριφοράς των καταναλωτών που διεξάγονται στο πλαίσιο των πολιτικών αυτών και τα αντίστοιχα τεστ αποτελούν τα κατάλληλα πρακτικά μέσα χάρη στα οποία θα καταστεί δυνατή η θέσπιση πιο εξυπνης νομοθεσίας·

11. κρίνει ότι έχει ουσιαστική σημασία να ενισχυθεί η στήριξη των ενώσεων προστασίας των καταναλωτών. Κατά την ΕΤΠ, οι ενώσεις αυτές είναι οι μόνες που είναι σε θέση να εξασφαλίσουν μία ισχυρή και ενιαία εκπροσώπηση των καταναλωτών σε ευρωπαϊκή κλίμακα και να παράσχουν εναρμονισμένα δεδομένα σχετικά με τους καταναλωτές, τα οποία είναι απαραίτητα για τη λήψη ευρωπαϊκών αποφάσεων, για τα όργανα της ΕΕ και για τον διάλογο στο επίπεδο της ΕΕ·

12. φρονεί, επίσης, ότι είναι απαραίτητο να τονίζεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο η σημασία των υλικοτεχνικών πτυχών της εκπαίδευσης με την οποία επιδιώκεται η ευαισθητοποίηση των καταναλωτών, λαμβανομένης υπόψη της κατανομής αρμοδιοτήτων που ισχύει στην ΕΕ. Τα προγράμματα μελέτης των διαφόρων σχολικών συστημάτων χαρακτηρίζονται από μεγάλη ετερογένεια τόσο περιεχομένου όσο και της μεθοδολογίας. Θα μπορούσε να καταρτιστεί και να προταθεί εναρμονισμένο διδακτικό υλικό σχετικά με την προστασία των καταναλωτών, προσαρμοσμένο στα διάφορα σχολικά επίπεδα. Η ενίσχυση της εκπαίδευσης του καταναλωτή σε ενωσιακό επίπεδο θα συνέβαλε στην κατάργηση των ανισοτήτων στον συγκεκριμένο τομέα· θεωρεί επίσης σημαντικό να αποτελεί η εκπαίδευση των καταναλωτών αναπόσπαστο μέρος της διδακτέας ύλης όλων των σχολικών συστημάτων, προσαρμοσμένης στο εκάστοτε σχολικό επίπεδο. Σύμφωνα με την κατανομή των αρμοδιοτήτων στην ΕΕ, αυτό εμπίπτει στις αρμοδιότητες των κρατών μελών. Η εκπαίδευση των καταναλωτών θα είχε ικανοποιητική θέση στο σχολικό πρόγραμμα εάν η σημασία της αναγνωριζόταν σε ευρωπαϊκή κλίμακα·

13. είναι της γνώμης ότι η συνεχής κατάρτιση των υπαλλήλων των οργανώσεων καταναλωτών αποτελεί ζήτημα καίριας σημασίας, δεδομένου ότι αυτοί είναι οι πλέον κατάλληλοι για να αναλάβουν με επιτυχία το έργο της γενικής ενημέρωσης των καταναλωτών, ιδιαίτερα στην περίπτωση των σύνθετων συμβολαίων με παρόχους υπηρεσιών. Στον τομέα αυτό είναι εξαιρετικά δύσκολη η συγκέντρωση των καθηκόντων στο ευρωπαϊκό επίπεδο· τα καθήκοντα αυτά θα μπορούσαν, ωστόσο, να ανατεθούν από τις αρχές της ΕΕ στις τοπικές και περιφερειακές οργανώσεις, αυτές δε να τα εκτελούν τηρώντας πάντοτε τις ισχύουσες, στον εκάστοτε τόπο, νομοθετικές ρυθμίσεις·

14. πιστεύει, εξάλλου, ότι δεν πρέπει να λησμονείται η σημασία της κατάρτισης των υπαλλήλων των κρατικών και δημοτικών αρχών που έχουν την ευθύνη της τήρησης της νομοθεσίας στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών. Θα ήταν, συνεπώς, σκόπιμο να διαμορφωθούν οι κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων εθνικών αρχών, για την συμμόρφωση προς τα πρότυπα, καθώς και για την εκτίμηση των κινδύνων, με την υποστήριξη της κατάρτισης σε ευρωπαϊκό επίπεδο·

Δικαιώματα των καταναλωτών και έννομη προστασία

15. εκφράζει τη λύπη της διότι, ενώ τα καθήκοντα που απορρέουν από τον στόχο αυτόν είναι, στην πράξη, τα ίδια για όλες τις αρχές που έχουν την ευθύνη της προστασίας των καταναλωτών, συχνά ασκούνται ταυτόχρονα και με διαφορετικό τρόπο από τις διάφορες κατηγορίες οργανώσεων (οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, κρατικοί ή δημοτικοί οργανισμοί, γραφεία πληροφοριών ή υπηρεσίες παροχής στήριξης), τόσο στο ευρωπαϊκό όσο και στο εθνικό επίπεδο, με περιορισμένη αποτελεσματικότητα·

16. θεωρεί ότι τα προβλήματα αυτά έχουν άμεση σχέση με τον τρόπο διαχείρισης των καταγγελιών των καταναλωτών, δεδομένου ότι οι φάκελοι που υποβάλλονται στις οργανώσεις προστασίας των καταναλωτών έχουν, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, τη μορφή καταγγελιών. Καθώς η αποτελεσματικότητα στον τομέα αυτό δεν έχει βελτιωθεί, η δυσaréσκεια των καταναλωτών εξακολουθεί να αυξάνεται·

17. τονίζει ότι μόνον το 8 % του κονδυλίου που έχει διατεθεί στο πρόγραμμα θα δαπανηθεί για την κατάρτιση νέων ρυθμίσεων·

18. είναι της γνώμης ότι πρέπει να τονιστεί η ανάγκη μελέτης των σημείων όπου η νομοθεσία παρουσιάζει αδυναμίες. Η μεταφορά των συμβάσεων που συνάπτουν οι καταναλωτές στις εθνικές νομοθεσίες περιόρισαν, περιέργως, σημαντικά την ευκολία διεκπεραίωσης, εκ μέρους των οργανώσεων προστασίας των καταναλωτών, των θεμελιωμένων κοινοποιήσεων που αφορούν καταγγελίες σχετικές με την ποιότητα, κι αυτό διότι οι εν λόγω οργανώσεις δεν διαθέτουν την σχετική αρμοδιότητα. Πράγματι, κύριο όργανο προφυγής είναι, στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια δικαστική αρχή·

19. διαπιστώνει με ανησυχία ότι ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωνε ήδη στο πρόγραμμά της για τους καταναλωτές για τον περίοδο 2007-2013 ότι σκόπευε να λάβει μέτρα με σκοπό την θέσπιση μηχανισμών συλλογικής έννομης προστασίας των καταναλωτών σε περίπτωση παραβίασης των κανόνων προστασίας τους, δεν έχει ακόμη κατατεθεί καμία σχετική νομοθετική πρόταση·

20. θα επιθυμούσε, σχετικά, να τονίσει ότι οι μηχανισμοί συλλογικής έννομης προστασίας που σήμερα υφίστανται, σε εθνική κλίμακα, σε 14 από τα κράτη μέλη της ΕΕ, επιτρέπουν την εύκολη αποζημίωση των θυμάτων στις περιπτώσεις συλλογικής ζημίας, όπως είναι η ακύρωση πτήσεων, τα ελαττωματικά προϊόντα και η παροχή ανευθύνων συμβουλών για οικονομικά θέματα. Η επέκταση αυτού του αποτελεσματικού μέσου και στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ, καθώς και η εφαρμογή του στις διασυνοριακές διαφορές είναι απαραίτητη. Εκτιμάται, σήμερα, ότι το ύψος της μη αποκατασταθείσας ζημίας που προκύπτει από την μη τήρηση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για τις συμπράξεις ανέρχεται σε ποσό μεγαλύτερο των 20 δισ. ευρώ. Αντιθέτως δεν μπορεί να γίνει δεκτή η καθιέρωση των κατ' επιλογήν συλλογικών αγωγών, με ρητή δήλωση για τη μη άσκηση ατομικής αγωγής («opt-out») κατά το πρότυπο της αμερικανικής μεθόδου «class action». Οι καταναλωτές πρέπει να επιλέγουν ενεργά υπέρ ή κατά της διεκδίκησης ατομικών αποζημιώσεων μέσω δικαστικής αγωγής («opt-in»)·

21. τονίζει ότι οι προτάσεις της Επιτροπής δεν πρέπει να αποτελούν τίποτε περισσότερο από ένα νομικό πλαίσιο. Όπως και η οδηγία 98/27/EK, περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών, η νομοθεσία αυτή θα πρέπει να προβλέπει μόνον τους υποχρεωτικούς ελάχιστους κανόνες και να επιτρέπει κατά τα άλλα στα κράτη μέλη να αποφασίζουν σχετικά με τον λεπτομερή τρόπο εφαρμογής των μηχανισμών συλλογικής έννομης προστασίας, σύμφωνα με την εκάστοτε νομική παράδοση. Εάν η ΕΕ αξιώνει να έχει αρμοδιότητα για τη ρύθμιση περαιτέρω μηχανισμών συλλογικής έννομης προστασίας, τότε θα πρέπει οι μηχανισμοί αυτοί να συνάδουν πλήρως με την έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους και με τα διάφορα εθνικά συστήματα προσφυγής·

22. θεωρεί, εντούτοις, ότι έχει ουσιαστική σημασία να δημιουργηθεί μία ηλεκτρονική διεπαφή για την ρύθμιση των διαφορών. Φυσικά, ένα τέτοιο σύστημα θα μπορεί να προασπίζει αποτελεσματικά τα συμφέροντα των καταναλωτών μόνον εάν είναι εύκολο στη χρήση και είναι διαθέσιμο σε όλες τις επίσημες γλώσσες των κρατών μελών. Ένα ηλεκτρονικό σύστημα έχει το πλεονέκτημα ότι τα εμπόδια που προκύπτουν εξαιτίας διαφορών στη νομοθεσία ή στον τρόπο εφαρμογής της στα επιμέρους κράτη μέλη δεν παρακωλύουν τη λειτουργία του·

23. υπογραμμίζει ότι είναι απολύτως αναγκαίο να διασφαλιστεί η προσβασιμότητα, σε διεθνή κλίμακα, των οργάνων εξώδικης επίλυσης διαφορών και να υπάρχουν διαθέσιμες ηλεκτρονικές λύσεις.

Θα πρέπει, ωστόσο, να εξεταστεί κατά πόσον είναι δυνατό, και εάν ναι με ποιους τρόπους, να ενισχυθεί η αποδοχή των αποφάσεων που εκδίδουν οι εν λόγω αρχές από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θα ήταν εξάλλου σκόπιμο να δικαιούται ο καταναλωτής να προσφεύγει στην αρχή που του αναγνωρίζει τα περισσότερα δικαιώματα από όλες τις αρμόδιες αρχές στις διάφορες χώρες·

24. φρονεί ότι είναι απαραίτητο να τεθούν στη διάθεση των μη κυβερνητικών οργανώσεων προστασίας των καταναλωτών ειδικά μέσα υποστήριξης των δραστηριοτήτων τους εκπροσώπησης των καταναλωτών ενώπιον δικαστηρίου και παροχής νομικών συμβουλών. Εάν εξασφαλιστεί στις οργανώσεις αυτές της κοινωνίας των πολιτών να ενταχθούν σε αντίστοιχες οργανώσεις στο ευρωπαϊκό επίπεδο που είναι δικαιούχοι ευρωπαϊκών επιχορηγήσεων, τότε οι οργανώσεις αυτές προστασίας των καταναλωτών θα μπορέσουν να διευρύνουν σημαντικά τη βάση τους, καθώς επίσης και να αυξήσουν την ασφάλεια των καταναλωτών που προσφεύγουν σε αυτές. Οι επιχειρήσεις θα συμμορφώνονταν περισσότερο προς τις αποφάσεις που τις αφορούν εάν είχαν τη δυνατότητα αποτελεσματικής εκπροσώπησης ενώπιον δικαστηρίου σε πρώιμο στάδιο της σχετικής διαδικασίας, πράγμα που θα τους επέτρεπε ακόμη και να προλάβουν την κίνηση ενδεχόμενης δικαστικής διαδικασίας·

Επιβολή της εφαρμογής

25. τονίζει ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό ο κανονισμός για την προστασία των καταναλωτών να διέπει και τα κοινά σχέδια, τα κοινά μέτρα εφαρμογής και την ανταλλαγή των υπαλλήλων. Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι οι συντονισμένες δράσεις στις οποίες συμμετέχουν διάφορα κράτη μέλη (και οι οποίες συγχρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα και από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη), όπως π.χ. οι δράσεις ελέγχου, αποτελούν ένα αποτελεσματικό μέσο·

26. κατόπιν τούτου, θεωρεί σημαντικό να διευκρινιστεί ότι η συνεργασία δεν επαρκεί για την αποτελεσματική διεκπεραίωση των διασυνοριακών καταγγελιών. Οι πρωτοβουλίες που θεσπίστηκαν στον συγκεκριμένο τομέα, και ειδικότερα η σύσταση ενιαίας βάσης δεδομένων στο επίπεδο της ΕΕ, είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Ωστόσο, όπως συμβαίνει και στην περίπτωση των άλλων μεγάλων ευρωπαϊκών συστημάτων (RAPEX), είναι σκόπιμο να αναπτυχθεί η πρακτική εφαρμογή τους προκειμένου, ακριβώς, να καταστεί δυνατή η προώθηση της περαιτέρω χρήσης τους στο πλαίσιο της εκάστοτε συνεργασίας των διαφόρων αρχών·

27. αναγνωρίζει ότι το δίκτυο των ευρωπαϊκών κέντρων καταναλωτών που χρηματοδοτεί η Επιτροπή από κοινού με τα κράτη μέλη αποτελεί ένα μέσο απαραίτητο και ιδιαίτερα χρήσιμο. Πρόκειται για ένα ευρωπαϊκό δίκτυο που παρέχει πληροφορίες και στήριξη όσον αφορά τα δικαιώματα των καταναλωτών και στο οποίο μπορούν οι καταναλωτές να αποταθούν σε περίπτωση προσφυγής κατά διαχειριστή αγοράς εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος, λόγω προβλημάτων που προέκυψαν στο πλαίσιο διασυνοριακής αγοράς·

28. διαπιστώνει με λύπη ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα ευρωπαϊκά κέντρα καταναλωτών εξακολουθούν κατ' ουσία να μην συνδέονται με τις διαρθρώσεις που είναι αρμόδιες για την διεκπεραίωση των καταγγελιών και διαφορών επειδή δεν διαθέτουν αρμοδιότητα στον τομέα των ειδικών αποζημιώσεων. Εφόσον τα νομοθετικά μέσα που θα επέτρεπαν στις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν αποτελεσματικά μέτρα απουσιάζουν, πράγμα, άλλωστε, που στο μέλλον δεν θα είναι καν συμβατό με τις κανονιστικές αρχές της Ένωσης, θα πρέπει να αναμένεται μία ολοένα αυξανόμενη αίσθηση δυσαρέσκειας·

III. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

29. υπογραμμίζει ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών, δεδομένου ότι είναι αυτές που βρίσκονται πιο κοντά στους καταναλωτές. Καθώς οι δυνατότητες που παρέχει ο τρέχων προϋπολογισμός είναι περιορισμένες, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην υποστήριξη της περιφερειακής συνεργασίας. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να διαδραματίζει ενεργότερο ρόλο, ώστε να συμβάλει στην δημιουργία ενός δικτύου που θα επιτρέπει στις τοπικές οργανώσεις να ανταλλάσσουν ευκολότερα τις εμπειρίες τους·

30. δίνει έμφαση στην ανάγκη προάσπισης των συμφερόντων των καταναλωτών ταυτόχρονα στο τοπικό και στο εθνικό επίπεδο. Για να διασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή σχέση κόστους-ωφέλειας, είναι σκόπιμο να διοργανωθούν, σε τοπικό επίπεδο, προγράμματα κατάρτισης με αντικείμενο την προστασία των καταναλωτών. Είναι, εντούτοις, σκόπιμο η διεκπεραίωση των καταγγελιών των καταναλωτών να βασίζεται σε μία προσέγγιση ανά στάδια. Σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης, η δραστηριοποίηση των καταναλωτών αποκτά ολοένα μεγαλύτερη σημασία·

31. κρίνει απαραίτητη την ενσωμάτωση των περιφερειακών οργανώσεων στο δίκτυο των ευρωπαϊκών οργανώσεων, ώστε να μπορούν έτσι να δικαιούνται ευρωπαϊκή ενίσχυση. Με τον τρόπο αυτό θα διασφαλιστεί η δυνατότητα κοινοποίησης των προβλημάτων των καταναλωτών στην γεωγραφικά πλησιέστερη σε αυτούς αρχή. Η διοργάνωση δραστηριοτήτων μέσω των τοπικών οργανώσεων θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματική·

32. είναι της γνώμης ότι η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων των περιφερειών στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών θα μπορούσε, μεταξύ άλλων, να διασφαλιστεί μέσω της υποστήριξης των περιφερειακών πανεπιστημιακών κέντρων που διεξάγουν έρευνα στο συγκεκριμένο αντικείμενο. Τα κέντρα αυτά θα είχαν, έτσι, τη δυνατότητα να παρέχουν την βάση γνώσεων που οι τοπικές αρχές χρειάζονται για την αποτελεσματική θέση σε εφαρμογή των περιφερειακών πολιτικών στον συγκεκριμένο τομέα·

IV. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Άρθρο 5 (1) α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
είναι μη κυβερνητικές, μη κερδοσκοπικές [οργανώσεις], δεν εξαρτώνται από βιομηχανικά, εμπορικά και επιχειρηματικά ή άλλα συγκρουόμενα συμφέροντα και έχουν ως πρωταρχικούς στόχους και κύριες δραστηριότητες την προώθηση και την προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών και νομικών συμφερόντων των καταναλωτών στην Ένωση·	είναι μη κυβερνητικές, μη κερδοσκοπικές [οργανώσεις], δεν εξαρτώνται από βιομηχανικά, εμπορικά και επιχειρηματικά ή άλλα συγκρουόμενα συμφέροντα και έχουν ως πρωταρχικούς στόχους και κύριες δραστηριότητες την προώθηση και την προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών, <u>κοινωνικών</u> και νομικών συμφερόντων των καταναλωτών στην Ένωση·

Τροπολογία 2

Άρθρο 5 (2) α)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
είναι μη κυβερνητικές, μη κερδοσκοπικές [οργανώσεις], δεν εξαρτώνται από επιχειρηματικά ή άλλα συγκρουόμενα συμφέροντα και έχουν ως πρωταρχικούς στόχους και κύριες δραστηριότητες την προώθηση και την προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών και νομικών συμφερόντων των καταναλωτών·	είναι μη κυβερνητικές, μη κερδοσκοπικές [οργανώσεις], δεν εξαρτώνται από επιχειρηματικά ή άλλα συγκρουόμενα συμφέροντα και έχουν ως πρωταρχικούς στόχους και κύριες δραστηριότητες την προώθηση και την προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών, <u>κοινωνικών</u> και νομικών συμφερόντων των καταναλωτών·

Τροπολογία 3

Άρθρο 5 (2) β)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
υλοποιούν όλες τις ακόλουθες δραστηριότητες: εξασφαλίζουν έναν επίσημο μηχανισμό προκειμένου οι εκπρόσωποι των καταναλωτών από την Ένωση και τις τρίτες χώρες να τροφοδοτούν τις πολιτικές συζητήσεις και τη χάραξη πολιτικών· οργανώνουν συναντήσεις με υψηλόβαθμα στελέχη και ρυθμιστικές αρχές με σκοπό την προώθηση και την προάσπιση των συμφερόντων των καταναλωτών σε συνεργασία με τις δημόσιες αρχές· εντοπίζουν τα κοινά ζητήματα και τις κοινές προκλήσεις των καταναλωτών, προωθούν τις απόψεις των καταναλωτών στο πλαίσιο διμερών σχέσεων ανάμεσα στην Ένωση και σε τρίτες χώρες· συμβάλλουν στην ανταλλαγή και στη διάδοση εμπειρογνωμοσύνης και γνώσεων σχετικά με θέματα που αφορούν τους καταναλωτές στην Ένωση και σε τρίτες χώρες· και παράγουν συστάσεις πολιτικής.	υλοποιούν όλες τις ακόλουθες δραστηριότητες: εξασφαλίζουν έναν επίσημο μηχανισμό προκειμένου οι εκπρόσωποι των καταναλωτών από την Ένωση και τις τρίτες χώρες να τροφοδοτούν τις πολιτικές συζητήσεις και τη χάραξη πολιτικών· οργανώνουν συναντήσεις με υψηλόβαθμα στελέχη και ρυθμιστικές αρχές με σκοπό την προώθηση και την προάσπιση των συμφερόντων των καταναλωτών σε συνεργασία με τις δημόσιες αρχές <u>και τις περιφερειακές και τοπικές αρχές</u> · εντοπίζουν τα κοινά ζητήματα και τις κοινές προκλήσεις των καταναλωτών, προωθούν τις απόψεις των καταναλωτών στο πλαίσιο διμερών σχέσεων ανάμεσα στην Ένωση και σε τρίτες χώρες· συμβάλλουν στην ανταλλαγή και στη διάδοση εμπειρογνωμοσύνης και γνώσεων σχετικά με θέματα που αφορούν τους καταναλωτές στην Ένωση και σε τρίτες χώρες· και παράγουν συστάσεις πολιτικής.

Αιτιολογία

Είναι σκόπιμο να διευρυνθεί το πεδίο δραστηριότητας των δικαιούχων που είναι επιλέξιμοι για επιδοτήσεις και στις δραστηριότητες των τοπικών και περιφερειακών αρχών, ώστε να μπορούν να διοργανώνουν συναντήσεις και με υπαλλήλους που ασχολούνται με την προάσπιση των δικαιωμάτων των καταναλωτών.

Τροπολογία 4

Άρθρο 5 (7)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
επιδοτήσεις για δράσεις μπορούν να χορηγούνται σε δημόσιο ή μη κερδοσκοπικό φορέα που επιλέγεται μέσω διαφανούς διαδικασίας και ορίζεται από ένα κράτος μέλος ή μια τρίτη χώρα που αναφέρεται στο άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού. Ο οριζόμενος φορέας θα ανήκει σε ένα ενωσιακό δίκτυο το οποίο παρέχει στους καταναλωτές πληροφορίες και βοήθεια προκειμένου να ασκούν τα δικαιώματά τους και να αποκτούν πρόσβαση στην κατάλληλη μορφή επίλυσης διαφορών (στο δίκτυο Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών).	επιδοτήσεις για δράσεις μπορούν να χορηγούνται σε δημόσιο, <u>περιφερειακό ή τοπικό οργανισμό</u> ή μη κερδοσκοπικό φορέα που επιλέγεται μέσω διαφανούς διαδικασίας και ορίζεται από ένα κράτος μέλος ή μια τρίτη χώρα που αναφέρεται στο άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού. Ο οριζόμενος φορέας θα ανήκει σε ένα ενωσιακό δίκτυο το οποίο παρέχει στους καταναλωτές πληροφορίες και βοήθεια προκειμένου να ασκούν τα δικαιώματά τους και να αποκτούν πρόσβαση στην κατάλληλη μορφή επίλυσης διαφορών (στο δίκτυο Ευρωπαϊκών Κέντρων Καταναλωτών).

Αιτιολογία

Οι περιφερειακές και τοπικές αρχές θα πρέπει να συμπεριληφθούν και αυτές στους δικαιούχους που είναι επιλέξιμοι για επιχορηγήσεις.

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012

*Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO*

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Υγεία για την ανάπτυξη — Τρίτο πολυετές πρόγραμμα δράσης της ΕΕ στον τομέα της υγείας για την περίοδο 2014-2020»

(2012/C 225/18)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- εκφράζει την ανησυχία της για το γεγονός ότι ο τίτλος που επιλέχθηκε για το πρόγραμμα «Υγεία για την ανάπτυξη» υποβιβάζει την υγεία στο αμιγώς οικονομικό της όφελος, χωρίς να θέτει στο επίκεντρο της προσοχής τον άνθρωπο·
- επιδοκιμάζει τους γενικούς στόχους του προγράμματος·
- διερωτάται αν επαρκούν οι προβλεπόμενοι χρηματοδοτικοί πόροι ύψους 446 εκατομμυρίων ευρώ για την περίοδο 2014-2020, μολονότι έχουν αυξηθεί σε σχέση με τα προγενέστερα προγράμματα. Εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αποφασίσει τη διάθεση πολύ περισσότερων χρηματοδοτικών πόρων, δεδομένων των οικονομικών οφελών που συνεπάγεται η αποφυγή των εξόδων υγειονομικής περίθαλψης και της αποχής από την εργασία λόγω ασθένειας·
- επιδοκιμάζει τη διάταξη σύμφωνα με την οποία οι επιχορηγήσεις μπορούν να χορηγούνται μόνον για τη χρηματοδότηση δράσεων με σαφή ενωσιακή προστιθέμενη αξία· υπενθυμίζει ότι αυτή η καινοτόμος προστιθέμενη αξία θα πρέπει να προσδιοριστεί με βάση το όφελος που θα προκύψει για τους ασθενείς και όχι μόνο με αποκλειστικό γνώμονα τους εμπορικούς σκοπούς ή με στόχο τη μείωση του κόστους της υγειονομικής περίθαλψης·
- εκτιμά ότι η συγχρηματοδότηση των δράσεων θα πρέπει να ρυθμιστεί σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία, προκειμένου να μπορεί να δοθεί η κατάλληλη στήριξη στις διαρθρωτικά μειονεκτούσες περιφέρειες·
- επιθυμεί τη συμμετοχή των περιφερειακών και των τοπικών αρχών και των ΜΚΟ στην κατάρτιση, την εφαρμογή, την αξιολόγηση και την ανάλυση του προγράμματος, των επιμέρους σχεδίων και μελετών.

Εισηγητής

ο κ. TÖGEL (DE/SPE), Μέλος του κοινοβουλίου της Σαξονίας-Άνχαλτ

Έγγραφο αναφοράς

«Υγεία για την ανάπτυξη», τρίτο πολυετές πρόγραμμα δράσης της ΕΕ στον τομέα της υγείας για την περίοδο 2014-2020

COM (2011) 709 final

1. Η Επιτροπή των Περιφερειών στηρίζει τις προσπάθειες και πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της παροχής δημόσιας υγειονομικής περίθαλψης σε όλους τους Ευρωπαίους πολίτες και στον προσανατολισμό της στην ευημερία του ανθρώπου βάσει των σύγχρονων επιστημονικών γνώσεων. Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος όλων των φορέων της πολιτικής για την υγεία και του τομέα της υγειονομικής περίθαλψης σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

2. Η Επιτροπή των Περιφερειών υπογραμμίζει σχετικά, ότι μια βιώσιμη πολιτική για την υγεία πρέπει πάντοτε να λαμβάνει υπόψη τους παράγοντες που ωφελούν την υγεία και προλαμβάνουν τις ασθένειες, όπως είναι οι κοινωνικές συνθήκες, ο τρόπος ζωής, ο πολιτισμός, το επίπεδο εκπαίδευσης, οι περιβαλλοντικοί παράγοντες και οι κοινωνικές συνθήκες. Για να εντοπιστούν το συντομότερο δυνατόν οι παράγοντες κινδύνου και να αντιμετωπιστούν όσο το δυνατόν ταχύτερα οι αρνητικές συνέπειές τους, πρέπει να ενεργοποιηθεί ένα δίκτυο καινοτομιών σε όλους τους σχετικούς κοινωνικούς τομείς.

3. Στη στοχοδότηση του υπό εξέταση προγράμματος η Επιτροπή των Περιφερειών αναγνωρίζει τον κίνδυνο ότι οι ανισότητες στον τομέα της υγείας περιορίζονται στην άνιση πρόσβαση σε συγκεκριμένες θεραπείες, επισκιάζοντας έτσι τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την καταπολέμηση των κοινωνικών διαφορών στις οποίες οφείλονται αυτές οι ανισότητες.

4. Στον τίτλο του, το προτεινόμενο πρόγραμμα υιοθετεί μια έννοια της ανάπτυξης χωρίς να την προσδιορίζει καθόλου. Συνεπώς, η έννοια αυτή δεν μπορεί να αποτελέσει στόχο του προγράμματος, εφόσον απουσιάζει ο ορισμός της. Μολονότι το πρόγραμμα προωθεί κατά προτεραιότητα επενδύσεις σε μηχανισμούς επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων φορέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, ο πολίτης και η υγεία του πρέπει να αποτελούν το πρώτιστο μέλημα. Αφενός θα πρέπει οπωσδήποτε να δοθεί ξεχωριστή έμφαση στη συσχέτιση μεταξύ της οικονομικής ανάπτυξης και των συνδεδεμένων με την υγεία επενδύσεων, αφετέρου, όμως, η υπό εξέταση πρόταση υπερβάλλει στο συγκεκριμένο θέμα. Αυτή η προσέγγιση εγκυμονεί τον κίνδυνο, οι επενδύσεις στον τομέα της υγείας να εξετάζονται μόνον από οικονομική σκοπιά, με αποτέλεσμα να συνάγεται το συμπέρασμα ότι η ΕΕ δεν δραστηριοποιείται με ιδιαίτερο ζήλο για την προαγωγή της σωματικής και ψυχικής ευημερίας.

5. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκφράζει στο πλαίσιο αυτό εκ νέου την ανησυχία της ότι, ως επί το πλείστον, τα μέτρα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών συστημάτων των κρατών μελών αποβαίνουν σε βάρος των επενδύσεων του δημοσίου τομέα, πλήττοντας κατ' αυτόν τον τρόπο επίσης την ποιότητα και τη σταθερότητα των συστημάτων υγείας. Επομένως, για την Επιτροπή των Περιφερειών, προτεραιότητα αποτελεί η εξασφάλιση της υγειονομικής περίθαλψης. Πιστεύει ότι και στο υπό εξέταση πρόγραμμα μπορούν να προωθηθούν συνέργειες παρόμοιες με εκείνες που δημιουργούνται

μέσω των συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού, ούτως ώστε τα συστήματα υγείας να μπορούν να ανταποκριθούν στις προκλήσεις του μέλλοντος.

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****Γενικές προκαταρκτικές παρατηρήσεις**

6. αναγνωρίζει και στηρίζει τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για συνέχιση των προγραμμάτων στον τομέα της υγείας με γνώμονα τους στρατηγικούς στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» μέσω του παρόντος προγράμματος δράσης της ΕΕ «Υγεία για την ανάπτυξη». Επικροτεί κυρίως την εστίαση των δράσεων σε καινοτόμα και βιώσιμα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης, στη βελτίωση του τρόπου χρησιμοποίησης των πόρων, στα μέτρα που ωφελούν την υγεία, στην πρόληψη των ασθενειών και στη διασυννοριακή δικτύωση με στόχο την πρόληψη και την αντιμετώπιση των απειλών για την υγεία·

7. εκφράζει την ανησυχία της για το γεγονός ότι ο τίτλος που επιλέχθηκε για το πρόγραμμα «Υγεία για την ανάπτυξη» υποβιβάζει την υγεία στο αμειγώς οικονομικό της όφελος, χωρίς να θέτει στο επίκεντρο της προσοχής τον άνθρωπο. Συνεπώς, αυτός ο τίτλος δεν ανταποκρίνεται στους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 4, όπως, λόγου χάρι, στην παράγραφο 2 η «Μεγαλύτερη πρόσβαση σε καλύτερη και ασφαλέστερη υγειονομική περίθαλψη για τους πολίτες» και στην παράγραφο 4 η «Προστασία των πολιτών από διασυννοριακές απειλές κατά της υγείας»·

8. καλεί την Επιτροπή να προβληματιστεί σχετικά με το γεγονός ότι ο τίτλος που επιλέχθηκε για το πρόγραμμα ενδεχομένως να εισάγει διακρίσεις για τους ασθενείς ή τα άτομα με αναπηρία, δεδομένου ότι αφήνει να εννοηθεί ότι μόνον οι υγιείς άνθρωποι μπορούν να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη και, ως εκ τούτου, είναι επιθυμητοί από οικονομική άποψη. Στο υπό εξέταση πρόγραμμα δεν λαμβάνεται υπόψη ότι και αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να συμμετέχουν ισότιμα στον ενεργό επαγγελματικό βίο και να προσφέρουν πολύτιμη συμβολή στην οικονομική ανάπτυξη, εφόσον υποστηριχθούν με κατάλληλα συνοδευτικά μέτρα·

9. επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό ότι, ως προς το περιεχόμενο και τους στόχους του υπό συζήτηση προγράμματος, είναι δύσκολο να εντοπιστούν συγκλίσεις με τη στρατηγική της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ) «Υγεία για Όλους στον 21^ο αιώνα». Ως στόχους μιας στρατηγικής για την υγεία, η ΠΟΥ προβάλλει την επιτακτική ανάγκη μείωσης των ανισοτήτων στις κοινωνικές και οικονομικές ευκαιρίες προκειμένου να βελτιωθεί η υγεία του συνολικού πληθυσμού. Ζητά να προβλεφθούν παράλληλα μέτρα υπέρ των ατόμων που έχουν ανάγκη βοήθειας ή πάσχουν από σοβαρές ασθένειες, να καταργηθούν οι φραγμοί όσον αφορά την παροχή πρόνοιας, καθώς επίσης να αντιμετωπιστούν οι ανισότητες στον τομέα της υγείας και στον κοινωνικό τομέα (σημείο II του προοιμίου της δήλωσης της ΠΟΥ «Υγεία21» στην 51η συνέλευση της ΠΟΥ). Αυτές οι πτυχές

απουσιάζουν από το πρόγραμμα, το οποίο αποδίδει μονομερώς έμφαση στις ευκαιρίες για οικονομική ανάπτυξη. Η ΕτΠ προσδοκά ότι η Επιτροπή θα συνεργαστεί στενά με την περιφερειακή επιτροπή της ΠΟΥ για τη διαμόρφωση της μελλοντικής ευρωπαϊκής πολιτικής «Υγεία21».

Κεφάλαιο I, Γενικές διατάξεις

10. επικροτεί το γεγονός ότι το υποβληθέν πρόγραμμα θα αποτελέσει τη συνέχεια του τρέχοντος δεύτερου προγράμματος δράσης που λήγει το 2013 και του πρώτου προγράμματος δράσης για την περίοδο 2003-2007.

11. επικρίνει στο πλαίσιο αυτό την έλλειψη αξιολόγησης αυτών των προγραμμάτων και σημειώνει ότι δεν αρκεί η «Περίληψη της εκ των υστέρων αξιολόγησης του προγράμματος δημόσιας υγείας της περιόδου 2003-2007 και της ενδιάμεσης αξιολόγησης του προγράμματος 'Υγεία' της περιόδου 2008-2013», η οποία περιέχεται στο σημείο 1.5.3 του δημοσιονομικού δελτίου, για να αξιολογηθούν οι συστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και η εφαρμογή τους στο υπό εξέταση πρόγραμμα.

12. επιδοκιμάζει τους γενικούς στόχους του προγράμματος που διατυπώνονται στο άρθρο 2:

- η συνεργασία των κρατών μελών με σκοπό να δημιουργηθεί ένα αποτελεσματικό σύστημα μεταφοράς καινοτομιών στην υγειονομική περίθαλψη,
- να ενισχυθεί η χρηματοοικονομική βιωσιμότητα των συστημάτων υγείας των κρατών μελών στο πλαίσιο των δημογραφικών και οικονομικών περιορισμών και
- να εξασφαλιστεί η προστασία από τις διασυνοριακές απειλές υγείας και
- κατ' αυτόν τον τρόπο, να βελτιώνεται διαρκώς η υγεία των πολιτών.

13. παρατηρεί ότι, στην παρούσα πρόταση, δεν γίνεται αναφορά στην απαραίτητη συμμετοχή των τοπικών και των περιφερειακών αρχών, οι οποίες, συχνά, είναι αρμόδιες για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για καλή υγεία καθώς και για την παροχή υγειονομικής περίθαλψης σύμφωνα με τις ανάγκες και την οργάνωση των υπηρεσιών υγείας, ενώ δεν προβλέπεται η προκαταρκτική διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους φορείς.

14. ως εκ τούτου, επιθυμεί τη συμμετοχή των περιφερειακών και των τοπικών αρχών και των ΜΚΟ στην κατάρτιση, την εφαρμογή, την αξιολόγηση και την ανάλυση του προγράμματος, των επιμέρους σχεδίων και μελετών.

15. επικρίνει το γεγονός ότι το σχέδιο κανονισμού εισάγει νέες έννοιες και εργαλεία, το περιεχόμενο και η έκταση των οποίων δεν είναι αρκετά σαφή. Έτσι, στον πρώτο ειδικό στόχο, παραμένει σχετικά ασαφές ποια «εργαλεία και μηχανισμοί σε επίπεδο ΕΕ,» πρέπει να αναπτυχθούν «με στόχο να αντιμετωπιστούν οι ελλείψεις πόρων, τόσο ανθρώπινων όσο και οικονομικών, και να διευκολυνθεί η υιοθέτηση της καινοτομίας από τον τομέα της υγειονομικής

περίθαλψης [...]». Τα νέα εργαλεία δεν πρέπει να οδηγήσουν σε αλληλεπικαλύψεις δομών, διπλά έξοδα ή πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση.

Κεφάλαιο II, Στόχοι και δράσεις

16. υποστηρίζει την πρόθεση του προγράμματος να ενθαρρύνει τους υπεύθυνους για τη χάραξη της πολιτικής στον τομέα της υγείας, τους επαγγελματίες του τομέα της υγείας και τα υγειονομικά ιδρύματα να υιοθετήσουν καινοτόμα και υψηλής ποιότητας προϊόντα και υπηρεσίες που προκύπτουν από τα εργαλεία, τους μηχανισμούς και τις κατευθυντήριες γραμμές που αναπτύσσονται στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης. Με αυτόν τον τρόπο θα εξοικονομηθούν δαπάνες σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα και, συγχρόνως, θα αυξηθούν η αποδοτικότητα και η βιωσιμότητα των συστημάτων υγείας. Επίσης, ζητά να αναπτυχθεί μεσοπρόθεσμα ένα συμπληρωματικό σύστημα παροχής κινήτρων και ανταμοιβών για να ενισχυθούν αυτά τα αποτελέσματα.

17. επιδοκιμάζει τον στόχο σχετικά με τη βελτίωση της πρόσβασης στην ιατρική εμπειρογνωμοσύνη και ενημέρωση για ειδικά θέματα και πέρα από τα εθνικά σύνορα και την ανάπτυξη κοινών λύσεων και κατευθυντήριων γραμμών για τη βελτίωση της ποιότητας της υγειονομικής περίθαλψης και της ασφάλειας των ασθενών. Οι ενδιαφερόμενοι φορείς και οι υπεύθυνοι για τη χάραξη της πολιτικής για την υγεία, καθώς και οι επαγγελματίες του τομέα της υγείας πρέπει να ενθαρρυνθούν να χρησιμοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη που θα συγκεντρώνεται μέσω των ευρωπαϊκών δικτύων αναφοράς και να εφαρμόζουν τις κατευθυντήριες γραμμές. Για τον σκοπό αυτόν, αξίζει να εξετασθεί η δυνατότητα εφαρμογής προγραμμάτων ανταλλαγής για διαφορετικές κατηγορίες προσωπικού του τομέα της υγειονομικής περίθαλψης, όπως οι ιατροί, οι νοσοκόμοι και το βοηθητικό προσωπικό, καθώς και οι ειδικοί στον χώρο της υγείας.

18. συμφωνεί με το αίτημα να προαχθεί η συνεργασία για την αξιολόγηση των τεχνολογιών της υγείας και να διερευνηθούν οι δυνατότητες της ηλεκτρονικής υγείας, και ζητά, στην επιδιωκόμενη συνεργασία στον τομέα των ηλεκτρονικών μητρώων ασθενών, να τηρούνται τα πρότυπα και οι απαιτήσεις για την ασφάλεια των δεδομένων, το ιατρικό απόρρητο και το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του ασθενούς.

19. θεωρεί ότι η εστίαση της προσοχής στον εντοπισμό, τη διάδοση και την προώθηση της υιοθέτησης επικυρωμένων βέλτιστων πρακτικών και σχεδίων για την προώθηση της υγείας και την πρόληψη ασθενειών που προκαλούνται, μεταξύ άλλων, λόγω του καπνίσματος, της κακής διατροφής και της έλλειψης σωματικής άσκησης, της κατάχρησης οινόπνευματος και των σεξουαλικών επαφών χωρίς προφυλάξεις συνιστά την ορθή προσέγγιση. Τονίζει ότι πρέπει να υπάρξει επίσης μέριμνα για το ζήτημα της αυξανόμενης ανθεκτικότητας στα αντιβιοτικά και τη σχέση της με τη χρήση των αντιβιοτικών στην κτηνοτροφία, ιδίως στη βιομηχανική κτηνοτροφία, καθώς και για την ανάγκη πρόληψης μέσω των εμβολιασμών. Το πρόγραμμα πρέπει επίσης να εξετάσει τα παραμελημένα σήμερα θέματα των ανισοτήτων στην υγεία, της ψυχικής υγείας και των κοινωνικών παραγόντων που επηρεάζουν την υγεία και την ευημερία από τη σκοπιά της τρέχουσας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης.

20. στηρίζει τις επιλέξιμες ενέργειες που ορίζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, κυρίως εκείνες που στοχεύουν στην ανάπτυξη της συνεργασίας για την αξιολόγηση των τεχνολογιών της υγείας και την αύξηση της διαλειτουργικότητας των εφαρμογών ηλεκτρονικής υγείας, προκειμένου να ενισχυθούν τα δικαιώματα των ασθενών.

21. συμπληρωματικά προς τη συνεργασία στον τομέα της αξιολόγησης του αντικτύπου των τεχνολογιών, ζητά να διεξάγονται και αξιολογήσεις αντικτύπου στον τομέα της υγείας (Health Impact Assessments), ιδιαίτερα ενόψει των υφιστάμενων ή μελλοντικών στρατηγικών, σχεδίων και προγραμμάτων στον τομέα της δημόσιας υγείας, αλλά και σε τομείς εκτός του τομέα της δημόσιας υγείας·

22. ζητά να εξεταστεί αν στη συνεργασία για την ανάπτυξη αυτών των συντονισμένων ενεργειών σε επίπεδο ΕΕ με στόχο την αξιοποίηση των δυνατοτήτων διασυνοριακής υγειονομικής περιθαλψης, εκτός από τα κράτη μέλη, τις οργανώσεις των ασθενών και τις ομάδες ενδιαφερόμενων φορέων, μπορούν να συμμετέχουν και ομάδες αυτοβοήθειας ασθενών·

23. στηρίζει την «παροχή εμπειρογνωμοσύνης» που προωθεί σθεναρά το πρόγραμμα και επισημαίνει ότι, στο πλαίσιο αυτό, βασικός στόχος θα πρέπει να είναι η απόκτηση των αναγκαίων μεθοδικών ικανοτήτων εκ μέρους των φορέων λήψης αποφάσεων και των ιδρυμάτων που προετοιμάζουν τις αποφάσεις, ούτως ώστε να ανταποκριθούν σε εθνικό και σε περιφερειακό επίπεδο ακριβώς προσαρμοσμένες σε συγκεκριμένα θέματα λύσεις, οι οποίες θα επιτρέπουν την εφαρμογή πρακτικών στις παραδοσιακές δομές και τα αντίστοιχα συστήματα ανά χώρα·

24. επιδοκιμάζει τη στοχοδότηση των δράσεων για την αντιμετώπιση των ελλείψεων εργατικού δυναμικού στον τομέα της υγείας και της περιθαλψης και πιστεύει ότι οι δράσεις που προωθούνται για την υποστήριξη της βιωσιμότητας του εργατικού δυναμικού στον τομέα της υγειονομικής περιθαλψης δεν θα υπονομευθούν από την πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού από άλλες χώρες·

25. επισημαίνει σχετικά ότι η κατάρτιση ειδικευμένου προσωπικού στον τομέα της υγείας και της περιθαλψης πρέπει στο εξής να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του 21ου αιώνα, όπως τονίζεται και στην έκθεση Lancet «Μία νέα παγκόσμια πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση της επαγγελματικής κατάρτισης των επιστημόνων υγείας». Επίσης κρίνεται απαραίτητο να συνεχιστεί ο διάλογος για τον αναπροσανατολισμό της κατάρτισης επιστημόνων υγείας στα αρμόδια όργανα της ΕΕ·

26. επικροτεί όλες τις επιλέξιμες ενέργειες που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 4 και αποσκοπούν στη βελτίωση της πρόσβασης σε καλύτερη και ασφαλέστερη υγειονομική περίθαλψη για τους πολίτες, αλλά επίσης στην πρόληψη των ασθενειών, και αναμένει, πέρα από τη δημιουργία δικτύων και/ή κέντρων αναφοράς, ιδίως για την έρευνα, τη μελέτη, τη διάγνωση, και τη θεραπεία λιγότερο διαδεδομένων στην Ευρώπη ασθενειών, την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και την ανάπτυξη ενός συστήματος γνώσεων σχετικά με την υγεία, να καθοριστούν ειδικές κατευθυντήριες γραμμές για να βελτιωθεί η συνετή χρήση των αντιμικροβιακών φαρμάκων, και, παράλληλα, να δρομολογηθούν συναφείς δράσεις που θα εστιάζονται γενικότερα στη συνετή χρήση των φαρμάκων από τους πολίτες, κυρίως των μη συνταγογραφούμενων φαρμάκων·

27. συμμερίζεται τον στόχο της προστασίας των πολιτών από διασυνοριακές απειλές υγείας με την ανάπτυξη κοινών προσεγγίσεων για τη βελτίωση της ετοιμότητας και του συντονισμού σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης στον τομέα της υγείας με τον όρο ότι η

ανάπτυξη των σχεδίων θα εξακολουθεί να αποτελεί εθνική και περιφερειακή αρμοδιότητα και ότι θα σχεδιαστούν μηχανισμοί για την διασυνοριακή συνεργασία με τη διασφάλιση αυτών των αρμοδιοτήτων·

28. υπογραμμίζει, εν προκειμένω, ότι οι αρμοδιότητες στους τομείς της πολιτικής προστασίας και της προστασίας της υγείας στα κράτη μέλη που διαθρώνονται σε περιφερειακό και σε τοπικό επίπεδο επιβάλλουν την απαραίτητη συμμετοχή αυτών των επιπέδων στην κατάρτιση, την εφαρμογή, την αξιολόγηση και την ανάλυση αυτών των ενεργειών·

29. τονίζει, επίσης τη σημασία της προαγωγής της υγείας σε επίπεδο επιχειρήσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει συνεπώς να βασίσουν την καλύτερη προστασία της υγείας στην οικονομική ζωή και στον κόσμο της εργασίας στα πλαίσια της πολιτικής τους για τη δημόσια υγεία·

Κεφάλαιο III, Χρηματοοικονομικές διατάξεις

Κεφάλαιο IV, Εφαρμογή

30. διερωτάται αν επαρκούν οι προβλεπόμενοι χρηματοδοτικοί πόροι ύψους 446 εκατομμυρίων ευρώ για την περίοδο 2014-2020, μολονότι έχουν αυξηθεί σε σχέση με τα προγενέστερα προγράμματα. Η ΕτΠ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αποφασίσει τη διάθεση πολύ περισσότερων χρηματοδοτικών πόρων, δεδομένων των οικονομικών οφελών που συνεπάγεται η αποφυγή των εξόδων υγειονομικής περιθαλψης και της αποχής από την εργασία λόγω ασθένειας·

31. προσδοκά την ισόρροπη και διαφανή κατανομή των πόρων, που είναι ουσιαστικά ανεπαρκείς, και επιθυμεί να συμμετάσχει εγκαίρως στον καθορισμό των κριτηρίων κατανομής, ιδίως στο πλαίσιο των ετήσιων προγραμμάτων εργασίας που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφος 1·

32. ζητά να καθοριστεί σαφώς το τμήμα του συνολικού προϋπολογισμού που προορίζεται για τις συμβάσεις δημοσίων υπηρεσιών και να καταστούν προσβάσιμα τα αποτελέσματα των συμβάσεων δημοσίων υπηρεσιών για τα κράτη μέλη, τις υπηρεσίες και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους φορείς·

33. επικροτεί το άνοιγμα του προγράμματος και προς τις τρίτες χώρες, ιδίως τα ζητήματα της διασυνοριακής υγειονομικής περιθαλψης, της μείωσης των ελλείψεων εξειδικευμένου προσωπικού και της πολιτικής προστασίας πρέπει να αντιμετωπίζονται βάσει μιας «διασυνοριακής» προοπτικής·

34. εφιστά την προσοχή στη σχέση με τον «Ευρωπαϊκό Όμιλο Εδαφικής Συνεργασίας» (ΕΟΕΣ) και στην αξιοποίηση των θετικών αποτελεσμάτων και των δυνατοτήτων του, κυρίως στις παραμεθόριες περιοχές των κρατών μελών·

35. επιδοκιμάζει κατ' αρχήν ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, οι επιχορηγήσεις μπορούν να χορηγούνται μόνον για τη χρηματοδότηση δράσεων με σαφή ενωσιακή προστιθέμενη αξία, υπενθυμίζει, ωστόσο, ότι αυτή η καινοτόμος προστιθέμενη αξία θα πρέπει να προσδιοριστεί με βάση το όφελος που θα προκύψει για τους ασθενείς και όχι μόνο με αποκλειστικό γνώμονα τους εμπορικούς σκοπούς ή με στόχο τη μείωση του κόστους της υγειονομικής περιθαλψης·

36. εκφράζει εντούτοις τη δυσaréσκεία της για το γεγονός ότι το πλαίσιο αυτής της προστιθέμενης αξίας καταδεικνύεται μόνον βάσει των διευκρινίσεων που παρατίθενται στην παράγραφο 6.5.2. του δημοσιονομικού δελτίου, στις οποίες επισημαίνεται η δυνατότητα συντονισμού, προσανατολισμού και υποστήριξης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όποτε αυτό κρίνεται αναγκαίο, προκειμένου να εφαρμοστούν τα κριτήρια του προγράμματος. Αυτά όμως αποτελούν ήδη επαρκή προϋπόθεση για τη νομιμοποίηση, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 168 της Συνθήκης, των ευρωπαϊκών, δηλ. υπερεθνικών δράσεων·

37. παρατηρεί ότι ορισμένες δράσεις που παρέχουν ενωσιακή προστιθέμενη αξία, όπως οι «δράσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ένα σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης· βελτίωση των οικονομικών κλίμακας, αποφεύγοντας τη σπατάλη λόγω επικάλυψων, και

βελτιστοποίηση της χρήσης των δημοσιονομικών πόρων», οι οποίες προβλέπονται στην παράγραφο 6.5.2. του δημοσιονομικού δελτίου, πρέπει να στηρίζονται σε μια επαληθεύσιμη βάση, ούτως ώστε να καθοριστεί αυτή η αξία·

38. εκτιμά ότι η συγχρηματοδότηση των δράσεων που ορίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 3 θα πρέπει να ρυθμιστεί σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία, προκειμένου να μπορεί να δοθεί η κατάλληλη στήριξη στις διαρθρωτικά μειονεκτούσες περιφέρειες·

39. χαιρετίζει την επιδιωκόμενη απλούστευση της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων και διαχείρισης των δράσεων και υπογραμμίζει ότι με τη σημερινή διοικητική επιβάρυνση του τρέχοντος προγράμματος (2007-2013), η διαδικασία αυτή έχει χρησιμοποιηθεί ελάχιστα.

II. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Τροπολογία 1

Αιτιολογική σκέψη 14

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
(14) Το πρόγραμμα θα πρέπει να επικεντρωθεί κυρίως στη συνεργασία με τις εθνικές αρμόδιες αρχές υγείας και να παράσχει κίνητρα για την ευρεία συμμετοχή όλων των κρατών μελών. Ειδικότερα, θα πρέπει να ενθαρρύνεται ενεργητικά η συμμετοχή των κρατών μελών με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ) κατώτερο του 90 % του μέσου όρου της Ένωσης.	(14) Το πρόγραμμα θα πρέπει να επικεντρωθεί κυρίως στη συνεργασία με τις εθνικές αρμόδιες αρχές υγείας <u>στα κράτη μέλη</u> και να παράσχει κίνητρα για την ευρεία συμμετοχή όλων των αρμόδιων αρχών στα κράτη μέλη κρατών μελών . Ειδικότερα, θα πρέπει να ενθαρρύνεται ενεργητικά η συμμετοχή των κρατών μελών <u>και των περιφερειών</u> με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ) <u>εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ)</u> κατώτερο του 90 % του μέσου όρου της Ένωσης.

Αιτιολογία

Συχνά, οι αρμοδιότητες των κρατών μελών στον τομέα της υγείας εντοπίζονται στο περιφερειακό ή στο τοπικό επίπεδο. Η αποκλειστική εστίαση στα κράτη συνοχής δεν κρίνεται σκόπιμη. Το πρόγραμμα θα πρέπει να προσανατολιστεί προς τις περιφέρειες με διαρθρωτικά μειονεκτήματα. Το θέμα της ιδιαίτερης έμφασης που πρέπει να δοθεί στις περιφέρειες που παρουσιάζουν διαρθρωτικά μειονεκτήματα εξετάζεται πιο διεξοδικά στην τροπολογία στο άρθρο 7, παράγραφος 3, στοιχείο γ).

Τροπολογία 2

Αιτιολογική σκέψη 16

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠ
(16) Το πρόγραμμα θα πρέπει να προωθή τις συνέργειες με συναφή προγράμματα και δράσεις της Ένωσης, αποφεύγοντας τις αλληλεπικαλύψεις. Θα πρέπει να γίνεται κατάλληλη χρήση άλλων κεφαλαίων και προγραμμάτων της Ένωσης, και ιδίως των σημερινών και μελλοντικών ενωσιακών προγραμμάτων-πλαisiών για την έρευνα και την καινοτομία και των αποτελεσμάτων τους, των διαρθρωτικών ταμείων, του προγράμματος για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλληλεγγύης, της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την υγεία στην εργασία, του προγράμματος ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας, του προγράμματος-πλαisiού για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα (LIFE), του προγράμματος δράσης της Ένωσης στον τομέα της πολιτικής καταναλωτών (2014-2020), του προγράμματος «Δικαιοσύνη» (2014-2020), του κοινού προγράμματος «Αυτόνομη διαβίωση υποβοηθούμενη από το περιβάλλον», του προγράμματος «Εκπαίδευση – Ευρώπη» και του στατιστικού προγράμματος της Ένωσης, στο πλαίσιο των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους.	(16) Το πρόγραμμα θα πρέπει να προωθή τις συνέργειες με συναφή προγράμματα και δράσεις της Ένωσης, αποφεύγοντας τις αλληλεπικαλύψεις. Θα πρέπει να γίνεται κατάλληλη χρήση άλλων κεφαλαίων, <u>εργαλείων</u> και προγραμμάτων της Ένωσης, και ιδίως των σημερινών και μελλοντικών ενωσιακών προγραμμάτων-πλαisiών για την έρευνα και την καινοτομία και των αποτελεσμάτων τους, των διαρθρωτικών ταμείων <u>και του Ευρωπαϊκού Ομίλου Εδαφικής Συνεργασίας (ΕΟΕΣ)</u> , του προγράμματος για την κοινωνική αλλαγή και την καινοτομία, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλληλεγγύης, της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την υγεία στην εργασία, του προγράμματος ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας, του προγράμματος-πλαisiού για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα (LIFE), του προγράμματος δράσης της Ένωσης στον τομέα της πολιτικής καταναλωτών (2014-2020), του προγράμματος «Δικαιοσύνη» (2014-2020), του κοινού προγράμματος «Αυτόνομη διαβίωση υποβοηθούμενη από το περιβάλλον», του προγράμματος «Εκπαίδευση – Ευρώπη» και του στατιστικού προγράμματος της Ένωσης, στο πλαίσιο των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους.

Αιτιολογία

Βλέπε το σημείο 34 της γνωμοδότησης.

Τροπολογία 3

Τίτλος

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Υγεία για την ανάπτυξη	Υγεία για την ανάπτυξη Καλύτερη υγεία για μια βιώσιμη ανάπτυξη

Τροπολογία 4

Άρθρο 7, παράγραφος 3, στοιχείο γ)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕτΠ
Το 60 % των επιλέξιμων δαπανών για τις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), εκτός από τις περιπτώσεις των κρατών μελών με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα κατώτερο από το 90 % του μέσου όρου της Ένωσης, για τα οποία η χρηματοδοτική συνεισφορά της Ένωσης μπορεί να ανέλθει έως το 80 % των επιλέξιμων δαπανών. Σε περιπτώσεις εξαιρετικής χρησιμότητας, η χρηματοδοτική συνεισφορά για τις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) μπορεί να ανέλθει έως το 80 % των επιλέξιμων δαπανών για τις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών ή των τρίτων χωρών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα.	Το 60 % των επιλέξιμων δαπανών για τις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), εκτός από τις περιπτώσεις των κρατών μελών και των περιφερειών με κατά κεφαλήν ακαθάριστο εθνικό εισόδημα εγγώριο προϊόν (ΑΕγχΠ) κατώτερο από το 90 % του μέσου όρου της Ένωσης, για τα οποία η χρηματοδοτική συνεισφορά της Ένωσης μπορεί να ανέλθει έως το 80 % των επιλέξιμων δαπανών. Σε περιπτώσεις εξαιρετικής χρησιμότητας, η χρηματοδοτική συνεισφορά για τις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) μπορεί να ανέλθει έως το 80 % των επιλέξιμων δαπανών για τις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών ή των τρίτων χωρών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2012

Η Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Mercedes BRESSO

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

